

ਸਿਮਰਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹ

ਸੁਵਟ ਕਰਾਵਤ ਹੋ ਸੁਟੁ ਕਾਰਿ ਤਿਸ ਕਾਤੁ ਤਪ
ਦੋ ਬਿਖੇ ਧਾਰਣੇ ਕਾ ਯਤਨ ਕਰੁ ਜਬ ਧਾਰੇ ਗਾਤ ਬ
ਜੁਜੀ ਵਨ ਮੁਕਾਤਿ ਹੋ ਬਿਕਾਰਿ ਬਿਚਰੇ ਗਾ ਬਾਸਿ ਏ ਅਰੁ
ਮਜੀ ਤਾ ਸਬਾਦ ਹੋ ਾਤਿ ਜਾ ਬਿਖੇ ਮੇਖ ਉਪਾਇ ਕੀ ਮਾਸੁ
ਕੁਕ ਧਾਰੇ ਾਤਿ ਸਕੋ ਸੁਟ ਕਾਰਿ ਕੋ ਆਪਣੇ ਸੁਰਾਇ
ਇਸਤ ਤਹੁ ਯੇ ਗਾ ਮਜੀ ਜੀ ਵਨ ਮੁਕਾਤਿ ਬਿਚਰੇ ਹੋ ਾਤੇ
ਸੇਵ ਕੀ ਬਿਚਰੇ ਗਾ **ਰਾਜੇਵਾਰਾ** ਹੇਰੁ ਗਵਨ ਰਾਮ ਜੀ
ਕਵਨ ਬਾ ਮਰੁ ਕੋ ਸੇਂ ਬਿਚਾਰਿ ਆਹੈ **ਬਾਲਮੀਕਉ**
ਵਾਰਾ ਹੇਰਾ ਜਨਮ ਪਾਏ ਬਾਸਿ ਤੇਹ ਰਿਜੇ ਹੋਂ ਬਿਸਾਤਿ
ਨੇ **ਛਲ** ਪਾਰ ਕਾਰਿ ਕੋ ਮਏ ਤਗ ਯਨ ਕਾਰਿ ਸਪਨ ਭੀ

ਕਛੁਕਾ ਅਗਿਆਨ ਕੋ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਮਨੁ ਪਕਾਸਤ
ਧਾਰਿਆ **ਰਾਜੇਵਾਰਾ** ਹੇ ਰੁਗਵਨਾ ਚੇਦਾ ਨੰਦ ਸਰੂਪ
ਹੈਂ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੋ ਸਾਧਕਾਰ ਦਾ ਕੈ ਸੋ ਹੁਆ ਅਗੁ ਕਿਸ
ਦੀਆ ਸੇ ਕਹਾ **ਬਲ ਸੀਕਉ ਵਾਰਾ** ਹੇ ਰਾਜਾ ਸਏ ਕਕ
ਮੈ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਜੇ ਹੈਂ ਨਿਹਕਾ ਮਸੇ ਬਹਾਮ ਪੁਜੀ ਬਿ
ਖੇ ਬੈਠੇ ਬੇਅਰੁ ਤਿਲੋ ਕੀ ਕੋ ਪਤਿ ਬਿਨੁ ਰੁਗਵਨ ਬੈ
ਕੁਠ ਤੇ ਉਤਰੇ ਤਬ ਬਹਾਮਾ ਜੀ ਸਹਿਤ ਸਰਾ ਉਠਾ
ਫੇਹੁਏ ਅਰੁ ਪੁਜਨ ਕੀਆ ਅਰੁ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਬੈਠੇ
ਰਹੇ ਤਬ ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਖਿ ਕਾਰਿ ਬਿਨੁ ਰੁਗਵਨ ਬੈਠੇ
ਹੇ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਤੁਝ ਕੋ ਨਿਹਕਾ ਮਤ ਕਾ ਅਰੁ ਮਾ

ਤੰਤੋਤੁਕਾਮਕਰਿਆਤੁਰਹੋਵੈਗਾਸਾਂਮਕਰਤਕਤੇਰਾਨਾ
ਮਹੋਵੈਗਾਜਬਾਬਿਸਨੁਰਗਵਨਾਮੈਕਹਾਤਬਸਨਤ
ਕਮਾਰਬੇਲੋਹੋਬਿਸਨੁਤੁਣਕੋਸਰਬੰਗਤਾਕਾਮਰੁਮਾਨ
ਹੋਤੇਰੀਸਰਬੰਗਤਾਕੋਉਕਾਲਾਨਿਰਵਤਹੋਵੈਗਿਆਮ
ਰੁਮਾਰੁਮਾਨੀਹੋਵੈਗਾ॥੧॥ਮਰੁਏਕਕਾਲਮੋਕਿਗਕੀ
ਭਾਰਜਾਜਤੀਚਹੀਬੀ॥ਤਿਸਕੋਵਿਯੋਗਕਾਰੰਉਹਤ
ਪਾਇਮਾਨਬਾਤਿਸਕੋਦੇਖਕਰਿਬਿਸਨੁਜੀਹਸੇ॥ਤਬ
ਕਿਗਸਾਪਦੀਯਾਹੋਬਿਸਨੁਤੁਣਕੋਦੇਖਕਰਿਤੁਣ
ਹਾਸੀਕਰੀਹੋ॥ਤੁੰਭੀਏਸਤੀਕੋਬਿਯੋਗਕਾਰਿਆਤੁ
ਰਹੋਵੈਗਾਹੋਰਾਜਨਾਇਤਾਮਾਦਿਕਾਨਿਮਿਤਕਾਰੰ

ਬਿਨੁ ਰਗ ਵਾਨਾ ਨੁ ਖਕਾ ਸਰੀਰ ਦਸਰ ਬਕੇਰੀ ਹਾ ਬਿਖੇ
ਧਾਰੀਆ ਬਾਗਾ ਮਾਰੀ ਜੋ ਬਿਤਾਂਤ ਪੁਆ ਹੈ ਸੇਰੀ ਸੁਵਟਾ ਕ
ਰਾ **ਬਾਗੀਕ ਉਦਾਰਾ** ਦੋ ਗਦਿ ਬਿਰੁਮਿ ਮਾਫਾ ਸਮੇ ਮਮ
ਮਾਤੁ ਸਕਰੇ ਬੇਸੁ ਮਾਮੀ ਤਾਤਿ ਬਾਂਹ ਜੋ ਪੂਰਹੋ ਤਿਸਾਮ
ਨੁ ਕੁਵ ਕਰੇ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਬਾਧੁ ਜੋ ਛੁਟੈ ਕਬੇ ਜਾਹਿ ਨਿ
ਹੈ ਹੈ ਜਾਹਿ ਨਾਮਾ ਤਿ ਮੁਰਖ ਨਾ ਚਤੁਰ ਯਾਹਿ ਬਿ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਇਹਾ ਨਿਹੈ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਦੂਤ
ਕੁਮਾਨਾਤ ਮਾਸਾ ਬਾਧੁ ਜਾਹੁ ਮਾਹੋ ਕਿਸੀ ਪੁਕ
ਰਛੁਟੈ ਨਉਹਗ ਜਾਵਾਨ ਪੂਰਨ ਹੈ ਨਾਮਾ ਤੁੰਤ ਮੁ
ਤ੍ਰੋਹਾ ਮੈ ਸਾਜੋ ਬਿਰਕਾ ਤਿਆ ਸੈਹੋ ਤਿਸ ਕੋ ਇਸਾ
ਸੁਵਟਾ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਖੇ ਮਾਫਾ ਕਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਮਾਫਾ ਕਰੇ ॥

ਸਤੁ ਕੇ ਬਿਚਾਰਨੇ ਕਰਿਆ ਅਰੁ ਜਨਮ ਅਰਣ ਤੇਰ
ਰਿ ਤੇਰੇ ਵੈਗਾ ਅਰੁ ਜੀਵਤਾ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਗਾਹੇ
ਗਜਨਾਨਿ ਹਮਾਹਾਰਾ ਮਾਇਆ ਪਵਨ ਹੈ ਜੇ ਸਵਲ
ਮਾਤੁ ਤੇ ਬਰੁ ਪਾਈ ਤੇ ਨ ਬਰੁ ਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਸਮਮੈ
ਰਾਗ ਦੂਜ ਕੇ ਸਵਲ ਕਰਾਇਆ ਬਾਹਤਿ ਸਕਤੁ
ਨੁ ਕਰਿ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਬਤ ਪਰਗਾਣਾ ਬਾਹਤ ਹਾਂ ਪਤਾ
ਮਾਜੇ ਬਹਾਮਾ ਜੀ ਹੈ ਸੋ ਬੈਠਾ ਬਾਹਤਿ ਸਕੈ ਸਵਲ ਕਰਾਇ
ਆਤ ਬਰੁ ਰਾਗ ਦੂਜ ਕੇ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕਹਾਹੇ ਪੁਤ ਕੁਛੁ
ਵਰਮਾ ਗਾਐ ਤੁਛੁ ਪਰ ਪਸੰਨ ਹੈ ਜਬਾਐ ਸੋ ਬਹਾਮਾ
ਜੀ ਕਹਾਤ ਬਪਰਮ ਉਦਾਰ ਜੇ ਹੈ ਰਾਗ ਦੂਜ ਸੁਕਹਤੁ

ਯਾਹੇਰੂਤਰੁਬਕੇਈਵਰਜੋਤੁਮਪਸੰਨਬੁਏਹੋ
 ਤਬਉਹੀਵਰਦਵੋਗਜਿਸਕਾਰਿਸਪੂਰਨਜੀਵਧਾਰੀ
 ਸੰਸਾਰਦੁਖਤੇਮੁਕਤਿਹੋਵੈਅਰੁਪਰਮਪਦਕੋਪਾਪ
 ਤਹੋਵੈ **ਕੁਹਾਹੀਵਾਰਾ** ਹੇਪੁਤ੍ਰਤੁਅਪਦੇਗੁਰਬਾ
 ਲਾਮੀਕਪਾਸਗਮਨਬਹੁਫਕਰੁਅਸੈਕਹਿਕਾਰਿਬਹ
 ਮਾਜੀਆਪਭੀਰੁਰਵ੍ਹਜਸਾਬਮੇਰੇਆਸਮਾਆਏ
 ਅਰੁਮੈਂਬੁਲੀਪਕਾਰਤਿਸਕਾਪੂਜਨਕੀਆਅਰੁ
 ਸਰਬਰੂਤੋਕੇਹਿਤਕਰਮੁਕੋਕਹਤਰੁਪਾਹੇ
 ਮੁਨਸੇਇਹਿਜੋਗਮਕੇਸੁਭਾਵਕਥਨਕਾਅਰੰਭ
 ਤੁਏਕੀਆਹੈਸੋਤਿਸਕੋਨਿਰਾਥਿਪਨਸਮਾਪਤ

ਕਰਟਾਇਹਸਰਬਜੀਵੋਕੋਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕਰਤਾਸੰਸਾਰ
ਸਮੁਦ੍ਰਕਾਜਹਾਜਰੋਹੋਗਾਜਨਾਇਸਪਕਰਬਹਮਾ
ਜੀਕਾਰਿਕਾਰਿਅੰਤਾਰਿਧੁਮਾਨਹੋਗਾਪੇਤਬਮੈਭਾਰਦੂ
ਜਸੋਪੁਛਿਆਹੋਪੁਤ੍ਰਬਹਮਾਜੀਕਿਆਕਾਰਿਗਏਤ
ਬਭਾਰਦੂਜਕਹਾਹੋਭਗਵਨਬਹਮਾਜੀਇਹਕਹਾਜੇ
ਰਾਮਕੇਸੁਭਾਵਕਥਨਕਾਅਰੰਭਤੁਝੇਕੀਆਹੋਤਿਸਕੋ
ਨਿਗਬਿਘਨਸਾਪਤਕਰਟਾਇਸਕੇਸੁਵਟਕਾਰਿ
ਸੰਸਾਰਸੰਕਟਤੇਜੀਵਮੁਕਤਿਹੋਵੈਗੋਅਰੁਸੰਸਾਰਸ
ਮੁਦ੍ਰਕਾਇਹਜਹਾਜਰੋਇਸਕਾਤਿਆਰਿਨਹੀਕ
ਰਟਾਹੋਗਾਜਨਤਬਬਹਮਾਜੀਕੀਆਰਮੁਕਾਰਿ

८
ਮੈਂਗੰਬਕੀਪਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਰਾਹੁ ਦੁਵਾਜ ਕੋ ਕਹਾ॥ ਜਿਸ
ਪਕਾਰ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ਨਿਹ ਸੰਕਹੈ॥ ਇਕਾਰਿਗਾਮ ਜੀ॥ ਬਿ
ਚਰੇਹੈ॥ ਬਾਸਿ ਸਿਧ ਜੀ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਕੋ ਪਾਇ ਕਾਰਿ॥ ਤੇਸੇ
ਤੂਭੀ ਬਿਚਰੁ **ਬੁਧ ਦੁਵਾਜ ਵਚਾ॥** ਹੇ ਰੁਗਵਨ ਰਾਮ
ਜੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕੈ ਸੇਹੁ ਆਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
ਕੀ ਇਸ ਬਤ ਕੈ ਸੀਹੈ॥ ਜੋ ਆਇ ਤੇ ਲੋਕਾਰਿ ਅੰਤ ਪਰ ਜੰ
ਤ ਸਭ ਕਹੈ॥ **ਬਾਲਮਿਕ ਉਵਚਾ॥** ਹੇ ਪੁਤ੍ਰਾਇਹ ਜਗ
ਤ ਜੋ ਬਾਸਤਾਹੈ॥ ਜੇਵਾਸਤ ਵਕਫੁ ਉਤਪਾਤਿ ਨਹਿ ਰੁ
ਪਾ॥ ਆਵਿਚਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਬਾਸਤਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਿਚਾਰ
ਕੀ ਏਤੇ॥ ਨਿਵਰਤਹੈ ਜਾਤਾਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਆਕਾਸ ਬਿਖੇ

ਨੀਲਾਮਾਕੁਮਕਰਿਕੈਰੁਸਤੀਹੈ॥ ਤੇਜੇਆਤਮਾ
ਬਿਏਜਗਤਕੁਮਕਰਿਕੁਸਤਾਹੈ॥ ਆਤਮਾਬਿਏ
ਜਗਤਕਾਮਰੁਪੁਤਾਮਰੁਵਹੈ॥ ਇਸਕੈਰੁਮਾਮਾਤ੍ਰਜਾ
ਟਕਗਿਬਿਸਮਗਟਿਕਰਣਾਇਕੀਕਨਾਮਾਮੁਕਤਿ
ਹੈ॥ ਜਬਲਗਜਗਤਕੋਸਤਜਣਾਕਰਿਬਾਸਨਾਕ
ਕਤਾਹੈ॥ ਤਬਲਗਬੰਧਨਹੈ॥ ਬਾਸਨਾਵੇਪਕਾ
ਰਕੀਹੈ॥ ਏਕਸੁੰਧਹੈ॥ ਏਕਾਮਸੁੰਧਹੈ॥ ਅਨਤਮਾ
ਜੇਹੈ॥ ਦੇਹਾਇਕਤਿਨਾਬਿਏਆਤਮਾਮਰੁਮਾਨਕਾਰੀ
ਕੈਜੇਵਾਸਨਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਿਨਵਾਸਨਾਕਰਿਕੈਪ
ਟੀਜੰਤਕੀਨਾਈਪੜਕੁਮਤਾਹੈ॥ ਅਸੁਧਬਾ

ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ
ਪਤਿ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ
ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ
ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ
ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ
ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ
ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ
ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ

ਸਨਾਇਹੀਹੈਅਰੁਜਗਤਕਾਅਤ੍ਰਿਤਿਅਕੁਵ
ਚਿਤਵਲਾਅਰੁਕੇਵਲਾਸੁੰਧਾਚਿਨਮਾਤ੍ਰਾਬਿਖੇ
ਆਤਮਪਤੈਕਰਣੀਇਹਸੁਧਬਾਸਨਾਹੈਅਸੁੰਧ
ਬਾਸਨਾਜਨਮਅਰਣਕਾਕਾਰਣਹੈਅਰੁਸੁਧਬਾ
ਸਨਾਮੋਖਕਾਕਾਰਣਹੈਹੇਰੁਚਦ੍ਰੁਜਾਇਹਮੋਖਉ
ਪਾਇਰਾਮਜੀਅਰੁਬਾਸਿਸੁਕਾਸੰਬਾਟਹੈਸੋਬਿਚ
ਰੁਣੇਜੇਗਾਹੈਅਰੁਪਰਮਬੋਧਕਾਕਾਰਣਹੈਜੇ
ਸੇਰਾਮਜੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੋਇਕਰਿਬਿਚਰਿ
ਆਹੈਸੇਸੁਵਲਾਕਰੁਏਕਾਦਿਨਰਾਅਰੰਦੁਅ
ਧੇਨਸਾਢਾਤੋਂਬਿਦੁਆਪਠਕਾਰਿਅਪਲੇਰਿਹਮੇ

ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ
 ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ
 ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ
 ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ
 ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ
 ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ
 ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ
 ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ
 ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ
 ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ

ਆਵਤਰੁ ਯਾ ਆਰੁ ਮਨਾ ਬਿਖੇ ਧਾਰਿ ਯਾ ਜੋਤੀ ਰਬ
ਜਾਤਾ ਕਰੀ ਯੈ ਆਮੈ ਸੇ ਸੰਕਲਪ ਕੋ ਧਾਰਿ ਪਿਤਾ ਕੋ ਨਿ
ਕਟਾ ਆ ਯਾ ਆਰੁ ਚਰਨ ਕੋ ਰਿਹਦਾ ਕਰਿ ਕੈ ਕਹਾਰੇ
ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਚਿਤੰਤੀ ਰਬ ਜਾਤਾ ਕੋ ਉਠ ਆ ਹੈ ਆਤੁ
ਮਾ ਆਰੁ ਮਾ ਕਰਾ ਜੁ ਮੈ ਹੈ ਆਵੈ ਮੇਰੀ ਪਾਰ ਬਨਾ ਅੰ
ਗਿ ਕਰ ਕਰੇ ਆਰੁ ਆਰੁ ਮਾ ਦੇਵੈ **ਬਾਲਾ ਮੀ ਕਉ ਵਾਰ**
ਜਬ ਇਸ ਪੁਕਾਰ ਰਾ ਅਜੀ ਕਹਾ ਤਬ ਬਾਸਿ ਸੁਜੀ ਭੁਭੀ ਬੈ
ਠੇ ਬੋਤਿ ਨ ਭੀ ਕਹਾ ਹੇਰਾ ਜਨ ਰਾ ਮਜੀ ਕੋ ਆਰੁ ਮਾ ਦੇ
ਵੈ ਤਬ ਸੁਰੁ ਮਪੂਰਤ ਦੇਖ ਕਰਿ ਆਰੁ ਮਾ ਦੀ ਨੀ
ਮਰੁ ਕੰਠਲ ਗਾ ਯਾ ਆਰੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਾਬ ਦੀ ਨਾ ਦਲ

ਪੁੰਨਕਰਤੇਗਾਮਚੰਦ੍ਰਚਲੋਅਰੁਫੁਲੋਕੀਵਰਖਾ
 ਨਗਰਬਾਸੀਯੋਗਾਮਚੰਦ੍ਰਪਰਕਰੀਤਬਗੰਗਾਜ
 ਮਨਾਸਰਸੁਤੀਆਦਿਕਚੀਰਬੋਕੇਬਿਧਸੰਜੁਗਾਤਿ
 ਇਸਨਾਨਕੀਯੋਗਚਾਰਕੋਲੋਕੇਸਮੁਦ੍ਰਦੇਖੋਸੁ
 ਮੇਰਪਰਬਤਾਹਿਮਾਲੇਪਰਬਤਪਰਗਏਅਰੁਸਾ
 ਲਗਾਮਬਦਰੀਕਿਦਾਰਕੇਦਰਸਨਕੀਯੋਗਸਿੰਧੂਰ
 ਨਤੀਰਬੋਕੀਜਾਤਾਇਸਨਾਨਦਾਨਤਪਧਮਾਨਾਥਿ
 ਧਸੰਯੁਗਤਕਰਿਕੋਏਕੇਵਰਖਸੈਬਹੁੜਾਅਪਦੇ
 ਰਿਹਾਸੋਆਵਤਿਰੁਏਦੇ। ਗਾਮਚੰਦਤੀਰਬਚਲੇ
 ਪਿਤਾਕੀਆਰਾਪਾਯਾਇਆਬਿਧਸੰਜੁਗਾਤਿਜਾਤਾਕ

ਰੀਬਹੁੜਪਹੁਚੇਆਇ॥੧॥ਹੇਰੁਰਦੁਆਜਜਥ
ਰਾਮਜੀਨਗਰਮਾਇਤਬਜੈਜੈਸਬਦਹੁਆਮਰੁ
ਫੂਲੋਕੀਬਰਖਾਸਰੁਕਰਤਭੁਏਗਿਹਾਬਿਖੇਆਇ
ਕਾਰਿਪਥਮਰਾਜਾਦਸਰਬਕੋਪਲਾਮਕੀਯਾਬ
ਹੁੜਬਸਿਏਜੀਕੋਕਰੀ॥ਬਹੁੜਸਭਾਕੇਲੋਕੋਕੋਜਥ
ਜੋਗਮਿਲੈਬਹੁੜਅੰਤਹਪੁਰਾਬਿਖੇਆਤਕੋਪਲਾਮ
ਕਰੀਆਲੋਕੋਯਾਥਾਯੋਗਮਿਲੇ॥ਬਹੁੜਦਾਨ
ਕਰਤੇਰਹੇ॥ਸਪਤਾਦਿਨਪਰਜੰਤਮਿਲਤੇਰਹੇ॥ਬ
ਹੁੜਾਇਸਾਮਾਚਾਰਕੋਗਿਹਾਕੀਯਾਜੋਪ੍ਰਤः
ਕਾਠਾਇਸਨਾਨਕਰੈ॥ਜੰਧੁਆਇਕਸਤਕਰਮ

ਕਰੈਂ ਬਹੁ ਫਰੈ ਜਨ ਕਰੈਂ ਬਹੁ ਫਰੈ ਈ ਜਨੈ ਕਰੈਂ
 ਲਿਕਰਿ ਤੀਰ ਬੈਕੀਆਂ ਬਾਰਤ ਕਰੈਂ ਅਉਸ ਪਕ
 ਗਇ ਨਕੋ ਬੀਤਾਵੈਂ ਬਹੁ ਫਰੈ ਪਿਤਾ ਕੀਆ ਗਾਪਾ
 ਇਕਾਗਿ ਸਿਕਰ ਬੇਲ ਲੇ ਜਾਵੈਂ ਜੇ ਜੀਵੈ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇ
 ਵਲੇ ਵਾਲੇ ਜੀਵਹੇ ਵੈਂ ਤਿਨ ਕੋ ਮਾਰੈ ਮੋਰੈ ਕੋ ਨਾਮੈ
 ਗੁਰੂ ਕੋ ਅਪਲੋ ਗਿਹ ਬਿਖੇ ਆਵੈਂ ਜਬ ਕੇਤੇ ਕੁਇ
 ਨਾਮੈ ਸੇ ਬੀਤੇ ਤਬਾ ਅਪਲੇ ਅੰਤ ਪੁਰ ਬਿਖੇ ਸੇ
 ਕਕੇਲੇ ਕਰਿ ਬੈਠ ਰਹੇ ਮਰੁ ਸੰਪੂਰਨ ਬਾਲ ਚੇਲਾ
 ਕਾਤੁ ਮਾਗ ਕੀਆ ਮਰੁ ਸੰਪੂਰਨ ਇੰਦ੍ਰ ਓ ਕੇਰ ਸੇ
 ਕਾਤੁ ਮਾਗ ਕੀਆ ਮਰੁ ਸਰੀਰ ਕ੍ਰਿਸ ਜੈ ਸਾਹਗ

ਪਾਪਾਮਰੁਮੁਖਕੀਕਾਂਤਕਮਲਵਤਪੀਤਵਰਨਹੋਗ
ਈਸਰੁਸਾਪੁਰਸਾਇਓਕਾਤੁਪਾਗਕੀਆਜਗਾਂਬੈਠੇ
ਰਹਾਂਚਿੰਤਾਸਹਿਤਬੈਠੇਸਾਹਬਕੇਆਸਚਾਚਿਬਕਕੇ
ਗਥੈਜਬਟਹਲੁਏਕਹੇਂਹੇਪਰਿਉਸਾਨਸੰਧੁਮਾਕ
ਸਮਾਹੁਆਹੈਉਠੇਤਬਉਠਕਰਿਕਰੇਂਪਗੁਚਿਤ
ਕੇਨਲਗਾਵੈਅਮਰੁਖਾਣੇਪਹਿਰਦੇਕੀਕੀਯਾਸਰੁ
ਵੇਰਸਹੋਗਈਤਬਰਾਮਚੰਦਕੇਦੇਖਕਾਰਿਅੰਰਗੁਈ
ਕੁਸਿਕਸੰਜੁਗਤਿਹੋਗਹੋਇਹਬਾਰਤਸੁਦਾਕਰਿ
ਰਾਜਾਟਸਰਬਰਾਮਜੀਪਾਸਾਪਾਅਮਰੁਦੇਖਿਆ
ਜੋਸਕਸੰਜੁਗਤਿਹੈਅਮਰੁਸਰੀਰਕਿਸਹੋਗਇਆਹੈ

ਰਬਰਾਜਾ ਭੂਸਿਕਸੰਨੁਗਤ ਹੋਇ ਕਰਿ ਰਾਮਾਜੀ ਕੋਰੋ
 ਦਾਬਿਖੈ ਬੈਠਾ ਯਾਅਰੁ ਕਹਾਹੇ ਪੁਰਤੁ ਭੁਕਿ
 ਦੁਖ ਪਾਪਤ ਰੁਪਾ ਸਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਸੋਕ ਵਨ ਪੁਆਹੈ
 ਤਬਰਾ ਅਜੀਕ ਹਾਹੈ ਪਿਤਾ ਅਜੀ ਹਮ ਕੋ ਦੁਖ ਤੋ ਕੋ
 ਉਨਾਹੀ ਆਮੈ ਸੋਕ ਹਿ ਕਾਰਿ ਭੁਜੀ ਹੋਰ ਹਾ ਤਬਰਾ
 ਜਾਅਰੁ ਮਾਤਾ ਸਰੁ ਸੋਕ ਵਨ ਪੁਏ ਆਰੁ ਬਸਿ ਸੁਜੀ
 ਸੋ ਪੁਏ ਆਹੈ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਮੇਰੇ ਪੁਰੁ ਸੋਕ ਵਨ
 ਕਿ ਉਰਹ ਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਬਸਿ ਸੁਜੀ ਕਹਾਹੈ ਰਾਜਨਾਮ
 ਹਾਂ ਪੁਰ ਬੈਕੋ ਅਲਾਪੁ ਕਾਰਨ ਕਾਰਿ ਸੋਕ ਨਹੀ ਹੋਤਾ
 ਕਉ ਬਰਾਹੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਪਾਛੈ ਇਸ ਕਾ ਸੁਖ

ਪਰਟਰੈਵੈਗਾ ਤੁਸੈ ਕਾਮਤੁ ਕਰੁਗਾ ਮੈਸੇ ਬਸਿ ਸੁਆਰੁ
ਰਾਜਾ ਕੀ ਬਾਚੁਰੁ ਰੈਤੀ ਬੀ ਜੋ ਬਿਵਾ ਮਿਤੁ ਬਾਹੁ ਜ
ਆਨਖੜਾ ਅਰੁ ਜੇ ਮੈ ਕੋ ਕਹਾ ਜੋ ਕਾਜਾ ਕੋ ਕਹਾ ਗਾ
ਇਕਾ ਪੁਤ੍ਰਾ ਬਿਵਾ ਮਿਤੁ ਬਾਹੁ ਜ ਪੜਾਹੈ ਉਨਹੁ ਜ
ਇਕਾਰਿ ਕਹਾ ਤਬ ਰਾਜਾ ਸਿੰਗਾ ਸਨ ਤੇ ਉਠਿ ਕਰਿ
ਚਰਨੋ ਕਰਿ ਚਲੁ ਜਾ ਆਵੈ ਅਰੁ ਬਰੇ ਤੇ ਜ ਸੰਜੁ ਗਤ
ਮੰਡਲੇ ਸੂਰ ਉਸਤ ਤਿਕਰ ਤੇ ਆਵੈ ਅਰੁ ਬਿਵਾ ਮਿ
ਤੁ ਕੋ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਦੂਰ ਤੇ ਮਸਤ ਕਟੇ ਕਤੇ ਆਵੈ ਅਰੁ
ਪਿਥਵੀ ਪਰਸੀ ਸਕੇ ਹੀਰੇ ਮੇਤੀ ਕਾਪ ਕਾਸ ਪੜੇ
ਅਰੁ ਬਿਵਾ ਮਿਤੁ ਬਾਹੁ ਜ ਪੜਾਹੈ ਪਰ ਪੜੀ ਅ

ਹੈਂ ਅਮਰੁ ਅਗਾ ਨਿਵਤ ਪਕਾਸ ਹੈਂ ਅਮਰੁ ਰਿਦੇ ਬਿਖੇ
 ਤਾ ਦਿਸਾ ਆਵੈ ਅਮਰੁ ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਵਾਨਾ ਅਮਰੁ ਹਾਥ ਬਿਖੇ
 ਤੇ ਦ੍ਰੀ ਅਮਰੁ ਮਹਾਂ ਪਰਿਜ ਵਾਨਾ ਅਮੈ ਸੇ ਬਿਸ੍ਵਾ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਪ
 ਨਾਮ ਕਰਤ ਰਾਜਾ ਚਰਨੇ ਪਰਜਾ ਏ ਗੀਤ੍ਰਿ ਮਾਮ
 ਰੁਕਾ ਹਾਥੇ ਪਰਿ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਰੁਗਾ ਹੈਂ ਤੇ ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨ
 ਹੁਆ ਹੈਂ ਅਮਰੁ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਅਨੰਦ ਮੁਖ ਕੋ ਪਾਪ ਤਹੇ
 ਤਾ ਦਿਸਾ ਆਵਤਾ ਹੈਂ ਅਮਰੁ ਧਰਮਾਤਮਾ ਬਿਖੇ ਮੈਂ ਤੁ
 ਮਾਰੇ ਆਵੇ ਕਾਰਿ ਪਾਸਿ ਧਰੇ ਵਗਾ ਬਾਸਿ ਸੁਜੀ
 ਆਇ ਕਾਰਿ ਹਸੇ ਅਮਰੁ ਬਿਸ੍ਵਾ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਕੰਠ ਲਗਾ
 ਏ ਮਾਮ ਮੈਰ ਕੀ ਜਣਾ ਜਗਾ ਮੇਲੇ ਬਹੁਤਾ ਅੰਤਰਿ

ਏਗਏਗਸਿੰਘਾਨਪਰਬਾਸਿਟਾਬਿਵਾਮਿਤੁਬਾਂਮ
ਦੇਵਕੋਥੈਠਾਪਾਸਾਮਗੁਬਿਵਾਮਿਤੁਕਾਪੁਜਨਕੀਆ
ਪਦਖਟਾਕਰੀਗਬਿਵਾਮਿਤੁਰੀਰਾਜਾਕੀਮਾਨਕ
ਰੀਗਮਗੁਬਾਸਿਟਾਬਿਵਾਮਿਤੁਅੰਨ੍ਹੀਅੰਨਪੁਜਨਕੀ
ਆਬਹੁੜਾਅਪਦੇਅਪਦੇਇਬਾਨਪਰਜਾਇਬੈ
ਠਾਜਬਜੋਗਾਤਬਰਾਜੇਕਹਾਹੇਰਗਵਨਤੁਮਾਰੇ
ਆਵਟੇਕਾਰਿਮੈਬਹੁਤਾਅਨੰਦਕੋਪਾਪਤਰੁਆਹੇ
ਅਬਾਜਿਸਾਅਰਬਤੁਆਏਹੋਸੋਕੀਪਾਕਾਰਿਕਹੋ
ਸੋਮੈਸਾਪਦਾਰਬਕੋਉਨਹੀਜੋਮੁਖਕੋਦੇਵਦਾ
ਕਠਨਹੋਵੈਤਾਂਤੋਤੁਮਾਅਪਦਾਅਰਬਪੁਰਦਾਹੁ

ਆਜਾਣਾ ਅਬ ਆਗ ਆਕਰੇ ੴ ਬਿਸੁ ਮਿਤੁ
 ਆਗਮ ਨ ਤੇ ਆਨੰਦ ਰੁਖੀ ਮਨ ਮਾਰਿ ਆਤਮ ਤੇਰਾ
 ਜਾਇ ਤੁਹੈ ਜੋ ਆਗ ਆਸੇ ਈਕਰਾ
 ਹਿ॥ ਆਜ ਬਰਾਜੇ ਐਸੇ ਕਹਾ ਤਬ ਮੁਨੇ ਬਿਖੇਸ
 ਰਾਵੁ ਦਾ ਬਿਸੁ ਮਿਤੁ ਪੁਸੰਨ ਹੁ ਆਗ ਆਕਰੇ ਅਖੜੇ
 ਚੋ ਆਏ ਆਗ ਆਕਰ ਤਰੁ ਆਹੇ ਰਾਜਾ ਤੁਧੰਨ ਹੋ ਐ
 ਸਾ ਤੁਧੰਨ ਕਿਉ ਨ ਹੋਵੈ ਏਕ ਤ ਸੂਰਜ ਵੰਸੀ
 ਹੈ ਤੀ ਆਗ ਬਿਸੁ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਚੁਰੁ ਹੈ
 ਆਗ ਜੋ ਕਵੇ ਮੇਰਾ ਪੁਯੋ ਜਨ ਹੋ ਸੇ ਸੁਰੁ

ਦਸਰਾਤੁਜਗਕਾਐਨੇਆਰੰਭਕੀਯਾਹੈ॥ ਜਬਜਗਕਰ
ਤਾਹੈਤਬਚਾਖਸਾਬਿਰੰਧਾਅਨਕਰਤੇਹੈ॥ ਜਹਾਂਜਹਾਂਜਾਇ
ਕਰਿਕਰਤਾਹੈਤਹਾਂਤਹਾਂਇਥਾਨਮਲਕਕਰਿਜਾਤੇਹੈ
ਰੁਪਰਾਅਸਮਾਂਸਫਰਜਾਤੇਹੈ॥ ਉਦਭਿਥਾਨਕਰਸਕਰਦੇਸੇ
ਗਨਾਹੀਰਹਤਾ॥ ਤਿਨਕੇਸਾਸਕਰਦੇਅਰਬਮੈਤੁਅਰੇਪਾਸ
ਆਯਾਹੈ॥ ਐਉਰੀਉਨਕੇਸਾਸਕਰਦੇਕੋਸਅਚਬਹੈ॥ ਪੁਰਕ੍ਰ
ਪਕੀਯੇਤੇਜਗਨਿਹਫਲਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਕ੍ਰਪਕੀਯੋਬਿ
ਨਾਉਨਕਾਨਾਸਨਾਹੀਹੋਤਾ॥ ਤੇਤੁਮਾਰੀਸਰਦਾਆਯਾਹੈ॥ ਤੇ
ਚਪੁੜਜੋਹੈਰਾਮਜੀ॥ ਤਿਸਕ੍ਰਮੇਰੇਸਾਬਦੇਇਨਾਜੋਰਾਖਸੇ
ਕੋਮਾਰੇਅਰੁਜਗਮੇਰਾਸਫਲਹੋਵੈ॥ ਅਰੁਰਾਮਜੀਕੋਤੁ

ਬਾਣਕਨਜਾਣਾਇਹਮਹਾਂਇੰਦ੍ਰਕੇਸਾਮਾਨਸੁਰਬੀਰਹੋ
 ਇਸਕੇਆਗੇਉਹਨਠਹਰਸਕੈਗੇ।।ਇਹਉਨੀਮਿਗੈਕੋਸਿੰਘ
 ਵਤਹੈ।।ਤਾਤੇਮੇਰੇਸਾਥਦੇਵਾ।।ਜੇਤੇਰਾਧਰਮਭੀਰਹੇ।।ਅਰੁਜਸ
 ਭੀਰਹੇ।।ਅਰੁਮੇਰਾਕਰਜਭੀਹੋਵੇ।।ਇਸਾਬਿਖੇਸੰਦੇਹਨਹੀ
 ਕਰਣਾ।।ਇਸਕੇਹਮਭੀਰਪਕਹੈ।।ਅਗੁਇਸਕੇਹਮਹੀ
 ਜਾਣਾਤੇਹੈ।।ਅਬਵਾਬਾਸਿੰਘ।।ਇਸਕੇਜਾਣਾਤੇਹੈ।।ਅਬ
 ਵਾਕੇਉਐਰਗਮਾਨਵਾਨਭੀਜਾਣਾਤੇਹੈਵੈਗਾ।।ਅੰਰਕੇ
 ਉਇਸਕੇਜਾਣਾਨਹੀਸਕਤਾ।।**ਦੋਹਰਾ**।।ਜਬਤੇਐਸੇਮੁਨ
 ਕਹਾਰਾਜਾਬੀਸਾਮਭਯੋਇ।।ਏਕਮਹੂਰਤਬੀਤਯੋਤਬ
 ਉਠਕਢੁਕਾਹਿਯੋਇ।।**੧।**।**ਰਾਜੇਵਾਰਾ**।।ਹੇਮੁਨੀਸਵਰ

ਇਹ ਤੁਮੈ ਕਿਆ ਕਹਿਯਾਰਾ ਮਜੀ ਤੋ ਕੁਮਾਰ ਹੈ॥ ਸਸਤਾ ਬਿ
ਦੁਆ ਜਾਣਾ ਤਾਹੀ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਅਸਤਾ ਬਿਦੁਆਰੀ ਸੀਖੀ ਨਾ
ਹੀ॥ ਫੂਲੋ ਕੀ ਸਿੰਜਾ ਪਰ ਸੈਨ ਕਰ ਦੇਵਾ ਲਾ ਹੈ॥ ਜੁੰਧ ਕੋਇ
ਹਾ ਕਿਆ ਜਾਣੇ॥ ਕਦਾ ਚਿਤ ਰਹਾ ਭੂਮ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭੀ ਨਾਹੀ
ਅਰੁ ਭ੍ਰਿਕਟੀ ਕੋ ਚ ਛਾਇ ਕਾਰਿ ਕਬਹੂੰ ਜੁੰਧ ਨਹੀ ਕੀਯਾ
ਖੋੜ ਸਵਰ ਪਕਾ ਬਾਲ ਕਹੈ॥ ਕਦਾ ਚਿਤ ਕਮਲਾ ਅਰੁ ਪਬ
ਰੋ ਕਾਭੀ ਜੁਪ ਹੂਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਰਿਹਾ ਬਿਖੇ ਚਾਰ ਪੁਤ੍ਰ
ਏ ਹੈ॥ ਜੋ ਨਵ ਸਹੰਸਵਰ ਪਕਾ ਹੂਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚਾਰੇ ਪੁਤ੍ਰੇ ਬਿ
ਖੇ ਭੀ ਕਮਲ ਨੈ ਨਰਾਮ ਜੀ ਮੁਠ ਕੰਬ ਹੁਤ ਪੀਤ ਮਹੈ॥ ਏਸ
ਬਿਨਾ ਏਕਾ ਪਿਲਾਭੀ ਮੈ ਨਹੀ ਰਹਿ ਸਕਤਾ ਜੋ ਤੁਮ ਲੇਜਾਵੇ

ਗੋਤ ਬਮੇਰੇ ਪੁਲਾ ਨਿਕ ਸਜਾਵੈ ਗੋਅਮਰੁ ਮਾਤਾ ਰਾਣੀ ਸਰ
 ਕੇ ਪੁਲਾ ਰਾਮ ਜੀ ਹੈ ਸਰੁ ਹੀ ਮਰਜਾਵੈ ਗੋਅਬਿਯੋਗ ਕਾਰਿ ਕੈ
 ਜੋਹ ਮਕੋ ਮਾਰਨੇ ਆਪਾ ਹੈਂ ਤੁੰਤ ਬਲੇ ਜਾਇ ਮੈਂ ਤੇ ਦੇਵਨੇ
 ਕੋ ਸਮਰ ਬਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ਮੇਰੇ ਬਰੇ ਅਰੁ ਗਓ ਦੇਹੁ ਏਹੋ ਜੇਤੇ
 ਰਾਮਾ ਵਲਾ ਇਸ ਨਿਮਿਤ ਹੂਆ ਹੈ ਮੈਂ ਬਰੇ ਸੋ ਕੋ ਕੋ ਪਾਤ
 ਹੂਆ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਆਗੁ ਯਕਰੇ ਤਬ ਮੈਂ ਤੁਮਰੇ ਸਾਬਜਾ ਤਾਹੋ
 ਏਕ ਪੁਹਲੀ ਸੈਨ ਮੇਰੇ ਸਾਬ ਬਰੇ ਸੁਰਬੀ ਰਜੇ ਪਾਹੋ ਸਸਤ
 ਅਰੁ ਅਸਤੁ ਬਿਦੁ ਯਕਰਿ ਸੰਪੰਨ ਹੈ ਤਿਨ ਰਾਖ ਸੋ ਕੋ ਨਾਸ
 ਕਰੇ ਗੋ ਏਕ ਰਾਵਲਾ ਸਾਬ ਜੰਧ ਕਰਨੇ ਕੋ ਸਮਰ ਬਨ ਹੀ ਜੇ
 ਸਾਹਿਰ ਬਿਧ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਕੋ ਉਹੋ ਵੈਸੋ ਤਿਸ ਸਾਬ ਹਮ ਜੰਧ

ਕਰੇਗੇ॥ ਪਰਗਮਜੀਜੰਧਕਰਦੇਕੋਸਮਰਬਨਾਹੀ॥
ਅਰੁਅਬਤੋਰਗੀਪੜਾਹੈ॥ ਸਰੀਰਕ੍ਰਿਸਹੋਗਯਾਹੈ॥ ਸ
ਰੁਚੇਸ਼ਾਤੇਬਿਰਸਹੂਆਹੈ॥ ਮੈਨਹੀਜਨਣਸਕਤਾਜੋਭੀ
ਸਕੋਕੀਅਰੇਗਾਹੈ॥ ਪੀਤਵਰਨਮੁਖਹੋਗਯਾਹੈ॥ **ਦੋਹਰਾ**
ਹਮਰੇਪਾਟਾਹੈਰਾਮਜੂਕੈਸੇਦੇਵੋਤਾਰਿ॥ ਜੇਹਮਕੋਆਗਯਾ
ਕਰੇਸਾਬਤੁਮਾਰੇਜਾਣੀ॥ ੧॥ ਜਬਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਰਜੇਕਹਾ
ਅਪੀਰਜਹੋਇਕਾਰਿਤਬਾਬਿਵਾਮਿਤੁਬੋਲੈ॥ **ਬਿਵਾਮਿਤੁ**
ਵਚਾ ਹੋਰਾਜਾਤੁਆਪਦੇਪਰਮਕੋਸਮਰਨਕਰਾਇਹਪ੍ਰਤ
ਹੁਮਤੁਤਕਰੀਹੈ॥ ਜੇਕਛੁਤੁਮਾਰਾਅਰਬਹੈਸੋਪੂਰਨਕਰੇਗਾ
ਅਰੁਪੂਰਨਹੂਆਜਾਨੈ॥ ਅਬਕਿਉਅਪਦੇਪਰਮਕੋਤਿਆ

ਗਤਾਹੈਂ ਤੂੰ ਸਿੰਘ ਹੁਆ ਮਿਰੀ ਕੀ ਨਾ ਆਈ ਭਗਤਾਹੈਂ ਤੇ ਹਮ
 ਰੀ ਉਠ ਜਾਵੈਂਗੇ ਪਰਾਇਤਮ ਕੋ ਜੋਗ ਨਾਹੀਆ ਮਰੁ ਹਮ ਭੀ ਸਮ
 ਭਲੇ ਵੈਂਗੇ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਤੂੰ ਰਾਜ ਕਰਤਾਰ ਹੁਆ ਜਬਾਇ ਸਪੁਕਾਰ ਬਿ
 ਸੁਆਮਿ ਤੁਕ ਹਾਕੋ ਪਸਾਰਿਤਾ ਤਬ ਸਪੁਰਨਾ ਪਿਬਵੀ ਕਪਲੇਲਾ
 ਗੀਆ ਮਗੁਇਦਾ - ਏਕ ਦੇਵ ਤੇਰੈ ਕੋ ਪਾਤਿ ਹੁਏ ਜੋਕਿਆ ਹੁਆ
ਤਬ ਸਿਮਰ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੋਰਾ ਜਾ ਤੂੰ ਅਪਲੇ ਪਰਮ ਕੋ ਕਿਉਂ ਤੇ
 ਮਾਗ ਕਰਤਾਹੈਂ ਮੇਰੇ ਬਿਦੁਆ ਮਾਨ ਤੁਝ ਪਤਗੁ ਮਾ ਕਰੀਹੈਂ
 ਜੇ ਤੇਰਾ ਅਰਥ ਪੂਰਨਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਮਜੀ ਕੋਇ ਸਕੇਸ
 ਬਟੇਇਆ ਮਗੁਇਹ ਤੇਰੇ ਪੁਤ ਕੀ ਰਖ ਜਾ ਕੇ ਰੇਖਾ ਏਸ ਕੋ
~~ਬੁਝਾਏ ਮਾਧਾ ਮਾਧਾ ਮਾਧਾ ਮਾਧਾ ਮਾਧਾ ਮਾਧਾ ਮਾਧਾ~~ ਤਬ

ਲਾਕੀ ਮੂਰਤ ਹੈ ਅਰੁ ਧਰਮ ਕੀ ਮੂਰਤ ਹੈ ਤਪ ਕੀ ਖਾਣ ਹੈ
ਬੁਧ ਵਨ ਹੈ ਬਡਾ ਸੁਰਮਾ ਹੈ ਸਸਤਾ ਅਰੁ ਅਸਤਾ ਬਿਦੁਆ
ਦੋ ਨੇਕ ਰਿਸੰਧ ਨ ਹੈ ਤਾ ਤੋਂ ਇਸ ਕੇ ਜੀ ਤਲੇ ਕੋ ਕੋ ਉਸ ਮਰ
ਬਨਾ ਹੀ ਤੁਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਦੇਇ ਭੈ ਮਤੁ ਕਰੁ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਖੇਦ
ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਗਾ ਜੇਤੁ ਮਸਾਰ ਖੇਅ ਪਲੇ ਧਰਮਾ ਬਿਖੇ ਭੈ
ਸਤ ਨ ਹੋਵੈ ਤਬ ਐਰ ਕੋ ਸੇਰ ਹੋਗੇ ਤਾ ਤੋਂ ਸੋ ਕੋ ਤੁਜਾਗਾ ਅ
ਰੁਪੁ ਤਕੋ ਦੇਇ ਬਿਦੁਆ ਮਤੁ ਕੋ ਆਗੇ ਤੇਰੇ ਪੁਤ ਕੋ ਕਾਲ ਕੀ
ਮੂਰਤ ਭੀ ਕਛੁ ਨ ਕਾਹਿ ਸਕੇਗੀ ਅਰੁ ਜੇ ਨ ਦੇਵੇਗਾ ਤੇਟਾ
ਨ ਪੁੰਨ ਧਨ ਤੇਗਾ ਨ ਸੁਹੋਵੈ ਗਾ ਜਬ ਐਸੇ ਬਾਸਿ ਏਜੀ ਕ
ਹਾਤ ਬਰਾ ਜੇ ਕਹਾਹੇ ਰਿਤੋ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਲੇਆਵੈ ਜਬ ਰਾ

ਮਜੀ ਕੋ ਜਾਇ ਕਹਾ ਬਰੰਬਾਰ ਜੋ ਚਲੇ ਤਬ ਕਹਤ ਕੁਯਾ ਜੋ
 ਚਲਤੇ ਹੈਂ ਅੰਮੈ ਸੇ ਕਹਿ ਕਰਿ ਤੂ ਸੀ ਹੋਰ ਹਾਅ ਮੈ ਸੇ ਰਜਾ ਸੁਣ
 ਕਰ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬੁਲਾਏ ਅਰੁ ਮਧੁਰ ਬਾਣੀ ਕਾਰਿ ਕ
 ਹਾ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰਾ ਮਜੀ ਕੀ ਕਿਆ ਦਸਾ ਹੈ ਕੂਮ
 ਕਰਿ ਕੋ ਕਹੋ **ਅੰਤ੍ਰੀ ਪੋਵਾਬਾ** ਹੇ ਦੇਵ ਹਾਮਾ ਕਿਆ ਕਹੈਂ
 ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਹਾਮ ਹੈਂ ਸੋ ਮਕਾਰ ਅਰੁ ਪਾਟਾ ਹਾਮਾਰੇ ਦੇਖ ਦੇਖ
 ਤੁਧਿ ਸੁਆਵਤੇ ਹੈਂ ਹਾਮੀ ਤਕਹੀ ਹੈਂ ਕਾਹੇ ਤੇਂ ਜੁਹਾਮਾ
 ਰਾਸ਼ਾਮੀ ਬਡੀ ਚਿੰਤਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਕੁਯਾ ਹੈ ਜਾਇ ਨਕਾ
 ਤੀਰ ਬੋਝੋ ਮਾਪਾ ਹੈਂ ਤਿਸੀ ਦਿਨ ਕਾ ਚਿੰਤਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਕੁ
 ਯਾ ਹੈਂ ਉਤਮ ਭੋਜਨ ਲੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਅਸੁਵਾਜ ਲਬ ਸਤੁ

ਏਜਾਤੇਹੈਂ॥ ਅਸੁਵਾਐਗਸੁਖਦਾਈਪਦ੍ਰੁਬਏਜਾਤੇਹੈਂ॥ ਭੁ
ਹਾਐਸੀਚਿੰਤਾਬਿਖੇਮਗਨਹੈਂਜੇਦੇਖਤਾਭੀਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਜੇ
ਦੇਖਤਾਭੀਹੈਂਤੋਕ੍ਰੋਧਕਾਰਿਕੈਨਿਰਾਦਰਚਾਇਕਰਤਾਹੈ॥ ਸੁ
ਦਗਈਸਤੀਪਾਨਾਪਕਾਰਕੇਕੂਖਨੈਸਹਿਤਾਆਵਤੀਆਹੈਂ
ਤਬਭਿਨਕੀਓਰਦੇਖਤਾਭੀਨਾਹੀ॥ ਅਗੁਤਿਪਤਹੋਇਕਾਰਿ
ਭੋਜਨਨਾਹੀਕਰਤਾ॥ ਅਰੁਪਦਮਾਸਨਕੋਧਾਰੇਸੁਖਹਾ
ਬਕੇਆਧਾਰਗਾਖਬੈਠਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਕਹਤਾਹੈਂਸੰਸਾਰਕੇਪ
ਦਾਰਬਾਮਿਗਾਤਿਸਾਕੇਜਲਵਤਹੈਂ॥ ਨਭੋਗਸਤਹੈਂ॥ ਨਰ
ਜਸਤਹੈਂ॥ ਨਜਗਤਿਸਤਹੈਂ॥ ਅਰੁਕਿਸੀਭੋਗਪਦਾਰ
ਬਕੇਦੇਖਕਾਰਿਪਸੰਨਸਹਿਤਾ॥ ਤਾਂਤੇਹਮਜਾਨਤੇਹੈਂ

ਜੁਇਸਕੋਪਰਮਪਦਪਾਵਦੇਕੀਇਛਹੈ॥ਪਰਮੁਖਤੇਕਦਾ
 ਚਿਤਸੁਹਿਅਨਾਹੀ॥ਅਰੁਤੁਮਾਗਕਾਅਭਮਾਨਕੁੀਕਦਾ
 ਚਿਤਸੁਹਿਅਨਾਹੀ॥ਪਰਬੋਲਤਾਹੈ॥ਬਵਾਗਾਵਤਾ
 ਹੈ॥ਤੇਕਹਤਾਹੈ॥ਹਾਇਹਾਇਮੈਅਨਬਮਾਰ॥ਮਾਗਯਾਹੈ॥
 ਇਹਸੰਸਾਰਪਰਮਾਮਨਰਬਕਾਕਾਰਹੈ॥ਜੋਕੋਊਕਹੈ
 ਅਕਸਾਇਖੇਛੂਲਲਾਗੇਹੈ॥ਤਿਨਕੋਮੈਲੋਆਯਾਹੈ
 ਤਿਸਕੋਦੇਖਕਰਕੁੀ॥ਅਸੂਰਜਵਾਨਨਹੀਹੋਤਾ॥ਸਭਕੁੰ
 ਤਾਮਾਤਦੇਖਤਾਹੈ॥ਨਕੋਊਪਦਾਰਬਉਸਕੋਹਰਖਦੇਤਾ
 ਹੈ॥ਨਸੋਕਦੇਤਾਹੈ॥ਅਗਇਸਕੋਸਾਬਸਰਕੁਈਕੁੀਰਿ
 ਤਾਬਿਖੇਮਗਨਹੋਰਹੈ॥ਤਾਤੇਕੋਊਊਪਾਇਕਰਜੇਊ

ਸਕਾਦੁਖਾਨਿਵਰਤਹੋਵੈ **ਥਿਯਾਮਿਤੁਵਾਚਾ** ਜੈਰਾਮੀ
ਐਸਾਹੋਤੋਹਮਾਰੇਪਾਸਲੇਆਵੇਹਮਓਸਕਾਦੁਖਾਨਿਵ
ਰਤਕਰੇਗੋਹੋਗਾਜਾਤੂਰੁਗਵਨਹੈਜਿਸਕਾਪੁਤਾਥੀਥੇਕ
ਅਰੁਵੈਰਾਗਕੋਪਾਪਤਰੁਪਾਹੈਹਮਜੈਥੈਠੇਹੈਸੋਅਬ
ਹੀਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰਕੋਪਰਮਪਦਕੀਪਾਪਤਕਰੇਗੋਅਰੁਸਭ
ਦੁਖਨਸੁਕਰਤਾਆਤਮਪਦਕੀਪਾਪਤਕਰੇਗੋਅਰੁ
ਲੋਸੁਪਬਰਕੰਚਨਸਮਕਰਿਦਿਖਾਵੈਗੋਅਰੁਜੈਕ
ਛੁਤਮਾਰਾਪਾਵਿਰਤਾਆਚਾਰਹੈਸੇਕੁਰੀਕਰੇਗਾਤੁਮਾ
ਰੀਕੁਲਾਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਹੋਵੈਗੀਸੀਘ੍ਰੀਬੁਲਾਵੈ **ਬਾ**
ਲਾਮੀਕਉਵਾਚਾ ਐਸੇਵਚਨਮੁਨਾਇਦ੍ਰੁਕੇਸੁਲਾਕ

ਰਿਗਾਜੇਕਹਾਹੇਮੰਤੀਯੋਰਾਮਜੀਕੋਲਛਮਦਾਸਤਪ
 ਦਾਸਹਿਤਲੇਆਵੇਸੀਪਹੀ। ਜਬਾਮੋਸੇਜਾਇਕਾਰਿਕ
 ਹਾਤਬਰਾਮਜੀਆਵਤੇਆਵਤੇਰਾਜਾਦਸਰਬਕੋਦੇਖ
 ਤੇਭਏਬਹੁਡਬਸਿਸ਼ਾਬਿਸ਼ਾਮਿਤਕੋਦੇਖਆਮਾਇ
 ਪਬਾਮਰਾਜੇਕੋਚਰਨੇਪਰਸੀਸਰਾਖਾਬਹੁਡਬਸਿਸ਼ਾਬਿ
 ਸ਼ਾਮਿਤਕੋਬਹੁਡਾਐਰਬਾਹਮਹੋਕੋਨਮਸਕਾਰਕੀਯਾ
 ਤਬਰਾਜਾਦਸਰਬਰਾਮਜੀਕੋਦੇਖਕਰਿਪਸੰਨਭ
 ਯਾਗੋਦਾਬਿਖੇਬੈਠਾਯਾਮਰੁਕਹਾਹੇਪੁਤਕੋਵਲਾਇ
 ਸਾਬਿਰਕਤਤਾਕਰਿਪਰਾਪਦਕੀਪਾਪਤਨਾਹੀਹੋਤੀਗੁਰ
 ਕੇਉਪਦੇਸਾਯੁਕਤਕਾਰਿਭੀਹੋਤੀਐ। **ਬਸਿਸ਼ੇਵਾਰਾਹੇ**

ਰਾਮ ਜੀ ਤੂੰ ਪਾਨ ਹੈਂ ॥ ਅਰੁ ਬਡਾ ਸੂਰਮਾ ਹੈਂ ॥ ਜੋ ਬਿਖੈ ਰੂਪੀ
ਸਤੁ ਤੈ ਨੇ ਜੀ ਤੈ ਹੈਂ ॥ **ਅਥਿਸਟਾਮਿ ਤੇਵਾਚਾ** ॥ ਹੇ ਕਮਲ ਨੈ ਨਾ ਅੰਤ
ਰਕੀ ਚਪਲ ਤਾ ਕੇਤੁ ॥ ਗਾਕਾਰਿ ਕੈ ਜੇ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ਅਸੈ ਹੈ ॥
ਸੋ ਪਗਟ ਕਾਰਿ ਕਹੁ ॥ ਇਹ ਤੁਝ ਕੋ ਕੈ ਸੋ ਸੋ ਕਹੁ ॥ ਆਹੈ ॥ ਅ
ਰੁ ਕਿਸ ਕਾਰ ਲਤੈ ਹੁ ਆਹੈ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਤੁਝ ਕੈ ਬਾਛੁ ਤੈ ਹੈ ॥ ਸੋ
ਕਹੁ ॥ ਅਤੁਝ ਕੋ ਤਿਸੀ ਪਦਕੀ ਪਾਪਤ ਰਹੇਗਾ ॥ ਅਰੁ ਦੁ
ਖ ਤੁਝ ਕੋ ਕਉ ਨ ਰਹੇਗਾ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਅਪਦਾ ਬਿਤੰਤ ਹੈ ॥ ਸੋ
ਕਹੁ ॥ **ਦਿਹਗਾ** ॥ ਜਬ ਅੰਸੈ ਸੁਨਵਰ ਕਹੁ ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪਾ
ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਕਾਰਜ ਮੇਰੇ ਅਬਰੁ ਪੈ ॥ ਯਾ ਅੰਸੈ ਸੰਸਾਰਾਹਿ ॥
१੯॥ **ਰਾਮੇਵਾਚਾ** ॥ ਹੇ ਰੁਗਵਨ ॥ ਜਿਸ ਪਕਰ ਬਿਤੰਤ ਹੈ ॥

ਸੇਤੁਮਸੁਦੋਗਾਇਹਜੁਮੈਚੈਸੇਦਸਰਬਕੋਗਹਬਿਖੇਉ
 ਤਪਾਤਿਭਯਾਹੈਕੁਮਕਾਰਿਕੋਬਡਾਹੁਆਹੈਜਗਮੋਪ
 ਵੀਤਪਾਯਾਹੈਬਹੁੜਬੇਦਪਠਦੇਲਾਗਾਬਹਮ
 ਚਰਜਸੀਧੁਜਾਏਕਾਦਿਨਪਠਕਾਰਿਆਯਾਤਬਤੀਰ
 ਬੋਕੀਇਛਾਭੁਈਪਿਤਾਕੀਆਗਿਆਲੇਕਰਿਤੀਰਬੋ
 ਪਰਗਯਾਗੰਗਾਆਦਿਕਸੰਪੂਰਨਤੀਰਬੋਕਾਇਨਾ
 ਨਕੀਆਬਹੁੜਈਹੰਆਇਆਕੇਤੇਕੁਦਿਨਪਾਛੇ
 ਇਹਾਬਿਚਾਰਿਤਾਬਿਖੇਉਪਜੁਜਾਜਰਾਜਾਕੀਆਹੈ
 ਅਰੁਭੋਗਾਕੀਆਹੈਜਰਾਤਾਕੀਆਹੈਸਭਭੁਤਮਾ
 ਤ੍ਰੈਹੈਅਰੁਸਭਪਦਾਰਥਮਨਕੇਫੁਰਦੇਬਿਖੇਉ

ਸੋਮਨ ਭੀ ਸਿਥ ਜਾਹੈ ॥ ਜੇ ਨ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਦੇ
ਕਤਾਹੈ ॥ ਸੋਮਿ ਗਤਿ ਸਾ ਕੇ ਜਲ ਵਤ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਆਗਮ
ਪਾਈ ਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਿਸ ਪਦ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਸੋ ਪਾਵ ਲੇਜੇ
ਗਹੈ ॥ ਇਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਮੈ ਭੁਗੀ ਕਾਤੁ ॥ ਗੁਕੀ ਆਹੈ ॥
ਅਰੁ ਦੁਖ ਰੂਪ ਜਾਨੈ ਹੈ ॥ ਰਾਗ ਅਰੁ ਦੁਖ ਕਰ ਜਲ ਵਤ
ਹੈ ॥ ਨਹੀ ਪਾਪ ਤੇ ਹੋਤੇ ॥ ਤਬ ਬਾਛੁ ਰਹਤੀ ਹੈ ॥ ਪਾਪ ਤ
ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਜਲ ਵਤ ਹੈ ॥ ਬਢਤੀ ਜਾਤੀ
ਹੈ ॥ ਹੇ ਮੁਨ ॥ ਫੁਰ ਬਿਖੁ ਜੋ ਕੀਤਿ ॥ ਸਾ ਕਾਰਿ ਬਹੁਤ ਕਾਝ
ਲਗਾ ਰਹਿ ਆਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮਾਰੂ ਬਲ ਕਾ ਰਿਆ ਪੈ ॥
ਈ ਬਹੁਤ ਮਰਗ ਕੀ ॥ ਇਛਾ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ॥ ਤੈ ਸੇ ਬਹੁ

ਪੀਰੋਗੋਕੀਇਛਾਮੈਨਾਹੀਕਰਤਾਭੋਗਰੂਪੀਚੋਰਹੈ
 ਅਰੁਅਗਮਾਨਰੂਪੀਰਤਾਬਿਖੇਲੂਟਤੇਹੈਆਤਮਾਨ
 ਦਰੂਪੀਧਨਕੇਲੂਟਲੇਜਾਤੇਹੈ।ਤਿਸਕੇਬਿਯੋਗਤੇ
 ਦੀਨਹੋਰਹਤਾਹੈਅਰੁਸੁਭਗੁਲੇਕਾਨਾਸਕਰਤੇਹੈ।ਸੀ
 ਲਸੰਤੋਕਧਗਮਉਦਾਰਤਾਕੇਮਲਤਾਬਿਚਾਰਵੈਰਾ
 ਗਦਪਾਆਇਕਗੁਲੇਕੋਰੋਗੋਕੀਬਾਂਛਨਾਸਕਰਤੀ
 ਹੈ।ਅਰੁਉਪਜਾਵਲੋਬਿਖੇਦੁਖਹੋਤਾਹੈ।ਪਰਮਦੁ
 ਖਕਾਕਾਰਲਾਜਾਲਾਕਾਰਿਮੈਂਇਨਕਾਤੁਮਾਗਕੀਯਾ
 ਹੈ।ਹੇਮੁਨੀਵਰਲਖਮੀਜਬਪਾਪਤਹੋਤੀਹੈ।ਤਬ
 ਸਭਗੁਲੇਕੋਨਾਸਕਰਤੀਹੈ।ਮਧੁਰਵਚਨਤਬਲ

ਗਬੋਲਤਾਹੈਜਬਲਗਲਖਮੀਨਹੀਪਾਪਤਰੁਣੀਸਬ
ਪਾਪਤਰੁਣੀਤਬਕੋਮਲਤਾਕਾਅਭਾਵਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਦੋਹਰਾ
ਕੋਗੋਕੀਤਿਸਾਜੁਹੈਸਰਗੁਦਾਕਰੈਬਿਨਸਾਜਨਮਮਰ
ਣਾਫਿਗਫਿਰਲਹੈਤਾਂਤੋਂਕਰੈਨਤਾਸਾ॥੧॥ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਲ
ਖਮੀਦੇਖਦੇਆਤੁਸੁੰਦਰਗਾਸਤੀਹੈ। ਪੁਰਨਾਸਕਰਦੇਹਾ
ਰੀਹੈ। ਜੈਸੇਂਬਿਖਕੀਬੰਦੀਏਖਦੇਆਤੁਸੁੰਦਰਗਾਸਤੀਹੈ
ਪਰਪੁਰਸਕੀਪੇਤੇਨਾਸਕਰਤੀਹੈ। ਤੈਸੇਂਲਖਮੀਪੁ
ਰਸਕੀਪੇਤੇਨਾਸਕਰਤੀਹੈ। ਜੋਆਤਮਾਨੰਦਕੋਪਾਵਦਾ
ਕਠਨਹੋਤਾਹੈ। ਆਤਮਾਨੰਦਕੋਪਾਏਬਿਨਮਿਤਕਵਤ
ਹੈ। ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਸੁਰਮਾਹੋਵੈ। ਅਰੁਆਪਦੀਸੋਕੁਨਕਰੈ

ਸੋ ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਅਮਰੁ ਸਮਰਥ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਕੋ ਓ ਅਵਗੁ
 ਕਰੈ ਅਤਿ ਸਾਥਿ ਕੈ ਸਮ ਬੁਧ ਹੋ ਸੇਰੀ ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਤੈਸੇ
 ਲਖ ਮੀਕੀ ਪਾਪ ਤਹੁ ਏ ਅਵਗੁਣੇ ਬਿਖੇਨ ਪਵਰਤੈ ਸੋ
 ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਅਹਾਂ ਮੋਹ ਰੂਪ ਜੋ ਓ ਨ ਮੰਤੁ ਹਸਤੀ ਹੋ ਤਿਨ
 ਕੇ ਹਟੇ ਕਾਇ ਸਥਾਨ ਪਰ ਬਤ ਕੀ ਅਟਵੀਲਖ ਮੀਰੈ ਅ
 ਰੁਦੁਖ ਰੂਪੀ ਬੀਜੇ ਕਾਲਖ ਮੀਖੇਤੁ ਹੈ ਅਰੁ ਬਾਨਾਰੂਪੀ ਤ
 ਰੀ ਕਾਸ ਮੁਦੁ ਹੈ ਅਰੁ ਤਿਨ ਰੂਪੀ ਰੂਮ ਰੇ ਕੀ ਕਾਮਲਨੀ
 ਹੈ ਅਰੁ ਬਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਸੇਖੈ ਕੇ ਨਾ ਸਕਰਣੇ ਹਾਰੀਲ
 ਖ ਮੀਰੂਪੀ ਵਾਪੁ ਹੈ ਦੇਹ ਜੈ ਸੇਨ ਰੁਮਾਹਿ ਬਿੰਜੁਲੀ
 ਪਗਟੈ ਫਿਰਦੁਰਜਾਇ ਤੈਸੇ ਦੇਖੀਲਖ ਮੀਕੈ ਸੇਚਾਹੇ

ਤਾਰਿ॥॥॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰਜੀ ਵਲੇ ਕੋ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਜੋ ਪੁਸੰਨ ਹੋ
ਤੇਰੈਂ ਤੇ ਮੂਰਖ ਹੈਂ ਜੈ ਸੇਂ ਜਲ ਕੇ ਤਰੰਗ ਉਪ ਜਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ
ਨਸੁ ਹੋ ਜਾ ਤੇਰੈਂ ਤੈ ਸੇਂ ਮਾਰ ਬਲਾ ਉਪ ਜੀ ਨਸੁ ਹੋ ਜਾ ਤੀ
ਹੈ ਪਵਨ ਕੋ ਰੁਕ ਦੇ ਤੇ ਅਰੁ ਬਿਜਲੀ ਕੋ ਰੁਕ ਦੇ ਤੇ ਰੀਅ
ਰ ਬਲਾ ਕੋ ਰੁਕ ਦੇ ਕਠਨ ਹੈਂ ਅਸੀਂ ਮਾਰ ਬਲਾ ਕੋ ਪਾਇ
ਕਾਰਿ ਜੋ ਰੋਗੀ ਕੀ ਬਾਛ ਕਰ ਤੇਰੈਂ ਤਿਨ ਕੇ ਜੀ ਵਲੇ ਤੇ ਮਾ
ਰਣਾ ਸੇ ਸੁਰੈਂ ਰੋਗੀ ਕੀ ਬਾਛਾ ਅਪਣਾ ਨਾ ਸਕਾ ਕਾਰਣ ਹੈ
ਜੀ ਵਲਾ ਤਿਨ ਹੀ ਕਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜਿਨ ਕੋ ਪਰਮ ਪਦਾ ਬਿ
ਥੈ ਇਸ ਬਤ ਚੁਣੀ ਹੈ ਅਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾਰਿ ਤਿਪਤ ਹੋਰ
ਹੈ ਹੈਂ ਉਨ ਕੇ ਜੀ ਵਲੇ ਕਾਰਿ ਅੰ ਰੋ ਕੇ ਕਾਰ ਜ ਸਿਧ ਹੋ ਤੇ

ਹੈ॥ ਅਗੁਜਿਨ ਕੋ ਸਟ ਭੁੰਗੀ ਕੀ॥ ਇਛਾ ਹੈ॥ ਅਗੁਆਤਮਾਪਦ
 ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹੈ॥ ਤੇਗਰਧਪ ਹੈ॥ ਜੇਬਹੁਤ ਸਾਸਤ੍ਰਪਠ ਰਾਹੇ
 ਅਗੁਪਾਵਦੇ ਜੋਗਪਦ ਕੀ॥ ਇਛਾ ਨਾਹੀ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਭੀ
 ਰਾਹ ਹੈ॥ ਅਗੁਜੋ ਬਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਪੜਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਗੁਤਿ
 ਸਕੇ ਸਾਰ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹਣ ਨਾਹੀ ਕਰਤਾ॥ ਤੋ ਉਹ ਕ੍ਰੀਕਾਰ ਹੈ॥ ਅ
 ਗੁਜੋ ਮਨੁਖ ਸਰੀਰ ਪਾਯਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਗੁਮਾਨ ਨਾਹੀ॥ ਤੁ
 ਗਤਾ॥ ਤੋ ਮਨੁਖ ਸਰੀਰ ਭੀ ਕ੍ਰੀਕਾਰ ਹੈ॥ ਅਗੁਮਨ ਜੋ ਆਕਾ
 ਸ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਜੋ ਮਨ ਬਿਖੇਸਾਂਤ ਨਹੀ ਉਪਜਤੀ॥ ਤੋ ਉਹ ਮਨ
 ਭੀ ਕ੍ਰੀਕਾਰ ਹੈ॥ ਅਗੁਜੀ ਵਲਾ ਕ੍ਰੀਤ ਬਹੀ ਸੇਸਟ ਹੈ॥ ਜੋ ਆ
 ਤਮਾਪਦ ਕੀ ਪਾਪਤ ਹੋਵੈ॥ ਸੰਸਾਰ ਰੂਪੀ ਸਮੁਦ੍ਰ ਬਿਖੇਸ

ਰੀਰੂਪੀਤਰੰਗਾਅਨੇਕਵਾਰਉਪਜਤੇਹੈਂ॥ਅਰੁਲੀ
ਨਰੀਹੋਜਾਤੇਹੈਂ॥ਜੈਸੇਅੰਜਰੀਬਿਖੇਜਲਨਾਹੀਠਹਰ
ਤਾ॥ਤੈਸੇਆਰਬਲਾਨਹੀਠਹਰਤੀ॥ਅੰਸੇਸੇਛਿਨਰੰਗ
ਰਸਰੀਰਕੋਪਾਇਕਾਰਿਜੋਰੋਗੀਕੀ॥ਤੈਸਾਕਰਤੇਹੈਂ॥ਤੇਮੁ
ਰਖਹੈਂ॥ਜੈਸੇਸਰਪਕੇਮੁਖਸੇਪੜਾਹੂਆਰੂਮਛਰੋਕੋ
ਖਾਵਲੇਕੀ॥ਇਛਾਕਰੈਤੇਮੁਰਖਹੈਂ॥ਤੈਸੇਇਹਪੁਰਖ
ਅਤਕੇਮੁਖਾਬਿਖੇਪੜਾਹੂਆਰੂਰੋਗੀ॥ਇਛਾਕਰਤਾ
ਹੈਂ॥ਤੈਮਹਾਮੁਰਖਹੈਂ॥~~ਟਹਰਾ~~ਜੈਸੇਤਗਕੋਗਿਹਣ
ਕਾਰਿਸਮੁਢਤਰ॥ਜੋਨਹਿਕੋਇ॥ਤੈਸੇਜਗਸੁਖਗਹਣ
ਕਾਰਿਮੁਕਤਨਕੋਉਹੋਇ॥੧॥ਹੇਮੁਨੀਸ੍ਵਰਾਇਹਾਅਹੰਕਾਰ

2)

ਜੋ ਉਦੇਹੁ ਆਹੈ ਸੋ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਹੈ ॥ ਇਸ ਮੁਛ ਕੇ ਦੁਖੀ
ਕੀ ਯਾਹੈ ਜਬ ਲਗਾ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਦੁਖੈ ਕਾ
ਅਭਾਵ ਨਹੀ ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਸਾਹਿਤ ਰੁਜਨ ਪੁੰਨ ਦਾ ਨ ਜੋ ਕ
ਫੁਕੀ ਯਾਹੈ ਸੋ ਬਖਸ਼ ਹੈ ॥ ਪਰ ਮਾਰ ਬਾਸਿ ਧਨ ਹੈ
ਹੋਤਾ ॥ ਜਬ ਅਹੰਕਾਰ ਕਾ ਅਭਾਵ ਹੋਵੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਕਸਮ
ਠਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੋ ਉਪਾਇ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰ ਕਾ ਅ
ਭਾਵ ਹੋਵੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਵਸਤੁ ਵਾਸਤਵ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ
ਤੁਮਾਗਦੇ ਬਿਖੇ ਅਪਦਾ ਕੁ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਇਹ ਤੇ ਅਗੁ
ਨ ਕਰਿ ਉਦੇਹੁ ਆਹੈ ॥ ਇਸ ਕੇ ਤਿਅਗਦੇ ਬਿਖੇ ਸਪ
ਦਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਅਹੰਕਾਰ ਕਾ ਅਭਾਵ ਹੋਵੈ ॥ ਤਬ ਤਿਸਾ

ਕੁੰਨਾ ਸਹੋ ਜਾਵੈ **ਦੋਹਰਾ** ਜਤੋ ਸਾਮੁ ਦੁਸੈ ਸਰਬ ਜਲ
ਨਦੀਆਂ ਕਰੇ ਪਵੇ ਸਾਸੁ ਰੁਖੁ ਅਪਦਾ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਜੋ
ਅਹੰਕਾਰ ਆਵੇ ਸਾ॥ ੧॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸ੍ਵਰਾਇ ਹੋ ਜੋ ਚਿੰਤ ਹੈ ਸੋ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਓਰ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਵੈਰ ਗਾਬਿ
ਚਾਰ ਪੀਰ ਜਸ ਤੋ ਖਕੀ ਓਰ ਨਾਹੀ ਜਾਤਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖੀ ਰ
ਹਤਾ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਸ੍ਵਨ ਦੂਰੇ ਦੂਰੇ ਭੁਟਕਤਾ ਹੈ॥ ਤੈ ਸੋ ਚਿੰਤਾ ਬਿ
ਖੌਂ ਕੀ ਓਰ ਧਾਵਤਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਪਾਪਤ ਭੀ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਤੋ
ਭੀ ਤਿਪਤ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਅੰਤਰ ਤਿਸਾ ਬਛਤੀ ਜਾਤੀ ਹੈ
ਜੈ ਸੇ ਮੁਗੇ ਕੇ ਸਬੁ ਹੋਤੇ॥ ਭੂਲਾ ਹੂਆ ਏਕ ਮਿਰਾ ਦੁਖੀ ਹੋਤਾ
ਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਅਤਮ ਪਦ ਤੇ ਭੁਲਾ ਹੂਆ ਚਿੰਤ ਕਰਿ ਮੈਂ ਦੁਖੀ

ਹੁਆਹੈ ਜੈਸੇਤੀ ਪਦਾਪਵਨ ਕਾਰਿ ਸੁਕਾਤਿ ਦੁਰਜਾਇ
 ਪਨਤਾਹੈ ਤੈਸੇ ਚਿੰਤਰੂਪੀ ਪਵਨ ਸੁਝਕੈ ਆਤਮਾ ਪਦਤੇ
 ਦੁਰਡ ਚਟੀ ਆਹੈ ਜੈਸੇ ਮਿਤ ਕਸਰੀ ਰਕੈ ਸ੍ਵਾਨਾ ਅਰੁ ਸ੍ਵਾ
 ਨੀ ਚੋਜ ਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਚਿੰਤਾ ਅਰੁ ਤਿਨਾ ਸੁਝਕੈ ਚੋਜ
 ਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਆਤਮਾ ਮਾਨ ਤੇਰਹਿ ਤਮੈਂ ਮਿਤ ਕਸ
 ਮਾਨਹੈ ਅਰੁ ਮਾਨ ਕਾਰਿ ਕੈ ਚਿੰਤਰੂਪੀ ਬੈਤਾ ਲਾਇ
 ਦੁਹਰਹਾਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਨਾਸ ਕਰਦੇ ਕੋ ਮੈਂ ਸਮਰਥਨਹੀ
 ਹੋਤਾ ਅਗਨਿ ਬਿਖੇ ਬੈਠ ਲਾ ਅਰੁ ਬਡੇ ਪਰਬਤ
 ਕੋ ਲੰਘ ਜਾਵਦਾ ਮੈਂ ਸੁਗਮ ਮਾਨਤਾਹੈ ਪਰੁ ਚਿੰਤ
 ਕਾਰਿ ਕਦਾ ਕਠਨਹੈ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੈ ਪਾਨ ਕਾਰਿ ਜਵਦਾ

ਅਗੁਆਗਾਨਿਕੋਭੰਪਣਾਕਰਦਾਸੁਗਮਹੋਪਗੁਦਿਤ
ਕਰੋਕਦਾਕਠਨਹੋਸੁਮੇਰਕਾਲੰਪਣਾਭੀਸੁਗਮ
ਹੋਪਗੁਚਿੰਤਕਾਜੀਤਦਾਕਠਨਹੋਜੈਸੇਪਿਥਵੀ
ਪਰਮਾਸਕੋਦੇਖਕਾਰਿਇਲਾਆਕਾਸਤਾਰੀਝਤੀਹੈ
ਤੈਸੇਚਿੰਤਰੂਗੋਕੋਦੇਖਕਾਰਿਆਸਕਤਹੋਤਾਹੋਤਾ
ਤੋਪਰਮਸੰਤੁਚਿੰਤਹੋਦੇਹਰਾਜਨੇਨਹੀਚਾਹੇ
ਦਮਾਬਾਦਰਛਦਨਹਾਰਾਮੈਨਹੀਚਾਹੇਚਿੰਤਤੁਜੋ
ਆਤਮਛਾਦਨਹਾਰਾ॥੧॥ਹੋਪਭੁਚੈਤੰਨਾਆਕਾਸ
ਇਥੇਤਿਸਾਰੁਪੀਰਾਤੁਹੋਤਿਸਾਇਥੈਕਾਮਕੋਧਾ
ਦਿਕਉਲੁਥਿਚਰਤੇਹੋਜਬਰਮਾਨਰੁਪੀਸੁਰ

ਜਥਿ ਦੇਹੁ ਵੈ॥ ਤਬਾਤਿ ਸਾਗੁ ਪੀਰਾ ਤਕਾ ਅਭਾਵਹੋ ਜਾ
 ਵੈ॥ ~~ਦੇਹਰਾ~~॥ ਤਿਸਾ ਬਰਦੁਖ ਰੂਪਹੀ॥ ਇਸਮੈਂ ਸੁਖ ਕ
 ਛੁਨਾਹਿ॥ ਤਾਤੇ ਸੋਪਦ ਕਹੇ॥ ਮੁਹਿ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਪਾ
 ਾਇ॥ ੧॥ ਹੇ ਮੁਨੀ॥ ਵਰਗ ਇਹ ਜੋ ਅਮੰਗਲ ਰੂਪੀ ਸਰੀ
 ਰਹੈ॥ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਉਤਪਾਤਿ ਹੂ॥ ਆਸੋ ਮਾਂਸ ਮੰਜਾ
 ਬਿਕਰੇ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਪੂਰਨਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਦਾ ਅਪਾਇਤੁ
 ਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਰਿ ਮੈਂ ਅਰਬਾ ਸਿੰਧਹੋ॥ ਤਾਨਹੀ ਦੇਖਤਾ
 ਅਰੁ ਦੁਖੇ ਕਾ॥ ਇਸ ਬਾਨਹੈ॥ ਇਸ ਕੇ ਪਾਏ ਤੇ ਹਰਖ
 ਵਾਨਰਾ ਸਤਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਨਿ ਸੁਕੇ ਪਾਏ ਤੇ ਸੋ ਕਵਾ
 ਨਰਾ ਸਤਾਹੈ॥ ਇਸਾ ਬਿਖੇ ਜੋ ਅਹੰਫਰਤੀਹੈ॥ ਸੋ

ਦੁਖੋਕਾਕਾਰਣਹੋਅਰੁਅਹੰਅਹੰਪੜਾਕਰਤਾਹੋ॥
ਅਰੁਸਰੀਰਰੂਪੀਨੋਕਾਭੋਗ ਰੂਪੀਬਰੇਤੀਥਿਖੇਪੜੀ
ਹੋ॥ਤਿਸਕੇਪਾਰਹੋਵਦੇਕੋਵੈਰਾਗਰੂਪੀਜਲਬਢੇ
ਬਡਾਪਵਾਹੋਵੈ॥ਅਰੁਅਰੁਸਰੂਪੀਚੰਪੌਕਾ
ਬਲਬੀਹੋਵੈ॥ਤਬਸੰਸਾਰਸਾਮੁਦ੍ਰਕੋਕਨਾਰੋਕੋਪਹੁ
ਚੇਪੁਰਖਾਜਿਨੋਪੁਰਖੋਅੰਸੀਬੇੜੀਕੋਪਾਇਕਾਰਿ
ਸੰਸਾਰਸਾਮੁਦ੍ਰਤੇਆਪਕੋਪਾਰਕੀਪਾਹੋ॥ਤੇਪਰਮ
ਸੰਪਦਾਕੋਪਾਪਤਹੋਵੈਗੋ॥ਅਰੁਜਿਨੋਨਹੀਕੀਆ
ਤੇਪਰਮਾਪਦਾਕੋਪਾਪਤਹੋਵੈਗੋ॥ਰੂਬਹਿਗੋਉ
ਲਟੇ॥ਅੰਸੇਸਰੀਰਕੀਮੁਝਕੋਤੋਇਛੋਨਹੀ॥ਜਲ

ਬਲਗਾਇਹ ਪਰਵਗਾਬਿਖੇਬਾਂਧਾਹੁਆਰੈ॥ ਤਬ
 ਲਗਾਮੁਕਤਿਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਜਬਪਰਵਾਰਕੋਤੁਜਾਗਕਰੈ
 ਤਬਮੁਕਤਹੋਵੈ॥ ਸੋਪਰਵਾਰਕਵਨਹੋ॥ ਦੇਹਾਇੰਦੀ
 ਪਾਲਾਮਨਬੁਧਾਇਸਕਾਪਰਵਾਰਹੋ॥ ਇਨਬਿਖੇਅੰ
 ਜਬਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਬਬੰਧਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਗੁਇਸਕਾਤੁ
 ਗਕਰੈ॥ ਤਬਮੁਕਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਅੰਨਬਾਨਹੀਹੋਤਾਹੋ
 ਮੁਨੀਸਟਰਜੋਸੁਪੁਰਖਹੈ॥ ਤੇਅਪਵਿਤ੍ਰਾਇਸਥਾਨਾਬਿਖੇ
 ਨਹੀਕਪੁਤਾ॥ ਸੋਅਪਵਿਤ੍ਰਾਇਸਥਾਨਦੇਹਾਅਰੁਮਾਨਹੈ
 ਜੋਅਸਥਰੂਪੀਇਸਾਗਿਹਾਬਿਖੇਇਟਾਂਲਗੀਆਂਹੈ॥ ਅ
 ਰੁਪਰਪੁਆਇਉਤਪਰੀਖਾਇਸਕੈਚਿਕੜਲਾਗਾਹੈ॥

ਅਰੁਮਾਂ ਸਕੀ ਕਹ ਗਲ ਕਰੀ ਹੈ॥ ਅਰੁਮਾਂ ਕਾਰੂ ਪੀਸੁ
ਪਚਾਇਸਾ ਬਿਖੇਰਹਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁਤਿਸਾਰੂ ਪੀਸੁ ਪਚੀਤਿ
ਸਕੀ॥ ਇਸਤੀ ਹੈ॥ ਕਾਮਕੋਧਲੋ ਕੁਮੋਹਾਇ ਸਕਾ ਪਰਵਰ
ਹੈ॥ ਅਮੈਸਾ ਜੋ ਅਪਾਵਿਤਾਇ ਬਾਨਹੈ॥ ਤਿਸਕਾ ਮੈਂ ਅੰਗੀਕ
ਰਨਾਹੀ ਕਰਤਾ॥ ਅਰੁਇਸਾ ਗਿਹਾ ਬਿਖੇਏ ਕਾ ਸਿੰਜਾਰੀ
ਹੈ॥ ਜਬਾਤਿਸਾ ਬਿਖੇਏ ਬਿਸਾਮ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਬਕਛੁਕ
ਸੁਖ ਪਾਵਤਾ ਹੈ॥ ਪਰੁਤਿਸਕਾ ਪਰਵਾਰਾ ਬਿਸਾਮ ਕ
ਰਦੇ ਨਾਹੀ ਦੇਤਾ॥ ਸੋ ਸਿੰਜਾ ਕਵਨਹੈ॥ ਸੁਖੁ ਪਤਰੂ ਪੀਸਿ
ਜਾਹੈ॥ ਜਬਾਤਿਸਾ ਬਿਖੇਏ ਬਿਸਾਮ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਬਕਾਮ
ਕੋਧਾ ਅਪਾਵਿਕਰਨ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁਬਾਸਨਾਤਿਸ

ਕੀਉਠਾਇਦੇਤੀਹੈ॥ ਬਿਸਾਮਕਰਦੇਨਹੀਦੇਤੀ॥ ਅਰੁ
 ਜਿਨੋਪੁਰਖੋਸਰੀਰਰੂਪੀਕਾਸਟਕੋਗੁਮਾਨਰੂਪੀਅਗਨਿਕ
 ਰਿਜਲਾਇਆਹੈ॥ ਤਿਨਕਾਪਰਮਾਅਰਥਾਸਿਧਹੈਤਾਰੈ
 ਅਗਜਿਨੋਨਾਹੀਜਲਾਪਾ॥ ਤਿਨਕੋਪਰਮਦੁਖਕੋਨਿਸਿੰ
 ਤਹੈ॥ ਜਿਸਪੁਰਖਸਰੀਰਕਾਅਰੁਮਾਨਤੁਮਾਗਕੀਪਾਹੈ
 ਸੋਪਰਮਾਮਾਨੰਦਰੂਪੀਹੁਆਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਸਕੋਦੇਹਾਬਿਖੇ
 ਅਰੁਮਾਨਹੈਸੋਪਰਪਦੁਖੀਹੈ॥ **ਦੇਹਰਾ** ਜਾਕੋਦੇਹਾਮ
 ਰੁਮਾਨਹੈਰੋਗਵਾਸੁਜੋਇ॥ ਤਾਂਤੋਫਿਰਫਿਰਦੁਖਲ
 ਹੋਤਿਹਤੁਮਾਗੇਸੁਖਹੋਇ॥ ੧॥ ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਸੰਸਾਰਸਮੁ
 ਦ੍ਰਾਬਿਖੇਜੋਉਪਜਤਾਰੈ॥ ਤਬਪੁਖਮਥਾਲਕਾਅਵਸਥਾ

ਰੋਤੀ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮ ਦੁਖੈ ਕਾ ਮੂਲ ਹੈ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇਦੀ ਨ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਸਾਮਰਥਤਾ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਰੋਤੀ ਅਰੁ ਮੂਰਖ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਇਛਾ ਅਰੁ ਚਪਲਤਾ ਅਰੁ ਭ੍ਰਾਤੈ ਰੋਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਦੁਖ ਕਰਿ
ਕੈ ਜਲਤਾ ਹੈ ਮਿਟਾਇ ਨਾ ਹੀ ਸਕਤਾ ਅਰੁ ਸਦਾ ਪਦਾਰ
ਥੈ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਏਕ ਬਸਤੁ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹਣ ਕਰਤਾ ਹੈ
ਬਹੁ ਫੁਟੂਸਰੀ ਕੋ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਬਹੁ ਫੁਟੂਸਰੀ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਅ
ਰੁ ਬਾਂਤ ਰਕੀ ਨੀ ਆਈ ਠਹਰਤਾ ਕਦਾਂ ਤਿਤ ਨ ਹੀ ਅਰੁ ਜੋ
ਪਦਾਰਥੈ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ਤਿ
ਸਕਾ ਰਿਜਲਤਾ ਰਹਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਊ ਕੁਧ ਕਰਤਾ ਹੈ
ਤੋਊ ਸਪਰਸਤ ਰਤੇ ਪੜਾ ਜਲਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਮੂਰਖ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਬਿਚਾਰਕਛੁਨਹੀਹੋਤਾਅਗੁਪਿਤਾਕਾਰੁਪਾਕਰਤਾਰੋਅਗੁ
 ਧਵੇਕਾਰੁਪਾਰਹਤਾਰੋਅਪਤੰਬਡੇਬਾਲਕੋਕਾਰੁਪਾਪ
 ਸੁਪੰਛੀਕਾਰੁਪਾਰਹਤਾਰੋਉਸਕੋਅਮਰੁਮਨਕੀਨਹੀ
 ਈਚੰਚਲਹੋਤਾਰੋਇਹਾਬਾਲਾਅਵਸਥਾਮੁਕੁਆਤਿ
 ਨਨਦੁਖਾਤਿਸਮਾਹਿਉਸਤਤਕਰੇਂਤੇਮੁਢਰੋਚੰਨਹੀ
 ਚਾਰੇਤਾਰਿ॥੧॥ਗਹੇਮੁਨੀਵਰਜੁਬਾਅਵਸਥਾਇਸਥੇ
 ਈਸਾਖੀਕਰੁਖਾਇਕਰੋਜਬਜੁਬਾਅਵਸਥਾ
 ਆਵਤੀਹੈ॥ਤਬਕਾਮਰੁਪੀਪਿਸਾਰਾਮਨਲਗਤਾਰੋ
 ਅਗੁਇਛਾਕੋਪਸਾਰਤਾਰੋਜੇਤੇਕਛੁਬਿਕਾਰੋਸੋ
 ਜੁਬਾਅਵਸਥਾਬਿਖੇਏਕਠਾਅਨਹੋਤੇਹੈਕਾਮਕੋਧ

ਏਕੁ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਜੇਹੈ ਚਰਮ ਜੇਬ ਨ ਰੂਪੀ ਰਾਤੁ ਕੋ ਦੇਖ
ਏਕੁ ਰਿਅਸਤ ਲੂਟ ਲਾਗਤੁ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਨ ਦਰੂਪੀ ਧਨ
ਕੋਹ ਰਿਲੇਜਾ ਤੇਹੈ ॥ ਇਹ ਪੁਰਖ ਦੀ ਨਹੈ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਸਾਂਤੁ ਕੋ ਕ
ਦਾ ਚਿਤ ਨਾਹੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇਹੁ ਚਿਤੁ ਜੁ ਬਾਅਵਸਾ
ਬਿਖੇਸ ਦਾ ਬਿਖੁ ॥ ਕੋ ਚਿਤ ਵਤ ਹੈ ॥ ਅਗੁ ਇਸਤੀ ਯੋ ਬਿਖੇ
ਚਿਤਾਂ ਆਸ ਕਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜਬਾ ਇਸਤੀ ਕਾ ਬਿਯੋਗ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥
ਤਬਾ ਚਿਤ ਪੀੜਾ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ॥ ਜੰਦਾ ਬਿਖੜਾ ਬੁਧਵਨ ਹੈ ॥
ਅਰੁ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ॥ ਤੇਰੀ ਜੇਬ ਨਾ ਅਵਸਾ ਅਲਨ
ਕਰਤੀ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਡੀ ਨਦੀ ਹੋਵੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜ
ਲ ਹੋਵੈ ॥ ਪਰੁ ਬਰਖਾ ਕਾਲਾ ਆਏ ਤੇ ਮਲ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਤੀਰੀ ਹੈ ॥ ਤੈ

ਸੋ ਜੁ ਬਾਅਵਾ ਬਾਬਿਖੇ ਕੁਧਮਲ ਨਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਿ
ਚਾਰ ਕੁਲਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਵੈਰਾਗ ਓਪਰਤ ਸੰਤੋਖ ਦਯਾ ਆਦ
ਕ ਗੁਣੇ ਕਾ ਅਭਾਵ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰਾਮਨੁ ਕਜਨਮ
ਉਤਮ ਹੈ॥ ਪਗੁ ਜਿਨ ਕੇ ਅਕੁਰ ਕਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਇਸਾ ਬਿਖੇ
ਰੀ॥ ਆਤਮ ਪਦ ਕੀ ਪਾਪਤ ਨਹੀ ਹੋਤੀ॥ ਅਰੁ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੇ ਤਰ
ਣੇ ਤੇਰੀ ਜੁ ਬਾਅਵਾ ਬਾਕਾਤ ਰਹਾ ਹੈ॥ ਕਠਨ ਮਾਨਤਾ ਹੈ॥
ਅਰਬ ਯਹਿ ਜੋ ਨਿਰਦੇਖ ਭੋਗਾਨੀ ਕਠਨ ਹੈ॥ ਜੁ ਬਾਅਵਾ ਬਾ
ਬਿਖੇ ਜੋ ਬਿਚਾਰ ਵੈਰਾਗ ਸੰਤੋਖ ਸਾਂਤ ਕਰਿ ਸੰਪੰਨ ਹੋਵੈ॥ ਸੈਦੁ
ਰਲਿਭੁ ਹੈ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੁ ਬਾਅਵਾ ਬਾਬਿਖੇ ਦੁਖ ਸਭ ਦੁ
ਖ ਨ ਕੀਰਾ ਸਾਤਾ ਤੇ ਸੋ ਕੁਮਮੁ ਹਿਕੋ ਪਾਵੈ॥ ਆਤਮ ਬਾਸਾ॥

१॥ ਚੇਮੁਨੀਵਰਾਜੇਸਕਾਮਾਬਿਲਾਸਕੇਨਿਮੰਤਾਇਹਇਸ
ਤੀਕੀਬਾਂਛਕਰਤਾਹੈ। ਜੋਮਾਥਾਮਾਂਸਰੁਧਿਰਬਿਸਟਾਮੁਤ੍ਰ
ਕਰਿਪੁਰਦਾਹੈ। ਏਨਾਬਿਕਾਰੇਕੀਪੁਤਲੀਹੈਬਦੀਦੁਈ॥
ਬਿਚਰਾਬਿਨਾਰਮਦੀਕਰਾਸਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਪਰਵਤਕੋਸਿ
ਖਰਦੂਰਤੇਸੁੰਦਰਗੁਸਤੇਹੈ। ਨਿਕਟਗਏਤੇਪਥਰਵਟੇ
ਪੜ੍ਹਾਏਖੀਤੇਹੈ। ਸਾਰਕਛੁਨਹੀ। ਦੇਖਦੇਮਾਤ੍ਰਸੁੰਦਰਹੈ
ਅਗੁਅਗਨਿਤੇਰੀਅਧਿਕਹੈ। ਕਾਹੇਤੇਜੁਅਗਨਿਪਰਸ
ਕੀਯੇਤੇਜਲਾਵਤੀਹੈ। ਅਗੁਇਹਸਮਰਨਮਾਤ੍ਰਤੇਰੀਖੇ
ਰਕਰਤੀਜਲਾਵਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਸੂਕੇਤਿਲਕੋਅਗਨਿਬੁਸ
ਮਕਰਤੀਹੈ। ਤੈਸੇਕਾਮਿਪੁਰਖਕੋਇਸਤੀਕਾਸਪਰਸ

ਭੁਸਮਕਰਤਾਹੈ। ਹੇਮੁਨੀਵਰਜੈਸਾਰਗਹੋਤਾਹੈ। ਭੁਸਕੇ
 ਅਨੁਸਾਰਐ। ਖੁਪਕਰੀਤਾਹੈ। ਤਬਰੋਗਾਨਿਰਵਰਤਹੋਤਾ
 ਹੈ। ਅਪਬਸੇਵਨੇਤੋਂਬਿਪਰਜੇਹੋਤਾਹੈ। ਤਤੇਜਗਮਿਤਰੋ
 ਗਹੈ। ਮੁਛਕੋਸੇਨਾਸਕਰੇ। ~~ਦੇਹਰਾ~~ ਸੰਸਾਰਮੂਲਹੈਕਾਮ
 ਨੀਤਕੀਕਰੋਨਚਾਹਿ। ਸੋਊਪਦੇਸਮੁਛਕੋਰੋਜਨਮਮਿਤ
 ਦੁਖਜਾਈ॥੧॥ ਹੇਮੁਨੀਵਰਜਬਾਬਿਧਾਮਵਾਸਥਾਮਾਵ
 ਤੀਹੈ। ਤਬਬਾਲਕਾਮਰੁਜੁਬਾਦੋਨਕਾਮਭਾਵਕਰਿਓ
 ਤੀਹੈ। ਸਰੀਰਜਰਜਰੀਭੂਤਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਅਰੁਬੁੰਧਭੀ
 ਖੀਨਹੋਜਾਤੀਹੈ। ਅਰੁਸੱਰੁਰੋਗਾਏਕਠੇਆਨਹੋਤੇਹੈ॥
 ਅਰੁਸਰੀਰਕ੍ਰਿਸਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਅਰੁਇਸਤ੍ਰੀਪੁਤ੍ਰਆਦਿਕ

ਸਗੁਇਸਕਤੁ ਜਾਗਕਰਤੇ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਪੰਕੇਫਲ ਕੋ ਬਿਛਤੁ ਜਾ
ਗਦੇਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਇਸਕਤੁ ਜਾਗਕਰਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਦੇਖਕਰਿਹ
ਸਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਇਸਕੀ ਬੁਧਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਅੰਗਰਸਕ
ਤੀ ਸਰਖੀ ਲਾਹੇ ਜਾਤੀ। ਆਹੈ। ਕ੍ਰਿਪਸਕਤ ਬਢ ਜਾਤੀ ਹੈ।
ਅਰੁ ਤਿਸਾ ਬਢ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਰਾਤਾ ਬਿਖੇ ਗਿਦੜੀ ਆਨ ਬੇ
ਲਤੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਜਗਾ ਅਵਸਥਾ ਬਿਖੇ ਖਾਂਸੀ ਪਗਟ ਹੋਤੀ ਹੈ।
ਅਰੁ ਆਧੀ ਬਮਾਧਿ ਉਲੂਕੀ ਨੁ ਜਾਣੀ ਆਨ ਇਸ ਬਹੁਤੇ ਹੈ। ਜ
ਗਾ ਅਵਸਥਾ ਸਰਬਰਗੋ ਕਾ ਇਸਥਾਨ ਹੈ। ਜਬ ਜਗਾ ਅਵਸਥਾ
ਆਈ। ਤਬ ਮਿਤ ਨਿਕਟਾ ਆਇ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸੰਧ ਯਾ ਕੇ ਅ
ਨੰਤਰ ਰਾਤੁ ਆਵਤੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਜਗਾ ਕੇ ਅਨੰਤਰ ਮਿਤਾ ਆਵਤੀ

ਹੈ॥ ਗਤਿ ਸਾਥਿ ਖੇਬਹੁ ਫਜੀ ਵਲੇ ਕੀ॥ ਆਸਾ ਕਰੁ ਹੀ ਮੁਰਖਤਾ ਹੈ॥
 ਜੈ ਸੇ ਚੁਹੇ ਕੇ॥ ਆਗਾਮ ਨ ਕੋ ਬਿਲੀ॥ ਚਿਤ ਵਤੀ ਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਜਰਾ ਕੇ॥ ਆ
 ਗਾਮ ਨ ਕੋ ਮਿਤਾ ਚਿਤ ਵਤੀ ਹੈ॥ ਜੈ ਜਰਾ ਆਈ॥ ਤੈ ਸੀ ਪਹੀਰਾ ਸ
 ਲੇਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪਸਨ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸਰਬ ਤੇ ਅਜੀਤ ਹੈ॥
 ਤੇਰੀ ਜਰਾ ਅਵਸਥਾ ਕੇ॥ ਆਏ ਤੇਂ ਟੀ ਨ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈ॥ ~~ਦੋਹਰਾ~~ ਜਰਾ
 ਅਵਸਥਾ ਦੁਖਾਰੀ ਹਕਾਲ ਗਾਸ ਹੈ॥ ਜੋਇ ਹੋ ਨਹੀ ਚਾਹੇ ਤਾ ਸਕੈ
 ਉਪਾਇ ਕਰੇ॥ ਉਹੀ ਜੋਇ॥ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੂਰਸ ਸਾਰ ਰੂਪੀ ਗਰਤ
 ਬਿਖੇ॥ ਅਗਮਾਨੀ ਜੀਵਾਰੀ ਫੇਰੈ॥ ਸੋਗਰਤ ਅਲਪ ਹੈ ਪਰ
 ਸੰਕਲਪਾ ਵਿਕਲ ਪਕੀ॥ ਅਧਕਤਾ ਤੇ ਬਡਾ ਹੋਗਾ ਪਾਹੈ॥
 ਜੋਗਾਨ ਵਾਨ ਹੈ॥ ਸੋ ਅਲਪ ਜਾਣ ਕਾਰੀ॥ ਇਸਾ ਬਿਖੇ ਫਸਤੇ

ਨਹੀਂ ਅਰੁ ਜੇ ਮੂਰਖ ਹੈਂ ਤੇ ਸਤ ਜਾਣ ਕਰਿ ਸੰਸਾਰ ਨਾ ਲਾਭਿ
ਖੇਡ ਸਤੇ ਹੈਂ ਜੁਪ ਦਰਬੰਕੀ ਬਾਛ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਮਾਗਾ
ਪਾਈ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਕਾਲ ਗਾਸ ਲੇਤਾ ਹੈਂ ਜੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਬ
ਲੀਹੂਏ ਹੈਂ ਭੁੰਗੀ ਕਾਲ ਗਾਸ ਲੀਏ ਹੈਂ ਜੇ ਸੁਮੇਰ ਤੇਂ ਕੀ
ਬਲੀ ਬੋਗ ਇਹ ਜਗਤ ਗੁਲ ਰਕੇ ਫਲ ਵਤ ਹੈਂ ਤਿਸ
ਬਿਖੇ ਮੰਜਾ ਬਹਾਮਾ ਟਿਕੈ ਹੈਂ ਅਰੁ ਇਨ ਫਲ ਕੇ ਜੋ ਬਿ
ਛੁ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕਾ ਬਨ ਬਹਾਮਾ ਹੈਂ ਬਹਾਮਾ ਬਨ ਕੇ ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ
ਬਿਛੁ ਹੈਂ ਜੋ ਕਾਲ ਗਾਸ ਲੇਵਟੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਜਗਤ ਗੁਪੀ
ਗੁਲ ਰਕਾਛ ਲਏ ਹੈਂ ਤਿਸ ਬਿਖੇ ਜੀਵ ਗੁਪੀ ਮਛਰ ਰਹਤੇ
ਹੈਂ ਤਿਸ ਫਲ ਕੇ ਕਾਲ ਭੁੰਛ ਨ ਕਰਿ ਲੇਤਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਮਹਾਂ

ਕੂਰਹੈਕਾਲਜੇਦਪਾਕਿਸੀਪਰਨਹੀਕਰਤਾ। ਏਕਕਮਲਾਇਸ
 ਤੇਬਚਤਾਹੈ। ਜੇਸਾਂਤਅਰੁਮੈਤੀ। ਜਿਸਕੇਅੰਕੁਰਹੈ। ਅਰੁਚੈ
 ਤੰਨਮਾਤ੍ਰਪ੍ਰਕਾਸਹੈ। ਤਾਤੇਉਹਮੁਕਾਤਿਹੈ। ਜੇਕਾਲਕੀਗ
 ਮਤਹਾਂਨਹੀਉਹਕਾਲਭੀਲੀਨਹੈ। ਜਾਤਾਹੈ। ਸੋਨਿਗਬਿਕ
 ਲਪਪਦਹੈ। ਅੰਰਸਰੁਕਾਲਕੇਮੁਖਸੋਪੜਾਹੈ। ਬਹਮਾ
 ਬਿਸਮਾਹੇਸਕੁਮੇਰਾ। ਏਕਸਰੁਮੁਰਤਾਂਕਾਲਧਾਰੀਆਹੈ।
 ਬਹੁਕਕਾਲਪੀਗਾਸਲੇਤਾਹੈ। ਓਤਪਾਤਿਬਿਤਪਲੈ
 ਭੀਕਾਲਤੇਹੋਤੀਹੈ। ਅਰੁਸਰੁਕੋਭੁਜਨਕਰਤਾ। ਰੁਪਤਕ
 ਦਾਚਿਤਨਹੀਚਿਤਾ। ਅਰੁਇਦ੍ਰੀਕਦਰਿਦ੍ਰੀਕਰਿਚਾਰਤਾ
 ਹੈ। ਦਰਿਦ੍ਰੀਕਦ੍ਰੀਕਰਿਚਾਰਤਾਹੈ। ਸੁਮੇਰਕੋਰਾਣੀਕਰ

ਤਾਹੈ। ਰਾਈ ਕੋ ਸੁਮੇਰ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਕੂਪ ਕੇ ਚਕ੍ਰ ਵਤ ਜੀਵਰੁ
 ਪੀਟਿ ਤੋ ਕੋ ਸੁਰਾ ਅਸੁਰ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਰਜ ਸਾਥ ਜੋ ਨ ਕਰਿ ਅਧ
 ਹਾ ਅਰੁ ਉਰਧ ਕੇ ਰੁਮਾ ਵਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਸੁਮੇਰਾ ਆਦਿ ਕਬਡੇ ਪਾ
 ਦਾਰ ਬੋ ਕੋ ਸੂਕੇ ਪਾਤ ਵਤ ਉਡਾ ਵਤਾ ਹੈ। ਦੇਹਰਾ ਕਾਲ ਭੁਯਾ
 ਨ ਕਾ ਅਤਿ ਬਲੀ ਸਰੁ ਕੇ ਲੇਤਾਰੀ ਰਾਸਾ ਜਤੋ ਮੈਂ ਨਿਰਭੈ ਹੋਵੇ
 ਸੋਈ ਕਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਸਰੁ ਨਾਸ ਯਹ ਜਨ ਕੇ ਕਛੁ ਬਾਂਛਨ ਹਿ
 ਮੇਹਿ। ਇਸ ਤੋਂ ਜੋ ਕਛੁ ਰਹਤ ਹੈ ਸੋ ਪੁਛਤ ਹੋਤੇ ਹਿ। ॥ ੧ ॥ ਹੇ ਸੁ
 ਨੀ ਸ੍ਵਰਾਇ ਸਕਾਲ ਕਾ ਬਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ। ਸਰੁ ਇਸ ਕੇ ਭੈ ਕਰਿ
 ਕਾਂਪਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਅਹਾਂ ਭੈਰਵ ਹੈ ਜੋ ਸਰੁ ਬਿਸ੍ਵ ਕੇ ਰਾਸ ਲੇਤਾ
 ਹੈ। ਅਰੁ ਇਸ ਕੀ ਇਸਤੀ ਚੰਡ ਕਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਨੇਤ ਸਕਤ ਹੈ

ਤਿਸਕੋਉਲੰਘਕੋਉਨਾਹੀਸਕਤਾਅਹਾਕਾਲਗੁਪੀਕਾਲੀ
 ਹੈਅਰੁਗੁਪਾਨਕਾਅਕਾਰਹੈਅਰੁਕਾਲਗੁਪੀਰੁਦ੍ਰਤੰਅ
 ਭਿੰਨਹੈਜਬਸਰਬਕੋਗਾਸਲੇਤੇਹੈਤਬਪਾਛੈਰੈਰਵਅਰੁ
 ਭੈਰਵੀਨਿਰਤਕਰਤੇਹੈਅਰੁਭੈਰਵੀਕਾਬਡਾਅਕਾਰਹੈ
 ਸੀਸਾਜਿਸਕਾਮਹਾਂਅਕਾਸਹੈਅਰੁਚਰਨਪਾਤਾਲਹੈਅ
 ਰੁਦਸਾਦਿਸਾਭੁਜਾਹੈਸਾਤੋਸਾਮੁਦ੍ਰਹਾਬੀਬੀਖੇਕੰਕਨਹੈ॥
 ਸੰਪੂਰ੍ਣਪਥਵੀਹਾਬੀਬੀਖੇਪੜ੍ਹਹੈਹਿਮਾਚਲਾਅਰੁਸੁਮੇਰ
 ਦੋਨਕਾਨਾਬੀਬੀਤਨੋੜੇਹੈਚੰਦ੍ਰਮਾਅਰੁਸੁਰਜਾਜਿਸਕੇਲੁ
 ਤਕੇਹੈਅਰੁਤਾਰਗਾਦਾਸਤਕਾਬੀਬੀਖੇਬਿੰਦੀਆਹੈਅ
 ਰੁਹਾਬੀਬੀਖੇਤ੍ਰਿਸੁਲਹੈਜਿਸਕਾਰਿਜੀਵਕੀਮਾਰਤੀਹੈ

ਅਰੁਕਾਲੀ ਦੇ ਵੀ ਸਰਬਜੀ ^{੬੬} ਵੇਕਰਾ ਸਕਾਰਿ ਕੈ ਮਹਾਂ ਭੋਰ ਵੇਰੇ
 ਰੁਦ੍ਰਜੀ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ਨਿਰਤ ਕਰਤੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਵੇਕ
 ਰੁ ਰੋਕੀ ਆਲਾ ਗਲਾ ਬਿਖੈ ਪਹਿਰਤੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਭੋਰ ਵੇਕੇ ਸਾ
 ਹੋ ॥ ਜੋ ਅਰੁ ਵਰੁ ਪੀਧਨ ਕੇ ਹਸਤੋ ਬਿਖੈ ਧਾਰ ਕਰਿ ਸਭ
 ਕੋ ਨਾ ਸਕਰਤ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਕੋ ਉਤ ਪਾਤਿ ਭੀ ਕਰਤ ਹੋ ॥
 ਅਰੁ ਉਤ ਪਤਨਾ ਸਾ ਬਿਖੈ ਇਨ ਕੋ ਜਤਨ ਭੀ ਕਢਨਾ ਹੀ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਸਭ ਕੋ ਉਤ ਪਾਤਿ ਨਾ ਸਾ ਮੈ ਸੇ ਕਰਿ ਸਭ ਦੇ ਖੀਯੇ
 ਸੋਈ ਕਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਾਤੇ ਨਿਰਭੈ ਹੋਤ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਵਰਜੇ
 ਤੇ ਕਢੁ ਪਦਾਰਥਾ ਦੇ ਸੁਆ ਵੇਤੈ ਹੋ ॥ ਜੋ ਨਾ ਸਭੁ ਪਹੋ ॥ ਮੈ ਕੀ ਸ
 ਕੀਇ ਨਾ ਕਰੇ ॥ ਥਰੇ ਸਮੁਦ੍ਰਜਾ ਦੇ ਸੁਆ ਵੇਤੈ ਹੋ ॥ ਜੋ ਨਾ ਸ

ਤੇ ਜਾਵੈ ਗੋਸੁ ਮੇਰਾ ਆਦਿ ਕਪਰ ਬਤਨਾ ਸਹੇ ਜਾਵੈ ਗੋਸੁ ਬਡੇ ਬਡੇ
 ਦੈਂਤ ਰਾਖਾ ਸਦੇ ਵਤਾ ਸਿਪਰਾ ਪਰ ਬਨਾ ਸਹੇ ਗਏ ਹੈਂ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾ
 ਮਭੀ ਨਾ ਹੀ ਰਹੇ ਪ੍ਰਥਵੀ ਜਲ ਤੇ ਜਪ ਵਨਾ ਆਕਾਸ ਭੀ ਨਾ ਸ
 ਹੇ ਜਾਵੈ ਗੋਸੁ ਤੇ ਹਮ ਸਾਰ ਪਿਓ ਕੀ ਕਿਆ ਚਲਤੀ ਹੈ ਜਮ ਕੁਥੇ
 ਰਖ ਰਹਾ ਤਾਰਾ ਮੰਡਲ ਪੁਵ ਬਹੁ ਮਾਥਿਨੁ ਮਹੇ ਸਸ ਭੁਸੁ ਨਹੇ
 ਜਾਵੈ ਗੋਸੁ ਤੇ ਹਮ ਸਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਕੀ ਕਿਆ ਬਾਰਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਕਾ
 ਲ ਜੇ ਸਭ ਕੋ ਭੁਛਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਾਲੀ ਜੇ ਨੇਤ ਸਕਤਿ ਹੈ
 ਸੋਭੀ ਅਨੇ ਕੁਹੇ ਜਾਵੈ ਗੋਸੁ ਆਕਾਸ ਭੀ ਨਰਹੇ ਗਾ ਤੇ ਹਮ
 ਸਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਕੀ ਕਿਆ ਬਾਰਤਾ ਹੈ **ਦੋਹਰਾ** ਸਭ ਕੁਛ ਨਾ ਸੀ
 ਜਾਇ ਆਕਿ ਸਕੀ ਬਾਂਛਾ ਹੋਇ ਜੋ ਬਿਨਾ ਸਤੰਗ ਹਿਤੁ ਹੈ

ਸੋਪਦਕਹੀਯੇਮੋਹਿ॥੧॥ਹੇਮੁਨੀਵਰਨਨਾਪਕਾਰਸੁੰਦਰਪ
ਦਾਰਥੁਸਤਹੈ॥ਸੋਸਰੁਨਾਸਰੂਪਹੈ॥ਅਰੁਮਨਕੀਕਲ
ਪਨਾਕਰਚਹੈ॥ਇਨਾਥਿਖੇਆਸਥਾਕਰਦੀਮੂਰਖਤਾ
ਹੈ॥ਇਹਤੋਮਿਗਭਿਸਾਕੇਜਲਵਤਹੈ॥ਜੋਇਨਪਦਾਰਥ
ਥਿਖੇਪੀਤਲਗਾਵਤਹੈ॥ਤਿਨਕੋਆਤਮਪਦਪਾਵਹਾ
ਕਠਨਹੈ॥ਜਥਾਆਤਮਾਤੇਬੈਮੁਖਹੋਤਾਹੈ॥ਤਬਜਗਤਰੁ
ਮਕੋਪਾਪਤਹੋਤਾਹੈ॥ਅਰੁਜਥਾਆਤਮਪਦਕੀਓਰਾਆਵ
ਤਾਹੈ॥ਤਬਸਰੂਪਦਚਥਥਿਰਸਹੋਜਾਤੇਹੈ॥**ਦੋਹਰਾ** ਨਾਸਰੂ
ਪਹੈ॥ਦ੍ਰਿਸਸਰੂਥਿਥਾਕਸੁਹੈ॥ਸਾਇਤਾਤੇਸੋਈਕਹੈ॥ਮੁਹਿਜਿ
ਹਆਤਮਪਦਪਾਇ॥੧॥ਨਾਸਰੂਪਾਇਹਜਗਤਹੈ॥ਥਿਪਚਜੇ

੩੯ ਖਿਲਾਖਿਲਾਹੋਈ ਜੋਬਿਖਸਕੋਰਗਤੇਤੇਕੀ ਬਿਰਨਾਹਿਕੋਇ
ਹੇਮੁਨੀਵਰਾਇਸਸਸਾਰਕੋਰਗਰੂਪੀਅਗਨਿਲਾਗੀਹੋਅਤਿਸਕ
ਰਿਜੀਵਪੜੇਜਲਤੇਹੋਅਰੁਦੀਨਹੋਰਹੋਅਰੁਬਾਸਨਾਰੂਪੀ
ਤਾਗੋਬਿਖੇਦੇਹਰੂਪੀਮੋਤੀਪਰੋਇਕਰਿਮਨਰੂਪੀਨਵੁਆਆਤਾ
ਮਾਕੇਗਲਿਬਿਖੇਤਾਰਤਾਰੋਜਬਵਾਸਨਾਰੂਪੀਤਾਗਾਤੂਟੋਤ
ਬਾਇਹਰੂਮਭੀਨਿਵਰਤਹੋਜਾਵੋਈਸਕੋਬਪਨਕਾਕਾਰਲਾਭ
ਗੋਕੀਬਾਸਨਾਹੋਤਾਤੇਖੁਭਕੋਕਿਸੀਪਦਾਰਥਕੀਇਛਾਨਹੀ
ਨਚਸਕੀਇਛਾਹੈਨਗਿਹਕੀਨਬਨਜਕੀਨਮਰਲੇਕਾਰਿਖੁਪ
ਜਾਣਾਤਾਹੋਨਜੀਵਲੇਕਰਿਸੁਖਜਾਣਾਤਾਹੋਸੁਖਆਤਮ
ਰੁਮਾਨਹੀਕਾਰਿਹੋਵੇਗਾਜੈਸੇਸੂਰਜਕੇਉਦੇਹੁਏਬਿਨਾਅੰਧ

ਕਾਰਕਾ ਅਭੁਵਨਹੀ ਹੋਤਾ ਤੈਸੇ ਆਤਮਗੁਜਾਨ ਬਿਨਾ ਮੋਹਕ
ਅਭੁਵਨਹੀ ਹੋਤਾ ਅਰੁ ਰੋਗੀ ਕੇ ਰੋਗ ਦੇ ਵਾਲਾ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ॥
ਜੋ ਤਿਸ ਅਹੰਕਾਰ ਕਾ ਮੇਤੁ ਆਗ ਕੀ ਯਾ ਹੈ ਰੋਗੀ ਕੀ ਏਛਾ ਕੇ ਸੇ
ਹੋਵੇ **ਦਿਹਰਾ** ਮਿਰਾ ਤਿਸਾ ਜਲ ਜਾਨ ਕਰਿ ਥਾਂ ਛਾ ਕੇ ਨ ਕਾਇ॥
ਤੁੰ ਜਗਾ ਮਿਥੁ ਜਾਨਿ ਆ ਕੇ ਸੇ ਏਛਾ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਹੇਤੁ ਨੀ ਵਰਸੇ
ਸਾਰਗਰਤ ਬਿਖੇ ਮਨ ਰੂਪੀ ਕੀ ਚਹੈ ਤਿਸ ਬਿਖੇ ਮੁਰਖ ਮਨਾਗੀ
ਤਿਆ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਰਿ ਕੈ ਪੜਾ ਦੁਖ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਸਾਂਤ ਵਾਨ ਕਦਾ
ਚਿਤ ਨਾ ਹੀ ਹੋਤਾ ਜੋ ਪਰਮਾਨੰਦ ਰੂਪ ਹੈ ਅਗੁ ਅਯਤ ਨਾ ਸਿਧ
ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਹੈ॥ ਅਗੁ ਜਿਸ ਪਦ ਕੇ ਪਾਏ ਤੇ ਮੋਹ ਪਾਵਨਾ ਕਛੁ ਨਾ
ਹੀ ਹੋਤਾ ਅਗੁ ਜਿਸ ਕੇ ਜਾਣੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਜਾਨਨਾ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ ਰ

ਹਤਾਅਰੁਸੰਪੂਰਨਰਚਨਾਸਮਹੋਜਾਤੀਹੈ॥ ਜੈਸੇਪਦਤੇਮੇਰੀ
 ਬੁੱਧਸੁੰਨਹੈ॥ ਤਿਸਕਰਿਸਾਤਵਾਨਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਜੈਸੇਬਾਦਰੋਕ
 ਰਿਚੰਦ੍ਰਮਾਅਛਾਇਆਜਾਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਮੰਦਨਸੁਧਕਰਿਮੈਅ
 ਛਾਦਿਆਹੈ॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਗ੍ਰਿਹਬਨਕੀਇਛਾਨਹੀਕੁਗਨਾਇਛਾਕੇ
 ਇ॥ ਤਿਹਪਦਕੀਇਛਾਮੁਝੇਜਹਾਂਭੇਖਨਹੀਕੋਇ॥ ੧॥ ਹੇਮੁਨੀ
 ਵਰਾਅਰਬਲਾਕੀਆਸਾਮੁਰਖਕਰਤੇਹੈ॥ ਜੈਸੇਜਲਾਬਿਖੇ
 ਬੁਦਬੁਦਾਛਿਨਭੰਗੁਰਹੇਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਅਰਬਲਾਛਿਨਭੰਗੁਰ
 ਹੈ॥ ਅਰੁਚਿਤਚੰਦਲਹੈ॥ ਜੈਸੇਅਗਨੀਬਿਖੇਪਾਰਨਹੀਠਹਰ
 ਤਾਤੈਸੇਚਿਤੋਇਸਤਨਾਹੀਹੋਤਾ॥ ਅਰੁਗਾਗਦੁਵੈਖਸਹਿਤਕਿ
 ਯਾਕਰਤਾਹੈ॥ ਉਹਕਵਨਉਪਾਇਹੈ॥ ਜਿਸਕਰਿਰਗਦੁਵੈ

ਖਾਪਰਸਨਕਰੈ॥ ਅਨਾਥਿਖੇਜੋਮਨਨਰੂਪਸੰਤਾਹੈ॥ ਸੋਯੁ
 ਕਤਾਥਿਨਾਦੁਰਨਹੀਹੋਤੀ॥ ਸੋਯੁਕਤਮੋਹਾਨੀਬਿਤਕੇਅ
 ਰਬਮੁਝਕੋਤੁਮਕਹੋ॥ ਅਗੋਜਿਸਕੀਜਿਪ੍ਰਕਾਰਨਿਵ੍ਰਤ
 ਹੁਈ॥ ਅਗੋਜਿਸਕਾਰਿਤੁਮਾਰਾਅੰਤਰਸੀਤਲਾਭੁਪਾਹੈ॥
 ਜੋਸੇਤੁਮਜਾਣਾਤੇਹੋਸਕਹੋ॥ ਅਕੁਝੇਤੁਮਨਹੀਜਾਣਾਤੇ॥
 ਅਰੁਮੈਤੋਨਹੀਜਾਣਾਤਾ॥ ਤਬਸਰਬਤੁਮਾਗਕਾਰਿਨਿਰਹ
 ਕਾਰਹੋਰਹੋਗਾ॥ ਜਬਲਗਯੁਕਾਤਿਨਪਾਪਤਹੋਵੈਗੀ॥ ਤ
 ਬਲਗਭੁਜਨਨਕਰੋਗਾ॥ ਇਸਨਾਨਦਾਨਾਅਦਿਕਾਕੀਯਾ
 ਭੀਨਕਰੋਗਾ॥ ਬਸਤੁਭੀਨਪਹਿਰੋਗਾ॥ ਸੁਭਾਅਸੁਭਪਾਪਤ
 ਥਿਖੇਹਰਖਸੋਕਨਕਰੋਗਾ॥ ਨਿਰਹਕਾਰਹੋਰਹੋਗਾ॥ ਨਮੋਦੇਹ

ਅਰੁ ਮਾਨ ਦੂਰ ਰੁਪਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬੁਧ ਅੰਮਿਤ ਕਾਰਿ ਪੂਰਨ
ਰੁਈ ਹੈ ॥ **ਦੇਹ ਰਾ** ਜੈ ਸੇਵ ਚਨ ਪੈਰਾ ਮਕੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸੁਰੂਪ
ਬਹਸ ਪਾਤਿਸਾ ਮਰ ਬਨ ਹਿਤਾ ਹਿਸਾ ਦੇਵ ਗੁਰੇ ਕੇ ਰੂਪ ॥ ੧ ॥ ਹੈ
ਰੁਰ ਦੁਵਾਜਾ ਲੈ ਸੇ ਉਦਾਰ ਵਚਨ ਰਾਮ ਲੀ ਕੇ ਸੁਣ ਕਾਰਿ ਸਿੰਘ
ਬਿਚਾਰਤ ਰੁਏ ਜੋ ਇਨ ਕਾ ਉਤਰ ਰੁਧੀ ਸੁਹਿਅ ਆਚਾਰਿ ਏਸ ਜ
ਥਾ ਆਨ ਇਸ ਬਤ ਪੂਏ ਤਬ ਬਾਸਿ ਸਟਾਇ ਕਾਮੁ ਨਾ ਅਰੁ ਰਾਜਾ ਦ
ਸਰ ਬਾ ਅਰੁ ਅੰਤੁ ਲੇ ਸੁਰ ਸਰੁ ਉਠ ਖੜੇ ਹੂਏ ॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੀ
ਪੂਜਾ ਕਰੀ ॥ ਅਰੁ ਅੰਨ੍ਹੇ ਅੰਨ੍ਹ ਪੁਣਾ ਮਕੀ ਪੇਸਾ ॥ ਅਰੁ ਯਾ ਬਾ
ਜੈ ਗਾ ਆਸਨ ਪਰ ਬੈਠ ਗਏ ॥ ਦੁਰ ਬਾਸਾ ਜੀ ਆਏ ਵਾਂ ਮਦੇਵ
ਪੁਲਹ ਪੁਲਹ ਸਤਾ ਅੰਗਾ ਰਿਗ ਆਏ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਬਾਲਾ ਮੀਕ

ਕ੍ਰੀਤਹਾ ਬਾਬਹ ਮਰਿਖ ਅਰੁ ਰਾਜੁ ਰਿਖਾ ਸਿਧ ਦੇਵ ਤਾ ਸਭਾਇ
 ਸਬਤਹੁ ਏਹ ਅਰੁ ਸਰੁਪੰਨ ਪੰਨ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਕਹਤ ਭਏਹ ਅਰੁ ਕਹਾ
 ਜੋ ਤੂੰ ਪਾਤਰੈਂ ਅੰਧੇ ਪਾਤਰੈਂ ਮਹਾਂ ਵਾਕੈ ਕਾ ਅਰਥ ਬੋਝਾ ਕਹਾ ਕ੍ਰੀ
 ਬਹੁਤਾ ਬਿਸਤਾਰ ਕੋ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਤੇਲ ਕੀ ਬੁੰਦ ਬੋਝੀ ਕ੍ਰੀ
 ਜਲਾ ਬਿਖੇ ਪਾਈ ਬਡੇ ਬਿਸਤਾਰ ਕੋ ਪਾਵਤੀ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਬੋਝਾ ਓ
 ਪਦੇਸ ਬਿਸਤਾਰ ਕੋ ਪਾਵੇਗਾ ਅਰੁ ਹਮਾਰੇ ਬੈਠੈ ਜੈ ਇਸ ਕੋ ਗਮ
 ਨ ਨਹੈ ਵੈ ਤਬ ਹਮਾਰੀ ਮੂਰਖ ਕਹਾਵੈਂ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਮਾਇ**
ਨਾਮੋ ਪਾਵੈ ਵੈਰਾਗ ਪ੍ਰਕਰਣ ਸੰਖੇਪ ਸਮਾਪਤਾ ॥੧॥ ਬਾਲ
ਮੀ ਕਉ ਵਾਚਾ ਹੇ ਸਾਧਾਇਹ ਜੋ ਪਰਮ ਪਾਵਨ ਵਚਨ ਹੈਂ ਇ
 ਨੇ ਬਿਖੇ ਪੀਤਤ ਬਹੋਤੀ ਹੈ ਜਬ ਬਡੇ ਪੁੰਨ ਬਹੁਤੇ ਜਨ ਮੇ

ਕੇਏਕਠੇਆਨਹੋਤੇਹੈ॥ ~~ਬਿਵਾਹਿਓਵਚਾ~~ ਹੋਗਯਾਨਵਾਨ
ਬਿਖੇਸੇਏਗਾਮਚੰਦਜੋਕਛੁਜਾਨਲੇਜੋਗਬਾਸੋਤੁਤੇਜਾਇਆ
ਹੈ॥ ਪਗੁਤਿਜਾਬਿਖੈਬਿਸਾਮਪਵਲੇਕੋਨਿਮਿਤਕਛੁਮਾਰ
ਜਨਕਰਣਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਸੁਧਾਆਟਰਸਾਬਿਖੇਕਛੁਕੁਮਲਨ
ਤਾਹੋਵੈ॥ ਤਿਸਕੇਦੂਰਕੀਏਤੇਂਮੁਖਸਪਸੁਰੁਸਤਾਹੈ॥ ਤੇ
ਸੇਕਛੁਕਓਪਦੇਸਕੀਤੁਤਕੋਅਪੇਖਾਹੈ॥ ਤੁਣਜੈਸਾਇ
ਸਾਬਿਆਸਦੇਵਕਾਪੁਤਸੁਕਜੀਹੋਤਗੁਯਾਅਰੁਬਡਾਥੁੰ
ਪਵਾਨਜੋਕਛੁਜਾਨਲੇਯੋਗਬਾਸੋਤਿਨਜਾਇਆਬਾ॥
ਪਗੁਬਿਸਾਮਕੋਨਿਮਿਤਕਛੁਕਾਅਪੇਖਾਤਿਸਕੇਰਹੀਬੀ
ਤਿਸਕੇਮਨਾਬਿਖੇਸੇਸੈਓਪਜਾਜੇਮੈਂਪਰਮਾਨੰਦਸਾਂਤਰੂ

ਪਾਅਤਮਾ ਜਾਣੀ ਆਰੋਪ ਪਰੁ ਬਿਸਤ ਮੁਢ ਕੋ ਨਹੀ ਪਾਪ
 ਤਨੁ ਏਹੀ ਏਹਾ ਅਤਮਾ ਨਹੈ ਵੈਰਾਗਾ ਤਬ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਕੀ
 ਕੰਦਰਾ ਬਿਖੌਪ ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਾ ਆਗਮ ਨ ਕੀਆ ਅਰੁ ਕ
 ਹਾ ਹੇ ਭਗਵਨ ਏਹ ਸੰਸਾਰ ਅਤੰਬਰ ਕਹਾਂ ਸੋ ਉਪ ਜਾਹੈ ਆ
 ਰੁ ਕੈ ਸੋ ਨਿਵਰਤ ਹੋਵੈ ਗਾਹੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜਬ ਐਸੇ ਸੁਕ ਜੀ
 ਕਹਾ ਤਬ ਭਾਸਤ ਤੁਕਾ ਉਪ ਦੇਸ ਕਰਤ ਭਯਾ ਸੁਕ ਜੀ
 ਕਹਾ ਹੇ ਭਗਵਨ ਜੇ ਕਛੁ ਤੁਮੇ ਉਪ ਦੇਸ ਕੀ ਆਰੋ ਸੋ ਮੈ
 ਆਰੋ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਪਰੁ ਮੁਢ ਕੋ ਇਸ ਕਰਿ ਬਿਸਤ ਨਹੀ
 ਪਾਪ ਤਨੁ ਏਹੀ ਹੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜਬ ਐਸੇ ਸੁਕ ਜੀ ਕਹਾ ਤਬ
 ਸਰਬੰਗ ਜੇ ਬਾਸ ਦੇਵ ਹੈ ਸੋ ਬਿਚਾਰਤ ਭਯਾ ਜੇ ਮੈ

ਰੇਬਚਨੋਕਾਰਿ ਇਸਕੋਸਤਨਪਾਪਤਹੋਵੈਗੀਕਾਰੋਤੇ
ਜੁਇਸਕੋਪਤਾਪੁਤ੍ਰਕਾਸੰਬਧਭਾਸਤਾਹੈਗਇਸਕਾਰਿ
ਕਹਾਹੇਪੁਤ੍ਰਮੈਅਤੁਤਤਤਗਨਾਹੀਰਾਜਾਜਨਕ
ਸਰਬਤਤਗਹੈਅਰੁਸਾਤਾਂਆਤੁਮਾਹੈਅਤਿਸਪਾਸ
ਜਾਇਉਸਸੋਤੇਰਾਮੋਹਨਿਵਰਤਹੋਜਾਵੈਗਾਹੋਰਾਮ
ਚੰਦ੍ਰਜਬਇਸਪਕਾਰਬਜਾਸਦੇਵਕਹਾਤਬਸੁਕਜੀ
ਮਿਥਲਾਜਾਮਾਵਿਦੇਹਕੀਨਗਾਰੀਬਿਖੇਆਯਾਰਾਜਾ
ਜਨਕਕੇਦੁਰਪਰਾਮਾਯਾਜਸ੍ਰੀਕੋਜਾਇਕਹਾਜੇਹੋ
ਗਜਨਬਜਾਸਦੇਵਕਾਪੁਤ੍ਰਸੁਕਜੀਆਇਖੁਫ਼ਾਰੈ
ਤਬਰਾਸੋਜਗਾਸੀਜਨਕਾਰਿਕਹਾਖੁਫ਼ਾਰੈਤਖਫ਼ਾ

ਰਹੇ ਜਸੀ ਕੋ ਆਇ ਕਹਾ ਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਹਾ ਹੈ ਤਬ ਸਪਾਦਿ
 ਨ ਸੁਕ ਜੀ ਖੜੇ ਰਹੇ ਬਹੁਤ ਰਾਜੇ ਪੁਛਿ ਆ ਜੁ ਸੁਕ ਜੀ
 ਖੜਾ ਹੈ ਅਵਾਗਾ ਯਾ ਕਹਾ ਖੜਾ ਹੈ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਆ
 ਗੇ ਲੇ ਆਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੁਝੀ ਬਿਖੇ ਸਪਤਾਦਿ ਨ ਉਹਾ ਖੜਾ
 ਰਹਾ ਬਹੁਤ ਪੁਛਿ ਆ ਤਬ ਜਸੀ ਕੋ ਕਹਾ ਖੜਾ ਹੈ ਰਾ
 ਜੇ ਕਹਾ ਅੰਤ ਪੁਰ ਬਿਖੇ ਲੇ ਜਾਵੇ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਭੋਗ
 ਇਸ ਕੋ ਰੁਗਾਵੇ ਅੰਤ ਗ ਬਿਖੇ ਲੇ ਗਏ ਸਪਤਾਦਿ ਨ
 ਉਹਾ ਰਹਾ ਬਹੁਤ ਰਾਜੇ ਪੁਛਿ ਆ ਆਗੇ ਉਸ ਕੀ
 ਕਿਆ ਦਸਾਈ ਅਰੁ ਅਥਾ ਕਿਆ ਦਸਾ ਹੈ ਉਨੇ ਕ
 ਹਾ ਆਗੇ ਨਿਰਾ ਦਰ ਕਾਰਿ ਸੋ ਕਵਨ ਨ ਥਾ ਭੁਯਾ ਅ

ਬਰੋਗੀ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀ ਰੁਯਾ ਪਰ ਬਤ ਕੀ ਨਾਈ
ਜੁਯੋ ਕਾਤੁ ਜੋ ਅਚਲ ਪੈ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਾਈ ਆਵੇ ॥
ਤਬ ਸੁਕਜੀ ਆਏ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਓਠ ਖੜਾ ਹੁਆ ਪਰਸ
ਪਰ ਪਦਾ ਅਕਾਰਿ ਕੈ ਬੈਠ ਗਯੋ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁ
ਰਤੁ ਮਕੋ ਕਿਆ ਬਾਂਢੁ ਹੈ ਸੋ ਕਹਾ ॥ ਅਰੁ ਪਾਪ ਤਹੁ ਟੁਟੀ
ਜਾਣੇ ॥ **ਸੁਕੇਵਚਾ** ॥ ਹੇ ਗੁਰੋ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਅੰਤ ਬਰ
ਕੈ ਸੇਉ ਪਜਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕੈ ਸੇਸ ਤਹੇ ਵੈਗਾ ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਚੰ
ਦ੍ਰ ਜਬਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਕਜੀ ਕਹਾ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਤੋਤੁ
ਕਾਉ ਪਦੇ ਸਕੀ ॥ ਬਹੁੜ ਸੁਕਜੀ ਕਹਾ ॥ ਹੇ ਰੁ
ਗਵਨ ਜੋ ਕਛੁ ਤੁਮੋ ਕਹਾਹੈ ॥ ਸੋਈ ਪਤਾ ਜੀ ਕਹਾ

ਥਾਸੋਈ ਸਾਸਤਰ ਕਹ ਤੇਹੋਂ ਮੈਰੀ
 ਮੈਸੇ ਬਿਚਾਰ ਕਾਰਿ ਜਾਣਤਾ ਹੋ ਜੋ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਚਿਤ ਕੇ
 ਫੁਰਦੇ ਕਾਰਿ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ਅਗੁ ਚਿਤ ਕੇ ਅਫੁਰ ਪੂਏ ਨਿ
 ਵਰਤ ਹੋ ਜਤਾ ਹੈ ਅਤਮਾ ਨਿਤ ਸੁਧ ਹੈ ਪਰਮੁਤ ਕੇ
 ਬਿਸਾਤਾ ਨਾਹੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤੀ **ਜਨ ਕਉ ਵੇਚਾ** ਹੋਮੁ
 ਨਿਸ਼ਟਰ ਜੋ ਕਛੁ ਹਮੇ ਕਹਾ ਹੈ ਅਗੁ ਜੋ ਤੁੰ ਜਾਣਤਾ ਹੈ
 ਇਸ ਤੋਂ ਉਪਰਾਂਤ ਜਾਨਣਾ ਅਗੁ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ
 ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਚਿਤ ਕੇ ਫੁਰਦੇ ਕਾਰਿ ਉਦੇਹੁ ਆ ਹੈ ਚਿ
 ਤ ਕੇ ਇਸਤ ਪੂਏ ਜਗਤ ਰੂਮ ਨਿਵਰਤ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ
 ਅਤਮ ਤੰਤੁ ਨਿਤ ਸੁਧ ਬੁਧ ਹੈ ਅਗੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕੇ

ਵਲਚੈਤੰਨਪੈ। ਜਬਾਅਰੁਮਾਸ ਕਰੈਗਾਤਿਸਾਬਿਖੈ। ਤੁ
ਬਤੁ। ਬਿਸਾਮਕੋਪਾਵੈਗਾ। ਤੁਮੁਕਤਗੁਪਹੈ। ਹੇਗਮ
ਜੀਜਬਾਇਸਪਕਾਰਗਾਜੇਕਹਾ। ਤਬਸੁਕਜੀਨਿਹ
ਸੰਕਹੈ। ਇਕਰਚਲੇਦਸਸਹੰਸੁਵਰਖਸੁਮੇਰਪਰਬਤ
ਕੀਕੰਦਗਾ। ਬਿਖੈਨਿਗਬਿਕਲਪਸਮਾਧਲਗਾਈ।
ਬਹੁਤਨਿਰਬਾਲਹੋਗਾਏ। ਜੈਸੇਂਤੇਲੰਤੇਗਹਿਤਦੀਪ
ਕਾਨਿਰਬਾਲਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਂਕਲਿਕਕਲਨਾਕੋਤੁ
ਗਕਾਰਿਬਹਮਪਦਕੋਪਾਪਤਹੁਏ। ਇਤਿਸੁਕਨਿਰ
ਬਾਲਵਰਨਨੀ। ਕਿਸਟੀਮਕੋਵਚਾ। ਹੇਗਜਾਦਸ
ਰਬਜੈਸੇਂਸੁਕਜੀਸੁਧਥੈ। ਤੈਸੇਂਗਮਚੰਦਸੁਧਹੈ।

ਜੈਸੇ ਉਨ ਕੋ ਕਛੁ ਕਮਾਰ ਜਨ ਕਰ ਦਾ ਬਾ ਤੈਸੇ ਉਨ ਕੋ
 ਇਸਾਮ ਕੋ ਨਿਮਿਤ ਕਛੁ ਕਮਾਰ ਜਨ ਕਰ ਦਾ ਹੈ ਕਹੇ
 ਤੇ ਜੋ ਆਵਰ ਦ ਕਰ ਲੇ ਹਾਰੇ ਰੋਗਾ ਹੈ ਤਿਨੇ ਤੇ ਇਸ ਕੀ
 ਇਛਾ ਨਿਵਰਤ ਰਈ ਹੈ ਅਬ ਹਮੇ ਕਾਰਿ ਕਛੁ ਯੁਕਤ
 ਕਹ ਲੀ ਹੈ ਅਤਿ ਸਕਾਰਿ ਇਸ ਕੋ ਬਿਸਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਯੇ
 ਜੋ ਆਤਮਾ ਪਦ ਕੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੁਮੇ ਤੁਮੇ ਸਾਤ ਹੋ
 ਤੀ ਹੈ ਹੇਰਾ ਜਨਾਇ ਹਜੇ ਰਗ ਵਾਨ ਬਾਸਿ ਸੁਹੈ ਅਇਨ ਕੀ
 ਯੁਕਤ ਕਾਰਿ ਕੈ ਸਾਂਤ ਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਆਗੇ ਭੁਗਿ ਇਨ ਕੋ
 ਉਪਦੇਸਕਾਰਿ ਰਖੁ ਬੰਸੀ ਰਾਜਾਨ ਵਾਨ ਪੁਏ ਹੈ ਕੈਸੇ
 ਹੋ ਬਾਸਿ ਸੁਜੀ ਸਰਬੰਗ ਹੈ ਅਰੁ ਆਨ ਕਾ ਸੁਰਜ ਹੈ

ਹੇ ਬਾਸਿਸ੍ਰੁਜੀ ਉਹ ਬਹੁਮਾਜੀ ਕਾਉ ਪਦੇ ਸਜੋ ਤੁਮਾਰੇ
ਹਮਾਰੇ ਬਿਰੁਪਦੁਰ ਕਰ ਲੇ ਕੇ ਨਿਮਿਤਾ ਨਿਖੰਦਾ ਚਲਾ
ਰਬਤਾ ਬਿਖੇ ਕੀ ਯਾ ਬਾਸੋ ਸਮੁੰਦਾ ਹੋ ਕਿਉ ਸੋਈ ਉਪ
ਦੇ ਸਰਾਮਜੀ ਕੋ ਕਰੋ ਜੇ ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਰਾਮ ਨ ਕਾ ਪਾਤੁ
ਹੋ ਰਾਮ ਨ ਭੀ ਵਹੀ ਹੋ ਅਰੁ ਬਿਰਾਮ ਨ ਭੀ ਵਹੀ ਹੋ ਨਿਰ
ਮਲਾ ਯਕਤ ਭੀ ਵਹੀ ਹੋ ਜੇ ਸੁਧ ਪਾਤੁ ਬਿਖੇ ਅਰ
ਪਣੁ ਹੋਵੈ ਅਪਾਤੁ ਬਿਖੇ ਜੇ ਸਿਖ ਭਾਵਨ ਹੋਵੈ ਅਰੁ
ਬਿਰਕਤ ਨ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਸੋ ਰੁਤਾ ਤਿਸ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰ
ਨਾ ਬਿਅਰ ਬਾਅਰੁ ਅਪਾਵਿਤੁ ਹੋਤਾ ਹੋ ਤਾ ਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਉ
ਪਦੇਸ ਕਾ ਇਹ ਪਾਤੁ ਹੋ ਬਾਲਾ ਮੀ ਕਉ ਵਾਰਾ ਨ ਏਸ

ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਬ ਬਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਕਹਾ ਤਬ ਨਰ ਦਾ ਅਦਿ ਕੰਕ
ਹਾ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾ ਹੈ ਭਲਾ ਕਹਾ ਅੰਸੇਂ ਹੀ ਹੈ। **ਤਬ ਬਿਸੁ**
ਜੀ ਕਹਾ ਹੈ ਮੁਨੀ ਵਰੇ ਜੋ ਕਛੁ ਤੁਮੇ ਨੇ ਆਗੁ ਆ ਕਰੀ ਸੋਹ
ਮਾਮਾ ਨੀ ਸੰਤੋ ਕੀ ਆਗੁ ਆ ਕੇ ਉਲੰਘਾ ਦੇ ਕੇ ਸਮਰ ਬਕੇ ਉਨ
ਹੀ ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਦਸਰ ਬਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕਾ ਅਗੁ ਮਾਨੇ ਮੰਨਾ
ਸਕਰੇ ਗਾ ਜੋ ਕਛੁ ਬਹਾਮਾ ਜੀ ਉਪਦੇਸਕੀ ਆਬਾ ਸੇਮੇ
ਗੇ ਅਖੰਡ ਸਿਮਰਨ ਹੈ। **ਦੋਹਰਾ** ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾ ਬਿਕ
ਹਿਰ ਹੇ ਦੇ ਨੇ ਪਰਮ ਮੁਨੀ ਸਾ ਸਾ ਵਧਾਨ ਉਪਦੇਸਕੇ ਭੁ
ਏ ਬਾ ਸਿਏ ਗੁਨੀ ਸਾ ॥ ੧ ॥ **ਬਾ ਸਿਏ ਵਾਚਾ** ਹੇਰਾ ਅਚੰਦ ਜੋ
ਕਛੁ ਬਹਾਮਾ ਜੀ ਮੁਤ੍ਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸਕੀ ਆਬਾ ਸੇਮੇ ਤੁ

ਭੁਕੇ ਅਥਕ ਹਤਾਹੋ ਜੇਕਛੁ ਸਿਧਹੋਤਾਹੋ ਏਸਕੋਸੋਅ
ਪਦੇ ਪੁਰਖਾਰਥਕਰਿ ਸਿਧਹੋਤਾਹੋ ਪੁਰਖਾਰਥਾਥਿਨਾ
ਸਿਧਨਾਹੀਹੋਤਾ ਜੇਕਹਤੇਹੋ ਏਵਕਰੇਗਾਸੋਹੋਵੇਗਾਤੇ
ਮੁਰਖਹੋ ਚੰਦੁਆਥਿਖੇਜੇਸੀਤਲਤਾਹੁਈਹੋ ਸੋਪੁਰ
ਖਾਰਥਕਰਿਕੋਹੁਈਹੋ ਜੇਸਾਅਰਥਕੀਪੁਰਥਨਕਰੈ
ਅਗੁਦਿਛਹੋਵੈਸੋਅਵਸਹੋਤਾਹੋ ਪੁਰਖਾਰਥਕਿਸਕਾ
ਨਾਮਹੋ ਜੁਸੰਤਜਨਾਅਗੁਸਾਸਤੇਕੇਉਪਦੇਸਕੋਪਾਇਕ
ਰਿਤਿਸਕੇਅਨੁਸਾਰਚਿਤਕਾਬਰਤਾਰਹੋਵੈਸੋਪੁਰਖਪੁ
ਜਤਨਹੋ ਏਸਤੇਅਨਥਾਉਨਅੰਤਚੇਸੁਹੋ ਏਵਕੇ
ਪਦਵੀਅਪਦੇਪੁਰਖਪੁਯਤਨਕਰਦੇਕਰਿਪਾਪਤ

ਹੁਈ ਹੈ ਜਾ ਤਿ ਲੋਕ ਪਤ ਹੈ ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਆਤਮ ਤੰਤੁ ਬਿਖੇ
 ਜੋ ਚੈਤਨ ਸਾਂਵਿਤ ਫੁਰੀ ਹੈ ॥ ਸੋ ਅਪਲੇ ਪੁਰਖਾਰ ਥਕ ਰਿਬ ਹਮ
 ਪਦ ਕੋ ਪਾਪਤ ਭੁਈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਪਲੇ ਪੁਰਖਾਰ ਥਕ ਰਿਬ
 ਨੁਰੁ ਪਹੁਈ ਹੈ ॥ ਜੁ ਪੁਰਖੇ ਤਮ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਉਹੀ ਰੁਦੁ ਰੁਪ
 ਹੁਈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮਸਤ ਕਾ ਬਿਖੇ ਚੰਦ ਮਾ ਕੋ ਧਾਰਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਪੁਰ
 ਬਾਦਿ ਨ ਪਾਪ ਕੀਆ ਹੈ ॥ ਵਹੀ ਉਤਗ ਦਿਨ ਸੁਕੁਤ ਚਾਣਕ
 ਰੇ ॥ ਤੇ ਉਹ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪੁਰਖਾਰ ਥਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਹੈ ॥ ਏਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ॥ ਦੂਸਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿਰੁਧ ਹੈ ॥
 ਜੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਸਿਧਤਾ ਕੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤੀ
 ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੁਖੀ ਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿਰੁਧ ਆਪ

ਦੀ ਇਛਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸੁਖੀ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਅਰੁ
ਪਰ ਅਗਤ ਕੋ ਨਾਹੀ ਪਾਵਤਾ ਜੇ ਪੂਰਬ ਲਾਸੰਸ ਕਾਰ ਬਾਲਿ
ਸੁਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਉਸੀ ਕੀ ਜੋ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਬਿੰਦ ਮਾਨ ਕਾ
ਪਯਤਨ ਬਾਲਿ ਸੁਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਇਸੀ ਕੀ ਜੋ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜੇ ਸੇ
ਕ ਪੂਰਬ ਕੇ ਦੋਛੜੇ ਹੋਤੇ ਹੈ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੋ ਲੜਾਵਤਾ ਹੈ ਜੇ
ਬਲੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਿਸੀ ਕੀ ਜੋ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੇ ਦੇ ਨੇ ਉਸੀ ਕੇ ਹੋਤੇ
ਸੇ ਪੂਰਬ ਲਾਸੰਸ ਕਾਰ ਅਰੁ ਬਿੰਦ ਮਾਨ ਦੇ ਨੇ ਕਰਮਾਇਸੀ ਕੇ
ਹੋ ਜੇ ਬਲੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਿਸੀ ਕੀ ਜੋ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜੇ ਸਤਸੰਗ
ਅਰੁ ਸਾਸਤੋ ਕਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਬਹੁੜਾ ਬਿਖਿ ਜੋ ਕੀ
ਉਧਾਵਤਾ ਹੈ ਤੇ ਪੂਰਬ ਲਾਸੰਸ ਕਾਰ ਬਲੀ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਤਿਸਕਾਰਿਏਸਰਨਹੀਹੋਸਕਤਾਪਰੁਮੈਸੇਜਾਣਾਕਰਿ
 ਭੀਪੁਰਖਾਰਬਕਾਰਿਅਗਨਹੀਕਰਣਾਕਾਹੇਤੇਜੋਦਿ
 ਢਾਅਰੁਸਾਸਕਰਣਾਤੇਉਸਕਾਅਭਾਵਹੋਜਾਤਾਹੈਪ੍ਰਥਮ
 ਅਪਣੇਵਰਣਾਅਸੁਮਕੇਕਰਮਸੁਭਾਅਚਾਰਕੋਗਿਹਣਾ
 ਕਰਣਾਅਸੁਭਕਾਤੁਗਕਰਣਾਥਹੁਨਸੰਤੋਕਾਸੰਗ
 ਅਰੁਸਤਸਾਸੰਤੋਕਾਇਚਾਰਕਰਣਾਅਰੁਅਪਣੇਗੁ
 ਨਾਦੋਖਾਇਚਾਰਣੇਜੁਦਿਨਰਾਤਾਇਖੇਮੈਸੁਭਾਕੀਆ
 ਕਰਤਾਹੈਅਰੁਅਸੁਭਾਕੀਆਕਰਤਾਹੈਗੁਣਾਦੋਖੋਕਾ
 ਸਾਖੀਭੂਤਹੋਇਕਾਰਿਗੁਣਾਜੁਹੈਸੰਤੋਖਧੀਰਜਵੈਰਾਗ
 ਥਿਚਾਰਅਰੁਸਾਤਿਨਕੇਬਪਵਣਾਅਰੁਦੋਖਜੁ

ਹੈਂ ਇਨ੍ਹੇ ਤੇ ਬਿਪਰਯੋਗ ਤੇ ਨਕਾਤ ਆਗ ਕਰਦਾ ਮੈਸੇ ਪੁਰਖ
ਪਯਤ ਨ ਕਰੈ ਗਾਤ ਬਪਰਮਾਨੰਦ ਰੂਪ ਅਤਮ ਤਤੁ ਕੀ
ਪਾਪਤ ਹੋਵੈ ਗਿਆ ਜੈ ਸੇ ਪਥਰ ਤੇ ਤੇਲ ਨਿਕਸਤਾ ਨਹੀ
ਤੇ ਸੇ ਵੇਕੇ ਆਸੇ ਬੈਠ ਰਹਦੇ ਕਾਰਿ ਸੁਖੀ ਹੋਤਾ ਨਹੀ ਤਾ
ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੁਰਖਾਰ ਬਕਰੈ ਜੈ ਸੇ ਅੰਮਿਤ ਕੇ ਨਿਕਟ ਕੀ
ਬੈਠਾ ਹੋਵੈ ਪਰੁਪਾਨ ਕੀ ਯੋ ਬਿਨਾ ਅਮਰ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ ਤੈ
ਸੇ ਅਰੁ ਨਾ ਸਕੀਏ ਬਿਨਾ ਸਿਧਤਾ ਕੀ ਪਾਪਤ ਨਹੀ ਹੋਤੀ
ਬਾਲ ਮੀ ਕੋਵਾ ਚਾ ਚੋਪਈ ਮੈਸੇ ਜਬ ਕਾਹਿ ਰਹੇ ਮੁ
ਨੇ ਜਾ ਸਰਾ ਚਲੇ ਸਭ ਛਪੇ ਦਿਨੇ ਸਾ ਗਵਿ ਕੀ ਕਿਰਦਾ ਉ
ਦਿਤ ਸਰਾ ਆਏ ਮੁਨ ਕੇ ਬਿੰਦ ਮਾਨ ਬੈਠਾਏ ॥ ੧ ॥ ਬਾਸਿ

ਏਵਾਚਾ ਹੇਰਾ ਅਚੰਦ੍ਰਜੋ ਪੁਰਖਾ ਮੈਰਵੈ ਵਜਾਨ ਕਾਰਿ ਅ
 ਪਣਾ ਪੁਰਖਾਰ ਬਤੁ ਆਗ ਬੈਠੇ ਹੈਂ। ਤੇ ਸਾਂਤਵਾਂ ਨਨ੍ਹਰੇ ਵੈ
 ਗੋ। ਜੈ ਸੇਂਕੇ ਸਰੀ ਸਿੰਘਾ ਅਪਣੇ ਬਲ ਕਾਰਿ ਪਿੰਜਰੇ ਕੋ ਤੋੜ
 ਕਾਰਿ ਨਿਕਸਾਤਾ ਹੈਂ ਤੈ ਸੇਂ ਪੁਰਖਾਰ ਬਾ ਅਪਣੇ ਕਾਰਿ ਸੰਸਾ
 ਰ ਬੰਧਨ ਤੇ ਨਿਕਸ ਕਾਰਿ ਸਾਂਤੁ ਹੋਵੈ ਗਾ। ਅਰੁ ਅਪਣੇ ਵਾ
 ਸਤ ਵਰੂਪ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਵੈ ਗਾ। ਜੈ ਸੇਂਕੇ ਉਪਦਰ ਬਗਹ
 ਲਾ ਕਰੀ ਯੈ ਤੋ ਹੋਵੈ। ਨਕਰੀ ਏ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ। ਅਰੁ ਕਿਸੀ
 ਦੇ ਸਜਾਵਣਾ ਹੋਵੈ ਚਲ ਕਾਰਿ ਜਾਵੈ ਤਬ ਪਹੁਚੇ। ਅਰੁ ਬ
 ਹਸ ਪਤਿ ਜੇ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਸੁਕ੍ਰ ਜੇ ਦੇ ਤੋ ਕਾਗੁ
 ਰੂਪੁ ਆ ਹੈ। ਤੈ ਸੇਂ ਮੈਰਭੀ ਜੀਵਾ ਅਪਣੇ ਪੁਰਖਾਰ ਬਕ

ਰਿਕੋ ਪੁਰੁ ਬੋਤ ਮਹੂਦੇ ਹੈਂ ਜੋ ਦੈਵ ਕੇ ਆਸ਼ੇ ਚੋਤੇ ਹੈਂ ਤੇ ਮੁ
ਰਖ ਹੈਂ ਜੋ ਦੈਵ ਕੇ ਰਤਾ ਹੈਂ ਤੋ ਇਹ ਇਸ ਨਦਾ ਨ ਭੋਜਨ
ਆਦਿ ਕਤੁ ਆਗ ਕਰਿ ਤੁਨੀ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਆਪੇ ਦੈਵ ਕਰਿ
ਜਾਵੇ ਗਾ ਅਰੁ ਜੋਇ ਸਕਾ ਕੀ ਆਨ ਕਛੁ ਹੋਵੈ ਤੋ ਗੁਰੁ ਸਾ
ਸਤੋ ਕਾਉ ਪਦੇ ਸਾ ਅਨ ਰਬ ਕਹੋਤਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਜਬ ਸਰੀਰ ਕੇ
ਤੁ ਆਗਤਾ ਹੈਂ ਸਵਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈਂ ਕਿ ਆਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਰਤਾ
ਤਾ ਤੇ ਜਾਣੀ ਤਾ ਹੈਂ ਐਰਦੈਵ ਕੇ ਉਨਾਹੀ ਅਗੁ ਮਾਜੀ ਜੀ
ਵੈ ਕੇ ਪਰਚਾਵੇ ਨਿਮਿਤੈ ਵੇ ਕਛੁ ਪਯਾ ਹੈਂ ਰਾਂ ਮੇਵਾ ਚ
ਤੁ ਮਕਹਤੇ ਹੋ ਐਰਦੈਵ ਕੇ ਉਨਾਹੀ ਅਰੁ ਬਾਹਮਾ ਕਹ
ਤੇ ਹੈਂ ਸਭ ਕਛੁ ਦੈਵ ਕਾ ਕੀ ਯਾਹੋਤਾ ਹੈਂ ਬਸਿ ਸੇਵਾ ਚਾ

ਹੇਰਾਮੰਚੰਦਵੈਵਨਾਮਾਪਦੇਪੁਰਖਾਰਬਕਾਰੈ॥ਅਰੁ
 ਪੁਰਖਾਰਬਨਾਮਾਪਦੇਕਰਮਕਾਰੈ॥ਅਰੁਕਰਮਨਾਮ
 ਬਾਸਨਾਕਾਰੈ॥ਅਰੁਬਾਸਨਾਮਨਤੋਹੋਤੀਆਂਹੈ॥ਅਰਮ
 ਨਰੂਪੀਪੁਰਖਹੈ॥ਜੈਸੀਬਾਸਨਾਕਰਤਾਹੈਸੋਈਇਸਕੋ
 ਪਾਪਤੋਹੋਤਾਹੈ॥ਜੇਪੁਰਖਾਇਸਕੀਪਾਪਕਰਮਬਾਸਨਾ
 ਹੋਤੀਹੈ॥ਤੋਪਾਪਕਰਮਕਰਤਾਹੈ॥ਅਰੁਜੇਪੁਰਖਲੀ
 ਪੁੰਨਵਾਸਨਾਹੋਤੀਹੈ॥ਤਬਸੁਰਮਾਰਗਾਥਿਕਾਥਿਚਰਤਾ
 ਹੈ॥ਗਮੇਵਾਚਾਹੇਮੁਨੀਸੁਰਜੇਪੁਰਖਲੀਦਿਛਬਾਸਨਾ
 ਕੇਅਨੁਸਾਰਾਇਹਵਰਤਾਹੈ॥ਤਬਮੈਅਥਾਕਿਆਕਰੇ
 ਮੁਖਕੋਪੁਰਖਵਾਸਨਾਦੀਨਕੀਆਹੈ॥ਬਾਸਿਏਵਾਚ

ਹੇਗਮਚੰਦੁਜੋਕਛੁਪੂਰਬਲੀਵਸਨਾਦਿਛਹੋਰਹੀਹੈ
ਤਿਸਕੇਅਨੁਸਾਰਗਥਿਚਰਤਾਹੈ। ਪਰੁਜੋਸੇਸੁਪੁਰਖਹੈ
ਸੋਅਪਣੇਪੁਰਖਾਰਥਕਰਿਕੈਪੂਰਬਲੇਸੰਸਾਰਕੈ
ਸੁਧਕਰਤੇਹੈ। ਤਾਤੇਸੰਤਜਨਅਰੁਸਤਸਾਸਤੈਮਿਲ
ਕਾਰਿਪੁਰਖਾਰਥਕਰਤੰਬਹੈ। ਪਥਮਪਾਂਚੋਇਦੀਓ
ਕੈਬਸਕਰਦਾਜਬਾਸਾਸਤੈਬਿਰੁਧਾਬਿਖੇਨਵਰਤਾ
ਵਟਾਸੁਰੁਮਾਰਗਾਬਿਖੇਵਰਤਾਵਟਾਜਬਾਇਸਕਰ ਕ
ਖਾਇਪੰਕਹੈਵੈਗੋਅਰਬਯਹਜੋਅੰਤਹਕਰਦਾਮ
ਲਨਬਾਨਾਤੇਰਹਿਤਸੁਧਬਾਨਾਕੈਧਰੋਗੋ। ਤਬ
ਸੰਤਸਾਸਤੈਕਾਸਿੰਧਾਤੁਰਿਦੇਬਿਖੇਪਵੇਸਕਰੇਗਾ

ਤਿਸਕੋ ਬਿਚਾਰ ਕਾਰਿਆ ਤਮਗੁ ਜਾਨਕੀ ਪਾਪ ਤਹੋ ਵੈਰੀ
 ਬਹੁਕਾ ਬਿਤਗੁ ਜਾਨਭੀ ਨਰਹੋ ਗਾ ਕੇ ਵਲ ਸੁਧਾ ਅਪਦਾ
 ਆਪਹੀ ਰਾਸੇਗਾ ~~ਦੋਹਰਾ~~ ਤਬ ਲਗ ਰਿਦਾ ਅਲੀ ਨਹੋ
 ਰੋਗ ਵਾਸੁ ਹੋਇ ਪੁਰੁਖਾਰ ਬਕਾਰਿ ਜਾ ਬਿਮਿਟ ਗਈ ਤ
 ਬਪਦ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹੋਗ ਅਚੰਦ ਰੋਗ ਰੂਪੀ ਗਰਤ ਬਿ
 ਖੋਚਿ ਤੰਕੋ ਰੋਗ ਦੇ ਨਦੇਇ ਰੋਗੋ ਕੋ ਬਿਰਸ ਜਾਣ ਕਾਰਿ
 ਤੁਮਾਰਾ ਉਹ ਤੁਮਾਰਾ ਤੇਰਾ ਪਰਮ ਮਿਤ੍ਰ ਹੋਵੈ ਗਾ ਅਰੁ
 ਤੁਮਾਰਾ ਭੀ ਮੈਸਾ ਕਰੁ ਜੋ ਬਹੁਕਾਇ ਛਾਨ ਉਪਜੇ ਅਰੁ
 ਚਿੰਤਣੇ ਕਾਗੁ ਕਾਰਿ ਕੈ ਮੋਖ ਉਪਾਇ ਸੁਵਲ ਕਰੁ ਜਾ ਜੈਸੇ
 ਬਹਾਮਾ ਜੀ ਮੁਣ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕੀ ਪਾਖਾ ਸੋ ਕਹਤ ਹੋ

ਹੇਗਮਚੰਦੁਸੁਪਾਂਚਿਦਾਂਕਾਸਬਹਮਾਬਿਖੇਜੇਸੰਵੇਦਨਸ
ਪਦਹੂਆਰੈਸੋਬਿਨੁਰੁਪਹੋਇਕਾਰਿਗਿਐਤਰੁਪਾਸੋ
ਬਿਨੁਜੀਸਪਦਾਅਸਪਦਾਬਿਖੇਏਕਸਮਾਨਹੋਅੰਨ
ਬਾਭਾਵਕੋਪਾਪਤਨਹੀਹੂਆਜੈਸੇਸਮੁਦ੍ਰਤੰਤਰੰਗਉ
ਪਜਤਾਹੋਸੋਉਹੀਰੂਪਹੋਅਤਿਸਾਬਿਨੁਜੀਕੋਨਾਭਕਮ
ਲਤੇਬਹਮਾਜੀਪ੍ਰਗਟਰੁਪਾਅਤਿਸਬਹਮਾਰਿਖੀ
ਦੁਰਮੁਨੀਦੁਰਸਹਤਾਸਬਾਵਰਜੰਗਮਪ੍ਰਜਾਉਤਪਤਿ
ਕਰੀਜੈਸੇਕੋਉਮਨੋਰਾਜਕਾਰਿਕੋਉਪੁਰਰਚਲੇਵੇ। ਤੈ
ਸੇਬਹਮਾਜੀਮਨੋਰਾਜਕਾਰਿਸੰਪੁਰਨਪ੍ਰਜਾਕੋਰਚਲੀ
ਪਾਅਤਿਸਜਗਤਕੀਕੋਲਾਬਿਖੇਜੇਜੰਬੂਦੀਪ

ਰਰਤਖੰਡਹੈ॥ ਤਿਸਾਬਿਖੇਮਨੁਖੋਕੋਦੁਖੀਦੇਖਕਰਿਤ
 ਪਕੋਉਪਜਾਯਾ॥ ਅਰੁਸਤਵਕਾਅਰੁਪਰਮਤਿਨਕੋ
 ਸੁਖਕੋਨਿਮੰਤਾਅਗਮਾਕਰੀ॥ ਜੈਸੇਪਤਾਪੁਤਪਰਕ
 ਰਣਾਕਰਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਪੁਜਾਉਪਰਕਰਣਾਕਰੀ॥ ਬ
 ਹੁਤਦਾਨਤੀਰਥਾਆਦਿਕਪੁੰਨਾਕੀਅਕੋਉਤਪਤਿਕੀ
 ਯਾਅਰੁਕਹਾਇਨਕੋਸੇਵਦੇਕਰਿਤਮਸੁਖੀਹੋਵੇਗੇ
 ਤਬਉਹਜੀਵਾਤਿਨਕੋਸੇਵਦੇਲਾਗੇ॥ ਤਿਸਕਾਰਿਪੁੰਨਲੋ
 ਕੋਕੋਪਾਪਤਹੁਏ॥ ਅਰੁਸੁਖਭੋਗਦੇਲਾਗੇ॥ ਭੋਗਕ
 ਰਿਪੁੰਨਖੀਦਾਹੁਏ॥ ਬਹੁਕਾਰਿਕਪੜਹਿ॥ ਅਰੁਤਿਸਾ
 ਕਰਿਦੁਖੀਹੋਵੈ॥ ਤਬਬਹਮਾਜੀਦੇਖਤਾਰੁਯਾ

ਜੋਜਨਮਮਰਦਕੇਦੁਖਕਰਿਦੀਨਰਹਤੇਹੈਂ ਤਾਤੇਸੋਈ
ਉਪਾਇਕਰੀਏਜਿਸਕਰਿਇਨਕਾਦੁਖਾਨਿਵਰਤਹੋਵੈ
ਹੋਰਾਮਚੰਦਤਬਬਹਮਾਜੀਬਿਚਾਰਤਰੁਆਜੁਆਤਮ
ਗੁਮਾਨਾਬਿਨਾਦੁਖਾਨਿਵਰਤਨਹੀਹੋਤਾ ਤਾਤੇਆਤਮ
ਗੁਮਾਨਕੋਉਤਪਾਤਿਕਰੀਯੈਜੋਸੁਖੀਹੋਵੈਂ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰ
ਬਿਚਾਰਕਰਿਆਤਮਤੰਤੁਕਾਧੁਮਾਨਕਰਤਰੁਆਤਿਸ
ਧੁਮਾਨਕਰਦੇਕਰਿਸੁੰਧਤੰਤੁਗੁਮਾਨਕੀਮੂਰਤਮੈਂਉਤ
ਪਾਤਿਰੁਆਸੇਮੈਂਬਹਮਾਜੀਕੇਸਮਾਨਹੂਆਜੈਸਾ
ਉਨਕੇਹਾਬਾਬਿਖੇਕਮੰਡੁਲਤੈਸਾਮੇਰੇਹਾਬਾਬਿਖੇਕ
ਮੰਡੁਲਾਜੈਸੇਰੁਦ੍ਰਫਕੀਆਲਾਅਰੁਮਿਗਛਲਾਉਨ

ਕੀਤੈ ਸੇਹੀ ਮੇਰੀ ਆਇਸ ਪ੍ਰਕਰ ਦੇ ਨੇਕਾ ਸਮਾਨ ਆਕਾਰ ਹੂ
 ਆਮ ਪੁਰਾਣੂ ਪਮੇਰਾ ਸੁਧ ਗਯਾ ਨਰੂਪ ਜਗਤ ਸੁਭ ਕੇ ਕ
 ਛੁਨ ਭਾਸੇ ਸੁਪਤ ਕੀ ਨਾਈ। ਤਬ ਬਹਮਾ ਜੀ ਬਿਚਾ
 ਰ ਕੀ ਆਜੋਜੀ ਵੇਕੇ ਕਲਾਹਾ ਨਿਮਿਤ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇ ਉਤ
 ਪਤਿ ਕੀ ਆਹੈ। ਇਹ ਤੇ ਸੁਧ ਗਯਾ ਨਰੂਪ ਹੈ। ਅਰੁ ਗੁ
 ਨ ਉਪਦੇਸਾ ਮਾਰਗਤ ਬਹੋਵੈ। ਜੇਕੁ ਛੁਪਾਨ ਉਤਰਹੈ
 ਵੈ। ਅਰੁ ਤਤੁ ਮਿਥਾ ਕਾ ਬਿਚਾਰਹੈ ਵੈ। ਹਰਾਮ ਚੰ
 ਦਾ ਜੀ ਵੇਕੇ ਕਲਾਹਾ ਨਿਮਿਤ ਮੁਭ ਕੇ ਗੋਦਾ ਬਿਖੇ
 ਥੈ ਠਾਇ ਕਰਿ ਕਹਾਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਏਕਾ ਮਹਾਰਤ ਪਾਯੰਤ ਤਤਾ
 ਗੁਨ ਕੋ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੁ ਸੁਪੁਰਖੈ ਅੰਗੇ ਕੇ ਨਿਮਿਤ

ਭੀ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀ ਯਾਹੋ ਮੈਂ ਤੁਝ ਕੋ ਸਾਪ ਦੇ ਤਾਹੋ
ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੁ ਹਾਰਾ ਅਚੰਦਾ ਇਸ ਪਕਾਰ ਮੁਝ
ਕੋ ਕਹਿ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਸਾਪ ਦੀਆ ਜੇ ਤੂੰ ਅਗਿਆਨੀ
ਹੋਵੇਗਾ ਤਬ ਮੈਂ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਆ ਆਮਰੁ ਸੁਧ ਆਤ
ਮ ਤਤੁ ਅਪਦਾ ਆਪ ਮੁਝ ਕੋ ਅਨ ਕੀਨ ਯਾਈ ਹੋਤ ਭ
ਯਾ ਆਮਰੁ ਸ੍ਵਰੁ ਵਸੰਤਾ ਮੁਝ ਕੋ ਬਿਸਮਰਨ ਹੋਗਈ
ਅਰੁ ਮਨ ਜਾਗਾ ਯਾ ਆਮਰੁ ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਰੂਪ ਜਰਾ
ਤ ਭਾਸਾ ਯਾ ਆਪ ਕੋ ਮੈ ਬਾਸਿ ਸ੍ਵਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਜਾਨਤ ਭਯਾ ਤਬ ਮੈ ਦੁਖ ਰੂਪ ਸੰਸਾਰ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਜਾਨ
ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਸੋ ਪੁਨ ਕੀ ਯਾਹੋ ਭਗਵਨ ਇਹ ਸੰਸਾਰ

ਕੈਸੇਉਪਜਾਹੈ॥ ਅਰੁਕੈਸੇਲੀਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਹੇਰਾਮਚੰਦ
 ਜਬਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਮੈਪਤਾਮਾਜੀਸੋਪ੍ਰਸਕੀਅਸਾ॥ ਬੁਥ
 ਮੁਝਕੋਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਉਪਦੇਸਕੀ॥ ਯਾਤਿਸਕਰਿਮੇਰਾ
 ਅਗਮਾਨਿਵਰਤਹੋਗਾ॥ ਜੈਸੇਸੂਰਜਕੇਉਦੇਹੂਏ
 ਤਮਨਸਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੈਸੇਮਾਰਸੀਕੋਮਾਰਜਨਕਰੀ
 ਤਾਹੈ॥ ਤਬਸੁਧਹੋਤੀਹੈ॥ ਤੈਸੇਮੈਸੁਧਹੂਆ॥ ਤਬਮੁਝਕੋ
 ਪਰਮੇਸ਼ੀਆਗਿਆਕਰੀ॥ ਹੇਪੁਤੁਤੁੰਜਬੂਟੀਪਭਰਤਖੰ
 ਰਾਬਿਖੇਜਾਇ॥ ਤੁਝਕੋਸਿਸੁਪਰਜਤਾਅਧੀਕਾਰਹੈ॥ ਤੁ
 ਹਾਂਜਾਇਕਾਰਿਜੀਵਕੋਉਪਦੇਸਕਰਾ॥ ਜੈਸੇਸਾਰਕੇਸੁਖਚਾ
 ਹੇ॥ ਯਾਤਿਨਕੋਕਰਮਕਾਂਡਕਾਉਪਦੇਸਕਰਾ॥ ਤਿਸਕਰਿਸੁਕਾ

ਦਿਕਸੁਖਭੋਗੀਗੋਅਰੁਜੇਸੰਸਾਰਤੇਬਿਰਕਤਹੋਵੈਅ
ਰੁਆਤਮਪਦਕੀਇਛਾਕਰੈਤਿਨਕੋਆਤਮਗੁਨਉ
ਪਦੇਸਕਰੁਅਬਤੁੰਗੁਲੋਕਾਬਿਖੇਜਾਇਹੇਰਾਮ
ਚੰਦੁਇਸਪ੍ਰਕਾਰਮੇਰਾਉਪਜਲਾਹੁਆਰੈਅਰੁਇ
ਸਪ੍ਰਕਾਰਮੇਰਾਆਵਲਾਹੁਆਰੈਰਾਮੋਵਾਚਾਤਿਸ
ਕੇਅੰਨਤਗਕਿਆਅਵਸਥਾਹੁਈਬਾਸਿਓਵਾਚਾਹੇ
ਰਾਮਚੰਦੁਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਮੁਝਕੋਅਰੁਪਾਛਰੀਤੈਸੇਸਨ
ਤਕੁਮਾਰਆਦਿਕੋਕੋਭੀਕਹਤਭਯੋਤਬਹਮਸਰੁ
ਹੀਰਿਖੀਸੁਰਏਕਠੇਹੋਇਕਰਬਿਚਾਰਤਭਯੋਜੋਕਿ
ਸਪ੍ਰਕਾਰਜਗਤਕੀਅਜਾਇਹੋਵੈਅਰੁਜੀਵਸੁ

ਕੁਮਾਰਗਾਬੀਖੋਬਿਚਰੇਤਬਹਮੇਨੰਪਥਮਦੇਸੋਕੇਰਾ
 ਜਾਸਾਪਾਨਕੀਏਥਰੇਤੇਜਵਾਨਉਦਾਰਮਾਤੁਸਾਅਸੁ
 ਤਿਨਕੋਅਧਿਜਾਤਮਾਬਿਦੁਆਉਪਦੇਸਕਰੀਅਤਿਸਕ
 ਰਿਪਰਮਾਨੰਦਾਅਥਿਨਾਸੀਪਦਕੋਪਾਪਤਕੁਏਏਸੀ
 ਤੇਬਹਮਾਬਿਦੁਆਕਾਨਾਮਰਾਜਾਬਿਦੁਆਰੈਥਹੁਛਵੇਦ
 ਸਾਸਤ੍ਰਾਸਿੰਮੁਰਪੁਰਾਣੋਕਰਿਧਰਮਕੀਮਰਜਾਦਾਕਰੀ
 ਅਰੇਜੀਵਿਜਪਤਪਦਾਨਯਗਾਇਸਨਾਨਕਰੇਤੁਮਸੁਖੀ
 ਹੋਵੇਗੋਤਬਾਇਨਕੋਸੇਵਦੇਲਾਗੋਰਿਦੇਬਿਖੇਫਲ
 ਕੀਕਾਮਨਾਕਰਿਕੋਸੇਵਦੇਲਾਗੋਕੋਉਬਿਰਲਾਨਿਹ
 ਕਾਮਭੀਰਿਦੇਸੁਧਕੇਨੀਮੰਤਕਰੈਜੋਸਕਾਮਕਰੈਸੋ

ਅਟੀਜੰਤਕੀਨਾਈਸੰਸਾਰਬਿਖੇਫਿਰਤੇਰਹੇਂਅ
ਰੁਜੋਨਿਹਕਾਮਕਰੈਂਗਤਿਨਕਾਅੰਤਹਕਰਣਸੁਪਹੋਵੈ
ਬਹੁਕੁਗਮਾਨਕੇਉਪਦੇਸਸੋਅਤਮਪਦਕੋਪਾਪਤਹੋਵੈ
ਇਸੀਪਰਕਾਰਬਹੁਤਰਾਜਾਇਦਿਤਵੇਦਜੀਵਨਮੁਕ
ਤਹੁਏਹਮਾਰੇਉਪਦੇਸਕੋਪਾਇਕਗਿਇਹਰਾਜਾਦਸਰ
ਬਰੀਗਮਾਨਵਾਨਹੁਆਅਬਤੁਰਾਜਕਾਮਚਰੀਆਨ
ਪਾਪਤਹੁਆਯੋਸੋਤੁਸਰਤਸੇਸੁਪੈਕਾਹੇਤੋਜਾਬਿਰਕਤ
ਹੁਆਯੋਅਰੁਸੁਰਾਵਕਵੇਰਾਗਤੁਤਕੋਉਪਜਤਾਯੋਸ
ਭਾਇਦੀਪੋਕੋਬਿਖੇਬਿੰਦਮਾਨਯੋਅਰੁਤੁਤਕੋਵੇਰਾ
ਗਯੋਤਤੁਤੁਸੇਸਟਹੋਪਰੁਹੇਰਾਅਚੰਦਪਸਤਬਕਰੀ

ਯੇਜੇਮੇਰੇਬਚਨਾਬਿਖੇਆਸਤਾਕਿਭਾਵਨਾਹੋਵੈ॥ ਅੰਗੀਕਾ
 ਰਕਰੈ॥ ਜੇਧਾਰਦਾਨਹੋਵੈ॥ ਤੇਪੁਸਨਕਰੀਯੋ॥ ਜੇਆਸਿ
 ਤਕਭਾਵਨਾਹੋਤੀਹੈ॥ ਤਬਕਚਜਸੀਘਰੀਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਾਤੁ
 ਮੇਰੇਵਚਨੈਕੋਸੁਧਾਕਰਕੈਸੁਲਾ॥ ਹੇਰਾਮਚੰਦੁਮੇਖਕੇਚਾਰਵੁ
 ਰਪਾਯਹੈ॥ ਤਿਨਸੀਮੰਤ੍ਰਭਾਵਕਰੁ॥ ਤਬਤੁਭਕੋਪਾਪਤਹੋ
 ਵੈ॥ ਏਕਸਾਏਕਸੰਤੋਪਏਕਬਿਚਾਰਏਕਸਤਸੰਗਾਇਹ
 ਚਾਰੇਦੂਰਪਾਯਹੈ॥ ਜੇਸਭਹੀਬਸਨਹੋਵੈ॥ ਤੇਤੈਅਥਵਾ
 ਦੋਅਥਵਾਏਕਹੀਮਿਤ੍ਰਹੋਵੈ॥ ਤੇਭੀਚਾਰੋਆਵੇਗੋ॥ ਕਾਹੇ
 ਤੇਜਾਇਨਕਾਪਰਸਪਰਸੇਹਰੈ॥ ਜਹਾਂਏਕਾਅਵਤਾਹੈ॥
 ਤਹਾਂਚਾਰੋਆਇਪਾਪਤਹੋਤੇਹੈ॥ ਹੇਰਾਮਚੰਦੁਆਤਮ

ਗੁਮਾਨਰੂਪੀ ਬਿਛਕਾਫੂਲ ਸਾਂਤ ਹੈ॥ ਅਗੁਤਿ ਸਾਬਿਖੇ ਇਸਤ
ਪਾਵਲੀਫਲ ਹੈ॥ ਸਮਝੁ ਹੈ ਮਨ ਕੋਰ ਕਦਾ ਸਮਤਾ ਭਾਵ ਸੋਬਿ
ਸਾਂਤ ਕਾ ਕਾਰਨ ਹੈ॥ ਸਮਾਹੀ ਪਰਮਾਨੰਦ ਹੈ॥ ਸਮਾਹੀ ਸਿਵ ਪਦ
ਹੈ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਕੋ ਪਾਯਾ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਸਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰਤੋਂ ਪਥਹੁ ਆਹੈ
ਅਗੁਤਿ ਸਕੇ ਸਤੁਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਰਿਦੇ ਬਿਖੇਸ
ਮਰੂਪੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਭੈਟੇ ਰੁਪਾ ਹੈ॥ ਅਤਿ ਸਕੀਤ ਪਤ ਸਰੂਮਿ ਟਿਜਾ
ਤਿਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਪੂਰਨਾ ਮਾਸੀ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੀ ਉਜਲ ਕ੍ਰਾਂਤ ਹੋਤੀ ਹੈ
ਤੈਸੇ ਸਮਕੋ ਪਾਇ ਕਰਿ ਇਸਕੀ ਉਜਲ ਕ੍ਰਾਂਤ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਅੰਸੇ
ਆਨੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪਾਨ ਕੀ ਏਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ॥ ਜੈਸਾ ਆਨੰਦ ਸ
ਮਕੋ ਪਾਤਹੁ ਏਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਲਛਮੀ ਕੇ ਪਾਤਹੁ ਬੇਭੀ

ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਜੈਸਾ ਅਨੰਦ ਸਮਕੇ ਪਾਪਤ ਹੁਏ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜਿਸ
 ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਮ ਪਾਪਤ ਹੁਆ ਹੈ ॥ ਸੋ ਪੂਜਾ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰਹੇ ਜੋ
 ਗਾਹੈ ॥ ਕੇਸਾਹੈ ਸਮਵਾਨ ਪੁਰਖਾ ॥ ਜੁਨਾ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭੈ ਦੇਤਾ ਹੈ ॥
 ਨਾ ਕਿਸੀ ਤੇ ਅਪਭੈ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਭਾ ਕ੍ਰਿਆ ਤਿਸ ਕੀ ਅੰ
 ਮਿਤ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਵਚਨ ਭੀ ਕੋ ਮਲ ਸਭ ਕੋ ਹਿਤੇ ਖੀ ਬੋਲ
 ਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਮਵੇਨਾ ਪੁਰਖਾ ਸੰਗ ਜਿਸ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋ
 ਤਾ ਹੈ ॥ ਉਹ ਬਡਾ ਅਨੰਦ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਅਤਾ ਕੋ
 ਪਾਇ ਕਰਿ ਬਾਲਕਾ ਅਨੰਦ ਮਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੁਆਪੁ
 ਰਬਾਂ ਪਵਾ ਕਿਸੀ ਕੋ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਉਸ ਕੋ ਅਨੰਦ ਪਾਪਤ
 ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਓ ਕੀ ਕੇਗਾ ਜਪਾਏ ਤੇ ਜੈਸੇ ਅਨੰਦ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥

ਤੇ
 ਤਿਸਕੋ ਸਾਂਤਵਾਨ ਕਾ ਸੰਗ ਪਾਪ ਤਰੇਤਾਰੈ ॥ ਸੋ ਤਿਨ ਕੀ
 ਆਨੰਦ ਮਾਨ ਰੇਤਾਰੈ ॥ ਜੈਸੇ ਸਿਲਾ ਕੇ ਬਾਣ ਨਹੀ ਬੇਧਾਸ
 ਕਤਾ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਕਵਚ ਜਿਸ ਪਹਿਰਾਰੈ ॥ ਤਿਸਕੋ ਦੁਖ ਤਾ
 ਪ ਕੋ ਉਬੇਧ ਨਾਹੀ ਸਕਤਾ ॥ ਅਗੁਇ ਸੁਆਨਿ ਸੁਬਿਖੇ ਰਾਗ
 ਦੁਵੈਖ ਉਸਕੋ ਨਹੀ ਉਪਜਤਾ ॥ ਜੋਇ ਸੁਬਿਖੇ ਹਰਖ ਵਾ
 ਨ ਆਨਿ ਸੁਬਿਖੇ ਦੁਖ ਵਾਨ ਭੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਵਤਾਰੈ ॥ ਤੇਭੀ
 ਸਾਂਤ ਰੂਪਾਰੈ ॥ **ਦੇਹ ਰਾਗ** ॥ ਸਾਂਤ ਭਏ ਤੇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਲਾਭ
 ਰਾਮ ਹੋਇ ॥ ਸਾਂਤ ਗਹੇਤੁ ਮਾਗ ॥ ਜੁਭ ਵਦੁਖ ਲਗੈ ਨ ਕੋ
 ਈ ॥ ੧ ॥ ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜ ਬਾਰਿਦੇ ਸੁੰਧਾਰੈ ॥ ਤਬ ਇਸ
 ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਉਪਜਤਾਰੈ ॥ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਬੁਧਤੀ ਖਦਾਰੈ

46 ਤੀਰੋ ਬਹੁੜਾ ਆਤਮ ਪਦਕੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਬਾ ਬਿ
ਚਾਰ ਰੂਪਿ ਸਿੰਘਾਹਿ ਦੈਰੂਪੀ ਬਨਾ ਬਿਖੇ ਪਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤ
ਬਮੋਹ ਰੂਪੀ ਹਸਤੀ ਕੋ ਨਾ ਸਕਰਤਾ ਹੈ ਅਗੁ ਬਿਚਾਰ ਰੂਪੀ
ਇਸਕਾ ਪਰਮੀਤ ਹੋ ਜੈ ਸੇਤੁ ਬਰੀ ਜਲਾ ਬਿਖੇ ਰੂਬਤੀ
ਨਹੀ ਤੈਸੇ ਬਿਚਾਰ ਵਾਨ ਪੁਰਖਾ ਅਪਦਾ ਬਿਖੇ ਰੂਬਤਾ
ਨਹੀ ਅਗੁ ਬਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਕਲਪ ਬਿਛਹੋਤਿ ਸਾ ਬਿਖੇ ਪਰਮ
ਅਰਥ ਕਾ ਮੋਖ ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਛਾ ਕਰੀ ਯੇ ਸੋ ਸਿਧ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਜੈ ਸੇਂਟੀ ਪਕਕਾਰਿ ਕੈ ਪਦਾਰਥ ਕਾ ਗੁਣ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਅਗੁ ਆਵਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਕਰੋ ਜੁਏ ਕਾ ਬੂਟਾ ਹੈ ਤਿਸ ਤੇਂ ਦੁਖ
ਰੂਪੀ ਕੰਟਕ ਸਰਬ ਦਾ ਉਤ ਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਗੁ ਜਹਾਂ ਬਿ

ਚਾਰਗੁਪੀਆਨਸਰੋਵਰਹੈਤਹਾਂਸੁਭਗੁਦਾਰੂਪੀਹੰਸਾਆਨ
ਇਸਤਹੋਤੇਹੈਂਅਰੁਜਹਾਂਬਿਚਾਰਗੁਪੀਧੁਜਾਆਵੁ
ਤੀਹੈਂਤਹਾਂਬਿਥੇਕਗੁਪੀਗਾਜਕਭੀਆਗਮਨਹੋਤਹੈ
ਬਿਚਾਰਕਾਰਿਕੈਪਰਮਾਨੰਦਨਿਤਾਵੁਛਾਅਨੰਦਪਦਕੀ
ਪਾਪਤਹੋਤੀਹੈਂਬਹੁੜਾਇਸੁਆਨਿਸੁਾਬਿਖੇਗਾਗਾਵੁਖ
ਨਹੀਰਹਤਾਅਰੁਬਿਚਾਰਬੇਦਬੇਦਤਸਿਧਾਂਤਕੇਸੁਵ
ਬਿਖੇਪਗਟਹੋਤਾਹੈਂਤਿਸਕਾਰਿਆਤਮਾਤੰਤੁਕੀਪਾਪ
ਤਹੋਤੀਹੈਂਤੈਂਸੇਪਕਾਸਕਾਰਿਕੈਪਦਰਥਕਾਰੁਮਾਨਹੋ
ਤਾਹੈਂਤੈਂਸੁਸੁਭਾਅਰੁਗੁਰੋਕੇਵਚਨਾਬਿਚਾਰਕਾਰਿਆ
ਤਮਤੰਤੁਕਾਰੁਮਾਨਹੋਤਾਹੈਂਤੈਂਸੇਪਕਾਸਕੇਹੋਤੇਭੀਨਿਰੋ

ਬਿਨਾ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ ਭਾਸਤਾ ਤੈਸੇ ਸਾਸਤਾ ਅਰੁ ਗੁਰੇ ਕੇ
ਤੇਰੀ ਨੇੜੇ ਬਿਨਾ ਆਤਮਾ ਪਦ ਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਤੇਰੇ ਅੰ
ਸੇ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਜੁ ਮੈਂ ਕੋ ਨਹੀਂ ਅਰੁ ਇਹ ਜਗਤਾ ਕੀਆ
ਹੈ ਅਰੁ ਇਸ ਕੀ ਉਤਪਤ ਕੈ ਸੰਗੁ ਹੀ ਹੈ ਅਰੁ ਲੀਨ ਕੈ ਸੰਗੇ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਜਾਣੇ ਜੁ ਜਗਤਾ ਅਸਤ ਹੈ
ਤਿਸ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਤੁਮਾਰਾ ਕਰੇ ਅਰੁ ਆਤਮ ਤੰਤੁ ਸੰਤ ਹੈ ਅ
ਬਿਸਾਸੀ ਹੈ ਅੰਧੇ ਸੰਜਣ ਕਰਿ ਆਤਮਾ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਇਸ
ਤਕਰੇ ਤਬ ਆਤਮਾ ਪਦ ਕੀ ਪਾਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਹੇਰਾਮ ਜੀ
ਬਿਚਾਰੁ ਪੀਦਿ ਬਾਦਿ ਸੁਨਿ ਸਕੈ ਪਾਤ ਭੁਈ ਹੈ ਤਿਸ
ਕੈ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਦੁਖ ਕਾ ਅਰੁ

ਹੋਤਾ ਹੋਤਾ ਤੇ ਬਹੁ ਆ ਬਿਚਾਰ ਕੋ ਆਸੇ ਕਰਿ ਕੈ ਸਸਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰ
ਕੋ ਤਰਾ ਜਬ ਲਗਾ ਬਿਚਾਰ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਤਬ ਲਗਾ ਦੁਖੋ ਕਾ ਅੰ
ਤ ਨਹੀ। ਜੈ ਸੇ ਸਭੁ ਨਦੀ ਅੰ ਸਮੁਦ੍ਰਾ ਬਿਖੇ ਪਵੇ ਸਕਰਤੀ ਅਹੈ॥
ਤੈ ਸੇ ਸਭੁ ਅਪਦਾ ਆਵਿਚਾਰਾ ਬਿਖੇ ਪਵੇ ਸਕਰਤੀ ਅਹੈ॥ **ਦੋਹਰਾ**
ਛੂਟਾ ਚਾਹੇ ਦੁਖ ਤੇ ਸੋਇ ਹਕਰੇ ਬਿਚਾਰਾ ਕੋ ਨ ਜਗਤ ਮੈ ਕੋ ਨਹ
ਜਗਾ ਛਡੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਾਰਾ॥੧॥ ਹੋਰਾ ਮਯੀ ਜਿਸ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਸੰ
ਤੋਖ ਪਾਪਤਰੁ ਯਾਹੈ। ਤਿਸ ਕੋ ਤਿਲੋ ਕੀ ਕਾਈ ਸੁਰਜ ਤਿਦਾ ਕੀ
ਆਈ ਤੁਛ ਭਾਸਤਾਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪੰਨ ਕੀਏ ਤੋਂ। ਅਰੁ ਅਸੀ
ਸੰਧੀ ਕੇ ਪਾਪਤਰੁ ਏਤੋਂ ਭੀ। ਮੈਸੇ ਆਨੰਦ ਨਹੀ ਪਾਪਤਰੁ ਹੋਤਾ
ਜੈਸੇ ਆਨੰਦ ਸੰਤੋਖ ਵਾਨ ਪੁਰਖ ਕੋ ਪਾਪਤਰੁ ਹੋਤਾਹੈ। ਸੰਤੋਖ ਕਿ

ਸਕਾਨਾਮਹੈ ਜੋ ਅਪਾਪਤ ਬਸਤੁ ਕੀ ਏਛਾਨ ਕਰੇ ਅਰੁ ਪਾ
 ਪਤਹੁ ਏਕੀ ਕੋਇ ਸੁਭਿਖੇ ਗਾਨ ਕਰੇ ਅਨਿਸੁ ਕੀ ਪਾਪਤਾ ਬਿਖੇ
 ਦੁਖ ਨ ਕਰੇ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਜੋਤਿ ਪਤਭਾ
 ਹੋਤਿ ਸੋ ਕੀ ਸੀ ਪਦ ਚ ਬਕੀ ਏਛਾਨ ਹੀ ਚਹਤੀ ਜੋ ਪਦਾਰ
 ਥਾ ਅਨਿਛਤ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਭੀ ਸਾਸਤਾ ਬਿਚਾਰ ਪੂਰ
 ਬਕਾਰਿ ਹਟਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਪੂਰਣਾ ਅਸੀ ਕਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੇ ਭਾਪ
 ਵਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਸੰਤੋਖ ਵਾਨ ਆਨੰਦ ਕਰਿ ਸੇ ਭਤਾ ਹੈ ਸੰਤੋਖ ਰੂ
 ਪੀ ਵਰਖਾ ਕਰਿ ਕੈ ਏਛਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ਤਿਸ ਕੀ ਸਾਂਤ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ
 ਅਰੁ ਸੰਤੋਖ ਵਾਨ ਸਭ ਕੋ ਪਯਾਰਾ ਲਾਗਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਅੰਬ ਕਾ ਠ
 ਲਾਪ ਕਾ ਸਭ ਕੋ ਪਯਾਰਾ ਲਾਗਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਸੰਤੋਖ ਵਾਨ ਸਭ

ਕੋਪਾ ਰਾਲਾ ਗਤਾ ਹੈ ~~ਦੇਹਰਾ~~ ਪਰਮ ਲਾਭ ਸੰਤੋਖ ਹੈ ਇਛਾ
ਰਹੇ ਨ ਕੋਇ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਭ ਕੋ ਕਹੇ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਨ ਹਿੰਦੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹੇ
ਰਾਮ ਜੀ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰੂਪੀ ਇਛਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਰਮਾਨੁਤਿ ਸ
ਕਾ ਫੂਲ ਹੈ ॥ ਜੋ ਪੁਰਖ ਤਿਸ ਕਾ ਆਸਾ ਲੇਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਅਨੁ
ਭਵ ਰੂਪੀ ਫਲ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਆਤਮਾ ਅਨਿਦਤੋ ਰਹਿ
ਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਸੰਤੋਖ ਸੰਗ ਕਰਿ ਆਤਮਾ ਨੰਦ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਤਿਸ ਕਰਿ ਪੁਰਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਰੁਮਾਨ ਕਰਿ ਕੈ ਪੜਾ ਸਰ
ਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸੰਤੋਖ ਸੰਗ ਕਰਿ ਆਤਮਾ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਣ ਕਰਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਪਦਾ ਕਰਿ ਕੈ ਜੋ ਦੁਖੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸੰਤੋਖ
ਸੰਗ ਕੋ ਪਾਇ ਕਰਿ ਸੰਪਦਾ ਵਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸੰਗ ਫਕਰ ਮ

੬੨ ਏਕੋ ਨਾਸਕਰਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਸੰਤੋ ਕਾ ਸੰਗ ਅਪਦਾ ਕੋ ਨਾਸਕ
ਰਤਾ ਹੈ। ਜਬ ਸੰਤੋ ਕਾ ਸੰਗ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਉਸ ਕੇ ਅੰਦਰ ਕੁਮ
ਨਰੂਪੀ ਦੀ ਪਕਉਟੇ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਰਿ ਅਗੁ ਨਰੂਪੀ ਅੰਧ
ਕਾਰਨ ਸੁਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਅਗੁ ਕਿਸੀ ਰੋਗ ਪਦਾਰਥ ਕੀ ਇਛਾ
ਨਾ ਹੀ ਰਹਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉਤਮ ਪਦ ਬਿਖੇ ਬਿਗਾਜਤਾ ਹੈ। ਸੰਸ
ਰਰੂਪੀ ਸਾਮੁਦ੍ਰਤੇ ਸੰਤੋ ਕਾ ਸੰਗ ਤਰਾਵਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਣੀ ਵਰਨੇ
ਕਾ ਕਰਿ ਕੋ ਨਦੀ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਜੁਗਤ ਉ
ਪਦੇ ਸਕਾਰਿ ਕੋ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਅਗੁ ਮੇਹ ਰੂਪੀ
ਸੇਪ ਕਾ ਨਾਸਕਰਤਾ ਸੰਤੋ ਕਾ ਸੰਗ ਪਵਨ ਹੈ। ਜਿਨ ਕਾ ਏ
ਹਾਇ ਕਾ ਅਨਤਮਾ ਬਿਖੇ ਨੇਹਨ ਸੁਰੂਪਾ ਹੈ। ਅਗੁ ਸੁੰਧਾ ਅ

ਤਮਾਬਿਖੇਇਸਤਤੁਈਹੋ॥ਤਿਸਕਾਰਿਤ੍ਰਿਪਤਤੁਈਹੈ॥ਅਰੁ
ਸਸਾਰਕੋਇਸ੍ਰਾਅਸੀਸਾ॥ਪਤਾਬਿਖੇਰਾਗਾਵੇਖਕਾਰਿਚਲਾਇ
ਮਾਨਨਹੀਹੋਤੇ॥ਸਦਾਸਮਾਕਾਵਾਬਿਖੇਇਸਤਤੁਹੈ॥ਤੈਸੰਤ
ਕਹੀਤੇਹੈ॥ਐਸੈਸੰਤਜਨਕੋਸਰਾਸਾ॥ਰਬਮੁਦਰੇ॥ਸਕਜਲੇ
ਕੋਪੁਲਹੈ॥ਅਰੁਅਪਦਾਰੂਪੀਵਲੀਕੋਜਛੋਸਮੇਤਨ॥ਅਕਰਤਾ
ਸਤਸੰਗਜਲਕਾਪੁਵਾਹਹੈ॥ਜਿਨੇਪੂਰਖੈਸਤਸੰਗਾਰੂਪੀਗੰ
ਗਾਕਾਇਸਨਾਨਕੀਪਾਰੈ॥ਤਿਨਕੋਦਾਨਤਪਾਅਦਿਕਸਾਪ
ਨਕੀ॥ਅਪੋਖਾਨਾਨਹੀਉਹਾਇਸੀਕਾਰਿਕਿਤਾਰਬਹੋਵਹਿਗੇ
ਤਾਤੇਜੈਸੇਨਿਰਧਨਾਚਿੰਤਾਮਲਕੋਖੋਜਤਾਹੈ॥ਤੈਸੈਸਤਸੰਗ
ਕੋਮੁਖੁਖੋਜੇਸਤਸੰਗਕਾਰਿਤੀਨੇਤਾਪਮਿਟਜਾਵਹਿਗੇ॥

ਅਰੁ ਸੰਤ ਕੋ ਪਾਵੈ ਗਾਹੇ ਗਾਮ ਜੀ ਜੋ ਚਾਰੇ ਸਾਧਨ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥
 ਤਬ ਏਕ ਤੋ ਅਵਸ ਕਰੀਏ ॥ ਜੇ ਏਕ ਆਵੈ ਗਾਹੇ ਤਬ ਮੇਰ ਭੀ
 ਆਪ ਹੀ ਆਵੈ ਗੋ ॥ ਇਨ ਕਾ ਪਰਸ ਪਰਨੁ ਹੋ ॥ ਚਾਰੇ ਬਸ
 ਹੋਵੈ ॥ ਤਬ ਆਤਿ ਸੁਖ ਹੋ ॥ ਨਹੀ ਏਕ ॥ ਤੇ ਏਕ ਕੋ ਅਵਸ ਆਸੇ ਕ
 ਰੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੇ ਸੁਮੰਤੀ ਕਾਰ ਰਾਜ ਲਖ ਮੀ ਆਵਤੀ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਮੇਰ
 ਭੀ ਆਵੈ ਗੋ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਪਰਮ ਲਾਗੁ ਸੰਤੋ ਖਹੈ ਸਤ ਸੰਗ ਪਰਮ
 ਗਤ ਜਾਨਾ ॥ ਉਤਮ ਗੁਣ ਨਾ ਬਿਚਾਰੈ ਸਾਤ ਪਰਮ ਸੁਖ ਆਨਾ ॥ ੧
 ॥ ਹੇ ਗਾਮ ਜੀ ॥ ਇਹ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸੁਧ ਆਪਿ ਕਾਰੀ ਕੋ ਜੋ
 ਗਹੈ ॥ ਬੋਧ ਕਾ ਪਰਮ ਕਰਣ ਹੈ ॥ ਜਬ ਬਹੁ ਤੇ ਜਨ ਮੇ ਕੇ ਪੁੰਨ
 ਏਕ ਠਾ ਆਨ ਹੋ ਤੇ ਹੈ ॥ ਤਬ ਇਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਾ ਸੁਵਣ ਹੋ ਤਾ ਹੈ ॥

ਜੋ ਥਿਥੈ ਅਸਕਤਿ ਬੁਧੀ ਨੀ ਚਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਵਲਾਭੀ ਨ
ਹੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ॥ ਅਰੁ ਉਨ ਕੀ ਬਿਤਰੀ ਸੁਵਲਾਭਿ ਥੈ ਨਹੀ
ਲਾਗਤੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਗਾਜਾ ਹੋਤਾ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਨਾ ਏਸਾ ਸਤ ਕੇ ਸੁਵਲਾਭਿ ਥੈ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਪਾਪੀ ਗਾਜਾ ਹੈ
ਤਿਸ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ਤੈ ਸੇ ਪੁੰਨ ਵਾਨ ਕੀ ਰੁਚਾ ਏਸਾ
ਸਤ ਕੇ ਸੁਵਲਾਭਿ ਥੈ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਐਰ ਕੀ ਨਾਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ਹੇਰਾ ਮਜੀ
ਜੋ ਪੁਰਖਾ ਏਸਾ ਮਹਾਂ ਗਾਮਾ ਏਲਾ ਕੋ ਆਇ ਤੇ ਲੇਕਰਾ ਮੰਤਪ
ਰ ਜੰਤਾ ਬਿਚਾਰੇ ਆਪ ਪਠੇ ॥ ਸੁਵਾਸੁ ਪਾਸੇ ਜੁਗਤ ਨਿਹ ਕਾਮ
ਕੇ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਵਲਾਕਰੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸੰਸਾਰ ਰੂਮ ਨਿਵਰਤ ਹੋਜਾ
ਵੈਰਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜੋ ਵਡੀ ਕੇ ਜਾਨੇ ਤੇ ਸਰਪ ਰੂਮ ਨ ਸੁਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ

ਤੈਸੇਂ ਆਤਮ ਗੁਨ ਕਰਿ ਜਗਤ ਭੂਮਨ ਸੁਹੈ ਵੈਗਾ ॥ ਇਸ ਬਿ
 ਖੇ ਜੁਗਤ ਸਾਹਿਤ ਵਾਕ ਕਹੇ ਹੈ ॥ ਹੇਰਾਮ ਜੀ ਜੋ ਵੇਦ ਕਾ ਵਾਕ
 ਹੋਵੇ ॥ ਅਰੁ ਜੁਗਤ ਤੇਰਹਿ ਤੋਹੈ ਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਤੁਮਾਰਾ ਕਰੀ ਯੋ
 ਅਰੁ ਬਾਲਕਾ ਅਬ ਵਾਇਸ ਤੀ ਕਾ ਵਾਕ ਜੁਗਤ ਸਾਹਿਤ ਹੋਵੈ
 ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਭੀ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੀਏ ॥ ਜੈਸੇਂ ਕੋ ਊਮੀਠੇ ਜਲ ਕੋ ਤੁਮ
 ਗਕਰਿ ਅਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੇ ਕੂਪ ਕਾ ਖਾਰੀ ਜਲ ਨਾਮ ਕੋ ਨਿਮਿ
 ਤ ਪਾਨ ਕਰਤਾ ਬਾ ॥ ਤੈਸੇਂ ਨ ਥਰੀਏ ਨਾ ਜੁਗਤ ਸਾਹਿਤ ਵਾਕ
 ਕਹੇ ਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੀਯੋ ॥ ਸੇ ਜੁਗਤ ਸਾਹਿਤ ਇ
 ਸਾ ਬਿਖੇ ਕਹੇ ਹੈ ॥ ਇਹ ਸਾਸਤ ਪਰਮ ਬੋਧ ਕਾ ਕਰਣ ਹੈ ॥
 ਜੇ ਏਕਾਗਾ ਚਿਤ ਹੋਇ ਕਰਿ ਇਸ ਕੋ ਬਿਚਾਰੇਗਾ ॥ ਤਿਸ

ਕੀ ਬੁਧਿ ਨਿਗਮ ਲਹੇ ਵੈਰਗੀ। ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਪਦਾਰਥ
ਮਣੀ ਕੰਭਾਸ ਤੇ ਹੈਂ। ਸੋ ਬਿਰਸਭਾ ਸੇਰੀ। ਅਰੁ ਸਾਂਤ ਰੂਪ ਆ
ਤਮ ਤੰਤੁ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰੀਤ ਉਪ ਜੇਰਗੀ। ਅਰੁ ਸਭਾ ਵਿਕਾਰ ਨ ਸੁਹੇ ਜਾ
ਵੈਰਗੀ। ਜਗਤ ਰੂਮ ਸਾਂਤ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ। ਇਸ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਬਿਖੇ
ਤਪਦਾਨਾ। ਇਕੋ ਕੀ ਅਪੋਖਾਨ ਹੀ। ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ਬੈਠੇ।
ਜੈਸਾ ਭੋਜਨ ਹੋਵੈ। ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ। ਅਰੁ ਵਾਰ ਵਾਰ ਇਸ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ
ਵਿਚਾਰੀਏ। ਤਬ ਅਗੁਮਾਨ ਨ ਸੁਹੇ ਜਾਵੈਗਾ। ਅਰੁ ਆਤਮ ਪ
ਦਪਾਪ ਤਹੇ ਵੇਗਾ। ਰਾਮ ਜੀ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇ ਜੇ ਜਗਤ ਕੇ ਪਦਾ
ਰਥੋ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਂਤ ਕਹੀਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਏਕਾ ਅੰਸ ਕੇ ਲੇਕ ਰਿਕਹੀਤਾ
ਹੈ। ਜੋ ਬੁਧਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈ। ਸੋ ਅਪਣੇ ਬੋਧ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਏਕ

ਅੰਸਕੋਗਾਹਟਾਕਰਤੇਹੈ॥ ਜੈਸੇਖੁਧਾਵਾਨਕੋਰੋਜੈਸੇਕਰਟੇਸਾਖ
 ਪ੍ਰਯੋਜਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਅੰਨਕੀਉਤਪਤਿਅਗੁਇਸਬਤਾਇਸਾਨ
 ਕੇਪੂਛਦੇਕਾਪ੍ਰਯੋਜਨਕਛੁਨਪੀ॥ ਤੈਸੇਤੁਛਾਦਿਸ੍ਰਾਤੰਕਾਏ
 ਕਾਅੰਸਾਅੰਗੀਕਰਕਰਣਾਸਰਬਾਅੰਗਕਾਰਿਦਿਸ੍ਰਾਤੰਕਾਬਾਟ
 ਨਹੀਕਰਣਾਜੋਵਾਕਾਅਨੁਭਵਕੋਪਗਟਕਰੈ॥ ਤਿਸਕੋਅੰਗੀਕਾ
 ਰਕਰਣਾ॥ ਜਬਲਗਾਮਾਤਮਾਬਿਸਤਾਨਹੀਪਾਪਤਰੁਈ॥ ਤ
 ਬਲਗਾਵਿਚਾਰੁਕਰਤੰਬਹੈ॥ ਉਪਮਾਨਜੁਹੈਦਿਸ੍ਰਾਤੰਸੋਉਪਮੇ
 ਏਆਤਮਤੰਤੁਕੋਜਵਾਵਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਰਿਅਖੈਸਤਕੀਪਾ
 ਪਤਹੋਤੀਹੈ॥ **ਵਿਹਗਾ** ਜੈਸੇਜਾਗੇਸੁਪਨਤੇਸਭਜਗਹੋਇ
 ਬਿਛੀਨਾ॥ ਤੈਸੇਆਤਮਗਮਾਨਤੇਜਗਭੂਮਹੋਵੈਛੀਨਾ॥ ਏਤ

ਸੀਆਖਪਾਏਸੁਖਪੁਕਰਣੀਸੰਖੇਪਾਵ੍ਰਿਤੀਪਾ॥੨॥ਬ
ਸਿਉਵਾਚਾਹੇਗਮਜੀਅਬਉਤਪਤਿਪੁਕਰਣਤੁਝਕੋਕ
ਹਤਾਰੀਜੇਤਾਕਛੁਜਗਤਾਦਿਸੁਆਵਤਾਰੈ॥ਸੋਆਕਾਸਰੁ
ਪਰੈ॥ਜੈਸੇਸੁਖਪੁਤਤੇਸੁਪਨਾਹੇਤਾਰੈ॥ਤੈਸੇਆਤਮਾਬਿਖੈ
ਜਗਤਉਤਪਤਿਹੇਤਾਰੈ॥ਅਰੁਜੈਸੇਸੁਪਨਤੇਸੁਖਪੁਤਹੇਤੀ
ਹੈ॥ਤੈਸੇਜਗਤਕੀਪੁਲੈਹੇਤੀਹੈ॥ਜੋਪੁਲੈਬਿਖੈਸੇਖਰਹ
ਤਾਰੈ॥ਤਿਸਕੀਆਸਾਂਗੀਅੰਬਿਵਹਾਰਕੇਨਿਮਿਤਤਚਿਤ
ਸਤਬਹਮਾਆਤਮਾਸਤਾਚਿਤਾਨੰਦਸਾਸਤਕਰੋਨੇਕਲ
ਪੀਅੰਹੈ॥ਸੋਸੁਕਾਅਪਣਾਆਪਹੈਤਿਸਾਬਿਖੈਫੁਰ
ਟੇਕਾਰਿਕੈਜੀਵਨਾਮਹੁਆਹੈ॥ਜੀਵਕੇਸੰਸਾਰਟੇਕਾਰਿਕੈ

ਦੇਸਕਾਲਨਦੀਆਂਪਰਬਤਸ਼ਾਵਰਜੰਗਮਜਗਤਸੰਕ
ਲਪਰੂਪਹੁਆਰੈ।ਤਿਸਕੋਕਈਆਵੇਦੁਆਕਹਤੇਹੈ।ਕ
ਈਜਗਤਕਈਆਆਕਈਦਿਸਸੰਕਲਪਕਹਤੇਹੈ।ਵਾਸ
ਤਵਤੇਕਛੁਭਿੰਨਬਸਤੁਨਹੀ।ਸਰਬਹਮਰੂਪਹੈ।ਜੈਸੇਸ੍ਵ
ਰਨਾਬਿਖੇਬੁਖਨਵਰਨਰੂਪਹੈ।ਜੈਸੇਸ੍ਵਰਜਕੀਆਂਕਿਰਣਾ
ਬਿਖੇਜਲਾਤੁਸਾਕਿਰਣਾਰੂਪਹੈ।ਤੈਸੇਆਤਮਾਬਿਖੇਜ
ਗਤਭਾਸਤਾਹੈ।ਸੋਆਤਮਰੂਪਹੈ।ਆਤਮਸੰਤਾਹੀਫੂਰਣੇ
ਕਾਰਿਜਗਤਰੂਪਹੈ।ਇਭਾਸਤੀਹੈ।ਅੰਰਕਛੁਬਟਿਆਨਾਹੀ
ਸੰਕਲਪਮਾਤ੍ਰਜਗਤਹੈ।ਤਿਸਉਪਰਉਪਾਖਾਨਹੈ।ਹੇਗ
ਮਜੀਏਕਾਮਕਾਸਜਬਾਹਮਣਸੁੰਧਾਰਿਦਾਕਾਸਤੇਉਤਪ

ਤਿਉ ਯਾ ਯਾ ਅਰੁ ਸਦਾ ਯਾ ਤਾ ਯਾ ਬਿਖੇ ਇਸ ਬਤ ਰਹਤਾ ਹੈ॥
ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਗਤ ਕੀ ਪਾਲ ਨਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਗੁ ਚਿਰ ਜੀ
ਵੀ ਹੈ॥ ਮ੍ਰਿਤੁ ਚਿਤ ਵਤਾ ਭਾ ਯਾ ਜੈ ਮੈਂ ਸਰਬ ਜੀਵੈ ਕੋ ਮਾਰਤਾ
ਹੈ॥ ਪਰੁ ਇਸ ਬਹਾਮਣ ਪਰ ਮੇਰੀ ਸਕਤ ਨਹੀ ਚਲਤੀ ਕਿਸੀ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਕੋ ਮਾਰੈ॥ ਮੈਂ ਸੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਮ੍ਰਿਤੁ ਚਲਾ ਜਬ
ਬਾਹਾਮਣ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਖੇ ਗਾ ਯਾ ਤੁਥਾ ਤਿਸ ਕੋ ਮਗਾ ਨਿਜ ਲਾ
ਵਲੇ ਲਾਗਾ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਲੰਘਾ ਕਰਿ ਬਾਹਾਮਣ ਕੋ ਨਿਕਟ ਗਾ
ਯਾ॥ ਪਰੁ ਤਿਸ ਕੋ ਪਕੜਨੈ ਕੋ ਸਾਮਰ ਬਨ ਰੁ ਯਾ ਜੈ ਸੇ ਬਲ
ਵਨ ਪੁਰਖ ਭੀ ਹੋਵੈ ਪਰੁ ਮੈਂ ਰਕੇ ਸੰਕਲਪ ਪੁਰਖ ਕੋ ਪਕੜ
ਨਹੀ ਸਕਤਾ॥ ਤੈ ਸੇ ਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਹਾਮਣ ਕੋ ਪਕੜਨਾ ਸੰਕਾ ਅਪ

ਟੋਗਿਹਸੋਆਇਕਰਿਬਰਮਰਾਜਕੋਕਹਤਭਯਾਹੇਭੁਗ
 ਵਨਜੋਕੋਊਊਪਾਜਿਆਹੈ। ਤਿਸਕੋਮੈਮਾਰਤਾਹੈ। ਪਰੁਇ
 ਹਬਾਹਮਣਜੋਆਕਾਸਤੋਊਪਜਾਹੈ। ਤਿਸਕੋਮੈਮਾਰਨਾ
 ਹੀਸਕਤਾ। ਇਹਕਿਆਕਾਰਲਾਹੈ। ਯਮਉਵਾਚਾਹੈ। ਮੁੰ
 ਤੁਤੁੰਕਿਸੀਕੋਮਾਰਨਾਹੀਸਕਤਾ। ਜੁਕੋਊਮਰਤਾਹੈਸੋਆਪ
 ਲੇਕਰਮੈਕਾਰਿਮਰਤਾਹੈ। ਜਿਸਕਾਕੋਊਕਰਮਹੋਵੈ। ਤਿਸਕੋ
 ਮਾਰਲੇਕੋਸਮਰਥਹੋਵੈਗਾ। ਅਗੁਜਿਸਕਾਕਰਮਕੋਊਨਹੋ
 ਵੈ। ਤਿਸਕੋਮਾਰਨਾਸਕੈਗਾ। ਤਤੇਜਾਇਕਾਰਿਬਾਹਮਣਕੋ
 ਕਰਮਏਜਜਬਕਰਮਕੋਪਾਵੈਗਾ। ਤਬਉਸਕੋਮਾਰਲੇ
 ਕੋਸਮਰਥਹੋਵੈਗਾ। ਹੇਰਾਮਜੀਜਬਾਇਸਪਕਰਜਮਕਹਾ

ਤਬ ਮਿਤੁ ਚਲਾ ਉਹਾਂ ਜਾਇ ਕਰਿ ਬਾਹਮਣ ਕੇ ਕਰਮ ਖੋਜ
ਏ ਲਾਗਾ ਕਰਮ ਨਾਮ ਹੈ ਵਾਸਨਾ ਕਾ ਦਸੇ ਦਿਸਾਂ ਦੇ ਖੀਅਾਂ ਤਾਲ
ਸਮੁਦ੍ਰਨ ਦੀਆ ਬਚੀ ਚੇ ਦੀ ਪਾਆਇ ਕਾਇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਖੀ ਪਰੁ
ਬਾਹਮਣ ਕੇ ਕਰਮੋਂ ਕੀ ਕਹੂੰ ਪਤਿ ਮਾਨ ਪਾਈਆ ਬਹੁਤ ਧਰਮ ਰਾ
ਜ ਪਾਸਾ ਆਯਾ ਕੈ ਸਾਹੈ ਧਰਮ ਰਾਜ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਸਾਰੇ ਕਾ ਨਾਸ
ਕਰਤਾ ਹੈ ਸਦਾ ਗੁਨ ਰੂਪ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਕਹਾਹੇ ਸੰਸਾਰੇ ਕੇ
ਨਾਸ ਕਰਤਾ ਬਾਹਮਣ ਕੇ ਕਰਮ ਢੰਢ ਰਹਾਹੈ ਪਗੁ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕ
ਹੂੰ ਨਹੀਆ ਵੰਤੋ ਗਾਇ ਹਾਕਿ ਆਕਰਣਾਹੈ ਯਮ ਉਵਚ
ਹੈ ਮਿਤੁ ਉਸ ਬਾਹਮਣ ਕੀ ਉਤ ਪਾਤਿ ਸੁਧਾ ਚਿਦਾ ਕਾ ਸਤੋ
ਭਈ ਹੈ ਤਹਾਂ ਨ ਕੋ ਉਕਾਰਣਾਹੈ ਨ ਕਰਮ ਹੈ ਜੇ ਪਦ ਰਬ

ਕਰਣਾ ਬਿਨਾ ਹੋ ਸੋ ਜਿਸਾ ਬਿਖੇਰਾ ਸਤਾ ਹੋ ॥ ਭਿਰਾ ਰੂਪ ਹੋ
 ਇਹ ਬਾਹਮਣਾ ਸੁਧਾ ਚਿਦਾ ਕਾ ਸਤੇ ਉਪ ਜਾ ਹੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਾਹ
 ਮਣਾ ਭੀ ਸੁਧਾ ਚਿਦਾ ਕਾ ਸਰੂਪ ਹੋ ॥ ਚੈਤਨਾ ਮਾਤਾ ਇਸ ਕਾ ਸ੍ਵ
 ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਅਪਣੇ ਅਪਣੀ ਕਰਿ ਇਸ ਕਾ ਹੋਣਾ ਹੋ ॥ ਇਸ ਕਾ
 ਰਣ ਤੇ ॥ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸ੍ਵਪਨੰ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਸਦਾ ਅਪਣੇ ਅ
 ਪਾ ਬਿਖੇ ਇਸ ਬਤ ਹੋ ॥ ਇਸ ਕੋ ਜਗਤਾ ਅਪਣੇ ਬਿਨ ਕਛੁ
 ਨਾ ਹੀ ਭਾਸਤਾ ॥ **ਮਿਥੇ ਵਾਚਾ** ॥ ਹੇ ਭਗਵਨ ਜੋ ਇਹਾ ਕਾ
 ਸਰੂਪ ਹੋ ॥ ਤਬਾ ਅਕਰਸਾ ਹਿਤਾ ਕਿਉ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਵਤਾ ਹੋ ॥
ਯਾ ਮਥਿ ਵਾਚਾ ॥ ਹੇ ਮਿਤਾ ਇਹਾ ਨਿਰਾ ਕਰਸਦਾ ਚੈਤਨ ਬ
 ਪੁਰ ਹੋ ॥ ਅਹੰਤੁੰ ਜਗਤ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋ ॥ ਚੈਤਨ

ਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਨਾਸ ਕੈ ਸੇਹੋਵੈ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਮਨ ਬਿਖੇਦ ਦਾ
ਰਬੋ ਕਾ ਸਦਕਾ ਵਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇਵਾ ਸਾਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਅਤਿਸ
ਕਾਨਾਸ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਪੁਰਖ ਹੋਵੈ॥ ਅਰੁ ਜੰਤਰ
ਰੀ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ ਹੋਵੈ॥ ਪਰੁ ਮਾਕਾ ਸਕੋਤੋ ਬਾਂਧਨ ਹੀ ਸਕਤਾ
ਤੈਸੇ ਮਾਕਾ ਸਰੂਪ ਬਾਹਮਣ ਕੋਤਾ ਮਾਮਾਰਨ ਸਕੇਗਾ॥ ਇਸ ਕੇ
ਮਰਦੇ ਕਾ ਉਦਮਤੁ ਮਾਗ ਕਾਰਿ ਮੇਰੇ ਕੋ ਜਾਇ ਮਾਰੇ॥ ਹੇ ਗੰਮ
ਚੰਦਾ ਅੰਸੇ ਸੁਲਾ ਕਾਰਿ ਮਿਤੁ ਮਾਸੁ॥ ਜਿਸਾਨ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਗਿਹ
ਮੇਜਾਇ॥ ਇਸ ਬਤਰੁ ਮਾਤਾ ਤੇਜੇ ਪੁਰੁਖ ਦੇ ਹਵੰਤ ਹੈ॥ ਅਤਿਸ
ਕੋ ਗਿਹ ਦਾ ਕਰਦਾ ਸੁਗਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਮਾਕਾ ਸਰੂਪ ਹੋਵੈ
ਤਿਸ ਕੋ ਕੈਸੇ ਗਿਹ ਦਾ ਕਰੈ ਬਹਮਾਜੀ॥ ਮਾਕਾ ਸਰੂਪ ਹੈ॥

੬੯ ਵੈਤਕਲਨਤੰਗਹਿਤਾਚਿਨਮਾਤਰੈ। ਚੈਤਨਮਾਤਰਿਬਿਖੇਪੁ
ਬਮਫੁਰਟਾਹੂਆਹੈਸੋਬਹਮਾਹੂਆਸਦਾਬਹਮਹਿਬਿਖੇ
ਇਸਕਾਨਿਭਾਹੈ। ਤਾਰੇਬਹਮਰੂਪਹੈ। ਜੇਤੀਕਛੁਪਗਯਾਸੁ
ਕਚੈਤਨਹੈ। ਇਕਾਰਿਚੇਸ਼ਾਕਰਤਾਹੈ। ਸੋਚੈਤਨਦੇਵਕੀਸੰ
ਤਾਲੇਕਾਰਿਚੇਸ਼ਾਕਰਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਆਤਮਦੇਵਕੀਸੰਤਾ
ਕਾਰਿਸਭੁਜਗਤਚੇਸ਼ਾਕਰਤਾਹੈ। ਸਭੁਕਾਕਾਰਦਾਆਤਮ
ਹੈ। ਮਰੁਸਭੁਸਾਥਾਮਰੁਟਰੂਪਹੈ। ਉਦੇਅਰੁਆਸਤਤੰਗ
ਹਿਤਹੈ। ਜੇਕੋਉਤਿਸਾਆਤਮਾਦੇਵਕੋਸਾਖਾਤਕਰਤਾਹੈ
ਤਿਸਕੀਚਿਦਜਡਗੰਥਕੁਟੀਜਾਤੀਹੈ। ਕੇਵਲਬੋਧ
ਰੂਪਹੈ। ਤਾਹੈ। ਸੋਦੇਵਕਪੁੰਦੁਰਨਹੀਅਪਦੇਆਪਾਬਿਖੇ

ਇਸਤਰੈ ਜੋ ਅਗੁਨੀ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਰ ਕੁ ਸਤਾ ਹੈ ॥
ਮੇਵਾਚਾ ॥ ਹੇ ਕੁਗਵਨ ॥ ਤਿਸ ਦੇਵ ਕੋ ਕਿਸਤ ਪਕਲੇ ਸਕਰਿ
ਪਾਪਤ ਹੋਵੀਤਾ ਹੈ ॥ **ਬਾਹਿਉ ਵਾਚਾ** ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀਤ ਪਕਰਿ
ਕੇ ਦੇਵ ਕੋ ਪਾਪਤ ਨਹੀ ਹੋਵੀਤਾ ॥ ਅਪਲੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਯ
ਤਨ ਕਾਰਿ ਪਾਪਤ ਹੋਵੀਤਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਅਰੁ ਮਾਨ ਸਹਿਤ ਤਪ
ਹੈ ਸੋ ਬੁਨਿਹ ਫਲ ਹੈ ॥ ਪਰਮ ਅੰਖ ਪਸਤ ਸੰਗ ਅਰੁ ਸ
ਤਸਾ ਸਤੈ ਕਾ ਬਿਚਾਰ ਹੈ ॥ ਜਬਾਰ ਬਜਨ ਲਾਯ ਬਾਪਾ
ਪਤਾ ਬਿਖੇ ਸੰਤੁ ਮੁਰਹ ਲਾ ਕੋ ਗਾਰੂ ਪੀਗਰਤਾ ਬਿਖੇ ਗਿਤੈ
ਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਸਾਸਤੈ ਅਨੁਸਾਰ ਚੇ ਸੁ ਕਰਦੀ ਜੈ ਸੇ ਉਦਾਰ
ਆਤਮਾ ਕੋ ਸੀ ਪੁਹੀ ॥ ਆਤਮਾ ਪਦਕੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥

ਅਰੁਜਗਤਰੁਮਾਮਿਦਜਾਤਾਹੈ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਆਤਮਸੰਤਾ
 ਨਿਤਸੁੰਧਹੈ॥ ਅਜਰਾਮਰਸਦਾਆਪਦੇਆਪਾਬਿਖੇ
 ਇਸਤਹੈ॥ ਅਰੁਚੇਤਰਾਵਸਦਾਤਿਸਾਬਿਖੇਰਹਤਾਹੈ॥
 ਕਾਹੇਤੇਜੇਚੈਤੰਨਰੂਪਹੈ॥ ਜੈਸੇਵਾਪੁਬਿਖੇਸਪੰਦਸਕਤ
 ਸਦਾਰਹਤੀਹੈ॥ ਤੈਸੇਚਿਨਮਤਾਬਿਖੇਚੇਤਕਾਫੁਰਣਾ
 ਸਦਾਰਹਤਾਹੈ॥ ਅਹੰਮਸਾਮਿਇਹਫੁਰਣਾਤਿਸਾਬਿਖੇ
 ਹੇਤਾਹੈ॥ ਇਸਕਾਰਣਾਤੇਤਿਸਕਾਨਾਮਚੈਤੰਨਹੈ॥ ਤਿਸ
 ਬਿਖੇਸੰਕਥਪਫੁਰਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਰਿਸਰਬਰੂਤਉਤ
 ਪਤਿਹੇਤੈ॥ ਜੀਵਸੰਵਿਤਾਬਿਖੇਪ੍ਰਥਮੇਸੁੰਨਹੇਤੈ॥
 ਤਿਸਾਬਿਖੇਸਬਦਗੁਣਹੇਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਾਆਦਿਸਬਦ

ਤਨਮਾਤ੍ਰਤੋਪਦਵਕਸਹਿਤਬੇਦਉਪਜਤੇਹੈ। ਬਹੁਤ
ਸਪਰਸਤਨਮਾਤ੍ਰਹੋਤੀਹੈ। ਤਿਸਤੋਂਵਾਪੁਪਗਟਹੋਤੀ
ਹੈ। ਬਹੁਤਰੂਪਤਨਮਾਤ੍ਰਹੋਤਹੈ। ਤਿਸਤੋਂਅਗਾਨਿਹੋਤਾ
ਹੈ। ਬਹੁਤਰਸਤਨਮਾਤ੍ਰਾਹੋਤਾਹੈ। ਤਿਸਤੋਂਸਰੁਜਲਪ
ਗਟਹੋਤਹੈ। ਬਹੁਤਗੰਧਤਨਮਾਤ੍ਰਾਹੋਤੀਹੈ। ਤਿਸਤੋਂਸੰ
ਪੁਰਨਾਪਿਥਵੀਪਗਟਹੋਤੀਹੈ। ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਪੰਚਭੂਤ
ਸੁਛਮਾਇਸੂਲਪਗਟਹੋਤਹੈ। ਸੇਭੂਤਸੁੰਧਾਚਿਨਮਾਤ੍ਰ
ਨਾਹੀਸੰਕਲਪਮਲਸੰਜੁਗਤਹੈ। ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਚਿਟਅ
ਣਾਬਿਖੇਬੀਜਤੋਂਬਟਵਤਅਨੰਤਸਿਸ੍ਟਾਂਫੁਰਤੀਆਂਹੈ।
ਜਬਸਾਂਵਿਤਬਹਿਰਮੁਖਫੁਰਤੀਹੈਤਬਅਨੇਕਸ੍ਰੇਸ੍ਟਾਂਭਾ

ਸਤੀਪਤੀ ਜਾਂਹੀਂ ਜਬਾਮਾਤਮਾਕੀਓਰਾਮਾਵਤਾਹੈ ਤਬਯਹ
 ਸਰਬਾਮਾਤਮਾਹੀਹੋਤਾਹੈ ਤਾਤੋਂ ਇਸਜਗਤਕਾਬੀਜਾਚਿਦ
 ਅਟਾਹੈ ਹੇਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜੈਸਾਬੀਜਹੋਤਾਹੈ ਤੈਸਾਹੀਬਿਛ
 ਹੋਤਾਹੈ ਤਾਂਤੈਸਰਬਜਗਤਾਚਿਦਾਕਾਸਹੈ ਸੰਕਲਪਕ
 ਰਿਕੈਇਹਜਗਤਾਮਭੁਬਰੁਹੋਤਾਹੈ ਸੰਕਲਪਕੈਮਿਟੇਤੇਸ
 ਰਾਚਿਦਾਕਾਸਰੂਪਹੋਤਾਹੈ ਜੈਸੇਸੰਕਲਪਾਕਾਕਾਸਰੂਪਹੈ
 ਤੈਸੇਜਗਤਭੂਆਕਾਸਰੂਪਹੈ ਜਾਤੇਸਰਬਾਮਾਤਮਾਮਨੁ
 ਭਵਰੂਪਹੈ ਤਾਂਤੈਖਿਲਾਬਿਖੇਏਕਰੂਪਹੋਤੇਹੈ ਜੈਸੇਸੁ
 ਪਨਾਸਿਏਜਾਗੇਤੇਏਕਰੂਪਹੋਤੀਹੈ ਤੈਸੇਇਹਜਗਤਾਮ
 ਤਮਥੋਧਕਾਰਿਏਕਰੂਪਹੋਤਾਹੈ ਹੇਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜੈਸੇਸਮੁਦ੍ਰ

ਅਪਣੀ ਦ੍ਰਵਤਾ ਕਾਰਿ ਕੈ ਤਰੰਗ ਰੂਪ ਹੋ ਬ੍ਰਾਸਤਾ ਹੋ ॥ ਪਰਤਰੰ
ਗ ਕਛੁ ਦਸਤੁ ਨਾਹਿ ॥ ਤੇ ਸੇ ਬ੍ਰਾਮਹਿ ਕਚਨ ਦ੍ਰਵ ਰਾਜ ਗਤ ਰੂਪ ਹੋ
ਇਹ ਬ੍ਰਾਸਤਾ ਹੋ ॥ ਜਗਤ ਕਛੁ ਅੰਗੁ ਦਸਤੁ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਉਪਰ
ਤੁਣ ਕੋ ਮੰਡੁ ਪਾ ਆਖਿਆ ਨ ਕਹਤਾ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸਾਮਣੇ ਤੇ ਸਕੁਸੰ
ਸੇ ਤੇ ਰੇ ਨਾਹਿ ਹੋ ॥ ਵੈਰੰਗੇ ॥ ਅਰੁ ਸਾਂਤ ਕੋ ਪਾਪ ਤੋ ਹੋ ਵੈਰੰਗਾ ॥ ਚਾਮੇ
ਵਾਚਾ ਹੋ ॥ ਰਗ ਵਨ ਮੇਰੇ ਬੋਧ ਕੀ ॥ ਬਿਧਤਾ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਮੰਡੁ ਪ
ਆਖਿਆ ਨਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁਆ ਹੋ ॥ ਤੈ ਸੇਂ ਕੋ ਹੋ ॥ ਬਾਜਿ ਸੇਵਾ ਚ
ਹੋ ॥ ਗਾਮ ਜੀ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮੈ ਏਕ ਰਜਾ ਪਦਾ ਹੋ ॥ ਤਰੁ ਯਾ ਬਡੀ
ਲਖ ਮੀਕਾਰਿ ਸੰਪਨਾ ॥ ਅਰੁ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਤ ਮਰ ਜਾ ਦਾ ਕੋ ਧਾਰ ਲੇਹ
ਰਾ ॥ ਦੁਸੈ ਰੂਪੀ ਤਮ ਕਾਨਾ ਸਕਰਤਾ ॥ ਸੂਰਜਾ ਅਰੁ ਸੰਤ ਰੂਪੀ ਹੋ ਸੇ

ਕਾਮਾਨਸਰੋਵਰਸੁਭਗੁਟੇਕਾਰਿਸੰਪੰਨਬਾਏਕਈਲੁਨਾ
 ਮਨੀਤਿਸਕੀਇਸਤੀਬੀਸੀਲੁਤਾਸੰਜੁਗਾਤਿਰਹੇਗਾਜੇ
 ਕੋਪ੍ਰਸੰਨਦੇਖਕਾਰਿਪ੍ਰਸੰਨਹੋਵੈ। ਗਾਜੇਕੋਸੋਕਵਾਨਦੇਖਕ
 ਰਿਸੋਕਵਾਨਹੋਵੈ। ਗਾਜੇਕੋਕੋਪਵਾਨਦੇਖਕਾਰਿਕੋਮਾਨਹੋਵੈ
 ਸੁਭਗੁਟੇਕਾਰਿਉਪਭੀਸੰਪੰਨਬੀ। ਤਿਸਸਾਬਗਾਜਾਮ
 ਨੇਕਸੁੰਦਰਾਇਸਾਨੋਬਿਖੇਤੀਰਬਬਾਗਤਾਲਰਤਨੋਕੋ
 ਜੜਾਇਸਾਨੋਬਿਖੇਕੀਡਾਕਰਤਾਬਿਰਾਰਤਾਭਯਾ
 ਗਾਜਾਬਿਦੁਜਾਬਿਖੇਚਤੁਰਹੁਏਦੋਨੋਕੋਪਰਸਪਰਾਪ
 ਸਮੇਅਧਿਕਨੇਪਭਯਾਜੇਬਨਾਅਵਸਥਾਰੈ। ਗਾਜਾਧਰ
 ਮਾਤਮਾਅਰੁਰਾਣੀਪਤਿਬ੍ਰਤਾਰੈ। ਏਕਸਮੇਰਾਣੀਕੇਮ

ਨਾਬਿਖੇਬਿਚਾਰਉਪਜਿਆਜੁਗਾਜਾਮੁਫਕੋਪਾਟੋਕੀਨਾਈ
ਪ੍ਰੀਤਮਹੈਅਰੁਸੁੰਦਰਹੈਕਿਸੀਪ੍ਰਕਾਗਇਹਅਜਰਾਅਮ
ਰਹੋਵੈ॥ਅਮੇਰੁਗਾਇਸਕੇਸਾਬਾਬਿਯੋਗਕਦਾਰਿਤਨਹੋਵੈ॥
ਚੋਉਪਸਾਇਕਰੋਅੰਸੋਂਬਿਚਾਰਕਾਰਿਬਾਹਮਣਾਰਿਖੀਸੁਰੋ
ਮੁਨੀਸੁਰਸੋਪੁਛਤੀਭੁਈ॥ਹੋਬਿਪ੍ਰੇਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਹਾਅਮ
ਜਰਾਅਮਰਹੋਵੈਸੋਈਉਪਾਇਕਰੋ॥ਬਿਪ੍ਰੇਵਚਾਰੇਦੇਵੀ
ਜਪਤਪਾਆਦਿਕਕਰਿਕੈਫਲਕੀਜਿਧਤਾਹੋਤੀਹੈ॥ਪ
ਰਾਅਜਰਾਅਮਗਾਇਸਸਰੀਰਕਾਰਿਕੈਕਿਸੀਨਹੀਰਹਦਾ
ਸਰੁਜਗਤਨਾਸਰੂਪਹੈ॥ਤਬਵਿਚਾਰਕਰਤਭੁਈਜੁਭਰਤ
ਸੋਮੈਪ੍ਰਬਾਮਮਰੋਤਬਮੇਰੇਬਡੇਭਾਗਹੈ॥ਪਰੁਸਤਾਇਹਪ੍ਰ

ਥਾਮ ਮਰੇ ਤਥਾ ਸੋਈ ਉਪਾਇ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਰਾਜਾ ਕਾ ਜੀ
ਵਸੇਰੇ ਮੰਦਰ ਤੇ ਬਾਹਜ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਕੋ ਸੇਵੇ
ਹੋਰਾ ਮਜੀ ॥ ਐਸੇ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਜੇ ਸਰਸ੍ਵਤੀ
ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪੂਜਨ ਕਰ ਦੋਲਾਰੀ ॥ ਤੈ ਦਿਨ ਪਰ ਜਤਾ ਨਿਰ
ਹਾਰ ਹੋ ॥ ਚਤੁਰ ਬਾਦਿਨ ਸਾਸਤਰੀ ॥ ਬਿਪਸਹਿ ਤਰੁ ਜ
ਨ ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਦੇਵਤਾ ਬਾਹਮ ਦਾ ਪੰਡਤ ਗੁਰਗੁਜਾਨੀ ॥ ਯੋ
ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥ ਏਸ ਨ ਦਾਨ ਤਪ ਯਾਨ ਨੇ ॥ ਮਸਾ ਬਕਰੈ ॥
ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਖੇ ਉਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਚਰੇ ॥ ਲਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਬ
ਤੈ ਸੋ ਦਿਨ ਪੂਜਾ ਕਰ ਤੇ ਬਿਤੀ ਤਰੁ ॥ ਤਬ ਵਾਗੇ ਸ੍ਵਰੀ
ਪਸੰਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਦਰਸਨ ਦੀ ॥ ਆਮਰੁ ਕਹਾਹੇ ਪੁਤੀ ਸੇ

ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਹੋ ਜੋ ਤੁਛ ਕੇ ਬਾਂਛ ਤਹੈ ਸੋ ਮਾਂਗਾ ॥ **ਲੀਕੋ ਵਾਚਾ** ਹੋ ਦੇ
ਵੀ ਤੇਰੀ ਜੋ ਹੋਵੈ ॥ ਐਂ ਅਨਾ ਬਤੇਰੀ ਸਰਦਾ ਹੋ ਮੇਰੀ ਰਖ ਯਾ ਕਰੇ ਜਰਾ
ਮਰਦਾ ਰੂਪੀ ਤਾਪ ਕੇ ਸਾਂਤ ਕਰ ਦੇ ਕੋ ਤੂੰ ਚੰਦ ਮਾਂਗੈ ॥ ਅਰੁ ਰਿਦੇ ਬਿ
ਖੇਤ ਮਕੇ ਨਾ ਸਕਰ ਦੇ ਕੋ ਸੂਰਜ ਹੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਹ ਬਰੁ ਮੁਝ ਕੋ ਦੇ ਇਜ
ਬਾ ਮੇਰਾ ਰੁਤਾ ਮੁਤ ਹੋਵੈ ਤਬ ਭੀ ਇਸ ਕਾ ਜੀਵਾ ਅੰਤੁ ਹ ਪੁਰ ਤੇ ਬਾ
ਹਰ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਅੰਤੁ ਰਹੀ ਮੰਦ ਗਥਿ ਖੇਰ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਦੂਸਰਾ ਵਰਾ
ਹ ਦੇ ਇਜਬਾ ਮੇਰੀ ਇਛਾ ਹੋਵੈ ॥ ਤਬ ਦਰਸਨ ਦੇਇ ॥ **ਸਰਸਵਤੀ** ਉ
ਵਾਚਾ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਹੇਰਾ ਮਚੰਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਰ ਦੇ ਇਕ ਰਿਸੁ
ਸੁਤੀ ਅੰਤੁ ਰਧਾ ਨ ਹੋਤ ਭਈ ॥ ਐਸੇ ਸੁਲਾ ਕਰਿ ਲੀਝਾ ਬਹੁਤ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ॥ ਤਬ ਸਮੇਧਾ ਇਕ ਰਿਗ ਜਾਪ ਦੀ ਮੁਤ ਭਾਸਰੀ
ਮ

ਰਕੁਮਲਾਇਗਯਾਗਾਟੀਦੇਖਕਰਿਬਹੁਤਸੋਕਵਾਨਭਈ॥ਬਿਰ
 ਲਾਪਕਰਲੇਲਾਰੀ॥ਕਬਹੂੰਊਰੀਸੁਰਲੇਕਾਰਿਰੁਦਨਕਰੇ॥ਕਬਹੂੰ
 ਦੁਪਕਰਿਜਾਵੈਸੋਕਕਾਰਿਕੈਮੁਰਛਾਹੋਗਈ॥ਤਬਸਰਸੁਤੀਜੀਦ
 ਯਾਕਾਰਿਕੈਆਕਾਸਬਾਲੀਕਰੀਹੋਸੁੰਦਰੀ॥ਇਹਜੋਤੇਰਾਭਰਤਾਮੁ
 ਤਕਭਯਾਹੈ॥ਤੇਸਕੋਸਰਬਓਰਤੇਫੂਲੋਕਾਰਿਢਾਂਪਰਾਖਾਬਹੁ
 ਨਤੁਛਕੋਭਰਤਾਕੀਪਾਪਤਹੋਵੈਰੀ॥ਅਰੁਇਹਫੂਲਨਕੁਮਲ
 ਵੈਗੇ॥ਅਬਤੇਰੇਭਰਤਾਕੀਆਕਾਸਵਤਨਿਰਮਲਕੁੰਤੁਹੈ॥ਅਰੁ
 ਤੇਰੇਹੀਅੰਦਗਬੀਖੈਹੈਕਪੁੰਗਯਾਨਹੀ॥ਹੇਰਾਮਚੰਦਾਇਸਪ੍ਰਕਾਸ
 ਕੀਪਾਕਾਰਿਕੈਜਬਦੇਵੀਕਹਾ॥ਤਬਲੀਲਾਕਛੁਸਾਂਤਵਾਨਭਈ
 ਭੈਸੋਜਲਾਬਿਨਾਮਛੀਤਨਫਤੀਹੁਈ॥ਮੇਘਕੀਬਰਖਾਕਾਰਿ

ਕਛੁਕ ਸਾਂਤ ਵਾਨ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਤਲੇ ਉਪਰ ਫੂਲੋ ਸੋਭ ਰਤਾ
ਕੋਢਾਂ ਪਕਰਿਆ ਪਰੀ ਪਾਸ ਬੈਠ ਰਹੀ ਬਹੁੜ ਦੇਵੀ ਕੀ॥ ਆਰਾ
ਧਨ ਕਰੀ॥ ਤਬ ਅਰਧ ਗਤ ਕੋ ਦੇਵੀ ਜੀ॥ ਅਨਪਾਪ ਤਭਈ
ਅਰੁ ਕਹਾਹੇ ਰੁੰਦਰੇ ਮੇਰਾ ਸਮਰਨ ਤੁਝ ਕਿਸਾਨਿ ਮਿੰਤ ਕੀ॥ ਆਰੇ॥
ਅਰੁ ਤੂੰ ਸੋਕ ਕਿਸਕਾ ਕਰਤੀ ਹੈ॥ ਇਹ ਜਗਤ ਸਭ ਭ੍ਰਾਂਤ ਮਾਤ੍ਰ ਹੈ॥
ਜੈ ਸੋ ਮੰਗਾ ਤਿਸਾ ਕੀ ਨਦੀ ਭ੍ਰਾਂਤ ਮਾਤ੍ਰ ਹੈ॥ ਤੈ ਸੋ ਜਗਤ ਭ੍ਰਾਂਤ ਮਾਤ੍ਰ ਹੈ॥
ਅਹੰਤੁੰ ਆਦਿ ਕਸ ਭੁਕ ਲਪਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਹੈ॥ ~~ਲੀਲੇ ਵਾਚਾ~~ ਹੇ ਪਰਮੇ
ਸ੍ਵਰੀ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਂਤ ਕਹਾਂ ਇਸ ਬਤ ਹੈ॥ ਅਗੁ ਕਿ ਆਰੁ ਪਧਾਰਾ ਹੈ॥ ਤਿ
ਸਾ ਬਿਨਾ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨਾ ਦੇਖ ਨਹੀ ਸਕਤੀ॥ ਤਿਸ ਸੇ ਮੁਝ ਕੋ
ਮਿਲਾਵੇ॥ ~~ਦੇ ਬੁਢਾਚਾ~~ ਹੇ ਲੀਲੇ ਤੀਨ ਆਕਾਸ ਹੈ॥ ਏਕ ਭ੍ਰਾਂਤ ਕ

ਸਰੈ ਏਕਾਚਿੰਤਾ ਆਕਾਸਰੈ ਤੀਸਗਾਚਿੰਦਕਾਸਰੈ ॥ ਇਹਜੋਆ
 ਕਾਸਰੈ ਸੋ ਰੂਤਾਕਾਸਰੈ ਸੋ ਚਿੰਤਾ ਆਕਾਸਰੈ ਆਸਰੈ ॥ ਅਗੁਚਿੰ
 ਤਾ ਆਕਾਸਚਿੰਦਕਾਸਕੇ ਆਸਰੈ ॥ ਤੇਰਾ ਭਰਤਾ ਅਬ ਰੂਤਾਕਾ
 ਸਕੋਤਾ ਗਕਾਰਿ ਚਿੰਤਾ ਆਕਾਸ ਬਿਖੇਗਾ ॥ ਜਬ ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ
 ਕਾਸ ਬਿਖੇਈ ਬਤਹੋਵੈ ॥ ਫਬਸ ਭਬਹ ਮੰ ਰਤੁ ਭਕੋ ਪਤ ਛਤਾ
 ਸੋ ਤੀਸਾ ਬਿਖੇਸ ਭਪਤਿ ਬਿਬਤਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਤਹਾਂ ਤੁਭਕੋ ਭਰਤਾਕਾ
 ਅਰੁ ਜਗਤਕਾ ਦਰਸਨਹੋਵੈਗਾ ॥ ਹੇਲੀਲੇ ਦੇਸੁ ਦੇਸਾਂ ਤਰਕੋ
 ਪਿਲਾ ਬਿਖੇਸਾ ਵਿਤਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਤੀਸਕੇ ਮਧਜੋ ਅਨੁਭਵਾ ਆ
 ਕਾਸਰੈ ਸੋ ਚਿੰਦਕਾਸਰੈ ॥ ਸੰਕਲਪਕੇਤੁ ਜਾਗੇ ਤੇ ਸੇਖਰਹੇ ॥
 ਸੋ ਚਿੰਦਕਾਸਰੈ ਸੋ ਚਿੰਦਕਾਲਕੇ ਅਭੁਸਤੇ ਪਾਪਤਹੋਤਾ ਹੈ

ਅਰੁਮੇਰਾਤੁਤੁਕੋਇਹਵਰਹੈ॥ਜੇਤੁਤੁਕੋਸੀਘਰੀਪਾਪਤਹੋਵੈਗਾ॥ਹੇ
ਰਾਮਚੰਦਾਇਸਪੁਕਾਰਜਬਦੇਵੀਕਹਿਕਰਿਅੰਤਰਧਮਾਨਹੋਗਈ
ਤਬਲੀਲਾਨਿਰਬਿਕਲਪਸਮਾਧਾਬਿਖੈਇਸੁਤਭਈਚਿੰਤ
ਸਹਿਤਦੇਹਕੋਤਿਆਗਕੀਆਏਕਾਖਿਲਾਬਿਖੈਉਤੁਕਰਿਚਿਦਾ
ਕਾਸਕੋਪਾਪਤਭਈ॥ਜੁਨਿਤਸੁਧਾਅਨੰਤਆਤਮਪਰਮਸਾਂਤਰੂ
ਪਹੈਸਰਬਕਾਅਧਿਸ਼੍ਠਾਨਹੈ॥ਤੇਸਬਿਖੈਜਾਇਕਰਿਅਪਲੇਕਰਤਾ
ਕੋਦੇਖਤੀਰੁਈ॥ਬਡੇਸਿੰਘਾਸਨਪਰਬੈਠਾਹੈ॥ਚਾਰੋਓਰਤੇਮੰਡ
ਲੇਸੁਰੇਸਹਿਤਅਰੁਜੈਜੈਸਬਦਹੋਤਾਹੈ॥ਹੇਰਾਜਾਤੇਰੀਜੈਹੋਵੈ॥
ਪੂਰਬਾਦਿਸਾਬਾਹਮਲਾਰਿਖੀਸੁਰਮੁਨੀਸੁਰਾਅਨੇਕਬੈਠੈਹੈ॥ਪਛ
ਮਾਦਿਸਾਸੋਅਨੇਕਮੰਡਲੇਸੁਰਬੈਠੈਹੈ॥ਦਖਲਾਦਿਸਾਸੁਦਰਇ

੨੬ ਸਤੀਆਬੈਠੀਆਂਹੈਂਉਤਰਾਦਿਸਾਚਾਰੋਪਕਾਰਕੀਸੈਨਾਹਸਤੀ
ਘੋੜਾਰਥਾਪਿਆਦਾਬੈਠੀਹੈਅਰੁਨਗਥਦੇਖੇਪੁਜਾਦੇਖੀਸਰੁ
ਅਪਲੇਅਪਲੇਬਿਵਹਾਰਾਇਸਥਾਤਿਹੈਂਬਹੁੜਗਾਜਾਕੀਸਭਾਬੀ
ਖੇਬੈਠੀਗਾਣੀਸਭਕੋਦੇਖੇਗਾਣੀਕੋਕੋਊਨਦੇਖੇਜੈਸੇਅੰਰਕੇ
ਸੰਕਲਪਪੁਰਕੋਅੰਰਨਹੀਦੇਖਸਕਤਾਅਰੁਰਾਜੇਕਾਜਸਬ
ਹੁਤਹੂਆਤਬਪੁਰਬਾਦਿਸਾਸੋਹਰਕਾਰੇਆਏਅਤਿਨੋਕਹਾਹੇਰਾ
ਜਨਪੁਰਬਾਦਿਸਾਸੋਅੰਰਰਾਜੇਕਾਖੰਬੁਹੂਆਹੈਂਬਹੁੜਉਤਰ
ਦਿਸਾਸੋਆਏਦਖਣਾਦਿਸਾਸੋਆਏਬਹੁੜਪਛਮਾਦਿਸਾ
ਸੋਆਏਅਤਿਨੋਕਹਾਸਰਬਓਰਤੋਂਖੰਬੁਹੂਆਹੈਂਤਬਰਾਜੇਅ
ਪਣੀਸੈਨਾਬੁਲਾਈਜੈਸੇਬਡੇਮੇਘਆਵਤੈਹੈਂਤੈਸੇਰਾਜੇਕੀ

ਆਗਾ ਕਰੀਐ ਨਾਨਾ ਬਿੰਦਾਨਾ ਕੁਈ ਆਮੰਤ੍ਰੀ ਕਿਤੋ ਸਹਿਤ ਸੈਨਾ
ਏਤ ਬਸਤੋ ਸਹਿਤ ਸੁੰਦਰ ਕੋਰਾਹੀ ਦੇਖਤੀ ਕੁਈ ਯੋਗ ਅਚੰਦਾਇ
ਸਪੁਕਾਰ ਗੁੰਘੀ ਸੁਰ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਅੰਤ੍ਰੀ ਟਹਲੂਏ ਪੁਰਬ ਕੁਈ ਅਪੁਰਬ
ਕੁਈ ਦੇਖ ਕਰਿ ਰਾਹੀ ਕੇ ਮਨਾ ਬਿਖੇ ਸੰਕਾ ਉਪਜੀ ਜੁ ਮੇਰਾ ਭਰਤਾ ਮੂ
ਆਬਾਗ ਕਿਸੰ ਪੁਰਨ ਨਗਰ ਕੁਈ ਮਿਤ ਕੁਆ ਜੇਈ ਹਾਂ ਪਰਲੋ
ਕਾ ਬਿਖੇ ਦਿਸਾ ਆਵਤੋ ਹੈਂ ਆਧ ਜਾਨ ਕਾ ਸੁਰਜ ਉਦੈ ਹੈਂ ਅਰੁਰਾ
ਜਾ ਜਰਾ ਅਵਸਥਾ ਕੋ ਰੂ ਆਗ ਕਰਿ ਸੁੰਦਰ ਬੇੜ ਸਵਰ ਖਕੀ
ਆਰ ਬਲਾ ਬਿਖੇ ਬੈਠਾ ਹੈਂ ਆਐ ਸਾ ਆ ਸੁਰਜ ਦੇਖ ਕਰਿ
ਬਹੁੜਾ ਅਪਨੇ ਰਿਹਮੇ ਆਈ ਆਤ ਬਦੇਖ ਜਾ ਜੇ ਅਰਧਰਾ
ਤਕਾਹੀ ਸਮਾਹੈ ਆਤ ਬਸਤ੍ਰੀ ਟਹਲੂਏ ਪੰਡਤ ਸਕੁ ਕੋ ਜਰਾ

ਯਾਸਰੁ ਸਿੰਘਾ ਸੁਕੋ ਨਿਕਟ ਬੈਠੇ ਤਬ ਆਬੁਰ ਜਕੋ ਪਾਪਤ
 ਭਈ ਜੁਏ ਕਾ ਆਦਰ ਸਕੇ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਜਾ ਸਿਸੁ ਰਾਸ ਤੀਹੋ ਜੁਈ
 ਹਾਂ ਉਹਾਂ ਏਹੀ ਸਿਸੁ ਹੋ ਆਮੋ ਗਕਿ ਸੀਕੋ ਨ ਜਣਾ ਵਤੀ ਕੁਈ ਕਹਤ
 ਕੁਈ ਏਈ ਸੂਰਕੀ ਆਪਾ ਲਖੀ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ਆਮੈ ਸੇਂ ਆਬੁਰ ਜਾਮਾ
 ਨਹੋ ਏਕ ਰਿਸਰ ਸੁਤੀ ਕਾ ਅਗਾਧ ਨਕੀ ਆਤਬ ਸਰ ਸੁਤੀ ਕਾ ਆ
 ਕਾਰੁ ਪਧਾਰ ਕਾਰਿ ਆਨ ਇਸ ਬਤ ਭਈ ਆਤਬ ਲੀਲਾ ਕਹਾ ਹੋਰੁ
 ਗਵਤੀ ਮੈਂ ਵਾਰੰ ਵਾਰ ਪੁਛਤੀ ਹੋ ਤੁਮ ਖੇਦ ਨ ਨਹੀ ਹੋਵਣਾ
 ਜੇ ਸਿੰਘ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਪੁਛਤਾ ਹੋ ਤੋਰੀ ਬਡੇ ਖੇਦ ਨਹੀ ਆਨ ਤੇ
 ਤਾ ਤੇ ਮੈ ਪੁਛਤੀ ਹੋ ਜੁਾਇਹ ਜਗਤਾ ਕਿ ਆਹੋ ਆਮਰੁ ਉਹ ਜਗ
 ਤਾ ਕਿ ਆਹੋ ਏਨੇ ਬਿਖੇਸਤ ਕੋ ਨਹੋ ਦੇਵੀ ਉਵਾਚਾ ਹੋ

ਲੀਲੇ ਤੁਹੀ ਕਹੁ ਜੁ ਸਤ ਕੋ ਨ ਪੈ ਪਾਛੈ ਮੈਂ ਕਹੈ ਗੀ। **ਲੀਲੇ**
ਵਾਚਾ ਹੋ ਦੇਵੇ ਜਹਾ ਤੁਮਹਾ ਮਬੈ ਠੇਹੈ ਅਬ ਸੋ ਸਤਹੈ ਅਰੁ ਉਹ
ਜੋ ਮੇਰੇ ਭਰਤਾ ਕਾ ਸੂਰਗਹੈ ਸੋ ਕ੍ਰਿਤ ਮਹੈ। **ਦੇਵੀ ਉਵਾਚਾ** ਹੋ
ਲੀਲੇ ਜੈ ਸੈਂ ਕਾਰਣਾ ਹੋਤਾਹੈ ਤੈਸਾ ਕਾਰਜ ਹੋਤਾਹੈ ਜੈਸਾ ਇਹ
ਜਗਤ ਹੈ ਤੈਸਾ ਉਹ ਜਗਤ ਹੈ। **ਲੀਲੇ ਵਾਚਾ** ਮਿਤ ਕਾ ਜਲ
ਕੇ ਉਠਾ ਵਟੇ ਕੋਸਾ ਮਰ ਬਨਹੀ ਹੋਤੀ। ਅਰੁ ਜਬਾ ਮਿਤ ਕਾ ਕਾ
ਘਟ ਬਣਾਤਾਹੈ ਤਬ ਜਲ ਕੇ ਉਠਾ ਵਤਾਹੈ ਕਾਰਣ ਤੇਂ ਭਿੰ
ਨ ਭੀ ਕਾਰਜ ਕੀ ਸਤਤਾ ਹੋਤੀਹੈ। **ਦੇਵੀ ਉਵਾਚਾ** ਹੋ ਲੀਲੇ
ਕਾਰਣ ਤੇਂ ਭਿੰਨ ਕਾਰਜ ਕੀ ਸਤਤਾ ਤਬ ਹੋਤੀਹੈ ਜੋ ਸਹਕਾ
ਰੀ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਹੋਤੇਹੈ। ਜਹਾ ਸਹਕਾਰੀ ਕੇ ਉਨਾਹੀ ਤਹਾ ਕਾ

ਰਲਤੋਂ ਅੰਨਕਾਰਜਕੀ ਸੰਤਾਨ ਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ਤੇਰੇ ਭਰਤਾ ਕੀ ਸਿ
ਸ੍ਰਜੇ ਹੈ ਸੇਕਾਰ ਦਾ ਬਿਨਾ ਭਾਸੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸਕੀ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਕਾਆ
ਕਾ ਸਰੂਪ ਬੀ ॥ ਤਹਾਨ ਕੋ ਉਸਮ ਵਾਇਕਾਰ ਦਾ ਬਾਨ ਨਿਮਿਤ ਕਾ
ਰਦਾ ਬਾ ॥ ਇਸ ਕਾਰਣ ਤੇਰੇ ਭਰਤਾ ਕੀ ਸਿਸ੍ਰਾ ਅਛਰ ਦਾ ਹੈ ॥
ਲੀਲੇ ਵਾਰਾ ਹੋਦੇ ਵਿਉਸਕਾ ਕਾਰਣ ਸੰਸਾਰ ਸਿਮਿਤ ਹੋਵੇ
ਦੇਵੀ ਉਵਾਰਾ ਹੋਲੀਲੇ ਸਿਮਿਤ ਨਾਮ ਸੰਕਲਪ ਕਾਰੇ ॥ ਸੋਸ
ਕਲਪ ਆਕਾਸ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਸੋਮੇ ਨੇਰਾ ਜਾ ਆ ਭਾਸਾ ਤੁਹੈ ॥ ਕਛੁ
ਬਸਤੁ ਨਹੀ ॥ ਲੀਲੇ ਵਾਰਾ ਹੋਦੇ ਬਿਇਹਾ ਅਰੁ ਉਹਦੇ ਨੇਤੁਲ
ਹੂਏ ॥ ਦੇਵੀ ਉਵਾਰਾ ਹੋਲੀਲੇ ਮੈਤੂ ਅਰੁ ਜਗਤ ਸਭ ਭ੍ਰਮਾਂ ਤਮਾ
ਤਰੁੰ ਸਤੇ ਹੈ ॥ ਉਪਾਜਿ ਆਕਛੁ ਨਹੀ ਜੇ ਪਦਾਰਥ ਹੀ ਅਸ

ਤਰੈ ਤੋ ਤਿਨ ਕੀ ਸਿਮੀਤ ਕੈ ਸੇਸ ਤ ਹੋਵੈ **ਛੀਲੋ ਵਾਚ**
ਹੋ ਦੇਵਾ ਅਮਰ ਤਵ ਤਮੇਰਾ ਭਰਤਾ ਬਾਹਿਰ ਸਕੈ ਜਗਤ ਕੈ ਸੇ
ਭਾਸਾ ਆਪਾ ਹੋ **ਦੇਵੀ ਉਵਾਚਾ** ਹੋ ਛੀਲੇ ਜੈ ਸੇ ਇਹ ਜਗ
ਤ ਭੂਮ ਹੋ ਤੈ ਸੇ ਉਹ ਜਗਤ ਭੂਮ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਤੁਝ ਕੋ ਭਾਸਿਆ
ਹੈ ਸੇ ਸੁਲਾ ਅਹਾਂਚੇ ਦਾ ਕਾਸ ਕੋ ਕਿਸੀ ਅੰਸਾ ਬਿਖੇ ਜਗਤ ਹੋ
ਸੇ ਜਗਤ ਰੂਪੀ ਬਿਛ ਹੋ ਸੁਮੇਰ ਤਿਸ ਕਾ ਬੰਭੁ ਹੋ ਸਪਤ
ਲੋਕ ਟਾਸ ਹੋ ਅਕਾਸੁ ਸਿਖਾ ਹੋ ਸਪਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਤਿਸਾ ਬਿ
ਖੇਰ ਸਹੈ ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਤਿਸ ਕੋ ਛਲ ਹੋ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਸਿੰਧ
ਗੰਧਰਬ ਦੇਵਤਾ ਮਾਨੁਖਾ ਆਦਿ ਕਮ ਛਰ ਹੋ ਤਿਸ ਕੋ ਕਿ
ਸੀ ਛਿਦ੍ਰ ਦੇ ਸਾ ਬਿਖੇ ਪਰਬਤ ਹੋ ਤਹਾਂ ਏਕ ਨਦੀ ਚਲ

ਤੀਹੈ॥ ਤਿਸਕੋ ਨਿਕਟ ਨਗਰਾ ਬਿਖੇ ਬਾਸਿ ਸੁਨਾ ਅਬਾਹਮ
 ਦਾਰਹਤ ਬਾਸੇ ਬਡਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਨਾਮ ਗੁਬੰਦਾ ਮਾਕ
 ਰਿਸੰ ਪਨਾਨਿਤਾ ਅਗੀ ਨਿਹੋਤ ਕਰਤਾ ਬਾਜੈ ਸੇਆ ਕਾਸ
 ਕਾ ਬਾਸਿ ਸੁਹੈ॥ ਬਿਦੁਆ ਅਰੁ ਕਰਮ ਪਲਪਾਕੁ ਮਸਰੁ ਸਮਾ
 ਨ ਬੇ॥ ਪਰੁ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬਵੀ ਕੇ ਬਾਸਿ ਸੁਕੋ ਤੈਸਾਨ ਬਾ॥ ਤਿਸਕੀ
 ਏਸਤੀ ਅਰੁ ਪਤੀ ਭੂ ਪਾਤਿ ਬਤਾਈ॥ ਮੇਰ ਸਭ ਲਛਨਾ ਅ
 ਰੁਪਤੀ ਕੇ ਸਾਮਾਨ ਪਰੁ ਗਿਆਨ ਬਿਖੇ ਭੇਦੁ ਬਾ॥ ਉਹਾ ਅਕਾਸ
 ਕੀ॥ ਅਰੁ ਪਤੀ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਬਵੀ ਕੀ॥ ਅਰੁ ਪਤੀ ਬੀ॥ ਏਕ ਕਾ
 ਲਮੇ ਬਾ॥ ਸੇਸੁ ਬਾਹਮਦਾ ਪਰਬਤ ਕੇ ਸਿਖਰ ਉਪਰ ਬੈਠਾ
 ਬਾ॥ ਏਕ ਰਾਜਾ ਪਰਬਤ ਕੇ ਨਿਕਟ ਨਾਪਕਾਰ ਕੇ ਭੂਖਨ

ਸਾਹਿਤਚਮਰਤੂਲਤਰਤਨਮਦੀਕਾਰਿਸੋਭਤਸੈਨਾਸਾਹਿ
ਤਾਸਿਕਾਰਖੇਲਟੇਜਾਤਾਬਾਤਿਸਕੋਦੇਖਕਰਿਬਾਸਿਸੁਬਾ
ਹਮਟਕੇਮਨਬਿਖੇਸੰਕਲਪਉਪਾਜਿਆਜੁਰਾਜਾਸਭੁਸੋਭੁ
ਗਤਾਸਾਹਿਤਸੁਖੀਰੋਅੰਸਾਰਾਜਾਕਿਸੀਪਕਾਰਮੁਤਕੋ
ਭੀਪਾਪਤਹੋਵੈਅਰੁਦਸੇਦੇਸਾਮੇਰੇਜਸਸਾਬਪੁਰਨਹੋਵੈ
ਐਸਾਛਤਮੇਰੇਸਿਰਪਰ੍ਹੰਬਤੂਲੇਗਾਚਾਰੋਪਕਾਰਕੀਸੈ
ਨਾਮੇਰੇਆਗੇਕਬਚਲੇਗੀਸੁੰਦਰਮੰਦਰੋਬਿਖੇਸੁੰਦਰ
ਇਸਤੀਯੇਸਾਬਾਬਿਲਾਸਕਬਕਰੇਗਾਹੇਈਇਸ
ਪਕਾਰਉਹਬਾਹਮਣਸੰਕਲਪਕੋਧਾਰਕਰਿਸਤਕਰਮਭੀ
ਕਰਤਾਰਹੋਕਾਲਪਾਇਕਰਿਜਰਾਮਵਸਾਭੁਈਸਰੀਰ

ਕੁਮਲਾਇਗਾਯਾਤਬਬਾਹਮਣੀਭਰਤਾਕੀਮਿਤਕੋਨਿ
 ਕਟਦੇਖਕਰਿਮੇਰੀਅਰਾਧਨਾਕਰਤਭੁਈਗਾਅਰੁਬਰਮਾਂਗੁਮਾ
 ਹੇਦੇਬਿਜਬਮੇਰਾਭਰਤਾਮਿਤਕੋਹੈਵੈਤਬਇਸਕਾਜੀਵਇ
 ਸਮੰਦਰਹੀਬਿਖੇਰਹੇਇਸਤੇਬਾਹਜਨਾਮਾਵੈਮੈਕਹਾਮੈ
 ਸੇਹੀਹੋਵੈਗਾਹੇਲੀਲੇਕਾਲਪਾਇਕਰਿਬਾਹਮਣੀਮਿਤਕਰੁ
 ਯਾਜੈਸੇਸਮੰਦਰਬਿਖੇਮਾਕਾਸਰਹਤਾਹੈਤੈਸੇਉਸਕਾਜੀ
 ਵਸੰਦਰਹੀਬਿਖੇਰਹਾਬਹੁਫੁਰਾਜਕਾਦਿਫੁਸੰਕਲਪਥਾਤਿ
 ਸਕਰਿਪਲੇਰਾਜਕੋਦੇਖਤਾਭੁਯਾਤਿਯੋਕੀਕਾਰਾਜਸ
 ਭਗੁਦੇਕਰਿਸੰਪੰਨਾਪਾਪਕੋਦੇਖਤਾਭੁਯਾਤਿਸਕੀਇਸ
 ਤੀਤਿਸਕੀਮਿਤਕਦੇਖਕਰਿਜੋਕਵਨਭਈਤਬਾਅਤਿ

ਵਾਹਕਸਰੀਰਧਾਰਕਰਿਕੁਰਤਾਕੋਜਾਇਮਿਲੀ। ਜੈਸੇਨਦੀਸ
ਮੁਦਕੋਜਾਇਮਿਲਤੀਹੈ। ਅਰੁਬਾਹਮਦਕੇਪੁੰਤਧਨਸੰਜੁ
ਗਤਗ੍ਰਿਹਬਿਖੇਰਹੇ। ਅਬਾਠਾਦਿਨਬਾਹਮਦਕੋਮਿਤਕ
ਭਏਬੀਤੇਹੈ। ਸੋਤੇਰਾਭਰਤਾਪਦਮਹੂਆਰੈ। ਅਰੁਉਸਕੀਉ
ਸਤੀਤੁਅਰੁਧਤੀਲੀਲਾਕੁਈਹੈ। ਜੋਤੀਕਛੁਆਕਾਸਪਰ
ਬਤਸਮੁਦਾਆਦਿਕਸਹਤਤਿਲੋਕੀਕਾਸਤੀਹੈ। ਸੋਬਸਿਧ
ਬਾਹਮਦਕੇਅੰਤਹਪੁਰਕੇਏਕੋਕੋਲਾਬਿਖੇਇਸਬਤਹੈ। ਓਹਾਅ
ਠਾਦਿਨਬੀਤੇਹੈ। ਸੂਤਕਭੀਨਲੀਗਾ। ਈਹਾਂਤੁਮਸਾਨੁਸ
ਸ੍ਵਰਖਰਾਜਕੀਆਰੈ। ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੇਸੁੰਦਰਭੋਗਭੋਗੇਹੈ।
ਹੇਲੀਲੋਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਤੁਮਜਨਮਲੀਆਰੈ। ਸੋਮੈਸਕੁਕਾ

ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਭੁਮਾ ਤਹੈ ਜੇਤਾ ਕਛੁ ਜਗਤ ਤੁਝ ਕੋ ਭਾਸਤਾ
 ਹੈ ਜੋ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤਹੈ ਤੁਮਹਾਸ ਭਉ ਸੀ ਬਾਹਮ ਦਾ ਕੇਰੀ
 ਪ ਬਿਖੇ ਇਸੁ ਤਹੈ **ਲੀਲੇ ਵਾਚਾ** ਹੇ ਦੇਵੀ ਇਹ ਵਚਨ ਤੁਮਾਰੇ
 ਐਸੇ ਭਾਸਤੇ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰੁ ਕੇ ਦਾ ਲੇ ਬਿਖੇ ਹਸਤੀ ਬਾਂਧੇ ਅਸੰ
 ਤੁਝ ਹੈ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾ ਬਾਮ ਛਰ ਯੁਧ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸਿੰਘ ਭਾ
 ਗੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ਅਰੁ ਕਮਲ ਕੀ ਡੋਡੀ ਬਿਖੇ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਬਤਸ
 ਮਾਇਆ ਹੈ **ਦੇਵੀ ਉਵਾਚਾ** ਹੇ ਲੀਲੇ ਮੈ ਤੁਝ ਕੋ ਭੂਠਨ ਹੀ
 ਕਹਾਇਹਾ ਅਦਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਨੇਤ ਹੈ ਤੁਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਅ
 ਸਤ ਨਹੀ ਕਹਤੇ ਹਮ ਧਰਮ ਕੇ ਪਾਤਿ ਪਾਦ ਨ ਕਰਨੇ ਹਾਰੇ ਹੈ
 ਹਮ ਧਰਮ ਕੇ ਪਤ ਪਾਦ ਨ ਕਰੈ ਤੈ ਐਰਹਮ ਕੇ ਕੈਸੇ ਮਾਨੈ ਹੇ

ਲੀਲੇਜੈਸੇਸੁਪਨੇਬਿਖੇਤਿਲੋਕੀਰਾਸਤਾਵਤੀਹੈਸੋਅ
ਪਦੇਅੰਤਹਪੁਰਬਿਖੇਰੋਤੀਹੈਜੈਸੇਸੁਪਨੇਤੋਜਾਗਤਹੋਤੀ
ਹੈਤੈਸੇਸਰਨਾਜਨਾਜਬਜਹਾਮਿਤਕਹੋਤਾਹੈਤਹਾ
ਜੀਵਾਆਕਾਸਰੂਪਹੋਜਤਾਹੈਬਹੁਤਬਾਸਾਕੇਅਨੁਸਾਰ
ਜਗਤਰਾਸਾਵਤਾਹੈਸੋਆਕਾਸਰੂਪਹੈਤੈਸੇਇਹਭੀ
ਜਾਨਾਹੋਲੀਲੇਇਹਸਭਜਗਤਤੇਰੇਉਸਹੀਅੰਤਹਪੁਰ
ਬਿਖੈਹੈਚਿਤਅੰਤਹਪੁਰਬਿਖੇਹੁਆਤਬਜਗਤਭੀ
ਹੁਆਕਿਉਜੈਸੇਸੁਪਨਨਗਰਰਾਸਤਾਹੈਅਰੁਸੰਕਲਪ
ਨਗਰਅਰੁਕਥਾਕੇਅਰਬਰਾਸਤੇਹੈਤੈਸੇਇਹਜਗਤ
ਭੀਹੈਜੈਸੇਸੁਪਨਕੇਸਰੀਰਜਾਗੇਤੇਅਭਾਵਹੋਜਾਤੇਹੈ

ਤੈਸੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਗਿਆਨ ਤੇ ਜਾਗਤ ਸਰੀਰ ਕੀ ਅਸਤ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ
 ਜੈਸੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਨੇ ਬਿਖੈ ਨਿਦ੍ਰਾ ਕਾਰਿ ਕੈ ਰਾਗ ਦੁਵੈ ਖਾਇ ਸ੍ਵਾਮਾ ਨਿਸ੍ਰ
 ਬਿਖੈ ਉਪ ਜਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਬੋਧ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਪਦਾਰਥਾ ਨਿਰਬੀਜ
 ਹੁਣੇ ਰਾਗ ਦੁਖਾ ਨਿਵਰਤ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਜਾਗਤ ਬਿਖੈ ਜਿਸ
 ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਸੁਭਈ ਹੈ ਸੋ ਪੁਰਖ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਪਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾ
 ਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਬ ਉਸ ਬਿਖੈ ਬਹੁ ਬੁਝਾ ਸ੍ਵਾਦਿਓ ਫਲ ਆਵੈ
 ਤਬ ਉਹ ਬਾਸ਼ਾ ਨੀਰਬਾਸ਼ਾ ਹੈ ਹੋਲੀ ਲੋ ਜਿਸ ਪੁਰੁਖ ਵਾ
 ਸਨਾਰੋ ਕੀ ਹੈ ਅਰੁ ਅਗ੍ਰਾਨ ਨਹੀ ਨਿਵਰਤ ਰੁਖਾ ਤਿਸ ਕੋ
 ਸੁਖੁ ਪਤ ਰੂਪ ਜਾਣਾ ਉਸ ਕੀ ਬਾਸ਼ਾ ਸੁਖੁ ਪਤ ਬਿਖੈ ਹੈ
 ਅਰੁ ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਸ਼ਾ ਨੀਰੁਪਗਟ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਅਧਕਮੋਹਕ

ਸ

ਰਿਆਵਰੁ ਜਾਨਾਟਾ ਅਰੁ ਜੋ ਪੁਰਖ ਚੇਟਾ ਕਰਤਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ
ਵਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਅੰਤਰ ਬਾਨਾ ਉਸ ਕੀ ਨਾ ਸੁਰਈ ਹੈ ਅਤਿ ਸਕੋਤੁ
ਰੀਯਾ ਜਾਨਾਟਾ ਜਿ ਪੁਰਖ ਕਾ ਚਿੰਤ ਸਤ ਪਦ ਕੋ ਪਾਪ ਤਰੁਆ
ਹੈ ਅਤਿ ਸਕੋਤੁ ਗਤ ਕੀ ਵਾਨਾ ਨਾ ਸੁਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਜੋ ਵਾਨਾ ਫੁ
ਰਤੀ ਭੀ ਹੈ ਤੋਰੁ ਸਤ ਕਾਰਿਨਾ ਹੀ ਫੁਰਤੀ ਜਬ ਸਰੀਰ ਕੀ
ਵਾਨਾ ਨਾ ਸੁਹੋਤੀ ਹੈ ਤਬਾ ਅਧਿ ਭੂਤ ਕਤ ਨਾ ਸੁਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ
ਅਤਿ ਵਾਹ ਕਤਾ ਅਨ ਉਦੇਹੋਤੀ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਵਰ ਫਕੀ ਪੁਤ
ਲੀ ਤੇ ਜਲ ਗੇ ਤੇ ਜਲ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਅਤਮ ਗੁਨ ਪੁਏ
ਤੇ ਅਧਿ ਭੂਤ ਕਤਾ ਖੀਲਾ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਤਬਾ ਇਸ ਕਾ ਸਰੀ
ਗ ਚਿੰਤ ਮੈ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਸਕੁ ਕਰਾਨਾ ਹੋਆ ਵਤਾ ਹੈ

੨੨ ਅਰੁਜਹਾਂਜਾਵਦੇਕੀਇਛਕਰੈਤਹਾਂਜਾਇਪਾਪਤਹੋਤਾਹੈ
ਅਪਦੇਜਨਮਾਂਤਰੋਕਾਅਰੁਬੀਤੀਯੋਸਿਸੋਕਾਭੀਗਮਾਨਹੋ
ਆਵਤਾਹੈਅਕੀਸੀਸਿੰਧਕੇਮਿਲਦੇਅਸਵਾਜਾਦੇਦੇਖ
ਦੇਕੀਇਛਕਰੈਸੋਸੁਭਸਿੰਧਹੋਤੀਹੈਜਬਇਸਦੇਹਸੋਤੇ
ਰਾਅਹੰਭਾਵਉਠੇਗਾਤਬਸੁਭਜਗਤਤੁਣਕੋਪਤੰਛਕੁਸੇ
ਗਾਹੇਲੀਲੇਜਬਾਪਿਭੂਤਕਸਰੀਰਕੀਵਾਸਨਾਸੁਹੋਤੀ
ਹੈਤਬਾਆਤਿਵਾਹਿਕਦੇਹੋਤੀਹੈਜਬਾਆਤਿਵਾਹਕਬਿ
ਖੇਇਸਤਤੁਈਤਬਮੋਰਕੇਸੰਕਲਪਕੀਸਿਸੁਭੀਭਾਸ
ਤੀਹੈਹੇਲੀਲੇਜਬਲਗਪੁਰਦਾਬੋਧਤੁਣਕੋਨਹੀਪ੍ਰਾ
ਪਤਭੁਯਾਤਬਲਗਾਇਸਸਰੀਰਕੋਈਹਾਂਸਾਪਕਰਿਉ

ਹਸਿਸੁਚਲਕਾਰਿਦੇਖਾਅਧਿਭੂਤਕਸਰੀਰਸਾਬਾਅਤਿਵਾਹ
ਕਤੋਨਾਹੀਦੇਖੀਤਾਜੈਸੇਸੁਖਮਸਰੀਰਸੇਸੁਲਸਰੀਰਕਾ
ਕਾਰਜਨਾਹੀਹੋਤਾਤੈਸੇਸੁਲਦੇਹਸਾਬਸੁਖਮਸਰੀਰਕਾ
ਕਾਰਜਨਾਹੀਹੋਤਾਤਾਤੈਆਤਿਵਾਹਕਸਰੀਰਕਾਅਭੁਤਸਕ
ਰੁਜਬਾਅਭੁਤਸਕਰੇਰੰਗੀਤਬਉਹਸਿਸਾਂਦੇਖਦੇਕੋਸਮ
ਰਬਹੋਵੈਰੰਗੀਹੋਈਲੇਸਭੁਜਗਤਸੰਕਲਪਰੂਪਹੈਜਨਮ
ਮਰਣਾਆਦਿਕਾਵਿਕਾਰਸਭਚਿੰਤਾਬਿਖੇਪਫੇਰਾਸਤੇਹੈਂਜੈ
ਸੇਸੁਪਨੇਬਿਖੇਜਨਮਮਰਣਾਆਦਿਕਭਾਸਤੇਹੈਂਜਬਆ
ਤਮਪਦਕਾਅਭੁਤਸਕਰੇਰੰਗੀਤਬਉਹਬਿਕਾਰਮਿਟਜਾਵੇ
ਗੇਅਤਮਪਦਕੀਪਾਪਤਹੋਵੈਰੰਗੀਲੀਲੇਵਚਾਹੇਦੇ

ਵਿਤੁਮਪਰਮਾਨਿਰਮਲਉਪਦੇਸਮੁਤਕੋਕੀਆਰੈਸੋਅਰੁਆ
 ਸਾਕਿਆਰੈਅਰੁਕੈਸੇਹੋਤਾਹੈਪੁਸ੍ਟਹੁਏਤੇਫਲਾਕਿਆਪਾਈ
 ਤਾਹੈਦੇਵੀਉਢਚਾਹੇਠੀਲੇਚਿਤਬਿਖੇਸਦਾਆਤਮਪ
 ਦਕੀਚਿਤਵਨਾਹੋਵੈਅਰੁਆਤਮਾਕੀਕਥਾਨਹੋਵੈਪਰਸ
 ਪਰਾਆਤਮਾਕਾਬੋਧਹੋਵੈਆਤਮਾਹੀਕਾਮਨਨਹੋਵੈਇ
 ਸਕੋਬਹਮਾਅਭਿਆਸਕਹੀਤਾਹੈਜਿਨਪੁਰਖੋਕੋਰਾਤਾਦਿ
 ਨਾਅਪਆਤਮਸਾਸਤਕੀਚਿਤਵਨਾਬਿਖੇਬਿਤੀਤਹੋਤਾਹੈ
 ਔਰੁਬਾਸ਼ਾਕੋਪਟਾਵਤੇਹੈਅਤਿਨਕੋਬਹਮਾਅਰੁਆਸੀਜਾਣਾ
 ਐਸੇਬਹਮਾਅਰੁਆਸੀਮੀਪੁਰੀਆਤਮਪਦਕੋਪਾਪਤਹੋਤੇ
 ਹੈਅਜਿਸਕੀਬੁਧਵੈਗਾਰੂਪੀਰੰਗਸਾਬਰੰਗੀਹੈਅਰੁਆ

ਤਮਾਨੰਦਕੀਓਗਬਿਤਧਾਵਤੀਹੈ॥ ਐਸੇਉਦਗਾਤਮਾ
ਕੋਬਹਮਾਅਰੁਜਾਸੀਜਾਣਾਹੇਲੀਲੋਜਿਨਪੁਰਖੋਜਗਤਕੋ
ਅਤਪ੍ਰੰਤਅਭਾਵਜਾਣਿਆਹੈ॥ ਅਰੁਪਰਮਾਤਮਤੰਤੁਕੋਸੰਤ
ਜਾਣਕਾਰਿਅਰੁਜਾਸਕਰਤੇਹੈ॥ ਸੋਬਹਮਾਅਰੁਜਾਸੀਕਹੀਤੇ
ਹੈ॥ ਹੇਲੀਲੋਦਿਸਕੇਅਭਾਵਜਾਣੇਬਿਨਾਗਾਗਦੁਏਖਨਿਵ
ਰਤਨਹੀਹੋਤੇ॥ ਤਿਨੋਕਰਿਦੁਖਕੋਪਾਪਤਹੋਵੀਤਾਹੈ॥ ਜ
ਬਾਅਤਮਪਦਬਿਖੇਦਿਛਾਅਰੁਜਾਸਹੋਵੈ॥ ਤਬਾਅਤਮਪ
ਦਕੀਪਾਪਤਹੋਵੈ॥ **ਬਾਸਿਸੁਵਾਚਾ** ਹੇਗਮਜੀਅਗਮਾਨਰੁ
ਪੀਨਿਦਾਬਿਖੇਜੀਵਸੈਨਕਰਿਰਹੈ॥ ਤਿਸਕਰਿਨਾਨਾਪ
ਕਰਜਗਤਕੋਦੇਖਤੇਹੈ॥ ਅਗਮਾਨਨਿਦੁਤੇਵਚਨੋਕੇਜ

ਲਕੀਵਰਖਾਕਾਰਿਦੇਵੀਲੀਲਾਕੈਜਗਾਯਾਤਬਲੀਲਾ
 ਕਾਅਗਯਾਨਨਸੁਭਯਾ **ਬਾਲਮੀਕੀਵਚਾ** ਦੋਹਰਾ ਦਿਨ
 ਕਰਾਅਸਤਭਯੋਤਬੈਸਭੁਸੰਧਯਾਦਿਕਕੈਜਾਇਜਬਰਵਿ
 ਕਿਰਲਉਦੇਰਈਬਹੁਪਹੁਚੇਆਇ॥੧॥ **ਬਾਸਿਸੋਵਾਰ**
 ਹੇਰਾਅਜੀਜਬਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਾਅਰਧਰਾਤਕੇਸਮੇਦੇਵੀਅਰੁ
 ਲੀਲਾਕਾਸੰਬਾਦਭਯਾਦੂਲੋਸਾਬਫਾਪੇਰਾਜਾਕੇਪਾਸਤਬ
 ਦੋਨੋਦੇਵੀਆਂਕਲਪਨਾਕੈਤ੍ਰਾਗਕਾਰਿਅੰਗੀਕੈਸਕੈਚਕਰਿ
 ਸਾਮਾਧੀਬਿਖਾਇਸਤਭਈਆਂਆਨੈਕਾਗਤਉਪਰਪੁਤ
 ਲੀਆਂਲਿਖਛੇਡੀਆਂਰੈਂਤਬਾਅਹੰਤਾਤੇਲੋਕਰਿਦ੍ਰਿਸ
 ਰੂਮਤਿਨਕਾਸਾਂਤਹੋਰਾਯਾਅਰੁਸਾਮਾਧੀਬਿਖਾਇਸਤ

ਭਈਆਂ ਜੈਸੇ ਸਰਤ ਕਾਲ ਕਾ ਆਕਾਸ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੇ
ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਭਾਵ ਕੋ ਪਾਪ ਤਭਈਆਂ ਤਬ ਅੰਨ ਸਿਸ੍ਰ ਕੇ ਦੇਖ
ਲੋ ਸੰਕਲਪ ਬਾਸੋ ਆਨ ਫੁਰੀਆਂ ਤਿਸ ਕਰਿ ਆਕਾਸ ਰੂਪੀ ਦੇ
ਹਸਾ ਬਾ ਆਕਾਸ ਬਿਖੇ ਓਰੀਆਂ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੇ ਮੰਡਲ ਕੋਲੰਘ
ਕਰਿ ਅੰਨ ਤੇ ਜੋ ਜਨੇ ਪਰਜੰਤ ਗਈਆਂ ਬਹੁਤ੍ਰੁਤ੍ਰੁਤ੍ਰੁ ਕੀ ਸਿਸ੍ਰ
ਦੇਖੀਆਂ ਤਿਸ ਬਿਖੇ ਪਵੇ ਸਕੀਆਂ ਪਰਸ ਪਰਹਾਥ ਪਕੜਿਕ
ਰਿਚਲੀਆਂ ਜਾਵੈਂ ਆਨੇ ਏਕ ਹੀ ਆਸਣ ਪਰ ਚਲੀਆਂ ਜਾ
ਤੀਆਂ ਜੀਵ ਰੂਪੀ ਅਛਰ ਤਿਲੋਕੀ ਰੂਪੀ ਗੁਲਰੋ ਕੇ ਅੰਨ
ਤਾ ਬਿਛ ਦੇਖ ਤੇ ਦੇਖ ਤੇ ਭੂਮੰਡਲ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਤਿਸ ਬਿਖੇ ਪ
ਵੇ ਸਕੀਆਂ ਏਕ ਲਖ ਜੋ ਜਨ ਜੰਬੂ ਦੀ ਪਹੀਆਂ ਤਿਸ ਕੋ ਪਰੇ ਦੁਲਾ

ਪਾਣੀ ਸਮੁਦ੍ਰ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਰਿ ਵੇਸ੍ਰਤ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੋਂ ਆਗੇ ਦੂਲਾ ਕੁਸਾ
 ਖਦੀ ਪ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੋਂ ਦੂਲਾ ਪੁਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਰਿ ਵੇਸ੍ਰਤ ਹੈ ॥ ਬਹੁ
 ਤਿਸ ਤੋਂ ਦੂਲਾ ਤ੍ਰਕੋ ਚਦੀ ਪ ਹੈ ॥ ਤਹਾਂ ਦੂਲਾ ਦੂਪ ਕੇ ਸਮੁਦ੍ਰ
 ਕਰਿ ਵੇਸ੍ਰਤ ਹੈ ॥ ਬਹੁ ਤ੍ਰਕਾ ਲਖ ਲਖ ਦੀ ਪ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੋਂ ਦੂਲਾ ਮ
 ਦੁਕਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਹੈ ॥ ਬਹੁ ਤ੍ਰਕਾ ਮੇਦੁ ਦੀ ਪ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੋਂ ਦੂਲਾ ਮਾਖੀ
 ਕਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਹੈ ॥ ਬਹੁ ਤ੍ਰਕਾ ਦੂਲਾ ਪੁਣਹ ਕਰ ਦੀ ਪ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੋਂ ਦੂ
 ਲਾ ਮਿਠੇ ਜਲ ਕਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਹੈ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਪੁਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਹੈ ॥ ਤਿ
 ਨੇ ਤੇ ਪਰੇ ਦਸ ਕੋਟ ਜੋਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਨ ਸ੍ਰਗ ਨ ਕੀ ਪਿਥ ਵੀ ਹੈ ॥
 ਤਿਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਲੋਕਾ ਲੋਕ ਪਰ ਬਤ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਏਕ ਬਡਾ
 ਸਮੁਦ੍ਰ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਪਰੇ ਦਸ ਗੁਣਾ ਅਗਨਿ ਹੈ ॥ ਅਗਨਿ ਤੇ ਪ

ਰੇਦਸਗੁਣਵਾਯੁਰੈ॥ ਵਾਯੁਤੋਪਰੇਦਸਗੁਣਾਮਾਕਾਸਰੈ॥ ਆ
ਕਾਸਤੋਪਰੇਲਖਜੋਜਨਪਰਜਤਪਨਰੂਪਬ੍ਰਹਮੰਡਕੀਕੰਧਰੈ॥
ਤਿਸਕੋਦੇਖਕਾਰਿਫਿਰਆਈਆ॥ ਤਬਬਸਿਸ੍ਰਬਾਹਮਣਾਮਹੰ
ਧਤੀਕਾਮੰਡਲਦੇਖਤਭੁਈਆ॥ ਬਹੁਫਰਗਾਮਾਮਰੁਗਿਹਕੀ
ਸੋਰਾਦੇਖੀਜੋਜਾਤੀਰਹੀਰੈ॥ ਜੈਸੇਕਮਲੋਪਰਗਛਾਪਛੇਸੋਰਾ
ਜਾਤੀਰਹੈ॥ ਜੈਸੇਬਨਕੋਅਗਨਿਲਾਗੇਸੋਰਾਜਾਤੀਰਹੈ॥ ਤੈਸੇਸੋ
ਰਾਜਾਤੀਰਹੈ॥ ਦਾਸੀਆਂਰੂਦਨਕਰਤੀਆਰੈ॥ ਤਬਲੀਲਾਕੋ
ਇਹਾਇਛਾਉਪਜੀਜੇਮੁਛਕੋਅਰੁਦੇਵੀਕੋਮੇਰੇਬਾਂਧਵਦੇਖੇ
ਤਬਲੀਲਾਕਾਜੋਸਤਸੰਕਲਪਥਾ॥ ਤਿਸਕਾਰਿਦੇਖਤੇਭੁਏ
ਦੇਖਕਾਰਿਆਪਸਮੋਕਹਲੇਲਾਗੇ॥ ਇਹਦੇਵੀਅਰੁਗੀਰੀਆ

ਈਹੀਂਗਇਨਕੋਨਮਸਕਾਕਰੀਏ।ਹੇਰਾਮਜੀਤਬਜੈਸੁਸਰਮਾ
 ਬਸਿਸੁਕਾਬਰਾਪੁਤਬਾ।ਤਿਸੁਫੂਲੋਕਾਰਿਦੋਨੋਕੇਚਰਨਪੂਜੈਅ
 ਰੁਕਹਾਹੇਦੇਵੀਯੇਤੁਮਾਰੀਜੈਹੋਵੈ।ਹੇਦੇਵੀਯੇਈਹਾਂਬਾਹਮ
 ਦਾਬਾਹਮਦੀਬੋ।ਤਿਨਕਾਪਰਸਪਰਸੰਨੇਹਬਾ।ਮੇਰੇਪਿਤਾਮਰੂ
 ਮਾਤਾਬੋ।ਅਬਦੋਨੋਕਾਲਕੇਵਸਾਦੁਰਗਗਏਹੈਂ।ਤਿਸਕਾਰਿਹ
 ਮਬਹੁਤਸੋਕਵਾਨਭਏਹੈਂ।ਹਮਕੋਝੈਲੋਕਸੁੰਨਭਾਸਤੇਹੈਂ।ਹੇ
 ਦੇਵੀਯੇਤੁਮਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਕੋਹਮਾਰਾਐਕਰਨਿਵਰਤਕਰੋਕਾਹੇਤੋਂ
 ਜੁਮਹਾਂਪੁਰਖੋਕਾਸਮਾਗਮਨਿਹਫਲਨਾਹੀਹੋਤਾ।ਮਹਾਂਪੁਰ
 ਖੋਕਾਸਰੀਰਪਰਉਪਕਾਰਕੇਨਿਮਿਤਵਰਤਤਾਹੈਂ।ਹੇਰਾਮ
 ਜੀਤਬਲੀਲਾਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਕੋਤਿਸਕੇਸਿਰਪਰਹਾਥਰਾਖਾ।

ਤਿਸਕਾਰਿਉਸਕਾਤਾਪਸਭੁਨਸੁਹੋਗਯਾਅੰਤਹਕਰਦਾਸਾਂ
ਤਕੋਪਾਪਤਭਯਾਜੈਸੇਜੈਸੁਅਖਾਤਕੀਤਪੀਪਥਵੀਵ
ਰਖਕਰਿਸਾਂਤਹੋਤੀਹੈ। ਤੈਸੇਸਾਂਤਭਯਾਅੰਰਲੋਕਤਿਨਦੇ
ਵੀਪੋਕੇਦਰਸਨਕਰਿਪੁਸੰਨਤਾਕੋਪਾਪਤਭਯੋ **ਰਾਮੋਵਾਰ**
ਹੋਪੁਭੋਲੀਲਾਪੁਤਕੋਮਾਤਾਹੋਈਕਰਿਕਿਯੋਨਾਦਿਖਾਯਾ
ਵਸਿਸ਼ੋਵਾਰ ਹੋਗਮਜੀਅਗੁਮਾਨੀਕੋਭੂਮਕਰਿਕੋਜਗਤ
ਭਾਸਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਬਾਲਕਕੋਛਾਵੈਂਬੀਖੇਬੀਤਾਲਭਾਸਤਾ
ਹੈ। ਤੈਸੇਅਗੁਮਾਨੀਕੋਜਗਤਭਾਸਤਾਹੈ। ਭੂਮਕਰਿਕੋਅਗੁ
ਗਮਾਨਵਾਨਕੋਸਭਾਇਦਾਕਾਸਭਾਸਤਾਹੈ। ਜਗਤਕਲਪਨਾ
ਨਾਹੀਭਾਸਤੀ। ਸੋਲੀਲਾਕਾਮਹਾਂਅਗੁਵਾਨਸੁਹੋਗਯਾਥਾ

੮੮ ਜੈਸੇ ਸੂਰਜ ਕੇ ਉਦੈ ਹੂਏ ਅੰਧਕਾਰ ਨਾ ਸੁਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਲੀਲਾ ਕਾ ਅ
ਗਿਆਨ ਨਾ ਸੁਭਾਯਾ ਬਾ॥ ਇਸ ਕਾਰਣ ਤੇਂ ਆਪ ਕੋ ਆਤਮਾ ਵਨ ਜਾਣਾ ਵਤ
ਭਈ॥ ਅਗੁ ਸਿਰ ਪਰਹਾ ਬਜੇ ਫੇਰਿਆ ਸੇ ਦਾਇਆ ਕਰੀ॥ ਸੰਤੋ ਕਾ
ਦਾਇਆ ਲਾਭੁ ਰਾਵ ਹੈ॥ ਕੇਵਲਾ ਆਤਮ ਰੂਪ ਜਗਤ ਉਸ ਕੋ ਭਾਸਾ
ਥਾ॥ ਹੇਰਾ ਮਜੀਤ ਬਊਹਾਂ ਸੇ ਦੋਨੋਂ ਦੇਵੀਆਂ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋ ਗਈਆਂ॥
ਆਕਾਸ ਬਿਖੇ ਆਕਾਸ ਰੂਪ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਪਰਾਪਰ ਸੰਬਾਦ ਕਰਤ ਭੁ
ਈਆਂ ਜੈਸੇ ਸੂਪ ਨੇ ਬਿਖੇ ਸੰਵਾਤ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਦੇਵੀ ਕਹਾ ਜੇ ਲੀਲਾ
ਜੈ ਕਛੁ ਦੇਖ ਲਾਭਾ ਸੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿਉ॥ ਮੈਰ ਕਛੁ ਪੁਛ ਲਾਹੈ ਤੇ
ਪੁਛਾ॥ ਲੀਲੇ ਵਾਚਾ ਹੋਦੇ ਵੀ ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾ ਆਕਾਸ ਬਿਖੇ ਮੇਰਾ
ਭਰਤਾ ਬਾਸਿ ਸੁਭਾਹ ਮਦਾ ਹੂਆ॥ ਬਹੁ ਫਮਿਤ ਕਰੁ ਆਤਮ

ਇਸੀਮੰਤੁਪਾਆਕਾਸਾਬਿਖੇਲੋਕਫੁਰਾਆਯਾਪਦਮਰਾਜਾਹੋ
ਤਤੁਆਚਿਰਪਰਜੰਤਚਾਰਦੀਪਕਾਰਾਜਕੀਆਬਹੁਫਲਮਿ
ਤਕਰਆਤਬਾਇਸਮੰਤੁਪਾਆਕਾਸਾਬਿਖੇਉਸਕੇਜਗਤਤੁ
ਆਪਿਥਵੀਪਤਿਰੁਆਤਿਸਕਾਨਾਮਾਬਿਦੂਰਥਰੁਆਜੈ
ਸੇਸੰਪਟਬਿਖੇਅਨੇਕਸਾਰਿਓਕੇਦਲੇਹੋਵੈ। ਤੇਸੇਉਸਮੰਤੁਪਾਆ
ਕਾਸਾਬਿਖੇਭਰਤਾਕੀਸਿਧੁਕੀਮੁਖੁਕੇਅੰਤਰੁਰਾਸਤੀਹੈ। ਅ
ਬਮੈਂਕੀਆਕਰੇ। **ਦੇਵੀਉਵਾਰਾ** ਹੇਰੂਤਲਾਅਰੁਧਤੀਤੇਰੇਤੀਨ
ਰਰਤੇਹੈ। ਬਾਸਿਸੁਬਾਹਮਲਤੋਮਿਤਕਰੁਆਤਿਸਕਾਸਰੀਰ
ਰੁਸਮਹੋਗਾਇਆਸੇਤੇਰੇਮੰਤੁਪਾਬਿਖੇਸਵਪਛਾਰੈ। ਅਰੁਤੀਸ
ਰਾਰਤਾਪਿਥਵੀਪਤਿਰੁਆਹੈ। ਸੇਸੰਸਾਰਰੂਪੀਸਮੁਦ੍ਰਾਬਿਖੇ

੮੬ ਭੋਗਰੂਪੀਕਲੋਲੋਕਾਰਿਤਿਸਕੀਚੇਤਨਾਬਿਆਕੁਲਹੈ॥ਰਾਜ
ਕਰਜਾਬਿਖੈਚਤੁਰਹੂਆਆਤਮਪਦਤੇਬੇਮੁਖਭਾਜਾਹੈ॥ਅਰੁ
ਨਕਰਿਕੈਜਾਣਤਾਹੈਮੈਂਹੀਈਸੁਰਹੈਮੇਰੀਆਗੁਆਸਭਕੇਉਪਰ
ਚਲਤੀਹੈ॥ਮੈਸੇਸੰਕਲਪਬਿਕਲਪਰੂਪੀਜੇਵਣੇਸਾਬਬਾ
ਧਾਹੂਆਹੈ॥ਤਾਤੇਜਹਾਂਤੇਹੀਇਛਾਹੈਤਹਾਂਲੇਜਾਵੇ॥ਲੀਲੋ
ਵਚਾਹੈਦੇਵੀਅਥਪੂਰਬਣੀਮੁਣਕੋਸਿੰਮੁਤਕੁਈਹੈਪ੍ਰਥਮਾਰਿ
ਦਾਕਾਸਹੁੰਮੇਰਾਬਿਦੁਆਧਰੀਕਾਜਨਾਮਭਾਜਾਹੈ॥ਬਹੁਤਕੀਲ
ਨੀਭਈਹੈ॥ਕਦੰਬਥਨਬਿਖੇਬਿਚਲੇਲਾਰੀ॥ਬਹੁਤਥਨ
ਲਤਾਭਈਹੈ॥ਏਕਾਰਿਖੀਸੁਰਮੁਣਕੋਹਾਥਕਾਸਪਰਸਕੀਆ
ਮੈਂਮੁਤਕਭਈਤਿਸਤੇਗੀਹਾਬਿਖੇਪੁਤੀਭਈਤਹਾਂਜੇਮੁਣ

ਸੋ ਕਰਮ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪੁਰਖ ਕਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਰਿ ਮੈ ਬਡੀ ਲਖ ਮੀਸ
ਪੰਨ ਰਾਜਾ ਭਯਾਇ ਨ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇ ਕਰਿ ਮੈ ਆਠ ਸੋ ਜਨਮ
ਪਾਏ ਹੈਂ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੇ ਵਾਸ ਨ ਕਰਿ ਘਟੀ ਜੰਡ ਕੀ ਸ਼ਿਆ
ਈ ਭੂਮਿ ਹੋ ਅਥ ਮੈ ਨਿਹ ਚੈ ਕੀ ਆਹੈ ਜੋ ਮਾਤੁ ਮਗਨ ਬਿਨ
ਜਨ ਮੈ ਕਾ ਅੰਤ ਨਾ ਹੀ ਤੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਨਿਹ ਸੰਕਲਪ
ਦਕੋ ਪਾਪ ਤਰੁਈ ਹੋ **ਰਾਮ ਉਵਾਚ** ਹੇ ਭਗਵਨ ਬੰਜ ਸਾਰ
ਕੀ ਨਿਆਈ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖਪਰ ਬਾਅਨ ਤ ਕੋਟ ਜੋ ਜਨ ਕਾਇ
ਤਾਰ ਤਿਸ ਕੋ ਕੈ ਸੇਲੰ ਪਗਈ ਅਨਾ **ਬਸਿਸਟ ਵਾਚ** ਹੇ ਰਾਮ
ਜੀਨ ਕੋ ਉਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖਪਰ ਹੈ ਨ ਕੋ ਉਗਾ ਯਾ ਹੈ ਸਭੁ ਆ
ਸਰੁ ਪਹੈ ਉਸੀ ਪਰ ਬਤ ਕੇ ਗਾਮਾ ਬਿਖੇ ਜੋ ਬਸਿਸਟ ਬਾਹ

੬੦ ਮਲਕਾਰੀਹਥਾਉਸੀਮੰਡੁਪਾਆਕਾਸਬਿਖੇਸਿਸਟਾਕਾਅਨੁ
ਰੁਵਕਰਤਰੁਈਅੰਜਬਥਾਸਿਸੁਬਾਹਮਲਾਮਿਤਰੁਯਾਤੁ
ਬਉਸੀਮੰਡੁਪਾਆਕਾਸਕੇਕੋਲਾਬਿਖੇਆਪਕੋਚਾਰਸਮੁਦ੍ਰੇ
ਪਰਜੰਤਰਾਜਾਨਤਰੁਯਾਜੈਮੈਰਾਜਾਪਦਮਹੈਅਮਰੁ
ਧਤੀਕੋਲੀਲਾਦੇਖਤਰੁਯਾਜੁਮੇਰੀਇਸਤੀਹੈਜਬਮਿ
ਤਰੁਯਾਤੁਬਉਸੀਮੰਡੁਪਾਆਕਾਸਬਿਖੇਐਰਜਗਤਕਾਰਾ
ਜਾਬਿਦੁਰਥਾਆਪਕੋਜਾਨਤਾਰੁਯਾਸੇਤੂਦੇਖਜੇਕਹਾਂਗ
ਯਾਹੈਅਮਰੁਕਿਆਰੁਪਰੁਯਾਹੈਉਸੀਮੰਡੁਪਾਆਕਾਸਬਿ
ਖੇਉਸਕੋਸਿਸੁੰਕਾਅਨੁਰੁਵਕਰੁਯਾਤਾਤੇਜੇਸਿਸਾਹੈਸੇ
ਉਸੀਬਾਸਿਸੁਕੋਚਿਤਬਿਖੇਇਸਤਹੈਅਮਰੁਦੇਵੀਜੇਕ

ਪਤਰੂਪਹੈ॥ ਤਿਸਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇ॥ ਆਪਦੇਹੀਰਿਦੇ॥ ਆਕਾਸਾਇ
ਖੇਲੀਲਾਉਡੀਹੈ॥ ਅਤਿਵਾਹਕਦੇਹਜੇ॥ ਆਕਾਸਰੂਪਹੈ॥ ਤਿ
ਸਕਾਰਿਉਡੀਹੈ॥ ਬਹਮੰਡਕੇਲੰ॥ ਪਕਾਰਿਬਹੁਫਉਸੀਰਿਹ
ਬਿਖੇਆਈਹੈ॥ ਜੈਸੇਸੁਪਨੇਤੇ॥ ਸੁਪਨੰਤਰਕੋਪਾਪਤਹੋਵੀ
ਯੈਤੈਸੇਦੇਖਾ॥ ਆਈਅੰ॥ ਤੋਕਹਾਂਗਈ॥ ਆਅਰੁਕਹਾਂਆਈ
ਆਏਕਹੀ॥ ਇਸਥਾਨਾਬਿਖੇਇਸਤਹੋ॥ ਇਕਰਿਏਕਾਸਿਸ੍ਰਤੇ॥ ਅੰ
ਨਾਸਿਸ੍ਰਕੇਦੇਖਾ॥ ਹੈਰਾਮਜੀਜੈਸੇਸੁਪਨੇਕੀਸਿਸ੍ਰਨਾਨਾਪ
ਕਰਕੇਬਿਵਹਾਰੋ॥ ਸਹਿਤਬਡੀਗਾਂਭੀਰਭਾਸਤੀਹੈ॥ ਸੋਆਭਾ
ਸਮਾਤਹੈ॥ ਤੈਸੇਇਨ੍ਹੰਭੀਜਗਤਦੇਖੈ॥ ਨਕੋਉਬਮਾਂਭੂਹੈ॥
ਨਕੋਉਜਗਤਹੈ॥ ਕੇਵਲਚੈਤੰਨਕਾਕਚਨਹੈ॥ ਬਲਾਕਛੁ

੮੧ ਨਾਹੀ ਜੈਸੀ ਸੰਵੇਦ ਨ ਫੁਰਤੀ ਹੈ ਤੈਸਾ ਆਕਾਰ ਹੋਇ ਰਾਸਤਾ
ਹੈ ਕੇਵਲ ਵਾਸੁ ਆਤਮਾ ਜਗਤ ਹੈ ਪ੍ਰਥਵੀ ਆਦਿ ਕਤ ਤੁਕੇ
ਉਉ ਪਾਜੀ ਆਨਹੀ ਨਿਰਾਵਰਣ ਗੁਣ ਆਕਾਸ ਅਨੰਤ
ਰੂਪਾਇ ਬਤ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੰਵਰੂਪ ਭ੍ਰੀਪਵਨ ਹੈ ਅਗਨਿ ਸਪੰ
ਦਰੂਪ ਭ੍ਰੀਪਵਨ ਹੈ ਤੈਸੇ ਫੁਰਣੇ ਬਿਖੇ ਭ੍ਰੀਆਤਮਾ ਹੈ ਅਫੁ
ਰਤੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਕਚਨ ਬਿਖੇ ਭ੍ਰੀਜਯੋ ਗਤਿ ਉਸਤਰੂਪ ਹੈ
ਜਬ ਚਿਤ ਕਚਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਆਪਹੀ ਜਗਤ ਰੂਪ ਹੋਇ
ਰਾਸਤਾ ਹੈ ਸਰਬਤ ਸਰਬ ਰੂਪ ਚਿਦਾਕਾਸ ਹੈ ਜਿਨ ਪੁਰ
ਖੋ ਮੈਸੇ ਜਾਇਆ ਹੈ ਤਿਨ ਕੇ ਜਗਤ ਆਕਾਸ ਤੇ ਭ੍ਰੀਸੁਨ
ਰਾਸਤਾ ਹੈ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਜਾਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਕੀ

ਨਿਆਈ ਦਿਓ ਰਾਸਤਾ ਹੋਵੇ ਹਰਾ ਜੈ ਸੇ ਸੁਪਨੇ ਮੇਂ ਜਗਤ
ਅਰੁ ਜਲਾ ਕੇ ਰਲੇ ਮਾਹਿ ਸੂਰਨ ਮਧ ਭੂਖ ਲਾਯਾ ਤੁਝ ਜਗ
ਆਤਮਾ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਚਿਰ ਕਾਲ ਜੇ ਲੀਲਾ ਆਤਮ
ਅਰੁ ਸਕੀਆ ਬਾਹਿ ਤਿਸ ਕਰਿ ਸੁੰਧਰਾ ਮਨ ਰੂਪ ਭਈ ਜੇ
ਕਛੁ ਅਰੁੰਧਤੀ ਕੇ ਸਰੀਰ ਕਰਿ ਕਰ ਮਕੀਆ ਹੋਇ ਸਦੇ ਸ
ਬਿਖੇ ਸੇ ਦੇਵੀ ਕੇ ਸਮਰਨ ਕਰਿ ਕਹਤ ਭਈ ਜੁ ਹੋ ਦੇਵੀ ਮੁਖ
ਕੋ ਪਗਟ ਰਾਸ ਤੇਯੋਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਅੰਤੁ ਪਾਆ ਕਾਸ ਹੋਇ ਸਾ ਬਿਖੇ
ਮੇਰੇ ਰਾਗਤਾ ਕਾ ਹਿਦਾ ਆਕਾਸ ਹੋਇ ਅੰਗੁ ਸੁਮਾਤਿ ਸਾ ਬਿਖੇ
ਜਸੀ ਵਾਨ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕੋ ਚਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰੋਪ ਰਜਤ ਪਿਥਵੀ ਕਾ
ਰਾਜ ਰਾਸਾ ਮਾਹਿ ਹੋਈ ਹਾਂ ਆਠਾ ਦਿਨ ਬਿਤੀਤ ਭਈ

੬੨

ਅਗੁ ਉਹਾਂ ਚਿਰਕਾਲ ਗਾਜਕਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਤ ਭਯਾਹੈ ਗਇਸਪੁ
ਕਾਰ ਬੈਠੇ ਕਾਲਾ ਬਿਖੇ ਬਹੁਤ ਕਾਲਕਾ ਅਨੁਭਵ ਕਾਰਿਹਾਮਾ
ਰੇਹੀ ਮੰਡੁ ਪਾ ਬਿਖੇ ਸਵਪਨਾਹੈ ਅਗੁ ਤਿਸਕੀ ਪੁਰਯਾ ਸੁਕਾ
ਬਿਖੇ ਜਗਤ ਫੁਗਾ ਆਯਾਹੈ ਅਤਿ ਸਾ ਬਿਖੇ ਗਾਜਾ ਬਿਦੂਰ
ਬਾਅਪ ਕੋ ਜਾਨਤ ਭਯਾਹੈ ਉਸਕੀ ਸਾਂਵਿਤਾ ਇਸੀ ਮੰਡੁ
ਪਾਅਕਾ ਸਾ ਬਿਖੇ ਸੁਭਕੋ ਕੋਟ ਜੋ ਜਨ ਪਰਜੰਤ ਸਿਸੁ ਰਾਸਤੀ
ਹੈ ਪਰ ਬਤ ਮੇਪਾ ਅਨੇਕ ਪਰਜੰਤ ਲਾਂ ਪਹੁੰ ਜਾਵੇ
ਤਬ ਭਰਤਾ ਕੋ ਨਿਕਟ ਪਾਪਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੇ ਰਲੇ ਜਹਾਂ ਬਿ
ਦੂਰ ਬਾਮੇਰ ਭਰਤਾਹੈ ਜੇ ਦੂਰ ਹੈ ਤੋ ਭੀ ਨਿਸਚੈ ਵਾਨੇ ਕੋ ਨਿ
ਕਟ ਹੀਹੈ ~~ਬਾਸਿ ਸੁਭਾ~~ ਹੇਗਾ ਮਜੀ ਇਸਪੁ ਕਾਰ ਕਹਿ

ਤਸੁਧਾਅਨੰਤਾਅਪਣੇਆਪਾਬਿਖੇਇਸਬਤਹੈ॥ਤਿਸਕੋਅੰ
 ਤਪਾਵਟੇਕੋਬਹੁਆਬਿਨੁਸਿਵਮਨਰੂਪੀਬੇਗਕਰਿਕਲ
 ਪਪਰਜੰਤਜਾਵੈ॥ਤੈਭੀਨਪਾਵੈ॥ਜੈਸੇਸੁਰਜਕੀਆਕਿਰ
 ਠਾਬਿਖੇਤਸਰੇਫਰਾਸਤੇਹੈ॥ਤੈਸੇਪਰਮਾਆਕਾਸਾਬਿਖੇਬ
 ਹਮੰਤੁਰਾਸਤੇਹੈ॥ਹੇਰਾਮਜੀਚਿਤਸਾਂਵਿਤਾਬਿਖੇਜੈਸਾਜੈਸ
 ਸੰਦਫੁਰਤਾਹੈ॥ਤੈਸਾਤੈਸਾਆਕਾਰਹੋਇਰਾਸਤਾਹੈ॥ਵਾ
 ਸਰਵਤੰਨਕੋਊਅਪਹਰੈ॥ਨਉਰਧਹੈ॥ਨਾਵਤਾਹੈ॥ਨ
 ਵਤਾਹੈ॥ਕੇਵਲਾਅਤਮਸੰਤਾਅਪਣੇਆਪਾਬਿਖੇਜੁਯੋਕੀ
 ਤੈਇਸਬਤਹੈ॥ਜੈਸੇਬਾਲਕਕਾਸੰਕਲਪਉਪਜਉਪਜਕ
 ਰਿਨਸੁਹੇਤਾਹੈ॥ਤੈਸੇਚੈਤੰਨਸਾਂਵਿਤਾਬਿਖੇਜੈਗਤਉਪਜ

ਕਰਿ ਨਾਹੁ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਵੰਟੇ ਕੈ ਚੋਟੇ ਫਰਕੀ ਫੀ ਅੰਠਿ ਰਤੀ
 ਅੰਗੁ ਹੈ ਉਨ ਕੇ ਅਨ ਬਿਖੇ ਅਧਹ ਉਰਧ ਕੀ ਕਲਪਨਾ ਹੋਤੀ ਹੈ॥
 ਦੋਹਰਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਅਨੇਕਾ ਆਕੁਸ ਹੈ ਅਤਮ ਸੰਤਾ ਮਾਹਿ॥ ਜੈਸੇ ਫੁ
 ਰਟਾ ਹੋਤ ਹੈ ਤੈਸੇ ਕੁਸਤੁ ਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾ
 ਰ ਕੀ॥ ਅਸਿ ਸੁੰਦੇ ਖ ਕਰਿ ਦੇ ਨੇ ਦੇਵੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਲੇ ਮੰਡੁ ਪਾਇ
 ਬਾਨ ਬਿਖੇ ਅਧਿ ਪਾਤਰੁ ਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੈਸੇ ਸੋ ਆਹੂ॥ ਅਜਗ ਕਰਿ
 ਦੇਖਤਾ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਅਪਲੇ ਮੰਡੁ ਪਕੇ ਦੇਖਾ॥ ਤਬਾਕੀਆ ਦੇਖੇ ਜੁ
 ਰਾਜਾ ਫੂਲੇ ਕੇ ਸਾਬ ਫਾਂਪਾ॥ ਆਹੂ॥ ਅਰੁ ਸਵਪੜਾ ਹੈ॥
 ਅਰਪਰਾਤ ਕਾਸਮਾ ਹੈ॥ ਸਵਕੇ ਪਾਸਾ ਲੀਲਾ ਸਰੀਰ ਪੜਾ ਹੈ॥
 ਬਿਚਾਰ ਕੀਆ ਜੇ ਸਹਾਰਾ ਜਾ ਜਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਹਾਂ ਚਲੀਐ

ਤਿਸਕੀਜੋਪੁਰਸੁਕਾਬੀਜਿਸਾਬਿਖੇਬਿਦੂਰਬਕਾਅਨਰੁਵਹੁਅ
ਹੈ॥ਤਿਸਸੰਕਲਪਕੇਅਨੁਸਾਰਾਬਿਦੂਰਬਕੀਸਿਸੁਦੇਖਦੇਕੋਅ
ਤਿਵਾਹਕਸਰੀਰਕਰਿਆਕਾਸਮਾਰਗਕੋਉਡੀਆਂਤਬਜਾ
ਇਕਾਰੀਬਿਦੂਰਬਕੇਸੰਕਲਪਾਬਿਖੇਜਗਤਕੋਦੇਖਤੁਬੁਝੀਯਾ
ਸਪਤਦੀਪਨੋਖੰਡਸੁਮੇਰਾਆਦਿਕਪਰਬਤਸਮੁਦ੍ਰਾਆਦਿਕਸ
ਰਚਨਾਕੋਦੇਖਤੁਬੁਝੀਆਂਜੰਬੂਦੀਪਾਬਿਖੇਬਿਦੂਰਬਰਾਜੇ
ਕਾਮੰਡਪਦੇਖਾਤਹਾਂਗਾਜਾਸਿੰਧਸੈਨਾਕੋਲੇਆਇਆਹੈ॥ਦੋਨੋ
ਸੈਨਾਮਿਲਕਾਰਿਜੰਧਕਰਲੇਲਾਗੇਹੈ॥ਤਿਲੋਕੀਜੰਧਕਾਕੋਤੁ
ਕਦੇਖਲੇਆਈਹੈ॥ਦੇਵਤੇਸਿੰਧਚਲਦਾਗੰਧਰਬਕੋਤੁਕਦੇ
ਖਤੇਹੈ॥ਜੋਕੋਉਸੁਰਮਾਜੁਧਾਬਿਖੇਪਾਟਾਤੁਆਗੇਗਾ॥ਤਿਸ

ਕੋਹ ਮਾਸੁ ਰਗ ਬਿਖੇਲੇ ਜਾਵੈ ਗੋਆ ਮਰੁ ਰਕਤ ਮਾਂਸ ਕੇ ਕੋ ਜਨ ਨ ਕ
 ਰ ਲੇ ਕੋ ਕੁਤੁ ਰਾਖ ਸਾਪਿ ਸਾਚ ਜੇ ਗਲੀਆਂ ਨ ਇਸ ਬਤ ਕੁਏ ਹੈਂ ਜੇ
 ਸਾਸ ਤੁਏ ਕਤ ਜੁਪ ਨਾ ਹੀ ਕਰਤੇ ਮਨ ਰਬ ਰੂਪੀ ਅਰ ਬਕੇ ਨਿਮਿ
 ਤ ਜੁਪ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੇ ਨ ਰਕ ਕੋ ਪਾਪ ਤਹੇ ਵੈ ਗੋਆ ਮਰੁ ਜੇ ਧਰਮ ਕੇ
 ਨਿਮਿਤ ਯੁਪ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤੇ ਸੁਰਮਾ ਸੁਰਗ ਕੋ ਪਾਪ ਤਹੇ ਤੇ ਹੈਂ ਜੇ ਪੁ
 ਰਖ ਗੋਬਾਹ ਮਾਂਸੁ ਮਰੁ ਲਾਗਤਾ ਆਏ ਕੀਰਖ ਮਾ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਯੁ
 ਪ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕਾ ਸੁਰਗ ਬਿਖੇਲੀ ਜਸ ਹੇਤਾ ਹੈ ਈਹਾਂ ਕੀ ਜ
 ਸਹੇਤਾ ਹੈ ਹੇਰਾ ਮਜੀਤ ਬਦੋ ਨੈ ਸੈ ਨ ਕਾ ਏਕ ਏਕ ਜੋ ਧਾਨਿਕ ਸੇ
 ਉਹ ਕਹੇ ਤੁੰ ਬਾਣ ਚਲਾਇ ਉਹ ਕਹੇ ਤੁੰ ਚਲਾਇਆ ਮਰੁ ਕੋ ਧੰਦਿ
 ਸੁਕ ਰਿਇਸ ਰਹੇ ਰਹੇ ਮਾਨੇ ਮੁਰਤਾ ਲਿਖੇ ਛੇਤੀ ਮਾਹੀਂ ਗਤਿ

ਸਕੇਅਨਤਰਮੇਰਜੇਧਾਦੇਨਸੈਨਕੇਆਏਅਨੈਪੁਲੈਕਾਲ
ਕੇਸਮੁਦੁਓਛਲੇਚੈਂਤਿਸਕੇਆਵਲੇਕਾਰਿਏਕਏਕਜੇਧਾਕੀ
ਮਰਜਾਦਾਦੁਰਹੋਗਈਏਕਠੇਜੁਧਕਰਦੇਲਾਗੇਕਹੁਖੜ
ਗੀਕੇਪਹਾਰਹੋਵੈਂਕਹੁੰਕੁਹਾੜਿਓਕੇਰਿਸੁਲੇਕੇਮੇਹਲਾਥਰ
ਫੀਕਟਾਰੀਫੁਰੀਚਕ੍ਰਗਦਾਆਦਿਕਸਸੜੇਕੇਪਹਾਰਹੋਵੈਂ
ਅਬੁਬਡੇਸਬਦਕਰੈਂਜੇਤੇਕਛੁਪੁਲੈਕਾਲਕੇਉਪਦੁਵਥੇਸ
ਏਕਠੇਹੁਏਕੁਸੇਜੇਜੇਧੇਥੇਸੇਜੁੰਧਕੇਸਨਮੁਖਧਾਵੈਂਜੇਕਾਇਰਥੇ
ਸੋਭਾਗਜਾਵੈਂਅੰਸਾਸੰਗਾਮਹੂਆਜੇਧਮੇਕੇਸਿਰਕਾਟੇਗਏਹ
ਸਤੀਧੋੜੇਤਿਨਕੇਮਿਤਕੋਪਾਪਤਭਏਰੁਧਰਕੀਅੰਨਦੀਆਚ
ਲੀਆਤਿਸਾਥਿਖੇਪੁਲੀਵਹਤੇਜਾਵੈਂਗਾਮੇਵਾਚਾਹੇਰੁਗਵ

ਨਉਹਦੇਵੀਆਂਕਹਾਂਇਸਬਤਹੋਇਕਰਿਦੇਖਤਰੁਈਆਆ **ਬਾਸਿ**
ਹੋਵਾਚਾ ਹੋਰਾਮਜੀਦੋਨੋਦੇਵੀਆਂਸੰਕਲਪਕੇਬਿਬਾਨਕਲਪ
 ਕਰਿਆਕਾਸਾਬਿਖੇਇਸਬਤਰੁਈਆਂਬਿਜਲੀਕੀਨਜਾਣੀ
 ਸਸਤੋਕਾਚਾਮਤਕਾਰਹੋਤਾਹੈ। ਜੇਜੇਸੁਰਮਾਜੁਧਾਬਿਖੇਪ੍ਰਾਣੇ
 ਤਾਗੋ। ਤਿਸਕੋਬਿਦੁਆਪਰੀਆਂਸੁਰਗਲੇਜਾਵੈ। ਦੇਵਗ
 ਲਉਸਤਤਿਕਰੈਜੇਤੀਕਛੁਰਕਤਤਿਨਕੀਭੂਮਪਰਪੜੀਹੈ। ਤਿ
 ਸਭੁੰਦਬਿਖੇਜੇਤੇਮਿਤਕਾਕੇਕਲਕੇਆਏਹੈ। ਤਿਨਕਲਾਕਿਓਜੇ
 ਤੇਵਰਖਸੁਰਗਕੋਭੁਗੰਗੇ। ਇਸਕਰਿਸੁਰਮੇਸੁਰਗਲੇਕਕੇਭੋਗ
 ਨਿਮਿਤਹਰਖਵਾਂਨਹੋਵੈ। ਅਰੁਜੁਧਕਰੈ। ਅਰੁਪ੍ਰਾਣੇਕੇਤਾਗ
 ਲੇਕਾਸੇਕਨਕਰਹਿ। ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੇਸਸਤੁਲਾਵੈ। ਅਰੁਸੰ

ਘਰੈ ਥਰੁ ਫੁਟੁ ਪਕੇਸਨ ਮੁਖ ਹੋਵੈ ॥ ਧੀਰ ਜਪਾਰ ਕਰਿ ਇਸ ਬਤ
ਹੋਰ ਹੋ ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਅਚਲ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੋਰ ਹੋ ॥ ਹਸਤੀ ਪ
ਰਸ ਪਰ ਜੁੰਧ ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਬਰੇ ਸਬਦ ਕਰੈ ॥ ਖਡਗ ਵਾਲੇ ਸਾਬਕ
ਡਗ ਵਾਲ ਜੁੰਧ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਲਵਾਲੇ ਸਾਬ ਤਿਸੁ ਲਵਾਲ ਜੈਸਾ
ਕਿਸੀ ਪਾਸ ਸਸਤ ਹੋਵੈ ॥ ਸੋ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਾਬ ਜੁੰਧ ਕਰੈ ॥ ਮੁਸਟੀ ਸਾਬ ਮੁ
ਪਕਾ ਹਿਦਸੇ ॥ ਦਿਸਾ ਜੁੰਧ ਸਾਬ ਪੁਰਣ ਹੋਰ ਹੀ ॥ ਆਹੇ ਰਾਮ ਜੀ
ਜਬਾਇ ਸਪੁਕਾਰ ਬਡਾ ਜੁੰਧ ਹੁੰ ॥ ਆਹੇ ਤਬ ਬਡਾ ਗੁਪਿਰ ਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹ
ਨਦੀ ਆਂਕੀ ਨ ਆਈ ॥ ਤੀਖਨ ਬੇਰ ਕਰਿ ਚਲੁ ॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜਾ
ਮਨੁਖ ਰਬ ਸਭ ਟਹੁ ਤੇ ਜਾਵੈ ॥ ਸਮੁਦ੍ਰੈ ਬਿਖੇਤ ਰੰਗੀ ਨ ਆਈ
ਉਛਲ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਆਵੈ ॥ ਜੈ ਖਰਾਖ ਸਪਿਸਾ ਚਾਅਾ ਦਿਕੁ ਤੇ ਤਾਮ

ਸੀਭੋਕਥੇਸੋਸਾਂਸਖਾਵੈਂ। ਰੁਧਿਰਪਾਨਕਰੈਂ। ਉਨਕੋਉਤਸਾਹਕੀ
ਨਾਪਾਪਤਰੁਈ। ਜੈਸੇਦੀਪਕਾਬਿਖੇਪਰੰਗਪਛੇਰੁਸਮਹੋਤੇਹੈ
ਤੈਸੇਜੋਕੋਉਜੁਧਾਬਿਖੇਪਛੇਜੋਪਛੇਰੁਸਮਹੋਜਾਵੈ॥ **ਦੋਹਰਾ**
ਜਿਤੋਯੁਧਕੋਥੋਰਥਾਮੁਖਤੋਕਹਿਓਨਜਾਇ। ਸੇਜਨਾਗਜੋਸਹ
ਸੁਫਟਸੋਭੀਬਕਤਰਹਾਇ॥੧॥ ਚੇਰਾਮਜੀਜਬਾਇਸਪਕਾਰ
ਜੁਪਹੂਆ। ਤਬਸੁਰਜਾਅਸਤਰੁਆਮਾਨੋਤਿਸਕੀਆਕਿਰਦਾ
ਭੀਸਸੌੜੇਕੋਪਹਾਰਕਾਰਿਅਸਤਕੋਪਾਪਤਰੁਈਆਂਹੈਂ। ਤਬ
ਬਿਦੁਰਥਰਾਜਾਮੰਡੀਕੋਕਹਤਰੁਆ। ਚੇਮੰਡੀਅਬਾਯੁਧਕੋਸੰ
ਤਕਰੀਯੈ। ਜੁਸੁਰਜਾਅਸਤਰੁਆਹੈ। ਅਰੁਜੇਧੇਭੀਜੁਪਕਰਤੇ
ਥਕੇਹੈਂ। ਰਾੜਕੋਅਰਾਮਕਰੈਂ। ਬਹੁਨਾਦਿਨਕੋਜੁਪਕਰੈਗੇ। ਤਾਤੇ

ਬਸਤੁ ਫੇਰੇ ਜੁ ਜੁ ਪਸਾਂਤ ਹੋਵੈ ਤਬ ਸੰਤੀ ਦੇ ਨੈ ਸੈ ਨਾ ਕੇ ਮਧਾ ਬਿਖੇ
ਉਚੇ ਚੜ੍ਹ ਕਾਰਿ ਬਸਤੁ ਫੇਰਿਆ ਤਬ ਦੇ ਨੈ ਸੈ ਨਾ ਜੁ ਪਕਤੁ ਮਾਰਗੀ
ਆਪਲੀ ਆਪਲੀ ਸੈ ਨਾ ਬਿਖੇ ਨੈ ਬਤੁ ਨਗਾਰੇ ਬਾਜ ਦੇ ਲਾਗੇ ਗਾਰ
ਜਾ ਬਿਦੂਰ ਬਠੀ ਆਪਲੇ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਖੇ ਆਨਾ ਇਸ ਬਤੁ ਯਾ ਰਹਾ ਭੂਮ
ਕਾਸਾਂਤ ਹੋ ਗਈ ਜੈ ਸੇ ਸਰਤ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਸੇ ਪੋਤੇ ਰਹਿਤ ਅਕਾਸ ਨਿ
ਰਮਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਰਹਾ ਭੂਮ ਕਾਸਾਂਤ ਕੋ ਪਾਪਤ ਭਈ ਆ ਬਿਦੂਰ ਬ
ਕਿਵਾੜੇ ਕੋ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕਰਿ ਰਿਬਿਸਾ ਮਕੀ ਆਸੰਤੀ ਸਾ ਬਾ ਬਿਚਾ
ਰਕੀ ਆਦਿ ਨ ਕੋ ਐਸੇ ਜੁ ਪਕਰੇ ਗੇ ਏਕ ਮਹੂਰਤ ਪਰ ਜੰਤੁ ਸਿਜਾ
ਪਰ ਸੈਨ ਕੀ ਆਗਾ ਚਿੰਤਾ ਕਾਰਿ ਬਹੁ ਝੁਜਾਗ ਉਠਾ ਅਰੁ ਦੇ ਨੈ
ਦੇਵੀ ਆਂਭੀ ਆਕਾਸ ਤੇ ਉਤਰ ਕਾਰਿ ਸੁਛਾ ਮਪੁ ਮਾਣੇ ਕੇਰੰ ਪਸੰਗਿ

ਹਥਿਖੇਪਵੇਸਕੀਆਆਰਾਮਉਵਾਰਾਹੇਭਗਵਨਸਰੀਰਸਾਥ
 ਪਮਾਣੇਕੇਰੰਧਾਬਿਖੈਦੇਵੀਆਕੈਸੇਪਵੇਸਕੀਪਮਾਣਤੋਕਮਸ
 ਕੀਤੋਤੁਤੋਰੀਸੁਛਮਹੋਤੇਹੈ॥ **ਬਸਿਏਵਚਾ** ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਭ੍ਰਾਂਤ
 ਕਰਿਜੇਆਪਿਭ੍ਰਤਕਸਰੀਰਉਦੇਹੁਆਰੇਸੋਸੁਖਮਾਬਿਖੈਪੁ
 ਵੇਸਨਾਹੀਕਰਿਸਕਤਾਪਰੁਮਨਰੂਪੀਸਰੀਰਕੋਤੋਰੋਕਕੋਉਨਾਹੀ
 ਸਕਤਾਸੇਦੇਵੀਅਰੁਣੀਲਾਕਾਆਤਿਵਾਹਕਸਰੀਰਬਾਅਤਿ
 ਸਤੋਂਸੁਖਮਪਰਮਾਣੇਕੇਮਾਰਗਪਵੇਸਕਾਉਨਕੋਜਤਨਕਛੁਨ
 ਭਯਾਹੇਰਾਮਜੀਜਿਨਕੋਇਹਆਕਾਰਸੁਪਨਸੰਕਲਪਪੁਰਕੀ
 ਨਿਆਈਨਿਸਚੈਹੁਏਹੈ॥ ਅਤਿਨਕੋਰੋਕਕੋਉਨਾਹੀਸਕਤਾਅੰਗ
 ਭੀਸਭਕਾਚਿੰਤਮਾਤਸਰੀਰਹੈ॥ ਪਰੁਜੈਸੀਜੈਸੀਵੇਦਨਾਦਿ

ਕਹੁਈਚੈ॥ ਤੈਸਾਹੀਭਾਸਤਹੈ॥ ਪਥਮਜੋਆਤਮਾਤੇਸ੍ਵਰਾਵਕਫੁ
ਰਿਆਹੈ॥ ਸੋਅਕਾਰਲਹੈ॥ ਪਾਛੇਪ੍ਰਮਾਦਕਰਿਕਾਰਜਕਾਰਲਹੈ॥ ਭੁ
ਸਜਾਹੈ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਤੀਨਾਅਕਾਸਹੈ॥ ਏਕਾਚਿਦਾਕਾਸਹੈ॥ ਏਕਾਚਿ
ਤਾਕਾਸਹੈ॥ ਤੀਸਰਾਭੂਤਾਕਾਸਹੈ॥ ਤਿਨਾਬਿਖੇਵਾਸਤਵਾਚਿਦਾਕਾ
ਸਹੈ॥ ਸੋਸੁਧਹੈ॥ ਅਚੇਤਾਚਿਨਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਤਿਸਾਬਿਖੇਜੋਸੰਵੇਦਨ
ਫੁਰੀਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਨਾਮਾਚਿਤ੍ਰਾਅਕਾਸਹੈ॥ ਤਿਸੀਬਿਖੇਸਪੁਰਨ
ਜਗਤਹੁਆਹੈ॥ ਸੋਚਿਤਾਕਾਸਸਰਬਗਤਹੈ॥ ਜੈਸਾਜੈਸਾਫੁਕੁਦਾ
ਤਿਸਾਬਿਖੇਹੋਤਾਹੈ॥ ਤੈਸਾਹੋਇਕਰਿਭਾਸਤਾਹੈ॥ ਜਲਾਬਿਖੇਤਰੰ
ਗਰੂਪਹੋਤਾਹੈ॥ ਪਰਬਤਾਬਿਖੇਕਠੈਫੁਕੁਪਹੈ॥ ਸੇਘਹੋਇਕੁ
ਰਿਇਹੀਵਰਖਾਕਰਤਾਹੈ॥ ਜਲਾਤੈਵਰਫੁਕੁਚਿਤਹੀਹੋਤਾ

ਹੈ॥ ਜੇਤਾ ਕਛੁ ਜਗਤ ਹੈ॥ ਜੋ ਚਿੰਤ ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਵਾਸਤਵ ਆਤ
 ਮਾਸਾ ਬਾਅਨ ਨ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਜੇ ਸੇਸ ਮੁਦ੍ਰਾ ਅਰੁ ਤਰੰਗ ਬਿਖੇਰੇ ਦਕਛੁ
 ਨਾ ਹੀ॥ ਤੈਸੇ ਆਤਮਾ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇਰੇ ਦਕਛੁ ਨਾ ਹੀ॥ ਜਿਸ ਪੁਰਖ
 ਕੋ ਮੈਸੇ ਅਖੰਡ ਆਤਮਾ ਸਤਾ ਕਾ ਅਨੁਭਵ ਭਯਾ॥ ਸੋ ਆਕਾਸ ਰੂਪ
 ਹੈ॥ ਆਤਿ ਵਾਹਕ ਸਰੀਰ ਹੈ॥ ਆਤਿ ਵਾਹਕਾ ਬਿਖੇਰੇ ਜਿਸ ਕੋ ਅੰ
 ਪ੍ਰਤੈ ਹੈ॥ ਆਤਿ ਸਕੋ ਸਭ ਜਗਤ ਸੰਕਲਪ ਆਤ ਹੈ॥ ਜਹਾਂ ਜਾ ਵਲੇ ਕੀ
 ਇਛਾ ਕਰੈ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਆਤਿ ਸਕੋ ਕੋ ਉਰੋ ਕਨਹੀ ਸਕਰਾ॥ ਇਸ
 ਕਾਰਣ ਤੇ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਲੀਲਾ ਅਰੁ ਸਰਸੁਤੀ॥ ਆਕਾਸ ਰੂਪ ਬੇਸੁ
 ਛਾਨਿ ਰਾਕਰ ਜਹਾਂ ਚਹੈ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਪਾਪ ਤਹੇ ਵੈ॥ ਹੋਰਾ ਮਜੀ
 ਜਬ ਦੋਨੋ ਦੇਵੀ ਅੰਗ ਜਾਂ ਕੇ ਅੰਤਹ ਪੁਰ ਬਿਖੇਰੇ ਵੇਸ ਕੀ ਆਚੰ

ਦੁਆਕੀਨਿਆਈਹੈਕ੍ਰਾਂਤਾਜਿਨਕੀਆਤਬਬਡਾਪ੍ਰਕਾਸਅੰਤ
ਹਪੁਰਬਿਖੇਬੁਯਾਤਬਰਾਜਾਦੇਖਤਰਯਾਮਾਨੈਸੁਮੇਰਕੇਸਿੰਗ
ਦੋਨੋਚੰਦ੍ਰਮਾਭਿਦੇਹੁਏਹੈ। ਜੈਸੇਸੇਖਨਾਗਕੀਸਿੰਜਾਤੋਂਬੀਨੁਭਗਵ
ਨਭਿਠਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਰਾਜਾਸਿੰਜਾਤੋਂਓਠਕਰਿਬਸਤਓਵੇਹਾਬਾਬਿ
ਖੇਪੁਹਪਲੇਕਾਰਿਦੇਵੀਅੰਕੇਚਰਨੇਪਰਚਢਾਏਅਸਤਕਟੇਕਿ
ਆਆਮਰੁਕਹਾਰੇਦੇਵੀਯੇਤੁਮਾਰੀਜੈਹੋਵੈ। ਜਨਮਕੇਦੂਖਗੁਪੀ
ਤਪਤਸਾਂਤਕਰਦੇਕੋਤੁਮਚੰਦ੍ਰਮਾਹੋਵਾਹਜਤਮਕਨਸੁਕਰਰੁ
ਪੁਰਬਸੁਰਜਹੈ। ਅਰੁਤੁਮਾਅਪੁਰਬਸੁਰਜਹੈ। ਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰਕਾਸ
ਕਾਰਿਅਗਾਨਤਮਭੀਨਸੁਹੋਤਾਹੈ। ਤਾਤੇਅਪੁਰਬਸੁਰਜਹੈ। ਤਿ
ਸਕੇਅਨੰਤਰਰਾਜਾਕੇਨਿਕਟਜੇਮੰਤ੍ਰੀਸੋਪਾਬਾਗਤਿਸਕੇਜਨ

੨੦੦ ਅਮਰਕੁਲਕਾਵਲੇਕੋਨਿਮਿਤਸੰਕਲਪਕਾਰਿਦੇਵੀਜਗਾਵ
 ਤਿਰੁਈਤਬਾਮੰਡੀਰੀਦੇਵੀਯੋਕੋਨਮਸਕਾਰਪੂਜਾਕਾਰਿਕੋਰਾ
 ਜਾਕੋਨਿਕਟਥੈਠਗਾਯਾਤਬਸਰਸੁਤੀਕਹਾਹੇਰਾਜਨਤੁੰਕਵ
 ਨਹੈਂਕਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰਹੈਕਬਕਾਜਨਮਿਆਹੈਂਹੇਰਾਮਜੀਜਬ
 ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦੇਵੀਪੁਛਿਆਤਬਾਮੰਡੀਬੋਲਤਰੁਯਾਹੇਦੇਵ
 ਤੁਮਾਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਰਾਜੇਕਾਜਨਮਾਮਰਕੁਲਕਾਹਤਾਹੈਮੈਂਇ
 ਖਵਾਕਕੀਕੁਲਾਬਿਖੇਸੀਮਾਨਏਕਕੁਦਰਥਨਾਮਰਾਜਾਹੋਤਰੁ
 ਯਾਹੈਂਤਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰਬੁਰਥਹੋਤਰੁਯਾਹੈਂਤਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰਬਿਏਰੁ
 ਥਹੋਤਰੁਯਾਹੈਂਤਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰਸਿੰਧਰਥਾਤਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰਸੈਲਰਥ
 ਤਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰਕਾਮਰਥਾਤਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰਮਹਾਂਰਥਾਤਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰ

ਬਿਨੁ ਰਬਾ ਤਿਸਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਾਰਬਾ ਤਿਸਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੂਰਜ ਰਬਾ ਤਿ
ਸਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਰਬਾ ਤਿਸਨ ਰਬਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਰੇ ਪੁੰਨ ਕਰਿ ਕੈ ਇਹਾ ਬਿ
ਦੂਰ ਬਹੋਤ ਭਯਾ ਹੈ ॥੧੩॥ ਜੈ ਸੇ ਗੋਰੀ ਜੀ ਤੇ ਸਾਮਕਾਰ ਤਕ ਉਪ
ਜਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਇਹ ਸੁਮਿੰਤਾ ਤੇ ਉਤ ਪਾਰਿ ਭਯਾ ਹੈ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਮ
ਰੇ ਰਾਜੇ ਕਾ ਜਨਮ ਗੁਣਿਆ ਹੈ ॥ ਜਬ ਦਸਵਰਖ ਕਾ ਇਹ ਭਯਾਤ ਬ
ਰਾਜਾ ਇਸ ਕੋ ਦੇਇ ਕਰਿ ਪਿਤਾ ਆਪ ਬਨ ਕੋ ਉਠ ਗਯਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ
ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੇ ਕਰਿ ਇਸ ਧਰਮ ਕੀ ਮਰਜਾ ਦਾ ਸਾਥ ਪੁਜਾ ਕੀ ਪਾਸ
ਨਾ ਕਰੀ ਹੈ ॥ ਬਰੇ ਪੁੰਨ ਕੀ ਏ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਪੁੰਨ ਕਾ ਫਲਾ ਇਸ ਕੋ ਤੁਮਾਰ
ਦਰਸਨ ਭਯਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇ ਬਰਖਤ ਪਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਭੀ
ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨ ਪਾਵਣਾ ਕਠਨ ਹੈ ॥ ਤਾਤੇ ਇਸ ਕੇ ਬਰੇ ਪੁੰਨ ਹੈ ਜੋ

ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨ ਭਯਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਹਿ ਕ
 ਰਿਤੁ ਸੀ ਭਯਾ ॥ ਤਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਰਾਜਾ ਕੇ ਸੀਸ ਪਰਿਹਾ ਬਰਾਖ ਤਭ
 ਈ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਨ ਤੂੰ ਆਪ ਦੇ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੋ ਬਿਬੇਕਾ ਦ੍ਰਿ
 ਸ਼ ਕਰਿ ਦੇਖ ਜੋ ਤੂੰ ਕਵਨ ਹੈ ॥ ਤਬ ਦੇਵੀ ਕੇ ਹਾ ਬਰਾਖ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾ
 ਜੇ ਕੇ ਰਿਦੇ ਤੋਂ ਅਗ੍ਰਾਨ ਤਮਾਨ ਸੁਹੋਗਾ ॥ ਆਰਿਦਾ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਹੋਆ
 ॥ ਆਸੈ ਸੁਰਜ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਿ ਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ
 ਦੇਵੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਾਰਿ ਰਾਜੇ ਕਾਰਿਦਾ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਭਯਾ ॥ ਤਿਸ ਕ
 ਰਿ ਰਾਜੇ ਕੋ ਪੂਰਬ ਲੀ ॥ ਸਿੰਮਤ ਫੁਰਿ ਆਈ ॥ ਲੀਲਾ ਅਰੁ ਪਦਮ
 ਕਾਸੰ ਪੂਰਣਾ ਬਿਤਾਂਤ ਸਿਮਰਦਾ ਕਰਿ ਕੈ ਕਹਤ ਭਯਾ ॥ ਹੇ ਦੇਵੀ ਬ
 ਰਾ ॥ ਅਸੁਰ ਜਹੈ ॥ ਇਹ ਜਗਤ ਮਨ ਕਰਿ ਰਿਚਿ ਆਹੈ ॥ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰ

ਸਾਦਕਾਰਿ ਮੈ ਜਾਇਆ ਹੈ ਜੁ ਮੈ ਰਾਜਾ ਪਦਮ ਬਾ ਅਰੁ ਲੀਲਾ
ਮੇਰੀ ਇਸਤੀ ਬੀ। ਏਕਾ ਦਿਨ ਮੁੜ ਕੋ ਮਿਤ ਹੁਏ ਬੀ ਤਿਆ ਹੈ ਅਮ
ਰੁਈ ਹਾਂ ਮੈ ਸਤ ਰਬ ਰਖ ਕਾ ਕੁਯਾ ਹੋ ਸੋ ਮੈ ਕ੍ਰਮ ਕਰਿ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਜਾ
ਇਆ ਪੁਤ ਛਜਾ ਨਤਾ ਹੋ। ਅਰੁ ਅਨੇਕ ਕਾਰ ਜ ਕੀਏ ਹੈ ਸਤੁ ਬ
ਰਖੋ ਬਿਖੇ ਸੋ ਮੁੜ ਕੋ ਸਮਰਲਾ ਬਿਖੇ ਆਵਤੇ ਹੈ। ਅਪਲੀ ਬਾਝ
ਕਾ ਅਵਸਥਾ ਜੋ ਬਨਾ ਅਵਸਥਾ ਮਿਤੁ ਬਾ ਪਵਸਰੁ ਮਰਲਾ ਬਿਖੇ
ਆਵਤੇ ਹੈ। ਸਰਸੁਤੀ ਉਵਾਚਾ ਹੋ ਰਾਜਨ ਜ ਬਾਇਹ ਮਿਤ ਕਹੋ
ਤਾ ਹੈ। ਤਬਾਇਸ ਕੋ ਬਡੀ ਮੂਰਛਾ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਮੂਰਛਾ ਕੇ ਅਨੰਤ
ਰਾਓਰ ਭਾਸਾ ਆਵਤੇ ਹੈ। ਏਕਾ ਮਹੁਰਤ ਬਿਖੇ ਬਰਖੋ ਕਾ ਅਨੁਤ
ਵਹੋਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਮੁਪਨੇ ਬਿਖੇ ਏਕਾ ਮਹੁਰਤ ਸੋ ਅਨੇਕ ਵਰਖੋ ਕਾ

ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਤੁਝ ਕੋ ਮਿਤ ਮੂਰਛ ਕੇ ਅਨੰਤ ਗਇਹ ਕੂ
 ਮਰੁ ਸਾਸਾਇਆ ਹੈ ਹੇ ਰਾਜ ਨਤੂਪ ਦਮ ਰਾਜਾ ਬਾਤਿ ਸਾਅਪ
 ਲੋਗੀ ਹਾਬਿਖੇ ਮਿਤ ਹੂਏ ਏਕਾ ਹੂਰਤ ਤੁਝ ਕੋ ਬੀਤੁ ਜਾਚੈ ਅਰੁਈ
 ਹਾਂਤੁਝ ਕੋ ਬਹੁਤੇ ਵਰਖੇ ਕਾ ਅਨੁਕੂਲ ਭਾਯਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭੀ ਜੋਪਿ
 ਛਲਾ ਬਿਤਾਤ ਹੈ ਸੋ ਸੁਵਟ ਕਰੁ ਹੇ ਰਾਜ ਨਏਕ ਪਹਾੜ ਕੇ ਉਪ
 ਰੀਰੀ ਰਾਉ ਬਾਤਿ ਸਾਬਿਖੇ ਏਕ ਸਿਸਟ ਬਾਹਮਣ ਬਾਅਰੁੰਧ
 ਤੀ ਤਿਸ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਨੇ ਮੰਦਰ ਬਿਖੇ ਰਹਤੇ ਬੋ ॥ ਤਿਸ ਅਰੁੰਧ
 ਤੀ ਮੁਝ ਸੇ ਵਰਲੀਆ ਬਾਹੁ ਜਬ ਮੇਰਾ ਭਰਤਾ ਮਿਤ ਕਹੋਵੈ ॥
 ਤਬਾ ਇਸ ਕਾ ਜੀਵ ਮੇਰੇ ਮੰਦਰ ਪਾਕਾ ਸਾਬਿਖੇ ਰਹੈ ਹੇ ਰਾਜ ਨਜ
 ਬਉਹਾ ਮਿਤ ਕਹੂਆ ਤਬਉ ਸਕੀ ਪੁਰ ਪਾਸੁ ਕਾਉ ਸਹੀ ਮੰਦਰ

ਭਾਬੇਰਹੀ ਆਤਿ ਸਕੀ ਸਾਂਵਿਤਾ ਬਿਖੇਦਿ ਢਰਾ ਜਕੀ ਬਾਸੁਲੀ
 ਤਿਸ ਅੰਤੁ ਪਾਆ ਕਾਸਾ ਬਿਖੇਤਿ ਸਕੇ ਪਦਮ ਰਾਜਾ ਹੋਇ ਕਰਿਅ
 ਪਟੀ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰੁਤਾ ਸਾਆਈ ਆਰੁ ਅਰੁ ਧਤੀ ਇਸਤੀ ਦੀਲਾ
 ਹੋਇ ਕਰਿ ਤਿਸਕੇ ਪਾਪਤੁ ਰੁਈ ਆਰੁ ਪਦਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਪਉਸ
 ਬਾਹਮਣ ਕੇ ਅੰਤੁ ਪਾਆ ਕਾਸਾ ਬਿਖੇਫੁਰਿ ਆ ਬਹੁੜ ਤਿਸ
 ਅੰਤੁ ਪਾ ਬਿਖੇਫੁਰਾ ਜਾ ਪਦਮ ਤੂੰ ਮਿਤ ਕਰੁ ਯਾ ਤਬ ਤੇਰੀ ਸਾਂਵਿ
 ਤਾ ਬਿਖੇਨਾ ਪਕਾਰ ਕੇ ਆਰੰਭੁ ਸੰਜਗਤ ਤੁਝ ਕੋਇ ਹਜਗਤ
 ਫੁਰਾ ਆਯਾ ਚੇਰਾ ਜਨਾਇ ਹਜੇ ਤੇਰਾ ਜਗਤ ਹੈ ਸੋ ਪਦਮ ਰਾਜਾ
 ਕੇਰਿ ਦੇ ਬਿਖੇਫੁਰਿ ਆ ਹੈ ਆਰੁ ਪਦਮ ਕਾ ਜਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਪਾਆ ਕਾ
 ਸਾ ਬਿਖੇਇ ਸਾ ਬਿਤ ਹੈ ਸੋ ਉਸਹੀ ਸਾ ਬਿਥੈ ਬਾਹਮਣ ਕੇ ਅੰਤੁ ਪਾ
 ਸਿਓ

੧੦੩

ਆਕਾਸਾ ਬਿਖੇ ਏ ਬਤ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਉਹੀ ਬਸਿ ਸੁਬਾਹ ਮਟਾ ਤੂੰ ਬਿ
ਦੁਰ ਬਰਾਜਾ ਰੁਆ ਹੈ ॥ ਸੈ ਕੈ ਸੋ ਏ ਬਤ ਹੈ ॥ ਆਕਾਸ ਹੀ ਬਿਖੇ
ਆਕਾਸਾ ਏ ਬਤ ਹੈ ॥ ਹੇ ਰਾਜਨਾ ਇਹ ਸਰੁ ਜਗਤ ਪ੍ਰਤਿ ਰਾਮਤੁ
ਹੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਿ ਰਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਉਪਜਾ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ॥
~~ਬਿਦੁਰ ਬੋਲਾ~~ ਚਾ ਬਡਾ ਆਸ ਚਰਜ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੇਰਾ ਇਹ ਜਨ
ਮਰੁ ਮਰੁ ਪਰੁਆ ॥ ਤੈ ਸੋ ਏ ਬਵਾ ਕਕੀ ਕੁਲ ਰੁ ਮਰੁ ਪਾ ॥ ਤੈ ਸੇ ਮੇ
ਰਾ ਪਿਤਾ ਪਿਰਾ ਮਾਤ੍ਰੀ ਤੈ ਸੀ ਰੂਪੀ ਠਰੁ ਮਰੁ ਪਰੁਈ ॥ ਤੈ ਸਾ ਬਿ
ਖੇ ਮੈਂ ਜਨਮ ਲੀਆ ॥ ਬਹੁ ਕੁ ਬਾਲ ਕਹੂਆ ॥ ਦਸ ਵਰਖ ਕਾ ॥ ਤ
ਬਾ ਪਿਤਾ ਮੁਠਕੇ ਰਾਜ ਦੇ ॥ ਏ ਕਰਿ ਬਨ ਬਾਸ ਲੀਆ ॥ ਬਹੁ ਕੁ ਮੈਂ
ਦਿਗਾ ਬਿਜੈ ਕਾਰਿ ਕੈ ॥ ਨਿਹ ਕੰਟਕ ਰਾਜ ਕੀ ਧਰਮਾ ਜੰਗ ਕਾਰਿ ਕੈ ॥

ਪੁਜਾਕੀਪੁਤਿਪਾਲਨਕਰੀਆਅਥਮੁਭਕੋਦਾਰਣਅਵਸਥਾ
ਜੁਧਕੀਆਨਪਾਪਤਭੁਈਹੈ। ਜੁਧਕਰਿਕੈਮੈਰਾਤਕੋਗਿਹਾਬਿ
ਖੇਆਨਾਇਸਤਭਯਾਹੈ। ਬਹੁਤਦੋਨੋਦੇਵੀਆਂਮੇਰੇਗਿਹਾਬਿ
ਖੇਆਈਆਂਹੈ। ਮੈਇਨਕੀਪੁਜਾਕਰਤਭਯਾਹੈ। ਬਹੁਤਮੁਭਸੇ
ਇਨਪੁਛਿਆਹੈ। ਦੋਨੋਬਿਖੇਏਕਦੇਵੀਕ੍ਰਿਪਕਰਿਕੈਮੈਰੇਸੀਸ
ਪਰਹਾਬਗਾਧਾਹੈ। ਤਿਸਕਰਿਮੁਭਕੋਗਯਾਨਪਕਾਸਭਯਾਹੈ
ਅਰੁਸੰਤਾਪਮੇਗਾਨਸੁਭਯਾਹੈ। ਅਰੁਪਰਮਨਿਰਬਾਣਸਾਸਤਾ
ਸੁਖਕੋਪਾਪਤਭਯਾਹੈ। **ਸੁਰਸਤੀਉਵਾਰਾ** ਚੇਰਾਜਾਨਕੋ
ਉਤੁਭਕੋਰਾਸਯਾਹੈ। ਸੋਸਭਭੁਮਾਤੁਹੈ। ਨਾਨਾਪਕਾਰਕੇਬਿ
ਵਹਾਰਾਅਰੁਭੋਕੁਭੀਭੁਮਾਤੁਹੈ। ਹੇਰਾਜਨਮਿਤਮੁਰਛਾਕੇ

੨੦੪ ਅਨੰਤਰ ਕਬਹੂੰ ਉਹੀ ਜਗਤ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਕਬਹੂੰ ਐਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ
ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਕਬਹੂੰ ਪੁਰਬਾ ਅਪੁਰਬ ਕਾ ਮਿਸ਼ਤ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਜੋ
ਸਨਕੀ ਕਲਪਨਾ ਅਗਮਾਨ ਕਾਰਿ ਕੈ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਵਾਸਤਵ ਤੇ ਕ
ਢੁ ਨਾਹੀ ਜੈ ਸੇ ਏਕ ਅਹੁਰਤ ਸੁਪਨੇ ਬਿਖੇ ਵਰਖੈ ਕ੍ਰਮ ਦੇਖ
ਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਸੰਕਲਪ ਪੁਰ ਬਿਖੇ ਅਪਦਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਾਸ
ਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਇਹ ਜਗਤ ਹੈ ਹੇਰਾ ਜਨਮ ਅਗਮਾਨ ਕਾਰਿ ਕੈ ਮਿਸ਼ਤ
ਕਲਨਾ ਤੁਝ ਕੋ ਉਪਜੀ ਹੈ ਵਾਸਤਵ ਤੇ ਨ ਤੂੰ ਮਿਤ ਭਯਾ ਹੈਂ
ਨ ਜਨਮ ਲੀਆ ਹੈਂ ਸੁੰਧਾ ਬਿਗਮਾਨ ਰੂਪ ਹੈਂ ਤੂੰ ਅਪਦਾ ਆਪ
ਜੋ ਆਤਮ ਪਦ ਹੈ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਇਸਤ ਹੋ ਜਿਨ ਕੋ ਆਤਮ ਬੇ
ਧੁ ਆ ਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਸਭ ਜਗਤ ਅਸਤ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਜੈ

ਵਡੀ ਬਿਖੇ ਸਰਪਾ ਅਸਤ ਹੈ। ਜੈ ਸੇ ਸਰਤ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਮੇਘ ਤੇਰ
ਹਿਤ ਸੁੰਧਾ ਅਕਾਸ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤੈ ਸੇ ਸੁਪ ਬੋਧ ਵਾਲੇ ਕੋ ਅਹੰਤੁ ਆਇ
ਕਾ ਬਿਅਰ ਬਸ ਬਦੋ ਕਾ ਅਭਾ ਵਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ। **ਬਾਲਾ ਮੀ ਕਉ ਦਾ**
ਚਾ ਦੋਹਰਾ ਦਿਨ ਕਰ ਅਸਤ ਭਯੋਤ ਬਸ ਭੁਜੰਧਾ ਦਿਕ ਕੋ ਜਾ
ਇ। ਜਬ ਗਵੀ ਕਿਰਲ ਉਦੇ ਭਈ ਬਹੁ ਫੁਪ ਹੁਚੇ ਆਇ॥੧॥
ਬਸਿਓ ਵਾਚਾ ਹੇ ਗਾਮ ਚੰਦਾ ਇਹ ਜਗਤ ਦੀ ਚਾਕਾਲ ਕਾ ਸੁਪ
ਨਾ ਹੈ। ਸੋ ਅਹੰਤਾ ਕਰਿ ਦਿਨ ਜਗਤ ਰੂਪ ਹੋਇ ਭਾਸਤਾ ਹੈ। ਵਾ
ਸਤ੍ਰ ਤੇ ਉਪ ਜਾ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ। ਪਰ ਮਾਚਿਦ ਕਾਸ ਅਚੇਤਾ ਚਿਨ
ਮਾਤ੍ਰ ਸਰਬ ਦਾਸਾਂਤ ਰੂਪ ਜੋ ਕਾਤੁ ਜੋਇ ਸਤ੍ਰ ਹੈ। ਸਰਗਾ ਕੀ
ਆਇ ਸੁੰਧਾ ਮਾਤ੍ਰ ਮਾਸੰਤਾ ਬੀ। ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਸਵੇਦ ਨਸ ਪੰਦ

ਹੁਆ ਸੋ ਬਹੁ ਮਾਜੀ ਹੈਂ ॥ ਤੇ ਸਕੇ ਸੰਕਲ ਪਾਬਿ ਕੋਇ ਹਸੰ ਪੂਰ
 ਨ ਜਗਤ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸੰਪੂਰਨ ਸੁਪਨ ਵਤ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਪਨੇ ਬਿਖੇ ਸੁਪ
 ਨ ਨਰਕ ਅੰਤਿ ਸੁਪਨ ਨ ਰਹੇ ਵੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਪਨ ਨ ਗਰਵਾ ਸਤ ਵ
 ਨਾ ਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਤੈ ਸੇ ਇਹ ਜਗਤ ਹੈ ॥ **ਗਮੇ ਵਾਰਾ** ਹੇ ਭਗਵਨ ਸੁ
 ਪਨ ਤੇ ਜਾਗੇ ਹੁਏ ਸੁਪਨ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਅਭਾਵ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ॥
 ਅਗੁ ਇਹ ਜਮੇ ਕੇ ਤੇ ਹੈਂ ॥ ਜਬ ਦੇਖੀ ਯੈ ਤਬ ਹੀ ਬਿਦਮਾਨ
 ਹੈਂ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੁਪਨ ਜਾਗਤ ਤੁਝ ਕੈ ਸੇਂਕ ਹੀ ਯੈ ॥ **ਬਸਿਓ ਵਾਰ**
 ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਸੁਪਨ ਦਿਸਾ ਸੁਪਨ ਤੇ ਜਾਗੇ ਹੁਏ ਸੁਪਨ ਪਦਾਰ
 ਥੋਂ ਕੋ ਅਸਤ ਜਾਣਾ ਤਾ ਹੈ ॥ ਜਾਗੇ ਬਿਨਾ ਅਸਤ ਨਹੀ ਜਾਣ
 ਤਾ ॥ ਤੈ ਸੇ ਇਹ ਜਗਤ ਭੀ ਅਸਤ ਤਬ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਜਬ ਆ

ਤਮਪਦਾਬਿਖੇਜਗਤਾਹੈ। ਜਬਲਗਆਤਮਪਦਾਬਿਖੇਜਗ
ਤਾਨਾਹੀ। ਤਬਲਗਆਸਤਨਾਹੀ। ਰੁਸਤੇ। ਰੁਮਕਾਰਿਕੈ। ਅਸਤਜ
ਗਤਭੀਸਤਕੀਨ। ਯਾਈਪੜਾਭਾਸਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਦਬੇਬਿਖੇ। ਅਨੇਕਰ
ਤਨਹੋਤੇਹੈ। ਜੋਚਾਹੀਤਾਹੈ। ਤਿਸੀਕੋਲੇਵੀਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਸਰਬਗਤ
ਚਿਦਤਮਾਹੈ। ਤੇਸਾਬਿਖੇਜੈਸੇਫੁਰਦਾਹੋਤਾਹੈ। ਤੈਸਾਹੋਇਕੁਸਤ
ਹੈ। ਹੋਰਾਮਜੀਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਪੀਵਚਨੈਕੀਵਰਖਾਕਾਰਿਕੈਦੇਵੀ। ਬਿਦੂ
ਰਬਕੋਕਹਤਭਈ। ਹੋਰਸਨਜੋਕਛੁਕਹਲਾਬਾਸੇਮੈਤੁਣਕੋਕਹਾਹੈ
ਲੀਲਾਕੋਦਿਖਾਵਲੇਕੋਨੇਮ੍ਰਿਤਹਮਆਏਬੇਸਾਦਿਖਾ। ਯਾਅਬ
ਹਮਜਾਤੇਹੈ। ਹੋਰਾਮਜੀਤਬਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਾਮਧੁਰਬਾਲੀਕਰਸਰ
ਸੁਤੀਕਹਾ। ਤਬਬੁਧਵਾਨਰਾਜਾ। ਬਿਦੂਰਬੋਢਾਚਾਹੇਦੇਵੀਅਬਾਮੈ

ਯੁਕੀਨ੍ਯਾਈਜਾਇਪਾਪਤਹੋਵੈਗਾਅਬਤੁਮਾਰਾਹਸਾਰਾਕੀਆ
 ਸਾਬਹੈ। ਤੁਮਾਰਾਮਾਰਗਾਐਰਹੈਹਸਾਰਾਮਾਰਗਾਐਰਹੈ। ਤਾਤੇਹਮ
 ਜਾਤੇਹੈ। ਹੇਗਮਜੀਜਬਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦੇਵੀਕਪਾਤਬਏਕਪੁਰਖ
 ਆਨਕਰਿਕਹਾ। ਹੇਗਜਨਸਤੁਬਹੁਤਸਸਤੋਕੀਵਰਖਾਕਰਤੇਆ
 ਵਤੇਹੈ। ਜੈਸੇਪੁਲੈਕਾਲਾਬੇਖੇਮੰਦ੍ਰਾਚਲਾਅਸਤਾਚਲਾਆਇ
 ਕਪਰਬਤਵਾਯੁਕਰਿਉਡਤੇਹੈ। ਤੈਸੇਸਸਤੁਚਲੇਆਵਤੇਹੈ। ਸ
 ਰਬਦਿਸਾਸੈਨਕਰਿਪੁਰਟਾਭੁਈਆਂਹੈ। ~~ਗਾ~~ ਨਿਲਗਾਇਦਈ
 ਹੈਤਬਦੋਨੋਦੇਵੀਆਂਅਰੁਗਜਾਅਰੁਮੰਤ੍ਰੀਉਚੇਫਰਖੇਬਿਖੇਬੈ
 ਠਕਾਰਿਦੇਖਲੇਲੁਗਾ। ਕੀਆਦੇਖੇਜੁਪੁਲੈਕਾਲਾਕੇਸੇਘੋਕੀ
 ਨਾਈਸੈਨਾਚਲੀਆਵਤੀਹੈ। ਅਰੁਅਗਾਨਿਤੋਂਚਿਲਗਾਸੇ

ਉਠਤੇਹੈਂਅੰਨਾਅੰਗਾਹੈਕੀਵਰਖਾਹੋਤੀਹੈਂਅੰਨਾਤਿਸਕਾਰਿਉਸ
 ਵੀਅੰਨਾਪੁਰਖਗਪਬਸਤ੍ਰਜੀਵਪਛੇਜਲਤੇਹੈਂਅੰਨਾਮਰੁਬਾਧ
 ਵਾਅਗੁਇਸਤ੍ਰੀਯੇਕੋਢੂਢਤੇਹੈਂਅੰਨਾਪੁਕਾਰਤੇਹੈਂਅੰਨਾਹੇਰਾਮਜੀਉ
 ਹਾਅਸਚਰਜਦੇਖਜੇਅੰਨਾਤਕਾਲਾਬਿਖੇਭੀਸਨੇਹਕੋਨਾਹੀਅੰਨਾ
 ਤਾਗਤੇਹਾਇਰਾਈਹਾਇਰਾਈਪਛੇਪੁਕਾਰਤੇਹੈਂਅੰਨਾਤਿਸੀ
 ਸਾਮੇਅੰਨਾਤਹਪੁਰਤੇਉਸਪੁਰਕੀਲੀਲਾਕੋਲੋਆਏਅੰਨਾਸਹੇ
 ਲੀਕਹਤਭਈਅੰਨਾਹੇਰਾਜਨਤੇਰੇਸਤ੍ਰਸਭਾਇਸਤ੍ਰੀਯੇਕੋਲੋਗ
 ਏਹੈਂਅੰਨਾਇਹਲੀਲਾਹਮਚੁਗਾਇਲੋਆਏਹੈਂਅੰਨਾਸਭਦੂਰਪਾਏ
 ਕੋਚੁਰਦਾਕੀਆਹੈਂਅੰਨਾਹੇਰਾਮਜੀਜਬਾਇਸਪੁਕਾਰਸਹੇਲੀਕਹਾ
 ਤਬਰਾਜਾਸਰਸੁਤੀਕੋਕਹਤਭਯਾਹੋਦੇਵੀਜੀਇਹਲੀਲਾ

ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨ ਆਈ ਹੈ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲੋਂ ਕੀ ਭੂਮਰੀ ਹੈ॥
ਇਸ ਕੀਰਤਨ ਮਾਰੋ ਮੈਂ ਅਬ ਜੁਧ ਕੋ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾ ਕਹਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰੋਧ ਸਾਹਿਤ ਅੰਹ ਸਤੀ ਕੀ ਨੁਮਾਈ ਅਰਧ
ਰਾਤ ਕੇ ਸਮੇਂ ਚਲਾ ਅਰੁ ਲੀਲਾ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿੰਬ ਵਤ ਲੀਲਾ ਕੋ
ਦੇਖ ਕਰਿ ਕਹਤ ਭਈ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਧਨੀ ਲੋਵਾਰਾ॥ ਹੇ ਵੇਵੇ ਇਹ ਮੈਂ ਕਿ
ਉ ਕਰਿਆ ਨ ਪਾਪਤ ਭਈ ਹੈ॥ ਜਬ ਮੈਂ ਪ੍ਰਥਮ ਆਈ ਬੀ॥ ਤਬ ਸੁ
ਣਕੋ ਸੰਤੀ ਟਹਲੂ ਏ ਪੁਰ ਬਾਸੀ॥ ਅਨੇਕ ਅਪਣੇ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਆਏ
ਬੇਉਹ ਸਾਂਸਾ ਮੈਂ ਤੁਝ ਸੇ ਨਿਵਰਤ ਕੀਆ ਬਾ॥ ਅਬ ਇਹ ਸਾਂਸਾ ਮੈਂ
ਹਾਨਿ ਵਰਤ ਕਰੇ॥ ਜੁ ਦ੍ਰਿਸਟੁ ਪੀਆ ਦਰਸ ਕੇ ਅੰਤ ਰਬਾ ਹਰ ਮੈਂ ਕੋ
ਸੋ ਇਸ ਬਤ ਭਈ ਹੈ॥ ਦੇਵੀ ਉਵਾਰਾ॥ ਹੇ ਲੀਲੇ ਜੈ ਸੇ ਚਿੰਤ ਸਾਏ

ਤੁਬਿਖੇਸਪਦਫੁਰਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਤਾਤਕਾਲਸਿਧਹੋਤਾਹੈ। ਜਬ
 ਤੇਰਾਭਰਤਾਮਿਤਹੋਲੇਲਾਗਾਥਾ। ਤਬਾਇਸਕਾਸੰਨੇਹਤੇਰੇਬਿਖੇ
 ਅਰੁਮੰਤ੍ਰੀਯੋਬਿਖੇਬਹੁਤਬਾਤਿਸਕਾਰਿਉਹੰਆਪਲੀਅਪਲੀਥਾ
 ਸਾਕੇਅਨੁਸਾਰਾਇਸਕੋਭਾਸਾਏ। ਜੈਸੇਸੁਪਨੇਅਰੁਮੰਨੇਰਾਜਬਿਖੇ
 ਭਾਸਾਏਵਤੇਹੈਂ। ਹੇਲੀਲੇਅਗਯਾਨਕਾਲਾਬਿਖੇਪਦਾਰਬਜਾਗਤ
 ਅਰੁਸੁਪਨਕੇਭਿੰਨਭਾਸਤੇਹੈਂ। ਗਯਾਨਕਾਲਾਬਿਖੇਸਭਤੁਲਹੋਜਾ
 ਤੇਹੈਂ। ਜਚਤਾਬਿਖੇਸੁਪਨਾਤੂਠਭਾਸਤਾਹੈਂ। ਸੁਪਨੇਬਿਖੇਜਾਗਤ
 ਕਾਅਭਾਵਹੋਜਾਤਾਹੈਂ। ਜਨਮਕਾਲਾਬਿਖੇਮਿਤਨਾਹੀਮਿਤਾਬਿ
 ਖੇਜਨਮਨਾਹੀ। ਤਾਤੇਸਭਾਅਵਥਾਭੁੰਸਤਮੰਤ੍ਰਹੈਂ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਤਾਸਦਦੁਜੋਕੀਤੁਹੈਉਤਪਾਤਿਬਿਤਸੰਘਾਰਜਗਤਸਭ

ਕਲਪਨਾ ਮਾਰੈ। ਜੈਸੇ ਆਕਾਸ ਬਿਖੇ ^{ਤੋਰ} ਵੇਰ ਰਾਸ ਤੇ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ
 ਸਮੁਦ੍ਰ ਬਿਖੇ ਤਰਗਾਹੇ ਤੇ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇ ਅਹੰਤਾ ਆਇ
 ਕਜਗਤ ਰਾਸ ਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਅਰਾਸ ਮਾਰੈ। ਜੈਸੇ ਪੜਫੂਲ ਫ
 ਲਟਾ ਸੁਏ ਬਿਛਹੀ ਕੇ ਅੰਗਾ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ ਚਰਾ ਅਚਰ ਜਗਤ ਸਭ ਬ
 ਹਮ ਕੇ ਅਵੇ ਵੇ ਹੈਂ। ਇਤਰ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ। ਹੇਲੀ ਲੈ ਜੈਸਾ ਜੈਸਾ ਜੀ
 ਵਕੇ ਅੰਤਰ ਮਿਤ ਕਾਲਾ ਬਿਖੇ ਸਪੰਦ ਫੂਰਤਾ ਹੈ। ਤੈਸਾ ਹੀ ਅਨੁਭ
 ਵ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਕੋ ਪੁਰਬ ਰੂਪ ਫੁਰਾ ਆਵਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਕੋ ਅ
 ਪੁਰਬ ਰੂਪ ਫੁਰਾ ਆਵਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਕੋ ਪੁਰਬ ਮਿਸ਼ਤ ਰਾਸ ਆ
 ਵਤਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਤੈਂ ^{ਸਾਧੂ} ਭਾਗਤ ਕੋ ਭੀ ਹੀ ਇਸ ਤੀ ਉਹੀ ਸ
 ਰਾਵਾਸ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਸ ਮਾਪਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਅਪਲੇ ਮਨੇ

ਰਾਜਾਇਖੇਪਤਰਾਉਦੇਹੋਤੀਹੈ। ਤੈਸੇਇਹਲੀਲਾਉਦੇਰੁਈਹੈ
 ਤੇਰੇਰੁਰਤਾਕੀਤੀਬਵਾਨਾਈ। ਤਿਸਕਹਿਤੇਰਾਪੁਤਿ। ਬਿੰਬਹੋਇ
 ਕਰਿ। ਇਹਲੀਲਾ। ਤਿਸਕੋਪਾਪਤਰੁਈ। ਸਰੁਆਚਾਰ। ਇਸਕਾਤੁਫੁਹੀ
 ਜੈਸਾਹੈ। **ਦੋਹਰਾ**। ਬਿੰਲਮੈਮੰਜਾ। ਇਤਰਨਹਿ। ਬਿੰਲਰੂਪਹੀ। ਜਾਨ
 ਤੁਜੇਚੇਤਨ। ਤੇ। ਇਤਰਨਹਿ। ਜਨਾਚੇਤਨ। ਹੀ। ਮਾਨ। **।** ਹੇਲੀਲੇਤੇਰਾ
 ਰੁਰਤਾ। ਬਿਦੂਰਬਾਅਬਸੰਗਾ। ਮਾਬਿਖੇਦੇਹਕੋਤਮਾਰੀਗਾ। ਬਹੁ
 ਤੁਭਿਸਾਹੀ। ਅੰਤੁਹਪੁਰ। ਬਿਖੇਪਾਪਤਹੋਇ। ਕਰਿ। ਰਾਜਕਰੇਗਾ।
 ਹੇਗਾ। ਮਜੀ। ਜਬ। ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦੇਵੀ। ਕਹਾ। ਤਬਦੁਤੀ। ਮਲੀਲੇ
 ਹਾਬਜੋਤਕਰਿ। ਕਹਤਰੁਈ। **ਦੁਤੀ। ਮਲੀਲੇਵਾਚਾਹੇਦੇ**
 ਵੀਜੀ। ਮੈਰਗਵਤੀ। ਗਮਪਤਰੂਪਕੋਨਿਤਉਪਾਸਤੀ। ਰਹਤੀ

ਹੋ ਬਹੁ ਫਲ ਪਨੇ ਬਿਖੇ ਉਸ ਮੁਢ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੀ ਆਹੋ ਜੇ ਸੀਉ
ਹਈ ਸੁਰੀ ਬੀਆਰੇ ਸੀ ਤੂੰ ਮੁਢ ਕੋ ਦਿਸਾ ਆਵਤੀ ਹੈ ਤੁਝੇ ਇੰ
ਵਰ ਮੁਢ ਕੋ ਦੇਇ ਜੇ ਮੇਰਾ ਭਰਤਾ ਦੇਹ ਕੋ ਭਾਗ ਕਾਰਿ ਜਾਵੈ ਤੁ
ਬਸੈ ਇਸੀ ਸਰੀਰ ਸਾਥਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭਾਰ ਜਾਹੈ ਵੈ **ਦੇਵੀ ਉਵਾ**
ਚਾ ਹੋਲੀ ਲੇਤੁ ਭੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਿਗਬਿਘਨ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਹੈ
ਤਾ ਤੇ ਅੰਸੇ ਹੀ ਹੋਵੈ ਗਾਹੇ ਗਾਸ ਚੰਦਨ ਬਾਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇਵੀ ਕ
ਹਾ ਤਬ ਪੂਰਬ ਲੀਲੀ ਲਾਕਹਿ ਤਭਈ ਹੋ ਦੇਵੀ ਤੁਮਾਰੇ
ਸਤ ਸੰਕਲਪ ਸਤ ਕਾਮ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹੋ ਮੁਢ ਕੋ ਉਸ ਸਰੀਰ ਸਾ
ਥਾ ਬਿਦੁਰ ਬਕੇ ਗੀ ਹਾ ਬਿਖੇ ਕਿਉ ਨ ਲੇਗਈ **ਦੇਵੀ ਉਵਾ** ਚ
ਹੋਲੀ ਲੇ ਮੈ ਕੀ ਕਾ ਕਢੁ ਨਾਹੀ ਕਰਤੀ ਸਰਬ ਜੀਵੇ ਕੀ ਸ

ਕਲਪਾਤਾਤਦੇਹਰੈ। ਮੈਂਗੁ ਪਤਰੂਪਹੋਇਨਜੀਵਕੇਅੰ
 ਤਗਇਸੁਹੋ। ਜੈਸੀਜੈਸੀਰਾਵਨਾਕਰਤੇਹੈ। ਤੈਸੀਤੈਸੀ
 ਸਿਪਹੇਤੀਹੈ। ਜਬਤੁਤਮੇਰਾਅਰਾਪਨਕੀਆਥਾਤਬਾਇ
 ਹਪਕਾਰਬਨਾਕਰੀਬੀ। ਜੇਮੇਰੇਭਰਤਾਕੀਜੀਵਾਇਸੀਮੰਤੁ
 ਪਾਅਕਾਸਾਬਿਖੇਰਹੈ। ਅਰੁਗੁਮਾਨਕੀਪਾਪਤਭੀਮੁਛਕੋਹੋਵੈ
 ਤਬਮੈਤੁਤਕੋਰਗੁਮਾਨਉਪਦੇਸਕੀਆਗਾਅਗੁਇਸਾਇਸਹੀਨਿ
 ਅੰਤਪੁਜਨਕੀਆਹੈ। ਤਾਤੇਇਸਹੀਦੇਹਸਾਬਜਾਵੈਰਹੀ। ਹੋ
 ਈਏਂਜੈਸਾਜੈਸਾਚਿਤਸਾਂਵਿਤਾਵਿਖੇਸਪਦਹੋਤਾਹੈ। ਤੈਸੇ
 ਹੀਸਿਪਹੋਤਾਹੈ। **ਦੇਹਰਾ** ਜੈਸਾਕੋਉਤਪਕਰੈਮਨਮੈਧਰਿ
 ਕੈਆਸਾ। ਚਿਤਸਾਂਵਿਤਸਰਬੰਗਤੇਤੈਸਾਆਵੈਰਾਸਾ। **ਬ**

ਸਿਟਵਾਰਾ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਜਬ ਗਜਾਗੁ ਤੋਂ ਨਿਕਾਸਿਆ ਰਬ ਪਰ
ਅਰੁ ਤੁਹੋ ਇਕਾਰਿ ਸੈ ਨਾ ਸਾਹਿਤ ਸੰਗੁ ਮਾ ਬਿਖੇ ਆਇ ਪੜ੍ਹ
ਜੈ ਸੇ ਸੁ ਮੇਰ ਪਰ ਬਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਪੜ੍ਹੇ ॥ ਅਰੁ ਦੇ ਨੈ ਸੈ ਨਾ
ਏਕ ਠੀ ਅੰ ਹੋਗਈ ਆ ਜੈ ਸੇ ਪੁਲੈ ਕਾ ਲਾ ਬਿਖੇ ਸਮੁਦ੍ਰ ਏਕ ਠੇ
ਹੋ ਜਾ ਤੇ ਹੋ ॥ ਤਬ ਬਡੁ ਚੁਪ ਹੋ ਲੈ ਲਾਗਾ ਪੁਰ ਕੁਮੇ ਘੋ ਕੀ ਨਾ
ਈ ਜੋ ਘੋ ਕੇ ਸਬਦ ਅਰੁ ਸਸ ਤੋ ਕੀ ਵਰ ਖਾਹੋ ਲੈ ਲਾਗੀ ॥ ਕ
ਛੁ ਬਿਦੁਰ ਬਕੀ ਸੈ ਨਾ ਨਿਬਲ ਰੁਈ ॥ ਤਬ ਉਪਰ ਜੇ ਦੇਖੀ
ਬੀ ਦੇ ਨੈ ਲੀਲਾ ॥ ਤਿਨੈ ਕਹਾ ॥ ਹੋ ਦੇਵੀ ਤੂੰ ਤੋ ਸਰਬ ਸਕਤ ਹੋ
ਅਰੁ ਹਮਾਰੇ ਉਪਰ ਤੇਰੀ ਦਮਾ ਕੁੀ ਹੋ ॥ ਹਮਾਰੇ ਕਰਤਾ ਕੀ ਜੈ
ਕਿਉ ਨਾ ਹੀ ਹੋਤੀ ਇਹ ਕਹ ਲਾਕਿਆ ਹੈ ॥ ਦੇਵੀ ਉਵਾਰਾ ਹੋ

ਲੀਲੇ ਬਿਦੁਰ ਬਕਾਸ ਤੁਜੁ ਰਾਜਾ ਸਿੰਧਰੋ ॥ ਤਿਸ ਨੈਜੈ ਅਕੇ ਨਿ
 ਮਿਤਾ ਚਿਰਕਾ ਲਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ਹੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੀਤਾ ਸਿੰਧਰਾ ਜੇ
 ਕੀ ਹੋਵੈ ਰਾਗਿ ॥ ਅਰੁ ਤੇਰੇ ਰੁਰਤਾ ਕੋ ਸੇਖ ਪਾਪ ਤਹੋ ਵੈਰਾਗਿ ॥ ਹੇਲੀ
 ਲੋ ਜਿਸਾ ਜਿਸਾ ਨਿਮਿਤ ਕਾਰਿ ਹਮਾਰੀ ਸੇਵਨਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕੋ ਭੂਹਮ
 ਤਿਸ ਕੋ ਤੈਸਾ ਹੀ ਫਲ ਦੇਤੇ ਹੈ ॥ ਤਤੇ ਰਾਜਾ ਸਿੰਧਾ ਬਿਦੁਰ ਬਕਾ
 ਜੀ ਤਕਾਰਿ ਰਾਜ ਕਰੈ ਰਾਗਾ **ਬਸਿੰਦੁ ਵਾਰਾ** ॥ ਹੇਰਾ ਮਜੀ ਅੰਸੇ ਦੇ
 ਖਤੀਆ ਬੀਆਂ ਜੋ ਸੂਰਜ ਭੀਆ ਨ ਉਦੇਹੂਆ ॥ ਮਾਨੇ ਸੂਰ
 ਭੀ ਜੁਧਕਾ ਕੋ ਤੁਕ ਦੇਖ ਲੇਆ ॥ ਯਾਹੋ ॥ ਦੋਨੋ ਰਾਜੇ ਸਨ ਮੁਖ ਹੋਇ
 ਕਾਰਿ ਜੁਧ ਕਰ ਲੇਲਾਰਾ ॥ ਅਨੇ ਕਪਕਾਰ ਕੇ ਬਾਟਾ ਆਪਸ ਮੋਚ
 ਲਾਏ ਰਾਜੇ ਸਿੰਧਾ ਅਗਾਨਿ ਨਾਸਾ ॥ ਅਸਤੁ ਚਲਾ ਯਾਸੰ ਪੂਰਨ

ਦਿਸਾਬਿਖੇਅਗਨਿਪਸਰਗਈ॥ਤਿਸਕਰਿਓਕਜਲਦੇਲ
ਗੇ॥ਤਬਰਾਜੇਬਿਦੂਰਥਾਅਰਦਵਰੂਪੀਬਾਣਚਲਾਯਾ॥ਤਿ
ਸਕਰਿਅਗਨਿਕਾਦਾਹਸਕੁਮਿਟਗਾਯਾ॥ਜੈਸੇਸੰਤੋਕੇਸੰਗਕ
ਰਿਅਗਯਾਨੀਕੇਤੀਨੋਤਾਪਾਮਿਟਜਾਤੇਹੈ॥ਤਬਸਿੰਧਸੇਖਨ
ਰੂਪੀਅਸਤੁਚਲਾਯਾ॥ਤਿਸਕਰਿਸਕੁਜਲਸੂਕਗਾਯਾ॥
ਅਰੁਤੇਜਾਯਾਬਾਣਚਲਾਯਾ॥ਤਿਸਕਰਿਬਿਦੂਰਥਕੀਸੇ
ਨਾਬਿਆਕੁਲਭਈਕੰਪਦੇਲਾਗੇ॥ਜੈਸੇਸੂਰਖਕਾਰਿਦਾ
ਕ੍ਰੋਧਕਰਿਜਲਤਾਹੈ॥ਤਬਬਿਦੂਰਥਮੇਘਨਾਮਾਅਸਤੁਚ
ਲਾਯਾ॥ਤਿਸਕਰਿਸੈਨਾਕੀਤਪਤ੍ਰਮਿਟਗਈ॥ਜੈਸੇਆਤ
ਮਾਕੀਓਰਾਯਾਵਤੇਜੀਵਕਾਸੰਸਰਨਾਮਿਟਜਾਤਾਹੈ॥ਤ

ਬਾਸਿਧਵਾਯੁਰੂਪੀਅਸਤੁਚਲਾਯਾਤਿਸਕਰਿਸਭਾਟਿਰ
 ਏਲਾਗੇਸੂਕੇਪਾਤਕੀਨਾਈਤਬਾਥਿਦੂਰਥਪਹਾਤੁਰੂਪੀ
 ਅਸਤੁਚਲਾਯਾਤਿਸਕਰਿਬਾਯੁਕਾਥੇਰੁਮਿਟਗਾਯਾਜੈ
 ਸੇਸਵੇਦਨਤੋਰਹਿਤਾਚਿੰਤਾਸਾਂਤੁਹੋਜਾਤਾਹੈ।ਹੋਰਾਮਜੀਇ
 ਸਪਕਾਰਪਰਸਪਰਜੁਪਕਰਤੇਰਹੈ।ਬਹੁਤਸਿੰਧਗਜੇਖਤੁਗਾ
 ਚਲਾਯਾਤਬਾਥਿਦੂਰਥਕੀਆਟੰਗਾਂਕਾਟੀਆਂਬਹੁਤ
 ਗੋਡੇਕਟਰਾਰੇ।ਤਬਭੀਜੁਪਕਰਤਾਰਹਾ।ਬਹੁਤਸਿਰਪਸ
 ਖਤੁਗਚਲਾਯਾਤਬਾਥਿਦੂਰਥਾਰੀਤੁਪਤਾਰਥਵਾਹੀਥੇ
 ਗਕਰਿਗਜੇਕੋਗੁਹਮੇਲੇਆਯਾਦੇਵੀਕੇਪੁਰਾਵਕਾਰਿ।
 ਅਰੁਗਜੇਸਿੰਧਕੀਸੇਨਾਨੁਟਲੇਲੁਗੀ।ਬਹੁਤਢੰਢੇਰਾ

ਠੇਰਿਆ ਤਬ ਸਰਬ ਚਿਰ ਤੇ ਸਾਂਤ ਹੋ ਗਈ ਸਭ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਾ
ਰਾਜ ਸਿਧ ਕੋ ਰਾਜਾ ਜੈ ਸੇਖੀ ਰਾਸ ਮੁਦ੍ਰ ਤੇ ਮੰਦ੍ਰ ਚਲ ਕੇ ਨਿਕਸੇ
ਤੇ ਸਾਂਤੁ ਰਈ। ਤੈਸੇ ਸਭ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਬਿਖੇ ਸਾਂਤੁ ਰਈ। ਹੋ ਗਮ
ਜੀ ਜਬ ਗਜਾ ਬਿਦੁਰ ਬਾਰੀ ਹਾ ਬਿਖੇ ਆਇ ਪੜ੍ਹਾ ਤਬ ਪ੍ਰਬੁ
ਧ ਲੀਲਾ ਕਾ ਹੋ ਦੇਵੀ ਇਹ ਲੀਲਾ ਅਥਾ ਮੂਰ ਛਾ ਰਈ ਹੈ। ਇ
ਸ ਸਰੀਰ ਸਾਥ ਕਿਉ ਕਰੇ ਉਹ ਪਾਪ ਤਹੋ ਵੈਰੀ। ਦੇਵੀ ਉਦਯੁ
ਹੇ ਲੀਲੇ ਜੇਤੇ ਜੁੰਪਾ ਆਦਿ ਕਾ ਅਰੰਭੁ ਨਾਪਕਾਰ ਜਗਤ ਦੇਖ
ਤੀ ਹੈ। ਸੋ ਸਭ ਪਦਮ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਥਿਖੇ ਇਸਤ੍ਰ ਹੈ। ਅਰੁ ਪ
ਦਮ ਭੀ ਬਾਸਿ ਸੁਭਾ ਹਮਲਾ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਥਿਖੇ ਇਸਤ੍ਰ ਹੈ
ਅਰੁ ਸੰਪੂਰਨ ਜਗਤ ਬਾਸਿ ਸੁਭਾ ਹਮਲਾ ਕੇ ਪੂਰਾ ਸੁਕਾ ਬਿਖੇ

ਆਕਾਸਮੈ ਆਕਾਸ ਰੂਪਾਇ ਸੁਤ ਹੈ ॥ ਆਤਮ ਸੰਤਾ ਅਪਦੇ ਆ
 ਪਾਥਿ ਖੇਇ ਸੁਤ ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਦਰਸਨਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਤਰੂਪ ਹੈ ॥ ਰੇ
 ਲੀਲੇ ਪਦਮ ਕੇਰੀ ਦੇ ਬਿਖੇ ਬਿਦੂਰ ਬਕਾ ਜਨਮ ਹੈ ॥ ਸੋਭੀ ਕੁ
 ਮਰੂਪ ਹੈ ॥ ਲੀਲਾ ਕਾ ਪਾਪਤ ਹੋਵਣਾ ਬਿਦੂਰ ਬਕਾ ਮਰਣਾ ਸੀ
 ਗਾਮ ਕਰਣਾ ਸਭ ਕੁਮਾ ਆਤ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕੁਮਰੂਪ ਜਗਤਾ ਬਿ
 ਖੇਹ ਮਤੁ ਮਸਭ ਬੈਠੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੈਂ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ਹੋ ਮੁਝ ਕੋ ਸ
 ਦਾਇਹੀ ਨਿਹ ਚਾ ਹੈ ॥ ਮੁਝ ਸੇ ਜੁ ਵਰਮਾ ਰੀਆ ਬਾ ॥ ਤਿਸ ਕਰ
 ਉਹੀ ਲੀਲਾ ਮੁਰਛਾ ਕੇ ਅਨੰਤ ਰਪਦ ਮਸਵ ਕੇ ਨਿਕਟ ਜਾਇ
 ਪਾਪਤ ਭਈ ਹੈ ॥ ਅਰ ਉਹੀ ਸਰੀਰਾ ਅਪਦਾ ਦੇ ਖਤ ਭਈ ਹੈ ॥
 ਵਾਸਨਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹੀ ਸਰੀਰ ਕੁਮਾ ਆ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਦੇਵੀ ਕੇ ਵਰ

ਸੋਸਰੀਰਸਾਬਹੀਆਈਹੋਆਤਿਵਾਹਕਸਰੀਰਕਰਿਕੁਵਾਰੀ
ਕੰਨਾਸਾਬਪੰਛੀਕੀਨਾਈਉਡਤੀਆਈਹੋਕੁਵਾਰੀਕੰਨਾ
ਸੋਧੁਛਿਆਤੁਕਵਨਹੈਕੰਨਾਕਹੁਆਮੈਗੁਪਤਦੇਵੀਜੀ
ਕੀਪੁਤੀਤੇਰੇਪਹੁਚਾਵਲੇਕੋਆਈਹੋਤਬਲੀਲਾਕਹਾਰਕੋ
ਇਸਪੁਕਰਾਅਕਾਸਾਬਿਖੇਉਡਤੀਆਪਦਮਕੋਪਾਸਾਆਈਅੰ
ਤਬਕੰਨੀਆਅੰਤਰਧਾਨਹੋਗਈਜੈਸੇਮਾਯਾਮਾਇਪਦਾਰ
ਬਾਅੰਤਰਧਾਨਹੋਜਾਵੈਤਬਲੀਲਾਪਦਮਕੋਪਾਸਕੈਠਕਰਿ
ਬਿਚਾਰਤਰੁਈਜੁਇਹਮੇਰਾਭਰਤਾਹੈਉਹਾਂਸੰਗਾਮਕੀਆ
ਬਾਈਹਾਂਸੂਰਮੰਤਕੀਗਤਕੋਪਾਪਤਿਰੁਇਆਹੈਇਸਪ
ਰਲੋਕਾਬਿਖੇਆਇਕਸਿਸੈਨਕਾਰਿਰਹਾਹੈਸੈਅਬਬਡੇਆ

ਨਦ ਕੋ ਪਾਪ ਤ ਭਈ ਹੋ ॥ ਹੋ ਗਾ ਮਜੀ ॥ ਮੈ ਸੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਰਾਜਾ ॥
 ਕੋ ਚਮਰ ਕਰ ਲੇ ਲਾਗੀ ॥ ਅਰੁ ਉਹਾਂ ਲੀ ਲਾ ਦੇ ਵੀ ਸੋ ਪੁਛ ਤੀਰੁ ॥
 ਈ ॥ **ਪੁਬੁਧ ਲੀ ਲੋਵਾਰਾ** ॥ ਹੋ ਦੇ ਵਿਗਾਜਾ ॥ ਮਥਾ ਮਿਤ ਕਰ ਭਯਾ ॥
 ਹੋ ॥ ਜਬ ਪਦ ਮ ਕੇ ਸਰੀਰ ਬਿਖੇ ਜਾ ਵੇਗਾ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕੇ ਜਾ ॥
 ਗੋਹੂ ਏ ਮੰਤੀ ਟਹਲੂ ਏ ਕੈ ਸੇ ਜਾ ਲੇ ਗਾ ॥ ਇਸ ਕੋ **ਦੇਵੀ ਉਵਾਰ** ॥
 ਹੋ ਲੀ ਲੇ ਮੰਤੀ ਟਹਲੂ ਏ ਕੈ ਕਲ ਨਾ ਕੋ ਉਨ ਉਠੇ ਗੀ ॥ ਏ ਜ ॥
 ਬਿਤਾਂ ਤ ਕੋ ਏ ਕ ਤੁ ਜਾ ਲੇ ਗੀ ॥ ਏ ਕ ਮੈ ਏ ਕ ਉਹ ਲੀ ਲਾ ਜਾ ॥
 ਲੇ ਗੀ ਕਾ ਹੋ ਤੇ ਮੈ ਰ ਕੇ ਸੰਕਲ ਪ ਕੋ ਮੈ ਰ ਨਾ ਹੀ ਜਾ ਲਾ ਤਾ ॥ **ਲੀ** ॥
ਲੋਵਾਰਾ ॥ ਹੋ ਦੇ ਵੇ ਲੀ ਲਾ ਕਾ ਸਰੀਰ ਤੇ ਈ ਹਾਂ ਪੜਾ ਹੋ ॥ ਬਹੁ ॥
 ਤ ਸਰੀਰ ਸਾਥ ਕੈ ਸੇ ਜਾ ਏ ਪਾਪ ਤ ਭਈ ॥ **ਦੇਵੀ ਉਵਾਰਾ** ॥

ਹੇਲੀਲੇਜਬਮਿਤਪੂਰਛੁਰਈਤਬਉਸਕੋਇਸਹੀਜੈਸਾ
ਅਪਲਾਸਰੀਰਭਾਸਾਆਪਾਉਸਕਾਸਰੀਰਸੰਕਲਪਾਬਿ
ਖੇਬਾਸੋਅਪਲਾਸੰਕਲਪਸਾਥਲੇਗਈਹੈ॥ਆਪਕੋਜਾ
ਨਤਰਈਜੁਮੈਉਹੀਲੀਲਾਹੋਸੰਕਲਪਮਾਤ੍ਰਸਰੀਰਭਾਵ
ਨਾਕੀਦਿਰਤਾਤੇਪੰਚਭੂਤਕੋਹੋਇਭਾਸਤਾਹੈ॥ਉਸਕੋਇਹ
ਭਾਸਾਆਪਾਜੋਮੈਦੇਵੀਕੇਵਰਕਛਚਲਯਾਜਾਵਣਾਹੈ॥ਤਿ
ਸਵਾਨਾਕਰਿਜਾਈਪਾਪਤਭਈਹੈ॥ **ਲੀਲੇਵਾਰਾ॥** ਹੇਦੇ
ਵੇਜੋਇਹਜਗਤਸਰਬਸੰਕਲਪਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ਤੋਭਾਵਅਰੁਅਭੁ
ਵਰੂਪਪਦਾਰਥਕੈਸੇਹੋਤੇਹੈ॥ਅਗਾਨਿਉਨਰੂਪਹੈ॥ਵਰਫ
ਸੀਤਲਰੂਪਹੈ॥ਇਤ੍ਰਾਦਿਕਸੰਤਾਕੈਸੇਭਾਸਤੀਹੈ॥**ਦੇਵੀ**

ਉਵਾਹਾਹੇਲੀਲੇਜਬਮਹਾਂਪਲੈਹੋਤੀਹੈ। ਤਬਸਰਬਪ

ਦਾਰਬਾਅਭਾਵਤਾਕੋਪਾਪਤਹੋਤੇਹੈ। ਕਾਲਕੀਸੰਤਾਭੀਨ

ਦੁਹੋਜਾਤੀਹੈ। ਤਿਸਕੋਪਾਛੇਅਨੰਤਾਦਿਦਾਕਾਸਸਰਬਕਲ

ਨਾਤੇਂਗਹਿਤਬੋਧਾਮਾਤ੍ਰਬਹਮਸੰਤਾਹੀਰਹਤੀਹੈ। ਤਿਸਤੇ

ਬਹੁਤਜਬਚੇਤਤਾਫੁਰਤੀਹੈ। ਤਬਆਪਕੋਤੇਜਾਅਨੁ

ਜਾਨਤੀਹੈ। ਤਿਸਤੇਇਸੂਲਭਾਵਹੋਤਾਹੈ। ਇਸੂਲਤਾ

ਬਹਮਾਂਡਰੂਪਹੋਤੀਹੈ। ਤਬਆਪਕੋਬਹਮਾਰੂਪਜਾਣਤੀ

ਬਹਮਾਰੂਪਹੋਇਕਰਜਗਤਕੋਰਚਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਜੈਸੇਬਹ

ਮਾਚੇਤਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਤੈਸੇਇਸਰਤਾਹੋਤੀਹੈ। ਤਿਸਾਬਿਖੇ

ਰਚਨਾਕਜੈਸੇਨੀਸਚਾਧਾਰਤਾਹੈ। ਇਹਮੈਸੇਹੋਵੇ। ਇ

ਹਏਤ ਕਾਲਗੇ ॥ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਨੇਤ ਹੈ ॥ ਸੋ ਜਿਉ ਕੀਤਿ ਉ
ਰਹਤੀ ਹੈ ॥ ਨਿਵਾਰਨੇ ਕੋ ਸਾਮਰਥ ਕੋ ਉਨਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਵਸਤੁ ਤੇ
ਉਪਜਾਬਹਾਮਾਹੀ ਨਹੀ ॥ ਤੋ ਐਰਜਗਤ ਕਾ ਉਪਜਾਨਾਮੈ
ਕੋ ਸੋ ਕਹੈ ਪਰੁ ਚੇਤੰ ਨਾ ਸਾਵਿਤ ਕੇ ਫੁਰਨੇ ਬਿਖੇ ਜਗਤ ਆਕਾਰਹੇ
ਇਕੁ ਸਤ ਹੈ ॥ ਅਗਨਿ ਉਸ ਨਹੀ ਹੈ ॥ ਵਰਫਾ ਸੀਤਲ ਹੀ ਹੈ
ਇਤਾ ਆਦਿ ਕਜੇ ਸੇ ਹੁਏ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਸੁਭਾਵ ਬਿਖੇ ਦਿਛਹੈ ॥
ਹੇਲੀਲੇ ਜੇ ਚੇਤੰ ਨਹੈ ॥ ਤਿਸ ਉਪਰਥੀ ਨੇਤ ਹੈ ॥ ਜੁ ਉਪਦੇਸ
ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ॥ **ਲੀਲੇ ਵਾਰ** ॥ ਹੇਦੋ ਵੀ ਮਿਤ ਕਹੁਏ ਸੁ
ਖ ਅਰੁ ਦੁਖ ਕੋ ਸੇਭੋ ਗਤਾ ਹੈ ॥ **ਦੇਵੀ ਉਵਾਰ** ॥ ਹੇਲੀਲੇ ਤੀ
ਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਜੀਵੇ ਕੋ ਮਿਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਏਕ ਮੁਰਖ ਕੀ ਮਿਤ

ਹੈ॥ ਦੂਸਰੀ ਪਾਰਲਾ ਅਰੁ ਸੀਕੀ ਹੈ॥ ਤੀਸਰੀ ਗੁਣ
 ਨਵਾਨ ਕੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਮੂਰਖ ਹੈ॥ ਸੇ ਮਿਤ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਬਡਾ ਕ
 ਦੁਪਾਵ ਤੇ ਹੈ॥ ਮੂਰਖ ਕੋ ਨ ਹੈ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਅਗੁਨੀ ਯੋ ਕਾਸ
 ਗਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਚਰਨਾ ਨਾਹੀ ਪਾਪ ਕ
 ਰਮ ਕਰ ਤੇ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪਦਾਰਥੋ ਬਿਖੇ ਸਨੇਹ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਭੀ
 ਨ ਕਾ ਬਿਯੋਗ ਹੋਵੇ ਲੇਲਾ ਗਤਾ ਹੈ॥ ਕੰਠ ਪੂਰ ਕਰ ਲੇਲਾ ਗ
 ਤਾ ਹੈ॥ ਨੇੜ ਫਾਟ ਜਾ ਤੇ ਹੈ॥ ਅੰਗ ਟੂਟ ਤੇ ਹੈ॥ ਪਾਣ ਨਾਨੀ
 ਯੋ ਤੇ ਨਿਕਸ ਲੇ ਤੇ ਬਡਾ ਕਾਟ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਅਗ
 ਨਿਕੇ ਕੁੰਡ ਬਿਖੇ ਡਾਰੇ ਤੇ ਕਾਟ ਹੋਵੇ॥ ਤੈਸਾ ਕਾਸਟ ਹੋਤਾ ਹੈ॥
 ਪਿਥਵੀਆ ਕਾ ਸਭੁ ਮਤੇ ਭਾਸਤੇ ਹੈ॥ ਚੈਤਨ ਤਾਪਟ

ਜਾਤੀ ਹੈ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਗੁਣ ਤੇ ਅੰਤ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ
ਕਾਸ ਤੇ ਗੀਤ ਕਾ ਸੁਪਾਵੈ ਜੈਸੇ ਪਾਖਾਣਾ ਬਿਖੇ ਪੀਸਤਾ ਕ
ਸੁਪਾਵੈ ਜੈਸੇ ਪਵਨ ਬਿਖੇ ਰੂਮ ਤਾ ਵਿਲਕਾ ਸੁਪਾਵਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ
ਕੋਲੂ ਬਿਖੇ ਪੀਤੀ ਤਾ ਕਾ ਸੁਪਾਵੈ ਜੈਸੇ ਗਲਾ ਬਿਖੇ ਠਾਸੀ ਖੈਂਦੇ ਤੇ
ਦੁਖ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਮਿਤ ਕਾਲਾ ਬਿਖੇ ਮੂਰਖ ਕਾ ਸੁਪਾਵਤਾ ਹੈ ਤੈ
ਸੇ ਬੀਜ ਬੇਯਾਸ ਮੇ ਪਾਇ ਕਰਿਆ ਇਪਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਤਿਸ ਕੇ
ਅੰਤ ਕਾਰਵਾਸਾ ਸਾਹਿਤ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੀ ਏਨੁ ਲਏ ਕਠਾ ਅਨ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਪਾਣਾ ਅਰੁ ਅਪਾਨ ਕੀ ਕਲਾ ਕੇ ਅਸੇ ਜੈਸੇ ਸਰੀਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੇ ਕ
ਲਾ ਟੁਟ ਲੇ ਲਾਗਤੀ ਹੈ ਨਾਤੀ ਯੇ ਤੇ ਪਾਣਾ ਨਿਕਸੇ ਬਹੁਤ ਪਵੇ
ਸਨਾਹੀ ਕਰਤੇ ਤਬ ਪੁਰਾ ਅਸੁ ਕਾਸ ਰੀਰ ਕੋ ਤਾਗ ਕਰਿ ਜੜੀ ਭੂ

ਤਹੇ ਜਾਤੀ ਹੈ ਆਤਿ ਸਕੇ ਅਨੰਤ ਰਬਾ ਸਨਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਖ ਸੁਖ
 ਕਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਤੀ ਹੈ ਆਰਧ ਭੂਰਧ ਮਧ ਬਾਸ ਨਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ
 ਰਭਾ ਸਾ ਆਵਤਾ ਹੈ ॥੧॥ ਅਰੁ ਜੋ ਪਾਰਹਾ ਮਭਿ ਆਸੀ ਹੈ ਸੋ ਨ
 ਅਗ ਯਾਨੀ ਹੈ ਨਗ ਯਾਨੀ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸਾ ਜਿਸ ਦੇ ਵਤਾ ਕੀ ਪਾਰਹਾ
 ਕਰਤੈ ਹੈ ਸੋ ਦੇਹ ਕੋ ਤਾਗ ਕਰਿ ਤਿਸੀ ਦੇ ਵਤਾ ਕੇ ਲੋਕ ਕੋ ਪਾਪ
 ਭੋਤਾ ਹੈ ਹੋਲੀ ਲੇ ਆਤਮਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਗਯਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ
 ਅਰੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਕਾ ਅਤ ਅੰਤ ਅਭਾਵ ਹੋਤਾ ਹੈ ਆਤਿ ਸਾ ਬਿਖੇ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾਸ
 ਦਭਾਵਨਾ ਹੀ ਹੋਤਾ ਆਤਿ ਸਕਰਿ ਮ੍ਰਿਤੁ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਵਾਸਾ ਹੀ ਇਸ
 ਕੋ ਬੰਧਨ ਕਾ ਕਰਹਾ ਹੈ ਜਬ ਬਾਸਾਨ ਸੁਭਈ ਤਬ ਬੰਧਨ ਕੋ
 ਭੂਨਾ ਹੀ ਸੋ ਵਾਸਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮ੍ਰਿਤ ਜੀਵੈ ਕੋ ਦੋ ਪਕਾਰ ਕੀ ਹੈ

ਏਕਪਾਪਾਤਮਾਏਕਪੁੰਨਾਤਮਾਕੀਬਹੁਤਪਾਪੀਤੀਨਪ੍ਰ
ਕਾਰਕੇਰੈਂ। ਏਕਮਹਾਂਪਾਪੀਏਕਮਧਾਮਪਾਪੀਤੀਸਰੇਅਲਪ
ਪਾਪੀਰੈਂ। ਅਰੁਪੁੰਨੀਤੀਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੇਰੈਂ। ਏਕਮਹਾਂਪੁੰਨੀ
ਏਕਮਧਾਮਪੁੰਨੀਤੀਸਰੇਅਲਪਪੁੰਨੀਰੋਤੇਰੈਂ। ਜੇਬਡਾਪਾਪੀ
ਮ੍ਰਿਤਰੋਤੇਰੈਂ। ਤਬਮਰਕਰਿਜਡੀਬੂਤਪਾਪਾਪਾਕੀਆ
ਈਸਹਸਵਰਖੋਪਰਜੰਤਮੂਰਛਾਬੀਖੋਪੜਾਹਤਾਰੈਂ। ਬਹੁ
ਤਰੈਂਤੰਨਤਾਫੁਰਾਮਾਵਤੀਰੈਂ। ਅਪਲੇਸਾਬਸਰੀਰਕੇਦੇਖ
ਤਾਰੈਂ। ਚੇਰਕਾਲਨਰਕੇਕੋਭੋਗਕਰਿਬਹੁਤੇਜਨਮਪਸੁ
ਆਦਿਕੋਕੋਭੋਗਤਾਰੈਂ। ਭੋਗਕਰਿਮਨੁਖਜਨਮਮਹਾਂਨੀਚ
ਦਰਿਦ੍ਰੀਪੋਕੇਗ੍ਰਿਹਾਬੀਖੋਪਾਵਤਾਰੈਂ। ਤਹਾਂਭੀਦੁਖੋਕਰਿ

ਤਪਤਾਰਹਤਾਰੈ॥੧॥ ਅਰੁ ਜਬਾ ਮਧਾ ਮਪਾਪੀ ਮਿਤਹੋਤਾਰੈ॥ ਤ
 ਬਾਬਿਛਕੀਨਾਈ ਜਤੀ ਭੂਤਹੋ ਜਾਤਾਰੈ॥ ਅਰੁ ਬੇੜੇ ਕਾਲਾ ਬਿ
 ਖੇ ਭੈਂਤਨਤਾ ਕੋ ਪਾਵਤਾਰੈ॥ ਨਰਕੋ ਕੋ ਜਾਇ ਭੋਗਤਾਰੈ॥ ਭੋਗ
 ਕਾਰਿ ਪਸਾਆਇ ਕਜੂਨੀ ਕੋ ਭੋਗਤਾਰੈ॥ ਬਹੁ ਫੁਕ ਬਾਸਨਾ ਕੇ ਅਨੁ
 ਸਾਰ ਮਨੁ ਖਜਨ ਮਕੋ ਪਾਵਤਾਰੈ॥ ੨॥ ਅਰੁ ਜਬਾ ਅਲਪ ਪਾਪੀ
 ਮਿਤਹੋਤਾਰੈ॥ ਤਬ ਮੁਰਛਹੋ ਜਾਤਾਰੈ॥ ਕੇਤੇ ਕੁਕਾਲ ਤੇ ਉਪ
 ਰਾਤਾ ਤਿਸ ਕੋ ਚੈਂਤਨਤਾ ਅਨ ਫੁਰਤੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਨਰਕੋ ਕੋ ਜਾਇ
 ਭੋਗਤਾਰੈ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਭੋਗ ਕਾਰਿ ਕਰਮੋ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐ ਰਜਨ
 ਮਭੋਗਤਾਰੈ॥ ਬਹੁ ਫੁਕ ਮਨੁ ਖਸਰੀਰਾ ਅਨ ਧਾਰਤਾਰੈ॥ ੩॥
 ਹੋਈ ਲੇਖਾ ਅਬ ਧਰਮਾ ਅਤਮਾ ਕੀ ਮਿਤ ਸੁਲਾ ਜਬ ਮਹਾਧਰ

ਮਾਤਮਾ ਸ੍ਰਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸਕੇ ਨਿਮਿਤ ਬਿਬਾਨ ਆਵਤ ਹੈ ॥ ਤੇ ਨਪ
ਗਾ ਆਰੂ ਫਕਰਿ ਕੈ ਸ੍ਰਗ ਮੇਲੇ ਜਤੁ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸਾਇ ਸ੍ਰਦੇ ਵਤਾ ਕੀ ਵਾਸਨਾ
ਰਿਦੇ ਬਿਖੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸਕੇ ਲੋਕ ਜਾਇਕਰਿ ਸ੍ਰਗ ਸੁਖ ਭੋਗਤਾ ਹੈ
ਅਪਛਰਾ ਆਇਕ ਭੋਗੀ ਕੋ ਭੋਗ ਕਰਿ ਰਿਕਤਾ ਹੈ ॥ ਕਿਸੀ ਫਲਾ ਬਿਖੇ
ਆਨਇ ਸ੍ਰਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸਫਲ ਕੋ ਮਨੁ ਖਭੋ ਜਨ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਤਬ
ਬੀਰ ਜਸਾ ਬਾਮਾਤਾ ਕੇ ਗਰਬੁ ਬਿਖੇ ਆਵਤਾ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਜਨਮ ਲੇਤਾ
ਹੈ ॥ ਜੋ ਭੋਗੀ ਕੀ ਕਾਮਨਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਤਬ ਸੀਮਾਨ ਕੇ ਪਰ ਜਨਮ ਲੇਤਾ ਹੈ
ਅਰੁ ਜੋ ਭੋਗੀ ਤੋ ਨਿਵ੍ਰਤ ਹੋਤਾ ॥ ਤਬ ਸੰਤ ਜਨੇ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਖੇ ਜਨਮ ਲੇ
ਤਾ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮਧਮ ਧਰਮਾਤਮਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸਕੇ ਮਿਤ ਕਰੁ
ਏਸੀ ਪੁਰੀ ਚੇਤਨ ਫੁਰਾ ਆਵਤੀ ਹੈ ॥ ਅਪਲੇ ਪੁਨੇ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਸ੍ਰਗ ਜਾਇਓਗਤਾਹੈ ਭੋਗ ਕਰਿ ਬਹੁ ਫਾਰੀ ਫਤਤਾਹੈ ॥ ਕਿਸੀ
 ਫਲਾ ਬਿਖੇ ਆਨਾਇ ਸਤ ਹੋਤਾਹੈ ॥ ਤਿਸ ਫਲ ਕੋ ਮਨੁ ਖਭੋ ਜਨ
 ਕਰਤਾਹੈ ॥ ਤਬ ਪਿਤਾ ਕੇ ਬੀਰ ਜਸਾ ਬਾਮਾਤਾ ਕੇ ਗਰਭ ਬਿਖੇ ਆਵ
 ਤਾਹੈ ॥ ਬਾਸਨਾ ਕੇ ਮਨੁ ਸਾਰ ਜਨ ਮਲੇਤਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਅਲਪ ਧਰ
 ਮਾਤਾ ਮਾਮਿਤ ਹੋਤਾਹੈ ॥ ਤਬ ਉਸ ਕੋ ਮੈਸੇ ਫੁਰ ਆਵਤਾਹੈ ॥ ਜੁਮੈ
 ਮਿਤ ਕਹੂ ਆਹੋ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਧਵੇ ਮੇਰੀ ਪਿੰਡ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੀਹੈ ॥ ਮੈ
 ਪਿਤਰ ਲੋਕ ਕੋ ਚਲਾ ਜਾਤਾਹੈ ॥ ਪਿਤਰ ਲੋਕ ਜਾਇ ਕਰਿ ਸੁਖ
 ਭੋਗਤਾਹੈ ॥ ਬਹੁ ਫਤ ਭੋਗ ਕਰਿ ਗਿਰੀ ਫਤਤਾਹੈ ॥ ਤਬ ਧਾਨ ਬਿਖੇ ਆ
 ਨਾਇ ਸਤ ਹੋਤਾਹੈ ॥ ਤਿਸ ਅੰਨ ਕੋ ਮਨੁ ਖਭੋ ਜਨ ਕਰਤਾਹੈ ॥ ਤਬ
 ਬੀਰ ਜਹੈ ਇਕਰਿ ਮਾਤਾ ਕੇ ਗਰਭ ਬਿਖੇ ਆਵਤਾਹੈ ॥ ਵਾਸਨਾ

ਕੇਅਨੁਸਾਰਜਨਮਲੇਤਾਹੈ॥੩॥ਹੇਲੀਲੇਜਬਪਾਪੀਮ੍ਰਿਤਕ
ਹੋਤਾਹੈ॥ਤਿਸਕੇਅਹਾਭਯਾਨਕਾਅਗਭਾਸਤਾਹੈ॥ਚਰਨੋਬਿਖੇ
ਕੰਟਕਚੁਰਤੇਹੈ॥ਸਿਰਪਰਸੂਰਜਜਲਾਵਤਾਹੈ॥ਅਰੁਪੁੰਨੀ
ਮਰਤਾਹੈ॥ਤਬਾਤਿਸਕੇਸੁੰਦਰਇਬਾਨਛਾਯਾਬਾਵਲੀਅੰਕਾ
ਅਨੁਭਵਹੋਤਾਹੈ॥ਜਮਦੂਤਲੇਜਥੇਹੈ॥ਧਰਮਰਾਜਕੇਨਿਕਟ
ਪਾਪਤਕਰਤੇਹੈ॥ਧਰਮਰਾਜਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਸੇਪੁਛਤਾਹੈ॥ਚਿਤ੍ਰ
ਗੁਪਤਾਤਿਸਕੇਕਰਮਪ੍ਰਗਟਕਰਤਾਹੈ॥ਤਿਸਕੇਅਨੁਸਾਰਸ੍ਵਰਗ
ਨਗਕਕੋਭੋਗਤਾਹੈ॥ਤਿਨਕੋਭੋਗਕਰਿਗੀਤ੍ਰਤਾਹੈ॥ਕਰਮਵਾ
ਜਾਕੇਅਨੁਸਾਰਮਨੁਖਜਨਮਕੋਧਾਰਤਾਹੈ॥ਆਤਾਕੇਗਰਭਾਬਿ
ਖੇਇਸਕੇਅਨੇਕਜਨਮੋਕਾਸਮਰਟਾਹੋਤਾਹੈ॥ਬਾਹਜਾਨਿਕ

ਸੇਤੋਂ ਬਿਜਾਮ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਮੂਢਾ ਅਵਸਥਾ ਕੋ ਪਾਰਤਾ ਹੈ ਪਰਮਾ
 ਰਥ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਾਣਤਾ ਕ੍ਰੀਡਾ ਬਿਖੇ ਮਗਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਜੇ ਬਨਾ
 ਵਸਾ ਬਿਖੇ ਆਵਤਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਕਾਮਾ ਆਦਿ ਕਾ ਬਿਕਾਰੋ ਕਰਾ ਅੰ
 ਪ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਬਹੁਤ ਜਬ ਬਿਧਾ ਅਵਸਥਾ ਆਵਤੀ ਹੈ ॥ ਸ
 ਰੀ ਗਬਿਰੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਸ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਰੋਗਾ ਮਾਨ ਉਪਜਤ ਹੈ ॥ ਕਸਟਵਾਨ
 ਹੋਇ ਕਰਿ ਮਰ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਬਹੁਤ ਵਾਸਾ ਕੇ ਮਨੁ ਸਾਹ ਸੁਰਗਾਨ ਰਕ ਕੋਭੇ
 ਗਤਾ ਹੈ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਸਾਰ ਚੰਕ੍ਰ ਬਿਖੇ ਪਟੀ ਜਾਤਾ ਕੀ ਨਾਈ ਰੂਮ
 ਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੋ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਸੁਪਨਾ ਤਰਦੇ ਖਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੋ ਆਤਮਾ ਕੇ ਪ
 ਮਾਦਾ ਅਰੁ ਕਲਪਨਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਰੂਮ ਕੋ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬਾਸ
 ਤ ਵਸੁਰੁ ਪਤੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਕਢੁ ਰੂਮ ਨਾਹੀ ॥ ਆਕਾਸ ਰੂਪ ਆਕਾਸ ਬਿ

ਖੋਇਸਬਤਹੈ॥ ਇਸਾਵਰਜੰਗਮਸਭਾਮਾਤਮਰੂਪਹੀਹੈ॥ ਜਿ
ਨ੍ਰਿਬਿਖੇਪੁਲਾਕਿਆਹੋਤੀਹੈ॥ ਬੋਲਤੇਚਲਤੇਹੈ॥ ਸੋਜੰਗਮਰੂ
ਪਹੈ॥ ਜਿਨ੍ਰਿਬਿਖੇਪੁਲਾਕਿਆਨਾਹੀਹੋਤੀ॥ ਜੋਇਸਾਵਰਰੂ
ਪਹੈ॥ ਅਰੁਆਤਮਸਤਾਬਿਖੇਦੋਨੋਤੁਲਹੈ॥ ਦੋਨੋਚੇਤਨਹੈ॥
ਅਰੁਜੇਤੁਕਹੈ॥ ਇਸਾਵਰੋਬਿਖੇਚੇਤਨਤਾਕੁਸਤੀਕਿਉਨਾ
ਹੀ॥ ਤਿਸਕਾਏਹਉਤਰਹੈ॥ ਜੈਸੇਪੁਰਬਾਦਿਸਾਕੇਮਨੁਖੋਕੀਬੋਲੀ
ਉਤਰਾਦਿਸਾਕੇਸਾਮੁਦ੍ਰਵਾਲੇਨਾਹੀਜਾਣਤੇ॥ ਅਰੁਉਤਰੁਦਿਸਾ
ਕੇਮਨੁਖੋਕੀਬੋਲੀਪੁਰਬਾਦਿਸਾਕੇਸਾਮੁਦ੍ਰਵਾਲੇਨਾਹੀਜਾਣਤੇ॥
ਤੈਸੇਇਸਾਵਰੋਕੀਬੋਲੀਜੰਗਮਨਾਹੀਜਾਣਤੇ॥ ਜੰਗਮੋਕੀ
ਬੋਲੀਇਸਾਵਰਨਾਹੀਜਾਣਤੇ॥ ਅਪਲੀਅਪਲੀਜਾਤਾਬਿ

ਖੇਸਭਚੈਤਨਹੈ ॥ ਹੇਲੀਲੇਜੇਆਇਸਾਵਿਤਾਬਿਖੇਸਵੇਦਨ
 ਫੁਰਤੀਹੈ ॥ ਸੋਮਹਾਪਲੈਪਰਜਤਤੈਸੇਹੀਇਬਤਹੈ ॥ ਅੰਨ
 ਬਾਨਹੀਹੋਤੀ ॥ ਆਕਾਸਾਵਕਾਸਹੀਰੂਪਹੈ ॥ ਵਾਹੁਪਦਹੀ
 ਰੂਪਹੈ ॥ ਅਗਨਿਉਸਾਰੂਪਾ ॥ ਜਲਦਵਤਾਰੂਪਹੈ ॥ ਪ੍ਰਬਵੀ
 ਕਠਨਰੂਪਹੈ ॥ ਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਜੈਸੇਜੈਸੇਫੁਰਿਆਹੈ ॥ ਤੈਸੇਹੀ
 ਇਬਤਹੈ ॥ **ਲੀਲੇਵਾਰਾ** ॥ ਹੇਦੋਵੀਇਹਗਾਜਾਬਿਦੂਰਬਾਅਥ
 ਪਦਮਰਾਜੇਕੇਅੰਤਪਾਬਿਖੇਕੈਸੇਜਾਵੈਗਾ ॥ **ਦੇਵੀਉਵਾਰਾ** ॥ ਹੇ
 ਲੀਲੇਅਪਲੀਵਾਸਨਾਕੇਅਨੁਸਾਰਚਿਦਾਕਾਸਕੇਅੰਗਆਨ
 ਤੇਦੂਗਇਸਥਾਨਜਾਨਕਰਿਚਾਇਆਜਾਵੈਗਾ ॥ ਹਮਭੀਇਸ
 ਕੇਸੰਕਲਪਸਾਥਾਅਪਲਾਸੰਕਲਪਮਿਲਾਇਕਰਿਚਲੇਜਾ

ਵੈਂਗੇ **ਦੋਹਰਾ** ਸੰਕਲਪ ਸਾਥ ਸੰਕਲਪ ਜੋ ਜਬਲਗਏ ਕਨ
ਹੋਇ ਏਕੰਤੁ ਭਾਵਨਹੀ ਹੋਵਈ ਤਾਂ ਤੇ ਕਹੀ ਏਸੇ ਏ॥ **ਥਾਸੀ**
ਵੈਵਾਚ ਹੋਰਾ ਮਚੰਦ ਦੇਵੀ ਅਰੁ ਲੀਲਾ ਕੰਦੇ ਖਤੇ ਹੀਰਾ ਜੇਕੀ
ਚੇਤਨਾ ਜੜੀ ਭੂਤ ਹੋਗਈ ਨੇੜ ਛਟਗਈ ਮਿਤ ਮੁਰਛਾ ਰੂਪੀ
ਅੰਧੇ ਕੁਪਾਥਿ ਖੇਜਾਇ ਪੜਾ ਪਾਠੋ ਥਿਖੇ ਚੇਤਨਾ ਬੀਅਰੁ
ਚੇਤਨਾ ਬਿਖੇ ਵਾਸਨਾ ਬੀਅਰੁ ਚੇਤਨਾ ਮਰੁ ਵਾਸਨਾ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਾ
ਨਾਮਾ ਕਾ ਸਾਥਿ ਖੇਜਾਇ ਇਸਤ ਭੁਏ ਜੈਸੇ ਵਾਯੁ ਗੰਧ ਕੋਲੇ
ਕਾਰਿ ਇਸਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਦੇਨੇ ਦੇਵੀ ਅੰਤਿ ਸਕੀ ਪੁਰਯਾਸੁ
ਕਾ ਕੋਇ ਬਾਦਿ ਸਾਥ ਪੜੀ ਅੰਦੇਖੇ ਏਕ ਮਹੂਰਤ ਪਰਜੰ
ਤਰਾਜਾ ਮੁਰਛਾ ਬਿਖੇ ਰਹਾ ਬਹੁ ਫੁਲ ਚੇਤਨਾ ਤਾਫੁਰਾ ਆਈ॥

ਅਪਣੇ ਸਾਬਸਰੀਰਤਾ ਸਾਮਾਨਾ ਅਰੁ ਜਾਨਤ ਭਾਜਾ ਜੁ ਮੇਰੇ
 ਬਾਂਧਵੇ ਮੇਰੀ ਦਸਗਾੜ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਮੇਰਾਇ
 ਹਸਰੀਰ ਹੂਆ ਹੈ। ਧਰਮ ਰਾਜ ਕੇ ਇਸ਼ਾਨ ਕੋ ਮੁਢੇ ਦੂਤ ਲੇਚ
 ਲੇ ਹੈ। ਹੇਰਾਮ ਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਮੁਭਵ ਕਰਤਾ ਚਲਾ ਜਾਵੈ
 ਤਿਸ ਕੇ ਪਾਛੇ ਦੇਵੀ ਅਰੁ ਲੀਲਾ ਚਲੀ ਜਾਵੈ। ਜੈ ਸੇਵਾ ਮੁਕੇ ਸਾ
 ਬਗਾਧ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਜਬ ਬਿਦੂਰ ਬਧਰਾਮ ਰਾਜ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇ
 ਪਾਪਤ ਭਯਾ। ਤਬ ਧਰਮ ਰਾਜ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਕੋ ਕਹਾਂ। ਇਸ
 ਕੇ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰ ਕਾਰਿ ਕਹੇ। ਤਬ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਕਹਾਂ। ਹੇ ਭਗ
 ਵਨਾ। ਇਸ ਕੋ ਉਪਾਧ ਕਰਮ ਨਾਹੀ ਕੀਆ। ਅਰੁ ਬਰੇ ਬਰੇ ਪੁੰਨ
 ਕੀਏ ਹੈ। ਅਰੁ ਗਵਤੀ ਸਰਸੁਤੀ ਕਾ ਇਸ ਕੋ ਵਰਦੇ। ਅਰੁ

ਇਸਕਾਸਰੀਰਫੂਲੋਸਾਬਛਾਪੜਾਹੈ। ਤਿਸਸਰੀਰਬਿ
ਖੇਭਗਵਤੀਕੇਵਰਕਾਰਿ। ਇਸਪਵੇਸਕਰਲਾਹੈ। ਮੇਰਈਹਾਂ
ਕਛੁਨਾਹੀਕਹਲਾ। ਹੇਰਾਮਜੀਜਬਾਐਸੇਤਿਨਕਹਾ। ਤਬ
ਰਾਜੇਕੋਚਲਾਇਦੀ। ਆਜੈਸੇਖੰਭਾਦੀਕਾਰਿਬੰਟਾਚਲਾਈਤਾ
ਹੈ। ਤੈਸੇਚਲਾਇਦੀ। ਆਦੇਨੇਦੇਵੀਆਂਗਾਜੇਕੋਦੇਖਤੀਆ
ਹੈ। ਗਾਇਨਕੋਦੇਖਨਸਕੇ। ਤਬਤੀਨੇਗਾਜੇਬਿਦੂਰਥਕੇ
ਬਹਾਮੰਡਕੋਲੰਘਕਾਰਿਤਿਸਪਦਮਕੇਮੰਡਪਾਥਿਖੇਆਏ। ਏ
ਕਾਖਿਲਾਬਿਖੇਦੇਵੀਆਂ। ਆਨਮਿਲੀਆਂ। ਜੈਸੇਸੇਘਕੋਵਾਹੁ
ਆਨਮਿਲਾਤੀਹੈ। ਵਾਸਾਕੇਅਨੁਸਾਰਤਹਾਂਆਇਪਾਪਤਰੁ
ਈਆਂ। ਹੇਰਾਮਜੀਜੈਸੇਬੀਜਾਬਿਖੇਅਨੰਤਬਟਹੋਤੇਹੈ। ਤੈ

ਜੋਰਿਦਾਅਫਾਬਿਖੇਅਨਤਜਗਤਹੈ॥ਸੋਸਭਾਅਪਦੇਹੀਬਿਖੇ
 ਪੜੇਭਾਸਤੇਹੈ॥ਜੈਸੇਕੋਊਦੁਬਕੋਕਿਸੀਠੋੜਦਬਰਾਖੇਜਹਾਂਜਾ
 ਵੈ॥ਤਹਾਂਉਸਕੀਸੁਰਤਾਬਿਖੇਭਾਸਤਾਹੈ॥ਤੈਸੇਵਾਸਨਾਕੀਦ੍ਰਿੜਤਾ
 ਕਰਿਬਿਦੂਰਥਾਅਪਦੇਇਸਥਾਨਕੋਦੇਖਤਭੁਟਾ॥ਅਗੁਇਹਦੇ
 ਨੇਦੇਵੀਆਂਪ੍ਰਥਮਾਆਈਲੀਲਾਕੋਦੇਖਤਭੁਟੀਆਂਕਾਹੇਤੋਂ
 ਜੁਪ੍ਰਥੁਪ੍ਰਥੀਆਂਅਗੁਉਹਲੀਲਾਇਨਕੋਨਦੇਖਤਭੁਟੀਆਂ
 ਹੇਤੋਂਜੁਇਨਕੇਸਾਮਾਨਪ੍ਰਬੁੰਧਨਥੀਆਂਰਾਮੇਵਾਰਾਹੇਭਗਵਨ
 ਪ੍ਰਥਮਸਰੀਰਕੋਤ੍ਰਾਗਕਾਰਿਲੀਲਾ॥ਬਿਦੂਰਥਕੀਸਿਸ੍ਰਦੇਖ
 ਦੇਗਈਥੀ॥ਸੋਸਰੀਰਕਹਾਂਗਾਯਾਂ **ਥਾਸਿਓਵਾਰਾਹੇਰਾਸੀ**
 ਲੀਲਾਕਾਸਰੀਰਕਹਾਂਥਾਂਉਹਤੋਅਰੁੰਧਤੀਕੋਮਨਾਬਿਖੇਲੀ

ਲਾਸਰੀਰਭੂਤਪਤਿਭਾਹੁਈਥੀ। ਜੈਸੇਮਾਰੂਬਲਾਬਿਖੇਜ
ਲਕੀਪਤਿਭਾਹੋਤੀਹੈ। ਹੇਰਾਮਜੀਇਹਆਧਿਭੂਤਕਾਅਗੁਮਾ
ਨਕਰਿਕੈਭਾਸਤੇਹੈ। ਬੋਧਕਰਿਕੈਆਧਿਭੂਤਕਤਾਨਿਵਰਤ
ਹੋਜਾਤੀਹੈ। ਜਬਲੀਲਾਕੋਬੋਧਾਬਿਖੇਪਰਲਾਮਾਹੁਆਤਬ
ਆਧਿਭੂਤਕਸਰੀਰਾਨਿਰਮਲਹੋਗਾ। ਜੈਸੇਤੇਜਕਰਿਕੈਵ
ਰਫਗਲਜਾਤੀਹੈ। ਤੈਸੇਆਧਿਭੂਤਕਤਾਨਿਵਰਤਹੋਗਈ
ਅਰੁਆਤਿਵਾਹਿਕਤਾਉਦੇਰਈ। ਜੈਸੇਜੇਵਫ੍ਰੀਬਿਖੇਸਰਪ
ਭਾਂਤਮਾਤ੍ਰਹੈ। ਤੈਸੇਆਤਿਵਾਹਿਕਾਬਿਖੇਆਧਿਭੂਤਕਭ੍ਰਾਂਤ
ਮਾਤ੍ਰਹੈ। ਹੇਰਾਮਜੀਅੰਤਹਪੁਰਾਬਿਖੇਜਾਇਕਰਿਲੀਲਾਕਹ
ਹੋਦੇਵਿਸਮਾਧਿਬਿਖੇਲਾਗੇ। ਮੁਣਕੋਕੋਤੇਕੁਦਿਨਬਿਤੀਤਭ

ਵੇਚੈਂ ॥ ਦੇਵੀਉਵਾਰਾ ॥ ਹੇਲੀਲੋ ॥ ਅਬਸਾ ॥ ਧਾਬਿਖੇ ॥ ਤੁਝਕੋ
 ਏਕਤੀਸਾ ॥ ਦਿਨਬੀਤੇ ॥ ਚੈਂ ॥ ਅਰੁਸਰੀਰਤੇ ॥ ਗਵਾਸਾ ॥ ਤੇਂ ॥ ਰਹਿਤ
 ਹੋ ॥ ਇਕਾਰਿਗਿਫਪਣਾ ॥ ਚੈਂ ॥ ਜੋਪੁਰਯਾਸੁਕਾ ॥ ਬਿਦੂਰਬਕੀ ॥ ਸਿਸੁ
 ਦੇਖਟੇਕੋਗਈ ॥ ਸਰੀਰਕਾਸੁਪਾਖਾਟਾ ॥ ਵਤਹੋਗਾ ॥ ਯਾਤਬਮੰ
 ਤੀ ॥ ਮੋਮਿਤਕਜਾਟਾ ॥ ਕਾਰਿਖਿਤਚੰਦਨਸਾਬਲਪੇਟਕਾਰਿਜ
 ਲਾਇਦੀਆ ॥ ਬਾਂਧਵੋਰੁਦਨਕੀਆ ॥ ਧੁੜੋਪਿੰਡਕ੍ਰਿਆਕਰੀ
 ਅਰੁਇਹਜੋਕਮਲਨੈਨੀਲੀਲਾ ॥ ਭਰਤਾਕੋਪਾਸਬੈਠੀਹੈ ॥ ਸੋ
 ਇਸਕੋਅੰਤਹਪੁਰਕੀਆ ॥ ਸਹੇਲੀਆ ॥ ਜਾਟਾਨਹੀਸਕਤੀਆ ॥
 ਮੈਇਨਕੋਨਿਦੁਕਾਰਿਮੋਹਤਕੀਆ ॥ ਹੋ ॥ ਜਬਮੇਰਾਦਰਸਨਕਰੇ
 ਰਹਿ ॥ ਤਬਾਇਨਕੋਭੀਦੇਖੇਗੀਆ ॥ ਹੋ ॥ ਰਾਮਜੀ ॥ ਐਸੇਂਬਿਚਾਹੁਕ

ਰਿਦਗਲਦੀਆਥਰਾਪਕਾਸਾਮੰਤਹਪੁਰਬੀਖੇਭੁਯਾਥਹੁਕ
ਗਜੇਕੀਜੀਵਕਲਾਛੇਰੀਤਬਨਾਸਕਾਮਾਰਗਸਰੀਰਬਿਖੇ
ਪਵੇਸਕੀਆਤਬਬਸੰਤਾਰਿਤੁਬਿਖੇਜੈਸੇਫੂਲਪਿਛਾਥਾਵੁ
ਤੇਹੈਸੇਇਦੀਆਪਿਛਾਥਾਈਆਗਜਾਸਿੰਜਾਤੇਉਠਖ
ਡਾਹੁਆਥੇਨੇਲੀਲਾਰਾਜੇਕੇਸਨਮੁਖਆਨਖਵੀਅੰਤਬ
ਰਾਜੇਕਹਾਮੇਰੇਆਗੈਤੁਮਕੋਨਖਵੇਹੋਪਬੁਧਲੀਲਾਕਹਾ
ਹੋਥਾਮੀਮੈਤੇਰੀਪਟਰਾਣੀਲੀਲਾਹੋਸਦਾਤੇਰੇਸੰਗਰਹੀਰੇ
ਜੈਸੇਸਬਦਕੇਸੰਗਅਰਬਰਹਤਾਰੋਅਰੁਜਬਤੁੰਦੀਹਾਸਰੀਰ
ਤੁਮਗਾਯਾਥਾਮੇਰੇਬਿਖੇਤੇਰਾਸਨੇਹਥਾਤਿਸਵਾਸਾ
ਕਾਰਿਮੇਰਾਪਾਤਿਬਿੰਬਾਇਹਲੀਲਾਤੁਏਕੋਰਾਸੀਬੀਅਰੁਹਮਾ

ਰੇਉਪਰਦੇਵੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਹੈ॥ ਜੋਤੁਮਾਰੇਸੀਸਕੀਓਰਬੈਠੀਹੈ॥
 ਇਹਸਰਸੁਤੀਸਰਬਕੀਜਨਨੀਹੈ॥ ਅਰੁਪਰਭੋਕਤੋਤੁਝਕੇ
 ਲੇਆਈਹੈ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਐਸੇਸੁਫਾਕਰਿਰਾਜਾਬਹੁਤਪਸੰਨ
 ਭੁਯਾਅਰੁਸਰਸੁਤੀਕੇਚਰਨੋਪਰਸੀਸਰਾਖਾਅਰੁਕਹਤੁ
 ਭੁਯਾਹੇਸਰਸੁਤੀਤੁਮਕੋਨਮਸਕਾਰਹੈ॥ ਮੁਝਪਰਬਡਾਅਨੁ
 ਗ੍ਰਹਕੀਆਹੈ॥ ਅਥਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਇਹਵਰਦੇਵੋ॥ ਜੋਮੇਰੀਆਰ
 ਬਾਲਾਭੀਬਡੀਹੋਵੈ॥ ਅਰੁਨਿਹੰਕੰਟਕਰਾਜਕਰੋ॥ ਲਖਮੀਬ
 ਹੁਤੁਹੋਵੈ॥ ਰੋਗਕਸ਼ਟਕੀਕੋਊਨਹੋਵੈ॥ ਅਰੁਆਤਮਗਯਾਨਕਰਿ
 ਭੀਸੰਪਨਹੋਵੈ॥ ਰੋਗਮੋਖਦੋਨੋਮੁਝਕੇਦੇਵੋ॥ **ਦੇਵੀਉਵਚਾ**॥
 ਹੇਰਾਜਨਐਸੇਹੀਹੋਵੈਗਾ॥ ਅਪਦਾਭੀਤੁਝਕੋਨਹੋਵੈਗੀ॥ ਤੇਰੀ

ਪ੍ਰਜਾਬਿਖੇਭੀਆਪਦਾਕਿਸੀਕੋਨਹੋਵੈਗੀ। **ਦਿਹਰਾ** ਆਰਥ
 ਲਾਤੁਡਬਹੁਤਹੋਸਤੁਰਹੇਨਕੋਇ। ਆਤਮਪਦਕੋਪਾਇਕੋਸੇ
 ਅਨਦੀਹੋਇ। **੧॥ ਬਸਿਟੁਇਵਾਰਾ** ਹੇਰਾਮਜੀਅੰਸੰਕਹਿਕਰਿ
 ਦੇਵੀਅੰਤਰਾਯਾਨਹੋਗਈ। ਸਭਲੋਕਜਾਗਉਠੇ। ਜੈਸੇਸੂਰ
 ਜਕੇਉਦੇਹੁਏਸੂਰਜਮੁਖੀਕਮਲਖਿਤਾਵਤਹੈ। ਤੈਸੇਖ
 ਤਾਆਏ। ਅਰੁਗਜਾਏਨੇਲੀਲਾਕੋਕਠਲਗਾਇਕਾਰਿਪਸੰਨ
 ਭਯਾਅੰਦਗਬਿਖੇਬਰਾਹੁਲਾਸਮੰਗਲਭਯਾਅਰੁਲੋਕ
 ਆਸੂਰਜਕੋਪਾਪਤਹੁਏ। ਜੁਲੀਲਾਪਰਲੋਕਤੇਆਈ। ਅ
 ਰੁਭਰਤਾਕੋਭੀਲੇਆਈਹੈ। ਸਰਬਕੋਅੰਦਰਭਯਾਚਾਰ
 ਸਮੁਦਕਾਰਜਅੰਸੀਸਹਸਵਰਖਪਰਜੰਤਜੀਵਨਮੁਕਤਿ

ਹੋਇ ਕਰਿ ਕੀਆ ਦੋਨੋ ਲੀਲਾ ਸਾਹਿਤ ਯਬਾਲਾ ਭੁਬਿਖੇ ਸੰ
 ਤੁਸਾ ਦਿਸੁ ਬ੍ਰਹਮਨ ਸੁਹੋਗਾ ਯਾ ~~ਦੋਹਰਾ~~ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅੰ
 ਸੇਰ ਹੋ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਸਾਮਾਨਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਜਾ ਕੋ ਸੁਖ ਦੀਆ ਬਿਦੇ
 ਹ ਭਈ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥ ~~ਕਾਸਿ ਸੁਵਚਾ~~ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਇਹ ਦੇ
 ਨੇ ਕਬਾ ਅਕਾਸ ਜਬ ਹਮਦਾ ਅਰੁ ਲੀਲਾ ਕੀ ਐਤੁ ਝੁਕੋ ਦਿਸੁ
 ਮਾਨਿ ਵਰਤਾ ਅਰਬ ਕਹੀ ਅੰਗੈ ਜੋਇਹ ਜਗਤ ਭਾਸਤਾ ਪੈਤੁ
 ਝੁਕੋ ਸੋਆਤੁ ਮਰੂਪ ਹੈ ਵਸਤੂ ਤੇ ਕੁਛੁ ਉਪਜਾਨਹੀ ਜੋਸਤ
 ਬਸਤੁ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਤਿ ਸਕੇ ਨਿਵਰਤ ਕਰਦੇ ਬਿਖੇ ਜਤਨ ਹੋਤਾ
 ਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਅਸਤ ਬਸਤੁ ਹੈ ਅਤਿ ਸਕੇ ਨਿਵਰਤ ਕਰਦੇ ਬਿ
 ਖੇ ਜਤਨ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਇਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਗੁਮਾਨ ਵਾਨ ਕੋ ਸਤੁ ਅ

ਕਾਸਰੂਪ ਰਾਸਤਾ ਹੈਂ ਅਰੁਆ ਕਾਸਕੀ ਨਾਈ ਇਸ ਬਤ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਚੇਰਾ ਮਜੀ ਪੁਬਾ ਮਜੇ ਬਹਾਸਤਾ ਬਿਖੇ ਆਰਾਸ ਫੁਰਿਆ ਹੈ ਸੋ
ਬਹਾਸ ਰੂਪ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਇਸ ਬਤ ਰੂਪ ਆ ਹੈ ਸੋ ਬਹਾਸ ਪੁਬਾ ਵੀ ਅ
ਦਿਕ ਤੇ ਤੇਰੇ ਗਹਿਤ ਹੈ ਜੇ ਆਪ ਹੀ ਆਕਾਸ ਰੂਪ ਹੈ ਤਿਸ ਤੇਰੇ
ਪਾਜੀ ਆਜਗਤ ਸਤ ਕੈ ਸੇ ਹੋਵੈ ਆਗੇ ਅੰਤ ਆਪ ਤੇਰੇ ਗਹਿਤ ਸੁਫ
ਆਤਮਾ ਸੰਤਾ ਆਪ ਹੋ ਆਪ ਬਿਖੇ ਇਸ ਬਤ ਹੈ **ਦੇਹ ਰਾਜੇ** ਸੇ ਸੇ
ਸਮੁਦ੍ਰ ਤੇ ਨਾਨਕਾਤ ਤਰੰਗਾ ਮੈ ਤੂੰ ਆਗੇ ਦਿਕ ਜਗਤ ਤੂੰ ਸਭਾ ਆ
ਤਮ ਕੇ ਅੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਚੇਰਾ ਮਜੀ ਜਗਤ ਪਰਮ ਪਦ ਤੇ ਬਿੰਨ ਨਹੀ
ਅਰੁਪ ਪਰਮ ਪਦ ਜਗਤ ਬਿੰਨ ਨਹੀ ਜੇ ਸੇਵਾ ਯੁਗ ਅਰੁਸ ਪਦ
ਬਿਖੇ ਰੇਦ ਕਢੁ ਨਾਹੀ ਆਪ ਰੁਜ ਬਸ ਪਦ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਪ

ਰਸਰੂਪਹੋਇਭ੍ਰਾਸਤਾਹੈ॥ ਜਬਸਪੰਦਤੋਂਗਹਿਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਬਸਪ
 ਰਸਨਾਹੀਭ੍ਰਾਸਤਾ॥ ਤੈਸੇਜਗਤਾਮਰੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਖੇਭੇਦਕਛੁਨਾਹੀ
 ਪਰੁਜਬਸੰਵੇਦਨਫੁਰਤੀਹੈ॥ ਤਬਜਗਤਰੂਪਹੋਇਭ੍ਰਾਸਤੀਹੈ॥
 ਅਰੁਸੰਵੇਦਨਤੋਂਗਹਿਤਜਗਤਨਾਹੀਭ੍ਰਾਸਤਾ॥ ਪਰੁਆਤਮਸੰਤਾ
 ਸਦਾਏਕਰੂਪਹੈ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਜਬਸੰਵੇਦਨਫੁਰਲੇਤੋਂਗਹਿਤਆ
 ਤਮਪਦਾਬਿਖੇਇਸਤਹੋਵੈਗਾ॥ ਤਬਸੰਕਲਪਰੂਪਜਗਤਕੇ
 ਭ੍ਰਾਸਣੇਬਿਖੇਭੀਆਤਮਾਹੀਭ੍ਰਾਸੇਗਾ॥ ਤੈਸੇਅਗਾਨਿਬਿਖੇਉਸ
 ਨਤਾਸੁਭਾਵਕਹੈ॥ ਤੈਸੇਨਿਰਕਾਰਆਤਮਾਬਿਖੇਸ੍ਰੀਸੁਭਾ
 ਵਕਹੈ॥ **ਗਮੁਤਿਵਾਰਾ**॥ ਹੇਰਾਮਨਵਾਨੇਬਿਖੇਸ੍ਰੀਸ੍ਰੀਪੁਰਖ
 ਕੋਬਿਚਾਰਦ੍ਰਾਸਮਕਰਮਾਨਪ੍ਰਪਤਹੁਆਹੈ॥ ਤਿਸਕੋਦੇਹ

ਅਪਲੇਸਾਬਕੈਸੇਭਾਸਤੀਹੈ॥ ਅਰੁਦੈਫਪਾਰਬਧਕਗਿ॥ ਤਿਸ
 ਕਾਸਰੀਰਕੈਸੇਂਗਤਾਹੈ॥ ~~ਕਾਸਿਏਵਾਚਾ~~ ਹੇਗਾਮਜੀਆਦਿਬਹਮ
 ਸਾਂਬਿਖੇਜੋਸੰਵੇਦਨਫੁਰਤੀਹੈ॥ ਤਿਸਾਬਿਖੇਭਾਵਿਤੰਬਧਾਰੀਹੈ॥
 ਜੋਇਹਪਦਾਰਥਅੰਸੇਹੋਵੈਗਾ॥ ਅਰੁਇਸਕਰਿਕੈਹੋਵੈਗਾ॥ ਅਰੁ
 ਏਤਾਕਾਯਾਰਹੇਗਾ॥ ਸੋਅਨੇਕਕਲਪਪਰਜਤਤੈਸੇਹੀਰਹਤਾਹੈ॥
 ਤਿਸਕਾਨਾਮਨੇਤਹੈ॥ ਮਹਾਸੰਤੁਅਰੁਮਹਾਂਚੈਤੰਨਸਕਤਅਰੁ
 ਮਹਾਂਦ੍ਰਿਸ਼ਮਹਾਂਕ੍ਰਿਪਾਅਰੁਮਹਾਂਉਦਭਵਸਭਾਤਿਸਹੀਕੇਨਾ
 ਮਹੈ॥ ਅਨੰਤਬਹਮਾਂਡਕੇਪਾਰਲੇਹਾਰੀਹੈ॥ ਜੈਸਾਉਸਾਬਿਖੇ
 ਫੁਰਟਾਦਿਫਹੂਆਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੋਇਕਾਗਿਇਸਬਤਹੈ॥ ਜੋਇਹ
 ਇਸਾਵਕਰੂਪਹੈ॥ ਇਹਜੰਗਮਰੂਹੈ॥ ਇਹਦੈਤਹੈ॥ ਇਹਦੇ

ਵਤੁ ਹੈ॥ ਇਹ ਨਾਗ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ॥ ਅਦਿਲੇ ਕਰਿ ਤ੍ਵਿਟਾ ਪਰਜੰ
 ਤ ਜੈ ਸੇ ਪਾਰ ਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ॥ ਇਸ ਤ ਹੈ॥ ਸੁਰੂਪ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਤਾਸ
 ਦਾ॥ ਅਪਣੇ॥ ਅਪਾ ਬਿਖੇ॥ ਇਸ ਤ ਹੈ॥ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ॥ ਬਿਕਰ ਚਰਕ
 ਦਾ॥ ਚਿਤ ਨਾ ਹੀ॥ ਹੂ॥ ਮਾਗਾ॥ ਨਵ ਨੇ॥ ਕੋ ਸਦਾ॥ ਮੈ ਸੇ ਹੀ॥ ਰਾਸ ਤ ਹੈ
 ਅਰੁ॥ ਜੈ॥ ਮਗਾ॥ ਜੀ॥ ਹੈ॥॥ ਤਿਨ॥ ਕੋ॥ ਜਗਤ॥ ਅਰੁ॥ ਨੇ॥ ਤੇ॥ ਰਿੰ॥ ਨ॥ ਪ॥ ਟੇ॥ ਭਾ
 ਸਤੇ॥ ਹੈ॥॥ ਗ॥ ਜਾ॥ ਜੀ॥ ਕੋ॥ ਅ॥ ਚ॥ ਲ॥ ਰੂ॥ ਪ॥ ਰਾ॥ ਸ॥ ਤਾ॥ ਹੈ॥॥ ਮੈ॥ ਗ॥ ਜਾ॥ ਜੀ॥ ਕੋ
 ਚ॥ ਲ॥ ਰੂ॥ ਪ॥ ਰਾ॥ ਸ॥ ਤਾ॥ ਹੈ॥॥ ਜੈ॥ ਸੇ॥ ਸਿ॥ ਲਾ॥ ਕੇ॥ ਉ॥ ਦ॥ ਰ॥ ਬਿ॥ ਖੇ॥ ਮੂ॥ ਰ॥ ਤੇ॥ ਹੇ॥
 ਤੀ॥ ਹੈ॥॥ ਸੇ॥ ਸਿ॥ ਲਾ॥ ਰੂ॥ ਪ॥ ਹੀ॥ ਹੈ॥॥ ਜੈ॥ ਸੇ॥॥ ਅ॥ ਵੈ॥ ਵ॥ ਅ॥ ਪ॥ ਲਾ॥ ਰੂ॥ ਪ॥ ਹੀ॥
 ਹੇ॥ ਤੇ॥ ਹੈ॥॥ ਤੈ॥ ਜੈ॥ ਬ੍ਰ॥ ਹ॥ ਮ॥ ਸ॥ ਤਾ॥ ਕੇ॥ ਅ॥ ਵੈ॥ ਵ॥ ਬ੍ਰ॥ ਹ॥ ਮ॥ ਅ॥ ਰੁ॥ ਨੇ॥ ਤਾ॥ ਅ॥ ਰੁ॥
 ਗ॥ ਤਾ॥ ਹੀ॥ ਹੈ॥॥ ਤਿ॥ ਸੀ॥ ਨੇ॥ ਤ॥ ਕੋ॥ ਵੈ॥ ਵ॥ ਕ॥ ਹ॥ ਤੇ॥ ਹੈ॥॥ ਜੈ॥ ਕ॥ ਫੁ॥ ਕੀ॥ ਸੀ॥

ਕੋਪਾਪਤਹੋਤਾਹੈ। ਸੋਤਿਸੀਕੀਆਗੁਆਕਰਿਪਾਪਤਹੋਤਾਹੈ।
ਸਕਾਰਣਤੇਨੇਤਕੋਦੈਵਕਹਤੇਹੈ। ਅਰੁਜੈਸਾਸਾਧਨਕਰਤਾਹੈ।
ਤੈਸਾਹੀਫਲਪਾਪਤਹੋਤਾਹੈ। ਇਸਕਾਰਣਤੇਤਿਸਕਨਾਮਨੇਤ
ਹੈ। ਅਰੁਦੈਵਕਾਆਸੈਕੀਆਜੁਮੁਕੁਕੋਦੈਵਭੋਜਨਕਰਾਵੈਗਾਸੇਕ
ਰੋਗਾਮੋਨਧਾਰਿਕਰਿਬੈਠਰਹਾ। ਤਿਸਕੋਜੋਆਇਪਾਪਤਹੋਵੈ।
ਸਕਨਾਮਭੀਨੇਤਹੈ। ਜੇਭੋਗੋਕੇਨਿਮਿਤਪੁਰਖਾਰਥਕਰਤਾਹੈ।
ਸੋਮੋਖਪਰਜੰਤਅਨੇਕਸਰੀਰੋਕੋਧਾਰਿਕਰਿਭੋਗੋਗਾ। ਇਹਭੀਨੇ
ਤਹੈ। ਨੇਤਕੋਉਲਾਂਘਣੇਕੋਬਾਹਮਾਦਿਬਿਸਾਰੁਦੁਭੀਸਮਰਣ
ਨਾਹੀਸਭਨੇਤਕੋਅਨੁਸਾਰਹੀ। ਇਸਤਹੈ। ਅਰੁਜੋਮੋਨਕੋਧਾਰਥੈ
ਠਹੈ। ਤਿਨਕੋਫਲਨਾਹੀਪਾਪਤਹੋਤਾ। ਇਹਭੀਨੇਤਹੈ। ਜੇਪੁ

ਰਖਾਰਬਕਰਤਾਰੈ॥ ਤੇਸੀਕੋਫਲਪਾਪਤਹੋਤਾਰੈ॥ ਏਹੁ
 ਨੇਤਹੈ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਵੈਵਨੇਤਪਾਰਬਧਾਅਰੁਦੇਹਜੁਪਾਚੋਤੰਤੁ॥
 ਗੁਆਨੀਦੇਖੇਆਤਮਾਅਗੁਆਨੀਨਾਨੰਤੁ॥ ੧॥ ਹੇਰਾਮਜੀਜੈਸੇਜਲ
 ਅਰੁਤਰੰਗੋਬਿਖੇਭੇਦਾਅਗੁਆਨੀਦੇਖਤੇਹੈ॥ ਜੈਸੇਸੂਰਨਾਅਰੁਭੂਖ
 ਨੋਬਿਖੇਭੇਦਾਅਗੁਆਨੀਦੇਖਤੇਹੈ॥ ਤੈਸੇਬ੍ਰਹਮਾਅਰੁਜਗਤਾਬਿਖੇਭੇ
 ਦਾਅਗੁਆਨੀਦੇਖਤੇਹੈ॥ ਗੁਆਨੀਕੋਸਭਚਿਦਾਕਾਸਹੀਭਾਸਤਾ
 ਹੈਸਿਉਬਿਖੇ॥ ਚਿਨਮਾਤ੍ਰਹੀਬਿਖੇਸਿਉਹੈ॥ ਅਰੁਸਰਬਕੀਸੰ
 ਤਾਰੂਪਚਿਨਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਅੰਤਰਬਾਹਜਉਰਧਾਅਧਹਚਿਨਮਾਤ੍ਰਹੀ
 ਹੈ॥ ਆਤਮਾਨਮੋਇਸਰਬਪਦਚਿਨਮਾਤ੍ਰਹੀਹੈ॥ ਅਰੁਨਿਤਉਪ
 ਸਾਤਤੁਰੀਆਤੀਤਪਦਹੈ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਇਸਉਪਰਏਕਪੁਗ੍ਯਾਨ

ਇਤਹਾਸਹੈ॥ ਤਿਸਾਬਿਖੇਅਹਾਂਪੁਜੇਕਾਸੰਬੁਹਰੈ॥ ਸੋਸਵਲ
ਬੁਝਾਏਕਮਹਾਂਸਾਂਮਕੰਜਲਕੇਪਰਬਤਕੀਨਾਈਕਰਕਟੀ
ਨਾਮਰਾਖਸੀਰੈ॥ ਹਿਆਲੇਪਰਬਤਕੋਸਿਖਰਉਪਰਹੋਤਤੁ
ਈ॥ ਬਿਖੁਚਕਾਭੀਤਿਸਕਾਨਾਮਬਾ॥ ਭੋਜਨਕਾਰਿਬਡਵਾਅਗ
ਨਿਕੀਨਿਆਈ॥ ਤਿਪਤਕਦਾਚਿਤਨਹੋਵੈ॥ ਤਬਉਸਕੇਮਨਾਬਿ
ਖੇਉਪਜੀਜੋਜਬੁਦੀਪਕੇਸੰਪੁਰਨਜੀਵੈ॥ ਕੋਭੋਜਨਕਰੈ॥ ਤਬ
ਤਿਪਤਹੋਵੈ॥ ਅੰਨਬਾਮੇਰੀ॥ ਤਿਪਤਾਹੀਹੋਤੀ॥ ਅਰੁਸੈਸੀ
ਅਪਦਾਉਦਮਕੀਏਬਿਨਾਨਿਵਰਤਨਾਹੀਹੋਤੀ॥ ਤਾਤੇਉਦ
ਮਕਰੈ॥ ਜੁਆਪਿਨਾਚਿੰਤਹੋ॥ ਇਕਰਿਤਪਕਰੈ॥ ਹੇਰਾਅਜੀਅੈ
ਸੋਬਿਚਾਰਕਾਰਿਕੈ॥ ਏਕੰਤਪਰਵਤਕੀਕੰਦਰਾਬਿਖੇਏਕਟਾਂ

ਗਕਰਿਇਸਤਹੋਰਹੀ॥ਦੋਨੋਨੁਜਾ ਤੁਰਧਕੋਪਾਰੀਆ
ਆਨੋਮੇਪੋਕੋਪਕੜਤੀਹੈ॥ਸਰੀਰਾਅਰੁਪਾਣਮੂਰਤਕੀ॥
ਈ॥ਇਸਤਭਏ॥ਸੀਤਾਅਰੁਉਸਨਕੇਖੋਭੁਤੇਗਹਿਤਭਏ॥
ਪਵਨਕਾਰਿਸਰੀਰਾਬਿਰਸਹੋਗਾ॥ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦਾਰਦਾਤ
ਪਾਬਿਖੇਸਹਸ੍ਰਵਰਖਾਬਿਤੀਤਭੁਯਾ॥ਤਬਬਹਮਾਜੀਆਏ
ਅਰੁਕਹਾਹੇਪੁੜੀਤੁਣਬਰਾਤਪਕੀਆ॥ਜੇਕਛੁਚਾਹਤੀਹੈ
ਸੋਲੋਇਉਠਿਖੜੀਹੈ॥~~ਕਰਕਟੀਉਵਾਚਾ~~ਹੋਭਗਵਨਮੈਲੋ
ਹੋਕੀਨਾਈਸੁਚਕਾਰੋਵੇਜੋਜੀਵੋਕੇਅੰਤਰਪਵੇਸਕਾਰਿਕਰਿ
ਭੋਜਨਕਰੋਹੋਰਾਮਜੀਜਬਮੈਸੇਮੂਰਖਚਾਖਸੀਕਹਾ॥ਤਬ
ਬਹਮਾਜੀਕਹਾਮੈਸੇਹੀਹੋਵੇ॥ਤੇਰਾਨਾਮਭੀਪ੍ਰਸਿਧਾਬਿਖੁ

ਚਕਾਹੋਵੈਗਾਹੋਰਾਖਸੀਜੋਦੁਰਾਚਾਰੀਜੀਵਹੋਵੇ। ਤਿਨਕੇ
ਰਿਦੋਬਿਖੇਪਾਟਾਵਾਪੁਕੇਮਾਰਗਕਾਰਿਜਾਇਪਵੇਸਕਰੇਗੀ
ਅਰੁਜੋਗੁਲਾਵਾਨਤੇਗੋਨਿਵਰਤਕਰਲੇਕੋਓਹੀਮੰਤ੍ਰਕੋਪਠੇਗੇ
ਜੁਹਿਆਏਕੋਸਿਖਰਬਿਖੇਕਰਕਟੀਨਾਮਾਬਿਖੁਚਕਾਦੁਰ
ਹੋਵੈ। ਤਿਨਾਬਿਖੇਤੁਪਵੇਸਨਕਾਰਿਸਕੈਗੀ। ਹੋਰਾਮਜੀਜ
ਬਬਹਮਾਜੀਮੈਸੇਕਹਾਤਬਕਰਕਟੀਕਾਸਰੀਰਕ੍ਰਮਕਰਿਕੈ
ਸੁਚਕਾਕੀਨਾਈਹੋਗਾ। ਤਿਸਕਾਰਿਪਾਟਾਵਾਪੁਸਾਬ
ਪਵੇਸਕਰਿਕੈਪਾਟੇਕੋਬਿਪਰਜੇਕਰੈ। ਤਿਸਕਾਰਿਪਾਟੀਕ
ਸੁਪਾਵੈ। ਰਕਤਾਮਾਦਿਕਰਸਕੋਭੋਜਨਕਰੈ। ਪੁਗੁਤਿਸਾ
ਨਿਵਰਤਨਹੋਵੈ। ਸਰੀਰੇਤੇਬਾਹਜਾਨਿਕਸੇਤਬਕਸੁਪਾ

ਵੈ॥ ਚਿਕੜਾ ਬਿਖੀ ਗੀੜੇ॥ ਵਾਯੁ ਕਰਿ ਉਡੇ ਚਰਨੇ ਕੇ ਨਿਚੇ
ਆਵੈ॥ ਸਰੀਰੇ ਕੇ ਅੰਤਰ ਪਾਣੀ ਯੇ ਕੋ ਕਾਟ ਦੇਵੇ ਜੁ ਮੰਤ੍ਰ ਉਹੀ ਸੁ
ਪਠੇ ਤਿਨ ਕੋ ਕਾਟ ਦੇ ਸਕੇ॥ ਹੇ ਗਾਮਜੀ ਜਬਾਇ ਸਪਕਾਰ ਕੇ ਤੇ ਕੁ
ਵਰ ਖਾਬਿਤੀ ਤਰੁਣੇ॥ ਤਬ ਉਸ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਉਤਪਤਿ ਭਯਾ॥
ਜੁ ਮੈ ਮੁਖ ਖਤਾ ਕਾਰਿ ਕੈ॥ ਇਹ ਵਰ ਮਾਗੁ ਮਾਥਾ॥ ਕੈਸਾ ਮੇ ਘਕੀ
ਨੁਮਾਈ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਥਾ॥ ਜੇ ਸੂਰਜ ਕੋ ਮੈ ਆਛਾ ਦਿਲੇ ਤੀਬੀ
ਅਰੁ ਪਰ ਵਰੁ ਕੀ॥ ਨੁਮਾਈ ਮੇਰਾ ਉਦਰ ਥਾ॥ ਜੇ ਸੇ ਕੋ ਉਚਿਤ ਅ
ਦੁ ਕੋ ਤਿ ਆਗ ਦੇਵੇ॥ ਅਰੁ ਕੰਚ ਕੋ ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਕਰੇ॥ ਤੈ ਸੇ ਮੈ ਮੂਰ
ਖਤਾ ਕਾਰਿ ਕੋ ਬਡੇ ਸਰੀਰ ਕੋ॥ ਤੁਮਾਗ ਕਾਰਿ ਕੋ ਤੁਛ ਸਰੀਰ ਕੋ॥
ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਕੀ॥ ਮਾਹੇ॥ ਜੁ ਏਕ ਬੁੰਦ ਕਾਰਿ ਭੀ॥ ਇਪਤ ਹੋ ਜਾਤਾ॥

ਹੈ ਪਰਿਸਾ ਪੁਰਨਾ ਹੀ ਹੋਤੀ। ਤਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਬਡੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਨੀ ਮਿਤ
ਤਪ ਕਰੇ ਜਾਨਿ ਰਭੇ ਬਿਚਰੇ। ਹਰਾਮ ਜੀ ਐਸੇ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਕੇ ਬਹੁਤ ਤਪ
ਕਰ ਲੇ ਲਾਗੀ। ਏਕ ਟੰਗ ਕੇ ਆਪਾ ਗਇਸਤ ਭੁਈ। ਬਡੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਿ
ਕੇ ਅਚਲ ਭੁਈ। ਸਰਬ ਸੰਕਲਪ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕੀਆ। ਤਬਾਤਿ ਸਕੋ ਗੁ
ਨ ਉਤਪਤਿ ਭੁਆ। ਪਰਮ ਪਾਵਨ ਪਦ ਪਰਾ ਵਰ ਬਹਮਾਤਿ ਸਕੋ ਸਾਖਾ
ਤ ਕਾਰ ਭੁਆ। ਤਬ ਬਹਮਾ ਜੀਆ। ਤਿਸ ਕੋ ਦੇਖ ਕਾਰਿਆ ਸਚ ਰਜ
ਸਾਨੁ ਆ। ਤੁਰਿ ਦਾ ਕੀਨੀਆਈ। ਬਿਖੂ ਚਕਾ ਸੁਮੇਰ ਤੇ ਭੁਇਅ ਕਪੀ
ਰਜ ਪਾਰਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਮਧਾਨ ਕਾ ਸੂਰਜ ਤੇ ਜਵਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਇਸ
ਕਾ ਤਪ ਤੇ ਜਵਾਨ ਹੈ। ਅਰੁ ਪਰਮ ਪਦਾ ਬਿਖੇ ਇਸਤ ਹੈ। ਜਗਤਾਇ
ਸਕਾ ਅਥ ਸਾਂਤ ਹੋਗਾਇਆ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰ ਦੇ ਜੋਗ ਹੈ। ਆ

ਕਾਸਾਬਿਖੇਇਸਬਤਹੋਇਕਾਰਿ **ਬ੍ਰਹਮਉਦਾਰ** ਹੋਪੁਕਰਕਰਦੇਤੂੰ
 ਅਬਬਰਮਾਗਤਬਾਬਿਚਾਰਕਰਦੇਲਾਰਹਿ ਜੇਕਛੁਜਾਨਦੇਜੋਗ
 ਪਦਹੈਸੋਮੈਜਾਣਿਆਹੈਅਰੁਸਾਂਤਰੂਪਰੁਈਹੈਸਰੁਸੰਸੇਮੇਰੇਨ
 ਸੁਭਈਹੈਅੰਰਵਰਸਾਬਮੇਰਾਕਿਆਪਯੋਜਨਹੈਇਹਜਗਤ
 ਅਪਲੇਸੰਕਲਪਤੇਉਪਾਜਿਆਹੈਸੁਰੂਪਕੇਪ੍ਰਮਾਦਕਾਰਿਕੈਮੈ
 ਪੜੀਭਟਕਤੀਥੀਅਬਾਇਸੁਆਨਿਸੁਜਗਤਕੀਇਛਾਮੁਝ
 ਕੋਕਛੁਨਾਹੀਨਿਗਬਿਕਲਪਸਾਂਤਪਦਾਬਿਖੇਇਸਬਤਹੋਹੈ
 ਰਾਮਜੀਅੈਸੋਬਿਚਾਰਕਰਿਤੂਸੀਹੋਰਹੀਤਬਬ੍ਰਹਮਾਜੀਉ
 ਸਕੀਭਾਵੀਕੋਬਿਚਾਰਕਾਰਿਕਹਤਭਯਾਹੋਕਰਕਟੇਕਛੁਕਕ
 ਛੁਰੁਏਬੂਤਲਾਬਿਖੇਬਿਚਰਦਾਹੈਭੋਰੋਕੋਰੋਗਕਾਰਿਬਿਦੇ

ਹਮੁਕਤਹੋਵੈਗੀ॥ ਨੇਤਕੇਨਿਸਚੈਕੋਲੰਘਕੋਉਨਹੀਸਕਤਾ॥ ਜ
ਬਤੁਤਪਕਰਦੇਲਗੀਥੀ॥ ਤਬਪੂਰਬਦੇਹਪਾਵਟੇਕਾਸੰਕਲਪਕੀ
ਆਖਾ॥ ਜੈਸੇਬੀਜਾਬਿਖੈਬਿਛੁਰੇਤਾਰੈ॥ ਸਮੇਪਾਇਕਾਗੁਬਿਸਤਾਰਕੇ
ਪਾਵਤਾਰੈ॥ ਤੈਸੇਤੇਰਾਪੂਰਬਸਰੀਰਕਾਸੰਕਲਪਬਾਸੇਅਬਬਤੁਸ
ਰੀਰਕੋਪਾਇਕਾਰਿਜੀਵਨਮੁਕਤਹੂਈਤੂਹਿਮਾਲੇਪਰਬਤਕੇਥਨ
ਬਿਖੈਬਿਚਰੇਗੀ॥ ਅੰਰਜਨਮਤੁਵਕੋਉਨਹੀਪਾਵਲਾਅਗੁਇਸਜਨ
ਆਬਿਖੈਤੁਪਰਮਸਾਂਤਹੋਰਹੇਗੀ॥ ਸਰਤਕਾਲਕੋਆਕਾਸਵਤਨਿਰਮ
ਲਰਹੇਗੀ॥ ਜਬਤੇਰੀਬਿਤਬਹਿਰਮੁਖਫੁਰੇਗੀ॥ ਤਬਸਰਬਜਲ
ਤੁਤੁਵਕੋਆਤਮਰੂਪਹੀਕੁਸੇਰੀ॥ ਬਿਵਹਾਰਬਿਖੈਕੁਸੀਸਾਮਾਪ
ਰਹੇਗੀ॥ ਤਤੇਪੂਰਬਲੇਸਰੀਰਕੋਅੰਗੀਕਾਰਕਰਾਹੇਰਾਮਜੀਬ

ਹਮਾਜੀਐਸੇਕਹਿਕਰਿਅੰਤਰਧਾਨਹੋਗਏ। ਤਬਸੂਚੀਕਹਾਐ
 ਸੇਹੀਹੋਵੇ। ਹਮਕੋਦੋਨੋਤੁਲਹੈ। ਜੈਸੇਬੀਜਤੋਂਬੀਛਹੋਤਾਹੈ। ਤੈ
 ਸੇਕੁਅਕਰਿਸਰੀਰਬਧਗਯਾ। ਤਬਭੀਖਟਮਾਸਸਾਂਵਿਤਸੰਤਾ
 ਬਿਖੇਪਦਮਾਸਨਕੋਧਰੇਇਸਤਰਹੀ। ਬਹੁਫਪਾਰਬਧਬੇ
 ਗਕਰਿਜਗੀ। ਬਿਤਬਾਹਿਰਮੁਖਭਈ। ਤਬਖੁਧਜਾਲਾਗਾ।
 ਈ। ਕਾਹੇਤੋਂਜੁਸਰੀਰਕੇਸੁਭਾਵਸਰੀਰਪਰਜਤਰਹਤੇਹੈ। ਤਬ
 ਬਿਚਾਰਤਭਈ। ਜੁਬਿਥੇਕੀਯੋਕੇਮਾਰਟੇਤੇਮੇਰਾਮਰਣਾਸੇਸੁ
 ਹੈ। ਦੇਹਾਦਿਕਸਭਸੰਕਲਪਮਾਤ੍ਰਹੈ। ਮੁਝਕੋਨਮਰਣੇਕੀਇਛਾ
 ਹੈ। ਨਜੀਵਣੇਕੀਇਛਾਹੈ। ਐਸੇਬਿਚਾਰਕਰਿਤੂਜੀਹੋਇਬੈਰੀ
 ਤਬਸੂਰਜਭਗਵਾਨਾਮਾਕਾਸਥਾਣੀਕੁਰਿਕਹਾਹੋਕਰਕਟੀ

ਤੁੰ ਜਾਇ ਕਰਿ ਮੂਢ ਜੀ ਵੇਕੋ ਭੋਜਨ ਕਰੁ ਤੇਰਾ ਭੋਜਨ ਕਰਣਾ ਉਨ
ਕੋ ਕਾਲਿ ਆਣਾ ਕੇ ਨਿਮਿਤ੍ਹ ਹੈ ਮੂਢ ਕੋ ਉਪਾਰ ਕਰਣਾ ਸੰਤੋ ਕਾ ਸੁਭ
ਵਹੈ ਜੋ ਬਿਬੇਕੀ ਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਨ ਮਾਰਾ ਅਰੁ ਜੋ ਤੇਰੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰਿ
ਗਾਨ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕੋ ਭੀ ਅਤੁ ਮਾਰਹਿ ਅਰੁ ਜੋ ਉਪਦੇਸ ਕ
ਰਿ ਭੀ ਬਿਬੇਕ ਨ ਪਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕੋ ਭੋਜਨ ਕਰੁ ਇਹ ਨਿਜਾਈ ਹੈ
ਚੇਰਾ ਅਜੀਤ ਬਸੂ ਚੀਹਿ ਮਾਲੇ ਕੇ ਸਿਖਰ ਤੇ ਉਤਰਾ ਆਈ ਤਹ
ਕਿਰਾ ਤੋ ਕਾ ਦੇਸ ਬਾਬਾ ਬਹੁੜੇ ਮ੍ਰਿਗ ਪਛੀਰ ਹਤੇ ਬੇ ਤਹਾਂ ਬਿ
ਚਾਰ ਦੇ ਲਾਗੀ ਕਿਰਾਟ ਜੁਹੈ ਭੀ ਵਰਤਿਨ ਕਾਰਾ ਜਾਰਾ ਤੁਕੋ ਅੰਤੀ
ਸਹਿਤ ਬੀਰ ਜਾਤੁ ਕੋ ਨਿਕਸਾ ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਰਾਖ ਸੀ ਬਿਚਾਰ
ਰਤ ਭਈ ਜੋ ਮੂਢ ਕੋ ਭੋਜਨ ਆਇ ਪਾਤਕੁ ਯਾਹੈ ਇਹ ਮੂਢ

ਅਗਿਆਨੀਚੈ॥ ਇਨਕੇਦੇਹਭਾਰਚੈ॥ ਮੂਰਖੋਕੇਜੀਵਟੇਕਰਿਕਛੁਅ
 ਰਬਾਸਿੰਧਨਾਹੀਚੇਤਾ॥ ਨਾਇਹਲੋਕਾਸਿਧਚੇਤਾਚੈ॥ ਨਪਰਲੋਕ
 ਸਿਧਚੇਤਾਚੈ॥ ਇਨਕੇਜੀਵਟੇਤੇਮਾਰਟਾਸੇਸ੍ਰਚੈ॥ ਇਸਕਾਰਣ
 ਤੇਆਦਿਬ੍ਰਹਮਾਕੀਨੇਤਚੈ॥ ਜੁਪਾਪੀਯੋਕੋਮਾਰਟਾਯੋਗਚੈ॥
 ਅਰੁਜੋਗੁਦਵਾਨਚੈ॥ ਤੋਭੀਨਮਾਰੋਗੀ॥ ਜੋਪੁਨਕਰਮਕਰਦੇਵ
 ਥੇਚੈ॥ ਤੋਭੀਗੁਦਵਾਨਚੈ॥ ਅਰੁਸਮਦਮਾਮਾਨਾਅਦ੍ਰੁਆ
 ਦਿਕਸੰਜਗਤਚੈ॥ ਸੋਭੀਗੁਦਵਾਨਚੈ॥ ਅਰੁਜੋਬ੍ਰਹਮਥੇਤੇਚੈ॥
 ਤੋਭੀਗੁਦਵਾਨਚੈ॥ ਇਨਕੇਜੀਵਟੇਕਰਿਬਹੁਤਿਓਕਾਕਾਰਜ
 ਸਿਧਚੇਤਾਚੈ॥ ਜੋਮੇਰਾਸਰੀਰਭੁਜਨਾਬਿਨਾਨਾਮੁਹੋਜਵੈ॥ ਤੋਭੀ
 ਗੁਦਵਾਨੋਕੋਨਮਾਰੋਗੀ॥ ਜੋਉਦਾਰਪੁਰਖਚੈ॥ ਸੋਪ੍ਰਬਵੀਕਾ

ਚੰਦ੍ਰਮਾਰੈ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰਿ ਸ੍ਵਰਗ ਭੀ॥ ਅਰੁ ਮੋਖ ਭੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ॥
ਹੈ॥ ਇਹ ਭੀ ਰਾਜਾ ਨਵਾਨ ਭਾਸਤੈ॥ ਤਾ ਤੋ ਪ੍ਰਥਮਾ ਇਨ ਕੀ ਪਰੀ
ਖਾਕੋਰੈ॥ ਹੋਰਾ ਅਜੀ॥ ਐਸੇ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਰਾਖਸੀ॥ ਮੋਖ ਕੀ ਨਾਈ ਗ
ਰਜਟੇ ਲਾਗੀ॥ ਅਰੁ ਕਹਾਹੈ॥ ਅਟਵੀਰੂਪੀ॥ ਆਕਾਸ ਕੇ ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਚੰ
ਦ੍ਰਮਾ ਤੁਮ ਕਵਨ ਹੋ॥ ਬੁਧਵਾਨ ਹੋ॥ ਅਬ ਵਾਦੁਰ ਬੁਧੀ ਹੋ॥ ਕਹਾਂ ਤੋ॥ ਆ
ਏ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਆਚਾਰ ਹੋ॥ ਅਬ ਮੈਂ ਤੁਝ ਕੋ ਭੋਜਨ ਕਰਤੀ
ਹੈ॥ ~~ਗਾਯਾ~~ ਅਰੀ ਕੋ ਤਿਕ ਸਰੀਰੀ ਤੂੰ ਕਹਾਂ ਰਹਤੀ॥ ਚੌ॥ ਹਮ ਕੋ ਦੇ
ਖ ਕਰਿ ਜੋ ਤੁਰਾ ਰਜਤੀ॥ ਹੈ॥ ਸੋ ਤੇਰਾ ਸਬਦ ਹਮ ਕੋ ਭੋਰੀ ਕੇ ਸਬਦ ਵਤ
ਤੁਛ ਭਾਸਤਾ ਹੈ॥ ਕੁੰਹਮ ਕੋ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਤੇਰਾ ਆਖਾ ਅਤੁ ਸਰੀਰ ਹੈ
ਇਸ ਤੁਛ ਸੁਭਾ ਵਕੋਤੁ॥ ਆਗ ਕਰਿ ਜੋ ਕਛੁ ਅਪਦਾ ਅਰਬ ਹੈ॥ ਸੋ

ਕਹੁ ਹਮ ਪੂਰਨ ਕਰੈ ਗੋ ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਜਬ ਰਾਜੇ ॥ ਐਸੇ ਕਹਾਂ ॥ ਤਬ ਰਾ
 ਖਸੀ ਬਡੇ ਸਬਦ ਕੀ ਯੋ ॥ ਜੇ ਪਹਾੜੇ ਕੇ ਚੂਰਨ ਕਰਨੇ ॥ ਤੇ ਸਬਦ
 ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੈ ॥ ਅਰੁ ਬਡਾ ਭਯਾਨ ਕਾ ॥ ਆਕਾਸ ਬਿਜਲੀ ਕੀ ਨਾਈ
 ਨੇੜੇ ਕੋਚ ਮਕਾਵੈ ॥ ਪਰੁ ਦੇ ਨੇਪੀਰ ਜਵਾਨ ਰਹੇ ॥ ਅੰਤੀ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾ
 ਖਸੀ ॥ ਐਸੇ ਸਬਦ ਤੂੰ ਬਿਅਰਬ ਪੜੀ ਕਰਤੀ ॥ ਐਸੇ ਕਰਿ ਕ
 ਛੁ ਤੇਰਾ ਅਰਬਾ ਸਿਧ ਨ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਹਮ ਤੇਰਾ ਬਿਖੇ ਭੂਤ ਨਾਹੀ ॥
 ਹਮਾਰੇ ਪੀਰ ਜਗੁ ਪੀਪਵਨ ਕੇ ॥ ਆਗੇ ਤੁਝ ਜੈਸੀਆਂ ॥ ਅਨੰਤ ਮਖੀ
 ਅੰਤਿ ਦੇ ਕੀ ਨਾਈ ॥ ਉਡਤੀ ਆਰੈ ॥ ਤਤੇ ਨੀਚ ਸੁਭਾਵ ਕੋਤਾ
 ਗਕਰਿ ॥ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਹੋਵੈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੁ ਬੁਧਵਾਨਾ ਬਿਵ
 ਹਾਰ ਬਿਖੇ ਭ੍ਰੀਸਟ ਬਾਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਚੁੰਭੀ ਸੁਤਾ ਚਿਤ ਹੋਇ ॥ ਏਕ

ਰਿਕਹੁ ਹੇਰਾ ਅਜੀਤ ਬਰਾਖ ਸੀ ਚਿਤ ਵਤੀ ਭਈ। ਜਾਇਹ ਉਦਾਰਾ
ਤਮਾਹੈਂ ਮੁਝ ਸੋਇ ਨ ਕਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਗਾ। ਇਹ ਬਹਮ ਸੰਤਾ ਬਿਖੋਇ ਬ
ਤਹੈ ਪਰੁਸੰਦੇਹ ਕੋ ਪਾਇ ਕਰਿ ਕਛੁ ਪੁਛੈ। ਬਹੁ ਫਕਹਾ ਤੁਮ ਕੋ ਨ ਹੋ
ਅਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਆਚਾਰ ਕਿ ਅਹੈਂ **ਮੰਤ੍ਰੀ ਉਦਾਰਾ** ਕਿਰਾਤ ਦੇ ਸਕਾਇ
ਹਰਾ ਜਾਹੈਂ ਅਰੁ ਮੈਂ ਇਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਤੁ ਮਸਾਰਖੁ ਜੋ ਕੋ ਮਾਰ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਉ
ਠੈਂ ਦੁਇ ਕੋ ਮਾਰ ਲਾਧਗ ਕੋ ਪਾਲਦਾ ਹਮਾਰਾ ਆਚਾਰ ਹੈਂ **ਰਾਖ**
ਸੀ ਉਦਾਰਾ ਹੇਰਾ ਜਨ ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਨੀ ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਤੋ ਮਰੇ ਪੁਜੈ ਕਾ ਉਤ
ਰ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਤਰ ਦੀਆਂ ਤੋ ਮਰੇ ਪੁਜ ਦੇ ਜੋ ਗਰੇ ਅਰੁ ਜੋ ਪੁਜੈ ਕਾ ਉਤ
ਰ ਨ ਦੀਆਂ ਤਬ ਤੁਝ ਕੋ ਰੋਜਨ ਕਰੇ ਗੀ। **ਰਾਜੇ ਉਦਾਰਾ** ਹੇਰਾ ਖਸੀ ਤੂੰ
ਪੁਲਕਰਾ ਹਮ ਤੁਮ ਕੋ ਉਤਰ ਦੇਵੈ ਗੋ **ਰਾਖਾ ਸੀ ਉਦਾਰਾ** ਹੇਰਾ ਜਨ

ਉਹ ਕਵਣ ਅਨੁ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਬਿਖੇ ਸਮੁਦ੍ਰ ਤੇ ਤਰੰਗੋ ਕੀ ਨਾਈ ਅਨੇ
 ਕ ਬਹਾ ਅੰਤੁ ਉਤਿ ਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਅਰੁ ਉ
 ਹ ਕਵਣ ਅਕਾਸ ਹੈ ਜੁ ਪੋਲ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਣ ਹੈ ਜਿ
 ਸਾ ਬਿਖੇ ਤੇਰਾ ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਅਹੰ ਫੁਰਤਾ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਣ ਹੈ ਜੋ
 ਚਲਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕਦਾ ਚਿਤ ਨਹੀ ਚਲਾ ॥ ੪ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵ
 ਨ ਅਗਨਿ ਹੈ ਜੋ ਦਾਹ ਦੇ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਣ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਹੈ ॥ ਜੋ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਸੂਰ ਜਤ ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਣ
 ਹੈ ਜੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਅਨਾਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਅਰੁ ਸਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਕੋ ਉਤਪ
 ਤਿ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਣ ਹੈ ਜਿਸ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਰੁ ਤਮ
 ਦੋ ਨੇਏ ਕ ਠੇ ਰਹਤੇ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਣ ਅਨੁ ਹੈ ਜੋ ਦੂਰ ਅਦੂਰ

ਜੈ॥ ੮॥ ਅਮਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਅਣੁ ਹੈ ਜਿਸ ਬਿਖੇ ਸਤਾ ਅਸਤ ਏਕ ਠੇਰਹ
ਤੇ ਹੈ॥ ੯॥ ਅਮਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਹੈ ਜਿਸ ਬਿਖੇ ਨਿਮੇਖ ਸੇ ਕਲਪ ਅਮਰੁ
ਕਲਪ ਸੇ ਨਿਮੇਖ ਹੈ॥ ੧੦॥ ਅਮਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਹੈ ਤੰਨ ਹੈ ਜੋ ਅਚੇਤਨ
ਹੈ॥ ੧੧॥ ਅਮਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਸਬਦ ਹੈ ਜੋ ਅਸਬਦ ਹੈ॥ ੧੨॥ ਅਮਰੁ
ਉਹ ਕਵਨ ਹੈ ਜੋ ਅਨੇਕ ਜਨ ਮੇ ਕੇ ਜਤਨ ਕਰਿ ਪਾਈ ਤਾ ਹੈ॥ ਅਮਰੁ ਪਾ
ਇਕ ਰਿਕ ਹੀ ਕਹੀ ਤਾ ਹੈ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ ਪਾਯਾ॥ ਅਮਰੁ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪਾਯਾ
ਹੈ॥ ੧੩॥ ਅਮਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਅਣੁ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਦੇਖਣੇ ਕਰਿ ਜਗਤ
ਫੁਰਾਵਤਾ ਹੈ॥ ੧੪॥ ਅਮਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਅਣੁ ਹੈ ਜੋ ਅਣੁ ਤਤਕ
ਤ ਆਗੇ ਬਿਨਾ ਸੁਮੇਰਾ ਆਦਿ ਕਾ ਇਸੁ ਬੁਲਾ ਆਕਾਰ ਕੇ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ
ਹੈ॥ ੧੫॥ ਅਮਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਅਣੁ ਹੈ ਜੋ ਅਤਾ ਅੰਤ ਨਿਹ ਸੁਦਹੈ॥

ਅਰੁ ਅਪਹੀਸਭਾ ਦਹੋਤਾ ਹੈ॥ ੧੯॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਹੈ ਜੋ ਅਪਲੇ
ਫੰਪਟੇ ਕੋ ਸਮਰਥਾ ਹੀ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਕੋ ਫੰਪਗਹਿ ਆ ਹੈ॥ ੧੮॥ ਅਰੁ
ਉਹ ਕਵਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਅਵੈ ਵਕੋ ਉਨਾ ਹੀ॥ ਅਰੁ ਸਰਬਾ ਅਵੈ ਵਕੋ ਪਾ
ਰਹਾ ਹੈ॥ ੧੭॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਨਿਮੇਖ ਹੈ॥ ਜਿਸਾ ਬਿਖੇ ਬਹੁ ਤੇ
ਕਲਾ ਪਾਇ ਬਤ ਹੈ॥ ੧੬॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਹੈ ਜੋ ਕਰਤਿ ਤੁਪਯੋਜ
ਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਰਤਿ ਤੁਪਯੋਜਨ ਵਾਨ ਕੀਸੀ ਆਈ ਇਸ
ਤਰੁ ਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਦਿਸਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਦਿਸ ਕੋ ਮਿਲ ਕਾਰਿ ਦਿ
ਸਹੋਤਾ ਹੈ॥ ੧੫॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋ ਜਾਣੇ ਤੇ ⁺ਉਹ ਦਰਸ
ਨਾ ਦਿਸਤੀ ਨਿਲੋਪ ਹੋ ਸਾਤੇ ਹੈ॥ ੧੪॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਅਵੈ ਤ ਹੈ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਦਵੈ ਤ ਭੀ ਭੀਨਾ ਹੀ॥ ੧੩॥ ਰੂਰਾ ਜਨਾਤਿ ਸਾਮਣੁ ਕੋ ਦੇ

ਦਿਸੁ

ਖਾਹੈ ਤਬ ਕਹੈ ਜੇਗੁਮਾਨ ਵਾਨ ਹੈਂ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਇਨ ਪੁਜਿ ਕਾਉਤ
 ਰਕਹਣਾ ਸੁਗਮ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਅਗਮਾਨੀ ਹੈਂ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਠਨ ਹੈ ਜੇਤੁ
 ਮਕਹੋਗੇ ॥ ਤਬ ਮੇਰੇ ਪੂਜਣੇ ਜੇਗਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਨਕਹੋਗੇ ॥ ਅਰੁ ਪਸੇ ਕੋ
 ਬਿਪਰਜੈ ਜਾਣੇਗੇ ॥ ਤਬ ਦੇ ਨੇਮੇਰੇ ਉਦਰ ਰੂਪ ਅਗਨਿ ਕੇ ਈਧਨ ਹੋਵੇ
 ਗੇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਅਨੰਤ ਰਤੁ ਮਾਰੀ ਪੂਜਾ ਕੋ ਭੀ ਗਾਸ ਲੇਵੈ ਗੀ ॥ **ਬਾਸਿ ਸੋਵੈ**
ਚ ॥ ਹੇਰਾ ਮਜੀਸਾ ਮਯੋਪਕੀ ਨਾ ਯਾਣੀ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਮਾਕਾਰ ਹੈ ॥ ਐਸੀ ਗਾਖ
 ਸੀ ਐਧ ਕਾਰ ਕੀ ॥ ਅਰਧ ਰਾਤ ਸੁੰਨ ਬਨਾ ਬਿਖੇ ਜਬ ਪਸਕੀ ਯੋ ॥ ਤਬ
 ਮਹਾਂ ਮੰਤ੍ਰੀ ਉਤਰ ਕਹਤ ਰਾਖਾ ॥ **ਮੰਤ੍ਰੀ ਯੋਵਾਤਾ** ॥ ਹੇ ਕਮਲ ਨੈਨੀ
 ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਪਸਕੀ ਯੋ ਹੈਂ ॥ ਸੋ ਏਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਕੀਏ ਹੈਂ ॥ ਪਸ
 ਤੇ ਏਕ ਹੀ ਹੈ ॥ ਪਰੁ ਤੁਝੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਹੈਂ ॥ ਹੇਰਾਖ ਸੀ ਜੇ ਮਨ

ਖੈਰੋ ਅਰਥਾਹਿ ਜੇ ਸਬਾਇੰਦ੍ਰੀਯੋ ਕਾ ਬਿਖੇ ਨਹੀਂ ਆਇ ਸਕੇ ਅਨ
 ਕਾਰਿ ਭੀ ਚੇਤਨਾ ਹੀ ਸਕੀ ਤਾ ਆਇ ਸਕਰਦਾ ਤੇ ਤੋ ਅਹਾ ਕਹੀ ਤਾਰੇ
 ਜੈ ਸੇਏ ਕਬੀ ਜਾ ਬਿਖੇ ਅਨੇ ਕਾ ਬਿਛੁਰੇ ਤੇ ਹੈਂ ਸੇ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਹੈਂ ਤੇ ਸੇ ਬ
 ਹਮ ਸੰਤਾ ਬਿਖੇ ਅਸੰਖ ਜਗਤਾ ਇਬਤ ਹੈਂ ਸੋ ਬਹਮ ਸੰਤ ਰੂਪ ਹੈ
 ਜੈ ਸੇ ਸਾਮੁਦਾ ਬਿਖੇ ਫੁਰਦੇ ਕਾਰਿ ਕੈ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗ ਉਪ ਜਤੇ ਹੈਂ ਬਹੁ
 ਕਲੀ ਨਹੇ ਜਾ ਤੇ ਹੈਂ ਤੇ ਸੇ ਚੇਦਾ ਅਲਾ ਬਿਖੇ ਫੁਰਦੇ ਕਾਰਿ ਅਨੇ ਕਬ
 ਹਮਾਂ ਰੂਪਿ ਪੰਕਾਰਿ ਲੀ ਨਹੇ ਜਾ ਤੇ ਹੈਂ ॥੧॥ ਅਰੁ ਉਹੀ ਚੇਦਾ ਅਣ
 ਪਰਮਾ ਅਕਾਸ ਰੂਪ ਹੈਂ ਜੋ ਅਕਾਸ ਤੇ ਭੀ ਸੁਛਾ ਮਹੈ ॥ ਅਨਬਾਣੀ ਤੇ
 ਅਤੀਤ ਹੈਂ ਸੋ ਸਰਬਾਤਮਾ ਹੈਂ ਸੁਨ ਕੈ ਸੇ ਕਹੀ ਯੈ ਆਜਿ ਸਕੇ ਅਸੇ
 ਸੁਨ ਭੀ ਭਾਸਤਾ ਹੈਂ ਸੋ ਸਤ ਹੈਂ ॥੨॥ ਹੇ ਰਾਖਸੀ ਤਿਸ ਹੀ ਚੇਦ

ਅਣਤੋਤੇਰਾ ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਅਹੰਭਾ ਯਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਫਿਸਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬੋਧਾ ਬਿ
ਖੇ ਅਹੰਵੰਸ ਭੁਲੀ ਨਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ਅਬ ਵਾਸਰ ਬਾ ਅਪਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥
੩॥ ਉਹੀ ਚਿਦਾ ਅਣਾ ਅਨੇਕ ਯੋਜਨੇ ਪਰਜੰਤ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕਦਾ
ਚਿਤ ਚਲਾਇ ਮਾਨ ਨਹੀ ਭੁਯਾ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਸੰਵਿਤਾ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਹੈ
ਯੋ ਜਨੇ ਕੇ ਸਮੁਧਾ ਤਿਸ ਕੇ ਅੰਤ ਰਹੈ ॥ ਨਾ ਆਵਤਾ ਹੈ ਨ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਸ
ਰਬ ਦਾ ਅਪਣੇ ਆਪ ਬਿਖੇਇ ਸਾ ਬਿਤ ਹੈ ॥ ੪॥ ਅਰੁ ਸੋਈ ਚਿਦਾ ਅ
ਣਾ ਅਗਨਿ ਵਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਾਨ ਹੈ ॥ ਗਾਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਗਨਿ ਭੀ ਤਿਸ
ਤੋ ਉਪਜੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦਾਹਣੇ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ ॥ ੫॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਉ
ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਰਬ ਕੇ ਸੰਤਾ ਦੇਲੇ ਹਾਰਾ ਹੈ ॥ ਸੂਰਜ ਆਦਿ ਕਥੀ ਤਿਸ ਕੇ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਨੁਭਵ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਰਿਦੇ ਰੂਪ ਅੰਦਰ ਕਾ

ਦੀ ਪਕਰੈ॥ ਅਨੰਤ ਰਪਰਮ ਪਰਕਾਸਰੈ॥ ੬॥ ਅਰੁ ਉਹੀ ਚਿਦਾ
 ਨਾਮਾ ਉਦੀ॥ ਯੋਕਾ ਬਿਖੈ ਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਆਤਮ ਤੰਤੁ ਕਰਿ
 ਕੈ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾਰੈ॥ ਸਰਬ ਕਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਤਾ ਉਹੀ ਹੈ॥ ੭॥ ਹੇ ਰਾ
 ਖਾ ਸੀ ਜੈ ਸੋ ਸੰਪਟਾ ਬਿਖੇਰਤ ਨ ਜੋ ਤੈ ਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇਤਾ ਅਰੁ
 ਪ੍ਰਕਾਸਰੈ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁਕਲ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤਮਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਆ
 ਤਮ ਸੰਤਾ ਦੋ ਨੋ ਕੈ ਪ੍ਰਕਾਸਤੀ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਵੇਤ ਕਮਲਾ ਅਰੁ ਨੀਲ ਕ
 ਮਲ ਦੋ ਨੋ ਕੈ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾਰੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਤਮਾ ਅਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੋ ਨੋ
 ਕੋ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾਰੈ॥ ੮॥ ਅਲਖ ਰੂਪ ਕਰਿ ਕੈ ਉਹੀ ਚਿਦ
 ਅਨੁਦੂਰ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚਿਦ ਰੂਪ ਕਰਿ ਕੈ ਅਦੂਰ ਹੈ॥ ੯॥ ਹੇ ਰਾਖ
 ਸੀ ਜਬਾ ਆਤਮ ਗੁਣਾ ਨ ਜੋਤਾਰੈ॥ ਤਬ ਕੇ ਵਲ ਬਹਮ ਸੰਤਾ ਨਿ

ਗਮਲ ਭਾਸਤੀ ਹੈ। ਸੋ ਸਰਬਤ ਕਰਿ ਕੋ ਸਤ ਰੂਪ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਦੁ
ਰਲਖ ਹੈ। ਜੇ ਮਨਾਇ ਦੀ ਜੋ ਕਾ ਬਿਖੈ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਤੇ ਅਸਤ ਕਹਤੇ ਹੈ।
ਚੈ ਤਨ ਸੰਵਿਤਾ ਬਿਖੈ ਜੈ ਸੀ ਸੰਵੇਦਨ ਫੁਰਤੀ ਹੈ। ਤੈਸਾ ਆਕਾਰ ਹੋਇ
ਭਾਸਤਾ ਹੈ। ਜਹਾ ਨਿਮੇਖ ਕੀ ਸੰਵਿਤ ਫੁਰਤੀ ਹੈ। ਤਹਾ ਨਿਮੇਖ ਕਹੀ
ਤਾ ਹੈ। ਜਹਾ ਕਲਪ ਕੀ ਸੰਵੇਦਨ ਫੁਰਤੀ ਹੈ। ਤਹਾ ਕਲਪ ਕਹੀ ਤਾ ਹੈ।
ਸੋ ਤਿਸੀ ਤੋਂ ਸਭਾ ਨਿਮੇਖਾ ਬਿਖੈ ਫੁਰਾ ਆਏ ਹੈ। ਜੈ ਸੋ ਅਲਪ ਮੁਕਰਾ ਬਿ
ਖੈ ਬਡੇ ਨਗਰ ਕਾ ਪਾਤਾ ਬਿੰਬ ਸਾਇ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਨਿਮੇਖ ਕੇ ਫੁ
ਰਦੇ ਬਿਖੈ ਸਭ ਫੁਰਾ ਆਵਤਾ ਹੈ। ਸੁਖੀ ਕੋ ਬਹੁਤਾ ਕਾਲ ਕੀ ਬੋਝਾ ਰੁ
ਸਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਸੰਪੂਰਨਾ ਬਿਸਤਾਰਾ ਦਾ ਅਣਕੇ ਅੰਤ ਰਾਇ ਬਤ ਹੈ।
੧੭੧। ਅਰੁ ਚੇਤਤ ਕਰਿ ਕੋ ਤਿਸੀ ਕੋ ਚੈ ਤਨ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਅਚੇਤਾ ਚਿ

ਨਮਾਤੁਕਾਰਿਕੋਅਚੇਤਨਕਹਤੈ॥ ਸੋਈਚਾਤਕਾਰਕਿਕੈਚੈਤਨ॥

ਜਗਤਕੀਨਾਈਹੋਇਕਾਸਤਾਹੈ॥ਜੈਸੇਸੁਪਨ੍ਹਗਗਾਕਾਰਸਹਿ

ਤਰਾਸਤਾਏ ਤੇ ਸੋਏ ਹਨ ਗਤਾਏ ਜਬਾਤਿ ਸਾਮਾਤ ਮਾਕਾ ਅਭਾ

ਸਰੋਵੈ ਤਬ ਸਰੂਪਾਕਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਭਾਸੇ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ

ਆਤਮਾ ਨਿਰਮਲ ਏਕ ਸੁਭਾਇਆ ਆਦਿ ਅਧ ਅਰੁ ਅੰਤ ਕੀ ਕਲ

ਨਾਕਹੀਨ ਜਾਇ **ਗੁਜੋਵਾਰ** ਹੋਭਦ੍ਰਾ ਆਤਮਾ ਕੇਵਲਾਚਿਨਾ

ੴ ਪਰੈ ਜਥਾਤਿ ਸਾਬਿਖੇ ਸਬਦ ਕੀ ਸੰਵੇਦਨ ਫੁਰਤੀ ਹੋ ॥ ਤਿਥੇ

ਬਦਾ ਅਰੁ ਸਬਦ ਕਾ ਅਰੁ ਬਦੂਰ ਤੇ ਦੂਰ ਹੈ ਕਾ ਹੇ ਤੇ ਜੋ ਅਹੰਦੁ ਸ

ਬਦ ਤੰਗ ਹਿਤ ਯੋ ਕੇ ਵਲਾ ਚਿਨ ਅਤ੍ਰ ਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਅਗੁ ਅਨੇਕ

ਜਤਨੋ ਕਾਰਿ ਪਾਵਣੇ ਜੋਗ ਹੋ ॥ ਸੋ ਆਤਮ ਸੰਤਾ ਹੋ ॥ ਜਥਾ ਤਿਸ ਕੋ ਪ

Digitized by Google

ਏਤਾਹੈ ਤਬ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪਾਯਾ ਅਰੁ ਸਭ ਕਛੁ ਪਾਯਾ ਹੈ ਪਾਯਾ ਤੇ
ਇਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਨਹੀ ਜੋ ਆਗੇ ਭੀ ਅਪਣਾ ਆਪ ਬਾਹਰੁ ਇਸ ਕਰ
ਣ ਤੇ ਸਭ ਕਛੁ ਪਾਯਾ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਕੇ ਪਾਏ ਤੇ ਕਛੁ ਮੇਰ ਪਾਵਨਾ
ਨਾਹੀ ਰਹਤਾ ਹੋਗਾ ਖਸੀ ਅਰੁ ਆਨਰੁ ਪੀਬ ਸੰਤ ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਕੈ ਜਨਮੇ
ਕੀ ਪਰਪਰਾ ਵਲੀ ਤਬ ਲਗ ਬਢਤੀ ਜਾਤੀ ਹੈ ਜਬ ਲਗਾ ਇਸ ਕੇ
ਕਾਟ ਲੇਹਾਰਾ ਬੋਧੁ ਪੀਖ ਫਗਨਾਹੀ ਉਪਾਜੀ ਆਸਾ ਜਬ ਉਪਜ
ਤਾਹੈ ਤਬ ਜਨਮੇ ਰੂਪੀ ਵਲੀ ਕੋ ਕਾਟ ਫਗਤਾਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਹੋਗਾ ਖਸੀ
ਉਹੀ ਚਿਦਾ ਅਟਾ ਸੰਵੇਦਨ ਦ੍ਰੁਗਾ ਆਪ ਕੋ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਪਾਪਤ ਕਰ
ਤਾਹੈ ਜੈ ਸੇ ਕਿਰਨੇ ਕਾ ਚਮਤ ਕਾਰਹੀ ਜਲ ਰੂਪ ਹੋ ਕਾਰਿ ਇਸ ਬਤ
ਹੋਤਾਹੈ ਸੇ ਸੁੰਧਹੀ ਆਪ ਕੋ ਫੁਰਤਾ ਦੇਖਤਾਹੈ ਤੈ ਸੇ ਚਿਦਾ ਅਣਾ ਬਿ

ਖੋਜਗਤਾਇਬਤਹੈ ਜੈਸੇਬੀਜਾਬਿਛਕੇਹੋਟੇਬਿਖੇਭੀਅਪਦੇ
 ਬੀਜੰਤੁਭਾਵਕੇਨਾਹੀਤਮਾਰਤਾ ਤੈਸੇਚਿਦਾਮਣਕੇਅੰਤਰਸੁਮੇ
 ਰਾਆਦਿਕਾਬਿਸਤਾਰਹੋਤਾਹੈ ਪਰੁਅਪਦੇਅਣਤੁਭਾਵਕੇਨਾ
 ਹੀਤਮਾਰਤਾਅਖੰਡਹੀਰਹਤਾਹੈ॥੧੬॥ ਹੇਰਾਖਸੀਪਰਮ
 ਅਣਜੋਅਤੁੰਤਨਿਹਵਾਦਹੈ ਸੋਈਸਰਬਵਾਦੈਕੋਓਪਜਤਾ
 ਹੈ ਜਹਾਂਜਹਾਂਰਸਸੰਤਾਹੋਤੀਹੈ ਤਹਾਂਤਹਾਂਚਿਦਾਮਣਕ
 ਰਿਹੋਤੀਹੈ ਜੈਸੇਦਰਪਣਾਬਿਨਾਪ੍ਰਤਿਬਿਬਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਤੇ
 ਸੋਚਿਦਾਮਣਾਬਿਨਾਵਾਦਨਹੀਹੋਤਾ ਸਰਬਕੋਰਸਦੇਲੇ
 ਹਾਰਾਚਿਦਾਮਣਾਹੈ ਸਰਬਆਤਮਾਵਕਾਰਿਕੈਸਰਬ
 ਕਾਆਪਿਸਨਾਹੈ ਅਰੁਸੁਛਮਹੈ ਤਾਤੋਂਨਿਹਵਾਦਹੈ॥੧੭॥

ਜੇਈਚਿਦਾਅਦਾਅਪਣੇਗੋਪਕਰਦੇਕੇਸਮਰਬਨਾਹੀ॥ਅਰੁ
ਸਰਬਕੋਅਛਾਦਰਹਾਹੈ॥ਚਿਦਾਕਾਸਰੂਪਹੈ॥ਅਰੁਸਰਬਪ
ਦਰਬੋਕੋਸੰਤਾਦੇਦੇਹਾਗਾਹੈ॥ਅਰੁਸਰੁਕਾਅਸੈਬੂਤਹੈ॥ਸੋਕਿ
ਸਕਾਰਿਅਛਾਦਿਆਜਾਵੈ॥ਜੈਸੇਪਾਸਕੇਬਨਾਬਿਖੇਹਸਤੀਨਾ
ਹੀਛਪਤਾ॥ਤੈਸੇਸਰਬਪਦਰਬੋਕਾਰਿਆਤਮਾਨਾਹੀਛਪਤਾ
॥ਜਿਸਕਾਰਿਸਰਬਪਦਰਬਾਸਿਧਹੋਤੇਹੈ॥ਅਰੁਸਰੁਕੀਜੀਵਨਾ
ਹੈ॥ਸੋਆਤਮਾਹੈ॥੧੮॥ਸੋਪਰਮਾਰਬਤੇਨਿਰਾਕਾਰਨਿਹਵੈ
ਹੈ॥ਅਰੁਸਰਬਾਤਮਾਭਾਵਕਰਿਕੈਸਭਤਿਸਹੀਕੇਅਵੈਵਹੈ॥
੧੯॥ਹੇਰਾਖਸੀਏਕਾਨਿਮੇਖਕੈਅਬੋਧਕਰਿਕੈਚਿਦਾਅਦਾਬਿ
ਖੋਅਨੇਕਕਲਪੋਕਾਅਨੁਭਵਹੋਤਾਹੈ॥ਜੈਸੇਏਕਖਿਟਾਕੇਸੁਪ

੨੪੨ ਨਾਥਿਖੇਆਪਕੋਬਾਲਕਜੋਬਨਾਥਿਪਾਅਵਾਥਾਦੇਖਟੇਲਾਂਗਤਾ
ਹੈਅਗੁਤਿਨੋਕਲਪੋਥਿਖੇਭੀਜੋਨਿਮੇਖਹੈਤਿਸਾਥਿਖੇਭੀਕਲ
ਪਾਵਿਤੀਤਹੋਤੈਹੈ। ਕਾਹੇਤੋਜੁਆਧਿਏਨਸਰਬਸਕਤਸਮਾਨਹੈ
ਜੈਸੀਸੰਵੇਦਨਤਿਸਾਥਿਖੇਫੁਰਤੀਹੈ। ਤੈਸਾਹੋਇਕੁਸਤਾਹੈ। ੨੦
। ਜੈਸੇਸੁਪਨੇਥਿਖੇਅਭੇਗਤਾਕੋਭੋਗਤਿਤੁਕਾਅਨੁਭਵਹੋਤਾਹੈ
ਅਗੁਨਿਮੇਖਥਿਖੇਕਲਪਕਾਅਨੁਭਵਹੋਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਬਾਸਨਾ
ਕਾਰਿਅਭੇਗਤਾਹੀਆਪਕੋਭੋਗਤਾਦੇਖਭਾਹੈ। ਜੈਸਾਜੈਸਾਫੁ
ਰਣਾਜਹਾਂਦਿਫੁਹੋਤਾਹੈ। ਤਹਾਂਤੈਸਾਹੀਹੋਇਕੁਸਤਾਹੈ। ੨੧। ਹੋ
ਰਾਖਸੀਦ੍ਰਿਸ਼ਹੀਜਬਾਦ੍ਰਿਸ਼ਪਦਾਰਥਕੋਪਾਪਤਹੋਤਾਹੈ। ਤਬ
ਅਪਦੋਸ੍ਵਭਾਵਕੋਨਾਹੀਦੇਖਤਾ। ਜੈਸੇਨੇਤ੍ਰਜਬਪਟਕੋਦੇਖਤੇ

੫੬੫੫੫੬੬੬

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਹੈਂ ਤਬ ਘਟ ਹੀ ਰਾਸ ਤਾ ਹੈਂ ਅਪਣਾ ਨੇੜ ਤੁਭਾ ਵਨਾ ਹੀ ਰਾਸ ਤਾ ਹੈਂ
 ਸੇ ਦ੍ਰਿਸ ਕੇ ਹੋਤੇ ਦ੍ਰਿਸ ਨਾ ਹੀ ਰਾਸ ਤਾ ॥੨੨॥ ਅਰੁ ਜਬਾ ਦ੍ਰਿਸਾ ਵਰਾ ਵ
 ਬਿਖੇ ਇਸਤ ਹੋਤਾ ਹੈਂ ਤਬ ਦ੍ਰਿਸ ਨਾ ਹੀ ਰਾਸ ਤੀ ਜੈ ਸੇਰ ਸਤੀ ਬਿ
 ਤੀ ਤਬ ਸਰਪ ਕਾ ਅਭਾ ਵਹੋ ਜਤਾ ਹੈਂ ਤੈ ਸੇ ਜਬ ਬੋਧ ਕਰਿ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸ ਰੂ
 ਜਬ ਰਸ ਨੀ ਰਾਸੀ
 ਪਾ ਅਭਾ ਵਹੂ ਆ ਤਬ ਏਕ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੰਤ ਰਾਸ ਤੀ ਹੈਂ ਤਬ ਦ੍ਰਿ
 ਸਾ ਸੰਗ ਆਭੀ ਨਹੀ ਰਹਤੀ ਦ੍ਰਿਸ ਕੀ ਅਪੋਖਾ ਕਰਿ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਾ ਕਹੀ ਤਾ
 ਹੈਂ ਦ੍ਰਿਸ ਕੇ ਅਭਾ ਵਹੂ ਏ ਦ੍ਰਿਸ ਨਾ ਹੀ ਰਹਤਾ ਸੁਧ ਸਾਂਵਿਤ ਮਾਤ ਹੀ
 ਸੇਖ ਰਹਤਾ ਹੈਂ ਦ੍ਰਿਸਾ ਦਰਸਨ ਅਰੁ ਦ੍ਰਿਸ ਈ ਨ ਹੋਯਾ ਤੇ ਹੈਂ ਜੈ ਸੇ ਸੁ
 ਰਨ ਕੇ ਜਾਣੇ ਤੇਂ ਭੂਖਨ ਕਲਪਨਾ ਕਾ ਅਭਾ ਵਹੋ ਜਤਾ ਹੈਂ ਤੈ ਸੇਰ ਆਨ
 ਕਰਿ ਕੈ ਤ੍ਰਿਪਟੀ ਕਾ ਅਭਾ ਵਹੋ ਜਤਾ ਹੈਂ ਕੇਵਲ ਸੁਧ ਅਦੁਵੈ ਤਰੂ

ਪਰਹਤਾਹੈ॥੨੩॥ਹੇਰਾਖਸੀਜਬਕਛੁਦਵੈਤਹੋਤਾਹੈ॥ਤਬਏਕਭੀਹੋ
 ਤਾਹੈ॥ਜੇਦੁਵੈਤਨਹੀ॥ਤੋਏਕਕੋਸੇਕਹੀ॥ਐਸਕਲਪਨਾਤੋਰਹਿਤ
 ਹੋਸੋਚਿਨਮਾਤ੍ਰਰੂਪਹੈ॥ਅਰੁਜਗਤਭੀ॥ਤਿਸਤੋਂਭਿੰਨਨਾਹੀ॥ਜੈਸੇਜ
 ਲਾਅਰੁਦਵਤਾਬਿਖੇਕਛੁਭੇਦਨਾਹੀ॥ਤੈਸੇਆਤਮਾਅਰੁਜਗ
 ਤਾਬਿਖੇਕਛੁਭੇਦਨਾਹੀ॥ਨਾਨਾਪਕਾਰਕੇਆਚੰਭਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਵਤੋਹੈ
 ਤੋਭੀਆਤਮਸੰਤਾਸਮਹੈ॥ਜੈਸੇਬੀਜਤੋਂਬਿਛਾਭਿੰਨਨਾਹੀ॥ਜੈਸੇ
 ਸੂਰਨਤੋਂਰੂਖਨਾਭਿੰਨਨਾਹੀ॥ਤੈਸੇਬਹਮਤੋਂਜਗਤਭਿੰਨਨਾਹੀ॥ਦੁਵੈ
 ਤਵਸਤੁਕਛੁਨਾਹੀ॥ਆਤਮਸਤਾਹੀ॥ਦੁਵੈਤਰੂਪਹੋਇਕਾਰਿਭਾਸ
 ਤੀਹੈ॥ਹੇਰਾਖਸੀਜਬਸਮਕਬੋਧਹੋਤਾਹੈ॥ਤਬਦ੍ਵੈਤਭੀਅਦ੍ਵੈਤਹੋ
 ਇਭਾਸਤਾਹੈ॥ਕਾਹੇਤੋਂਜੁਅਭ੍ਰਾਮਕਾਰਿਦ੍ਵੈਤਕਲਪਨਾਹੋਤੀਹੈ॥ਸੋ

ਅਗਨਾਨਕਾ ਅਭਾਵ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਰੁ ਜਗਤ
ਬਿਖੇ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨਹੀ। ਜੈਸੇ ਵਾਯੂ ਅਰੁ ਵਾਯੂ ਕੇ ਸਪੰਦ ਬਿਖੇ ਕਛੁ
ਭੇਦ ਨਹੀ। ਤੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਰੁ ਜਗਤ ਬਿਖੇ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨਹੀ। ਚਿਦ
ਅਣਕ ਕਚ ਨਹੀ ਜਗਤ ਹੈ। ਚਿਦ ਅਣਹੀ। ਐਸੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਤਾ ਹੈ
ਵਾਸਤਵ ਤੇ ਨ ਦ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਨਾ ਅਦ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਨ ਬੀਜ ਹੈ। ਨ ਅੰਕੁਰ ਹੈ। ਨ ਇ
ਸ਼ੂਲ ਹੈ। ਨ ਸੂਛਮ ਹੈ। ਕੇਵਲਾ ਚਿਦਾਂਦਾ ਅਤਮ ਸਤਾ ਅਪਣੇ
ਅਪਾ ਬਿਖੇ ਇਸ਼ਤ ਹੈ। ਸੋ ਸਰਬਤਮਾ ਹੈ। ਜੈਸੀ ਜੈਸੀ ਭਾਵਨਾ ਦਿ
ਫ਼ਰੋਤੀ ਹੈ। ਤੈਸਾ ਹੋ ਭਾਸਤਾ ਹੈ। **ਰਾਖਸੀ ਉਵਾਚ**। ਬਡਾ ਅਸਚ
ਰਜ ਹੈ। ਬਡਾ ਅਸਚ ਰਜ ਹੈ। ਹੇ ਰਾਜਨ ਤੁਮ ਦੇ ਨੇਅ ਹਾਧਾ ਵਨ
ਵਚਨ ਕਹੇ ਹੈ। ਤੁਮਾ ਰਾਥ ਧਮੈਂ ਬਿਮਲ ਦੇ ਖੁਜੇ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਪੂਰਣ

ਮਾਸੀਕਾਚੰਦ੍ਰਮਾਸੀਤਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰਿਪੂਰਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਤੁ
 ਮਾਂਗਾਬੋਧਹੈ॥ ਤੁਮਾਰੇਬਚਨੇਕਰਿਮੇਰੀਬੁਧਪ੍ਰਫੁਲਤਹੋਆਈ
 ਹੈ॥ ਜੈਸੇਚੰਦ੍ਰਮਾਕੋਦੇਖਕਰਿਕਮਲਨੀਪ੍ਰਫੁਲਤਹੋਤੀਹੈ॥ ਜੈਸੇ
 ਫੂਲੋਸਾਬਮਿਲਕਰਿਵਾਯੁਸੁਗੰਧਕਰਿਪੂਰਨਹੋਤੀਹੈ॥ ਤੈਸੇ
 ਮੇਰੀਬੁਧਪ੍ਰਫੁਲਤਭਈਹੈ॥ ਅਬਾਪਲਾਪ੍ਰਯੋਜਨਕਹੋ॥ ਜੁਬ
 ਨਾਬਿਖੋਕੀਸਾਨਿਮਿਤਾਆਏਹੈ॥ **ਗਜਵਾਰਾ** ਮੇਰੇਨਗਰਬਾਸੀਯੇ
 ਕੋਬਿਖੂਚਕਾਰੋਗਾਅੰਤਰਗਤਾਗਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਰਿਕਸ਼ਮਾਨਪੂਏਹੈ
 ਅਰੁਸੁਲਿਆਹੈ॥ ਜੁਏਕਰਾਖਸੀਹੈ॥ ਭਿਹੀਕਸ਼ਦੇਤੀਹੈ॥ ਤਿਸਕ
 ਮੰਤ੍ਰੀਭੀਹੈ॥ ਤਿਸਤੁਮਸਾਰਖੁਜੋਕੇਮਾਰਣੇਨਿਮਿਤਕੀਰਜਾੜਾ
 ਕਰਣੇਨਿਕਾਸਿਆਹੈ॥ ਜੇਭਿਹਰਾਖਸੀਤੁਹੀਹੈ॥ ਤੈਤੁਮਾਰਾਹਾ

ਰਾਸੰਬਾਟਭੀਹੂਆਹੈ॥ਅਬਕਿਸੀਕੋਕਾਮਤੁਦੇਹਿ॥**ਰਾਖਸੀਉਵਾਚਾ**

ਹੇਰਜਨਤੁਮਸੰਤਕਹਾਹੈ॥ਅਬਮੈਕਿਸੀਕੋਨਾਮਾਰੋਗੀ॥**ਰਾਖਸੀ**

ਚਾਹੇਕਮਲਨੇਨੀਜੀਵੇਕੇਮਾਰੇਬਿਨਾਸਗੀਰਕਾਨਿਰਬਾਹਕੈਸੇਹੇ

ਵੇਗਾ॥**ਰਾਖਸੀਉਵਾਚਾ**ਹੇਰਜਨਖਟਸੇਵਰਖਮੈਸਮਾਧੀਬਿਖੇ

ਇਸਾਬਿਤਰਹੀਥੀ॥ਸਮਾਧੀਖੁਲੀ॥ਤਬਖੁਧਜਾਲਾਰੀਥੀ

ਅਬਬਹੁੜਜਾਇਕਰਿਨਿਸਚਲਸਮਾਧੀਬਿਖੇਜੁੜੇਗੀਖੁਰਤ

ਕੀਨਾਈਚੋਜਾਵੇਗੀ॥ਸਰੀਰਕੋਤਾਗਦੇਵੇਗੀ॥ਪਰੁਹਿੰਸਾਨ

ਕਰੇਗੀ॥ਤਬਰਾਜੇਕਹਾ॥ਤੁਮਾਰਾਇਛਾਚਾਰੀਸਰੀਰਹੈਲਖੁ

ਸਰੀਰਕੋਪਾਰਕਰਿਹਮਾਰੇਸਾਖਚਲੁ॥**ਰਾਖਸੀਉਵਾਚਾ**ਹੇਰਾ

ਜਨਮੈਲਖੁਸਰੀਰਭੀਧਾਰੋਗੀ॥ਪਰੁਮੇਰੇਭੋਜਨਦੇਣੇਕੋਤੁ

ਮਸਮਰ ਬਨਹੋਵੇਗੋ ॥ ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਵ ਤੇਰਾ ਖਸੀਕਾ ਹੋ ॥ ਸੁਭਾਵ ਤੇ
 ਮਿਟਤਾ ਨਹੀ ॥ **ਰਾਜੇਵਾਰਾ** ॥ ਹੇ ਕਲਾਮਾਣ ਰੂਪ ਇਸਤੀ ਸਾਮਾਨ ਜ
 ਰੀਰਧਾਰ ਕਰਿਯਾ ਮਾਰੇ ਨਗਰਾ ਬਿਖੇਰਹੁ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਚੇਰਾ ਪੀਰ
 ਮਾਰੇ ਆਵੈਗੋ ॥ ਸੋ ਤੇਰੇ ਬਿਦਮਾਨ ਕਰੇਗੋ ॥ ਏਕਾਂਤ ਠੋੜਾ ਬਿਖੇਰਾ
 ਇਕੋ ਨ ਕਰਣਾ ॥ ਭੇਜਨ ਕਰਕੈ ਸੋ ਇਹ ਟਲਾ ॥ ਜਾਗੋ ਹੂਏ ਸਾਮਾਨ ਬਿ
 ਖੇਲਗਲਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਤਰੇ ਖੁਧਾ ਲਗੋ ॥ ਤਬ ਬਹੁੜ ਲੇਜਾਵ
 ਲਾ ॥ ਉਹ ਪਾਪ ਤੇ ਛੁਟੇਗੋ ॥ **ਰਾਖਸੀ ਉਦਾਰਾ** ॥ ਹੇ ਰਾਜਨ ਤੁਮ ਭਲਾ
 ਕਹਾਹੋ ॥ **ਬਾਸੀ ਉਦਾਰਾ** ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਿ ਕਰਿ ਏਸਤੀ
 ਕਾਸਰੀ ਰਧਾਰੀ ਬਸਤੁ ਭੂਖਨੇ ਸਹਿਤ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥ ਚਲੀ ਰਾਤ
 ਕੋ ਚਰਚਾ ਕਰਤੇ ਰਹੇ ॥ ਦਿਨ ਹੂਏ ਅਪਲੇ ॥ ਅਪਲੇ ਇਸਾਨਾ ਬਿਖੇ

†
 ਰਹੇ ਖੁਸ਼ ਖਟਾਇਨ ਬੀਤੇ ਤਬ ਤੀਨ ਸਹਸਰ ਚੋਰ ਪਾਪੀ ਆਏ ਸੋ ਸਭ
 ਹੀ ਰਾਖਸੀ ਕੋ ਬਿਦਾਨ ਕੀਏ ਗਤਿ ਨ ਕੋ ਬੁਝਾ ਭਲਾ ਬਿਖੇ ਪਾਇ
 ਕਰਿ ਲੋਗਾਈ ਅਜੈ ਸੇ ਦਰਿ ਦੀ ਸੁਰਨ ਕੋ ਪਾਇ ਕੁਰਿ ਪੁਸੰਨ ਹੋਤ ਹੈ
 ਤੈ ਸੇ ਪਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਹਿਆ ਲੈ ਕੇ ਸਿਖਰ ਕੋ ਲੋਗਾਈ ਅਤਿ ਪਤਪ
 ਰਜੰਤ ਰੋਜਨ ਕੀਆ ਥਾਹੁ ਫੁਸੈ ਇਰਹੀ ਉਠ ਕਰਿ ਸਾਧਾ ਬਿਖੇ
 ਜੁ ਤੇਜ ਬਉਠ ਕਰ ਖੁਧਾ ਲਾਗੇ ਤਬ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਆਵੈ ਜੇਕਛੁ
 ਚੋਰ ਪਾਪੀ ਏਕ ਠੇਕੀਏ ਹੋਵੈ ਤਿਨ ਕੋ ਲੋਜਾਵੈ ਹੋਰ ਅਜੀ ਪਕਿਤ
 ਸੁਭੁ ਵਕੇ ਕਰਤੇ ਰਹੀ ਉਹ ਰਾਜਾ ਬਿਦੇ ਹਹੁ ਆਸਤ ਬਰਾਜੇ ਸਾਸ
 ਉਸੀ ਪੁਕਾਰ ਮਿਤ ਭਾਵ ਚਲਾ ਜਾਵੈ ਅਥਲ ਗਾਂਗਾ ਲਾਦੇਈ
 ਪਾਤਿ ਮਾਰੂ ਪਾਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਸਾਬਿਖੇ ਇਸਤ ਹੋ ਜਿਸ ਫਲ ਕੇ ਨਿ

ਅਤਕੇਉਪੁਜਾਕਰਤਾਰੇ। ਸੇਈਠਲਪਾਵਤਾਰੇ। ਜੈਸੇਇਹਉ
 ਪਾਖਾਨਪੁਰਬਾਬਿਤੀਤਰੁਆਰੇ। ਤੇਸੇਮੈਂਤੁਭਕੇਕਹਾਰੇ। ਸੇਸੁ
 ਧਚੈਤੰਨਕੋਨਿਰੂਪਦਾਨਿ। ਅਤਿਮੈਂਤੁਭਕੇਸਵਦਾਕਰਾਇਆਰੇ।
 ਐਰਪਯੋਜਨਕਛੁਨਾਹੀ। ਇਹੀਆਸਚਰਜਹੈ। ਜੁਅਸੰਤ
 ਰੂਪਜਗਤਕੇਪਦਰਬਹੈ। ਸੇਸੰਤਰੂਪਹੋਇਰਾਸਤੇਹੈ। ਅਰੁ
 ਜੇਸਦਾਸਤਰੂਪਹੈ। ਸੇਅਸਤਕੀਨਾਈਭਾਸਤੀਹੈ। ਵਾਸਤ
 ਵਤੇਏਕਾਅਨਾਇਅਨੰਤਪਰਮਕਾਰਦਾ। ਆਤਮਸੰਤਾਇਸੁਤ
 ਹੈ। ਅਤਿਸਾਬਿਖਭਾਵਨਾਕੇਅਨੁਸਾਰਜਗਤਰੂਪਭਾਸਤਾਹੈ। ਜੈ
 ਸੇਜਲਤੇਭਿੰਨਤਰੰਗਨਾਹੀਚੇਤਾ। ਤੈਸੇਬ੍ਰਹਮਤੇਭਿੰਨਜਗ
 ਤਨਾਹੀਚੇਤਾ। ਹੇਰਾਮਜੀਅਬਇਹਬਿਚਾਰਨਾਹੀਕਰਦਾ।

ਜੇਜਗਤਕੈਸੇਉਪਜਾਹੈ॥ ਕਹਾਂਸੋਆਪਾਹੈ॥ ਕਬਕਾਹੂਆਹੈ॥ ਜੇ
ਸੇਹੂਆ॥ ਤੈਸੇਹੂਆ॥ ਅਬਇਸਕੇਨਿਵਰਤਕਾਉਪਾਇਕਰੀ
ਏ॥ ਹੋਰਾਅਜੀ॥ ਇਹਅਨਰਬਰੂਪਜਗਤਾਚਿਤਤੋਓਪਜਾਹੈ॥
ਜੋਚਿਤਸੇਰੇਬਚਨੇਕੇਬਿਚਾਰੇਤੋਨਾਏਹੋਤਾਹੈ॥ ਚਿਤਰੂਪੀਸੰਸਾਰਸੁ
ਪਨਭ੍ਰਮਕੀਨਾਈਹੈ॥ ਰਾਗਦੁਵੈਖਾਆਦਿਸੰਕਲਪੋਕਰਿਯੁਕ
ਤਹੈ॥ ਜੋਤਿਸਤੇਸੁਕਤਹੂਆ॥ ਜੋਸੰਸਾਰਸਮੁਦ੍ਰਕੇਪਾਰਾਆਪਾਕ
ਹੀਤਾਹੈ॥ ਤਾਤੇਸੁਭਗੁਣੋਕਾਰਿਚਿਤਕੀਸੁਪਤਾਕਰੇ॥ ਆਰਾ
ਜੋਬਿਬੇਕੀਹੈ॥ ਸੋਸੁਭਕਾਰਜਕੋਕਰਤੇਹੈ॥ ਅਸੁਭਕੋਨਾਹੀਕਰਤੇ
ਜਬਸਾਸੜਕੇਅਨੁਸਾਰਚੇਸ੍ਰਾਚੇਵੈਗੀ॥ ਤਬਸੀਪਹੀਗੁਆ
ਚੇਵੈਗੀ॥ ਅਰੁਸੁਭਕਲਪਨਾਮਿਟਜਾਵੈਗੀ॥ ਆਤਮਾਇ

ਸਤਹੋਵੈਗਾ ਜੈਸੇਮੇਰਕਾਅੰਰਾਸਮੇਪਾਇਕਾਰਿਸਭਰੀਰੀਕੋਧਾਰ
 ਤਾਰੈ ਤੈਸੇਮਨਾਅਨੇਕਪਕਾਰਕੇਜਗਤਕੋਧਾਰਤਾਰੈ। ਸੋਮਨ
 ਜੜਾਅਰੁਚੇਤਨਰੂਪਹੈ। ਜੇਚੇਤਨਭਾਗਹੈ। ਸੋਸਭਕਾਉਪਾਦਾ
 ਨਰੂਪਹੈ। ਅਰੁਜੜਕਾਗਜਗਤਰੂਪਹੈ। ਮਨਰੂਪੀਬਾਲਕ
 ਜਗਤਰੂਪੀਪਿਸਾਚਕੋਅਗਮਾਨਕਾਰਿਕੈਦੇਖਤਾਰੈ। ਅਰੁਗੁਪਾ
 ਨਕਾਰਿਕੈਪਰਮਾਤਮਪਦਸਾਂਤਨਿਗਮਯਕੋਦੇਖਤਾਰੈ। ਸੋ
 ਦੁਵੈਤਭ੍ਰਮਾਨਿਵਰਤਕੇਅਰਥਮੈਂਤੁਡਕੋਕਥਾਸੁਵਣਾਕਰਾਵ
 ਤਹੈ। ਹੋਗਮਜੀਪੁਰਬਏਕਕਾਣਸੇਮੈਂਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕੋਨਿਕਟ
 ਜਾਇਕਾਰਿਪਸਨਕੀਆਬਾ। ਜੁਹੇਭਗਵਨਾਇਹਜਗਤ
 ਗਣਕਹਾਂਤੇਆਏਹੈ। ਅਰੁਕੈਸੇਉਪਜੇਹੈ। ਤਬਪਿਤਾਮਾਸੁ

ਤੁਕੋਇੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਾ ਆਖਿਆ ਨ ਕਹਤ ਭਯਾ **ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉਵਚ**

ਹੇ ਮੁਨੀ ਸ੍ਵਰਗ ਇਹ ਜਗਤ ਸਭ ਮਨ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਕ
ਰਿਪ ਫੁਟੁ ਰਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇਜ ਲਤੇ ਤਰੰਗ ਪਛੇ ਫੁਰਤੇ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਮਨ
ਕੇ ਫੁਲੇ ਕਰਿ ਕੈ ਸਭ ਜਗਤ ਪਛੇ ਫੁਰਤੇ ਹੈ ॥ ਸੇ ਮਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਹੇ ਮੁ
ਨੀ ਸ੍ਵਰ ਪੂਰ ਬਕਲ ਪਥਿ ਖੋਇ ਕਾ ਬਿੰਤ ਤਹੂ ਆ ਹੈ ॥ ਸੇ ਸਵਲ
ਕਰੁ ਏਕ ਸਮੇਦਿ ਨ ਮੇਰਾ ਧੁਪਹੂ ਆ ॥ ਤਬ ਸੰਪੂਰਣਾ ਸਿਸ੍ਟਾਂ ਕੋ
ਸੰਪਾਰ ਕਰਿ ਕੋਰਾ ਤੁਕੈ ਮੈ ਸ੍ਵ ਬਹੋਰਾ ॥ ਜਬ ਰਾਤ ਬਿਤੀ ਤਭਈ
ਤਬ ਮੈ ਉਠ ਕਰਿ ਸੰਧਯਾ ਆਦਿ ਕਕਰ ਮਾਥਿ ਧਿ ਸੰਜੁਗਤ ਕਰਤ
ਭਯਾ ॥ ਅਰੁ ਬਡੇ ਆਕਾਸ ਕੀ ਓਰ ਦੇ ਧਯਾ ॥ ਤਬ ਮਾ ਅਰੁ ਪਕਾ
ਸਤੋਂ ਗਹਿਤ ਸੁਨ ਰੂਪ ਅਨੰਤ ਮੈ ਦੇਖਤ ਭਯਾ ॥ ਸਿਸ੍ਟ ਕੇ ਉਪਜਾ

ਵਟੇ ਕਾ ਸੰਕਲਪ ਧਾਰੀ ਕਾਰਿ ਚਿੰਤ ਕੋ ਚਿਦਾ ਕਾ ਸਾਥਿ ਖੋਜੋ ਤਿਆ
 ਤਬ ਮੁਝ ਕੋ ਚਿਦਾ ਕਾ ਸਾਥਿ ਖੋਜਿ ਸ੍ਰਾਂਦ੍ਰਿਸ੍ਰਾ ਆਈ ਅੰਗ ਏਕ ਏਕ
 ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਾ ਬਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸ੍ਰੁਤੀ ਨੇ ਦੇਵਤਾ ਕਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਵਤਾ
 ਗੰਧਰਬ ਦੇਵਤਾ ਕਿੰਨ ਰਨਗਾ ਮਨੁਖ ਸੁਮੇਰ ਮੰਦ੍ਰਚਲ ਕੈ ਲਾਸਾਰਿ
 ਮਾਲਾ ਆਦਿ ਕਪਰਥਤ ਨਦੀ ਅੰਸ ਮੁਦ੍ਰਾ ਆਦਿ ਕਸਰੁ ਸ੍ਰਿ
 ਸ੍ਰਾਂ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰ ਸ੍ਰਿਤਿ ਦਸਾ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਾਂਦ੍ਰਿਸ੍ਰਾ ਆਈ ਅੰਗ ਤੇ
 ਨ੍ਰਿਬਿਖੇ ਦਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੇ ਮੇਰਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਹੈ ਰਾਜ ਹੰਸ ਉਹ
 ਪਰ ਆਰੂੜ ਹੈ ਵਾਪੁ ਆ ਕਾ ਸਾਥਿ ਖੋਜਿ ਚਲਤੀ ਹੈ ਦੇਵਤੇ ਸ੍ਰੁ
 ਰਗਾ ਬਿਖੇ ਕੀੜਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਉਦੈ ਹੋਤੇ ਹੈ ਅ
 ਨੁਖ ਪਿਥਵੀ ਉਪਰ ਦੇਵਤਾ ਨਾਗ ਪਤਾ ਲਾ ਬਿਖੇ ਭੋਗੋ ਕੋ ਭੋ

ਗਤੇਹੈਂ ਵਾਸਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਭਾ ਅਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕੈ ਨਰਕ ਸੁਰ
ਗਕੋ ਭੁਗਤੇਹੈਂ ਮੇਖ ਫਲ ਕੋ ਕੀ ਪਾਪ ਤਹੇ ਤੇਹੈਂ ਜੈ ਸੇ ਗੁਲ
ਗਥਿਖੇ ਅਨੇਕ ਮਛਰ ਹੇ ਤੇਹੈਂ ਤੈਸੇ ਏਕ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਡਥਿਖੇ ਸੰਪੁ
ਰਨ ਦੇਖਤ ਭਯਾ ਚਰਮਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਖੋ ਤਬ ਕਛੁ ਨ ਭਾ
ਸੋਆ ਤਿਵਾਹਿ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਖੋ ਤਬ ਦਸ ਸਿਸ੍ਟਾ ਭਾ ਸੇਰ
ਰਪਰਜੰਤ ਮੈਂ ਦੇਖਤਾਰਹਾ ਕਦਾਰਿ ਭੁਭੁ ਮਹੇਵੈ ਪਰੁਸਪ
ਟਹੀ ਭਾਸੇ ਤਬ ਏਕਾ ਸਿਸ੍ਟ ਕੇ ਸੁਰਜ ਕਾ ਅਵਾਹਨ ਕੀਆ ਤਬ
ਸੁਰਜ ਮੇਰੇ ਨਿਕਟਾ ਆਇ ਪਾਪਤ ਭਯਾ ਮੈ ਸੁਰਜ ਕੋ ਕੁਸਲ ਪੁ
ਛ ਕਾਰਿ ਕਹਾ ਹੇ ਸੁਰਜ ਤੂੰ ਕਵਨ ਪੈਂ ਅਗੁਇਹਾ ਸਿਸ੍ਟਾਂ ਕਹਾ ਤੇ
ਉਪਜੀਆ ਹੈਂ ਇਹ ਏਕ ਜਗਤ ਹੈ ਅਵਾ ਅਨੇਕ ਹੈਂ ਸੁਰ

ਜਥੀ ਸਰਬੰਗ ਬਾ ਮੁਢ ਕੋ ਜਾਣਾ ਕਰਿ ਪੁਟਾ ਮਕੀਆ ਮਾਰੁ
 ਕਹਤ ਭਯਾ **ਭੁਨਵਾਰਾ** ਹੋਈ ਸੁਰਾਇ ਸਾਦਿ ਸਰੂਪੀ ਪਿਸਾਚ
 ਕੇਤੁ ਮਨਿ ਤਹੀ ਕਾਰਨ ਹੋਤੈ ਜਾਨ ਕਰਿ ਤੁਮ ਲੋ ਲਕੇ ਨਿਮਿਤ
 ਪੁਛਤੋ ਹੋਹੋ ਭਗਵਨ ਤੁਮਾਰਾ ਜੋ ਕਾਲ ਕਾਟਿ ਨਾਥਿ ਤੀਤ ਭਯਾ
 ਹੋਤਿ ਸਕਲ ਪਾਥਿ ਖੇਜੁ ਭੂਟੀ ਪਕੀ ਕੋਲ ਮੇ ਕੋਲਾ ਸਪਰਬਤ
 ਬਾਤਿ ਸਕੀ ਕੰਦਾ ਥਿਖੇ ਸੁਰ ਨ ਜੇ ਸੁਨਾ ਮੁਤੁ ਮਾਰਾ ਪੁਤ ਬਾਤਿ
 ਸਕੁਟੀ ਰਚੀ ਬੀਤ ਹਾਂ ਸਿੰਘ ਨਿਵਾਸ ਕਰਤੇ ਬੋਤ ਹਾਂ ਬੇਦ ਕਾ ਬੇਤਾ
 ਸਾਂਤ ਰੂਪ ਕੰਸ ਪਾਰਿ ਖੀ ਸੁਰ ਕੀ ਕੁਲ ਤੇ ਉਪ ਜਾਇ ਦੁਬਾਹ ਮਾਣ
 ਜਾਇ ਕਰਿ ਨਿਵਾਸ ਕਰਤ ਭਯਾ ਇਸਤੀ ਭੀ ਸਾਬਾ ਮਾਰੁ ਪਾਣ
 ਕੀ ਨਾਈ ਪੁਜਾਰੀ ਸੋ ਪੁਤ ਤੇਰੇ ਹਿਤਾ ਜੇ ਸੇ ਮਾਰੁ ਬਲ ਤੇ

ਪਾਸਨਹੀਉਪਜਤਾ ਤੈਸੇਉਸਤੋਂਸ ਤਾਨਨਉਪਜੇ ਤਬਪੁ
ਤਕੇਨਿਮਿਤਦੇਨਤਪਕਰਦੇਲਾਗੇ ਨਿਰੰਜਨਇਸ਼ਾਨਾਬਿਖੇਏ
ਕਾਬਿਛਕਾ ਤਿਸਕੇਉਪਰਬੈਠਾ ਅਰੁਜਲਹੀਪਾਨਕਰੈਂ ਭੁਜ
ਨਕਛੁਕਰੈਂ ਬਹੁੜਏਕਚੁਲੀਪਾਨਕਰੈਂ ਬਹੁੜਉਹਭੀਤਿਆ
ਗਈਆ ਫੁਰਟੇਤੋਂਗਹਿਤਾਬਿਛਕੀਨਾਈਹੋਇਬੈਠਦੁਵਾ
ਪੁਰਜੁਗਾਬਿਤੀਤਭਾਆ ਤਬਭਵਾਨੀਸੰਕਰਪਸੰਨਹੋਇਕਰਿਦੇ
ਨੋਆਏਅਤਿਨੋਵਿਕੋਦੇਖਕਰਿਪੁਲਾਅਕੀਆ ਜੈਸੇਦਿਨਕੀਤ
ਪਤਕਰਿਸੁਖਚੇਹੂਏਫੂਲਚੰਦਮਾਕੇਉਦੇਹੂਏਪਫੂਲਤਹੋਤੇਹੋਂ ਤੇ
ਸੇਪਫੂਲਤਭਏ **ਈਸ਼ਵਰਉਵਾਰਾ** ਹੇਬਾਹਮਦਾਮੈਤੁਝਪਰਤੁ
ਦਹੂਆਹੋਸ਼ੋਬਾਛਤਾਹੋਸੇਅੰਗਾ ਤਬਬਾਹਮਦਾਕਹਾਮੇਰੇਗੀ

ਹਥਿਖੇਦਸਪੁਰਹੋਵੈਂ ਬੁਧਵਨਕਾਲਿਆਣਾਮੂਰਤਾਜਿਸਕਰਿਮੁ
 ਤੁਕੋਬਹੁਕਸੋਕਕਦਾਰਿਤਨਹੋਵੈਂ ਹੇਭਗਵਨਜਬਬਾਹਮਣਾ
 ਐਸੇਕਹਾਤਬਈਸੁਰਕਹਾਐਸੇਹੀਹੋਵੈਗਾਐਸਾਕਹਿਕਰਿਆਂਤੁ
 ਰਧਯਾਨਭਏਜੈਸੇਸਾਮੁਦਤੋਂਤਰੰਗਉਛਲਕਰਿਮਿਟਜਤਾਹੈ
 ਤੈਸੇਅੰਤਰਧਯਾਨਭਏਤਬਉਹਦੋਨੋਪਸੰਨਹੋਇਕਰਿਆਪਣੇ
 ਗਿਹਮੋਆਵਤਭਏਬਾਹਮਣੀਤੇਸਮੇਪਾਇਕਰਿਦਸਹੀਪੁ
 ਰਕਮੋਉਭੁਪਤਿਭਏਦੁਤੀਯਕੇਚੰਦਮਾਕੀਨਾਈਉਨਕੀਸੇ
 ਭਾਭਏਅਰੁਸੰਸਕਾਰਕੋਲੋਉਪਜਾਜੈਸੇਵਰਖਾਕਾਲਕਾਬਦਲ
 ਸੀਘ੍ਰਹੀਬਫਜਾਤਾਹੈਤੈਸੇਬੋਝਕਾਲਾਬਿਖੇਬਧਗਏਜਬਸਧ
 ਤਵਰਖੇਕੇਭਏਤਬਬਾਣੀਕੇਬੋਤਾਭਏਉਨਕੇਆਤਾਪਤਾਸਰੀ

ਰਕੋਤਾਗਾਤਿਭਏ। ਉਹਦਸਹੀਬਾਹਮਦਾਅਪਦੇਰੀਹਕੋਤਾਗ
ਕਾਰਿਕੈਲਾਸਕੇਸਿਖਰਉਪਰਜਾਇਚੜੇ। ਅਰੁਪਰਸਮਗਬਿ
ਚਾਰਕਰਦੇਲਾਗੇ। ਉਹਕਵਨਈਸੁਰਜਹੈ। ਜਿਸਕੋਪਾਏਤੇ
ਬਹੁਤੁਖੀਨਹੋਵੀਯੈ। ਜਿਸਕਾਨਾਸਨਹੋਵੈ। ਅਰੁਸਭਕਾਈ
ਸੁਰਹੋਵੀਯੈ। ਏਕਭਾਈਕਹਾ। ਸਭਤੇਬਡਾਮੰਡਲੇਸੁਰਹੈ। ਸ
ਭਕੇਉਪਰਿਤਿਸਕੀਆਗ੍ਰਾਚਲਤੀਹੈ। ਦੂਸਰੇਕਹਾ। ਮੰਡ
ਲੇਸੁਰਗਜੇਕੇਅਧੀਨਹੋਤਾਹੈ। ਤਾਤੇਗਜੇਕਾਪਦਬੁਡਾਹੈ।
ਤੀਸਰੇਕਹਾ। ਗਜਾਭੀਚੰਕਵਰਤੀਕੇਅਧੀਨਹੋਤਾਹੈ। ਤਾਤੇ
ਚੰਕਵਰਤੀਕਾਪਦਬਡਾਹੈ। ਬਹੁਤੁਅੰਗਭਾਈਕਹਾ। ਚੰਕਵ
ਰਤੀਭੀਜਮਕੇਅਧੀਨਹੋਤਾਹੈ। ਤਾਤੇਜਮਕਾਪਦਬਡਾਹੈ।

ਅੰਰਕਹਾ ਜਮਤੋਂ ਇੰਦੁ ਬਡਾ ਹੈ ॥ ਅੰਰਕਹਾ ਬਹਮਾ ਕੇ ਏਕ ਮਹੂ
 ਰਤਾ ਬਿਖੇ ਇੰਦੁ ਨ ਸੁਹੇ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਕੀ ਬਿਭੂਤ ਬਹਮਾ ਕੇ ਕ
 ਲਪਾ ਬਿਖੇ ਨ ਸੁਹੇ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਬਹਮਾ ਕਾ ਈਸ਼ਰ ਜਸ ਭਤੇ ਬਡਾ ਹੈ
 ਹੇ ਭਗਵਨ ਬਹਮਾ ਜੀ ਜਬਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਡੇ ਭਈ ਕਹਾ ॥ ਤਬ
 ਸਭ ਨੇ ਕਹਾ ਭੁਲਾ ਕਹਾ ॥ ਤਿਸ ਪਦ ਕੋ ਹਮ ਕੈ ਸੇ ਪਾਪ ਤਹੋ ਵੈ ॥
 ਬਡੇ ਭਾਈ ਕਹਾ ॥ ਹੇ ਭਾਈ ਯੋ ਅੰਰ ਸਭ ਵਾਸ ਨਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ
 ਅਗੁ ਇਹੀ ਭਾਵਨਾ ਕਰੋ ॥ ਜੁ ਹਮ ਬਹਮਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪਦਮਾ ਆਸਨ
 ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਪਾਲਨਾ ਸੰਘਾਰ ਕਰਤਾ ਮੈ
 ਹੀ ਹੈ ॥ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟ ਮੇਰੇ ਅੰਗੇ ॥ ਬਿਖੇ ਇਸ਼ਤ ਹੈ ॥ ਅੰਸੀ ਭਾਵਨਾ ਏ
 ਕਾ ਕਰਕੋ ॥ ਤਬ ਤੁਝ ਕੋ ਬਹਮਾ ਕਾ ਪਦ ਪਾਤਹੋ ਵੈ ॥ ਰਾਜ

ਬਾਇਸਪੁਕਾਰਬਡੇਭਾਈਕਹਾਤਬਛੋਟੇਭਾਈਪੰਕਹਾਐਸੇ
ਹੀਕਰਤੇਹੈਂਸਭਭਾਈਧਾਨਾਬੀਖੇਜੁੜੇਜੈਸੇਕਾਗਤਉਪਰ ਪੂਰ
ਤਾਲਿਖੀਹੋਤੀਹੈਤੈਸੇਹੀਹੋਗਏਹੀਚਿਤਵਨਾਕਰਦੇਲਾ
ਗੇਐਂਬਹਮਾਹੋਕਮਲਾਅਸਨਮੇਰਾਹੈਸਿਸੁਕਾਰਤਾਭੋਗ
ਤਾਐਂਹੀਹੋਅੰਗਉਪਅੰਗਸਹਿਤੁੰਗਕਰਮਐਂਹੀਰਚੇਹੈਂਸਰ
ਸੁਤੀਗਾਇਤੀਸਹਿਤਬੇਟਮੇਰੇਆਗੇਖੜੇਹੈਂਜਗਤਕੀਅਰ
ਜਾਦਾਕੋਲੋਕਪਾਲਦੇਵਾਲੇਸਭਮੈਂਹੀਰਚੇਹੈਂਤੀਨੋਲੋਕਮੈਂ
ਹੀਰਚੇਹੈਂਇੰਦ੍ਰਮੈਂਹੀਰਚਾਹੈਂਸੂਰਜਮੇਰੀਅਗਾਸੇਤਪਤਾ
ਹੈਂਅਮਰੁਮੈਂਸਦਾਅਤਮਪਦਾਬੀਖੇਇਸਤਹੈਂਐਂਹੀਸਭਨਾਮ
ਦਿਨਾਮਾਸਾਅਦਿਕਕਾਯਕੇਰਾਖੇਹੈਂਦਿਨਕੋਉਤਪਤਕਰਤਾ

ਹੋਰ ਤੋ ਕੋਥਹੁ ਨ ਲੀਨ ਕਰਿ ਲੇਤੇ ਹੋ ॥ ਹੋਰ ਗਵਨਾਇ ਸਪੁਕਾਰ
 ਇੰਦੁ ਕੇ ਦਸਹੀ ਪੁਤ ਪਿਤਾ ਮਥੀ ਭਾਵਨਾ ਪਾਰਿ ਕਰਿ ਬੈਠੇ ॥ ਜੈ
 ਜੇ ਜੇ ਸੁਆਖਾ ਤਾ ਬਿਖੇ ਕਮਲ ਪਤ੍ਰ ਸੁਕ ਕਰਿ ਗਿਰੀ ਪਤ੍ਰ ਤੇ ਹੋ ॥
 ਤੈ ਸੋ ਤਿਨ ਕੇ ਦੇਹ ਸੁਕ ਕਰਿ ਗਿਰੀ ਪਤ੍ਰੇ ਬਨ ਚਰਭ ਖਲਾ ਕਰੈ ॥
 ਆਪੇ ਆਪ ਖੈਂਚੈ ਪਗੁ ਤਿਨ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤ ਦੇਹ ਕੇ ਅਧਾ ਸਾ ਬਿਖੇ
 ਨ ਆਵੈ ॥ ਇਸ ਪੁਕਾਰ ਜਬ ਚਤੁਰ ਹੁਗ ਕਾ ਅੰਤ ਭਯਾ ਤਬ ਸੁ
 ਕੋ ਆਪਾਰ ਕਰ ਕੈ ਤੁਮ ਆਤਮ ਪਦਾ ਬਿਖੇ ਇਸ ਬਤ ਭਯੇ ॥ ਉਨ ਕੇ ਸਹੀ
 ਰਭੀ ਨਾ ਸੁਹੇ ਗਏ ॥ ਪੁਰਯ ਸੁਕਾ ਉਨ ਕੀ ਆਕਾਸਾ ਬਿਖੇ ਆਕਾਸੁ
 ਪਰਾਧੀ ॥ ਤਬ ਤੀਬਰਾ ਵਨਾ ਉਨਾ ਬਿਖੇ ਬੀ ॥ ਤਿਸ ਕਰਿ ਦਸ ਸਿ
 ਸਾਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸਹਤ ਦਸਹੀ ਬਾਹਮਾ ਹੋਤ ਭਯੇ ॥ ਅਬ ਜਾਗ ਕਰਿ

ਤੁਮਾਆਕਾਸਾਬਿਖੇਫੁਰਤੇਦੇਖੈਂ ਚੇਭਗਵਨਾਤਿਨਦਸਬਹਾਮਲੇ
 ਕੇਚੇਤੁਮਾਆਕਾਸਾਬਿਖੇਦਸਹੀਸਿਸ੍ਰਾਂਇਸਤਰੈਂ ਆਤਿਨਦਸੇਸ੍ਰਿ ਸ੍ਰਿ
 ਮਾਧੀਬਿਖੇਏਕਾਸਿਸ੍ਰਕਾਸੁਰਜਮੈਰੈ ਆਕਾਸਾਬਿਖੇਮੇਰਾਮੰਦਰ
 ਹੈਕਾਲਜੇਹੈਪੜੀਆਹੁਰਤਾਦਿਨਪਖਮਾਸਬਰਖਜੁਗਾਸੇਮੁਖ
 ਹੀਕਰਿਹੋਤਾਹੈ ਆਇਸਾਕਿਆਬਿਖੇਮੁਖਕੋਉਨਜੋਤਿਆਹੈ ਸ੍ਰਿ
 ਸਪਕਾਰਉਨਦ੍ਰਿਸਿਸ੍ਰਾਂਹੈ ਸੋਮਨੇਮਾਤਰੈ ਆਇਦੁਜਲਕੀਨਾ
 ਈਚੇਤਾਬਿਖੇਪੜੀਆਫੁਰਤੀਆਹੈ **ਬ੍ਰਹਮਾਉਵਚ** ਹੇਮੁ
 ਨੀਸੁਰਜਬਾਇਸਪਕਾਰਮੁਖਕੋਸੁਰਜਕਹਾ ਤਬਮੈਂਕਹਾਹੇਭਾ
 ਨੁਮੇਰਚਦੇਕਰਿਕਿਆਸਿਪਹੈਵੈਗਾ ਆਗੇਤੋਦਸਾਸਿਸ੍ਰਾਂਹੈ
 ਅਰੁਦਸਬਹਾਮਾਹੈ ਤਬਸੁਰਜਮੁਖਕੋਕਹਾਹੇ ਭਗਵਨਤੁਮ

ਤੇ ਨਿਰਛਤ ਹੋਈ ਲਾਮਾ ਤੁਮ ਕੋ ਸਿਸੁ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਸੰਬੰਧ ਨ ਕੇ
 ਫੁਰਦੇ ਕਾਰਿ ਤੁਮ ਤੇ ਸਿਸੁ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਜਗਤ ਕੀ ਚਰਨਾ ਤੁਮ ਰਾਨਿਤ
 ਕਰਮ ਹੈ। ਜੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ। ਜੋ ਯਥਾ ਪਾਤ ਬਿਖੇ ਅਸੰਸਕਤ ਹੋ
 ਏ ਕਾਰਿ ਬਿਚਰਤੇ ਹੈ। ਜੇ ਸੇ ਨਿਹ ਕਲੀ ਕਦਰ ਪਣਾ ਪਾਤਿ ਬਿਖੇ ਕੋ
 ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤੇ ਸੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਯਥਾ ਪਾਤ ਕੋ ਅੰਗੀ
 ਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਉਨ ਕੋ ਅਕਰਦੇ। ਬਿਖੇ ਭੀ ਕਛੁ ਪਯੋ ਜਨ ਨਾਹੀ
 ਜੋਗਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਾਰਿ ਕੇ ਦੇਖੋ ਤੇ ਏਕ ਹੀ ਅਦੁਤੀ ਯਥਾ ਮਹਾਂ ਐ
 ਹ ਕਛੁ ਬਹਿ ਆਨਾਹੀ। ਚਿੰਤਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਾਰਿ ਕੇ ਦੇਖੋ ਤਬ ਸੰਕਲਪ
 ਰੂਪ ਅਨੇਕਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪੜੀ ਆਫੁਰਤੀ ਹੈ। ਆਹੈ। ਤਿਨ ਬਿਖੇ ਆਸਥਾ
 ਕਰਦੀ ਕਿਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਚਰਮਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਾਰਿ ਕੇ ਦੇਖੋ। ਤਬ ਤੁਮ

ਹੀ ਸਿਸ੍ਰਾ ਬਿਖੇ ਉਨ ਕੀ ਆਂ ਸਿਸ੍ਰਾ ਭਾਸਤੀ ਆਂ ਹੀ ਨਾ ਹੀ। ਉਨ
ਕੀ ਸਿਸ੍ਰਾ ਉਨ ਹੀ ਕੇ ਚਿਤਾ ਬਿਖੇ ਹੈ। ਤੁਮ ਉਨ ਕੋ ਨਾ ਸਭੀ ਨਕਾਰਿ
ਸਕੋਗੇ। ਹੇ ਰੁਗ ਵਨ ਜੋ ਨਿਸਚਾ ਜਿਸ ਕੇ ਚਿਤਾ ਬਿਖੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋਗਾ
ਪਾਹੈ। ਤਿਸ ਕੇ ਉਹੀ ਨਿਵਰਤ ਕਰੈ ਤਬ ਹੋਵੈ। ਐਸੇ ਕੇ ਉਨ ਹੀ ਕਰਿ
ਸਕਤਾ। ਦੇਹ ਨ ਸੁਹੇਤੀ ਹੈ। ਪਰੁ ਨਿਸਚਾ ਨਾ ਸਨਹੀ ਹੋਤਾ। ਨਿਸ਼ਾ
ਰੂਪ ਪੁਰਖ ਹੈ। ਤਿਸ ਪਰਾਇਤ ਹਾਸ ਹੈ। ਏਕਾਇੰਦ੍ਰ ਦ੍ਰਾਮ ਨਾਮ
ਗਾਜਾ ਤਿਸ ਕੀ ਅਹਿਭੁਜਾ ਨਾਮ। ਏਸ ਤੀਬੀ। ਤਿਸ ਕੇ ਨਗਰਾ ਬਿਖੇ
ਏੰਦ੍ਰ ਨਾਮ ਏਕਾ ਪੁਰਖ ਬਾ। ਜਬ ਅਹਿਭਿਤਾ ਆਗਈ ਪੁਰਖ ਗੋਤਮ
ਕੀ ਏਸ ਤੀਬੀ ਅਹਿਭਿਤਾ ਆਗਈ ਦ੍ਰੁਕੀ ਕਬਾ ਸੁਹੀ। ਤਬ ਏਕ

ਸਹੇਲੀ ਕਹਾਹੇ ਗਈ ਜੈਸੇ ਪੁਰਬ ਆਹਿ ਲਿਆ ਆਬੀ ਨ ਅਰੁ ਜੈਸੇ
 ਉਹਾਇੰਦੁ ਬਾ ਤੈਸਾ ਤੁਮਾਰੇ ਨਗਰਾ ਬਿਖੈ ਭੀ ਏਇੰਦੁ ਬਹਮੁ ਹਰੈ ॥
 ਜਬਾਇ ਸਪੁਕਾਰ ਗਈ ਸੁਣਿਆ ਤਬ ਉਸਾ ਬਿਖੈ ਅਨੁਗਾਗਾ ਹਿ
 ਆ ਤਿਸ ਕਰਿ ਸੁਕਤੀ ਜਾਵੈ ਅਗੁ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰੈ ਤਬ ਏਕਸ
 ਖੀ ਕਹਾਹੇ ਗਈ ਜੀਐਂ ਏਇੰਦੁ ਬਹਮੁ ਲਕੋਲੇ ਆਵਤੀ ਹੋ ਜਬ
 ਏਸ ਪੁਕਾਰ ਸਖੀ ਕਹਾਹੇ ਤਬ ਗਈ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਆਈ ਜੈਸੇ ਚੰ
 ਦੁ ਮਾਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕਮਲ ਨੀਖਿ ਡੁਆਵਤੀ ਹੋ ਤੈਸੇ ਖਿਡਿ ਆਈ
 ਤਬ ਸਖੀ ਏਇੰਦੁ ਕੋਪ ਬੋਧ ਕਰਿ ਕੋਰੁ ਤੁਕੇ ਸਮੇਲੇ ਆਈ ਏਕਾਤ
 ਇਸਾਨਾ ਬਿਖੈ ਪਰਸ ਪਰਲੀਲਾ ਕਰੀ ਅਰੁ ਪੁਸ਼ੁ ਕੁਏ ਅਰੁ

ਪਰਸਪਰਸਨੇਹਭੁਯਾਨਾਐਰਸਭਕ੍ਰਿਆਤਿਨਕੀਅਰੁਲੇਜਾਵੁ
ਰਹੋਗਈਹੇਭੁਗਵਨਬ੍ਰਹਮਾਜੀਉਸਕਾਭੁਰਤਾਕ੍ਰੀਬਡਾਗੁਣਾਵਾ
ਨਥਾਪਗੁਤਿਸਕਾਤਿਆਗਕੀਆਗਾਗਾਜਾਇਨਕਾਬਿਤਾਂਤਸੁਣਾ
ਕਾਰਿਏਨਕੋਰੰਡਕਾਵਲੇਲਾਗਾਚਿਕੜਾਬਿਖੇਅਗਨਿਬਿਖੇਡਾ
ਥਾਐਰਸਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਤਫਨਾਕਰੀਪਰਉਨਕੋਕਸੁਕਛੁਨਹੋ
ਵੇਰਾਜੇਕਹਾਤੁਮਕੋਕਸੁਕਿਉਨਾਹੀਹੋਤਾਉਨਦੋਨੇਕਹਾਹਮਤੋ
ਆਪਕੋਭੀਨਾਹੀਜਾਣਾਤੇਅਹਿਲਿਆਕਰੇਮੁਣਕੋਸਭਾਇੰਦ੍ਰਹੀ
ਭਾਸਤਾਹੈਇੰਦ੍ਰਕਹੇਮੁਣਕੋਸਭਾਅਹਿਲਿਆਹੀਭਾਸਤੀਹੈ
ਦੁਖਕਹਾਹੈਹਮਹਰਖਵਾਨਹੀਹੈਅਗਨਿਬਿਖੇਜਲਤੇਨਹੀ
ਹਸਤੀਕੇਚਰਨੇਤਲੇਅਰਤੇਨਾਹੀਹੋਰਸਨਜੇਤਾਕਛੁਜਗਤਭੁ

ਸਤਾਹੈ ਸੇਮਨਾ ਬਿਖੇਇ ਸਤਹੈ ਹਮਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਪਸਪਸਪਤਿ
 ਭਾਹੈ ਰਹੀ ਹੈ ਹਮਕੋ ਮੋਰਾ ਅਨਿ ਸੁਕ ਛੁਨਾਹੀ ਦੁਖ ਕਹਾਂ ਹੋਵੈ ਜੈ
 ਸੇਮੰਦ ਮੰਦ ਪਵਨ ਸੁਮੇਰ ਕੋ ਨਾਹੀ ਚਲਾਇ ਸਕਤਾ ਤੈ ਸੇਮਨ ਕੋ ਨਿ
 ਸਚੇ ਕੋ ਕੋਈ ਚਲਾਇ ਨਾਹੀ ਸਕਤਾ ਅਨਕਾਨਾ ਮਇੰਦੁ ਹੈ ਅਨ
 ਹੀ ਨਾਮਾ ਅਹਿ ਇਆ ਹੈ ਅਨਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤ ਰਚਾ ਹੈ ਸਰੀਰ ਕੇ
 ਸੁਹੁ ਏਭੀ ਨਿਠਾਨ ਸੁਨਾਹੀ ਹੋਤਾ ਏਕ ਸਰੀਰ ਜਬਨ ਸੁਹੋਤਾ ਹੈ ਤ
 ਬਾਏਰ ਸਰੀਰ ਪਾਰ ਲੇਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਸੁਪਨੇ ਬਿਖੇਇ ਹਸਰੀਰ ਪੜਾਰ
 ਹਤਾ ਹੈ ਅਨਕੇ ਰਚੇ ਸਰੀਰ ਕਾਰਿ ਪੜਾ ਚੇ ਸੁਕੁ ਰਤਾ ਹੈ ਜਬਾਨ
 ਕਾਨਿਸ ਚਾਨਾ ਹੋਵੈ ਤਬ ਸਰੀਰ ਕੇ ਹੋਤੇ ਭੀ ਚੇਣਾ ਨਾਹੀ ਹੋਤੀ ਦੋਹਰਾ
 ਮੇਰੇ ਚਿੰਤਾ ਏਭੀ ਬਸੋਇ ਨਾ ਚਿੰਤਾ ਨਿਸੁਆਹੀ ਦੂਸਰ ਕਛੁ ਭਾਸੇ

ਨਹੀ ਦੁਖ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਹੀ ॥ ੧ ॥ ਭਾਨੁ ਵਾਚਾ ਹੇ ਭਗਵਨ ਜਬਾਇ ਸ
ਪਕਗਈ ਦੁਕਹਾ ਤਬ ਰਾਜੇ ਭਰਤ ਨਾਮ ਮੁਨੀ ਸੁਰਜੇ ਨਿਕਟ
ਬੈਠਾ ਥਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਹਾਇ ਨਾਪਾਪੀ ਯੋ ਕੋ ਪਾਪ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਪ
ਦੇਵੇ ਜੁ ਮਰ ਜਾਵੈ ॥ ਤਬ ਭਰਤ ਕਹਾ ॥ ਰੇ ਪਾਪੀ ਯੇ ਤੁਮ ਮਰ ਜਾ
ਵੈ ॥ ਤਬ ਦੇ ਨੇਪਿ ਬਵੀ ਪਾਗਿ ਗਿਝ ਪੜੇ ॥ ਜੇ ਸੇ ਮੂਲ ਕੇ ਕਾਟੇ ਤੇ ਸ੍ਰ
ਛਾ ਗਿਝ ਪੜੇ ॥ ਤੇ ਸੇ ਸ਼ੀੜੇ ॥ ਵਾਸਾ ਕਾਰਿ ਕੈ ਦੇ ਨੇ ਮਿਗ ਭਏ ਕੁੀਸ
ਨੇਹਾ ਬਿਖੇਰੇ ॥ ਬਹੁੜ ਮਨ ਕਾਰਿ ਦੇ ਨੇ ਪੰਛੀ ਭਏ ॥ ਤਬ ਕੁੀਸ ਨੇ
ਹਰਹਾ ॥ ਅਬ ਹਮਾਰੀ ਸਿਸਾ ਬਿਖੇਤ ਪਕਰਤਾ ਪੁਨ ਵਾਨ ਬਾਹ
ਮਟਾ ਅਰੁ ਬਾਹਮਣੀ ਭਏ ਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੁਮ ਦੇਖੋ ਜੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਨਾਸ
ਹੁਏ ਭੀ ਮਨ ਕਾ ਨਿਸਚਾਨਾ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਜੇ ਮਨ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਦੂ

ਰਨਹੀਹੋਤਾ ਤੋਇੰਦ੍ਰਕੇਪੁੜੇਕੀਆਨਸੀਸਿਸ੍ਰਕੇਸੇਦੂਰਹੋਵੇਅਨ
 ਹੀਜਗਤਕਾਕਰਤਾਹੈਅਨਹੀਪੁਰਖਹੈਅਨਕਰਿਕੀਆਸੇ
 ਕੀਆਨਹੀਸਰੀਰਕਾਕੀਆਕੀਆਹੋਤਾਅਨੇਕਾਸਿਸ੍ਰਕੇਭੁ
 ਮਾਚਿੰਤਾਬਿਖੇਇਸਬਤਹੈਤੁਮਭੀਚਿਦਾਕਾਸਾਬਿਖੇਸਿਸ੍ਰਕੇ
 ਰਚੋਭੂਤਾਕਾਸਾਅਗੁਚਿੰਤਾਕਾਸਾਅਗੁਚਿਦਾਕਾਸਤੀਨੈਅਨੰਤ
 ਹੈਭੂਤਾਕਾਸਾਅਗੁਚਿੰਤਾਕਾਸਚਿਦਾਕਾਸਕੇਆਸ੍ਰੇਹੈਤੁਮ
 ਰੀਜੇਤੀਇਛਾਹੋਵੈਤੇਤੀਚਿਦਾਕਾਸਾਬਿਖੇਰਚੋਇੰਦ੍ਰਕੇਪੁੜੇ
 ਤੁਮਾਰਾਕੀਆਣੀਆਹੈਬਹਮਾਉਵਾਚਾਹੋਬਾਸਿਸ੍ਰਜੀਜ
 ਬਇਸਪ੍ਰਕਾਰਸੂਰਜਕਹਾਤਬਮੇਕਹਾਯੁਕਤਕਹਾਹੈਹ
 ਮਭੀਅਪਦੇਨਿਤਕਰਮਕੋਕਰਤੇਹੈਹੋਸੂਰਜਮੇਰੀਸਿਸ੍ਰਕੇ

ਤੁਮ ਮਨ ਪ੍ਰਯਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅਪਣੀ ਇਛਾ ਸੋਚੋ ॥ ਤਬ ਸੂਰਜ ਮੇਰੀ
ਆਗੂ ਨ ਕਰਿ ਅਪਣੇ ਦੋਸਰੀ ਰਕਰਤਾ ਭੁਯਾ ॥ ਏਕ ਉਸੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ
ਕਾ ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਦੂਸਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅੰਭੂ ਮਨ ਕਾ ਸਰੀਰ ਕੀ ਆਮ ਮੇਰੀ ਆਗੂ
ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੀ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਇਸੀ ਕਾਰਨ ਤੇ ਮੈਂ ਕਹਾਰੈ ॥
ਜਾਇਹ ਜਗਤ ਸਭ ਮਨ ਕਾਰਨ ਹੂਆ ਹੈ ॥ ਜੁਮਨਾ ਬਿਖੇ ਦਿੜਹੋ ਤਾ
ਹੈ ॥ ਸੋਈ ਫਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਂਵਿਤ ਰੂਪ ਬਿਖੇ ਜੇ ਉਤ ਬਾਨ ਹੂਆ
ਸੋ ਅਤਿ ਵਾਰਿਕ ਸਰੀਰ ਹੂਆ ॥ ਜਬ ਸੂਰ੍ਧ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਦ ਭੁਯਾ ॥ ਤ
ਬ ਅਧਿ ਭੂਤ ਕਾ ਸਰੀਰ ਹੂਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਭੁਮਾਨੀ ਜੀ ਵਭੁ ਯਾ ॥
ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਪੁਰਬ ਕਵਾਸਨਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਟੀ ਜੰਤ੍ਰ ਕੀ ਨਾ
ਈ ਭਟਕਤਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਆਤਮਾ ਕਾ ਬੋਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਦੇਹ ਅਵਿ

ਦਿਕਸਾਂਤਹੋਜਤੇਹੈਂ॥ ਮੋਰਦੈਤਕਛੁਉਪਾਜਿਆਨਾਹੀ॥ ਚਿੰਤਕੇਛੁ
 ਹਟੇਕਾਰਿਕੈਅਹੰਤੁੰਆਦਿਕਬੁਮਰੁਸਤਾਹੈ॥ ਵਾਸਵਕਛੁਨਾਹੀ
 ਜਬਾਚਿੰਤਾਆਤਮਾਕੀਓਗੁਆਵਤਾਹੈਤਬਜਤਭਾਗਾਇਸਕਾਜਸ
 ਜਾਤਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਸੁਰਨਜੈਸੇਲਅਗਾਨੀਬਿਖੈਜਲਜਾਤੀਹੈਤਬ
 ਸੁੰਧਰਹਿਜਾਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਚਿੰਤਸੇਜਤਭਾਗਾਆਤਮਾਅਰੁਸਕ
 ਰਿਜਲਤਾਹੈ॥ ਤਬਸੁਧਚੈਤੰਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਵਾਸਤਵਤੇਜੀਉਕਾ
 ਤਿਉਹੈ॥ ਦੇਹਚਾਬੈਤਾਲਦੇਹਕੀਕਲਪਨਾਭਯਾਅਗੁਆ
 ਰੁਖਜੁਹੇਇ॥ ਅਗਾਨਾਗਾਨਤੇਜਨਲੇਵਾਸੁਵਨਾਹੀਕੋਇ
 ॥੧॥ ਬਸਿਸੇਵਾਚਾਹੇਰਾਅਜੀਇਸਪ੍ਰਕਾਰਮੁਖੁਕੋਬਹਮਾਜੀ
 ਕਹਾਬਾਸੈਤੁਮਕੋਕਹਾਹੈ॥ ਜੇਸੁਮਨੇਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਭਾਵਨਾ

ਮਹੈ ਫੁਰਟੇ ਕਾਮ ਅਰੁ ਫੁਰਟਾ ਕ੍ਰਿਆ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕ੍ਰਿਆ ਫੁਰ
ਟੇ ਕਾਰਿ ਸਰਬ ਫਲ ਕੀ ਸਿਧ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਗਮੇਵਾ ਚਾ ॥ ਹੇ ਭਗਵ
ਨ ਜੜਾ ਅਜੜ ਰੂਪ ਮਨ ਕਾ ਬਿਸੇਖ ਕਰਿ ਕਹੈ ॥ ਬਾਸਿ ਸ੍ਰੇਵਾ ਚਾ ਹੇਰ
ਮਜੀਆ ਤਮਾਤੰਤੁ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਸਰਬ ਸਕਤ ਮਾਨ ਹੈ ॥ ਜਬ ਤਿ
ਸਾ ਬਿਖੇ ਸੰਕਲਪ ਸਕਤ ਫੁਰਤੀ ਹੈ ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਕੋ ਮਨ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ॥
ਜੜਾ ਅਜੜ ਕੇ ਮੰਧਾ ਬਿਖੇ ਰੋਲਾਇ ਮਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਅਨ
ਹੈ ॥ ਰਾਵਾ ਅਰੁ ਰੂਪ ਦਾਰ ਬੇ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਮੈ ਬਿਦੇ ਨ
ਦਰੂਪ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕ੍ਰਿਪਣਾ ਹੈ ॥ ਦੇਹ ਸਾ ਬਾਸਿ ਲਕਰਿ ਜੇ ਮੈ ਸੇਕਲਪ
ਨਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਮਨ ਹੈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਰਹਤ ਮਨ ਨਹੀ ਰਹਤਾ ॥ ਜੇ ਸੇਗੁ
ਟੇ ਬਿਨਾ ਗੁਣੀ ਨਹੀ ਰਹਤਾ ॥ ਤੈ ਸੇਕਲਪ ਨਾ ਬਿਨਾ ਮਨ ਨਹੀ ਰ

ਹਰਾ ਜੈਸੇ ਉਸਨ ਤਾ ਕੀ ਸੰਤਾ ਅਗਨਿ ਬਿਨਾ ਹੀ ਪਾਈ ਤੀ ਤੈਸੇ ਕ
 ਰਮੇ ਕੀ ਸੰਤਾ ਅਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੀ ਪਾਈ ਤੀ ਅਨ ਅਰੁ ਅਤੁ ਮਾ ਬਿਖੇ
 ਭੇਟਨ ਹੀ ਅਨ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਤੋਂ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਫੂਲ ਫਲ ਰੂਪੀ ਸ
 ਰੀ ਰਹੇ ਤੇ ਹੋ ਜੈਸੀ ਜੈਸੀ ਅਨ ਬਿਖੇ ਬਾਜਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਤਿ ਸਕੇ ਅਨ
 ਸਾਰ ਫਲ ਕੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਜਿਸ ਓਹ ਅਨ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਹੋਤਾ
 ਹੈ ਅਤਿ ਸ ਉਰ ਕਰਮਾਇੰਦੀ ਅੰਭੀ ਪਵਰੰਤੀਆਂ ਹੈ ਜੇ ਕਰਮਾ ਹੈ
 ਸੇਈ ਅਨ ਕਾ ਫੁਰਟਾ ਹੈ ਅਰੁ ਅਨ ਫੁਰਟਾ ਰੂਪ ਹੈ ਅਇਸੀ ਕਾਰਣ ਤੋਂ
 ਕਹਾ ਹੈ ਅਨ ਕਰਮ ਰੂਪ ਹੈ ਅਨ ਕਹੀ ਜੈ ਬੁਧਕ ਹੀ ਏਯੋ ਅਹੰਕਾ
 ਰ ਚਿੰਤ ਕਹੀ ਏਕ ਲਨ ਕਰਮ ਸਿੰਮਿਤ ਵਾਸਾ ਅਰੁ ਬੁੰਝਾਇੰਦੀ
 ਆਪ ਜਾ ਸਰੁ ਫੁਰਟੇ ਕੇ ਪਰਜਾਇੰਦੀ ਜਬ ਚਿ

ਤਕੋਚੇਤਤਾਕਾਸੰਜੋਗਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਬਸੰਸਾਰਕ੍ਰਮਹੋਤਾਹੈ॥ ਗੁਮੈ
ਵਾਚਾਹੋਭੁਗਵਨਾਅਵੈਤਤੰਤੁਪਰਮਸੰਵਿਤਾਅਕਾਸਬਿਖੇਏ
ਤੀਕਲਨਾਕੈਸੇਹੂਈਆਂ॥ ਅਗੁਤਿਨਾਬਿਖੇਅਰਬਰੂਪੀਦਿ
ਨਤਾਕੈਸੇਹੂਈ॥ ਬਸਿਯੋਵਾਚਾਹੋਗਾਮਜੀਸੁਧਸੰਵਿਤਾਮੰਤ੍ਰਫੁ
ਰਣੇਕੀਨਾਈਈਬਤਭਈ॥ ਤਿਸਕਾਨਾਮਮਨਹੈ॥ ਜਬ
ਉਹੀਪਦਾਰਥੋਕਾਨਿਸਚਾਕਰਤਭਈ॥ ਜੇਇਹਐਸੇਹੈ॥ ਐ
ਹਐਸੇਐਬੁਧਹੈ॥ ਅਰੁਮਾਨਕਰਿਕੈਅਹੰਕਾਰਹੈ॥ ਜੇਈਮਿਥਾ
ਅਹੰਬਿਤਸੰਸਾਰਥੰਧਨਕਾਕਰਣਹੈ॥ ਕਿਸੀਕਾਰੀਹਣਾਕਿ
ਸੀਕਾਤਿਆਗਾਬਿਚਾਰਤੇਰਹਤਾਬਿਤਧਾਵਤੀਹੈ॥ ਤਿਸਕਾ
ਨਾਮਚਿੰਤਹੈ॥ ਫੁਰਣੇਬਿਖੇਫਲਕੋਅਰੋਪਕਰਿਕੈਧਾਰਣਾ

ਜੋਈ ਕਰਮ ਹੈ ਪੁਰਬ ਕੀ ਯੇ ਕਾ ਸੰਸ ਕਰਾ ਚਿਤਾ ਬਿਖੇ ਫੁਰੈ ਸੋ ਸਿ
 ਮਿਤ ਹੈ ਅਰੁ ਪਦਾਰਥ ਕਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀ ਆਸਾ ਸੰਸ ਕਰਾ ਰਿਦੇ ਬਿ
 ਖੇਦਿ ਫਰੇ ਵੈ ਸੋ ਵਾਸਾ ਹੈ ਚਰਮ ਜੀਆ ਤਮ ਤੰਤੁ ਅਵੈ ਤਰੇ
 ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਆਇੰਦੀ ਮਾਨ ਜਿਸ ਕਰਿ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਸੋ ਆਇੰਦੀ
 ਆ ਹੈ ਆਪਣੇ ਸੁਰੂਪ ਕੋ ਭੁਲਾਇ ਕਰਾਪਣੇ ਨਾ ਸਕੇ ਨਿਮਿ
 ਤਿ ਚੇਟਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੁਧਾ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇ ਵਿਕਲ ਪਉਠ ਤੇ ਹੈ
 ਤਿਸ ਕਾਨਾ ਮੂਲ ਆਇੰਦੀ ਆ ਹੈ ਸਬਦ ਸਪਰਸਰੂਪ ਰਸ
 ਗੰਧ ਕੋ ਦਿਖਾਵਣਾ ਹਾਰੀ ਅੰਗ ਅਰੁ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਅਪਿਸਟਾ
 ਨਾ ਦਿਖਾਵਣੇ ਹਾਰੀ ਆਇੰਦੀ ਆ ਹੈ ਅਰੁ ਅਵੈ ਤਤਤਾ
 ਤਮਾ ਬਿਖੇ ਦਿਸਤਾ ਲਕੋ ਜਿਸ ਕਲਪ ਆ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾਨਾ

ਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਅਰੁ ਸੰਤ ਕੋ ਅਸਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਅਸੰਤ ਕੋ ਸੰਤ
ਕੀ ਨਿਆਈ ਦਿਖਾਵਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮਾਣਾ ਹੈ ਸਬਦ ਸਪਰਸਰੂਪ
ਸਗੰਧ ਇਹ ਕਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਿ ਕਰੀਤਾ ਹੈ ਸੇ ਕਰਤਾ ਕਹੀਤਾ
ਹੈ ਤਿਸ ਫੁਰਦੇ ਕੋ ਇਹ ਪਰਜਾ ਇਹੋ ਅਰੁ ਐਰਬਾਈ ਪੰਕ
ਮਤ ਭੀ ਇਸ ਹੀ ਕੇ ਅੰਤਰ ਭਾਵ ਹੈ ਜੈ ਸੇਏ ਕਪੂਰ ਖਕੋਇ ਸਾ ਅ
ਰਦੇ ਤੇ ਇਸ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਤੇ ਦਾਨ ਕਰ
ਤਾ ਤਪ ਕਰਦੇ ਤੇ ਤਪ ਕਰਤਾ ਤਪ ਸੀ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅਨੇਕ
ਸਕਤੀ ਕਰਿ ਅਨੇਕ ਸੰਕਾਮਨ ਕੀ ਅੰਗੇਤੀਆਂ ਹੈ ਸੋ ਚਿੰਤ ਕੇ
ਫੁਰਦੇ ਕਰਿ ਕੈਸੇ ਪੂਰਨ ਜਗਤ ਹੂਆ ਹੈ ਚਿੰਤ ਹੀ ਕੇ ਫੁਰਦੇ ਕ
ਰਿ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਚਿੰਤ ਕੇ ਫੁਰਦੇ ਤੇ ਰਹਤੇ ਦੇਖਣਾ ਅਦੇਖਣਾ

ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੁਨਣਾ ਅਨੁਸੁਨਣਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਪੁਰੁ ਰੁਪੁ ਤੇ ਛੁਟਾ ਹੈ॥
 ਤਬ ਜਗਤ ਭ੍ਰਮ ਨ ਸੁਹੇ॥ ਵੈਗਾ॥ ਏਸੁ ਉਪਰਏ ਕਚਿੰਤਾ ਅਖੁ
 ਨ ਸੁਣਨ ਕਰੁ॥ ਏਕ ਮਹਾਂ ਸੁਨ ਬਨ ਬਾ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਕਿਸੀ ਕੋਲਾ ਬਿਖੇ॥ ਏ
 ਹਾ ਅਕਾਸ ਹੈ॥ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਮੈ॥ ਏਕ ਪੁਰਖ ਦੇਖ ਤੁਭਯਾ॥ ਸਹ ਸਹੀ ਜਿ
 ਸ ਕੇ ਕਰਿ ਅਰੁ ਲੋਚਨ ਬੋ॥ ਚੰਚਲਾ ਅਰੁ ਬਿਆਕੁਲ ਰੂਪ ਬਡਾ ਹੈ॥ ਆ
 ਕਾਰ ਜਿਸ ਕਾ ਅਰੁ ਅਨੇਕ ਹੀ ਭੁਜਾ ਸਾਥਾ॥ ਅਪਣੇ ਸਰੀਰ ਕੋ ਤਾੜ
 ਨਾ ਕਰੈ॥ ਬਹੁੜ ਕਸਟ ਮਾਨ ਜੋ॥ ਏਕ ਰਿਭਾ ਰੈ॥ ਤਬ ਬਹੁਤੇ ਜੋ ਜੋ
 ਪਰਜੰਤ ਦਾਇਆ॥ ਵੈ॥ ਬਕ ਕਾਰਿ ਏਕ ਕੂਪਾ ਬਿਖੇ ਜਾ॥ ਏਗਿ ਵੇ॥
 ਤਬ ਕੇਤਾ ਕਕਾ ਲੁਭੀਤੀ॥ ਤਹੋ ਵੈ॥ ਤਬ ਉਹਾ ਤੇ ਨਿਸਿ ਕਰਿ ਬਨ ਬਿ
 ਖੇ ਜਾ॥ ਏਪੜੇ ਕੰਟਕ ਦੁਰੈ॥ ਕਰੈ ਜੁ ਏਕੋ ਏਕ ਬਨ ਬਿਖੇ ਜਾ॥ ਏਪੜ

੨੬ ਅਰੁ ਕਿਸ ਕੋ ਚੰਤਕਾ ਸੋ ਜਗਤ ਹੈ॥ ਸਿੱਤਕੇ ਅਤਮਾ ਦਰਿ ਤੇ ਸੋ ਜੋ ਜਗਤ ਹੈ॥

ਭੈਹਾਬੋਕਰਿਆਪਕੋਪਹਾਰਕਰੈਤਬਕਸੁਮਾਨਹੋਵੈ। ਬਹੁਤ
ਕਦਲੀਕੇਬਨਥਿਖੇਜਾਇਪਵੇਸਕਰੈ। ਤਹਾਕਛੁਕਸਾਂਤਵਾ
ਨਹੋਵੈ। ਬਹੁਤਦੋੜੈਦੂਰਜਾਇਪੜੈ। ਇਸਪੁਕਾਰਾਪਦਾਕੀ
ਆਪਭੋਗੇ। ਭੁਟਕਤਾਫਿਰੈ। ਤਬਮੈਂਉਸਕੋਪਕੜਕਰਿ
ਪੁਛਤਭੁਯਾਅਰੇਤੁਕਦਨਹੈਂ। ਅਗੁਕਿਸਾਨਿਮਿੰਤਾਕਿਆਕਰ
ਤਾਹੈਂ। ਹੇਰਾਮਜੀਜਬਇਸਪੁਕਾਰਮੈਕਹਾ। ਤਬਉਹਕਹਤ
ਭੁਯਾਨਮੈਕਛੁਹੈ। ਨਾਕਿਸੀਨਿਮਿੰਤਕਛੁਕਰਤਾਹੈ। ਐਤਰੇ
ਦੇਖਦੇਕਰਿਨਾਸਕੋਪਪਤਭੁਯਾਹੈ। ਤੂਤੇਮੇਰਾਸਤੁਹੈ। ਐਸੇ
ਕਹਿਕਰਿਅੰਗੋਕੋਦੇਖਕਰਿਰੁਦਨਕਰਦੇ। ਲਾਗਾ। ਮੇਰੇਦੇਖਤੇ
ਅੰਗੋਕਾਤਿਆਗਕੀਆਪੁਬਮਾਸਿਗਗਿਕਿਆ। ਬਹੁਤਰੁ

ਜਾਬਹੁੜਾਐਰਾਮੰਗਾਗਿਫਪੜੈ। ਜੈਸੇਸੁਪਨੇਕਾਸਰੀਰਜਾਗੇ
 ਤੇਅਭਾਵਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਅਭਾਵਰੁਪਾਥਾਬਹੁੜਮੈਂਆਗੇ
 ਗਾਯਾਏਕਐਰਪੁਰਖਾਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਕਰਤਾਦੇਖਯਾ। ਉਹਮੁ
 ਟਕੋਦੇਖਕਰਿਪ੍ਰਸੰਨਭਯਾ। ਉਹਭੀਅਪਣੇਅਗੈਕੋਤਿਆਗ
 ਤਭਯਾ। ਬਹੁੜਮੈਂਆਗੈਗਾਯਾ। ਐਰਏਕਪੁਰਖਾਇਸੀਪ੍ਰਕਾ
 ਰਕਰਤਾਦੇਖਯਾ। ਉਸਕੋਮੈਂਪੂਛਿਆਤੂਕਵਨਹੈ। ਤਬਉਹ
 ਮੁਟਕੋਦੂਰਤੇਤਿਆਗਾਗਾਯਾ। ਅਪਣੇਪਹਾਗਵਿਵਹਾਗਥਿਖੇ
 ਜਾਏਲਾਗਾ। ਦੋਹਾਰਾ। ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕੇਬਹੁਤਨਰਬਨਮੈਂਦੇਖੇ
 ਜਾਯਾ। ਤੁਮਭੀਦੇਖੇਰਾਮਜੂਭਯਾਦਾਅਟਵੀਮੰਤ੍ਰਿ। ॥ ੧ ॥ ਗ
 ਮਉਵਾਰਾ। ਹੇਭਗਵਨਉਹਅਟਵੀਕੋਨਹੈ। ਮੈਂਕਬਦੇਖੀਹੈ

ਉਹ ਪੁਰਖ ਕੋ ਨ ਕਿਉ ਕਰ ਤੇ ਬੋਧਾ ਸਿਧੋ ਵਾਚਾ ਹੇਰਾ ਮਜੀਸੇ
ਸਾਰ ਰੂਪੀ ਅਟਵੀਰੈ ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਰੂਪੀ ਉਹ ਪੁਰਖ ਹੈ ॥ ਦੁਖ ਕੇ
ਨਿਮਿਤ ਕਰ ਤੇ ਬੋਧਾ ਅਗੁ ਵਿਵੇਕ ਰੂਪ ਮੈਂ ਉਨ ਕੋ ਬੋਧ ਕਰ ਤਾ ਬਾ
ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਿਕਟੀਆ ॥ ਅਸੋ ਮਨ ਉਪ ਸਾਮ ਹੂਆ ॥ ਪਰਮ ਪਦ ਕੋ ਪਾ
ਪਤ ਰੂਪਾ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੇਰਾ ਨਿਰਾ ਦਰ ਕਰ ਤ ਰੂਪਾ ਸੋ ਮੇਰਾ ਕਸੂਰੀ
ਬਿਖੇਰੇ ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਬਿਖੈ ॥ ਅਭਿਲਾਖ ਹੈ ॥ ਸੋ ਤਿਨ ਕੇ ਅੰਗ ਹੈ
ਸਕਾ ਅਕਰ ॥ ਅਕਰ ਦੇ ਅਪਦੇ ਹਾ ਬੋਧਾ ਪ ਕੋ ਪਾ ਹਾ ਕਦਾ ਹੈ
ਮਿਤ ਰੂਪੀ ਅੰਧੇ ਰੂਪਾ ਬਿਖੇਰੀ ਤੁਰੈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪਾਪ ਰੂਪ ਕਰਮ ਕ
ਰਮੀ ਨਰ ਕਰ ਰੂਪ ਅੰਧੇ ਰੂਪਾ ਬਿਖੇਰੀ ਤੁਰੈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪੁੰਨ ਕਰਮ
ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਰਗਾ ਬਿਖੇਰੈ ਤੇ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਕਛੁ ਕਸੂਰ ਬੋਗ ਤੇ ਹੈ ॥ ਸੋ

ਕਦਲੀਬਨਕੇਸਮਾਨਹੈ॥ ਅਗੁਇਸਤੀਪੁਤਾਆਇਕਕੁਟਬਕ
 ਰੇਜੁਏਕੇਬਨਸਮਾਨਹੈ॥ ਤਿਨਕੇਨਿਮਿਤਿਕਾਮਨਾਕਰਦੀਸੇਈ
 ਭਏਕੰਟੇਤਿਨਕੰਟਕੋਕਾਰਿਦੁਖਪਾਵਤੇਹੈ॥ ਬਹੁੜਾਤਿਨਕੇਨਿ
 ਮਿਤਕਰਮਕਰਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਜੇਬਿਬੇਕਕੇਨਿਕਟਾਆਵਤੇਹੈ॥
 ਸੇਸੁਭਾਅਸੁਭਰੂਪੀਕਰਮੋਕੇਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਹੋਇਕਰਪਰਮ
 ਪਦਕੋਪਾਵਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਜੇਬਿਬੇਕਸਾਬਹੇਤੁਨਾਹੀਕਰਤੇਸੇਦੂ
 ਰਤੇਦੂਰਭਟਕਤੇਹੈ॥ ਤਪਾਆਇਕਪੁੰਨਕਰਮਕਰਿਉਤਮਸ
 ਰੀਰਪਾਇਕਰਿਸ਼ਰਗਸੁਖਭੋਗਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਬਿਖਮੋਕੇਤਿਆ
 ਗਦੇਬਿਬੇਕਸਮਾਨਹੋਤੇਹੈ॥ ਸੇਬਿਬੇਕਕੋਦੇਖਕਾਰਿਗੁਦਨਕਰ
 ਤੇਹੈ॥ ਬਿਬੇਕਕੋਪਾਇਕਰਿਆਨੰਦਮਾਨਹੋਤੇਹੈ॥ ਸੇਪੂਰਬਲਾਅ

ਉਲਾਖ ਸੁਭਾਵ ਜੁ ਹੈ ਚੇਸਾ ਤਿਸ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਹਸ ਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਚਿ
ਰ ਕਾਲ ਮੈ ਮਿਥਾ ਚੇਸਾ ਕਰਿ ਕਸੁ ਪਾਵਤਾ ਹਾਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਜ
ਬਾਬਿ ਬੇਕਸਾ ਬਾਮਿਲ ਤਾਹੈ ਤਬ ਪੁਬਾ ਅਹੰਕਾਰੂ ਪੀਸਿਰ
ਗਿਫਤਾਹੈ ਤਬ ਦੁਰਵਾਸਾ ਗੁਪੀ ਐਰਾ ਅੰਗ ਦੂਟ ਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਪ
ਰਾਮ ਬਹਾਮਾ ਬਿਖੇਲੀ ਨਹੋਤਾਹੈ ਤਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਕਾ ਕਰਦਾ ਵਾਸਾਹੈ
ਦੋਹਰਾ ਗਾਗਾ ਦੇਖ ਤੇਂਗ ਹਿਤ ਹੋ ਕਰਿਆ ਤਮਾ ਆਰਿਆ ਸਾਤੁ
ਤੇਂ ਸੋ ਪਦ ਪਾਵ ਹੈ ਸਾਂਤ ਸੋ ਕਾ ਅਬਿਨਾਸਾ ॥੧॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਜਬ ਚਿ
ਤਾ ਅਤਮ ਪਦਾ ਬਿਖੇਲਿ ਸੁਤ ਹੋਵੈ ਗਾਤ ਬਦੁਖ ਕੋ ਉਨਾ ਬਿਆ
ਪੇਗਾ ਗਾਗਾ ਦੇਖ ਤੇਂਗ ਹਿਤ ਪਰਵਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਕੂਦਾ ਬਹੋਵੈ
ਗਾ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰਜ ਕੋ ਉਦੈ ਪੂਏ ਥਰਫ ਗਲ ਜਾਤੀ ਹੈ ਤੇਂ ਸੇ ਤੁਛ

ਅਹੰਕਾਰਨਸੁਹੋਜਾਵੈਗਾਸਰਬਆਤਮਾਹੀਭਾਸੇਗਾਮਨਮਾ
 ਦਿਕਭੀਜੇਤੁਭਕੋਰਸਤੇਚੈਸੇਬਹਮਤੋਂਭਿੰਨਨਾਹੀਅਨੰਨ
 ਰੂਪਚੈਹੋਰਾਮਜੀਸਭਸਕਤਿਅਘਬਹਮਚੈਸੋਨਿੰਤਹੈਸ
 ਰਬਓਰਤੇਪੁਰਣਚੈਆਬਿਨਾਸੀਚੈਜੈਸੀਸਕਤਿਉਸਕੋਰੁਚ
 ਤੀਚੈਸੋਈਪਤਛਹੋਤੀਚੈਸਰਬਸਕਤਹੋਇਕਾਰਿਪਸਰਿ
 ਆਚੈਚੈਤੰਨਸਕਤਿਗੁਨਕਰਿਕੈਸਰੀਗੋਬਿਖੇਪਤਛਚੈ
 ਵਾਯੁਬਿਖੈਸਪੰਦਸਕਤਿਉਹੀਚੈਪਥਰੋਬਿਖੇਜੜਸਕਤ
 ਚੈਜਲਾਬਿਖੇਦ੍ਰਵਤਸਕਤਚੈਅਗਨਿਬਿਖੇਤੇਜਸਕਤਚੈ
 ਆਕਾਸਾਬਿਖੇਸੁੰਨਸਕਤਚੈਭਾਵਸਕਤਸਰਗਾਬਿਖੇਨਾਸ
 ਸਕਤਕਾਲਾਬਿਖੇਚੈਮੁਦਤਾਬਿਖੇਆਨੰਦਸਕਤਚੈਵੀਰੋ

ਬਿਖੇਵੀਰ ਸਕਤ ਹੈ ਆਇਤਾ ਆਦਿ ਕਭਾ ਵਾ ਅਭਾ ਵਾ ਸਕਤ ਸਰੁ
ਬਹਾਮ ਸਕਤ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਬੀਜ ਕੇ ਅੰਤ ਰਫੂਲ ਫਲ ਪੜ ਸਾ ਬ
ਬਿਛੋਰੇ ਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜੈ ਸੇ ਅੰਡੇ ਬਿਖੇ ਮਹਾਂ ਸਰ ਪਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈ
ਸੇ ਜਗਤ ਬਹਾਮ ਬਿਖੇ ਏ ਸੁਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੇ ਬਹਾਮ ਸਰ ਬੰਗਾਨਿ
ਤ ਉਦਤ ਰੂਪ ਹੈ ਆਤਿ ਸਾ ਬਿਖੇ ਜਬ ਕਛੁ ਮਨ ਕਲਨਾ ਹੋਤੀ ਹੈ
ਤਿਸ ਕੋ ਤਬ ਮਨ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰਜ ਕੀ ਆਂਕਿਰ ਲਾ ਬਿਖੇ
ਜਲਾ ਭਾਸ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇ ਮਨ ਹੈ ਸੇ ਮਨ ਜੜਾ
ਜੜ ਰੂਪ ਹੈ ਆਤਿ ਸਾ ਮਨ ਤੋਂ ਇਹ ਜਗਤ ਹੂਆ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਸਮੁਦ੍ਰ ਬਿਖੇ
ਸਪੰਦ ਕਰ ਕੈ ਤਰੰਗ ਉਦੇ ਹੋ ਰਾਸ ਤੇ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਸੁੰਧਾ ਚਿਨਮਾ ਤੀ ਬਿ
ਖੇ ਮਨ ਕਾਰਿ ਕੈ ਨਾਪ ਕਾਰ ਕੇ ਜਗਤ ਹੋਤੇ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਤਰੰਗ ਕੇ ਹੋਲੇ ਅ

ਰੁਮਿਟਟੇ ਕਾਰਿ ਸਮੁਦ੍ਰਏ ਕਰ ਸਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਜਗਤ ਕੇ ਹੋਣੇ ਅਰੁ ਮਿਟਣੇ
 ਕਾਰਿ ਬਹੁ ਮਭੀ ॥ ਜਿਉ ਕਾ ਤਿਉ ਹੈ ॥ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਬੰਧ ਮੇਖਾ ਅਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ
 ਕਲਪਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਹੈ ॥ ਬਾਲਕ ਕੀ ਕਥਾ ਵਤਾ ॥ ਹੇਰਾ ਮਜੀਏ ਕਮੁਰਖ
 ਬਾਲਕ ਬਾ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਬਿਨੋਦ ਕੋ ਨਿਮਿਤ ਕਥਾ ਸੁਣਾ ਵਤ ਭਈ ॥
 ਧਤੀ ਉਵਾਚਾ ॥ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਏਕ ਬਡਾ ਸੁਨ ਨਗਰ ਬਾ ॥ ਤਿਸ ਨਗਰ ਕੇ ਰਾਜੇ
 ਕੇਤੀ ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਬੇਸੁਤ ਤਿਨ ਕਾ ਆਚਾਰ ਬਾ ॥ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਬੇਦਾਇਤ
 ਉਪਜੇ ਨ ਬੇ ॥ ਅਰੁ ਏਕ ਗਰਭ ਬਿਖੇ ਨ ਬਾ ॥ ਮੇਜੀ ਤਟੇ ਕੇ
 ਨਿਮਿਤ ਸੁੰਨ ਜਗ ਰਤੇ ॥ ਨਿਕਸੇ ॥ ਸੇਕੇ ਮਲਾ ਅੰਗ ਮਾਰਗ ਕਾਰਿ ਕੋ ਬ
 ਕਾ ॥ ਉਪਰਤੇ ਸੂਰਜ ਕੀ ਧੁਪ ਤਪੀ ॥ ਆਗੇਤੀ ਨ ਬਿਛੁਦੇਖੇ ॥ ਸੇ
 ਦੇਇ ਉਪਜੇ ਨ ਬੇ ॥ ਅਰੁ ਤੀਸਰੇ ਕਾ ਬੀਜ ਭੀ ਨ ਬਾ ਬੇ ॥ ਤਿਨੇ ਬਿ

ਛੇਕੇਨੀਚੇਬਿਸਾਮਕਰਤਭਯੋਅਰੁਫਲਭੁਖਦਕੀਯੋਤਿਨ
ਕੇਟੂਲੋਕੀਅੰਮਾਣਾਪਹਿਰੀਅੰਮਾਤਿਸਤੇਆਗੇਚਲੈਅਤੀਨ
ਨਦੀਅੰਦੇਖੀਅੰਮਾਬਡੇਤਰੰਗੋਕਰਿਲੀਲਾਇਮਾਨਚੈਦੋਉਬ
ਖੈਜਲਕਛੁਨਾਹੀਅਰੁਤੀਸਰੀਸੂਕੀਪੜੀਚੈਅਤਿਨਾਬਿਖੇਚੇਰ
ਕਾਲਕੀੜਕਰਤਭਯੋਅਨੇਬਹਮਾਬਿਸੁਰਦੁਗੰਗਾਬਿਖੇਕਲੇ
ਲਕਰਤੇਚੈਜਲਪਾਨਕੀਅੰਮਾਦਿਨਅਸਤਹੋਏਲਾਗਾਤਬ
ਉਹਾਂਤੇਚਲੋਏਕਭਾਵਿਖੰਤਨਗਾਰਤਨਅਣੀਅੰਗਨਾਕਰਿਪੁਰਨਸੁੰ
ਦਰਦੇਖਾਅਤਿਸਾਬਿਖੇਪਵੇਸਕਰਿਕੈਬਹਮਣੇਕੋਭੋਜਨਕਰਾਵ
ਏਕਾਅਰੰਭਕੀਅੰਮਾਤੀਨਦੇਕਲੀਅੰਮਾਮੰਗਾਣੀਅੰਮਾਦੋਇਕੇਘ
ਕਨੇਵਾਲਾਉਪਾਜੀਅੰਮਾਹੀਤੀਸਰੀਚੁਰਨਗੁਪਚੈਅਤਿਸਾਬਿ

ਖੇਖੇਕੁਸੇਪਟਖੇਕੁਸਸੇਰਚਾਵਚੜਾਣੇਅਨੇਕਬਾਹਮਣੇਕੋ
 ਰੋਜਨਕਰਾਇਕਾਰਿਰੋਜਨਕੀਆਆਮਬਲਗਤਹਾਂਹੀਵਹਰਾ
 ਜਪੁਤਸੁਖਸਾਥਇਸਤਹੈਂਹੇਪੁਤਾਇਸਕਥਾਕੋਜਬਤੁੰਰਿਦੇ
 ਬਿਖੇਪਾਰੇਗਾਤਬਪਾਂਡਿਤਹੋਵੈਗਾਹੇਰਾਮਜੀਜਬਾਇਸਪੁ
 ਕਾਰਪਾਤੀਕਥਾਸੁਣਾਈ॥ਤਬਬਾਲਕਕੇਮਨਸਾਚਾਇ
 ਗਈ॥ਜੈਸੇਉਹਕਥਾਸੰਕਲਪਮਾਤੁਬਾਲਕਕੇਰਿਦੇਬਿਖੇਸੰ
 ਤਭਾਸਗਈ॥ਤੈਸੇਉਹਜਗਤਸੰਕਲਪਮਾਤੁਹੈਅਗੁਨਕ
 ਰਿਕੋਰਿਦੇਬਿਖੇਇਸਤਹੈਰਹਾਹੈ॥ਬੰਧਮੋਖਭੀਕਲਪਨਾ
 ਮਾਤੁਹੈਸੰਕਲਪਤੇਇਤਗਾਇਸਕਾਸਰੂਪਕਛੁਨਾਹੀਹੇਰਾਮਜੀ
 ਆਤਮਤੰਤੁਨਿਹਕੰਚਨਰੂਪਸੰਕਲਪਕੇਵਸਤੇਪਚਭੂਤਕਾਸੀ

ਸੁਤਾਸਤੀਚੈ ਦੇਹਗਾਸੰਕਲਪਰੂਪਸਰੁਜਗਤਹੈਤਾਕੋਕਰ
ਤਿਆਗਾਆਤਮਪਦਮੋਬਿਤਕਰੋਪਗਮਸਾਂਤਕੋਪਾਗਾ॥੧॥ਹੇਰ
ਮਜੀਇਹਜਗਤਾਇੰਦ੍ਰਜਾਲਕੀਆਈਚੈ॥ਇਸਉਪਰਏਕਾਬਿਤਾਂ
ਤਸਵਲਾਕਰੁ॥ਇਸਾਪ੍ਰਬਵੀਬਿਖੇਏਕਬਨਬਾ॥ਤਿਸਾਬਿਖੇ
ਨਾਨਪ੍ਰਕਾਰਕੋਬਿਛਛੂਲਛਲਲਤਾਤਲਾਉਬੇਕੇਲੇਕੋਬਿਛਕ
ਰੋਜੁਏਕੇਅਰੁਪੰਛੀਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰੋਕੇਸਬਦਕਰਤੇਹੈ॥ਤਹਾਂਕਾਰ
ਜਾਲਵਲਾਹਰੀਚੰਦਕੀਕੁਲਸੋਉਪਾਜਿਆਬਾਸੇਬਡਾਧਰਮਾਤਮਾ
ਅਨੇਦੂਸਰਾਸੂਰਜਉਦੇਹੂਆਹੈ॥ਤੇਜਵਾਨਪ੍ਰਜਾਕੀਰਬਿਜਾਕਰਤਾ
ਤੀਨੇਲੋਕੋਬਿਖੇਉਸਕਾਜਸਪ੍ਰਗਟਰੂਪਾਸੇਏਕਾਦਿਨਬਡੇਸਿੰਗਾ
ਸਪਰਸਭਸੰਜੁਗਤਬੈਠਾਹੈ॥ਦੇਮਹੂਰਤਾਦਿਨਰਹਾਹੈ॥ਜੈਸੇਦੇ

ਵਤਿਓਂ ਕੀ ਸਭਾ ਬਿਖੇਇ ਦੁ ਤੈ ਸੇ ਮੰਡਲੇ ਸ੍ਰੋਗ ਬਿਖੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ॥ ਤਿ
 ਸਕੇ ਨਿਕਟਾਇ ਦੁ ਜਾਲ ਬਾਜੀ ਗਰਾ ਆਇ ਕਰਿ ਕਹਤ ਭੁਯਾ ਹੋਰਾ
 ਜਨ ਮੇਰਾ ਏਕ ਕੋਤੁ ਕਦੇ ਖੈ ਐ ਸੇ ਕਾਹਿ ਕਰਿ ਪਿਟਾਰ ਖੋਲਿਆ ਤਿਸ
 ਸੋਏ ਕਮੇਰ ਪੁਛ ਨਿਕਾਸ ਕਰਿ ਭ੍ਰਮਾ ਵਲੇ ਲਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕਰਿ ਨਾਨਾ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਰਚਨਾ ਭਾਸਦੇ ਲਾਗੀ ॥ ਆਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਆਪਾ ਹੈ
 ਤਿਸੀ ਪਿਟਾਰ ਬਿਖੇ ਏਕ ਦੂਤ ਆਨ ਪਾਪ ਤਭੁ ਯਾ ਜੈ ਸੇ ਆਕਾਸ ਮੰ
 ਡਲ ਤੇ ਮੇਘ ਆਵਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਘੋੜਾ ਹਾਥ ਲੇ ਕਰਿ ਆਇ ॥ ਆ
 ਅਤੁ ਕਹਾ ਹੋਰਾ ਜਨਾਇ ਹਮ ਹਾਂ ਬਲਵਾਨ ਘੋੜਾ ਹਮਾਰੇ ਗਜੇ ਤੁਮ
 ਕੋ ਦੀਆ ਹੈ ॥ ਆਨੇ ਪਾਵਨ ਕੀ ਮੂਰਤ ਹੈ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਜੋਗਾ ਹੈ ॥ ਏਸ ਪਰ
 ਮਾ ਰੂੜ ਹੋਵੋ ॥ ਤੁਮ ਕਰਿ ਘੋੜਾ ਸੋਭੇ ਗਾ ॥ ਅਰੁ ਘੋੜੇ ਕਰਿ ਤੁਮ ਸੋ

ਕੋਗੇ ਹੋਰਾਮਜੀ ਜਥਾਇਸ ਪ੍ਰਕਾਗਇੰਦ੍ਰ ਜਾਲਕ ਕਹਾ ਤਬਰਾ
ਜਾਪੋ ਕੇ ਕੀਓਰ ਦੇਖਤਾ ਰੁਆ ਦੇਖ ਕਰਿ ਮੂਰਛਾ ਹੋਗਾ ਆਨੇ ਕਾ
ਗਤ ਉਪਰ ਪੁਤਲੀ ਲਿਖ ਛੋੜੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਬੀਤ ਗਾ ਸੁਨੀ ਸ੍ਵਰ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਤੈਸੇ ਦੇ ਮਾਹੁਰ ਤਨਿ ਸਪੰਦਰ ਹਾ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਰਾਂਤ ਜਾਗਾ ਜਾ
ਗ ਕਰਿ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉਪਰ ਕੰਪ ਦੇ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕੁੰਘਾ ਬਿਖੇ ਪਰਬ
ਤਹ ਲਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਕੰਘ ਕਰਿ ਬੋਲਤ ਰੁਆ ਇਹ ਨਗਰ ਕਿਸ ਕਾ
ਹੈ ਅਰੁ ਸਭਾ ਕਿਸ ਕੀ ਹੈ ਰਾਜਾ ਕੋ ਨਹੈ ਤਬ ਮੰਤ੍ਰੀ ਪੁਸ਼੍ਪ ਹੋਇ ਕ
ਰਿ ਕਪਤ ਰੁਏ ਹੋਰਾ ਜਨ ਤੂੰ ਕਿਉ ਬਿਆ ਕੁਲਤਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਰੁ
ਆ ਹੋਂ ਤੇ ਗਤੋ ਨਿਰਮਲ ਮਨ ਹੈ ਹੋਰਾ ਜਨ ਜਿਨੇ ਪੁਰਖੋ ਕੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਾ ਅਪਾਤਰ ਮਦੀ ਆਮਰ ਬਯਹ ਜੋ ਨਾ ਸਵੰਤਾ ਬਿਖੇ ਤੋਗੇ ਬਿ

ਖੇਰੇਤੀਹੈ॥ ਤਿਨਕਾਮਨਮੋਹਬਿਖੇਕੁਮਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਨਕਾਚਿੰਤ
 ਕੋਰੀਕੀ॥ ਤਿਸਾਬਿਖੇਅਛਾਦਿਆਹੇਤਾਹੈ॥ ਤਿਨਕਾਮਨਮੋਹਕੇ
 ਪਾਪਹੂਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਨਕਾਚਿੰਤਪੂਰਣਾਆਤਮਤੰਤੁਬਿਖੇਇਸ
 ਤਹੁਆਹੈ॥ ਅਰੁਬਡੇਗੁਣੇਕਾਰਿਸੰਪਨਹੈ॥ ਤਿਨਕੋਮੋਹਨਹੀਧਾ
 ਪਤਹੇਤਾ॥ ਜੈਸੇਵਾਯੁਕਾਰਿਪਰਬਤਨਹੀਚਲਾਇਆਨਹੇਤਾ॥
 ਅਰੁਜਿਨੋਆਤਮਤੰਤੁਕਾਬਿਖੇਕਾਆਉਆਸਨਹੀਕੀਆ॥ ਤਿਨ
 ਕਾਚਿੰਤਦੇਸਕਾਲਮੰਡਾਐ॥ ਖਧੈਕੇਵਸਹੋਇਕਾਰਿਮੋਹਕੇਪਾਪਤ
 ਹੇਤਾਹੈ॥ ਤੁਮਤੇਨਿਤਕਬਾਨੈਤਨਾਦਵਲਾਕਰਲੇਵਾਲੇਬਿਖੇ
 ਕੀਹੈ॥ ਆਪਲੀਉਦਾਰਤਾਕੋਸਮਰਲਾਕਰੋ॥ ਮੋਹਕੋਕਿਉ
 ਪਾਪਤਭਏਹੋ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਜਬਸੰਤੀਐਸੇਕਹਾ॥ ਤਬਰਾਜਾ

ਸਾਵਧਾਨਹੋਇਕਰਿਇੰਦ੍ਰਜਾਲਕੀਓਰਦੇਖਤਭੁਯਾਅਰੁਕਹਾ
ਹੇਦੁਸੁਰਾਜਨੋਸਾਬਤੋਐਸੋਕਰਮਨਾਹੀਕਰੀਤਾਤੁਭਿਕਿਆ
ਕੀਆਬਡਾਅਸਚਰਜਹੈਪਰਮਾਤਮਾਅਨੰਤਸਕਤਹੈਐਦੇ
ਅਹੁਰਤੋਬਿਖੋਕਿਆਰੂਮਦੇਖੁਆਮੇਰਾਮਨਸਦਾਗੁਨਕੇਅਭਿ
ਆਸਾਬਿਖੋਇਸਾਬਿਤਭੀਭੂਮਿਗੁਆਤੋਪਾਕਿਤਜੀਵੋਕੀਕਿ
ਆਬਾਤਕਰਹੀਹੈਹੇਮੰਤ੍ਰੀਮੈਅਸਚਰਜਦੇਖੁਆਹੈਸੋਤਮ
ਸਭਹੀਸੁਲੋਯਾਇਸਾਇੰਦ੍ਰਜਾਲਕਜਬਪਿਟਾਰਸੋਕਾਫਕਰਿਪੂਛ
ਕੋਭ੍ਰਮਾਯਾਤਬਖੁਝਕੋਸੁਰਜਕੀਆਕਿਰਣਾਅਗੁਇੰਦ੍ਰਧਨਖ
ਵਤਭਾਸਾਤਿਸਕੇਅਨੰਤਰਦੂਤਪੇਛੋਕੋਲੇਆਯਾਤਿਸਪ
ਰਮੈਚਾੜੀਆਉਹਖੁਝਕੋਦੂਰਤੋਂਦੂਰਲੇਗਾਯਾਅਰੁਮੈਈਹਾਂ

ਹੀ ਬੈਠ ਰਹਾ ਜੈਸੇ ਭੋਰੀ ਕੀ ਵਾਜਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੁਗ ਘਪਰ ਹੀ ਬੈਠੇ ਦੂਰ
 ਤੇ ਦੂਰ ਰੂਮ ਤੇ ਫਿਰ ਤੇ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਏਕ ਅਹਾਂ ਭਯਾਨ ਕਾ ਨਿਰਜਨ ਦੇਸ
 ਬਿਖੇਲੇ ਗਯਾ ਆਨੇ ਆਕਾਸ ਵਤ ਗਾਨੀ ਕਾ ਚਿੰਤ ਹੈ ਤੁਹਾਂ ਘਾ
 ਸਾ ਬਿਛ ਜੀ ਵਕੋ ਉਦਿ ਸੁਨ ਆਵੈ ਜੈਸੇ ਧਨ ਬਾਂਧਣ ਤੇਂ ਗਹਿਤ ਪੁ
 ਰਖ ਕਾਟ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਮੈਂ ਉਜਾੜ ਬਿਖੇ ਆਈ ਗੜਕੋ ਕਾ ਸੀਸਾ
 ਬਾਬਿਤੀ ਤਕੀ ਆਗੀ ਪੁਬਵੀ ਉਪਰ ਸੈ ਨਕੀ ਆਗੀ ਨੰਦਾ ਨਪੜੀ
 ਜਬ ਮੁਰਜ ਉਦੇ ਹੂ ਆਗਾ ਤਬ ਉਹਾਂ ਤੇਂ ਚਲਾ ਆਗਾ ਬਿਛ ਪੰਛੀ ਦਿ
 ਸੁਆਏ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਛੁ ਨ ਦੇਖਾ ਤੇਰੀ ਮੈਂ ਪੁਸੰਨ ਭਯਾ ਜੈਸੇ
 ਮਰਣੇ ਤੇਂ ਛੂਟਤਾ ਪਸਾਰਿਤ ਭੀ ਪਸੰਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਏਕਾ ਬਿਛ ਕਾ ਆ
 ਸਾ ਲੀ ਆਗਾ ਤਬ ਪੋੜਾ ਮੁਝ ਕੋ ਛੋਰ ਗਯਾ ਜੈਸੇ ਗੰਗਾ ਬਿਖੇਟ

ਬਕੀ ਲੈ ਲੇ ਤੇ ਪਾਪ ਛੋੜ ਜਾ ਤੇ ਹੈਂ ॥ ਤੈ ਸੇਂ ਛੋੜ ਗਯਾ ਥਹੁੜਖਾ
ਨਪਾਨ ਤੇ ਗਹਿਤਰਾ ਤੇ ਮੇਂ ਬਿਤੀ ਤਕਰੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕੋ ਉਭਿਕ ਦਾਸਨੁ
ਖਦੀ ਨਹੋ ਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਕਲਪ ਕੇ ਸਮਾਨ ਮੈਂ ਦੀ ਨਤਾ ਕਰਿ ਰਾਤਾ ਬਿਤੀ
ਤਕਰੀ ਦਿਨਹੂਆ ਤਬ ਏਕ ਕੰਨਿਆ ਮੁਝ ਕੋ ਦਿਸੁ ਆਈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ
ਹਾ ਬਾਬਿਖੇ ਰਾਵਲੋ ਕੀ ਮਟੁਕੀ ॥ ਅਰੁ ਜੰਮੁ ਕੀ ਰਸ ਕੀ ਟਿੰਡੁ ਤਿਸ ਕੇ
ਦੇਖ ਕਰਿ ਮੈਂ ਸਨ ਮੁਖ ਰੂਪਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਰਾਤ ਕੇ ਸਨ ਮੁਖ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਆਵੈ
ਤੈ ਸੇ ਮੈਂ ਆਇ ਕਰਿ ਕਹਾ ॥ ਹੇ ਬਾਲੇ ਮੁਝ ਕੋ ਰੋਜਨ ਦੇਇ ਮੈਂ ਖੁਯਾ
ਕਰਿ ਆਤੁ ਰਹੋ ॥ ਜੋ ਕੋ ਉਦੀਨ ਕੋ ਦੇਤਾ ਹੈ ॥ ਉਸ ਕੋ ਬਡੀ ਸੰਪਦਾ ਪਾ
ਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਹੇ ਸਾਧੋ ਜਬ ਮੈ ਬਾਰੰਬਾਰਾ ਸੇ ਸੇ ਕਹਾ ॥ ਤਬ ਉਸ ਕਹਾ
ਹੇ ਰਾਜਨ ਹਮਨੀ ਚਲੋ ਕਹੈ ॥ ਤੂ ਭੂਖਣੋ ਸਹਿਤ ਰਾਜਾ ਦਿਸੁ ਆਵੈ ਤਾ

ਹੈਹਮਪਯੋਜਨਾਬਿਨਾਸਾਹੀਦੇਤੋਅੰਪਤਾਕੇਨਿਮਿਤਲੇਚਲੀ
 ਹੈਪਰਮੇਰਾਭਰਤਾਹੋਵੈਤੂਤਬਮੈਦੇਤੀਹੋਕਹਾਹੋਵੈਗਾਅੰਸਾ
 ਕੋਲਹੈਜੁਥਿਪਤਾਥਿਖੇਆਪਟੇਸਰਮਕੋਰਾਖੈਤਬਅਰਧ
 ਅੰਨਪਾਨਉਸਮੁਝਕੋਦੀਆਤਿਸਕਰਿਮੈਕਢੁਕਸਾਂਤਵਾਨਹੂ
 ਆਤਬਾਪਿਤਾਕੇਪਾਸਮੁਝਕੋਲੇਚਲੀਜੈਸੇਪਾਪੀਕੋਜਮ
 ਦੂਤਲੇਜਾਤੇਹੈਂਅਰੁਕਹਾਹੋਪਿਤਾਇਹਮੈਂਰੁਕਤਾਕੀਆਹੋ
 ਪਿਤਾਕਹਾਭੁਲਾਕੀਆਹੋਪਿਤਾਕੋਭੋਜਨਦੇਇਕਰਿਮਾਤਾਕੇ
 ਪਾਸਲੇਗਈਜੈਸੇਪਾਪੀਕੋਨਰਕਾਥਿਖੇਜਮਦੂਤਲੇਜਾਤੇ
 ਹੈਂਤੈਸੇਹਾਡੁਆਂਸਾਮਾਦੁੰਕੇਮਾਰਗਗ੍ਰਹਮੈਲੇਗਈਆਤਾਕੋ
 ਕਹਾਇਹਮੇਰਾਭਰਤਾਹੋਆਤਾਕਹਾਭੁਲੀਬਾਤਹੋਤਬ

ਉਨਕਾਭੋਜਨਮੈਂਕੀਆਮਾਨੈਅਨੇਕਜਨਮੈਕੇਪਾਪਭੋਗ
ਤਾਰੋਥਹੁੜਾਦਿਨਸੁਭਇਸਾਪਕੋਵੇਵਹਕੀਆਸਪਤ
ਦਿਨਪਰਜੰਤਉਤਸਾਹੋਤਾਰਹਾਸਮੇਪਾਇਕਰਿਕੰਨਿਆ
ਉਪਜੀਆਨੇਪਾਪਕੁਆਤੁਦੁਖਉਪਜਤਭਯਾਹੈਥਹੁੜ
ਬਾਯਕਉਤਪਾਤਿਭਯਾਜੈਸੇਂਦੁਰਬੁਧਤੇਅਨਰਬਉ
ਤਪਤਹੋਤਾਰੋਇਸਪਕਾਰਤੀਨਕੰਨਿਆਅਰੁਤੀਨਪੁਤਉ
ਤਪਤਿਭਯੇਤਬਮੈਂਬਡਾਚੰਡਾਯਹੂਆਜੈਸੇਬਹਮਹਾਤਿ
ਆਗਨਰਕੋਬਿਖੇਚਿੰਤਾਸਹਿਤਵਸਤਾਰੋਤੈਸੇਮੈਂਚਿਰਕਾ
ਯਾਤੀਨਾਬਿਖੇਰਹਾਸਨੇਹਬਧਗਾਯਸਿਰਪਰਭਾਰਉਠਾਵੇ
ਦਿਨਕੋਸੁਰਜਕੀਧੁਪਕਾਰਚਰਨਸੀਸਤਪੋਗਾਤੁਕੋਕੰਕ

ਹੀਅੰ ਚੁਭੈਂ ਕਾਇਬ ਹੁਤ ਪਾਪ ਆਰਕਤ ਮਾਂ ਸਕਾਭੋ ਜਨ ਕਰੈਂ ਗਾਬ
 ਹੁਤ ਬਰਖਾ ਹੋਏ ਤੇਂ ਗਹਿ ਗਈਅੰ ਨ ਜਲਹਾ ਬਨ ਆਵੈ ਸ
 ਹੀਰਾ ਅਸਕਤ ਹੋਗਾ ਆਸੰ ਬੰਧੀ ਯੋਕਾ ਸਨੇਹ ਛੂਟ ਗਾ ਕਰਮੋ
 ਕੇਵਲ ਸਤੋਂ ਆਪੋ ਆਪਾ ਫਿਰ ਤੇਰਹੈਂ ਚੰਡਾਲ ਭਾਵ ਮੁਝ ਕੋ ਦ੍ਰਿਫ
 ਹੋਗਾ ਆਪੁ ਯਾ ਕਰਿ ਬਿਆਕੁਲ ਭਏ ਤਬ ਛੋਟਾ ਪੁਤ੍ਰ
 ਮੇਰੇ ਪਾਂਸ ਆਇ ਕਰਿ ਕਹਤ ਭੁਆ ਹੋ ਪਤਾ ਜੀ ਮੁਝ ਕੋ ਮਾਸ
 ਦੇਹ ਨਹੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਟਾ ਨਿਕਸਤ ਹੈਂ ਤਬ ਮੈਂ ਸਨੇਹ ਕਰਿ ਕਹਾ
 ਮੇਰਾ ਮਾਂ ਸਖਾਤਾ ਹੈ ਉਸ ਕਹਾ ਦੇਵੋ ਤਬ ਮੈਂ ਕਾਠੀਆਂ ਏਕਠੀ
 ਅੰਕਰਿ ਕੈ ਕਹਾ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈਂ ਅਗਨਿ ਬਿਖੇ ਪਵੇ ਸਕਰਤਾ ਹੈ
 ਮਾਸ ਪਕੇਤ ਬਤੁ ਮਖਾਵਣਾ ਪਵੇ ਸਕੀਆ ਜਬ ਉਹੰ ਅ

ਗਾਨਿ⁺ਤੁਖਿਤੁਲਾਗੀਤਬਈਹਾਂਕੰਪਾਇਆਨਹੂਆਚੋਚੇਸਾ
ਧੀ^{ਕੀ}ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਮੈਂਚਰਿਤੁਦੇਖੁਜਾਹੈਸੋਤੁਆਰੇਆਗੋਕਹਾਹੈ। ਬ
ਡਾਅਸਚਰਜਹੈ। ਹੇਰਾਮਜੀਜਬਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਰਾਜੇਕਹਾਂ। ਤਬ
ਸਾਂਬਰਾਅੰਤਗਧੀਆਨਹੋਗਾ। ਆਸੰਪੁਰਨਸਭਾਅਸਚਰਜਕੋ
ਪਾਪਤੁਭਈ। ਪਰਸਪਰਕਹਲੇਲਾਰੋ। ਬਡਾਅਸਚਰਜਹੈ।
ਪਰਮਾਤਮਾਕੀਆਆਜਾਣੀਨਾਹੀਜਾਤੀ। ਜੋਇੰਦ੍ਰਜਾਲਕਹੋ
ਤਾਤੋਪਨਾਆਇਕਮਾਂਗਤਾਣੀਏਬਿਨਾਜੋਅੰਤਗਧਾਨਹੋਗਾ
ਆਸੋਈਸੁਰਕੀਆਆਹੈ। ਜਿਸਮੈਸੋਬਿਬੇਕਵਾਨਰਾਜੇਕੋਮੈ
ਹਤਕੀਆਹੈ। ਹੇਰਾਮਜੀਮੈਂਭੀਤਹਾਂ। ਇਹਬਿਤਾਂਤਪ੍ਰਤੰਛਦੇ
ਖੁਜਾਹੈ। ਸੋਤੁਤੁਕੋਕਹਾਹੈ। ਦੋਹਰਾ ਮਨਫੁਰਦੇਖੇਭੁਰਮਸਭੁ

ਅਚਲੁ ਭਯੋ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਆਤਮ ਪਦ ਮੈਂ ਬਿਤਕਰੇ ਤਬ ਭ੍ਰਮ
ਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੈਸਾ ਜੈਸਾ ਮਨਾ ਬਿਖੈ ਫੁਰਲਾਹੇ ਤਾਹੈ ॥ ਸੇ
ਈ ਅਨੁਭਵ ਪੜਹੇ ਤਾਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਲਵਲਾਗ ਜੈ ਕੋ ਭ੍ਰਮ ਕਰਿ ਕੈਚੰ
ਰਾਈ ॥ ਅਵਸਥਾ ਕਾ ਅਨੁਭਵ ਭਯਾਉ ਸੇਇ ਜਗਤ ਅਨੁਭਵ ਮੇ
ਨੋ ਮਾਤ੍ਰ ਹੋ ॥ ਚਿਤ ਕੇ ਭ੍ਰਮ ਦੇ ਕਰਿ ਕੈ ਪੜਾ ਭ੍ਰਮ ਤਾਹੈ ॥ ਮਨ ਕੈ ਫੁ
ਰਣੇ ਕਰਿ ਦੇਵ ਤੇ ਦੇਵ ਤੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ਦੈਤ ਨਾਗ ਬਿਛਹੇ ਜਾਤੇ ਹੈ
ਜੈਸੇ ਲਵਲਾਗ ਜਾ ਅਪਦਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਭਯਾ ॥ ਸੰਕਲਪ ਕਰਿ
ਪੁਰਖ ਤੇ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੇ ਪੁਰਖ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥
ਅਗੁ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨ ਉਪਸਮ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜਗਤ ਭ੍ਰਮ ਮਿਟ
ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਸਬ ਮਨਾ ਬਿਖੈ ॥ ਆਤਮਾ ਕਾ ਅਭ੍ਰਮ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤ

ਬਾਅਤਾਅਨਿਕਟਅਪਦਾਅਪਰਾਸਤਾਹੈ॥ ਜਗਤਦੂਰ
ਰਾਸਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਜਗਤਕਾਅਧਾਸਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਬਜਾ
ਤਨਿਕਟਅਰੁਆਤਾ॥ ਦੂਰਰਾਸਤਾਹੈ॥ ਜਿਸਕਾਅਨਾਅਤ
ਅਪਦਾਬਿਖੇਇਸਤਰੂਪਾਹੈ॥ ਸੋਖੇਰੁਬਿਖੇਦਿਸਾਵਤਾਹੈ॥
ਪਰੁਚਲਾਇਮਾਨਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਜੈਸੇਘੋੜੇਕਾਅਸਟਾਕਰਦਾਬਿ
ਖੇਜਾਇਪੜਤਾਹੈ॥ ਤੇਰੀਘੋੜਾਉਸਕੇਵਸਵਰਤਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇ
ਰਮਾਨਵਨਕਾਮਨਖੇਰੁਬਿਖੇਰੀਅਪਦੇਵਸਵਰਤਤਾਹੈ॥ ਜ
ਬਵੈਰਾਗਾਅਰੁਆਰੁਆਸਕਰਿਕੈਮਨਕੀਚਪਲਤਾਜਾਤੀਹੈ॥
ਤਬਵਸਹੋਤਾਹੈ॥ ਸੋਮਨਕਾਬਸਹੋਵਲਾਇਹੀਹੈ॥ ਜੇਦਿਸਕੀ
ਉਰਤੇਨਿਵਾਰਕਰਿਆਤਮਚੈਤਨਾਬਿਖੇਲਗਾਵਲਾ॥ ਇਛ

ਕਰਕੈ ਮਨ ਪੁਸ਼੍ਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਬਿਖਰੈ ਕੀਏ ਛਾਨਿ ਵਰਤ ਭਈ
 ਤਬ ਮਨ ਉਪਸਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਚੰਚਲ ਸੁਭਾਵੈ ਤਬ
 ਲਗਾ ਮਨ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ॥ ਚੰਚਲ ਤਤੋਂ ਹਰਿ ਤਾ ਅਤਮਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥
 ਤਿਸੀ ਕਾਨਾ ਅਮੋਖ ਕਹਤੇ ਹੋਂ ॥ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਜੇਤਾ ਕਛੁ ਜਗਤ ਤੁਝ
 ਕੋ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਸੇ ਤੂੰ ਛਰੂਪ ਹੈ ॥ ਮਿਥਾ ਭਾਵਨਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਅੰ
 ਧ ਭਯਾ ਹੈ ॥ ਬਡਾ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਜੋ ਸੁੰਨ ਰੂਪ ਅਵਿਦਿਆ ਸ
 ਤ ਹੋਇ ਕਰਿ ਜਗਤ ਕੋ ਅੰਧ ਕਰਤੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਚਿਦਾਨੰਦ ਅਤਮਾ
 ਅਨੁਭਵ ਕਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਅਗੁ ਅਵਿਦਿਆ ਕਰਨਾ
 ਹੀ ਭਾਸਤਾ ॥ ਪੀਰ ਜਵਾਨ ਧਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਕੁਰੀਸ ਮਰ ਬਹੋਲੇ
 ਨਹੀ ਦੇਤੀ ॥ ਅਵਿਚਾਰਤ ਸਿੰਘ ਅਵਿਦਿਆ ਨਾ ਅਵਿਦਿਆ

ਨਤਦੁਖੋਕੋਬਿਸਤਾਰਤੀਹੈ॥ ਆਤਮਾਕੋਬ੍ਰਮਾਇਕਰਿਬੋਧਤੇ
ਹੀਨਕਰਤੀਹੈ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਉਪਜਾਵਤੀਹੈ॥ ਵਾਸਨਾਕੋਬ੍ਰ
ਧਕਰਤੀਹੈ॥ ਗਮੇਵਾਚਾਹੇਰੁਗਵਨਾਆਵਿਦਿਆਨਿਵਰਤ
ਕੈਸੇਹੋਤੀਹੈ॥ ਬਸਿਸ੍ਟੇਵਾਚਾਹੇਗਾਮਜੀਜੈਸੇਵਰਫਕੀਪੁਤਲੀ
ਸੂਰਜਕੇਤੇਜਕਾਰਿਨਾਸ੍ਹਹੋਜਾਤੀਹੈ॥ ਤੈਸੇਆਵਿਦਿਆਆਤਮਾਕੇ
ਪ੍ਰਕਾਸਕਾਰਿਨਾਸ੍ਹਹੋਜਾਤੀਹੈ॥ ਜਬਲਗਾਆਤਮਾਕਾਦਰਸਨ
ਨਹੀਭਯਾ॥ ਤਬਲਗਾਆਵਿਦਿਆਪੁਰਖਕੋਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਸ
ਕੋਬ੍ਰਮਾਦਿਖਾਵਤੀਹੈ॥ ਜਬਆਤਮਾਕੇਦਰਸਨਕੀਇਛਾ
ਹੋਤੀਹੈ॥ ਤਬਉਹੀਇਛਾਮੇਹਕੋਨਾਸਕਰਤੀਹੈ॥ ਸਰਬਗਤਦੇ
ਵਆਤਮਾਕੇਸਾਖਾਤਕਾਰਹੂਏਨਾਸ੍ਹਹੋਜਾਤੀਹੈ॥ ਜੈਸੇਸੂਰ

ਜਕੇਉਦੇਹੁਏਨਾਹੀਜਾਣੀਤਾਜੇਰਝਕਹਾਂਗਈਯਤੈਸੋਬਿਬੇਕ
 ਕੇਉਪਜੇਨਾਹੀਜਾਣੀਤਾਜੇਆਵਿਦਿਆਕਹਾਂਗਈਰਾਮਉ
 ਵਾਚਾਹੇਭਗਵਨਆਵਿਦਿਆਆਤਮਾਕੇਦਰਸਨਭਾਵਨਕਰਿ
 ਨਮ੍ਹਹੇਤੀਹੈਸੋਆਤਮਾਕੈਸਾਰੈਬਸਿਸ੍ਵੇਵਾਚਾਹੇਗਾਮਜੀਚੇ
 ਤੇਨਮੁਖਤੁਤੇਂਗਹਿਤਸਰਬਗਤਸਮਾਨਾਮਨੁਭਵਰੂਪਐਸਾ
 ਜੇਚੈਤੰਨਤੰਤੁਅਸਬਦਰੂਪਹੈਸੋਆਤਮਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹੈਬ
 ਹਮਾਆਦਿਕਤ੍ਰਿਦਾਪਰਜੰਤੁਜੇਜਗਤਹੈਸੋਸਰਬਆਤ
 ਮਾਹੈਅੋਗਆਵਿਦਿਆਕਛੁਨਹੀਸਰਬਦੇਹੋਬਿਖੇਨਿ
 ਤਚੈਤੰਨਘਨਾਅਥਿਨਸੀਪੁਰਖਇਸ਼ਤਹੈਤਿਸਬਿਖੇ
 ਮਨੇਨਾਮਨੀਕਲਪਨਾਅਨੁਆਭਾਸਹੋਇਭਾਸਤੀਹੈਸੋ

ਭੀਆਤਮਾਤੇਇਤਰਕਛੁਨਾਹੀ।।ਨਕੋਉਜਨਮਤਾਰੈ।।ਨਮਰ
ਚਹੈ।।ਨਕੋਉਵਿਕਾਰਹੈ।।ਕੇਵਲਾਮਾਤਮਤੰਤੁਪ੍ਰਕਾਸਸੰਤਾ
ਸਮਾਨਹੈ।।ਚੇਰਾਮਜੀ।।ਤਿਸਏਕਸਰਬਗਤਦੇਵਸਰਬਸਕਤ
ਮਹਾਤਮਾਕੀਜਬਾਬਿਭਾਗਕਲਨਾਹੋਤੀ।।ਚੈਤ੍ਰਿਸਕਾਨਾਮਨ
ਹੋਤਾਰੈ।।ਸਮੁੰਦ੍ਰਤੇਰੁਰੰਗਕੀਨਿਯਾਈਹੋਤਾਰੈ।।ਅਰੁਆਵਿਦਿ
ਦਿਆਭ੍ਰੀਤਿਸੀਸੰਕਲਪਕਲਨਾਕਾਨਾਮਹੈਸੋਈਰੂਪਜਗਤ
ਹੈ।।ਜਬਇਹਸੰਕਲਪਾਦਿਛਹੋਤਾਰੈ।।ਮੈਂਬ੍ਰਹਮਨਾਹੀ।।ਅਰੁ
ਮਨਾਤਮਾਦੇਹਾਦਿਕਾਬਿਖੇਅਹੰਕੁਮਾਨਕਰਤਾਰੈਤਬਮਨ
ਬੰਧਮਾਨਹੋਤਾਰੈ।।ਅਰੁਸਰਬਬ੍ਰਹਮਕਾਸੰਕਲਪਾਦਿਛਕਛੇ
ਹੈ।।ਤਬਸੁਕਤਹੋਤਾਰੈ।।ਦ੍ਰਿਸਕਾਸੰਕਲਪਬੰਧਨਹੈ।।ਅਰੁ

ਅਸੰਕਲਪ ਮੋਖ ਹੋ ॥ ਆਗੈ ਜੈ ਸੀ ॥ ਉਛਰ ਵੇਤੈ ਸੇ ਕਰੇ ॥ ਹਾਸੇ
 ਵਾਚਾ ॥ ਹੇ ਭਗਵਨ ਬਡਾ ॥ ਅਸਚਰਜ ਹੋ ॥ ਜੈ ਕਾਸਕੀ ਤੰਤੁ
 ਵਤਤੁ ॥ ਛਾਅਵਿੰਦਿ ਮਾਨ ॥ ਆਵਿੰਦਿ ਆਰੈ ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਸੰਪੂਰਨ ਜ
 ਗਤ ਕੋ ਬੰਧਾ ਹੋ ॥ ਅਗੁ ਦਿਛ ਕੀ ਆਰੈ ॥ ਜੋ ਅਸੰਤ ਹੀ ਸੰਤ ਕੀ
 ਨਿਆਈ ॥ ਰਾਸਤਾ ਹੋ ॥ ਅਗੁ ਲਵਣਾ ॥ ਰਾਜਾ ਬਡਾ ॥ ਪੁਨਵਨ ਬਾ
 ਸੋ ॥ ਮੈਸੀ ॥ ਅਪਦਾ ਕੈ ਕੈ ਸੇਂ ਪਾਪਤਰੁ ॥ ਆ ॥ ਅਗੁ ਇੰਦ੍ਰ ਜਾਲ ਕਕ
 ਵਨ ਬਾ ॥ ਆ ॥ ਗਾਕਿ ॥ ਆਗੁ ਪਹੈ ॥ ਸੇ ਕਹੈ ॥ ਬਸਿ ਸ੍ਰੇ ਵਾਚਾ ॥ ਹੇ ਰਾਮ
 ਜੀ ॥ ਚਿੰਤ ਹੀ ॥ ਅਗੁ ॥ ਨਕਾਰਿ ਕੈ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੋ ॥ ਭੋਗਤਾ ਹੋ ॥ ਜਬ ਲ
 ਗਜੀ ॥ ਵਾ ॥ ਆਵਿੰਦਿ ॥ ਆਸਾ ॥ ਬਮਲ ਨਹੈ ॥ ਤਬ ਲਗ ਸੰਸਾਰ ਭ੍ਰਮ
 ਕੋ ਦੇਖਤਾ ਹੋ ॥ ਬੋਧ ਕਾਰਿ ਕੈ ॥ ਅਵੈ ॥ ਤਰੁ ਪਹੈ ॥ ਜਾਤੁ ਹੋ ॥ ਹੇ ਰਾਮ

ਜੀਹਰੀਚੰਦਕੀਕੁਲਤੇਉਪਜਿਆਜੁਹੈਲਵਣਾਸੋਏਕਕਾ
ਲਮੋਏਕਾਂਤਬਗੀਚੇਬਿਖੇਬੈਠਕਗਬਿਚਾਰਤਭਯਾਜੇ
ਮੇਰੇਬਡਿਯੇਰਾਜਸੂਯਾਜੰਗਕੀਯੇਹੈਮੈਭੀਉਨਕੀਕੁਲ
ਕਾਹੈਤਾਤੇਜੰਗਕਰੋਇਸਪ੍ਰਕਾਰਚਿਤਵਕਰਿਮਾਨਸੀਜੰ
ਗਕਾਅਰੰਭਕੀਆਦੇਵਤਾਰਿਖੀਸੁਰਮੁਨੀਸੁਰਸਭਨੇਕੋਮ
ਨਹੀਕਰਿਪੂਜਤਭਯਾਅਗਨਿਪਵਨਆਦਿਕਕੋਪੂਜਤਭ
ਯਾਸਾਮੀਰੀਅਰੁਮੰਤ੍ਰਰਾਜਸੂਯਾਜੰਗਕੀਸੰਪੂਰਨਮਨਕਰਿ
ਦਖਣਾਸਹਸੁਕਰਤਭਯਾਸਵਾਵਰਖਪਰਜੰਤਜੰਗਕੋਪੂ
ਰਣਕਰਤਭਯਾਅਰੁਮਨਹੀਕਰਿਤਿਸਕਾਫਲਭੋਜਨਭ
ਯਾਅਬਾਇੰਦ੍ਰਜਾਲਕਸੁਲਾਜਬਸਾਂਬਰਗਜੇਲਵਣਾ

ਸਭਾਥਿਖੇਆਪਾ ਤਬਮੈਥੀਉਹਾਂਬਾ ਜਬਸਾਂਬਰਅੰਤਰ
 ਧਿਆਨਹੋਗਯਾ ਤਬਮੰਤ੍ਰੀਮੁਖਸੋਪੁਛਤਭਯੋਜਾਇਹਕ
 ਵਨਬਾ ਤਬਜੋਕਛੁਓਨਕੋਕਹਾਹੈਸੋਤੁਝਕੋਕਹਤਾਹੈਹੋਗਾ
 ਮਜੀਜੋਪੁਰਖਰਾਜਸੂਜੰਗਕਰਤਾਹੈਤਿਸਕੋਦੂਟਸਵਰਖਪ
 ਰਜੰਤਅਪਦਾਪੜਤੀਹੈਰਾਜਾਭਵਨਜੁਮਾਨਸੀਜੰਗਕਰ
 ਤਭਯਾਤਿਸਕੋਅਪਦਾਭੀਮਨਕਰਿਪਾਪਤਭਈਅਪਦਾਭੁ
 ਗਵਦੇਕੋਨਿਮਿਤਸੁਚਰਾਤੇਇੰਦ੍ਰਅਪਦਾਦੂਤਪਠਾਯਾਸੋ
 ਸਾਂਬਰਆਕਾਰਹੋਇਕਰਾਯਾ ਰਾਜੇਕੋਚੰਡਾਲਕੀਅਪਦਾ
 ਭੁਗਾਇਕਾਰਿਬੁਹੁੜਸੂਰਗਕੋਗਯਾਜੋਕਛੁਮੈਪਤਛਦੇਖਾ
 ਹੈਸੋਤੁਝਕੋਕਹਾਹੈਤਾਤੇਅਨਹੀਕਰਤਾਹੈਅਨਹੀਭੋਗਤਾ

ਹੈ॥ ਜੈਸਾ ਜੈਸਾ ਸੰਕਲਪ ਮਨ ਬਿਖੇ ਫੁਰਤਾ ਹੈ॥ ਤੈਸਾ ਹੋ ਭਾਸ
ਤਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਮਨ ਇਸ ਬਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਅਪਦਾ ਮਿਟ ਜਾਤੀ ਹੈ॥
ਚਿਤ ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਜਗਤ ਅੰਤੁ ਬਰਕਾ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਤਿਸੀ ਕੋ ਮਾ
ਯਾ ਆਵਿੰਦਿਆ ਜਾਣਾ॥ ਜੈਸੇ ਤਰੁ ਅਗੁ ਬਿਛ ਏਕ ਹੀ ਹੈ॥ ਤੈ
ਸੇ ਆਵਿੰਦਿਆ ਅਗੁ ਮਨ ਏਕ ਹੀ ਫੁਰਦੇ ਕੇ ਨਾਮ ਹੈ॥ ਹੇ ਗਮਜੀ
ਪ੍ਰਥਮ ਜੇ ਸੁਧਾ ਚਿਨਾਮ ਤੁਤੇ ਫੁਰਦਾ ਹੂ॥ ਆ ਜੇ ਮਨ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹ
ਮਾ ਹੂ॥ ਆਸੈ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪ ਜਗਤ ਕੇ ਕ
ਲਪਤਾ ਰੂ॥ ਆਤਿ ਸਾ ਬਿਖੇ ਜਨਮ ਅਰਣ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮੋਹਾ ਮਾਇ
ਕ ਕੈ ਕਲਪਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਅਰੰਭ ਕਾਰਿ ਕੈ॥ ਆਪ ਨਿਰਬ
ਣ ਹੋਗਾ॥ ਆਪ ਦੇ ਅਰੰਭੁ ਸੰਜੁਗਤਾ ਬਹੁਤ ਸੰਕਲਪ ਕੇ

ਵਸਤੋਂ ਉਪਾਜਿ ਆਬਹੁੜ ਲੀਨ ਹੋਗਾ ਯਾ ਆਇਸੀ ਪਕਾਰ ਅਨ
 ਤ ਕੋਟਿ ਬਹਮਾਂਡੁ ਬਹਮਤੇ ਉਪਜ ਉਪਜ ਕਰਿ ਲੀਨ ਹੋਗਾ ਏਹੈ
 ਅਰੁ ਕਈ ਹੋਵੈਗੇ ਜੈਸੇ ਸਮੁਦ੍ਰਤੇ ਤਰੰਗ ਉਪਜਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਲੀ
 ਨ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਬਹਮਾਂਡੁ ਉਪਜ ਕਰਿ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਸੁ
 ਧ ਬਹਮਤੇ ਪ੍ਰਬ ਅਨ ਸਕਤ ਉਪਜੀ ਹੈ ਜਾਤਿ ਸਾਥਿ ਖੇਅ
 ਕਾ ਸਕੀ ਚਿਤ ਵਾਨ ਬੁਈਤ ਬਾਅਕਾ ਸਹੂਆ ਆਬਹੁੜ ਪਵਨ
 ਅਗਨਿ ਜਲ ਹੂਆ ਆਬਹੁੜ ਪ੍ਰਬ ਵੀ ਉਪਜੀ ਚਿਤ ਸਕਤ
 ਦ੍ਰਿਢ ਸੰਕਲਪ ਕਰਿ ਪਾਚੇ ਤੰਤੋ ਸਾਥਿ ਮਿਲਤੀ ਹੈ ਸੋ ਅਨ
 ਥਿ ਖੇ ਪਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਪੁਰਖ ਭੋਜਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤ
 ਬਰੇਤ ਬੀਰ ਜ ਕੇ ਪੁਲਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਇਕਾਰਿ ਉਸਤੇ ਪੁਰਖ ਉਪ

ਜਤੇਹੈਂ ਸੇ ਪੁਰਖ ਉਪਜ ਕਰਿ ਬੇਦ ਪਠਤਾ ਹੈ ਗੁਰੋ ਕੇ ਨਿਕਟ ਜਾ
ਤਾ ਹੈ ਤਬ ਤੁਮਾਰੀ ਨਿਜਾਈ ਉਸ ਕੀ ਬੁਧ ਚਮਤਕਾਰ ਵਲ ਹੋਤੀ ਹੈ
ਸੁਭਾ ਅਸੁਭ ਕਾ ਬਿਚਾਰ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅੰਤ
ਹ ਕਰਣ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੀ ਨਿਜਾਈ ਯੋਗ ਕੀ ਅੰਸ ਪਤ ਭੂਮ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸਤ
ਆ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਰਿ ਸਿਧਤਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਰਾਸੇ ਵਾਰਾ ਚੇਤਰਾ
ਵਨ ਜੰਗ ਭੂਮ ਕਾ ਸਪਤ ਸਿਧ ਕੋ ਪਾਪਤ ਕਰਤੀਆਂ ਜੈਸੀਆਂ ਹੈਂ ॥ ਜੇ
ਤੁਮ ਸੰਖੇ ਪਤੇ ਕਹੋ ॥ ਬਸਿ ਸ੍ਰੇਵਾਰਾ ॥ ਹੇਰਾ ਅਜੀ ਸਪਤ ਭੂਮ ਕਾ ਅਰਮਾਨ
ਕੀਆਂ ਹੈਂ ॥ ਅਰੁ ਸਪਤ ਰਮਾਨ ਕੀਆਂ ਹੈਂ ॥ ਸੋ ਅਨੇਕਾ ਅਵਸਥਾ ਕੋ ਪਾਪ
ਤ ਹੋਤੀਆਂ ਹੈਂ ॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਹੀ ਬੀਜ ਫੂਲ ਫਲ ਆਦਿ ਕਾ ਅਨੇਕਾ ਅਵ
ਸਥਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਭੂਮ ਕਾ ਅਨੇਕਾ ਅਵਸਥਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋ

ਤੀਆਰੈਂ ਜੇ ਸੁਰੂਪ ਕੇਰਾ ਤਾ ਭਏ ਹੈਂ ਸੋ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਹੈਂ ਅਰੁ ਜੇ
 ਅਹੰਕਾਰ ਸੰਜੁਗਤ ਹੈਂ ਸੋ ਬੰਧਨ ਮੋ ਬਾਂਧੇ ਹੂਏ ਹੈਂ ਗੁਨਾਨ ਵਾਨਾ ਅਰੁ
 ਮੁਫਕੀ ਭੂਮਕਾਇ ਪਤੇ ਬੋਝੈ ਹੀ ਅਹਿਕਾਰੀ ਹੈਂ ਅਥਾ ਬਿਸਤਾਰਕ
 ਰਿਕੈ ਕਹਤਾ ਹੈਂ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਜੇ ਪੁਰਖ ਸੁਧਾ ਆਤਮਾ ਕੇਰਾ ਨ ਕੋਪਾ
 ਇਕਾਗਿ ਇਸਤਰੁ ਆਰੈਂ ਤਾ ਕੇਰਾ ਗਵੇਖਾ ਆਦਿ ਕਜਗਤ ਕੇਪ
 ਦਾਰਬ ਸੁਰੂਪ ਤੇ ਚਲਾਇ ਨਹੀਂ ਸਕਤਾ ਅਗੁਜਿ ਨ ਕੋ ਸੁਧਾ ਆਤਮਾ
 ਮਾਕਾਰਾ ਨਾਨਹੀ ਪਾਪਤ ਭਯਾ ਸੋ ਭੂਮਕੇ ਸਮੁਦਾ ਬਿਖੇ ਭੂਬੇਰਹ
 ਤੇ ਹੈਂ ਇਸ ਤੇ ਬਡਾ ਮੋਹਾ ਅਗੁਨਾਨ ਕਬਹੂ ਭਯਾ ਹੈਂ ਨਹੈ ਵੇਗਾ
 ਇਹੀ ਬਡਾ ਅਗੁਨਾਨ ਹੈਂ ਜਬ ਸੁਧਾ ਆਤਮਾ ਕਾਰਾਨ ਹੋਵੈ ਤ
 ਬਾ ਅਗੁਨਾਨ ਨਿਵੁਤ ਹੋਵੈ ਸੋ ਆਤਮਾ ਅਗੁਨਾਨ ਕਹੀਤਾ ਹੈਂ ਆਚਿ

ਤੁਜੇ ਏਕਾ ਬਿਖੇ ਕੋ ਤਿਆਗਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਲਾਗਤਾ ਹੈ॥
ਤਿਸਾ ਤਿਆਗਣੇ ਅਰੁ ਲਾਗਣੇ ਕੇ ਅੰਧਾ ਬਿਖੇ ਜੋ ਖਿਣ ਹੈ॥ ਜਹ
ਬਿਲ ਪਕ ਉਨਹੀ ਉਠਿਆ ਤਹਾਂ ਸੁਧਾ ਆਤਮਾ ਸਰੂਪਾ ਇਸਤਕੁ
ਨਵਾਨ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਜਬ ਸਰਬ ਸੰਕਲ ਪੋਕੇ ਸੰਬੁਧ ਮਿਟ ਜਾਣੈ॥ ਅ
ਹੁ ਚਿਤ ਸਾਂਤ ਹੋ ਕਰਿ ਸਿਲਾ ਕੀ ਨਾਈ॥ ਅਚਲ ਹੋਵੈ॥ ਅਰੁ ਜਨ
ਤਾ ਨਿਦ੍ਰਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਵੈ॥ ਸੋ ਸਰੂਪਾ ਇਸਤਕੁ ਹੀਤੀ ਹੈ॥ ਜਬ
ਚਪਲਾਈ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਚਿਤ ਸਾਂਤ ਹੋਵੈ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਕੇ ਫੁਰਟੇ
ਤੇ ਭੀ ਰਹਿਤ ਹੋਵੈ॥ ਤਬ ਚੈਤਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਪਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਬਿਖੇ
ਇਸਤ ਹੋਵਣਾ ਸੋ ਸਰੂਪਾ ਇਸਤ ਜਾਣਾ॥ ਅਬਾ ਅਗਮਾਨ ਕੀ
ਆਭੂ ਮਕਾਸੁ ਲਾਏ ਕਬੀ ਜਨਾਗਤ ਹੈ॥ ਦੂਸਰੀ ਜਾਗਤ ਹੈ॥

ਤੀਸਰੀ ਮਹਾ ਜਗਤ ਹੈ ਚਤੁਰਥ ਜਗਤ ਸੁਪਨਾ ਹੈ ਪੰਚਮ ਸੁਪ
 ਨਾ ਹੈ ਛਾਸਮ ਸੁਪਨਾ ਜਗਤ ਹੈ ਸਪਤੰ ਸੁਖੁ ਪਤ ਹੈ ਏਕ ਦੁਸਰੇ ਸ
 ਬਾ ਮਿਲ ਕਰਿ ਬਹੁ ਤੇ ਹੋ ਤੇ ਹੈ ਜਾਨਣੇ ਮਾਤੁ ਤੇ ਮੇਖ ਜੋ ਕਹੀ ਹੈ ਸੇ
 ਇਨ ਦੋ ਨੇ ਤੇ ਮਾਰੀ ਹੈ ਅਬਾ ਇਨ ਕੇ ਲਛਣ ਲਗੁਣਾ ਜੋ ਬੀਜ ਰੂ
 ਪ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭਾ ਅਵਸਥਾ ਪਗਟ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਬੀਜ ਜਗਤ ਹੈ
 ੧॥ ਜਬ ਸਭ ਨਾਮੋ ਕਾ ਜਾਨਣਾ ਹੂਆ ਸੇ ਜਾਗਤ ਕਹੀਐ ॥ ੨॥ ਜ
 ਬ ਨੇਤਨ ਜਨਮ ਪਾਇ ਕਰਿ ਅਹੰ ਮਾਮਾ ਅਦਿਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਭਈ ॥
 ਜੋ ਮਹਾ ਜਗਤ ਹੈ ॥ ੩॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋ ਬਵਾ ਮਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋ ਮਨੋ ਰਾਜ ਫੁ
 ਰੈ ਸੋ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨਾ ਹੈ ॥ ੪॥ ਦੋ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾ ਸਿੰਘੀ ਬਿਖੇਰੁ ਪਾਅ
 ਦਿਕ ਭੂਮ ਭਾਸੇ ਏਕ ਕਾ ਲਾਭਿ ਖੇਸੇ ਸੁਪਨਾ ਹੈ ॥ ੫॥ ਅਤਰਿ

ਰਕਾਲਕਾਰਕੋਦੇਖੀਐਅਥਵਾਕਥਾਹੁਦੇਖਿਆਨਹੋਜਾਗਤਾਬਿਖੇ
ਭਾਸਾਆਵੈਤਿਸਕਾਲਾਬਿਖੇਚਿਰਕਾਲਕਾਬਿਚਾਰਹੋਵੈਸੋਸੁਪ
ਨਜੰਗੁਤਹੈ॥੬॥ ਜਾਗਤਾਬਿਖੇਅੰਧਤਮਭਾਸੇਐਗਮਵਾਸਾਕੋ
ਤਾਗਾਰਿਨੁਵਿਖੰਤਦੁਖਾਚਿਤਵੇਸੋਸੁਖੁਪਤਹੈ॥੭॥ ਅਥਗੁ
ਨਕੀਆਰੂਮਕਾਸੁਦਾਪੁਸਮਭੂਮਕਾਸੁਭਾਇਛਾਹੈ॥ ਦੁਸਰੀਬਿ
ਚਾਰਣਾਹੈ॥ ਤੀਸਰੀਤਨੁਆਨਸਾਹੈ॥ ਚਤੁਰਥਸੰਤ੍ਰਾਪਤਿਹੈ॥ ਪੰਚ
ਮਾਸੰਸਕਤਹੈ॥ ਖਸ਼ਮਕਾਨਾਮਪਦਾਰਥਾਅਭਾਵਨੀਹੈ॥ ਸਪ
ਤਮਤੁਰੀਆਮਵਾਸਾਹੈ॥ ਇਨ੍ਹੂਮਕਾਕਾਰਿਮੋਖਕੀਪਾਪਤਹੈ
ਤੀਹੈ॥ ਜਿਸਪੁਰਖਕੋਭੂਮਕਾਪਾਪਤਹੈਤੀਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਸਭਸੇ
ਕਾਮਿਟਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਥਾਇਨ੍ਹੂਮਕਾਕੇਲਖਣਾਸੁਦਾਕਿਉਮੁ

ਦਹੇਬੈਠਾਹੋਸਾਸਤੋਕਾਸੁਵਲਾਕਰੋਸੰਤਜਨੇਕਾਸੰਗਕਰੋਮੈਸੇਜ
 ਬਾਇਛਾਮਨਾਬਿਖੇਉਪਜੇਅਰੁਜਗਤਕੋਵਿਵਹਾਰਤੋਂਬਿਰਕਤਤਾ
 ਉਪਜੇਸੋਸੁਰਾਇਛਾਕਹੀਹੈਸੁਰਾਇਛਾਕੋਪਾਇਕਰਿਸਾਸਤੁਸੁ
 ਵਲਾਕਰਟੇਲਾਗੇਅਰੁਸੰਤੋਕਾਸੰਗੁਕਰੋਅਗੁਬਿਚਾਰਕਰ
 ਟੇਲਾਰੋਅਰੁਵੈਰਾਗਸਾਹਿਤਾਮਾਤਮਾਕਾਅਭਿਆਸਕਰੋਸੋ
 ਵਿਚਾਰਟਾਕਹੀਤੀਹੈਸੁਰਾਇਛਾਅਗੁਬਿਚਾਰਕੋਪਾਇਕਰਿ
 ਕਰਿਬਿਖੇਤੋਵੈਰਾਗਉਪਜੇਅਰੁਗਗਭਾਵਮਿਟਜਾਵੈਸੋ
 ਤਨੁਆਨਸਾਕਹੀਤੀਹੈਤੀਨਭੂਮਕਾਕੋਅਭਿਆਸਤੋਚਿੰਤਾਬਿ
 ਖੇਤੋਬਿਰਕਤਹੋਵੈਅਰੁਸੁਧਾਮਾਤਮਾਬਿਖੇਠਹਰੋਸੋਜੰਤੁਪ
 ਤਿਕਹੀਯੈਹੈਚਾਰਭੂਮਕਾਕੋਅਭਿਆਸਕਾਹੀਚਿੰਤਾਬਿਖੇ

ਕੀਪੀਤਸੋਗਹਿਤਹੋਵੈਅਰੁਪਰਮਾਨੰਦਬਹਮਾਸੁਰੁਪਹੋਵੈ।ਸੋ
ਅਸੰਸਕਤਭੂਮਕਾਜਾਨਣੀ।ਅਰੁਪਾਂਚਭੂਮਕਾਕੇਅਭਿਮਾਸ
ਤੇਂਦਿਛਹੋਇਕਾਰਿਆਤਮਾਬਿਖੇਇਸਾਬਿਤਹੋਵੈ।ਬਾਹਰਅੰਤਰ
ਕੇਪਦਾਰਥੋਕੀਭਾਵਨਾਤੇਗਹਿਤਹੋਵੈ।ਪਰਮਜਾਨਨਕੇਸੰਜੋਗ
ਤੇਂਆਤਮਬੋਧਕੀਪਾਪਤਹੋਵੈ।ਇਹਪਦਾਰਥਅਭਾਵਨੀਨਾਮਭੂ
ਮਕਾਰੋ।ਹੇਰਾਮਜੀ।ਇਨਖਸ੍ਰੋਭੂਮਕਾਕੋਬਹੁਤਾਦਿਨਕਰਿਸੇਵਤਾ
ਹੈ।ਤਬਭੇਦਬੁਧਕਾਅਭਾਵਹੋਜਾਤਾਹੈ।ਅਪਣੇਆਪਬਿਖੇਇ
ਸਤਹੋਤਾਹੈ।ਇਸਕੇਤੁਰੀਅਭੂਮਕਾਜਾਨੇ।ਇਹਤੁਰੀਅਅਵ
ਸਾਜੇਤੁਫਕੇਕਹੀਹੈ।ਸੋਜੀਵਨਮੁਕਤੋਪਾਈਹੈ।ਅਗੁਜਿਸ
ਅਵਾਸਾਕੋਬਿਦੇਹਮੁਕਤਹੋਇਕਾਰਿਪਾਵਤਾਹੈ।ਸੋਇਸਤੇਂਦੁ

ਹੋਏ ਅਰਥ ਯਾਹ ਜੁ ਜਾਨ ਦੇ ਬਿਖੇ ਨਹੀ ਆਵਤੀ। ਹੇਰਾ ਮਜੀ ਜਿ
 ਨ ਪੁਰਖੇ ਕੇ ਭਾਗ ਉਦੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਤਿਨ ਕੋ ਸਪਤ ਭੂਮ ਕਾ ਪਾਪ ਤਹੋਤੀ
 ਹੈਂ। ਸੋ ਸਭ ਤੋਂ ਬਡੇ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਆਨੰਦ ਕੋ ਪਾਵਤੇ ਹੈਂ। ਤਿਨ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤੋ ਕੋ ਬਹੁ ਫਲ ਮੋਹ ਨਹੀ ਹੋਤਾ। ਸੁਖ ਦੁਖਾ ਬਿਖੇ ਚਲਾਏ
 ਮਨ ਨਹੀ ਹੋਤੇ। ਲੋਕ ਸੰਗ੍ਰਹ ਕੇ ਨਿਮਿਤਤਾ ਪਦੇ ਆਚਾਰ ਪੁਰਬ
 ਲੇ ਬਿਖੇ ਵਰਤਤੇ ਹੈਂ। ਤਿਸ ਬਿਖੇ ਭੀ ਕਰਤੰਬਾ ਅਕੁਮਾਨ ਤੋਂ ਰਹ
 ਤੇ ਹੈਂ। ਬੋਧਾ ਆਤਮਾ ਕੇ ਅਨੁਰਾਗ ਕਾਰਿ ਨਿਦ੍ਰ ਤਕੀਨਾ ਈ ਦੇ
 ਖੀਤੇ ਹੈਂ। ਹੇਰਾ ਮਜੀ ਇਹ ਸਪਤ ਭੂਮ ਕਾ ਜੇਤੁ ਝੁਕੋ ਕਹੀ ਅੰਗੇ ਹੈਂ।
 ਤਿਨ ਕੋ ਬੁਧ ਵਾਨ ਜਾਹਾ ਤੇ ਹੈਂ। ਜਿਸ ਕੋ ਭੂਮ ਕਾ ਪਾਪ ਤਹੋਵੈ
 ਤਬ ਪਸੁ ਹੋਵੈ। ਅਸੁ ਵਾਸ ਲੇ ਛਹੋਵੈ। ਅੰਗ ਕੋ ਉਨੀ ਚ ਜਾਤ

ਹੈ ਸੋਭੀ ਰੂਮ ਕਾਂਕੇ ਆਰਿ ਅਸਕਾਰਿ ਜੀ ਵਨ ਮੁਕਤ ਅਗੁ ਬਿਦੇਹ
ਮੁਕਤ ਕੋ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥ ਏਸ ਬਿਖੇ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋਗ ਆਨ
ਨਾਮ ਅਹੰਕਾਰ ਕੋ ਬਿਨਾ ਸਕਾ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਰਤ
ਰੂਪਾਤਿ ਸਕੋ ਮੇਖ ਪਾਵਟੀ ਸੁਗਮ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮਿਗਤਿ ਸੁਆਕੇ ਜ
ਲੋਕੋ ਰੂਮ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾਣਿ ॥ ਆਤ ਬਉ ਸਕੋ ਨਿਮਿਤ ਯਤਨ ਸਾਂਤੋ
ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਅਗੁ ਆਨਾ ਨਿਦ੍ਰ ਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖ ਜਾਗੇ ਹੈ ॥ ਸੋ ਉਤ
ਮ ਪਦਵੀ ਕੋ ਪਾਵਤੇ ਹੈ ॥ ਜੋ ਇਨ ਰੂਮ ਕਾ ਬਿਖੇ ਵਰਤਤੇ ਹੈ ॥
ਆਤ ਅਗੁ ਆਨ ਕੋ ਤੇਈ ਪਾਵਤੇ ਹੈ ॥ ਜਿਨੇ ਪੁਰਖੋ ਇੰਦ੍ਰ ਰੂਪੀ
ਸੋ ਤੋ ਕੋ ਜੀਤਿ ਆਰੇ ॥ ਸੋਈ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਸੁਖੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸੋਈ
ਆਤਮ ਪਦ ਕੋ ਪਾਵਤੇ ਹੈ ॥ ਮਨ ਕੇ ਸਾਂਤ ਕਰਨੇ ਕਾ ਨਾਮ ਯੋਗ ਹੈ

ਤਿਸਕੀਅੰਗਇਹਸਪਤਕੁਮਕਾਸੈਤੁਤੁਕੈਕਹੀਅੰਗੈਨਬੁ
 ਮਕਾਫਲਾਇਹੀਐਜੇਪਰਮਬ੍ਰਹਮਪਦਕੋਪਾਵਤਾਰੈ॥
 ਜਿਸਾਬਿਖੇਅਹੰਅਰੁਵੇਅਰੁਜਗਤਕਾਭਾਵਅਭਾਵਗਗ
 ਵੇਖਕਢੁਨਾਹੀਰਹਤਾਨਿਗਪਾਰਾਅਰੁਸਾਂਤਅਰੁਪ੍ਰਕਾਸ
 ਅਬਿਨਾਸੀਅੰਗਲਗੁਪਸਰਬਦੁਖੈਤੇਗਹਿਤਸਭਕਾਕਾਰ
 ਨਸਤਅਸੰਤਤੇਪਰੈਸਰਬਾਬਿਖੇਸਰਬਗੁਪਕਾਰਿਬਿਆਪ
 ਕਮਨਥਾਨੀਤੇਪਰੈਸੁੰਨਤਾਤੇਗਹਿਤਜੇਕਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਜਾ
 ਿਆਨਜਾਵੈਸਰਬਾਬਿਖੇਵਰਤੇਅਰੁਸਰਬਤੇਪਰੈਐਸਾ
 ਗੁਨਗੁਪਤੁਤੁਕੈਸਪਤਕੁਮਕਾਸਹਿਤਕਹਾਐਅਬਾਵਿ
 ਦਿਆਕਾਮਗਤਅਸੁਲਾਹੇਗਾਮਜੀਕਰਨਾਮਜੇਰਾਜਾ

ਥਾਨ ਤਿਸ ਬਰ੍ਹੇ ਕ੍ਰਮ ਕੇ ਦੇਖਾ ਥਾਨ ਬਹੁ ਕਜ ਬਦੂਸ ਗਾਇਨ ਭਯਾ
ਤਬ ਉਹੀ ਈਸਾਨ ਬਿਯਾ ਚਲ ਪਰ ਬਤ ਕੀ ਅਟਵੀ ਸਮਰਨ
ਬਿਖੇ ਆਈ ਜੇ ਬਡਾ ਬਨ ਹੈ ਤਹਾਂ ਮੈਂ ਬਡਾ ਟੁਖ ਦੇਖਿ ਜਾ ਹੈ
ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਸੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਦਿਗ ਬਿਜੇ ਕੀ ਮਿਸੇ
ਦਖਨ ਮਾਰਗ ਕੇ ਚਲੈ ਸੈਨਾ ਸਾਰਿ ਤਬਿ ਧ੍ਰਾ ਚਲ ਪਰ ਬਤ ਉ
ਪਗ ਆਏ ਤਹਾਂ ਪੁਰਬ ਦੇਖਣਾ ਅਗੁਪ ਛਮਨ ਦੀ ਅੰਚਲ
ਤੀ ਅੰਗੈ ਤਹਾਂ ਕੇ ਤੁਕ ਦੇਖ ਤੇ ਫਿਰੈ ਜੈ ਸੇ ਆਕਾਸ ਕੀ ਅੰਬੀ
ਬੀ ਅੰਬਿ ਬੇਸੂਰ ਜ ਕੇ ਤੁਕ ਦੇਖ ਤਾ ਫਿਰ ਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸੇ ਫਿਰ ਤੇ
ਕ ਦੇ ਸਬ ਰਾ ਦੇਖ ਤਰ੍ਹੇ ਆਨੈ ਚਿੰਤਾ ਕਾ ਰੂਪ ਹੈ ਏਕ ਮਹਾਂ ਉ
ਗ ਬਨ ਤਹਾਂ ਦੇਖਾ ਗਾ ਤਹਾਂ ਬਿਚਾਰ ਲੇ ਲਾਗਾ ਜੇ ਕ

ਛੁਆਪਟੇਚਰਿਤਕੀਯੇਥੇਸੋਇਸਥਾਨਦੇਖੇਅਗੁਪੁਛੇਅਗੁ
 ਜਾਨੇਤਿਸਕਾਰਿਬਝੈਆਸਚਰਯਕੋਪਾਪਤਭਯਾਥਾਬਹੁਤ
 ਅਪਣੀਜਾਤਕੇਲੋਕਦੇਖੇਜੇਸਿਗਪੰਛੀਯੋਕੇਮਾਰਨਵਾਲੇ
 ਬਧਕਹੈ॥ਤਿਸਾਬਿਖੇਅਚਰਜਮਾਨਕਰਿਕ੍ਰਮਤਕ੍ਰਮਤਾਅਟ
 ਵੀਕੇਪਾਰਗਯਾਜਹਾਂਪਸਚੰਡਾਲਭਯਾਥਾਤਹਾਂਅਪਣੇ
 ਬਾਂਧਵੁਦੇਖੇਅਗੁਉਹੀਇਸਤੀਬੁਢੀਪੁਕਰਤੀਦੇਖੀਥ
 ਹੁਤੀਯੋਬਿਖੇਰੁਦਨਕਰਤੀਹੈਅਗੁਕਹਤੀਹੈਅਗੇਪੁੜ੍ਹਿਤੁ
 ਮਕਹਾਂਗਏਮੇਰੇਸਾਂਗਤੇਬਹੁਤਦੂਰਗਏਮੈਕ੍ਰੀਤੁਮਾਰੇਸਾਥ
 ਕਿਉਨਗਈਅਹੇਰਾਜਪੁੜ੍ਹਚੰਦ੍ਰਮਾਵਤਮੁਖਤੁਮਕਹਾਂਗਏ
 ਸਭਾਅਪਣੀਆਂਗਟੀਆਛੋਡਿਕਾਰਿਨੀਚਚੰਡਾਲੀਵਿਵਾ

ਹੀ ਬੀਆਇਹ ਮਾਯਾ ਮੋਹਨੀ ਕਾ ਕਾਜ ਹੈ ਜੇਹਾ ਜੇਕੋ ਚੰਡਾਲੀ ਵਿ
ਵਾਹੀ ਆਇਸੇ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰਤੀ ਦੇਖ ਕਰਿਆ ਪਰ ਜਾਤਿ ਸਕੇ
ਪੁਛਤ ਰੁਖਾ ਅਰੀ ਤੂੰ ਕੋ ਨਹੀ ਈਹਾਂ ਕਉ ਆਈ ਹੈਂ ਅਰੁ ਤੇ
ਰਾਸੁਤ ਅਰੁ ਸੁਤਾ ਕੋ ਨ ਬੋਤ ਬਰੁਦ ਨ ਕਰਤੀ ਚੰਡਾਲੀ ਕਾ
ਹਮ ਚੰਡਾਲ ਜਾਤ ਹੈਂ ਅਰੁ ਈਹਾਂ ਵਸਤੇ ਹੈਂ ਚੰਡਾਲ ਮੇਸ਼੍ਰਾਮੀ
ਹੈ ਆਤਿ ਸਕੀ ਏਕ ਸੁੰਦਰ ਕੰਨਿਆ ਬੀ ਆਤਿ ਸਕਰ ਮੋਕੀ ਗਤ ਤੇਰ
ਜਾਇੰਦੁ ਤੇਸੇ ਸੁਵਰ ਪਾਯਾ ਬਾਤਿ ਸਕਾਰਿ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਪਾਯਾ
ਦੋ ਬੇਟੇ ਅਰੁ ਏਕ ਕੰਨਿਆ ਉਪਜੀ ਤੁਬ ਏਕ ਸਮੇ ਬਿਖੇ ਅਨਾ
ਬਿਸੁ ਕਾਰਿ ਦੁਗਭਿਖ ਪੜੀ ਸਰਬ ਲੋਕ ਦੁਖ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪ ਸ
ਮੇਛ ਕੁਗਾਏ ਕਉ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰਤੇ ਕਹੁੰਗਾਏ ਕਉ ਰਹੇ

ਤਿਸ ਸੋਕ ਕਰਿ ਮੈਂ ਬਨ ਬਿਖੇਰੁ ਦਨ ਕਰਤੀ ਹੈ ਜਬ ਮੈ ਸੇਰਾ ਜੇ ਸੁ
 ਨਿਆ ਤਬ ਆਸ ਚਰਜਾ ਨਹੋ ਕਰਿ ਚਿਤ ਸੁਰਤ ਵਤ ਮਤੀ ਕੀ ਓਰ
 ਦੇਖ ਰਹਾ ਤਬ ਚੰਡਾਲੀ ਕਾ ਆਦਰ ਕੀ ਆਸ ਅਰੁ ਕਰਨਾ ਕਰ ਯਬ
 ਯੋਗ ਉਸ ਕੇ ਦੁਬ ਦੀ ਆਸ ਮੈ ਸੇ ਦੇਖ ਸੁਨ ਕਰਿ ਉਹ ਤੋਂ ਚਲੇ ਆਪਨੇ
 ਗਿਹਾ ਬਿਖੇ ਆਏ ਪੁਰਵਾਸੀ ਪਸੰਨ ਭਏ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅ
 ਵਿਦਿਆ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰਿ ਗਾਨ ਮੈਂ ਤੁਝ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ਜੋ ਆਵਿਦਿਆ
 ਬਹੁ ਤੇਰੁ ਮਕੋ ਦਿਖਾਵਤੀ ਹੈ ਜੇ ਸੰਤ ਕੋ ਅਸੰਤੁ ਅਰੁ ਅਸੰਤ ਕੋ ਸੰਤ ਕ
 ਰਿ ਦਿਖਾਵਤੀ ਹੈ ਗਾਏ ਵਾਚਾ ਹੇ ਭਗਵਨ ਲਾਵਣ ਜੋ ਦੇਖਾ ਬਾ
 ਸੇ ਸੁਪਨ ਵਤ ਭ੍ਰਮ ਬਾ ਬਹੁ ਪਤੰਖ ਦੇਖਣਾ ਸਤ ਕਰ ਕੈ ਸੇਰੁ
 ਯਾ ਯਹ ਮੁਝ ਕੋ ਸੰਸਾਰੈ ਸੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਬਾਸਿਓ ਵਾਚਾ ਹੋਰਾ ਮਜੀ

ਆਵਿਦਿੰਆਬਿਖੇਸਭਕਛੁਥਨਾਆਵਤਾਰੈਆਇਹਥਾਤਤੁਤਕੇ
ਗਾਧਕੇਪੁਸੰਗਾਬਿਖੇਪੁਗਟਹੋਵੈਗੀ। ਜੋਕਛੁਚਰਿਤੁਗਜੇਦੇਖੁ
ਸੋਸਭਾਆਕਾਕਾਰਜਥਾਉਹੀਆਵਿਦਿੰਆਕਾਉਲਾਸਦੁਸਰੇਦਿ
ਨਦੇਖਦੇਕੀਇਛੁਕਰਿਗਜਾਦੇਖਤਭਯਾਉਸੀਪੁਕਾਰਬਿਧਾ
ਚਲਵਾਸੀਯੋਕੇਚਿੰਤਾਬਿਖੇਛੁਹੀ। ਲਵਟਗਜੇਕੀਬੁਧਾਬਿਖੇ
ਕੁਮਾਦ੍ਰਿਛਭਯਾਸੋਈਚੰਡਾਯੋਕੇਚਿੰਤਾਬਿਖੇਛੁਗਯਾਅਥਵਾ
ਚੰਡਾਲਕਾਕੁਮਰਾਜੇਕੇਚਿੰਤਾਬਿਖੇਛੁਗਯਾ। ਹੇਰਾਮਜੀਦ੍ਰਿਸੁਆ
ਹੁਦ੍ਰਿਸਕਾਜੋਸੰਬੰਧਹੁਆਹੈ। ਸੋਦ੍ਰਿਸੁਸੁਰੂਪਕੋਬੰਧਨਨਹੀ। ਕਾਹੇ
ਤੋਂਜੋਦ੍ਰਿਸੁਦ੍ਰਿਸਦਰਸਨਤੀਨੋਤੋਂਗਹਿਤਹੈ। ਚਿੰਤਾਜੇਦੇਸਕੋਤੀਆ
ਗਕਾਰਿਅੰਗਦੇਸਕੋਜਾਤਾਹੈ। ਤਿਸਕੇਅਧਜੋਚੇਤਨਹੈ। ਸੋਤੀਨੋਅਵ

ਸਾਜਾਗਤਸੁਖਪਨਸੁਖਪਤਤੋਪਰੈਹੈ॥ ਸਦਾਤਿਸੀਸੁਖਰੂਪਾਬਿਖੇਤਨਮੈ
 ਹੋ॥ ਤੀਨੋਅਵਸਥਾਤੋਂਗਹਿਤਜੋਸਨਾਤਨਤੇਗਰੂਪਹੈਜਨਤਾਅਰੁਚੈਤੰ
 ਨਤਾਤੋਂਗਹਿਤਹੈ॥ ਤਿਸੀਬਿਖੇਸਦਾਲੀਨਰਹੁ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਮਨਤੋਂਗਹਿ
 ਤਜਨਤਾਕੋਤਿਅਗਕਰਿਸਿਲਾਕੀਨਾਈਹੋਕਰਿਤਨਮੈਰਹੁ॥ ਚਿੰ
 ਤਕੇਦੁਰਤੋਂਤਿਅਗਕਰਿਜੋਹੈਸੋਈਰਹੁ॥ ਇਹਸੰਸਾਰਮਹਾਂਕੂਰਹੈ
 ਤਿਸਬਿਖੇਵਾਨਾਰੂਪੀਬੰਧਨਹੈ॥ ਤਿਸਕੇਕਾਟਲੇਨੀਅੰਤਜੋਰੁਲਾਯਤਨ
 ਹੋਵੈ॥ ਸੋਯੁਕਤਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਧਾਰੀਯੈ॥ ਪ੍ਰਥਮਪਰਮਾਤਮਾਤੋਂਮਨ
 ਉਪਜਿਆਹੈ॥ ਤਿਸਮਨਸੰਕਲਪਬਿਸਤਾਰਕਰਿਜਗਤਕੋਪ੍ਰਗ
 ਟਕੀਆਹੈ॥ ਜੈਸੇਅਕਸਾਬਿਖੇਨੀਲਤਾਭਾਸਤੀਹੈ॥ ਜਬਸੰਕ
 ਲਪਨਾਸਹੋਵੈ॥ ਤਬਹੀਜਗਤਕਾਨਾਸਹੋਵੈ॥ ਜੈਸੇਸਰਤਕਾਲ

ਬਿਖੇਕੁ ਹੀਨ ਕਾ ਅਭਾ ਵਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅਸੰਕਲਪ ਕਰਿ ਜਗਤ ਕਾ
ਅਭਾ ਵਹੋਤਾ ਹੈ ਸਰਬਾਰੁ ਦੇ ਯੋ ਬਿਖੇ ਅਨਾਇਕ ਚੈਤਨ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਤਾ ਹੈ ਦੋਹਰਾ ਜੇਗਾ ਬਾਸਿ ਸੁਖੇ ਪਯਾਪ੍ਰਕਾਸ ਜੇ ਉਤਪਤਿ ਜਾ
ਨਾ ਅਨਹੀ ਤੇ ਜਗਤ ਉਪਜਿਯੋ ਜਾਐ ਕੀਯੋ ਬਾਨਾ ॥੧॥ ਇਤਮਾ
ਹਾਰਾਇ ਏਏ ਖੋਪਾਯੇ ਉਤਪਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਸਮਾਪਤ ਸ੍ਰਾ
ਬਾਸਿ ਸ੍ਰੇਵਾ ਰਾਹੇਗਾ ਅਜੀਏ ਜਗਤ ਅਨਤੇ ਉਪਜਿਯਾ ਅਨਹੀ ਬਿ
ਖੇਇ ਸਤ ਹੈ ਐਰ ਜੋ ਚਿਤ ਰੇਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਕਿੰਤ ਉਪਰੰਗ ਸਾਥ
ਮੂਰਤਾ ਲਿਖਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਅਨਰੂਪੀ ਚਿਤ ਰੇਲਾ ਕੈ ਸਾਹੈ ਜੇ ਕਰ
ਤਾ ਬਿਨਾ ਅਰੁ ਰੰਗ ਬਿਨਾ ਅਰੁ ਭਿੱਤ ਬਿਨਾ ਚਿਦਾ ਕਾ ਸਾ ਬਿਖੇ
ਜਗਤ ਰੂਪੀ ਮੂਰਤਾਂ ਕਲਪਤਾ ਹੈ ਰਚਤਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਸਾ

ਛੀ ਨਿਰਮਲ ਚੇਤਨ ਸਾਮਾਨ ਸੰਤ ਰੂਪਾਇ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੇਦ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ
 ਹਿਤ ਹੈ ॥ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਜਗਤ ਐਸੇ ਰਾਸ ਤਾਹੈ ਜੈ ਸੇਦਗ ਪਟਾ ਬਿਖੇ ਪੁ
 ਤਿ ਬਿਬਭਾ ਸੇਵਾ ਸਤ ਵੇਤੋ ਨ ਕਰਨ ਪੈ ॥ ਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਬਹਾ ਆ ਬਿਖੇ ਆਭਾ
 ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਏਕ ਬਹਮ ਚੈਤਨ ਆਕਾਸ ਸਰਬਾ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਾਹੈ ॥ ਅਨਕੀ
 ਚੰਚਲਤਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਯਤਨ ਸੇ ॥ ਹੀ ਭਾਵਨਾ ਕਰੇ ॥ ਜੈ ਸੇਂਦੀ ਰ
 ਪਾ ਸਿਲਾ ਪਗ ਅਨੇ ਕਰੇ ਖਾਹੇ ਤੀਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਬਹਮਾ ਬਿਖੇ ਜਗਤ ਦੇਖੇ
 ਇਹ ਬਾਤੁ ਸਤ ਮਾਨ ਲੀ ॥ ਐਰ ਕੋ ਉਜਗਤ ਕਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀ ॥ ਤਾ ਤੋਂ
 ਕਾਰਨਾ ਬਿਨਾ ਕਰਨ ਭੀ ਅਸੰਤ ਹੈ ॥ ਉਪ ਜਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ॥ ਸਭ ਬਹ
 ਮ ਕਾ ਬਿਸਤਾਰ ਹੈ ॥ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਜਗਤ ਆਭਾ ਸਮਾ ਤ੍ਰਹੈ ॥ ਤਿਸਾ ਪਾਰਿ
 ਤੁਣ ਕੋ ਏਕਾਇਤ ਹਾਂਸ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੁਲੇ ਤੋਂ ਉਪ ਜੋ ਬਿਨਾ ਜਗ

ਤਾਚਿਤਾਬਿਖੋਨਿਸਚੇਕਾਰਿਜਾਨੇਗਾਅੰ ਦਾਚਲਪਰਬਤਕੋਬਿਖਰਪ
ਗਭਿਗਰਖੀਸਰਏਕਕਾਲਮੋਮੋਰਤਪਸਿਆਕਰਤਾਬਾਅਰੁਤਿਸਕੀ
ਸੇਵਾਸੁੰਕ੍ਰਜੇਮਹਾਂਮਾਤਿਅਰੁਤੇਜਵਾਨਚੰਦ੍ਰਮਾਵਤਾਜਿਸਕਾਮੁਖਅਰੁਪ
ਕਾਸਵਾਨਸਰੀਰਹੈਸੋਕਰਤਾਰੁਪਾਜਹਾਂਬਹੁਤਫੂਲਹੈਂਤਿਸਸੁਕ੍ਰਪਰ
ਮਪਦਬਹਮਪਦਜਾਨਿਆਨਬਾਬਿਦਿਆਮਰੁਆਵਿਦਿਆਕੇਮਧ
ਰਾਵਬਾਜੈਸੋਬਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਕਾਸ੍ਵਰਗਭੋਜਿਆਤਿਸੰਕਰਾਜਾਚੰਡਾਲਏ
ਵਤਿਓਸ੍ਵਰਗਤੋਰੀਤ੍ਰਾਇਦੀਆਸੋਪ੍ਰਬਵੀਅਰੁਸ੍ਵਰਗਕੇਮੰਧਤਾਵ
ਬਿਖੇਰਹਾਂਤੈਸੋਸੁੰਕ੍ਰਾਬਿਦਿਆਆਵਿਦਿਆਕੇਮੰਧਾਬਿਖੋਦ੍ਰਿਸ੍ਟਰਾਖਤਾ
ਬਾਊਹਾਂਭ੍ਰਿਗੁਖੀਸ੍ਵਰਸਾਮਾਪਲਗਾਇਬੈਠੇਤਬਸੁੰਕ੍ਰਭੀਕਪੁੰਜਾ
ਇਬੈਠੇਏਕਾਂਤਠੇਰਕੋਦੇਖਕਾਰਿਪੁਸੰਨਰੁਪਾਤਹਾਏਕਾਪਛਰਾ

ਸੁੰਦਰਾ ਆਕਾਸ ਕੋਚਲੀ ਜਾਤੀ ਦਿਸੁ ਆਈ ਫੂਲੋ ਕੀ ਆਮਾ ਲਾਪ
 ਹਿਰੇ ਹੂਈ ਅਰੁ ਮੰਦ ਪਵਨ ਚਲਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਕੰਚਨ ਵਤਾਸ ਤਨ ਹੈ
 ਜਿਸ ਕੋ ਆਸੀ ਉਸਤੀ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰ ਕੇ ਮਨਾ ਬਿਖੇ ਚੰਦਲਤਾ ਉਪ
 ਜੀ ਤਥਾ ਅਪਨੇ ਮਨਾ ਬਿਖੇ ਬਿਚਾਰਤ ਭਯਾ ਸੋ ਇਹ ਸੁੰਦਰੀ ਆਕਾਸ
 ਬਿਖੇ ਰਹਤੀ ਹੈ ਬਹੁ ਡਾਓਰ ਠੋਰ ਤੇ ਨੇੜੋ ਕੇ ਮੁਦ ਕਰਿ ਮਨ ਲਗਾਇ
 ਬੈਠਾ ਜੋ ਇਹ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਪਾਸ ਅਪਛਰਾ ਬੈਠੀ ਹੈ ਮੈਂ ਭੀ ਸੁਰਗ ਬਿਖੇ
 ਯਾਹੋ ਅਰੁ ਚੰਦਲ ਸੁੰਦਰ ਦੇਵੀ ਯੋ ਕੇ ਸਾਹੁ ਹੈ ਇਹ ਅਪਛਰਾ ਭੀ ਬੈ
 ਠੀ ਹੈ ਕਾਮ ਕੀ ਮਾਤੀ ਹਸਤੀ ਕੀ ਨਾਈ ਚਲਤੀ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਬੇਲੀ ਅੰ
 ਬਨਾ ਬਿਛ ਮੋਰਹਤੀ ਆਹੈ ਤੈ ਸੇ ਅਪਛਰਾ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸੇਵਤੀ ਆਹੈ
 ਇਹ ਸੁਰ ਪਤਈ ਹਾਂ ਬੈਠਾ ਹੈ ਸਭਾ ਬਿਖੇ ਮੋਰ ਦੇਵਾ ਤਿਓ ਕੇ ਸੰਬੁਹ

ਪੰਨਾ ਅਨੰਦ ਸਰਾਬ ਹਮਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ॥ ਐ ਜਾ ਇਕ ਰਿਸੀ ਸਾ ਨਿਵਾਣੀ ॥ ਹੋਰ
ਮਤੀ ਐ ਸੇ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਾਇ ਦੁਕ੍ਰੇ ਜਾਇ ਪਦਾ ਮਕੀਆ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਸੁਕ੍ਰੇ ਪਦਾ ਮਕੀਆ ॥ ਭ੍ਰਿਗ ਕੀਨ ਆਈ ਜਾਣ ਕਰਿਆ ਦਰਸੈ ਬੈਠਾ
ਆਮਰੁ ਸੁਕ੍ਰੇ ਪੁਜ ਕਰਿ ਪੁਸੰਤ ਕੀਆ ॥ ਪੁਸੰਤਾ ਸਾਹਿਤ ਦੇਵਤਿ ਓ
ਬਿਖੇ ਬਿਚਰਣੇ ਲਾਗਾ ॥ ਬਹੁਤ ਉਸਾ ਮਿਗਨੈ ਨੀਅਪਛਾ ਕੋ ਦੇਖਤ
ਭੁਆਮਰੁ ਤਹਾਂ ਸੁਕ੍ਰੇ ਦੇਖ ਕਰਿ ਉਹ ਸੁੰਦਰੀ ਮੋਹਤ ਭਾਈ ॥ ਪੁਸੰਤ
ਤਾ ਕਰਿ ਕਾਮ ਕਾ ਬਲ ਦੇਨੈ ਕੋ ਭੁਆਮਰੁ ਪਰਸ ਪਰਪੀਤ ਬਢੀ ॥ ਜੈਸੇ
ਪਾਤਸਾਏ ਕਾਮਲਾ ਅਰੁ ਸੁਰਜਾ ॥ ਤਬ ਸੁਕ੍ਰੇ ਮਨ ਬਿਖੇ ਉਤਸਾਹ ਭੁਆ
ਅਰੁ ਮਨ ਬਿਖੇ ਅੰਧੇਰੇ ਕੀ ਚਾਹ ਕਰੀ ॥ ਤਬ ਦਸੋ ਦਿਸਾ ਬਿਖੇ ਅੰਧ ਕਾਰ
ਹੋਗਾ ॥ ਜਹਾਂ ਕਾ ਲੋਕ ਸਭ ਸੋਇ ਰਹੇ ॥ ਤਬ ਅਪਛਰਾ ਸੁਕ੍ਰ ਪਾਸ

ਆਈ ਕਲਪਾ ਬਿਛੋਕੇ ਕੁੰਜੋ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਦੋਨੋ ਸੁਖ ਭੋਗ ਲੇਣਾ
 ਗੋ॥ ਜੋ ਬਿਲਾਸ ਸੁੰਕ੍ਰਮ ਨਾ ਬਿਖੇ ਚਾਹਤਾ ਬਾ॥ ਸੋ ਤਿਸੀ ਖਿਲ ਬਿਖੇ
 ਪਾਪਾ ਜਬ ਦੇਵਾ ਤੇ॥ ਆਉ ਸਕੋ ਮਿਲੀ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਤੇ ਸੁਖ ਕੋ ਭੋਗ
 ਲੇਣਾ ਗੋ॥ ਆਠ ਵਾਰ ਚਾਰੇ ਰੁਗ ਬੀਤ ਗਏ ਉਨ ਕੋ ਮਿਲੇ ਰਹੇ॥
 ਤਬ ਪੁੰਨ ਖੀਟਾ ਬੁਏ ਤਬਾ ਪਿਬਵੀ ਪਗਗਿ ਕ੍ਰਿਤਾ ਜਬਾ ਗਿ ਕ੍ਰਿਤਾ
 ਬਜੀ ਵਚੰਦੁ ਮਾਕੀ ਜੇਤਾ ਬਿਖੇ ਸਮਾਨਾ ਉਜਲ ਜਲ ਹੋਇ ਕਰਿ ਕੈਸੀ
 ਤਤਾ ਸੋ ਅੰਨਾ ਆਇ ਭੁਯਾ॥ ਸੋ ਅੰਨਾ ਅਪਦੀ ਨਗਰੀ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜ ਨੇ ਪਕਾ
 ਯਾ॥ ਸੋ ਬਿੰਦੁ ਸਾਰ ਨਾਮ ਦੇ ਸਾ ਬਿਖੇ ਰਹਤਾ ਬਾ॥ ਤਿਸ ਜੋ ਪੁਨੀਤ
 ਸੁਰੇਸ ਅੰਨ ਸਾ ਬਖਾ ਯਾ॥ ਤਬ ਬੀਰ ਜਰੂ ਪਹੋਇ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕੀ॥ ਏਸ ਤ੍ਰਿ
 ਕੇ ਗਰਭਾ ਬਿਖੇ ਆਯਾ॥ ਤਬ ਸੁੰਕ੍ਰ ਕੋ ਉਨ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰਿ ਮੁਨ ਭਵ ਭੂਲ

ਗਿਆਬਾਬਹੁਤਬਡੈਤਪਾਬਿਖੇਮਨਕੋਜੋਫੋਆਏਕਮਨੰਤਰਪਰਜੰਤ
ਸੁਰਤਪਕੀਆਬਹੁਤਾਤਿਸਤੇਮਿਰੀਕੇਸੰਜੋਗਕਾਰਿਪੁਰਉਤਪਾਤਿ
ਗਿਆਬਹੁਤਬਡੈਤਪਾਬਿਖੇਮਨਕੋਜੋਫੋਆਏਕਮਨੰਤਰਪਰਜੰਤ
ਪੁਰਸਾਬਮੇਹਬਧਾਯਾਤਿਸਕੇਨਿਮਿਤਿਚਿੰਤਾਕਰਦੇਲਾਗਾਮੇਰੇਪੁ
ਰਕੋਪਨਬਹੁਤਹੋਵੈਬਡੀਆਰਬਲਾਹੋਵੈਗੁਣਬਹੁਤਹੋਵੈਗਾਤਿ
ਨਾਇਹੀਬਿਚਾਰਕਰਤੋਤਪਰੀਤਕੋਰਿਆਗਦੀਆਮੇਰਧਰਮਕੀਚਿ
ਤਵਨਾਤਿਆਗਦਈਸੁਤਕੇਭੋਗਾਨਿਮਿਤਿਚਿੰਤਵਤੋਆਰਬਲਾਕੀ
ਖੀਰਖੋਗਈਤਬਮਿਤਰੂਪੀਸਰਪਨੇਗਾਸਲੀਆਭੋਰੀਕੀਆਸਾ
ਇਨਾਕਰਤੋਜੋਮਿਤਕਰਯਾਇਸਕਾਰਣਤੋਮਦੁਨਾਮਾਰਾਜਾਕੇਰਿਹ
ਬਿਖੇਉਤਪਾਤਿਭਯਾਤਹਾਂਬਹੁਤਪਕਾਰਰਾਜਕੀਆਮੇਰਾਮਨੇਕ

ਜਨਮ ਉਸ ਪਾਏ ਬਹੁਤ ਗੰਗਾ ਕੇ ਤੀਰਤ ਪਾਈ ਕਾਪੁਤੁ ਭਾਗਾ ਅਰੁ
 ਪਥਾਮ ਦੇਹ ਭ੍ਰਿਗਸੁਤ ਕੀ ਜੇਥੀ ਸੋ ਮੇਘਾ ਅਰੁ ਧੁੰ ਪਕਰਿ ਕੈ ਜਰਜ
 ਰੀ ਭਾਵਹੋ ਗਈ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਭੂਮ ਸੋ ਪੈਥੈ ਭ੍ਰਿਗੁ ਭਾਗਾ ਅਰੁ ਉਹਾ
 ਸੁਮਰਾ ਗਏ ਖਾਆ ਦਿਕ ਤੇਂ ਰਹਿਤ ਪੁੰਨ ਪਵੀਨ ਥਾਇ ਸਕਾਰਣ ਤੇਂ
 ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਛੀ ਭੀ ਨ ਖਾਇ ਗਏ ਜਬਾ ਦਿਬ ਸਹ ਸੁਵਰ ਖਾ ਬਿਤੀ ਤਰੁ ਮ
 ਯਾ ਤਬ ਭ੍ਰਿਗਸੁ ਮਾਪ ਤੇਂ ਜਾਗੁ ਅਰੁ ਨਿਮਿਤ ਭਾਵਹੁ ਹਟੇ ਵਾਲਾ
 ਪੁਤਾ ਆਗੇ ਨ ਦੇਖਤ ਭੁਯਾ ਜੇ ਸੰਪੂਰਨ ਗੁਣਾ ਜੇ ਸਾਥਿ ਖੇ ਪਾਈ ਤੇਥੇ
 ਮਾਨੋ ਪੁੰਨ ਕੀ ਮੁਰਤ ਬਾ ਬਹੁਤ ਅਪਦੇ ਆਗੇ ਸੁਕੀ ਬਿਕਰਾ ਤੇ
 ਹਦੇਖ ਤਰੁ ਯਾ ਮਾਨੋ ਅਭਾਗ ਕੀ ਮੁਰਤ ਹੈ ਮਾਨੋ ਦਰਿ ਦੁਕੀ ਮੁਰ
 ਤ ਹੈ ਧੁਪ ਕੇ ਲਗੇ ਤੇਂ ਸੁਕੀ ਖਾਲ ਕੇ ਰੰਧੁ ਸੋ ਵਾਇ ਕਰਿ ਸਬ ਦਾਨਿ

ਕਸਤਾਰੈ॥ ਅਰੁ ਜਾਲੀ ਕੀ ਨਾਹੀ ਹੋ ਗਈ॥ ਛੇਦੋ ਬਿਖੇਰੰ ਰੂ ਬਿਸ
ਮਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਆਨੇ ਹਸਤੀ ਕੀ ਤੁਚਾ ਹੈ॥ ਤੁਬ ਭ੍ਰਿਗਾਰਿ ਖਉ ਠਕਾਰੀ ਬਿ
ਚਾਰ ਕਰਦੇ ਲਾਗਾ॥ ਜੋ ਕਾਲ ਮੇਰਾ ਪੁਤਾ ਮਾਰਿਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਕਾਲ ਉਪ
ਰਬਹੁ ਤਕੋ ਪਾ ਕੀਆ॥ ਮੇਰਾ ਸੁਤ ਸਮੇ ਬਿਨਾ ਕਿਉ ਮਾਰਿਆ ਹੈ॥ ਕਾਲ ਕੋ
ਸਾਪ ਦੇਵ ਦੇ ਲਾਗਾ॥ ਤਬ ਕਾਲ ਆਪਹੀ ਜਾਨੈ॥ ਜੋ ਮੁਖ ਕੋ ਸਾਖ
ਦੇਤਾ ਹੈ॥ ਬਹੁਤਾ ਆਪੀ ਭੂਤ ਕਸੂਰੁ ਪਥਨਾ॥ ਏਕਰਿ ਫਾਸੀ ਅਗੁਖ ਫਰਾ
ਹਾ ਬਾ ਬਿਖੇ ਪਾਰੇ॥ ਹੁਏ ਭ੍ਰਿਗ ਕੇ ਨਿਕਦਾ ਆ॥ ਯਾ ਕੁੰਡਲ ਅਰੁ ਕਵਚ ਕੋ ਪ
ਹੈ॥ ਖਟ ਮੁਖ ਅਰੁ ਖਟ ਭੁਜਾ ਸੁੰਦਰ ਹੈ॥ ਅਗੁ ਬਿਕਰਾਲ ਸੈ ਨਾ ਸੰਗੀ
ਕੋ ਪਸੰ ਜੁਗਤ ਗੰਭੀਰ॥ ਵਚਨ ਕਹਤਾ ਭਯਾ॥ ਯੋ ਭ੍ਰਿਗ ਤਮ ਬਹਮ
ਲੋ ਬਿਖੇ ਸੇਸੁ॥ ਆਪਾਰ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਤਰੇ॥ ਹਮ ਅਦਿਸ਼ ਕੇ ਪਾਲਣ

ਹਾਰੇ ਹੋਯਾ ਤੇ ਹਮ ਕੋ ਤੁਮ ਪੂਜਣੇ ਜੋਗ ਹੋਯਾ ਮੇਰ ਕਢੁ ਗੁਣ ਭਾਰੇ ਜਾ
 ਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਰੇ ਕ ਬੁਧਾ ਕਿਉਂ ਆਪਣਾ ਤਪ ਗਵਾਵਤਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਭ
 ਵਤੁ ਨਹੀਂ ਜਾਣਤਾ ਦੋਹਰਾ ਜਾਣਾ ਪਲੈ ਹੁਤਾ ਸਕੀ ਮੇਰੇ ਸਕੈ
 ਨ ਜਾਣਾ ਤੁਮੇਰੇ ਕਰ ਹੈ ਕਹਾ ਸਾਧਾ ਅਨਰਥ ਕਰਾਣਾ ਮੈਂ ਤੋਲੀ ਲਾ
 ਕਾ ਕਿ ਕੋਟ ਬਹਾਮਾਂ ਡੁਖਾਏ ਹੈਂ ਬਿਨੈ ਕੇ ਸੰਬੁਧ ਖਾਏ ਹੈਂ ਤੋਤੁਮਾ
 ਰੀ ਕਿਆ ਸਮਰਥਤਾ ਹੈ ਹਮ ਭੋਗੀ ਹੈਂ ਤੁਮ ਹਮਾ ਗਾਥੇ ਜਨ ਹੋਇਹ
 ਨੇਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਇਸੀ ਪਕਾਰ ਹੁਈ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਤੁੰਗਾ ਨਾ ਵਿਸੁ
 ਬਿਚਾਰ ਕਾਰਿ ਦੇਖੋ ਤਬ ਨ ਕੋ ਉਭੋਗਤਾ ਹੈ ਨ ਭੋਗ ਹੈ ਜੋ ਭ੍ਰਾਤਾ ਦਿ
 ਸੁਕਾਰਿ ਦੇਖੋ ਤੋ ਕਰਮੇ ਕਾਰਿ ਉਪਜਣਾ ਬਿਨਸਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੇ
 ਸੋ ਬ੍ਰਿਛਾ ਬਿਖੇਨੁ ਲਉ ਪਜਤੈ ਬਿਨਸਤੈ ਹੈਂ ਗਾਨ ਬਡਾਈਅ

ਰੁਪੀਰਜਕੋਧਾਰਾਉਪਜਲਾਬਿਨਸਲਾਦੋਨੋਮਾਰਗਅਵੰਸਕਾਰਿ
ਹੋਤਾਹੈ। ਤੂਕਿਉਮੇਹਕੋਅੰਧਚੋਇਕਰਿਗ੍ਰਿਹਲਾਕਰਤਾਹੈ। ਕਰਮੇ
ਕਾਫਲਾਅਵਸਹੋਤਾਹੈ। ਯਾਹਿਥਿਚਾਰਤੂੰਕਿਉਨਹੀਕਰਤਾਤੂੰਤੇਸ
ਰਬੰਗਹੈ। ਮੁਢੇਕੀਨਯਾਈਸਾਪਦੀਆਮੁਤਕੋਕਿਉਚਾਹਤਾਹੈ। ਆਚਿੰ
ਤਹੀਪੁਰਖਹੈ। ਅਰੁਚਿੰਤਹੀਜਗਤਕਕਰਤਾਹੈ। ਅਰੁਚਿੰਤਹੀਜੀਵੈ
ਥਿਖੇਜੀਵਹੈ। ਨਿਸਚੇਕਰਦੇਤੇਉਹੀਬੁਧਕਹੀਤਾਹੈ। ਜਬਆਰਿ
ਮਾਨਕਰਤਾਹੈਤਬਅਹੰਕਾਰਹੋਤਾਹੈ। ਜਬਤੂੰਸਮਾਧਾਥਿਖੇਲੀਨਭ
ਯਾਤਬਤੇਰਾਸੁਤਾਅਪਛਰਾਕਰਿਮੇਹਤਹੂਆਸੂਰਗਕੋਗਯਾਪੁ
ਬਾਮਸਰੀਰਾਅਪਹਾਤਿਆਗਦੀਆਤੁਹਾਜਾਇਕਰਿਥਿਸੁਚੀ
ਅਪਛਰਾਕੋਪਾਟਾਤਾਸੇਬਹੁਤਕਾਲਗਮਣਕੀਆਤਾਸੇਉ

ਹਾਤੋਂਗਿਛਕਾਰਿਬਹੁੜਦਸਾਰਨਦੇਸਾਬਿਖੇਬਾਧਮਣਕਾਜਨਮ
 ਲੀਆਬਹੁੜਉਹਾਤਿਆਰਕਾਰਿਕੈਸਾਲਪੁਰਾਬਿਖੇਰਾਜਾਭੁ
 ਯਾਬਹੁੜਅਟਵੀਬਿਖੇਬਾਂਤਰਹੂਆਬਹੁੜਗੰਗਾਕੇਤਟਪ
 ਰਹੰਸਰੁਯਾਬਹੁੜਸੂਰਜਬੰਸਾਬਿਖੇਰਾਜਾਭੁਯਾਬਹੁੜਸਾ
 ਲਦੇਸਾਬਿਖੇਆਚਾਰਜਭੁਯਾਬਹੁੜਏਕਕਲਪਕੇਅੰਤਮੋਖਿ
 ਦਿਆਪਰਹੂਆਬਹੁੜਸਾਂਸਤਨਗਰਬਿਖੇਕਿਰਤਰੁਯਾਬ
 ਹੁੜਪਾਸਕੋਦੇਖਤਾਮੁਆਜੰਗਲਕਾਹਰਨਭੁਯਾਬਹੁੜਤਾ
 ਲਤਲਦੇਸਾਬਿਖੇਸਰਪਭੁਯਾਬਹੁੜਤਮਾਲਾਬਿਛਕਾਕੁਰ
 ਕਟਭੁਯਾਅਨੇਕਬਾਸਾਕਾਰਿਬਹੁੜਜਨਮਲੀਏਅਬਬਾਸੁ
 ਦੇਵਨਾਮਬਾਹਮਲਕਾਜਨਮਪਾਯਾਰੈਅਬਗੰਗਾਕੇਤਟਪਰ

ਪੀਰਜਵਾਨਤਪਸਿਆਕਰਤਾਹੈ॥ ਆਲਾਹਾਬਾਬਿਖੇਲੇਕਾਰਿ
ਪਕਰਤਾਹੈ॥ ਸਰਬਾਇੰਦੀਆਂਵਸਕੀਆਂਹੈ॥ ਆਨਸੈਵਰਖਬਿਸੇ
ਖਕਾਰਿਤਪਸਿਆਕਰੀਹੈ॥ ਸੋਸਰਬਅਨਕਾਰੁਮਹੈ॥ ਜੈਦੇਖਲੇਕ
ਇਛਾਹੋਵੈ॥ ਤਬਗੁਮਾਨਾਦ੍ਰਿਸੁਕਾਰਿਦੇਖਲੇਵੈ॥ ਬਾਸਿਸ੍ਰਵਾਚਾ॥
ਹੋਰਾਮਜੀਜਬਕਾਲਭਗਵਾਨਐਸੇਕਹਾ॥ ਤਬਾਭ੍ਰਿਗਮਨਾਬਿਖੇ
ਚਿੰਤਾਕਰਭੁਭੁਯਾ॥ ਜਬਗੁਮਾਨਾਦ੍ਰਿਸੁਪਕਾਸੀ॥ ਤਬਪੁਤ੍ਰਕੀ
ਰੀਤਸਭਭੁਸਾਆਈ॥ ਤਬਾਭ੍ਰਿਗਕਾਮਨਸਨੇਹਕਰਿਪੁਤ੍ਰਸੋਹੋਇ
ਕਾਰਿਬਹੁਤਦੇਹਾਬਿਖੇਆਯਾ॥ ਅਸਚਰਜਮਾਨਹੋਇਕਰਿਕਾਲ
ਸੋਕਹਤਭੁਯਾ॥ ਹੋਰੁਗਵਨਤੁਮਜਗਤਕੇਈਸ੍ਵਰਹੋ॥ ਅਰੁਹਮ
ਬਾਲਕਮਲਨਾਮਗੁਮਾਨੀਹੈ॥ ਤੁਮਸਚਖਿਓਮੁਨੋਕੀਬੁਧਾਨਿਰ

ਮਲਹੋ। ਤੀਨੋ ਕਾਲੋ ਕੀ ਸਕਲ ਜਾਨ ਤੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਅਜੀਜ ਬਾਇਸਪ
 ਕਾਰਿਗ ਕਹਾ। ਤਬ ਕਾਲਾ ਭੁਗ ਕਹਾ। ਬਗਹਲ ਕੀਆਆਹੁ
 ਦੇਨੇ ਮੰਦਾ ਚਲ ਤੇ ਚਲੇ। ਏਕ ਖਿਲਾਥਿ ਖੇਗਾਗਾ ਕੇਤੀ ਰਪਰਾ
 ਏਪਾਪਤ ਹੁਏ। ਤਬ ਭੁਗਾ ਅਪਣੇ ਪੁਤ ਕੋਗ ਭੀਰਤ ਪਸਿਆ ਕਰ
 ਤਾ ਦੇਖਾ। ਅਨ ਰੂਪੀ ਮੁਗਾ ਅਗੁਇੰਦ੍ਰੀਆ ਸਰੁਜੀ ਤੀਆਂ ਹੋ। ਕਾ
 ਲਕਹਾ ਹੋਰਿਖਾ ਅਪਨੇ ਸੁਤ ਕੋਰ ਲੀਪ ਕਾਰ ਦੇਖੋ। ਅਗੁ ਸੁਕੁਤੀ ਸ
 ਆਪਿ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਜਾਗਾ। ਨੇੜ ਖੋਲ ਕਾਰਿ ਦੇਖਣੇ ਲਾਗਾ। ਆਸ
 ਨ ਤੇ ਉਠ ਬੈਠਾ। ਦੇਨੇ ਕੇ ਚਰਨੇ ਕੇਨਾ ਸਕਾਰ ਕੀਆਆਪ ਸਮੇ
 ਕੁਸਲਾ ਪੁਛਿਆ। ਬਹੁਤ ਤੀਨੇ ਏਕਾ ਸਿਲਾ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ। ਤ
 ਹਾਂ ਗਾਗਾ ਜੀ ਕੇਤੀ ਰਪਰ ਸੁਕੁ ਬੋਲਤ ਰੁਯਾ। ਹੋਪੁ ਭੋਤੁ ਆਰੇਦ

ਸਨਕਾਰੀਮੈਂਬਹੁਤਸੁਖਪਾਯਾਸੋਸੁਖਸਾਸਤਾਬਿਦਿਆਕੇਗਮਨ
ਕਾਰਿਅਰਤਪਸਾਕਾਰਿਨਾਹੀਪਾਈਤਾਅਰੁਮੇਹਨਹੀਮਿਦਿਆ
ਸੋਤੁਆਰੇਦਸਨਕਾਰਿਦੂਰਭਯਾਹੈਜੇਸੁਖਾਅੰਮਿਤਕੀਵਰਖਾ
ਕਾਰਿਭੀਨਹੀਪਾਈਤਾਸੋਮਹੰਤੋਕੇਦਰਸਨਕਾਰਿਪਾਈਤਾਹੈ
ਈਹਾਂਜੇਤੁਆਰੇਚਰਨਆਏਹੈਂਆਨੇਪ੍ਰਥਵੀਕੋਭੀਪਾਵਨਕੀ
ਆਹੈਹੇਸੁਰਜਚੰਦਰੂਪਤੇਜਾਈਤੁਮਕੋਨਹੋਹੇਗਮਜੀਜਬ
ਐਸੇਸੁਕ੍ਰਕਹਾਤਬਾਭ੍ਰਿਗਕਹਾਹੇਸਾਧਤੁਆਪਕੋਸਿਮਰਨਕ
ਰਜੇਤੂੰਕੋਨਹੈਅਬਤੇਜਾਗਾਹੈਅਬਐਸੇਭ੍ਰਿਗਕਹਾਤਬ
ਸੁਕ੍ਰਜਨਮਾਂਤਰਕੋਸਿਮਰਲਾਕਰਲੇਲਾਗਾਏਕਮਹੁਰਤਕੇ
ਧਨਕਰਲੇਕਰਸਭੁਅਪਣੇਚਰਿਤ੍ਰਤਾਸਾਏਾਬਹੁਤ

ਅਸਚਰਜ ਕੇ ਪਾਪ ਤਰੁ ਯਾ ਚਿੰਤਾ ਆਨ ਦਸੈ ਪੁਰਣਾ ਭਯਾ ਤ
 ਬਾਪਿਤਾ ਕੋ ਕਹਾ ਜੋ ਪਿਤਾ ਭ੍ਰਮਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਿ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਕਛੁ ਕਭਾ
 ਸਾ ਆਵਤਾ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਹੀ ਕਰਿ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ ਪ੍ਰਾਵਿਰਤ ਹੋਤੀ ਹੈ
 ਜੋ ਕਛੁ ਜਾਨ ਦੇ ਜੋ ਗਥਾ ਸੋ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖ ਦੇ ਜੋ ਗਥਾ
 ਸੋ ਦੇਖਾ ਹੈ ਬਹੁ ਤੇ ਦਿਨੇ ਤੇ ਅਬ ਬਿਸਮਾ ਪਾਯਾ ਹੈ ਚਲੋ ਅਬ
 ਮੰਦ੍ਰਾ ਚਲ ਕੋ ਜਾਈਯੋ ਦੇਹ ਕਾ ਕੋ ਤੁਕ ਦੇਖੀਯੋ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਨ
 ਏਸੁ ਹੈ ਨ ਕਛੁ ਆਨਿ ਸੁ ਹੈ ਨ ਗਾਹੈ ਨ ਦੇਖੈ ਹੈ ਜੇਹਾ ਮਜੀ
 ਮੈ ਸੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਗੰਗਾ ਤੇ ਮੰਦ੍ਰਾ ਚਲ ਕੋ ਆਏ ਸੁੰਕੁ ਪੁਰਬ
 ਦੇਹ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਪਿਤਾ ਸੋ ਬੋਲਤ ਭੁਯਾ ਜੋ ਪਿਤਾ ਇਹ ਮੇਰੀ
 ਦੇਹ ਬਹੁ ਤੇ ਭੋਗ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤੁਮੈ ਪੈ ਖੀਬੀ ਸੋ ਦੇਖੋ ਅਬ ਕੀ

ਤਕਕਾਇਥਾਨਹੈ॥ ਸਰਬਕਲਪਨਾਕੋਤਿਆਗਕਰਿਸੁਖੀਭਈ
ਹੈ॥ ਆਸਾਰੂਪੀਜੂਗਅਰੁਮੋਹਕੋਮਨਤੋਂਬ੍ਰਿਆਗਾਦੀਆਹੈ॥ ਤਾਂਤੇ
ਸੇਈਬੁਧਵੰਤਸੁਖੀਭਈਹੈ॥ ਜਿਨੈਚਿੰਤਕੋਬਿਕਾਰਜੀਤੈਹੈ॥
ਚਿੰਤਕੋਜੀਤੈਬਿਨਾਦੁਖਹੋਤੈਹੈ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਜਬਸੁਕ੍ਰਮੈਸੇਕਹਾ
ਤਬਕੋਮਲਬਾਣੀਕਰਿਕਾਲਕਹਾ॥ ਹੇਸਾਪਜੈਸੇਗਾਜਨਗਰੀ
ਬਿਖੇਪਵੇਸਕਰਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਤੁਮਦੇਹਾਬਿਖੇਪਵੇਸਕਰੋ॥ ਏਸਸਰੀ
ਰਕੋਧਾਰਕਰਿਅਸੁਰੋਕੀਪਹੁਤਾਈਕਰੋ॥ ਤੁਮਦੇਨੋਕਕਾਇਆਹੁ
ਹੈ॥ ਅਥਹਾਮਾਪਦੇਬਾਛਤਾਇਥਾਨਕੋਜਾਤੈਹੈ॥ ਐਸੇਕਹਿਕਰਿ
ਕਾਲਭੁਗਵਾਨਾਅੰਤਰਧਾਨਹੋਗਏ॥ ਤਬਸੁਕ੍ਰਗੰਗਾਦ੍ਵਿਜਕਾ
ਭਾਵਤਿਆਗਕਰਿਆਪਨੇਕਰਮੋਕੇਬਾਸਿਤੋਂਉਸੀਦੇਹਾਬਿਖੇ

ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਆ ਤਬਾ ਰਿਗ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਸਨੇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਕਰਿ ਕੰਮੰਡ
 ਲ ਤੇਜ ਲਪੀਆ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨ ਸੋਆ ਰਿਖੇ ਕ ਕੀਆ ਤਬ ਕੋ ਮਲ
 ਮਨੁ ਖਸਰੀ ਗਬਿਰ ਜਤ ਰੁਪਾ ਪਾਟੋ ਸੰਜੁਗਤ ਸੁੰਕੁ ਉਠ ਬੈਠ
 ਪਤਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪਰਸ ਕਰਿ ਸੁਖੀ ਰੁਪਾ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਦੋ ਨ ਮਨ ਕੇ ਬਿ
 ਲਾਸਾ ਤਿਸਾ ਗਕਾਰਿ ਮਾਨੰਦ ਸੋ ਪੁਰਨ ਇਸਤ ਰੁਏ ਜੈ ਸੇਤ ਰੰਗ ਤੇ
 ਗਹਿਤ ਸਮੁਦ੍ਰਾਇ ਸਾ ਬਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਹੇਰਾ ਮਜੀ ਇਹ ਰਿਗ ਸੁਤ ਕੀ ਕ
 ਬਾਤੁ ਤੁ ਕੋ ਕਹੀ ਹੈ ਇਸ ਕੋ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਪਾਰਿ ਕਾਰਿ ਜੋਇ ਛਾਹੈ
 ਸੋ ਕਰੋ ਦੋਹਰਾ ਜੋਗ ਬਾਸਿ ਸੁਖੇ ਪਾਯਾ ਰਿਗ ਸੁਤ ਕੋ ਉਪਾਨ
 ਮਨ ਮੋਇ ਸਤ ਜਗਤ ਰੂਪ ਮਾਮੋ ਕੀ ਯੋ ਬਾਖਾਨਾ ॥੧॥ ਬਾਸਿ ਸੁ
 ਵਰਾ ਹੇਰਾ ਮਜੀ ਜੋ ਪੁਰਖ ਮਨੇ ਕਾ ਚਿੰਤਾ ਕੀ ਮਾ ਬਿਤੀ ਸੰਕਲਪ

ਕੋਤਿਆਗਕਾਰੀਨਿਤਾਬਿਬੇਕਕੋਪਾਰਤੇਹੈਂਆਤਮਾਹੀਸੋਪੀਤਰਾ
ਖਤੇਹੈਂਅਰੁਸਰਬਓਰਤੇਦ੍ਰਿਸ਼ਾਹੀਦੇਖਤੇਹੈਂਅਦ੍ਰਿਸ਼ਾਬਿਨਕਛੁ
ਔਰਨਹੀਦੇਖਤੇਅਰੁਪਰਮਤੰਤੁਕੋਆਪਣਾਅੰਪ੍ਰਜਾਨਕਰਿਤਿਸੀ
ਬਿਖੇਸਦਾਜਗਤਹੈਂਅਰੁਦੋਨੋਲੋਕੋਬਿਖੇਬੈਰਾਗਾਪਾਰਤੇਹੈਂਜੇ
ਇਹਸੰਸਾਰਵਾਸਾਗੁਪੀਜਾਲਹੈਂਤਿਸਾਬਿਖੇਨਰੁਗੁਪੀਪਛੀਫ
ਸਿਆਦੁਖਪਾਵਤਾਹੈਂਜਬਬੈਰਾਗਾਗੁਪੀਦੂਹੇਕਾਰਿਵਾਸਾਗੁਪੀ
ਜਾਲਕਾਟੇਤਬਾਇਸਕੋਬਿਗਾਨਪਕਾਸੇਜੈਸੇਂਨਿਰਮਲੀਕੋ
ਪਾਇਕਾਰਿਜਲਾਨਿਰਮਲਹੋਤਾਹੈਂਤੈਸੇਂਜੀਵਕੋਪਰਸੰਨਤਾ
ਉਦੇਹੋਤੀਹੈਂਰਾਗਦ੍ਰੋਖਛੁਟਜਾਤੇਹੈਂਸੁਖਦੁਖਕਾਅਸੇਂਨਹੀ
ਹੋਤਾਤਬਾਮਨਮੋਹਦਸਾਤੰਛੁਟਤਾਹੈਂਜੈਸੇਂਸਿੰਘਪਿੰਜੂਤੈਂ

ਨਿਕਸਜਾਵੈਦੇਹਕੇਰੋਤੇਹੀਸੁਖਾਮਰੁਦੁਖਾਮਰੁਸੰਕਲਪਅਰੁ
 ਵਹੋਜਾਤੇਹੈਅਗੁਬਿਥੇਕਸੋਚਿਤਪੂਰਨਹੋਤਾਹੈਪੂਰਨਅਸੀ
 ਕੇਚੰਦ੍ਰਮਾਕੀਨੀਆਈਬਿਗਾਜਤਾਹੈਬਿਚਾਰਕਰਕੈਜੁਆਤੁ
 ਮਸੁਰੁਵਜਾਨੀਆਹੈਸੋਸਦਾਉਦੇਹੋਤਹੈਹੋਗਾਮਜੀਤਬਲਗਾਯ
 ਹਸੰਸਾਗਮਤੰਬਰਾਮੰਧਕਾਗਮਪਲੇਨਿਕਟਰਹਤਹੈਜਬਲ
 ਗਭੇਦਾਦਿਸੁਹੈਅਗੁਜਬਾਮਾਪਾਰਕੋਸਮਾਨਚੇਤਨਜੋਤ
 ਪਰਮਾਤਮਤੰਤੁਦੇਖਤਾਹੈਸਰਬਸਕਤਅਨੰਤਅਪਾਰਾਵੈਤ
 ਚੇਤਨਗੁਪਸਰਬਾਥਿਖੇਆਤਮਾਸਾਗਮੈਹੈਤਬਭੁਦਭਾਵ
 ਮਿਟਜਾਤਾਹੈਅਥਵਾਨਮੈਹੈਨਕੋਉਐਰਹੈਬਹਮਸਰਬਠੇ
 ਗਥਿਖੇਨਿਗਥਿਕਾਰਹੈਆਤਮਾਪਰਮਾਥਿਖੇਭੁਦਨਹੀਅੰ

ਸੇ ਜਾਨੈ ਮਹਾਂ ਬੁਧਵਾਨ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਜੇ ਵਸਤੁ ਆਗੈ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਤਨ
ਬਿਨਾ ਨੇਤ੍ਰਾ ਤਿਸ ਕੋ ਲਾਗਤੇ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਪੀਰ ਪੁਰਖ ਕੀ ਬੁਧ ਕਾਰ ਜੋ ਬਿ
ਖੇ ਲਾਗਤੀ ਹੈ ਸੇ ਵਾਸਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਮਨ ਹੈ ਜੇ ਪੁਰਖ ਭੋਗੈ ਕੋ ਭੋਗ
ਤਾ ਹੈ ਤਬ ਭੋਗੈ ਕੋ ਅਧੀਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜਬ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ਦੇਖਤ
ਹੈ ਤਬ ਦੀਨ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜੈ ਸੇ ਕੋ ਉਚੈ ਰਕੋ ਅਪਦਾ ਗ੍ਰਿਹ ਸੇ ਪੈ ਜੇ
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਕਾਰਖ ਕਹੋ ਤਬ ਉਹ ਚੋਰ ਉਸ ਕੀ ਚੋਰੀ ਤਿਆਗ ਕਰਿ
ਮਿੰਡ ਭਾਵਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਜਬ ਸਰਬ ਕੋ ਆਤਮਾ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਤਬ ਇ
ਸਕਾ ਦੇਖੀ ਕੋ ਉਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜੈ ਸੇ ਨਗਰ ਬਿਖੇ ਮੇਲੇ ਕੇ ਵਿਵਾਹ ਕੇ ਲੇ
ਕਾ ਮਾਰਗ ਸੋ ਚਲੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ਅਰਗ ਬਿਖੇ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਦੇਖੀ ਤੇ ਹੈ
ਤਿਨੋ ਬਿਖੇ ਚਿੰਤ ਕੋ ਨਹੀ ਲਗਾਵਤਾ ਤੈ ਸੇ ਗ੍ਰਾਨ ਵਾਨ ਕੁੰਗ ਸੰ

ਪਦਾਥਿਖਾਚੰਤਕੋਨਹੀਯਗਾਵਤੋ। ਜੇਪੁਰਖਾਮਨਕੋਨਿਗੁਰਕ
 ਰਤਾਹੈ। ਤਬਉਹਮਨਾਨਿਗੁਰਕੀਆਬੋਫੇਰੋਗੁਕਾਰਿਭੂ। ਝਿਪਤ
 ਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਬੰਧਨਪਾਇਕਾਰਿਗਾਜੇਕੋਵਸਕੀਆਗਾਬਹੁੜਏ
 ਕਗਾਮਕੋਪਾਇਕਰਛੀਆਨੰਦਮਾਨਹੋਤਾਹੈ। ਅਰੁਜੈਬੰਧਕਾਰਿ
 ਬਸਨਹੀਕੀਆਸੈਬਹੁਤਗਾਜਕੋਭੀਬੋਝਾਮਨਤਾਹੈ। ਤਾਤੇ
 ਮਨਕੇਜੀਤਲੇਤੋਂ। ਅਧਿਕਸੁਖਜਗਤਾਥਿਖੇਮੋਰਕੋਊਨਹੀ।
 ਹਾਥਸੋਹਾਥਾਮੀਰਕਾਰਿਅਰੁਦੰਤੇਸੇਦੰਤਚਛਾਇਕਾਰਿਅਪਨੇਮ
 ਨਕੋਜੀਤੋਂ। ਅਰੁਜੈਮਨਕੇਵਸਨਹੀਭਏ। ਅਰੁਮਨਕੋਅਪਲੇਵਸ
 ਕੀਆਹੈ। ਜਗਤਾਥਿਖੇਭਾਗਵਾਨਗੁਲੇਸੇਪੁਰਨਹੈ। ਹਿਦੈਰੁ
 ਪੀਥੁੜਾਥਿਖੇਮਨਰੂਪੀਸਰਪਆਸਾਰੂਪੀ। ਬਿਖਸੇਪੁਰਨਹੈ। ਜ

ਬਾਸਾ ਕੋਤਿ ਆਗ ਰਿਸਾ ਤ ਪੁਰਨ ਹੋਵੈ ਤ ਬਦ ਬੋਤ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ
ਆਸਾ ਰੂਪੀ ਬਿਖ ਕਰਿ ਮਹਾਨ ਰਕੁ ਰਿਦੁ ਪਾਪ ਕੋ ਪਾਪ ਤ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਅਗੁਇੰਦੀ ਅੰਕੇ ਵਸ ਪੜੈ ਆਪਣਾ ਅਪ ਬੈਰੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਬਾ ਚਿਤ
ਤੋਂ ਅਭਿਮਾਨ ਕੋਤਿ ਆਗੈ ਅਗੁਇੰਦੀ ਅੰਗੁ ਪੀਵੈ ਗੀ ਕੋ ਬਸ ਕਰੈ
ਤਬ ਭੋਗ ਵਾਸਾ ਖੀਲ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਹਿ ਮਰੁ ਤਿ ਬਿਖੇ ਕਮਲ
ਨੀਆਂ ਖੀਲ ਹੋ ਜਾਤੀਆਂ ਹੋਂ ਜਬ ਲਗ ਵਾਸਾ ਚਿਤ ਬਿਖੇ ਹੋਂ
ਤਬ ਲਗ ਅੰਧ ਕਾ ਗਬਿਖੇ ਬੈਤਾਲ ਹੈ ਜਬ ਆਤਮਾ ਅਭਿਮਾਸ
ਕਰਿ ਮਨ ਕੋ ਵਸ ਕਰੈ ਤਬ ਅੰਧ ਕਾ ਰਨ ਏਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਵਸ ਕੀਆ
ਮਨਾਇ ਸਕੇ ਬੰਛਤ ਕਾਰ ਜ ਕੋ ਸੇ ਵਕ ਕੀ ਨੀ ਜਾਈ ਸਿੰਧ ਕਰਤਾ
ਹੈ ਅਗੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੀ ਨੀ ਜਾਈ ਕਾਰ ਜ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਗੁਇੰਦੀ ਅੰਕੇ

ਸੁਰਮਾਰਗਾਬਿਖੇਵਰਤਾਵਤਾਹੈ॥ ਗੁਰੋਕੀਸਿਯਾਈਅਨੰਤਬਿ
 ਦਿਆਵੇਤਾਹੈ॥ ਪਾਤਿਬਤਾਇਸਤੀਕੀਨਾਈਪਸੰਨਕਰਤਾਹੈ॥
 ਪਿਤਾਕੀਨਾਈਪਾਵਿਤਕਰਤਾਹੈ॥ ਜੇਤਾਕਛੁਉਤਮਨਿਪਚਾਹੈ॥
 ਸੋਗੁਆਨੀਕੋਚਿੰਤਾਬਿਖੇਰੇਤਾਹੈ॥ ਜਬਸਾਸਤਕੀਦ੍ਰਿਸ਼ਅਰੁਅ
 ਪਨੀਬੁਧਕਾਰਿਭੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਾਭਿਚਾਰਤਾਹੈ॥ ਤਬਮਨਅਪਲੇਮ
 ਨਨਭਾਵਕੋਤਿਆਗਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਸੀਪ੍ਰੀਤਪਰਮਾਸਿੰਧਤਾਕੋ
 ਪਾਪਤਰੇਤਾਹੈ॥ ਦੇਹਰਾਸੁਦਿਨਸੁਛੁਸੁੰਦਰਸਜਲਦੇਖਨ
 ਲਾਇਕਗੰਮਾਨਿਜਗੁਲਜੁਤਹੀ॥ ਅਮੈਲਸੈਮਨਮਾਨਕਅਭਿ
 ਰਾਮ॥੧॥ ਹੇਰਾਅਜੀਇਹਮਨਾਨਿਰਮਲਉਜਲਮਾਇਕੀਸਿਯਾ
 ਈਹੈ॥ ਪਰੁਵਾਨਾਗੁਪੀਮਲਨਤਾਇਸਕੋਲਾਰੀਹੈ॥ ਜਬਬਿ

ਬੇਕਰੂਪੀ ਜਲ ਕਾਰਿ ਧੋਈ ਯੇਤ ਬਾਨਿਗਮ ਲਾਅਤ ਮਗੁਆਨ ਪ੍ਰਕਾ
ਸੇ ਤਾ ਤੇ ਪਗਮਾ ਬਿਬੇਕ ਸੁਪ ਬੁਧ ਸੋਗੁ ਹਲ ਕਰੀ ਯੋਗ ਏਦੀਆ
ਰੂਪੀ ਸਤ੍ਰੋਕੇ ਵਸ ਕਾਰਿ ਕੈਸ ਸਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੋਤ ਰੋਅ ਹਾਂ ਆਕ੍ਰਿਮਾਨ ਕੋ
ਤਿਆਗ ਕਾਰਿ ਪਗਮਾ ਪਦਾ ਬਿਖੇ ਇਸ ਬਤ ਹੋਵੀ ਯੋ। ਤਬ ਖਾਤੇ ਵ
ਵਹਾਗ ਬਿਖੇ ਕੁੀ ਬੰਧ ਮਾਨ ਨਹੋਵੈ। ਜੈਸੇ ਦਾ ਅਥਾ ਲਕਟ ਅਹੰਕਾ
ਰ ਤੇਗ ਹਿਤ ਬੋ। ਤੈਸੇ ਨਹੋਵੈ। ਜੈਸੇ ਕੁੀ ਮਭਾਸਾ ਦ੍ਰਿਟ ਬਿਬੇਕ ਕਾਰਿ ਅਹੰ
ਕਾਰ ਤੇਗ ਹਿਤ ਬੋ ਤੈਸੇ ਤੁਅਹੋਵੈ। ਹਾਮੇ ਵਾਚਾ ਹੇਕੁ ਗਵਨ ਦਾ ਮਥਾ
ਲਕਟ ਕੀ। ਇਸ ਬਤ ਕੋ ਨਬੀ। ਅਰੁ ਕੁੀ ਮਭਾਸਾ ਦ੍ਰਿਟ ਕੀ। ਇਸ ਬਤ ਕੋ
ਨਬੀ। ਅਸਾਰ ਰੂਪੀ ਤਾਪ ਕੋ ਨਿਵਰਤ ਅਰਬ ਸੋਮੁਤ ਕੋ ਕਹੋ। ਬਾਸਿ
ਏਵਾਚਾ ਹੇਗਾ ਮਜੀ ਦਾ ਮਥਾ ਲਕਟ ਕੀ ਭਾਂਤ ਅਰੁ ਕੁੀ ਮਭਾਸ

ਦਿਟਕੀ ਇਸਤਸੁਲਾਕਾਰਿ ਜੋਰੁ ਚੇਸੋ ਕਰੀ ਯੈ ਆਪਾਤਾਲ ਨਗਰੀ
 ਬਿਖੇ ਆਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸੰਪਤ ਸੋ ਪੂਰਨ ਏਕ ਸੰਬਰਨ ਮਦੈ ਤੋ ਕਾਰਾ ਜਾਬਾ
 ਤਿਸ ਕੇ ਸਾਬ ਬਹੁਤਾ ਅਸੁ ਰੋਕੀ ਸੈ ਨਾ ਦੇਵ ਤਿਓ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇਵ ਦੇਵਾਲ
 ਅਰੁ ਮਾਪਾ ਕਾ ਮਨੋ ਸਾਮੁ ਦੁਖਾ ਜਬ ਉਹ ਮਾਪਾ ਵੀ ਕਹੁੰ ਐਰ ਦੇ ਸਗ
 ਯਾ ਤਬ ਦੇਵ ਤਿਓ ਨੇ ਆਇ ਕਰਿ ਛਲਵਲ ਸੋ ਤਿਸ ਕੀ ਸੈ ਨਾ ਮਾਰ
 ਦਈ ਬਹੁਤ ਸੰਬਰ ਦੇਤੰ ਮੁੰਡ ਕਾ ਅਰੁ ਦੁਖ ਮਾਰੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਮੰਤ੍ਰ ਆ
 ਦਿਕ ਬੀਰ ਸੈ ਨਾ ਕੀਰ ਬਾਨਿ ਮਿਤਾਇ ਬਾਪ ਨ ਕੀ ਯੋ ਕੇ ਤੇ ਕੁ
 ਦਿਨ ਤੋਂ ਅਨੰਤ ਰਦੇਵ ਤਿਓ ਨੇ ਗਿਛਾਇ ਦੀ ਯੋ ਤਬ ਸੰਬਰ ਬਹੁ
 ਤ ਭੰਤ ਕੋ ਪਕਾਰਿ ਕੈ ਦੇਵ ਨਗਰ ਕੋ ਗਾਯਾ ਤਿਸ ਕੇ ਕੁਯਾ ਸੋ ਸਰ ਦੇ
 ਵ ਤੇ ਛਪਨ ਹੋ ਗਏ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਬਤ ਕੀ ਅੰਸ ਪਨ ਕੁੰਜਾ ਬਿਖੇ ਛਪ

ਰਹੇ ਸੁਨ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਬਿਖੇ ਵਹੈ ਤਪ ਪਤ ਭਯੋ ਤਬ ਪਲੈ
ਕੀਨ ਆਈ ਉਜਾੜ ਦੇਖੀ ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਤੁਛ ਦੇਵਤੇ ਪੁਕਾਰਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼
ਆਵੈ ਕਹੂੰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੀਆਂ ਆਇਸ਼ਵਰੀ ਆਰੁ ਦਨ ਕਰਤੀ ਆਂਗੁ
ਸੇ ਤਬ ਸੰਬਰ ਆਪਲੀ ਰੁਜਾਬ ਲਾ ਆਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਸੈ ਪੁਰਨ ਫਿਰਤਾਰ
ਹਾਲੋ ਕਪਾਲੋ ਕੇ ਨਗਰ ਜਲਾਇ ਕਰੇ ਬਹੁੜ ਆਪਲੇ ਗੀਹ ਬਿ
ਖੇ ਆਯਾ ਆਇਸ ਪੁਕਾਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਆਰੁ ਦੈਤੋਂ ਕਾ ਬੈਰਾਵੈ ਫੁਰਤਾਰ
ਤਬ ਸੁਰਗ ਕੋਢਾ ਡਿਕਾਰ ਦੇਵਤੇ ਦੂਰ ਗਏ ਤਬ ਸੰਬਰ ਗੀਹ ਬਿਖੇ
ਆਇਕਾਰਿ ਠੋਠ ਠੋਠਾ ਬਿਖੇ ਸੈ ਨਾਪਾਤਿ ਆਇਸ ਬਾਪਨ ਕੀਯੋ ਬਹੁ
ੜ ਦੇਵਤੇ ਆਏ ਆਇਸ ਕਿਸ ਪੁਕਾਰ ਜਤਨ ਕਾਰਿ ਕੈ ਸੈ ਨਾਪਾਤਿ ਆ
ਰਿਦੀਏ ਤਬ ਸੰਬਰ ਦੁਖ ਪਾਇਕਾਰਿ ਕ੍ਰੋਧ ਵਾਨ ਭੁਯਾ ਆਪਲੀ

ਮਾਯਾ ਕਾਰਿ ਤੀਨ ਦੇਤੁ ਮਾਯਾ ਬਲੀ ਭੈ ਕੋ ਦੇਵ ਦੇਵ ਲੇਵਾ ਲੈ ਉਪ ਜਾਏ ॥
 ਮਾਨੋ ਪੰਥੋ ਸਮੇਤ ਪਰਵਤ ਹੈਂ ॥ ਦਾਅ ਅਰੁ ਬਾਲਾ ਅਰੁ ਕਟਾਤਿ
 ਨ ਕਾਨਾ ਆਤਿ ਨ ਕੋਰਿ ਦੇਬਿ ਖੇਵਾ ਸੁਕ ਛੁਨ ਉਪ ਜੈ ॥ ਆਕੁ ਮਾ
 ਨ ਤੇਂ ਗਹਿਤ ਮਾਰ ਲੇਹੀ ਕੋ ਉਦੇ ਭੁਏ ॥ ਸਤ੍ਰੇ ਪਰਵੇਣੇ ॥ ਅਰੁ ਕੁਗ
 ਦੇ ਕੋ ਜਾ ਲੈਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀਤ ਹਾਰ ਕਛੁ ਆਜੇਹੀ ਨਹੀ ॥ ਸੈ ਸਾਕੇ
 ਆਗੈ ਹੋਇ ਕਰਿ ਜੁਪ ਕਰੈਂ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਸੰਬਰ ਪਰ ਸੰਨ ਭੁਯਾ
 ਅਰੁ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਲੇ ਲਾਗਾ ਜੋ ॥ ਇਨ ਕੋ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਭੁਲੀ ਬੁਰੀ
 ਵਾਸਾ ਕੋ ਉਨਹੀ ॥ ਜੰਦਾ ਪਿਦੇ ਵਤੈ ਮਾਰ ਲੇਆਵੈ ॥ ਤੋਭੀ ਇਨ ਕੋ
 ਪੀਠ ਦੇਵ ਲੇ ਕਾਗਾਨ ਨਹੀ ॥ ਐਸੇ ਨਿਸਚਾ ਕਰਿ ਕੋ ਅਪਨੀ ਸੈ
 ਨ ਕੇ ਅਗੋਂ ਕਰਿ ਕੈ ਕਹਾ ਜਾਇ ਕਰਿ ਦੇਵ ਤਿਓਂ ਕੋ ਆਗੈ ॥ ਤਬ ਧੂਰ

ਗਕੋਸਸਤਲੇਕੁਰਿਗਏ। ਭੁਯਾਨਕਸਬਦਕਰਤੇਜਾਵੈਂ। ਆ
 ਨੇਪਰਬਤਸਬਦਕਰਤੇਹੈਂ। ਤਿਨਕੇਆਗੇਦੇਵਤਿਓਂਕੇਸਬੁ
 ਹਕੁਜੋਤੇਬਾਹਗਨਿਕਸੇ। ਮਹਾਂਭੁਯਾਨਕਬਲਸੋਰਿਸਾਕਰਿ
 ਆਏ। ਨੇਪਰਬਤਚਲੇਆਵਤੇਹੈਂ। ਤਬਪਰਜੁਪਕਰਲੇ ਗਸਪ
 ਲਾਗੈਪੁਸ਼ਨਤਾਸਹਿਤਤਬਭੁਵਨਾਬਿਖੋਪਾਲੀਭੈਂਕੋਪਾਪਤ
 ਭਏ। ਜੇਸਮੈਬਿਨਾਪੁਲੈਆਈਹੈ। ਦੋਨੋਸੈਨਾਕੇਸਸਤਚਲੇ
 ਸੀਸਭੁਜਾਂਜਪਾਕਾਟੇਜਾਵੈਂ। ਰੁਪਰਕੀਧਾਰਚਲੈ। ਜੈਸੇਪੁ
 ਬਾਣੀਪਰਜਲਹੋਤਾਹੈ। ਅਰੁਛਪਨਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਦੇਵਤਿ
 ਓਕੀਸੈਨਾਛਪਨਹੋਗਈ। ਦਾਅਬਜਾਣਕਦਾਤਿਨਕੇਪੀਛੈ
 ਦੇਣੈ। ਜੈਸੇਈਧਨਕੇਕਮਾਛੇ। ਅਗਨੀਦੇਕਰੀਪੈ। ਜਾਤਨ

ਕਰਿਬਹੁਤਾਇਸਥਾਨਫੂਢਰਹੈ॥ ਪਰਦੇਵਤਿਓਕੋਕਹੁੰਨਪਾਯਾ॥
 ਬਹੁਤਕਾਲਗਹਿਯੋਰਬਹੁਤਪਾਤਾਲਾਬਿਖੇਆਏ॥ ਉਹਾਂਦੇਵ
 ਤੇਇਨਸੇਹਰਕਰਸੇਕਵਨਭਏ॥ ਤਬਬ੍ਰਹਮਾਕੀਅਰਧਨਾਬਿਖੇ
 ਏਸਥਤਭਏ॥ ਤਬਬ੍ਰਹਮਾਜੀਪਰਸੰਨਹੋਇਕਰਿਦਰਸਨਦੀ
 ਆਰਕਤਾਜਿਸਕਾਵਰਨਾਅਰੁਰਕਤਹੀ॥ ਅਸਲਾਤਿਸਕੋਦੇਖਕ
 ਰਿਦੇਵਤਿਓਪੁਟਾਅਕੀਆ॥ ਅਰੁਸਰਬਾਬਿੰਤੰਤਸੰਬਰਦੈਤਕਾ॥
 ਅਰੁਦਾਂਅਥਲਾਕਟਕੇਹੋਵਲੇਕਾਕਾ॥ ਤਬਬ੍ਰਹਮਾਜੀਬਿ
 ਚਾਰਕਰਿਕੈਪਰਸੰਨਤਾਸਾਹਿਤਦੇਵਤਿਓਕੋਉਤਰਦੀਆ॥ ਹੇ
 ਦੇਵਤਿਓਜਬਸਹਸ੍ਰਵਰਖਬੀਤੇਗਾ॥ ਤਬਤੁਅਸੰਬਰਕੋਜੀਤੇ
 ਹੋ॥ ਅਥਤੋਕਛਕਕਾਲਦਾਅੰਦਿਕਸੇਯੁੰਧਕਰੋਕਬਹੁੰਭਾਗ

ਜਾਵਹੁ ਕਬਹੂੰ ਬਹੁ ਫਾਸ ਨ ਮੁਖ ਜੋ ਵਹੁ ਆਇਸਾ ਆਰਿਆ ਸਕਰਿਉ
ਨ ਕੋ ਅਹੰਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੈ ਗਾ ਜੈ ਸੇ ਦਰਪਣ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿੰਬ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਸੇ ਅਹੰਕਾਰ ਕੇ ਉਪਜਦੇ ਤੇ ਬਹੁ ਫਾਸ ਨਾ ਕੋ
ਗਹਣ ਕਰੇ ਗੋ ਤਥਾ ਇਨ ਕੋ ਤੁਮ ਜੀ ਤੇ ਗੋ ਜੈ ਸੇ ਪੰਛੀ ਜਾਲ
ਬਿਖੇ ਫਸਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਤੁਮਾਰੇ ਵਸ ਜੋ ਵਹਿ ਗੋ ਜਗਤ ਬਿਖੇ ਜੁਵਾ
ਸਨਾ ਆਸਾ ਹੈ ਸੋ ਅਨੰਤ ਦੁਖੇ ਕਾਰੀ ਹਰੈ ਜੇ ਵਾਸਾ ਤੇ ਗਤ ਹੁਏ
ਹੈਂ ਤੇਈ ਸੁਖੀ ਹੈਂ ਜੇ ਵਾਸਾ ਰੂਪੀ ਰੰਜੁ ਸਾ ਬਬਾਂਧੇ ਹੈਂ ਸੋ ਜਗਤ
ਬਿਖੇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਫਿਰਤੇ ਹੈਂ ਦੁਖੀ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਜੇ ਵਾਸਾ ਛੁਟ ਜਾਵੈ ਤਿ
ਸੀ ਕੋ ਗਮਾਨੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਉਹੀ ਪੀਰ ਜਵਾਨ ਹੈਂ ਜੰਦ ਪਿਸ
ਰੀਰ ਕਾਰਿ ਬਡੇ ਭੀ ਹੈਂ ਅਰੁ ਤਿਸਾ ਸਾਹਿਤ ਹੈਂ ਸੇ ਬਾਂਧੇ ਹੁਏ ਹੈਂ ਜੈ

ਸੋ ਸਿੰਘ ਜਾਲਾ ਬਿਖੇ ਠਸਤਾਰੈ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਐਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀ
 ਦੇਵਤਿ ਓਕੇ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਅੰਤਰਾ ਆਨ ਹੋਗਾ ਆਤਿ ਸਕੇ ਵਚਨ
 ਸੁਣਿ ਕਰਾ ਅਪਣੇ ਇਸ ਬਾਨੈ ਕੇ ਦੇਵਤੇ ਗਏ ਨਗਾਰੇ ਬੈਰੀ ਬਾਜ
 ਟੇ ਲਾਗੇ ਆਨੈ ਪਲੈ ਕੇ ਮੇਧੇ ਕਸਬ ਦਹੋਤਾਰੈ ਦੇਵਤੇ ਅਰੁਣੇ
 ਤਦੋ ਨੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵਾਨ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਬਹੁਤੁ ਗੁਪਕਰ ਲੇ ਲਾਗੇ ਦੇਵਤੇ
 ਕਬਹੂੰ ਹਲਾ ਬਿਖੇ ਗੁਪਕਰੈ ਕਬਹੂੰ ਭੁਗਾ ਜਾਵੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਛ
 ਲ ਬਲ ਕਰ ਕਢੁ ਕਕਾਲਾ ਬਿਤੀਤ ਕੀ ਆਨਾ ਨਾਭਾਂਤ ਕੇਉ
 ਪਾਵੈ ਕਰ ਕੈ ਅਸੁਰੈ ਕੇ ਮੋਹ ਬਢਾ ਆਤ ਬਉਨ ਕੇ ਅਹੰਕਾਰਾ
 ਹਵਾਨਾ ਅਰੁਭੈ ਮਨ ਮੋਉ ਪਜਾ ਆਯਾ ਆਸਾਰੂ ਪੀਠ ਸੀਸੇ
 ਬਾਂਧੇ ਹੁਏ ਦੀਨ ਤਾਰੈ ਪਾਪਤ ਭਏ ਜੇ ਦੇਹ ਆਗੀ ਸਦਾ ਬਿ

ਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਡੇ ਸੁਖ ਹੋਵੈ॥ ਅਸੀ ਬੁਧ ਕਰਿ ਪੀਰ ਜ ਉਨ ਤੇ ਛੁਟ
ਗਯਾ॥ ਤਬ ਜੁ ਧਾਬੀ ਖੇਕ ਛੁ ਸੁਕੁ ਚੁਟੇ ਲਾਗੈ॥ ਜੇ ਸਤੁ ਮਤੁ ਹ
ਅਕੋ ਮਾਰੁ ਗੈ॥ ਜੇ ਸੇਈ ਧਨ ਤੇ ਗਹਿਤੁ ਹੁਈ॥ ਅਗਨਿ ਘਿਤ ਕੋ ਨਾ
ਹੀ ਜਲਾਇ ਸਕਤੀ॥ ਤੈ ਸੇ ਜੁ ਧਕਰਹੇ ਕੋ ਸਮਰਥ ਨ ਹੋਵੈ॥ ਭੁੱਖ
ਗਨੇ ਕੋ ਸੋ ਰਾਗ ਲੇਹੀ ਕੀ॥ ਇਛਾ ਕਰੈ॥ ਤਿਸ ਕਰਿ ਜੁ ਧਾਬੀ ਖੇ ਸਤੁ
ਮਿਤ ਕੋ ਪਾਪ ਤਰੁ ਏ॥ ਹੇ ਗਾਮਜੀ॥ ਇਹ ਮੈਂ ਤੁਡ ਕੋ ਅਸ ਚਰਜ ਰੂਪ
ਬੋਧ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਦਾਮਬਜਾਲ ਕਟ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਮਤੁ ਹੋ
ਵੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਆਵਿ ਵੇਕ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਾ ਅਪਦਾ ਕੋ ਪਾਪ ਤਰੁ ਰਤਾ ਹੈ॥
ਗਾਮੋ ਵਾਚਾ ਹੇ ਭਗਵਨ ਦਾਮਬਜਾਲ ਕਟ ਉਤਪਾਤਿ ਕੋ ਸੋ ਜੋ ਆ
ਏ॥ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸੰਸਾਰ ਦੂਰ ਕਰੋ॥ ਜੇ ਸਤ ਕੋ ਸੋ ਭੁਏ॥ ਬਾਸਿ ਸੋ ਵਾਚਾ ਹੇ

ਗਾਮਜੀ ਜੈਸੇ ਦਾਮਾ ਦਿਕਾ ਅਨਹੋ ਤੇ ਭੁਸਾ ਆਹੁ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਹਮ ਤੁਮ
 ਆਦਿਕ ਸਬੁ ਜਗਤਾ ਅਨਹੋ ਤਾ ਭੁਸਾ ਆਹੁ ਹੈਂ ਮੈਂ ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ
 ਤੇਰਾ ਸਬੁ ਹੀ ਅਸੰਤ ਭੁਸੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਦਾਮਾ ਦਿਕ ਬੇ ਤੈਸੇ ਸਬੁ ਲੇ
 ਕੇ ਹੈਂ ਆਇਹ ਜੀਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਸਕਤਿ ਹੈਂ ਸੇ ਪਤ ਭਾਮਾ ਤੇ ਹੈਂ ਜ
 ਬ ਸੰਬਰ ਕਾ ਧਾਨ ਚੰਦ ਲਭ ਯਾ ਤਬ ਸੋਈ ਤੀਨ ਭਾਂਤ ਹੋਇ ਕ
 ਰਿ ਭੁਸਾ ਆਹੁ ਜੈ ਹਮ ਅਰੁ ਦਾਮਾ ਦਿਕ ਭੂਠੇ ਹੀ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਉਪ
 ਜੈ ਹੈਂ ਸੁੰਧ ਸੰਤੁਰਾ ਨ ਸੁਰੁ ਪਬੇ ਧਾਮਾ ਕਾ ਸਸਭਾ ਬਿਖੇ ਪੁਰਨ ਹੈਂ
 ਉਦੇ ਅਸੁ ਤੇਗ ਹਿਤ ਹੈਂ ਤਿਸ ਕੀ ਸਕਤਿ ਨਾ ਪਕਾਰ ਜਗਤ ਕੇ ਹੁ
 ਲਾਸ ਕੋ ਪਾਪ ਤਹੋ ਤੀ ਹੈਂ ਸਰਬ ਓਰ ਤੇ ਪੁਰਨ ਭੇਦ ਗਹਿਤ ਈ ਸੁਰ
 ਹੈਂ ਤੇ ਇਸਾਰੀ ਆਨ ਕਾਰਿ ਸੰਸੈ ਤੇ ਗਹਿਤ ਸੁਖੀ ਹੋਵੇ ਹੇਰਾ ਮਜੀਸ

ਜਿਸਕੀ ਬੁਧਾ ਬਿਖੇ ਇਹ ਚਿਤ ਵਨ ਰਹਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰੁਗਾਮ ਕਰਾਜ
ਮੁਝ ਕੋ ਰੋਵੈ ਅਰੁ ਸਦਾ ਦੀ ਨਗਹਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਭਾਗੀ ਆਤਮਾ ਪਦ
ਕੋ ਨਹੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਅਰੁ ਜੋ ਪੁਰਖ ਉਦਾਹਰਿ ਚਿੰਤ ਹੈ ਅਰੁ ਜਗਤ
ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਤਿਲ ਕੀ ਨਾਈ ਤੁਛ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਸਰਬ ਅਪਦਾ
ਤਿਸ ਕੋ ਤਿਸ ਆਗਾਜ ਤੀ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਸੁਕੇ ਤਿਲ ਕੋ ਮਿਥਾ ਤਿਸ ਆਗਾਜ
ਤੇ ਹੈ ਜਿਨ ਕੇ ਰਿਦੇ ਬਿਖੇ ਸਦਾ ਸਤ ਸ੍ਵਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਨਿਸਚੇ
ਹੈ ਤਿਨ ਕੀ ਰਖ ਆਇਰਾਟ ਪੁਰਖ ਈਸ਼ਵਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜਿਨ
ਕਾ ਚਿੰਤ ਸੁਭਗੁਣੋ ਬਿਖੇ ਵਰਤਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਸੰਤ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਕਾ ਬਿਰ
ਰਕਰਤੇ ਹੈ ਤੇਈ ਮਨੁਖ ਹੈ ਅਰੁ ਸਕੁਪ ਸੁਯੋਕੀ ਨਾਈ ਹੈ
ਰਾਮ ਜੀ ਜਦਾ ਪਿਬਡੀ ਅਪਦਾ ਪਵੇ ਤੋ ਭੀ ਅਸੁਭਗੁਣੋ ਕੋ ਤਿਸ

ਗਕਰੈ ਜੈਸੇ ਹਾਹਾ ਆਧਿਕ ਗਬਿਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕੀਆ ਤੇਰੀ
 ਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮੁਕਤ ਨਹੂਆ ਤੈਸੇ ਆਧਿਕ ਗਬਿਨਾ ਜੋ ਕਛੁ ਗ੍ਰਿਹ ਲਕ
 ਰੁਤਾਹੈ ਸੋ ਅਪਦ ਤੇ ਮੁਕਤ ਨਹੀਹੋ ਤਾ ਜੋ ਸੁਭ ਗੁਣੇ ਬਿਖੇ ਵਰਤ
 ਤੇਹੈ ਅਗੁਸ ਸੁਰੇ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕੀਆਹੈ ਅਤਿ ਸਕੋ ਪਰਮਾ ਅਨੰਦ
 ਪਾਪਤ ਹੋਤਾਹੈ ਸਭੁ ਅਪਦਾ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਤਾਹੈ ਜੋ ਸਤ ਸਾਸ
 ਤਾ ਅਗੁਸੰਤ ਜਨੇ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦ੍ਰਿਯ ਹੋ ਕਰਿ ਪੁਰਖਾਰ ਬਕਰਤਾਹੈ
 ਸੋ ਸਿਧਿ ਤਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾਹੈ ਜੋ ਸੀਖਤਾ ਨ ਕਰੈ ਉਦਵੇਗ ਕੇ
 ਤਿ ਆਗ ਕਰ ਉਦਮ ਕਰਤਾਹੈ ਤਬ ਸਿਧਿ ਤਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾਹੈ
 ਜੈਸੇ ਕੁਮਕਾਰਿ ਕੈ ਅੰਬ ਕਾ ਛਲ ਪਰਪੰਕਜ ਹੋਤਾਹੈ ਤੈਸੇ ਸਾਸਤ
 ਮਾਰਗ ਕਾਰਿ ਸੋ ਕਮੇ ਹਾਥਿ ਮਾਨ ਕੇ ਤਿ ਆਗ ਕਰਿ ਜੋ ਬਿਚਾਰਤਾ

ਹੈ॥ ਤਿਸਕਾ ਅਗੁਨਾ ਨਿਵਰਤਹੋ ਜਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਵਿ ਨਾ ਸੀਹੇ
ਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪਨ ਸੰਪਤਿ ਅਨਰਥ ਕੇ ਦੇਵਹਾਰੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਭੋਗ
ਸਮੁਹ ਰੋਗੀ ਕੀ ਖਾਹਾ ਹੈ॥ ਇਨ ਕੇ ਵਸਨ ਹੋਵਹਾ ਸੋ ਪਰਮ ਸੰਪ
ਦਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਵ ਕਹੀ ਸੁਭਾ ਆਚਾਰ ਬਿਖੇ ਪਵਰਤਤਾ
ਹੈ॥ ਅਗੁ ਬਿਖੇ ਸੁਖੋ ਕੀ ਚਾਹਤੇ ਰਹਤ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਸੁਭ ਗੁਣ ਲ
ਛ ਮੀ ਪਗਟ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਸੰਬ ਸੰਤ ਰਿਤੁ ਬਿਖੇ ਬੰਦੀ ਫੂਲਾ ਆ
ਵਤੀ ਹੈ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਪਾਰ ਕਰ ਲੇ ਕੋ ਜੈਸਾ ਉਪਾਉ ਸੰਤ
ਕਾ ਸੰਗਾ ਹੈ॥ ਭੈਸਾ ਐਰ ਕੋ ਉਨਹੀ॥ ਨਤ ਪਨ ਗੁੰਬ ਕਾ ਪੜਨਾ॥
ਜਿਸ ਕੇ ਲੋਕੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਰੋਗਾ ਸੁਭਾਵ ਕਾ ਦਿਨਾ ਦਿਨ ਘਟਤੇ ਜਾਵੈ
ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਵਹਾਰ ਹੋਵੈ॥ ਜੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕ

203

ਹੀਤਾਰੈਅਗੁਅਹੰਕਾਰਕੇਜਬਾਰਬਜਾਏਬਿਨਾਸੰਕਲਪਸਾ
ਬਮਲਨਰੈਜਬਜਬਾਰਬਅਹੰਕਾਰਕੇਜਲੀਯੋਤਬਪਰ
ਅਨਿਰਮਲਾਅਕਸਵਤਰੈਜਬਲਗਚੈਤੰਨਾਅਹੰਕਾਰਸੰਜੁ
ਗਤਰੈਤਬਲਗਗਾਨਨਹੀਰੇਤਾਅਹੰਕਾਰੂਪੀਬਦਲਸੈ
ਆਤਮਰੂਪੀਚੰਦ੍ਰਮਾਅਛਾਦਿਆਰੈਤਿਸਕਰਦਤੋਂਕੁਸਤ
ਨਹੀਬੁਧਰੂਪੀਕਮਲਨੀਖਿੜਤੀਨਹੀਜਨਮਅਕਸਸੰਸ
ਰੂਪੀਬਿਛਕਾਅੰਕੁਰਅਹੰਕਾਰਰੈਜਬਜਗਤਕੇਪਦਾਗੋਬ
ਬਿਖਮਅਤਾਰੈਤਬਅਨੇਕਦੁਖੋਂਕੋਪਾਵਤਾਰੈਗਮਉਵਾਰ
ਹੇਪੁੱਕੋਅਹੰਕਾਰਕਾਰੂਪੀਕਿਆਰੈਅਗੁਇਸਕਾਤਿਆਗਕਿਸਪ
ਕਾਰਕਰੀਏਅਗੁਤਿਸਕੇਤਿਆਗੇਤੋਂਦਲਕਿਆਪਾਪਤੋਂ

ਤਾਰੈ॥ ਬਾਸੀ ਸੋਵਾਚਾ॥ ਹੇਗਮ ਜੀਤੀ॥ ਨੇਲੋ ਕੋ ਬਿਖੇਤੀ॥ ਨਪੁ ਬਾਰ
ਕਾ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਬਿਖੇ ਦੇ ਪਕਾਰ ਕਾ ਸੇਸੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਏਕਾਤਿ ਆ
ਗਏ ਜੋਗ ਹੈ॥ ਅਬਾਇ ਨ ਕੋ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸੁਲਾ॥ ਮੈਂ ਸੰਪੂਰਨ ਲਾਬਿ ਸੁਕਾ
ਪਕਾਸ ਕਰੈ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ॥ ਮੁਝ ਸੇ ਭਿੰਨ ਕਛੁ
ਨਹੀ॥ ਇਹ ਪਰਮਾ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ॥ ਸੇ ਬੰਧਨ ਕਾ ਕਰਨ ਨਹੀ॥ ਸੇ ਜੀ
ਵਨ ਮੁਕਤ ਕੋ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੈਂ ਸਕ ਬਤੋਂ ਨਿਜਾਗ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਾਲ ਕੇ ਅੰ
ਗ ਤੋਂ ਭੀ ਸੋਵਾਚਾ ਗੁਪਤ ਹੈ॥ ਮੈਂ ਸਾਜਿ ਸਕੋ ਗਿਆਨ ਹੈ॥ ਸੇ
ਇਹ ਦੂਜਾ ਸੁਰੁ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ॥ ਸੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਕੋ ਹੋਤਾ ਹੈ॥
ਅਰੁ ਹਾਥ ਪਾਯਾ ਸੰਜੁਗਤ ਜੇ ਦੇਹ ਹੈ॥ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਅਤਮੰਤੁ
ਬੁਧ ਕਰਨੀ॥ ਸੋ ਇਹ ਤੁੰਛਾ ਅਹੰਕਾਰ ਬੰਧਨ ਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ॥ ਤਿਸਾ

ਗਦੇ ਜੋਗ ਹੈ॥ ਸੰਸਾਰ ਰੂਪੀ ਬਿਛਕਾ ਕਾਰਣ ਹੈ॥ ਇਸ ਕੇ ਵਸਹੂ
 ਏਂ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਭ੍ਰਮਤਾ ਹੈ॥ ਇਸ ਕੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਤੇ ਮੋਖ ਹੈ॥ ੫
 ਬਸ ਜੇ ਦੇ ਅੰਕਾਰ ਹੈ ਸੋ ਉਤਮ ਹੈ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰ ਦੇ ਜੋਗ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਤੀਸ ਗਲੀ ਕਿ ਕਾਤਿਆਗ ਦੇ ਜੋਗ ਹੈ॥ ਇਸ ਕੇ ਤਿਆਗ ਦੇ
 ਕਾਰਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਤ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਅੰਕਾਰ ਕਰ
 ਬੇਦ ਮੁਕਤ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਥਵਾ ਦੋ ਕੋ ਭੀ ਤਿਆਗ ਕਰੈ ਤੇ
 ਉਤਮ ਪਦ ਕੋ ਪਾਤ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਦੂਸਰਾ ਅੰਕਾਰ ਕੋ ਤਿਆਗ
 ਕਰਣਾ ਪੁੰਨਾ ਅਵਸਥਾ ਕੋ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਣਾ ਇਹ ਅਤ੍ਰਿਤ
 ਪਰਮ ਕਾਇਆ ਲਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਹੀ ਪਰਮ ਮੁਕਤ ਹੈ॥ ਅਥ
 ਬਹੁਤ ਸੁਲਾਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਦਾ ਮਾਦਿਕ ਜਬ ਮਿਤ੍ਰੁ ਭੁਏ ਤਬ
 ਕ

ਆਰਿਆਨਕਾਰੀਕੋਸੰਬਗਬਿਚਾਰਕਰਦੇਏਕਾਜੇਮੇਰੀਸੈ
ਨਾਸਰਦੇਵਤਿਓਮਾਗੀਹੈ॥ ਅਬਬਹੁੜਦੇਵਤਿਓਕੋਮਾਰਨਕਾ
ਉਪਾਇਕਰੋ॥ ਪੂਰਬਜੇਸੈਦਾਮਾਦਿਕਰਚੇਥੇ॥ ਸੋਤਿਨਕੀਬੁ
ਧਮੋਹਕੋਪਾਪਤਰੁਈ॥ ਅਰੁਅਹੰਕਾਰਜਾਗਾਮਾਮਾਅਬ
ਸੈਂਮਾਮਾਕਾਰੀਕੋਐਰਤਿਨਤੇਉਤਮਦੈਤਰਚੋ॥ ਜੇਨਿਤਾਅਧਾ
ਤਮਕੋਜਾਨਦੇਵਾਲੇਚੋ॥ ਅਰੁਬਿਬੇਕਸਹਿਤਗ੍ਰਾਨਕੋਉਤਪ
ਤਿਕਰੈ॥ ਅਰੁਮਿਸ਼ਾਜਗਤਕੀਭਾਵਨਕੋਤਿਅਗਕਰੈ॥
ਅਹੰਕਾਰਤੇਰਹਿਤਮਨਹੋਵੈ॥ ਸੋਦੇਵਤਿਓਕੋਮਾਰੋਗੋ॥ ਐਸੇ
ਬਿਚਾਰਕਾਰੀਕੋਮਾਮਾਬੁਧਕਾਰਿਤੀਨਦੈਤਉਤਪਤਕੀਯੇ॥
ਜੈਸੇਸਮੁਦਾਬਿਖੇਬੁਦਬੁਦਉਤਪਤਿਹੋਵੈ॥ ਤੈਸੇਸਰਬੰਗ

ਦੈਂਤ ਉਤਪਤਿ ਭਏ ਰਾਗ ਦੁਵੇਖ ਤੇਂ ਗਹਿਤ ਜੋ ਕਛੁ ਬਿੰਦ ਮਾਨ ਕਾ
 ਰਜ ਪਾਪ ਤਰੇ ਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਉਤਮ ਭਾਂਤ ਮਾਤਮਾ ਕੇ ਕ੍ਰਮ
 ਤਾ ਭੀ ਮਾ ਅਰੁ ਰਾਸ ਅਰੁ ਦ੍ਰਿਟਿ ਨ ਕਾਨਾ ਮਾ ਤੀ ਨੇ ਸੁਭ ਲਖ
 ਨ ਕਰ ਪੂਰਨਾ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਾ ਵਿਦਾ ਕੀ ਨੀ ਆਈ ॥ ਤੁਛ ਜਗਤ ਕੋ
 ਜਾਨਹਿ ॥ ਸੇ ਦੈਂਤ ਗਾਜ ਕੀ ਆਗਾ ਪਾਇ ਕਰਿ ਤੀ ਨੇ ਅਕਾਸ ਕੋ
 ਪਸਰ ਰਹੇ ॥ ਦੇਵ ਤਿਓਂ ਸਾ ਬਬਹੁਤ ਬਰਖ ਗੁੰਧ ਕਰ ਤੇਰੇ ॥ ਪਰ
 ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਬਿਖੇਵਾ ਸਨਾ ਕਛੁ ਨ ਉਪਜੈ ॥ ਯਹ ਮੇਰਾ ਯਹ ਤੇਰਾ
 ਹੈ ॥ ਇਸ ਅੰਕਾਰ ਤੇਂ ਗਹਿਤ ਸਦਾ ਬਹਮਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਤੇਰੇ ॥
 ਅਰੁ ਸੰਭੁ ਜਗਤ ਕੋ ਅਸੰਤ ਜਨੈ ॥ ਰਾਗ ਦੁਵੇਖ ਤੇਂ ਗਹਿਤ ਸਮਾਨ ਦਿ
 ਸੁਕੋਲੀ ਏਯ ਬਾਪਾ ਪਤਕਾਰ ਜ ਕੋ ਕਰ ਤੇਰੇ ॥ ਬਹੁਤੇ ਦੇਵ ਤੇਰੇ

ਨੋਆਰੈਅਗੁਆਪਅਰਨੇਕੇਭੈਤੇਰਹਿਤਾਜੇਸੇਕੋਉਅਪਣੀਵਸ
ਤਕੇਸਨਮੁਖਾਨਿਹਸੰਕਯਾਤਾਹੈਤੈਸੇਨਿਹਸੰਕਹੋਇਕਰਿਦੇਵੁ
ਓਕੀਸੈਨਆਰੀਤਬਦੇਵਤੇਭੈਸੋਭਾਗੈਹਿਮਾਲੇਪਰਬਤਾਬ
ਖੇਜਾਇਰਹੈਅਸੁਬਹੁਤਦੇਵਤਿਓਕੀਸੈਨਾਖੀਰਸਮੁਦ੍ਰਾਬਿਖੇ
ਸੈਨਕਰਦੇਵਾਏਭਗਵਾਨਪਾਹਿਅਈਜੈਸੇਪਵਨਕਰਿਉਡਾ
ਏਬਦਲਪਰਬਤਕੀਸਰਨਾਅਇਰਹੈਤੈਸੇਦੇਵਤੇਆਇਕ
ਰਿਕਪਤਭਏਹੇਪੁਰੇਦੈਤੇਭਯਾਨਕਸੁਧਿਕਾਰਿਕੈਯਆਰੀਸੈ
ਨਾਮਾਰਦਈਹੈਤਬਭਗਵਾਨਚੰਕੁਅਗਨਿਕੀਜੂਲਾਕਰਿ
ਕੈਦੈਤੇਕੋਜਲਾਇਕਹਿਬਿਸੁਪੁਰੀਕੋਪਾਪਤਕੀਆਹੇਗਮ
ਜੀਤਾਤੇਜਬਲਗਮਨਵਾਸਨਾਸਹਿਤਹੈਤਬਲਗਬੰਧ

ਨਮੋ ਹੈ ਜਬ ਵਾਸਾ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਤਬ ਹੀ ਮਨ ਮੁਕਤ ਕੋ ਪਾਪਤ
 ਹੋਵੈ। ਵੇਹਰਾ ਸਭ ਹੀ ਭਾਂਤਾ ਬਿਥੇ ਕਕਰਿ ਦੇਖੋ ਸਤਾ ਸਾਮੀ ਪਾ।
 ਜਗਤ ਵਾਸਾ ਤਬ ਨਾ ਸੇ ਤੇ ਲਾ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਦੀ ਪਾ। ੧। ਹੇਰਾ ਮਜੀ ਹੀ
 ਹਸ ਸਾਗ ਬਿਛੁਦੁ ਪਰੁਪ ਉਦੇਹੁ ਆਰੇ। ਅਗੁ ਸਰਬ ਉਪਦੁ ਵਾਇ
 ਸਤ ਉਦੇਹੋ ਤੁਹੈ। ਤਿਸ ਕਾਉ ਪਾਇਏ ਕਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਪਣੇ ਮਨ ਕੋ
 ਨਿਗਹ ਕਰੀ ਯੋ। ਜਬ ਲਗਾ ਭੋਗੀ ਕੀ ਬਾਂਛਾ ਹੈ। ਤਬ ਲਗਾ ਬੰ
 ਧਨ ਹੈ। ਭੋਗੀ ਕੀ ਬਾਂਛਾ ਤਿਆਗ ਲੀਐ ਖੁਰੈ। ਅਬ ਬਹੁਤ ਗੰ
 ਬੈ ਕਾ ਭਾਗ ਕਿਸਾਨੀ ਮਿਤ ਉਠਾਵਲੀ ਹੈ। ਏਕ ਹੀ ਬਾਤ ਨਿਸਚੇ ਕ
 ਰੀਯੋ। ਜੇ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਵਸਤੁ ਪਾਗੀ ਭਾਸੇ ਤਿਸ ਕੋ ਬਿਖ ਕੀ ਨਾ
 ਈ ਜਾਵਲੀਯੋ। ਬਿਖੈ ਕਾ ਭੋਗ ਲਾਟੁ ਪਕਾ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਬਾਰੰਬਰ

ਇਸੀ ਬਿਚਾਰ ਸੇ ਮਨ ਕਰਿ ਭੋਗੈ ਕੋਤਿ ਅਗਣਾ ਸੇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਕਾ ਕਾ
ਰਣਾ ਹੈ ਮਨ ਕਾ ਉਦੈ ਹੋਵਣਾ ਬਡੀ ਜਾਨ ਕਰਿ ਜਾਣੀ ਯੋ ਮਰਮਨ
ਕਾਨਾ ਮਾਮਾ ਸੁਖ ਜਾਣੀ ਯੋ ਮੈ ਸੇ ਜਾਣ ਕਰਿ ਗੁਨੀ ਕਾ ਮਨ ਨਾ ਸੋ
ਤਾ ਹੈ ਸੋ ਗੁਨੀ ਕਾ ਮਨ ਨਾ ਅਨੰਦ ਤੇ ਹਰਿ ਤ ਹੈ ਨਾ ਅਨੰਦ ਸਹਿਤ
ਹੈ ਨ ਚੰਚਲ ਹੈ ਨ ਅਚਲ ਹੈ ਨ ਸੰਤ ਕਹਾ ਜਾਤ ਹੈ ਨ ਅਸੰਤ
ਕਹਾ ਜਾਤ ਹੈ ਸਰਬ ਕਲਨਾ ਤੇ ਹਰਿ ਤ ਹੈ ਰਾਮੋ ਵਾਚਾ ਹੇ ਰੁਗਾਵ
ਨ ਸਰਬ ਕਲਨਾ ਤੇ ਹਰਿ ਤ ਜੋ ਚੈ ਤ ਨ ਹੈ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਕਲਨਾ ਰੂਪ ਜ
ਗਤ ਕੈ ਸੇ ਇਸਤ ਰੂਪਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਦ੍ਰਿਢ ਬੋਧ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਬਹੁ ਝਪ
ਗਟ ਕਰਿ ਕਹੈ ਬਸਿ ਸੋ ਵਾਚਾ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਜੈ ਸੇ ਆਕਾਸ ਸਰਬ ਓ
ਰ ਤੇ ਪਸਰ ਰਹਾ ਹੈ ਅਰੁ ਸੁਖ ਮਭਾਵ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਗ੍ਰਿਹਣ ਨਹੀ ਕੀਆ

ਜਾਤਾ ਤੈਸੇ ਸੰਸੈ ਤੇ ਗਹਿਤ ਚੈ ਤੰਨ ਸਰਬ ਠੋੜ ਪੂਰਨ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸੁ
 ਖਮਤਾ ਤੇ ਲਖਾਨੀ ਜਾਤਾ ਸਰਬ ਸੰਕਲਪ ਤੇ ਗਹਿਤ ਹੈ ॥ ਅ
 ਰੁ ਸਰਬ ਨਾਸ ਤੇ ਗਹਿਤ ਹੈ ॥ ਸੋ ਅਪਣਾ ਅਪ ਚੈ ਤੰਨ ਅਭਿਨਾਸੀ ਹੈ
 ॥ ਐਸਾ ਨਿਹਕ ਲੰਕਰਾ ਨੀ ਕੇ ਰਿਦੇ ਬਿਖੇ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਅਗੁਨੀ ਕੇ
 ਰਿਦੇ ਬਿਖੇ ਮਲੁਨਤਾ ਸਹਿਤ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਪਰੁ ਆਤਮਾ ਏਕਰ
 ਸ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਸਾਮੁਦ੍ਰਾ ਬਿਖੇ ਫੈਨ ਤਰੰਗ ਜਲ ਤੇ ਨਿਅਰੇ ਨਹੀ ॥ ਤੈਸੇ
 ਚੈ ਤੰਨ ਸਾਮੁਦ੍ਰਾ ਬਿਖੇ ਭੇਦ ਬੁਧ ਭੀ ਨ ਯਾਹੀ ਨਹੀ ॥ ਪਰੁ ਮੁਢੇ ਕਾ ਚੈ
 ਤਮਲਨ ਸੁਭਾਵ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਸੰਸਾਰ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਅਗੁਨੀ ਕੇ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਸੁਧ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਏਕ ਹੀ ਆਤਮਾ
 ਸਰਬ ਬਿਖੇ ਬਯਾਪਾ ਹੈ ॥ ਨਿਤ ਅਨੁਭਵ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਸੋਈ ਕਰ

ਮੋਕੋਪਗਟਕਰਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਸੋਈਜਗਤਕੀਪਵਰਤਾਬਿਖੇਸ੍ਵਰ
ਦੋਕੋਲੋਤਾਹੈ॥ ਸੋਉਦੇਹੋਤਾਹੈ॥ ਨਾਅਸੁਹੋਤਾਹੈ॥ ਨਕਹੁਆਵਤਾਹੈ॥
ਨਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਗੁਇਹਚਿੰਤਭੀਨਿਰਮਲਰੂਪਹੈ॥ ਸੋਚਿੰਤਾਅਤ
ਆਬਿਖੇਫੁਰਕਰਿਜਗਤਨਾਮਰੂਪਕੋਪਸਾਰਤਾਹੈ॥ ਸੋਚੈਤੁਨਸ
ਰਬਟੋਰਪੂਰਨਹੈ॥ ਗਾਨੰਭੀਉਹੀਹੈ॥ ਅਗੁਆਨੰਭੀਉਹੀਹੈ॥
ਸਾਕਾਰਭੀਉਹੀਹੈ॥ ਨਿਰਾਕਾਰਭੀਉਹੀਹੈ॥ ਸੋਈਚੈਤੰਨਅਨੰ
ਤਪਦਵੀਕੋਤਿਆਗਕਰਿਜੀਵਾਅੰਕਾਰਪਦਕੋਰੀਧਨਕਰ
ਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਰਿਭੇਦਬੁਧਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਸੰਸਾਰਕੋਪਗਟਕ
ਰਤੀਹੈ॥ ਕਿਸੀਵਸਤੁਕੋਰੀਧਨਕਰਲਾ॥ ਕਿਸੀਕੋਤਿਆਗ
ਕਰਲਾ॥ ਏਸਕਾਰਿਭਾਵਾਭਾਵਰੂਪਜਗਤਪਗਟਹੋਤਾਹੈ॥

ਸੰਕਲਪਾਥਿਕਲਪਕਰਣਾਨਕਰਣਾਸਥਾਵਰਜੰਗਮਰੂਪ
 ਜਗਤਪ੍ਰਗਟਹੋਤਰੈ। ਬ੍ਰਹਮਕੀਸੰਤਾਕੋਲੇਕਰਿਸਨਾਆਵਾਅ
 ਰੁਜਾਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਸੁਧਾਮਾਕਾਸਾਥਿਖੇਉਸਕਾਲਮੈਸੁਰਜਕੀ
 ਅੰਕਿਰਣਾਮਾਰੂਬਲਕੇਮਧਨਦੀਭਾਸਤੀਹੈ। ਤੈਸੇਚੈਤਨ
 ਤੰਤੁਬਿਖੇਜਗਤਕ੍ਰਮਭਾਸਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਮਟਰਾਪਾਨਕਰਲੇ
 ਵਾਲੇਕੋਆਪਣਾਗੁਆਨਨਪੀਰਹਤਾ। ਤੈਸੇਚੈਤਨਕੇਅਗੁਆਨ
 ਕਾਰਿਅੰਨਕੀਨੀਆਈਭਾਸਤਾਹੈ। ਜਿਸਕਾਰਿਸਬਦਸਪਰਸ
 ਰੂਪਰਸਗੰਧਜਾਨਤੇਹੈ। ਸੋਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮਹੈ। ਸੋਸਰਬਸੰਸਾਰਾਥਿ
 ਖੇਪੁਰਗਹੋਰਹਤਾਹੈ। ਤਿਸਾਨਿਗਮਲਬ੍ਰਹਮਾਥਿਨਾਮੋਰਕਛੁਨ
 ਹੀ। ਜੈਸੇਸੁਦ੍ਰਵਿਖੇਜਲਕੋਪੂੜਕਾਅਭਾਵਹੈ। ਤੈਸੇਬ੍ਰਹਮ

ਭੀਖੇ ਅੰਗਰਕਲਪਨਾ ਕਾ ਅਭਾਵ ਹੈ ॥ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਹੈ ॥
ਜੇ ਸੇ ਅਗਨਿ ਭੀਖੇ ਉਸਨ ਤਾ ਬਿਨਾ ਅੰਗਰਕ ਛੁਨਾ ਹੀ ਪਾਈ ਤਾ ਤੈ
ਸੇ ਅਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ ਭੀਖੇ ਅੰਗਰਕ ਛੁਨਾ ਹੀ ਪਾਈ ਤਾ ਗਾਏ ਵਾਚਾ ਹੈ
ਭਗਵਨ ਜੇ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ॥ ਤੋ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਾਜਿ ਅਜਗ
ਤ ਦੁੱਖ ਰੂਪ ਕਿਉ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਦੀਪਕ ਤੇ ਉਪਾਜਿ ਆਦੀਪਕ ਉਹੀ ਰੂ
ਪ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬੀਜ ਤੇ ਉਪਾਜਿ ਆਬੀਜ ਉਹੀ ਰੂਪ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤੋ
ਸੇ ਚਾਹੀ ਯੈ ਜੇ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਉਪਾਜਿ ਅਜਗਤ ਅਨੰਦ
ਰੂਪ ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਹਕਲੰਕ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਨਿਹਕਲੰਕ ਕੈ ਸੇ ਉਪਾਜਿ ਆ ਹੈ
ਥਾਨ ਮੀ ਕੇਵਾਚਾ ॥ ਜਬਾ ਸੈ ਸੰਗਾ ਸ੍ਰੀ ਕਹਾਤ ਬਬਸਿ ਸ੍ਰ
ਜੀ ਬੀਚਾਰ ਕੀਆ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਭਗੁ ਲੋਕ ਰਿਸਿ ਪਕੈ ਸੇਧੀ

ਏਹਾ ਅਰੁ ਪਾਛੇ ਤੇ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁੰਧ ਤੁਹੀ ਹੈ ਮੈ ਸੇ ਕਹੀ ਯੈ ਆਤ
 ਥ ਕਹਤ ਏਹਾ ਬਾਸਿ ਏਵਾ ਚਾਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਖੇ ਕਲੰ
 ਕ ਕਲਨਾ ਹੈ ਅਬ ਫਾਨ ਜੀ ਆਇਹ ਮੈਂ ਸਿੰਧਾ ਤ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਕ
 ਹੋਗਾ ਅਬ ਫਾਤੁ ਆਪ ਹੀ ਜਾਨ ਲੇਵੇ ਗਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸਮਦਮਾ
 ਦਿਕ ਜੋ ਗੁਣਾ ਹੈ ਆਤਿ ਨ ਕੋ ਸੀ ਬੇਤੀ ਅਰੁ ਸਿਖਾਵੈ ਗੁੀ ਅਰੁ ਪ
 ਛੇ ਤੇ ਮੈ ਸੇ ਜਲਾਵੈ ਜੋ ਯਹ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਤੁਹੀ ਹੈ ਸਗੁ ਬਿਖੇ
 ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੂਰਖ ਕੋ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ਤਬ
 ਬਿਖੇ ਰੋਗ ਬਿਖੇ ਨਿਹ ਸੰਕਰੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਆਤਿ ਸਕਰਿ ਨ ਰਕੋ
 ਪਾਪ ਭਰੋਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਰੋਗ ਬਿਖੇ ਪੀਤ ਕਛੁ ਰਹੀ ਹੈ ਸੋ
 ਸਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀ ਅਰੁ ਜਿਸ ਕੀ ਬੁਧ ਰੋਗ ਕੀ ਪੀਤਿ ਤੇ

ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਗੁਮ ਲਨਾ ਅਗੁਮ ਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜੇਤੁ ਅਸ ਰਖੇ ਹੈ
ਜੈ ਸੇ ਦੀਪਕ ਕਾ ਨਿਗਮ ਲਪਕਾ ਸਹੀਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਸੂਰਜ ਕਾ ਰਿਦਿ
ਨਹੋਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਪੁਰਪ ਬਿਖੇ ਸੁਗੰਧ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਚੈਤਨ ਬਿਖੇ
ਜਗਤ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਇਸ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਭੂਆ ਭਾਸ ਰੂਪ ਹੈ ਰਾਮੇ ਵਾ
ਚਾ ਹੇ ਭਗਵਨਾ ਇਹ ਤੁਮਾਰੇ ਵਚਨ ਮਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਖੀਰ ਸਮੁਦ੍ਰ
ਕੀ ਲਹਰ ਵਤ ਸੀਤਲ ਨਿਗਮ ਲਾ ਕਿਰਨ ਕਰਮੁ ਭੁਕੋ ਥੋਧ ਉਪ
ਜਾਣੁ ਤੇ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਵਰਖਾ ਰੂਤ ਬਿਖੇ ਕੁੰਝੁ ਧੁੰਧੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਬਹੂ ਬਦ
ਲਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਮੁਝ ਕੋ ਕਬਹੂ ਪ੍ਰਕਾਸ ਉਦੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਬਹੂ
ਅੰਧਕਾਰ ਉਦੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੇ ਅਪਮੇਯ ਅਨੰਤ ਸਥਾ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਤਾ ਹੈ ਅਗੁਮ ਕਤ ਇਸ ਕੀ ਕਛੁ ਨਹੀ ਘਟਤੀ ਤੇ ਬਧ ਮਾਨ ਕੈ

ਸੇਰੋਤਾਰੈ ਬਾਸਿਏਵਾਰਾ ਚੇਰਾਮਜੀਮੈਤੁਝਕੋਜਿਉਕਾਤਿਉ
ਸਤਹੀਕਹਾਰੈਮੇਰੇਵਚਨਾਬਿਪਰੀਤਨਹੀਅਸੰਗਤਭੀਨਹੀ
ਅਰੁਪੁਰਬਾਅਪੁਰੂਬਿਰੋਧਭੀਨਹੀਜਬਤੁਝਕੋਗੁਨਾਦਿਸੁਪੁ
ਗਟੇਗੀਤਬਜਾਨੇਗਾਜੇਮੇਰੇਵਚਨਪੁਮਾਨਹੈਅਬਵਾਅਪੁ
ਮਾਨਹੈਚੇਰਾਮਜੀਜਬਆਵਿੰਦਿਆਉਤਮਰਾਵਸੇਅਪਣੇ
ਬੀਨਾਸਕਾਉਦਮਕਰਤੀਹੈਤਬਪੁਰਖਕੋਬਿਦਿਆਉਪਜ
ਤੀਹੈਸੋਬਿੰਦਿਆਸਬੁਦੁਖੋਕੋਨਾਸਕਰਤੀਹੈਜੈਸੇਅਸਤੁ
ਕੋਅਸਤੁਛੇਦਤਾਰੈਅਰੁਜੈਸੇਮੈਲਕਰਮੈਲਕਾਨਾਸਹੋਤਾਰੈ
ਤੈਸੇਆਵਿੰਦਿਆਕਰਆਵਿਦਿਆਨਾਸਹੋਤੀਹੈਇਹਆਪ
ਮੇਸੀਹੈਜੋਆਪਕੋਨਾਸਕਾਰਿਕੋਹਰਖਦੇਤੀਹੈਅਰੁਇਸ

ਕਾਭਾਵਜਾਣਿਆਨਹੀਜਾਤੁਆਮਗੁਬਿਚਾਰਕੀਯੇਤੋਂਮਿਦ
ਜਾਤੀਹੈ॥ਇਸਕਾਰਲਾਤੇਪਗਮਾਰਬਕਨਹੀ॥ਹੀਭਾਵਨਾ
ਜਿਸਕੋਚਿੰਤਾਬਿਖੇਦਿਛੋਤੀਹੈ॥ਸੋਗੁਆਨੀਹੋਇਕਰਿਬ੍ਰਹਮ
ਕੋਪਾਵਤਾਹੈ॥ਤਬਜਾਟਾਤਾਹੈ॥ਹੇਗਮਜੀਜਬਲਗਤੁਤੁਕੋ
ਬੋਧਨਹੀਤਬਲਗਮੇਰੇਬਚਨੈਕੋਸੋਧਕਾਰਿਨਿਸਚੇਕਗੁਜਰ
ਆਵਿਦਿਆਕਛੁਨਹੀ॥ਸਰਬਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ਇਸਾਨਿਸਚੇਕ
ਰਿਮੋਖਕੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਗੀ॥ਬੁਢਾਦਿਸੁਕਾਨਾਮਆਵਿਦਿਆ
ਹੈ॥ਤਿਸਕਾਤੀਆਗਲਾਆਵਿਦਿਆਤੋਂਤਰਲਾਹੈ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮ
ਬਿਚਾਰਾਬਿਨਾਨਹੀਹੋਤਾ॥ਹੇਗਮਜੀਅਬਆਵਿਦਿਆਕਾ
ਇਹਾਬਿਚਾਰਨਹੀਕਰਲਾਕਹਾਂਸੋਉਪਜੀਹੈ॥ਇਸਪਾਪਨ

ਕੇਨਾਸਕਰਦੇਕਾਉਦਮਕਰੋ॥ ਜਬਾਇਹਨਾਸਹੋਵੈਗੀ॥ ਤਬ
 ਤੁਜਾਟੇਗਾ॥ ਜੋਜਿਸਤੇਉਪਜੀਚੈ॥ ਅਰੁਜੈਸੀਚੈ॥ ਇਹਪਾ
 ਪਨਰੋਗਾ॥ ਕੀਖਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਅਕਾਸਾਬਿਖੇਪਵਨਸ੍ਰੁਭਾਵਕ
 ਵਰਤਤਾਰੈ॥ ਤੈਸੇਆਤਮਾਬਿਖੇਅਪਨੀਸਕਤਕਾਰਿਚੰਚਲ
 ਭਾਵਹੋਤਾਰੈ॥ ਚੈਤਨਰੂਪੀਸਮੁਦ੍ਰਾਅਪਣੇਪ੍ਰਕਾਸਕਾਰਿਅਨੇਕ
 ਰੂਪਕੋਧਾਰਤਾਰੈ॥ ਦ੍ਰਿੜਭਾਵਨਾਕਰਾਅਖੰਡਏਕਹੀਬਹੁਤਰੂ
 ਪਭਾਸਤਾਰੈ॥ ਸੋਈਆਵਿਦਿਆਰੈ॥ ਜੈਸੇਸਮੁਦ੍ਰਾਬਿਖੇਲਾਹ
 ਰਫੁਰਤੀਰੈ॥ ਸੋਜਲਤੋਂਨਾਰੀਨਹੀ॥ ਤੈਸੇਬਹਾਅਬਿਖੇਅ
 ਵਿਦਿਆਪੁਰਤੀਰੈ॥ ਸੋਬਹਮਤੇਨੀਨਾਰੀਨਹੀ॥ ਸਰਬ
 ਸਕਤਰੂਪਉਹਦੇਵੀਏਕਾਛਿਨਚੰਚਲਤਾਕੋਗਿਹਲਾਕਰ

ਤੀਰੈ॥ ਤਬ ਦੇਸ ਕਾਲਾ ਅਰੁ ਕ੍ਰਿਆ ਅਪਨੀ ਸਖੀ ਸੰਗ ਲੇ ਕਾਰਿ ਉ
ਦੇਹੇ ਤੀਰੈ॥ ਇਹ ਚੈਤਨ ਦੇਵੀ ਅਪਨੇ ਸੁਭਾਵ ਕੋ ਉਚਾ ਅਨੰਤ ਪਦ
ਬਿਖੋਇ ਬਤਹੋਇ ਕਰ ਜਾਣ ਤੀਰੈ॥ ਅਰੁ ਬਿਚਾਗ ਬਿਨਾ ਅਪਨੇ
ਰੂਪ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਤੀਰੈ॥ ਜਬ ਉਹੀ ਦੇਵੀ ਅਪਨੇ ਰੂਪ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕ
ਰਤੀਰੈ॥ ਸੋਈ ਨਾਮ ਰੂਪਾ ਦਿਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਚਿੰਤ ਸੰਕਲ
ਪ ਕੇ ਵਸਹੋਇ ਕਾਰਿ ਦੇਸ ਕਾਲਾ ਕ੍ਰਿਆ ਸੋ ਲਗਤਾ ਹੈ॥ ਇਸ ਕ
ਰਿ ਚਿੰਤ ਕਹੀਤਾ ਹੈ॥ ਇਸੀ ਕਰ ਖੇਤ੍ਰ ਕਹੀਤਾ ਹੈ॥ ਸੋ ਖੇਤ੍ਰ ਗਵਾ
ਸਾ ਕੋ ਪਾਇ ਕਾਰਿ ਅੰਕਰ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਨਿਸਚੇ ਕਰਨੇ ਤੇ ਬੁਧ ਹੋਤੀ
ਹੈ॥ ਵਾਸਨਾ ਸਹਤ ਬੁਧ ਕੋ ਮਨ ਕਹੀਤਾ ਹੈ॥ ਅਨਜਬ ਸੰਕਲਪ
ਕੋ ਰਚਤਾ ਹੈ॥ ਤਬਾਇੰਦ੍ਰੀਯੇ ਕਾ ਭਾਵ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅਗਇੰਦ੍ਰੀਆ

ਹੀ ਦੇਹ ਕਾਰਿ ਕਹੀਤੀ ਹੈਂ ॥ ਏਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਕਲਪ ਵਾਸਨਾ ਕਾਰਿ ਬਾਂਧੀ
 ਆਹੂ ਆਜੀ ਵਟੁ ਪੈ ਕੋਟੇ ਖਤਾ ਹੈ ॥ ਚਿੰਤ ਰੂਪ ਰੂਪ ਸੋ ਜੋਤਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਰਾਮ
 ਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਕਤ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਪਾਤਕ ਕਰ ਕੈ ਬੰਧ ਮਾਨ ਹੋਤੀ ਹੈ
 ਜੈਸੇ ਪੁਰਾਇ ਦਾ ਕੀਟਾ ਅਪਲੇ ਬੰਧਨ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਰੂਪ ਫਾਬ ਲਾਵਤੀ ਹੈ
 ਤੈਸੇ ਮਨ ਅਪਨੀ ਇਛਾ ਸੋ ਬੰਧ ਮਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਪਲੇ ਸੰਕਲਪ ਕਰ
 ਕੇ ਬਿਖਰੇ ਕੇ ਜਾਲ ਬਿਖੇ ਮਨ ਰੂਪੀ ਪੰਛੀ ਫਸਤਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਪਰਵਸੇ
 ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਅੰਧ ਕੋ ਜੰਜੀਰੋ ਕਾ ਬੰਧਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਚੈਤਨ ਕਹੂੰ
 ਮਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਕੀਆ ਕਹੂੰ ਬੁਧ ਕਹੂੰ ਗਿਆਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਅਹੰਕਾਰ
 ਕਹੂੰ ਦੇਹ ਕਹੂੰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕਹੂੰ ਮਾਯਾ ਕਹੂੰ ਚੀਤਾ ਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਮਲ ਕਹੂੰ ਕਰਮ
 ਕਹੂੰ ਚਿੰਤ ਕਹੂੰ ਬੰਧਨ ਕਹੂੰ ਆਵਿਦਿਆ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ॥ ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਅ

ਸਾਫਾ ਸੀਕੋ ਕਰਨੇ ਹਰੇ ਹੈਂ ਜਬਾਇ ਨੀ ਸਾਬਾ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਤਬ ਬਟਬੀਜ
ਕੀ ਨਿਆਈ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ਅਗੁ ਅਭਾਵ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਗੁ ਚਿੰਤਾ ਅਗਨਿ ਸ
ਬਜਲਤਾ ਹੈ ਕਾਮ ਰੂਪੀ ਸਾਮੁਦ੍ਰਕੀ ਆਂ ਲਹਰੀ ਸਾਬਾ ਮਾਰੀ ਤਾ ਹੈ
ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਰੂਪੀ ਸਰਪ ਕਰਿ ਦੰਸੀ ਤਾ ਹੈ ਅਪਹਾਸ ਰੂਪ ਬਿਸਮਰ ਨਹੋਤ
ਹੈ ਜੈ ਸੋ ਮਦਮਾਤਾ ਹਸਤੀ ਚਲੇ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਪੜਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੋ ਮ
ਨਸੰਸਾਰ ਰੂਪੀ ਸਾਮੁਦ੍ਰ ਬਿਖੇ ਪੜਾ ਹੈ ਹੇਰਾ ਅਜੀ ਇਸ ਕੋ ਨਿਕਾਸੀ
ਯੋ ਇਹ ਜਗ ਰੂਪੀ ਅਗਨਿ ਕਰ ਜਲਤਾ ਹੈ ਅਰਦੇ ਕੇ ਕੂਤੇ ਮੁ
ਰਛਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਕੇ ਵਸ ਹੋਇ ਕਰਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ਮਰਤਾ
ਹੈ ਅੰਧੇ ਸੀ ਮਨ ਕੀ ਦਿਸਾ ਦੇਖ ਕਰ ਜਿਸ ਕੋ ਨਿਕਾਸ ਦੇ ਕੇ ਦਮਾ
ਨ ਹੀ ਹੋਤੀ ਸੋ ਮਨੁਖ ਕਾ ਆਕਾਰ ਰਾਖ ਸਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੀਵ

ਜਗਤ ਕੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਇ ਕਰਿਆ ਯਾਸਹਿ ਤਬ ਹਮ ਤੇ ਭਏ ਹੈਂ ॥ ਤਿ
 ਨ ਕੀ ਸੰਖਿਆ ਨਹੀ ਕਰੀ ਜਤੀ ॥ ਅਨੇਕ ਪਹਿਲੈ ਉਪਜੇ ਹੈਂ ॥ ਕਈ
 ਅਬ ਉਪਜਤੇ ਹੈਂ ॥ ਕਈ ਐਰ ਐਰ ਉਪਜੇਗੇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਫਰਨੇ ਤੇ ਜਲ
 ਨਿਕਸਤਾ ਹੈ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਦੇ ਕਜਨ ਮਾਪਾ ਯਾ ਹੈ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਸੋ ਜਨ ਮਾਪਾ
 ਯਾ ਹੈ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਅਨਗਨ ਤਜਨ ਮਾਪਾ ਯਾ ਹੈ ॥ ਕੋਉ ਗੰਧਰਬ ਹੂ
 ਯਾ ਹੈ ॥ ਕੋਉ ਕਿੰਨਹੂ ਯਾ ਹੈ ॥ ਕੋਉ ਬਿਦਿਆ ਧਰ ਕੋਉ ਸਰਪ ਕੋ
 ਉਬਰਨ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰਾ ਕੋਉ ਬਹਮਾ ਬਿਨੁ ਮਹੇਸ ਕੋਉ ਬਾਹਮਾ
 ਲ ਕੋਉ ਰਾਜਾ ਹੂ ਯਾ ਹੈ ॥ ਕੋਉ ਪੜਾਐ ਖਧੀ ਮੂਲ ਫਲ ਫੂਲ ਕ
 ਦੰਬਤ ਮਾਲ ਹੂ ਯਾ ਹੈ ॥ ਕੋਉ ਮੰਦ੍ਰ ਚਲ ਸੁਐਰ ਹਿਮਾਲਾ ਦਿਸਾ
 ਬਿਦਿਸਾਨ ਹੀ ਹੂ ਯਾ ਹੈ ॥ ਕੋਉ ਉਚੇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਕੋਉ ਨੀਚੇ ਜਾਤਾ

ਚੈ ਕਉ ਨੀਚੈ ਗੜਤਾ ਹੈ। ਗੜਾਵੈ ਨ ਕਾਲਾ ਇਸ ਕਉ ਰਾਵਤਾ ਹੈ।
ਅਨੇ ਕਜਨ ਮਦੁ ਖਜਗਤ ਬਿਖੇ ਪਾਵਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਬਿਖੇ ਕਾ ਬਿਨਾ ਪਾ
ਵਤਾ ਹੈ। ਅਗੁਤਿ ਹੁੰਨੈ ਕੋ ਕੀਰਚਨਾ ਆਤਮਾ ਪਦਾ ਬਿਖੇ ਆਗੁਸ
ਫੁਰਤੈ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸਮੁਦ੍ਰਾ ਬਿਖੇ ਲਹਰੀ ਫੁਰਤੀ ਆਰੈ। ਤੈਸੇ ਮਹਾਂ
ਮੋਹਰੂ ਪਜਗਤ ਫੁਰਤ ਹੈ। ਗਮੇ ਵਾਦਾ ਹੈ ਕੁਗਵਨਾਇ ਹਜੀ ਵਜ੍ਹ
ਹੈ। ਮਨਨਾ ਅਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਪਦ ਵੀ ਕੋ ਕੈਸੇ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਬਿਸ
ਤਾਰ ਕਰਕੈ ਮੁਝ ਕੋ ਕਹੈ। ਬਸਿਏ ਵਾਦਾ ਹੈ ਮਹਾਂ ਬਾਹੁਰਾ ਮਜੀ
ਜਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰੀਰ ਗ੍ਰਹਣ ਕੇ ਬਾਵ ਕੋ ਪਾਰਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਅੰਸੇ ਮ
ਪਦੇ ਬਿਖੇ ਦੇਖਤ ਹੈ ਸਬ ਜਗਤ ਕੋ ਮੈਂ ਉਤਪਾਤਿ। ਇਸ ਬਤ ਪਲੈ
ਕਰਤਾ ਹੈ। ਵਾਸਨਾ ਜਗਤ ਕੀ ਕੋ ਪਾਇ ਕਰਿ ਜੀਵਨਾ ਮੋਹਤਾ ਹੈ।

ਜਬ ਮਨ ਚੰਚਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਕਾਲਵਾਸਾ ਕੋ ਪਾਹਤਾ ਹੈ ਬ
 ਹੁੜਾਛੇ ਨਾ ਬਿਖੇਆ ਕਾਸ ਸਬਦ ਕੇ ਬੀਜ ਕੋ ਉਤਪਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜ
 ਬੰਘਨ ਚੰਚਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਸਪਰਸ ਕਾ ਬੀਜ ਵਾਯੂ ਪਗਟ ਹੋਤ
 ਹੈ ਆਕਾਸ ਅਰੁ ਪਵਨ ਕੋ ਮਿਲ ਲੇ ਤੇ ਸਬਦ ਸਪਰਸ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਤਿ
 ਸਤੋਂ ਅਗਨਿ ਰੂਪ ਕਾ ਬੀਜ ਹੋਤਾ ਹੈ ਬਹੁ ਫਰਸਤ ਨਾਮ ਤਾ ਕੀ ਭਾਵ
 ਨਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਬ ਸੀਤਲ ਜਲ ਉਪ ਜਤਾ ਹੈ ਚਾਰੋ ਗੁਣੇ ਤਨ ਮਤਾ
 ਤੇ ਗੰਧ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਫੁਰਾ ਆਵਤੀ ਹੈ ਤਬ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਉਪ ਜਤਤੀ ਹੈ
 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੂਤਾ ਅਰੁ ਤਨ ਮਤਾ ਕੋ ਮਿਲ ਕਾਰਿ ਸੂਖਮ ਤਾ ਕੋ ਤਿਆ
 ਗਦੇਤਾ ਹੈ ਤਬ ਅਗਨਿ ਕੇ ਕਲਾ ਕੇ ਵਤਾ ਅਪਲੇ ਸਰੀਰ ਅਕਾ
 ਸਾ ਬਿਖੇਦੇ ਪਤਾ ਹੈ ਅਹੰਕਾਰ ਅਰੁ ਬੁਧ ਅਰੁ ਤਨ ਮਤਾ ਸਾ ਬੀਜ

ਲਕਾਰਿਹੁਦੈਕਮਲਕਾਭੋਰਾਹੋਇਕਰਿਪੁਰਯਸੁਕਨਾਸਕੋਪਾ
ਵਤਾਰੈ। ਬਹੁਨਾਥੁਲਦੇਹਕੋਪਾਵਤਾਰੈ। ਜੈਸੇਬੇਲਾਜਾਬਫ
ਲਾਇਥੁਲਹੋਤਾਰੈ। ਜੈਸੇਤਪਤਸੁਰਨਾਜਿਸਪਾਤਾਬਿਖੇਪਾਈ
ਯੈਤੈਸਾਰੂਪਹੋਤਾਰੈ। ਤੈਸੇਮਨਾਇਥੁਲਤਾਕੋਪਾਪਤਹੋਤਾਰੈ
ਉਪਰਪਿੰਡਕੇਸੀਸਕਰਤਾਰੈ। ਅਧਹਪਗਾਅਸਪਾਸਹਾਬਮਧ
ਬਿਖੇਉਦਰਾਐਸੇਸਰੀਰਕੇਦੇਖਤਾਰੈ। ਬਹੁਤਕਾਲਅਤਹੀਨਿ
ਰਮਲਾਸੁਰੂਪਹੋਤਾਰੈ। ਉਦਮਾਅਰੁਬਲਅਰੁਬੁਧਉਤਸਾਹਈ
ਸੁਰਜਤਾਏਤੇਗੁਣੇਸਾਰਿਤਰੁਗਵਨਬਹਮਾਹੋਤਾਰੈ। ਸੋਆਪ
ਣੀਦੇਹਕੋਅਤਿਸੁੰਦਰਾਬਿਸੇਖਦੇਖਤਾਰੈ। ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀਪੁ
ਕਾਸਰੂਪਾਚਿਤਵਤਾਰੈ। ਸੋਨਿਰਮਲਪਰਮਆਕਾਸਾਚਿਨਮਾ

ਤਰੁਪਾਆਦਿ ਅੰਤ ਤੇ ਗਹਿਤਾ ਮੈਸਾ ਚਿਤ ਵਕਾਰਿ ਭਗਵਾਨ ਬਹਮਾ
 ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਸੋਸਭਾ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟ ਕੀਰੀਤ ਕੋ ਦੇਖਤ ਭੁਯਾ ਜੋ ਅਨੇਕ
 ਵਾਰ ਬੀਤ ਗਈ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸਰਬ ਧਰਮ ਗੁਣ ਕ੍ਰਮ ਕੋ ਸਮਰਪਣ ਕਰ
 ਕੈ ਸੰਕਲਪ ਸੋਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਪੂਜਾ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟ ਕਰੀ ॥ ਸੋਗੰਧ ਬਨ ਗਰ
 ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੈ ॥ ਬਹੁਤ ਜਨ ਨੇ ਕੋ ਵਰਗ ਅਰੁ ਮੋਖ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਧਰਮ ਅ
 ਰਬ ਕਾ ਮੋਖ ਕੇ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੰਥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਏ ॥ ਅਰੁ ਨੂੰ ਏਨਾ ਕੇ
 ਮਹਾਂ ਚਾਰਿਤ ਕੀ ਯੋਗ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਗਤਾ ਇਸ ਬਤ ਭੁਯਾ ਹੈ ॥ ਮਨਰੂ
 ਪੀਬਹਮਾ ਸਭ ਕੋ ਉਪਜਾਵਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਥੁਸੰਤਾਰਿ ਤੁਛ ਲੋਕੋ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਤਗੰਧ ਬਨ
 ਗਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਯੋ ॥ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪ ਕੇ ਪਟੇ ਤੋਂ ਘਟ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ਜੈ

ਸੇਤੇਲਾਥਿਨਾਦੀਪਕਾਨਿਰਬਾਣਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਆਕਾਸਾਬਿਖੇ
 ਮੁਨਤਾਕਲਪਨਾਮਾਤ੍ਰਹੈ। ਤੈਸੇਆਤਮਾਬਿਖੇਜਗਤਕਲ
 ਪਨਾਮਾਤ੍ਰਹੈ। ਜੇਬੁਧਵੰਤਹੈ। ਸੰਸਾਰਕੋਦੀਗਘਾਟਪਨਵਤਦੇਖਤੇ
 ਹੈਂ। ਨਕੋਉਜਨਮਤਾਹੈ। ^{ਸੋ}ਹੋਗਮਜੀਤਮਸੁਧਬੁਧਪਰਮਾਤਮਕ
 ਜਾਣੇ। ਅਰੁਭੈਕਬਹੁਕਿਸੀਕੋਨਹੀ। ਗਾਉਹਸਭਜਗਤਮਿਥਿਆ
 ਹੈ। ਗਾਉਸਕੋਸਰਪਕੀਨਾਈ। ਤਿਆਗਕਰੋਅਸੰਤਰੂਪਜਾਣਕਰਿ
 ਇਸਕੀਭਾਵਨਾਨਕਰੋ। ਇਸਕੀਬਡਾਈ। ਅਰੁਲਘੁਤਾਮਿਥਾਹੈ।
 ਪੁਤ੍ਰਦਗਾਇਕਭੀਆਵੇਦਿਆਹੈ। ਤਾਤੇਸੁਖਅਰੁੰਦਖਕਾਕ੍ਰਮ
 ਕਹਾਂਹੈ। ਜੇਧਨਦਗਾਇਕਬਹੁਤੇਹੈ। ਸੋਸੁਖਦਈਨਹੀਕ
 ਫੁਲਸੁਖਨਹੀ। ਜਬਾਈਨਾਬਿਖੇਮੋਹਬਫਤਾਹੈ। ਤਥਸੁਖੀਕਉ

ਨਹੀਰੋਤਾਦੇਹਰਾਜਿਨਕੇਥਾਢੇਹੋਤਹੈਮੁਖਖੇਚਿਤਰਗਾਤਿ
 ਨਹੀਭੋਗਨਤੋਬਢੇਗਾਨੀਕੇਵੈਗਾਗਾ॥१॥ਹੇਰਾਮਜੀਤੰਤੁਰਾ
 ਨਕੋਜਾਨਕਾਰਿਬਿਵਹਾਰਬਿਖੇਇਸਬਤਹੋਵੈਜੇਵਸਤੁਅਪਾਪ
 ਤਹੋਵੈਤਿਸਕੀਇਛਾਨਕਰੇਅਰੁਜੋਇਨਾਬਿਖੇਪਾਪਤਹੋਵੈ
 ਤਬਹਰਖਮਾਨਹੋਵੈ॥ਯਥਾਪਾਪਤਾਬਿਖੇਸੰਤੁਸ੍ਟਹੋਇਹਪੰ
 ਰੁਤੋਕਾਛਛਲਾਹੈ॥ਜਿਸਕੋਜਗਤਕੇਪਦਾਰਥੋਕੀਚਾਹਮਿਟ
 ਗਈਹੈ॥ਉਹੀਸਰਬੋਗਅਰੁਸੁਖੀਅਰੁਮਾਯਾਗੇਗਮਲੇਤੇ
 ਰਹਤਹੈ॥ਹੇਰਾਮਜੀਕਰਜਾਅਰੁਕਾਰਜਕੇਮੰਧਰੁਵਥਿਕੇ
 ਜੇਸੁਧਾਰੀਆਨਚੂਪਹੈ॥ਤਿਸਾਬਿਖੇਇਸਬਤਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰ
 ਅਰੁਬਾਹਰਜੋਕਛੁਦੇਖੀਤਾਹੈ॥ਤਿਸਕੋਨਗਹਲਕਰੇਨਤਿ

ਅਗਕਰੋਨਾਇਛਾਕਰੋਨਾਅਨਇਛਾਕਰੋਨਾਐਸੀਜਿਸਕੀਨਿਰਮਲ
ਬੁਧਹੈਸੋਕਮਲਪਤਕੀਨੀਆਈਲੇਪੁਤਿਸਕੋਕਛੁਨਹੀਹੋਤਾ
ਜੇਇੰਦੀਯੋਕੋਬਿਖੇਰਸਤੋਰਹਿਤਭਾਸੇਸੁਦਾਨਦੇਵੇਤਬਜਾਨੇਜੋਬਿ
ਗਾਨਪਾਪਤਭਾਆਮਰੁਸੰਸਾਰਸਮੁਦਤੋਪਾਰਭਾਆਜੇਉਤਮ
ਪਦਕੇਨਿਮਿਤਾਚਿੰਤਤੇਬੰਧਨਵਾਸਾਨਿਵਰਤਕਰਣਾਜੈਸੇਕ
ਮਲੋਤੇਗੰਧਮੈਚਲੇਤੀਹੈਤਬਨੀਰਸਹੋਜਾਤੇਹੈਤੈਸੇਵਾਸ
ਤੇਰਹਿਤਮਨਸੁਧਭਾਵਕੋਪਾਪਤਹੋਤਾਹੈਇਹਸੰਸਾਰਗੁਪੀਅਪਾ
ਰਸਮੁਦ੍ਰਹੈਅਰੁਵਾਸਾਰੂਪੀਜਲਕਾਰਿਪੁਰਨਹੈਜੇਗਾਨਗੁਪੀ
ਨੈਕਾਕੋਪਾਵਤਾਹੈਸੋਈਇਸਕੋਤਰਤਾਹੈਅੰਰਸਭਰੂਬਤੇਹੈ
ਨਕਛੁਤਿਅਗਾਏਕੀਇਛਾਹੋਵੈਨਕਛੁਗੀਹਟਕੀਇਛਾਹੋਵੈ

ਸਰਬਾਵਿਵਹਾਰਜਗਤਾਬਿਖੇਬਿਵਾਧਾਕਰਿਪਵਰਤੇਚੈਂਜੈਐ
ਸੇਜਾਣਤਾਹੈਸੇਸੁਨਦੇਸਾਬਿਖੇਖੇਦਨਹੀਪਾਵਤਾਅਰੁਉਤਮ
ਤੀਰਥਾਇਕੋਬਿਖੇਚਿਤਨਹੀਲਗਾਵਤਾਅਪਲਾਜੈਕੋਉਨੇ
ਤਪਵਾਹਕਰਮਹੈਅਤਿਸਕੋਕਰਤਾਹੈਸੇਅਹਾਂਪੁਰਖਸੁਰਜਕੀਨਖ
ਈਪਕਾਸਮਾਨਹੈਬਾਲਮੀਕੋਵਾਚਾਇਸਪਕਾਰਜਬਾਨਿਰ
ਮਲਗਾਨਥਸਿਸ੍ਰਜੀਕਹਾਤਬਰਾਮਜੀਕਾਚਿੰਤਗਾਨਅੰਮਿ
ਤਕਾਰਿਪੁਰਨਭਯਾਅਰੁਚੰਦ੍ਰਮਾਕੀਨਿਆਈਸੀਤਲਭਯਾ
ਬਹੁਨਬਸਿਦ੍ਰਜੀਬੋਲਤਭਏਹੇਰਾਮਜੀਕਬਹੁੰਸਿਸਟਸਿਦ੍ਰ
ਤੋਂਉਤਪਾਤਿਹੋਤਹੈਕਬਹੁਬਹਮਾਤੇਕਬਹੁਬਿਨੁਭਗਵਾਨ
ਕਬਹੁੰਸੁਨਗਣਾਉਤਪਾਤਿਕਰਤੇਚੈਂਕਬਹੁੰਬਹਮਾਕਮਲ

ਤੇ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ਕਬਹੂੰ ਜਲੈ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਅੰਡ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਆਕਾਸ
 ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਬਹੂੰ ਸ੍ਰਿਸਟਾ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਬਿਛੋ ਸੋਧੁ
 ਹਨ ਉਪਜੀ ਹੈ ਕਬਹੂੰ ਪਰਬਤ ਅਨੇ ਕਉ ਪਜੇ ਹੈ ਕਬਹੂੰ ਪ੍ਰਿ
 ਥਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਅਪਰੁਈ ਹੈ ਕਬਹੂੰ ਪਾਖਾਣਾ ਅਪਰੁਈ ਕਬ
 ਹੂੰ ਕੰਚਨ ਤਈ ਪ੍ਰਕਾਸਹੂ ਪਾ ਕਬਹੂੰ ਪ੍ਰਸਮਾ ਆਕਾਸ ਉਪਜਤਾ ਹੈ
 ਕਬਹੂੰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਬਹੂੰ ਜਲ ਕਬਹੂੰ ਪ੍ਰਹਲੈ ਤੇ ਜਕਬਹੂੰ ਵਾਯੁ
 ਉਦੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਹੇਰਾ ਅਜੀ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਕੀ ਦਿਸਾ ਦਿਖਾਵਣੇ ਕੇਤੁ ਮਸੇ ਮੈ
 ਕਹਾ ਹੈ ਏਕਹੀ ਪ੍ਰਜਾ ਪਤਿ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਹੈ ਇਹ ਭੀ ਨੇਮ ਕਛੁ ਨਰ
 ਹਾ ਬਹੁਤ ਸਤ ਜੁਗ ਬਹੁਤ ਤੇਤਾ ਬਹੁਤ ਦ੍ਰੁਪੁ ਬਹੁਤ ਕਲਜੁ
 ਗਹੇਤਾ ਹੈ ਐਸਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤ ਨਹੇ ਵੈ ਹੇਰਾ ਅਜੀ ਇਹ ਜ

[illegible]

ਦੇਹ ਕੋਤਿ ਆਗ ਕਰਿ ਸੁਰਗ ਕੋ ਪਾਪ ਤੁਭ ਆ ਤਬ ਦਾ ਸੁਰਇ
ਲਾਰੁ ਦਨ ਕਰਤਾ ਠਿਕੈ ਜੈ ਸੇ ਕੁੰਜਾ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰਤੀ ਹੋ ਬਿਛੁ
ਨੀਹੁ ਈਸੈ ਸੇ ਆਤਾ ਪਤਾ ਕੇ ਬਿਯੋਗ ਕਰਿ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰੇ
ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਕਰਿ ਸਹੇਗਾ ਆ ਜੈ ਸੇ ਸੀਤ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਕਮਲਾ
ਕੁਮਲਾ ਏ ਜਾ ਤੇ ਹੈਂ ਤਹਾ ਏ ਕਬਨ ਦੇਵੀ ਆਇ ਪਾਪ ਤੁਭ ਈ
ਬਾਲਕ ਕੀ ਦਿਸਾ ਦੇਖ ਕਰਿ ਆਪ ਕੋ ਪੁਗਟ ਕੀ ਆ ਅਰੁ
ਕਹਾ ਹੋਰਿ ਖਸੁਤ ਤੁੰ ਤੇ ਮਹਾਂ ਗੁਨੀ ਹੈਂ ਮੁਗਖ ਕੀ ਨਾਈ ਕਾਰੇ
ਕੋਰੁ ਦਨ ਕਰਤਾ ਹੈਂ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਸਦਾ ਚਲਤਾ ਰਹਤਾ ਹੈ ਇਸ
ਕੋ ਤੂੰ ਅਸੰਤਾ ਕੋ ਉਨਹੀ ਜਾਣਾ ਤਾ ਜੋ ਉਤਪਤਿ ਤੁਭ ਆ ਹੋ ਸੋਨਾ
ਸਭੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਪਤਾ ਕਾ ਸੋ ਕਾ ਕੋ ਉਕਰਤਾ ਹੈਂ ਜੋ ਉਪ

ਜਿਆਹੈਸੋਬਿਨਸਤਾਭੀਹੈ। ਜੈਸੇਸੂਰਜਉਦੇਅਸਤਹੋਤਾਹੈ।
 ਹੇਰਾਮਜੀਜਬਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦਾਸੂਰਾਆਕਾਸਮੇਬਾਣੀਸੁਣੀ।
 ਤਬਮਨਾਥਿਖੇਧੀਰਜਵਾਨਭਯਾ। ਜੈਸੇਮੇਘਕੇਰਸਰਜਦੇਕ
 ਰਿਮੇਕਪਸੰਨਹੋਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਪਰਸੰਨਹੋਇਕਾਰਿਆਵੰਸਕਾਕ੍ਰਿਯਾ
 ਪਿਤਾਕੀਕਰੀ। ਦ੍ਰਿੜਬੁਧਹੋਇਕਾਰਿਉਤਮਤਪਕਰਹੇਲਾਗਾ
 ਬੇਦੋਕਤਮਾਕਰਮਕਰੈਅਰੁਬਿਚਰੈਤਬਮਨਕੇਅਨੰਤਸੰਕ
 ਲਪਾਵਿਚਾਰਕਾਰਿਕੈਮਿਦਗਏ। ਅਰੁਆਪਹੀਜਾਨਤਭਯਾ।
 ਜਦਪਾਪਿਬਵੀਸਭਪੁਨੀਤਹੈ। ਤੈਭੀਕਰਮਕਰਹੇਕੇਨਿਮਿ
 ਤਸਰਬਾਪਿਬਵੀਕੋਅਸੁੰਧਜਾਨਤਭਯਾ। ਕਿਸੀਠੰਡਾਥਿਖੇ
 ਬਿਸਾਮਨਪਾਯਾ। ਤਥਾਵਿਚਾਰਕਰਹੇਲਾਗਾਜੋਬਿਛਕੀ

ਸਾਖਾਅਤਿਪੁਨੀਤਹੈ। ਐਂਏ ਨਕੇਉਪਰਗਹੈ। ਇਸਾਨਿਮਿਤਤਪ
ਕਰੋ। ਜਿਸਕੇਫਲਕਰਿਪੰਛੀਕੀਨਿਆਈਉਡਥੈਠੈ। ਐਸੇਬਿਚਾ
ਰਕਾਰਿਅਗਨਿਕੋਪ੍ਰਜੁਲਤਕੀਆ। ਅਰੁਅਪਦੇਕੰਠਕਾਮਾਸ
ਕਾਟਕਰਹੈ। ਅਦੇਲਾਗਾ। ਤਬਅਗਨਿਕੋਚਿੰਤਾਭੁਈ। ਜੇਸਭੁਦੇ
ਵਤਿਓਕੇਗਲੇ। ਜਲਾਵਨਕੀਨੁਆਈਦੇਖਹੋਤਾਹੈ। ਤਬ
ਰਿਖਕੇਆਗੇਂਸੁਭਰੂਪਕੋਧਰੁਕਰਿਦਰਸਨਦੀਆ। ਜੇਸੇਬ
ਹਸਪਤਿਕੋਨਿਕਟਸੁਰਜਪਗਟਹੋਵੈ। ਤੇਸੇਂਪਗਟਹੋਇਕਰਿ
ਅਗਨਿਕਹਤਭਯਾ। ਹੇਰਿਖਾਜਿਸਵਰਕੀਤੁਤਕੋਥਾਂਛਾਹੈਸੇ
ਮਾਂਗਾ। ਜੇਸੇਂਦੇਥੇਕੋਥੇਛਕਰਿਰਤਨਲੇਵੀਤੇਹੈਂ। ਤੇਸੇਂਮੁਣ
ਤੇਵਰਲੇਇਜਬਾਐਸੇਅਗਨਿਕਹਾ। ਤਬਦਾਸੁਰਮਰਘਾ

ਦਿਕਪੂਜਾ ਕਾਰਿ ਕੋ ਬੋਲ ਤ ਭਯਾਨਾ ਚੇ ਪ੍ਰਭੋ ਇਸ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮੰਡਲਾ ਬਿ
 ਖੇ ਸਰਬ ਓਰ ਜੀਵ ਰਹ ਤੇ ਹੈਂ ਤਾ ਤੇ ਇਹ ਪਾਇ ਤਨਾਹੀ ਸੋਈ ਵਰ
 ਮੁਣ ਕੋ ਦੇਵੋ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਮੇਰਾ ਬਿਛੋੜਿ ਪਰ ਨਿਵਾਸ ਹੋਵੈ ਜਾਨ
 ਬਾਰਿਖ ਸੁਤ ਐਸੇਂ ਕਹਾਂ ਤਬ ਸਰਬ ਦੇਵ ਤਿਓ ਬਿਖੇ ਮੁਖ ਅਗਨਿ
 ਕਹਾਂ ਐਸੇਂ ਹੀ ਹੋਵੈ ਗਾ ਜੈ ਸੇ ^ਜਧ੍ਯਾ ਕੇ ਸਮੇ ਸੂਰਜ ਅੰਤਰ ਧ੍ਯਾਨ ਚੇ
 ਜਾਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅਗਨਿ ਅੰਤਰ ਧ੍ਯਾਨ ਭਯਾਨਾ ਤਬ ਦਾ ਸੂਰਬ
 ਨਾ ਬਿਖੇ ਏਕ ਬਡਾ ਉਚਾ ਕਦੇ ਬਾਇਛ ਦੇ ਧ੍ਯਾਨੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅ
 ਕਾਸ ਕਾ ਬੰਭੁ ਹੈ ਅਰੁ ਅਕਾਸ ਕੋ ਤਿਸ ਕੀ ਸਾਖ ਗਈ ਹੈ ਤਿਸ
 ਕੇ ਦਲ ਪਰ ਉਡ ਬੈਠਾ ਤਬ ਸੰਕਾਤੇ ਹਰਿ ਤਤੁ ਪਕਰ ਦੇ ਧ੍ਯਾ
 ਗਾ ਕੋ ਮਲ ਪਤ੍ਰ ਕੇ ਅਸਨ ਪਰ ਏਕਾ ਦਿਨ ਬੈਠਾ ਬਾਜੇ ਲੀਲਾ

ਸੋਦਸੋਦਿਸਾਕੋਦੇਖਦੇਲਾਗਾਕੋਸੀਦਿਸਾਰੈ॥ਅਨੇਕਾਮਨੀਰੂਪ
ਹੈ॥ਨਦੀਅੰਜਿਸਕੇਕੰਡਾਬੀਬੇਹਰਚਰੈ॥ਅਰੁਪਰਬਤਾਜਿਸਕੇ
ਅਸਤਨਰੈ॥ਅਸਤਕਜਿਸਕਾਨਿਰਮਲਾਅਕਾਸਰੈ॥ਅਰੁਸਾਂਅਬਦ
ਲਾਜਿਸਕੀਅੰਅਲੁਕਾਰੈ॥ਸੈਸੋਦਿਸਾਕੋਦੇਖਕਰਿਬਹੁੜਮਨਕੋਖੋ
ਚਕਗਦ੍ਰਿੜਪਦਮਾਅਸਨਕੀਆ॥ਅਰੁਫਲਕੀਚਾਹਕਰਿਮਾਨ
ਸੀਜੰਗਕਰਲੇਲਾਗਾ॥ਏਕਵਰਖਪਰਜੰਤਸਭਦੇਵਤਿਓਕਾਯ
ਜਨਕੀਆ॥ਅਸ੍ਰਮੇਧਅਰੁਗੋਮੇਧਜੰਗਕੀਯੋ॥ਇਨਕਾਗੁਆਤਾ
ਬਾ॥ਬਹੁੜਦਾਨਅਰੁਦਖਿਲਾਦੀਨੀ॥ਇਸਪਕਾਰਬਹੁਤਕਾਲ
ਬੀਤਗਯਾ॥ਤਬਾਰਿਖਕਾਚਿੰਤਾਨਿਰਮਲਭੁਯਾ॥ਅਭੇਦਭੁਯਾ
ਅਭੇਦਮਾਤਮਗੁਆਨਕਾਰਿਪਸੰਨਤਾਕੋਪਾਪਤਭੁਯਾ॥ਕਾਮਨਾ

ਸਾਹਿਤ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਥਾ ਸੇ ਕਾਮ ਨਾ ਤੋਂ ਨਿਵਰਤ ਭਯਾ ਏਕਾਦਿਨ
 ਸੁੰਦਰ ਨੇਤ੍ਰ ਬਨ ਦੇਵੀ ਕੋ ਆਪਣੇ ਆਗੇ ਦੇਖਤਾ ਭਯਾ ਸੁੰਦਰ
 ਬਸਤ੍ਰ ਅਰੁ ਫੁਲੋਂ ਕੀ ਮਾਲਾ ਨਿਮ੍ਰਿਤਾ ਸਾਹਿਤ ਬਿੰਦ ਮਾਨ ਭਈ॥
 ਤਬ ਰਿਖ ਕਹਤਿ ਭਯਾ ਜੇ ਕਮਲ ਨੈਨੀ ਤੂੰ ਕਵਨ ਪੈ॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਮਨ
 ਕੋ ਮੋਹੇ ਹਾਗਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਸੁੰਦਰੀ ਪੁਸਕਾਇ ਕਰ ਕਹਿਤ ਭਈ॥ ਜੇ
 ਪੁੱਛੈ ਕਛੁ ਬਾਛਤ ਬਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਬਿਖੇ ਕਹੁ ਪਾਈ ਤੀਸੇ ^{ਨਹੀ} ਭੀ
 ਮਹਾਂ ਤੋ ਸੋ ਜਾਚਨੇ ਤੋ ਸੀ ਪੁਰੀ ਪਾਈ ਤੀਰੈ॥ ਯਹ ਸੰਪੂਰਨ ਬਸ
 ਬਿਛੋ ਸੋ ਪੂਰਨ ਪੈ॥ ਪਰੁ ਤੇਰੇ ਕਦੰਬ ਬਿਛੋ ਸੋ ਭੂਖਤ ਹੈ॥ ਮੁਝ ਕੋ
 ਬਨ ਕੀ ਦੇਵੀ ਜਾਣਾ ਚੇਤੁ ਦੀਤੇ ਦਸੀ ਕੇ ਦੋ ਮਦਨ ਕਾ ਮਹੇ
 ਛਾਭਾ ਬਾਨੰਦ ਨ ਬਨਾ ਬਿਖੇ ਸਮਾਜ ਸਾਹਿਤ ਤਿਲੋਂ ਕੀ ਕੀ

ਅੰਦੇਵੀਅੰਦੇਕਠੀਅੰਭਈਅੰਬੀਅੰਗਮੈਭੂਤਹਾਂਗਈਬੀਸ
ਭਦੇਵੀਅੰਪੁਤੋਸਹਿਤਪੁਸੰਨਦੇਖਕਰਿਮੈਪੁਤਰਹਿਤਦੁਖੀਰੁ
ਈ। ਤਾਂਤੋਤੁਮਸਭਾਅਰਥਕੇਪੁਰਨਕਰਨਾਹਾਰੇਕਲਪਾਭਿਛਰੇਅੇ
ਗਾਇਹਸੇਕਾਨਿਵਰਤਕਰੇਜੇਮੁਭਕੇਪੁਤਦੇਵੇ। ਮੇਰੇਦੁਖਕੋਦਯਾ
ਕਰਿਕੈਨਾਸਕਰੇਨਹੀਤੋਮੈਅਗਾਨਿਬਿਖੇਪਵੇਸਕਰੇਗੀ। ਇਸ
ਕਰਿਦੁਖਾਨਿਵਾਰੇਗੀ। ਜਬਾਇਸਤੀਕਹਾ ਤਬਚਿਖਰਾਜਕਛੁ
ਕਮੁਸਕਾਇਕਰਿਹਾਬਤੋਕਮਲਉਸਕੋਦੀਆ। ਅਰੁਕੋਮਲ
ਵੇਨਿਕਰਿਕਾਹਾਹੇਥਾਲੇਅਬਤੁੰਅਪਦੋ। ਇਥਾਨਕੋਜਾਇਜ
ਬਏਕਮਾਸਬੀਤੇਗਾ। ਤਬਤੁਤਤੋਪੁਤਉਪਜੇਗਾਸੇਥਾਲਕ
ਪੁਜਨਜੇਗਾ। ਜੈਸੇਤਾਲਤੋਫਲਉਪਜਤਾਰੈਤੈਸੇਤੇਰਾਪੁਤ

ਚ
ਸ

ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਝ ਜੋ ਇਸ ਭਾਂਤ ਕ੍ਰੋਧ ਸੇਜਾ ਚਨਾ ਕਰੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਤੋਂ ਅਗਾ
ਨੀ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਤਨ ਕੀਏ ਤੇ ਬਹੁਤ ਗਾਨ ਕੋ ਪਾਵੇਗਾ। ਐਸੇ ਕ
ਹਿਕਾਰਿ ਇਸ ਤ੍ਰੀਕੋ ਅਪਣੇ। ਇਸ ਬਾਨ ਪਠਾਯਾ। ਜਬ ਬਹੁਤ ਵਰਖ
ਬੀਤ ਗਏ। ਤਬ ਉਹ ਕਮਲ ਨੈਨੀਆ। ਏਕ ਰਿਪੂ ਜਾ ਬੁਝਾਵੇ ਸੋ ਰਿਖ ਕੇ ਸ
ਨਮੁਖਾ ਆਇ ਬੈਠੀ। ਚੰਦੁ ਮਾਸ ਮਾਨ ਪਕਾਸੀ। ਜਿਸ ਕਾਰੁ ਮਰੀ ਕੀਨਾ
ਈ ਸੁੰਦਰ ਸਬਦ ਕਰ ਕਹਤ। ਭਈ ਚੋਰਿ ਖਜੀ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁੰ
ਦਰ ਹੈ। ਇਸ ਕੋ ਦੇਖੋ ਸੰਪੂਰਨ ਬਿੰਦਿਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਕੋ ਸਿਖਾਈ ਹੈ। ਪਰੁ ਆ
ਤਮ ਗਾਨ ਤੇ ਗਹਿਤ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਰੂਪੀ ਚੰਕੂ ਬਿਖੋ। ਬਿਬਸ ਹੂਆ
ਦੁਖੋ ਕੋ ਪਾਵਤਾ ਹੈ। ਅਬ ਤੁਮਾ ਇਸ ਕੋ ਬਹਮਾਰੀ। ਨ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ
ਜਬਾ ਇਸ ਪਕਰ ਉਸ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ। ਤਬ ਰਿਖ ਜੀ ਕੋ ਮਲ ਬਾਣੀ

ਕਰਿ ਕਪਤ ਭੁਏ ॥ ਹੇ ਅਬਲਾ ਏਹੁ ਮਾਗਾ ਸਿਖ ਹੋ ॥ ਇਸ ਕੋਈ ਹਾਂ ਛੋੜ ਕ
 ਰਿ ਤੂੰ ਜਾਇ ॥ ਐਸੇ ਸੁਹਾ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ॥ ਅਪਣੇ ॥ ਇਸਾਨ ਕੋ ਗਈ ॥ ਬਾਲ
 ਕਾ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਰਹਾ ॥ ਹਾ ਬਜੇ ਨ ਕਰਿ ਬੁਧ ਵੰਤ ਰਹ ਲੇਲਾ ਗਾ ॥ ਤਬ ਭੀ
 ਖਬਰੁ ਤਯੁ ਕਤ ॥ ਬਦਾ ॥ ਏਕਰਿ ਕਸਾ ॥ ਏਤਹਾ ਸਾਦੁ ਸਾਂ ਤੋ ਕਰ ਕੋਰਾ ॥
 ਨਾਮ ਮਝਾ ॥ ਆ ਬੇਦ ਬੇਦਾਂ ਤ ਕਾ ਨਿਸਚੇ ਉਦੇਵੇ ਗਤੇ ਗਹਿਤ ਹੋ ॥ ਇਕਰ
 ਸਨੈ ਸਨੈ ਪੁਰ ਕੋ ਸਿਖਾ ॥ ਆ ਬਾਸਿ ਸੁੰਦਰਾ ॥ ਹੇਰਾ ਮਜੀਤ ਸਕਾਲੁ ॥ ਮੈ
 ਰੀ ਉਸੀ ਮਾਰਗ ਗਾ ॥ ਮਨਾ ਕੇ ਏਸਾਨ ਨਿਮਿਤਾ ॥ ਏਨਿ ਕਸਿ ਆ
 ਪੁਰ ਮੈ ॥ ਅਪਹਾਰੁ ਪਪੁਤੰਛ ਨ ਕੀਆ ॥ ਕਾਸ ਮਾਰਗ ਕੋ ਚਾੜੀਆ
 ਜਾਵੈ ॥ ਸਪਤ ਰਿਖੇ ਕੇ ਇਸਾਨ ਕੋ ਲੰਘ ਕਰ ਰਾਤ ਕੇ ਸਮੇਦਾ ॥ ਸੂਰ ਕੇ ਕ
 ਦੇ ਬਪਾਸਾ ॥ ਆ ਪਨ ਬਨਾ ਬਿਖੇ ॥ ਬਿਛ ਕੀ ਸਾਖਾ ਪਰ ਮੈ ਮਨੁ ਖੁਬ

ਖਾਕਰਕਢੁਸਬਟਸੁਲਤਾਭਯਾਭੋਰੇਵਤਸੁੰਦਰਸਬਟਸੁਲਿਆ
 ਦਾਸੁਰੋਵਾਚਾ॥ ਸੁਲਿਯੇਪੁਤ੍ਰਏਕਰਮਾਨਕਕਾਰਣਾਸਠਰਜਰੂਪਉ
 ਪਾਖਾਨਤੁਣਕੋਕਰਤਾਹੈ॥ ਏਕਮਹਾਂਬਲੀਗਜਾਹੈ॥ ਤੀਨੋਲੋਕਾਤਿ
 ਸਕੇਆਸੇਹੈ॥ ਸੋਬਹੈਨਾਅਤਿਸਕਾਸੇਜਗਤਕਾਰਖਕਾਅਰੁਸੰਪਤਕਾਧਾ
 ਮਹੈ॥ ਅਰੁਲੋਕਪਾਲਸਰੁਤਿਸਕੋਸੇਵਤੇਹੈ॥ ਜੈਸੇਉਤਮਮਣਕੋਸੀ
 ਸਾਬਿਖੰਧਾਰੀਤਾਹੈ॥ ਸੋਗਜਾਅਪਣੇਰਸਕਰਿਅਚਾਰਕਾਰਜਕੋਬਿਚਾਰ
 ਰਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਕੋਕਿਸੀਅਪਣੇਵਸਨਾਹੀਕੀਆਮਰੁਅਨੇਕਾਅਰੰਭੁ
 ਕਰਿਖੁਖਦੁਖਕਾਦੇਵਲੇਹਾਰਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਸਮੁਦ੍ਰਾਬਿਖੇਅਨੰਤਤਰੰਗ
 ਉਠਤੇਹੈ॥ ਤੈਸੇਅਨੰਤਬਲਸਹਿਤਕਾਰਜੋਕੋਕਰਤਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਆ
 ਕਾਸਕੋਮੁਖਕਰਕੋਕੋਉਨਹੀਗੁਪਟਾਕਰਸਕਤਾ॥ ਤੈਸੇਅਗਾਨਿ

ਅਰੁਸਸਤਤਿਸਕੋਰਕਨਹੀਸਕਤੇ॥ਤਿਸਕੀਲੀਲਾਕੋਬਚਮਾਥਿ
ਨੁਰਦੁਰੀਸੰਧਾਕਰਦੇਕੋਸਮਰਥਨਹੀ॥ਤਿਸਗਜਾਕੇਤੀਨ
ਦੇਹਚੈ॥ਅਰੁਉਤਮਮੰਧਮਾਧਮਾਤਿਨਕਾਨਾਮਚੈ॥ਅਰੁਇਸ
ਗੰਭੀਰਾਕਾਸਾਬਿਖੇਤੀਨੋਸਰੀਰਚੈ॥ਪੰਛੀਕੀਨਿਆਈਆਕਾ
ਸਾਬਿਖੇਰਹਤਾਚੈ॥ਤਿਸਬਡੇਬਿਸਤਾਰਸੋਨਗਰਚਾਚੈ॥ਤਿਸਾਬਿਖੇ
ਚੋਦਸਬੈਠਕਾਰਚੀਅੰਚੈ॥ਅਰੁਨਗਰਕੇਤੀਨਭਾਰਾਕੀਯੋ॥ਤਿ
ਸਾਬਿਖੇਬਨਉਪਬਨਸੁੰਦਰਖੇਲਕੋਰਚੈ॥ਅਰੁਮੁਕਤਾਂਹਾਰਕ
ਰਿਸੋਭਤਾਚੈ॥ਤਿਸਾਬਿਖੇਸਾਤਬਾਵਲੀਆਉਜਲਚੈ॥ਅਰੁਦੇ
ਦੀਪਕਪਕਾਸਕਰਤੈ॥ਤਿਸਨਗਰਾਬਿਖੇਗੁਰੋਕੋਰਚਾ॥ਕੋਉ
ਉਰਧਕੋਉਆਧਾਕੋਉਮਧਾਬਿਖੇਗਾਖੇ॥ਤਿਨੋਬਿਖੇਬਿਚਰਦੇਲਾ

ਗਾਗਾਨੈਸਾਮਵਸਤਾਮਾਕਾਸਸੋਢਾਪਾਹੁਆਰੋਗਾਤਿਸਨਗਰਕੈ
 ਨਿਦਰਵਾਜੇਪਵਨਕੇਆਵਟੇਜਾਵਟੇਕੋਰਚੈ। ਬਹੁਤਪਕਾਰਕੇਤ
 ਰੋਖੇਤਿਨੋਪੰਚਦੀਪਪਕਾਸਹੇਕੋਅਰੁਤੀਨਬਸਾਤਿਸਾਬਿਖੇਰਚੈਅ
 ਪਨੀਆਪਾਕਾਰਿਪ੍ਰਬਵੀਕੀਰਖਾਕੇਜੰਖਊਤਪਾਤਿਕੀਯੋਜਬ
 ਫੋਟੇਗ੍ਰਹਬਿਖੇਜਾਵੈਖੇਲਣੇਕੋਤਬਜਲਾਬਿਖੇਜੰਤੋਕੀਨੀਯਾਈ
 ਨਾਨਪਕਾਰਕੇਰੰਗੋਕੋਧਾਰਤਾਰੈ। ਕਬਹੂਅਪਣੇਗ੍ਰਹਕੋਤਿਆਗਜਾ
 ਵੈ। ਕਬਹੂੰਕੀਸੀਇਛਾਕੋਪਾਇਕੀਚਿਤਵਤਾਰੈ। ਜੋਨਹਾਗਨਗਾਰੀ
 ਮੋਜਾਈਯੋਜਹਾਬਹੁਬਿਧਿਕੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਪਾਈਯੇਤਿਸੀਕਾਲਮੇ
 ਉਠਪਾਵਤਾਰੈ। ਮਾਨੇਭੂਤਕੇਵਸਭਆਰੈ। ਮਾਨੇਗੰਧਰਬੋਕਾਨਗਰ
 ਬਹਾਜਤਾਰੈ। ਕਬਹੂੰਮਰਨੇਕੋਚਿਤਵਤਾਰੈ। ਤਬਮਿਤਰੂਪਹੋ

ਜਾਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸਮੁਦਾ ਬਿਖੇਤ ਰੰਗ ਉਠਤੈ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਸਮਾ ਬਿਖੇ ਸੰਕਲਪ
ਵਿਵਹਾਰ ਵਾਰੰ ਵਾਰ ਉਪਜਤੈ ਹੈ। ਕਬਹੂੰ ਅਪਨੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿਵਹਾਰ ਤੇ
ਦੁਖ ਪਾਵਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਮੈਸੇ ਕਹਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰੰ ਮੈ ਕੋ ਗਾਨ ਨਹੀ
ਅਗਾਨੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋ। ਜੈਸੇ ਸਮਾ ਗਗ ਬਿਖੇ ਚੰਚਲਤਾ ਫੁਰਤੀ
ਹੈ। ਤੈਸੇ ਗਾਜੋ ਕੋ ਬਹੁਤ ਪਕਾਰ ਕੇ ਫੁਰਨੇ ਫੁਰਤੈ ਹੈ। ਵਸਿਐ ਵਾਚਾ ਹੋ
ਰਾਮ ਜੀ। ਤਿਸ ਗਾਤ ਮੇਂ ਜਬੂਦੀ ਪਾ ਬਿਖੇ ਕਦ ਬਕੀ ਸਾਖਾ ਪਗਪੁੜਸੁ
ਲਾਕਰ ਪੁਛਤਾ ਭਯਾ। ਹੋਤਾ ਤਉ ਹਸੇ ਬਨਾ ਮਰਾਜਾ ਜੇਤੁ ਮਕਹ ਤੈ ਹੋ
ਜੋ ਕੋ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਕਹਾਂ ਰਹਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਾ ਭਾਇ ਕਰਿ ਕਹੈ।
ਦਾ ਸੁਰ ਉਵਾਚਾ ਹੋ ਪੁੜਾਇ ਹ ਕਥਾ ਜੈਸੇ ਹੋ ਤੈਸੇ ਮੈਂ ਤੁਛ ਕੋ ਕਹਤਾ ਹੋ
ਤਿਸ ਕੋ ਜਾਣਾ ਕਰ ਸਮਾ ਰਕੇ ਤੰਤੁ ਕੋ ਸਤ ਕਰ ਜਾਣੇ ਗਾ। ਇਹ ਜੇਤ

ਕਛਾਬਿਸਤਾਰਜਗਤਚੰਕੁਆਰੰਭੁਸਤਾਰੈ ਸੇਵਾਸਤਵਤੇਸਤ
 ਨਹੀਆਰੁਪਰਮਾਆਕਾਸਤੇਉਪਜਿਆਸੋਬਨਾਮਚਾਜਾਸੰਕਲਪ
 ਹੈਆਪਹੀਤੇਪਗਟਹੋਤਾਰੈਅਰੁਆਪਹੀਤੋਲੀਨਹੋਤਾਰੈ। ਤਿਸ
 ਕੇਉਪਜੇਤੇਜਗਤਉਪਜਤਾਰੈ। ਤਾਤੇਸੰਕਲਪਰੂਪਹੀਜਗਤਹੈ।
 ਬਹਾਮਾਬਿਸੁਰਦਾਦਿਕਾਗੁਤਿਸੀਕੇਅੰਗਹੈ। ਤਿਸਸੰਕਲਪਰਾਜੇ
 ਸੂਨਆਕਾਸਚਰਾਹੈ। ਅਰੁਤੀਨੋਲੋਕਨਗਰਕਾਵਾਸਹੈ। ਅਰੁਬਿਸ
 ਤੀਰਟਾਲੋਕਚੋਦਹਭਵਨਹੈ। ਬਨਅਰੁਉਪਬਨਨਾਨਾਪਕਾਰ
 ਕੇਬਿਛਪਰਵਤਖੇਲਨੇਕੇਬਨਾਹੈ। ਸੀਤਾਅਰੁਉਸਨਚੰਦ੍ਰਸੂ
 ਰਜਦੋਦੀਪਕਹੈ। ਅਰੁਸਤੁਬਾਵਲੀਆਂਸਾਤੇਸਮੁਦ੍ਰਹੈ। ਜੋਬ
 ਰਵਾਅਗਨਿਸਾਬਜਲਤੇਹੈ। ਅਰੁਨਾਨਾਪਕਾਰਕੀਆਦੇਹਾਂ

ਕੀੜਕੋਨੀਅੰਤਦੇਵਤਾਮਨੁਖਉਤਪਤਿਕੀਯੋਜਨਕਨਾਮਦੇਵਤਾ
ਕੀਆਤਿਨਕੋਉਤਮਠੋੜਦਈਆਮਨੁਖੋਨਾਗਾਦਿਕੋਕੋਮੰਧ
ਬਿਖੋਠੋੜਦਈਆਵਾਯੁਰੂਪੀਜੰਤੁਕਰਸਰੁਕੋਚਲਾਵਤਾਰੈਹੜ
ਕਾਸੁਵਤਕੋਮਲਤੁਚਾਸੋਅਛਾਦੇਹੁਏਅਰੁਕੇਸਸਾਂਅਨੈਸਾਂਮਵਸ
ੜਖਰਾਯਾਰੈਸਵਟਾਚੰਬੁਨਾਸਕਾਆਦਿਕਦੂਰੇਫੇਰੇਖੇਕੀ
ਯੇਹੈਪਾਚੋਇੰਦੀਆਦੀਪਕਰੈਸੋਸੰਕਲਪਰੂਪੀਗਜੇਅਪ
ਹੀਆਯਾਕਰਿਕੀਏਹੈਅਰੁਅਹੰਕਾਰਤੁਖੋਕੋਜਾਬਲੇਕਰਿਪੁਰ
ਬਿਖੇਬਿਚਰਤਾਰੈਦੀਪਕਕੀਨਿਆਈਉਦੇਭੀਹੋਤਾਰੈਅ
ਸੂਭੀਹੋਤਾਰੈਜੈਸੇਸਮੁਦਬਿਖੇਤਰੰਗਹੋਤਾਰੈਤੇਸੇਂਦੇਹਕੂਪੀ
ਗੋਹਤਿਲੋਕੀਪੁਰਬਿਖੈਹੈਅਤੁਕਬਹੁੰਕਿਸੀਵਸਤੁਕੋਚਿਤਵ

ਏਲਾਗਤਾਹੈਂ ਤਬਉਹੀ ਪੂਰ੍ਹੇ ਜਾਤਾਹੈਂ ਅਰੁ ਜਬ ਸਰਬ

ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਧਮਾਵ ਦੇ ਤੇਰਹਿ ਤਹੇਤਾਹੈਂ ਤੁਥਾ ਅਪਕ੍ਰਿਨਾਸ

ਤਾ ਕੋ ਪਾਪ ਤਹੇਤਾਹੈਂ ਅਰੁ ਅਪਣੇ ਫਿਦੇ ਹੋਲੇ ਕਰਿ ਅਨੰਤ

ਦੁਖੋ ਕਰਿ ਜਗਤ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਤਾਹੈਂ ਕਥਹੂੰ ਅਨੰਦ ਕੋ ਨਹੀ

ਪਾਪ ਤਹੇਤਾ ਕਥਹੂੰ ਅਪਣੇ ਅਭਾਵ ਕਰਿ ਜਗਤ ਕਾ ਅ

ਭਾਵ ਕਰਤਾਹੈਂ ਜਬ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਵਤਾਹੈਂ ਤਬ ਰੁਦਨ

ਕਰਤਾਹੈਂ ਜੇਰੰਚ ਕਾ ਅਨੰਦ ਪਾਵਤਾਹੈਂ ਤਬ ਆਕ੍ਰਿਮਾਨੀ

ਹੋਤਾਹੈਂ ਸਾਤ ਕਰ ਜਸਤਾ ਮਸਤੀ ਨੈਤਿ ਸਕੇ ਦੇਹ ਹੈਂ ਤਿਨ

ਕੇ ਮਿਲੇ ਕਰਿ ਜਗਤ ਹੋਤਾਹੈਂ ਤਾ ਮਸੀਸੰਕਲਪ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿ

ਪਨ ਸਰੀਰ ਕੋ ਪਾਰਤਾਹੈਂ ਰਾਜਸੀਸੰਕਲਪ ਕਰਿ ਪਿਥਵੀ ਪ

ਰਮਾਨੁਖਸਰੀਰਧਾਰਤਾਹੈ॥ ਸਾਤਕੀਸੰਕਲਪਕਾਰਿਦੇਵਤਾਸਰੀ
ਰਕੋਧਾਰਤਾਹੈ॥ ਜਬਤੀਨੋਸੰਕਲਪਤੋਗਹਿਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਬਪਰ
ਮਾਤਮਸਾਰਕੋਪਾਵਤਾਹੈ॥ ਆਦਿਸਪਰਪੰਚਕੋਤਿਆਗਕਾਰਿਮ
ਨਕੋਮਨਸੋਵਸਕਰੈ॥ ਅਰੁਬਾਹਗਅੰਤਰਕੇਸੰਕਲਪਾਵਿਕਲਪ
ਸਭਤਿਆਗਦੇਵੈ॥ ਤਬਪਰਮਪਦਕੋਪਾਪਤਹੋਵੈ॥ ਯੇਪੁੜਜੇਸਹ
ਸਵਰਖਦਾਰੁਹਤਪਕਰੀਯੈ॥ ਅਰੁਸੁਰਗਾਬਿਖੇਜਾਵੈ॥ ਅਬ
ਵਾਪਤਾਲਾਬਿਖੇਜਾਵੈ॥ ਜੈਸਾਪਰਮਉਪਾਇਸੰਕਲਪਕਾਨਾਸ
ਕਰਣਾਹੈ॥ ਤੈਸਾਅੰਗਕੋਉਨਹੀ॥ ਜੇਪਰਮਸੁਖੁਕੋਚਾਹਤਾਹੈ॥
ਤੋਜਤਨਕਰਕਰਸੰਕਲਪਕਾਨਾਸਕਰੀਯੈ॥ ਜੈਸੇਅਨੇਕਅਠਕੇ
ਏਕਸੂਤਸੋਪੋਏਹੋਤੇਹੈ॥ ਤੈਸੇਸਰਬਪਦਾਰਥਸੰਕਲਪਰੂਪੀਤੰਤੁ

227 ਬਿਖੇਪੇਏਰੈਂ ਜਬ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਤੰਤੁ ਟੁਟ ਪੜਤੀ ਹੈ ਤਬ ਨਾਹ
ਜਾਣੀ ਤਾ ਜੋ ਗੁਣ ਕੇ ਪਦ ਗੰਥ ਕਹਾਂ ਗਏ ਜਬ ਤੂੰ ਸਰਬ ਸੰਕਲਪ
ਕੋ ਤਿਆਗੇਗਾ ਤਬ ਸਭ ਜਗਤ ਈ ਸੁਰਕੀਆ ਯਾ ਜਾਣਾ ਕਰਿ
ਅਖੰਡ ਚੈਤਨਾ ਅਨੰਦ ਪਦ ਕੋ ਪਾਵੈਗਾ ਪੁਤ੍ਰੇ ਵਾਪੁ ਜੋ ਰਿਖ ਰਾਇ
ਸੰਕਲਪ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਕੈ ਸਾਰੈਂ ਅਰੁ ਉਪਜਤ ਕੈ ਸੇਰੈਂ ਅਰੁ ਬਢ
ਤਾ ਕੈ ਸੇਰੈਂ ਨਾ ਸਕੈ ਸੇਰੈਂ ਤਾਰੈਂ ਸੋ ਮੁਢ ਕੈ ਸਮਝਾਵੈ ਦਾ ਸੂਰੇਵਾ
ਚਾਹੇ ਪੁਤ੍ਰਾ ਅਤਮਾ ਚੈਤਨ ਸੰਤਾਸਮਾਨ ਰੂਪ ਹੈ ਸੋਈ ਸੰਕਲਪ ਕਾ
ਅੰਕੁਰ ਹੈ ਜਬ ਬਹਿਰ ਮੁਖ ਫੁਰਤਾਰੈ ਤਬ ਪ੍ਰਥਮ ਸੂਛਮ ਹੋ
ਤਾਰੈ ਬਹੁਤ ਬਰਖਾਤੁ ਬਿਖੇਬ ਦਲ ਕੀਨਾ ਯਾਈ ਸੂਛਮ
ਤੋਈ ਸੂਲ ਹੋ ਜਾਤਾਰੈ ਚੈਤਨਾ ਮਕੋ ਪਾਇਕਰ ਸਰਬ ਦੇਹ

ਬਿਖੇਵਰਤਤਾਹੈ॥ ਆਤਮਾ ਤੇਂ ਕਿੰਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਜੜਤ ਕੋ ਉਪਜਾ
ਵਤਾਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਗਿਆਨ ਵਾਨ ਸੰਕਲਪ ਕਹਤ ਹੈ॥ ਆਪਹੀ ਤੇਂ ਉਪ
ਜਕਰਿ ਬਢਤਾਹੈ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੋ ਪਾਵਤਾਹੈ॥ ਜਬ ਤੂੰ ਸੰਕਲਪ ਕ
ਰੇਂਗਾ॥ ਅਰੁ ਯਥਾ ਪਾਪਤਾ ਬਿਖੇਇ ਸਤ ਨ ਜੋਵੈਂਗਾ॥ ਇਸ ਕਰਿ ਸੁਭ
ਵਿਭੂਤ ਕੋ ਪਾਵੈਂਗਾ॥ ਪਰੁ ਮੁਕਤ ਨ ਜੋਵੈਂਗਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੰਕਲਪ ਕੇ ਨਾ
ਸਕਾ ਜਤਨ ਕਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਕਰਿ ਕੋਇ ਸਕਾ॥ ਅਰੁ ਵਹੈ
ਗਾ॥ ਕਮਲ ਕੋ ਛੇਦ ਤੇਂ ਭੀ ਕਛੁ ਯਤਨ ਜੋਤਾਹੈ॥ ਪਰੁ ਸੰਕਲਪ
ਕੇ ਛੇਦ ਲੇ ਬਿਖੇ ਯਤਨ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਭਾਵਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਤੇਂ ਇਸ ਕਾ
ਅਰੁ ਵਹੈ॥ ਸੰਕਲਪ ਕੋ ਨਿਵਾਰ ਕੀ॥ ਆਤਮਾ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਕਰੁ
ਇਸ ਬਿਖੇ ਤੇ ਯਤਨ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਜੈਸੇ ਆਕਾਸ ਸੂਨ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ

ਓ ਓ ਓ ਓ

੨੨੮

ਜਗਤ ਸੁਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਮਾਯਾ ਮਾਤਾ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸਤਾਰੇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਤੰ ਦਲੇ
 ਸੋ ਤੁਖ ਉਪਾਇ ਕਰਿ ਦੂਰ ਹੋ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤਾਂ ਬੇਸੇ ਮੈਲ ਦੂਰ ਹੋ ਤੀ ਹੈ ॥ ਤੇ
 ਸੇ ਜੀ ਵਕੀ ਮਲ ਉਪਾਇ ਕਰਿ ਦੂਰ ਹੋ ਤੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮਨ ਕੀ ਮੇਲ
 ਛੇਦ ਦੇ ਕਾ ਉਦਮ ਕਰੁ ॥ ਐਸੀ ਵਾਸਾ ਮਤ ਕਰੁ ॥ ਜੋ ਇਹ ਸਰਬ ਮੇ
 ਰਾ ਹੀ ਬਿਲਾਸ ਹੈ ॥ ਇਹ ਜਗਤ ਬਿਲਾਸ ਭੀ ॥ ਅਰੁ ਤੁੰ ਭੀ ਸਰਬ ਚੈਤ
 ਨ ਬਹ ਮੰਡਾ ਬਿਖੇਰ ਮਤ ਕਰੁ ॥ ਹੋ ਤੇ ਹੈ ॥ ਬਾਸਿ ਸ੍ਵੈ ਵਾਚਾ ਹੋ ਗਾ ਅਜੀ
 ਸੈ ॥ ਅਕਾਸ ਮਾਗਾ ਤੇ ॥ ਆਇ ਕਰ ਕਦੰਬ ਪਰ ਬੈਠੇ ॥ ਨੋ ਕਾ ਸੰਵਾਦ
 ਸੁਣਿ ॥ ਆਤ ਬਾਮੁਣ ਕੋ ਲਖ ਕਾਰਿ ॥ ਦਸੂਰ ਅਰਘ ਪਦ ਕਾਰਿ ॥ ਮੇਰੀ ਪੁ
 ਜਾ ਕਰਤ ਭਯਾ ॥ ਅਰੁ ਪਰਸ ਪਰਮਿ ॥ ਲਕਾਰਿ ॥ ਹਮ ਬਹੁਤ ਪਕਾਰੀ
 ਕਾ ਬਾਰਤਾ ਕਰੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਦੇ ਪਤੀ ॥ ਕੇ ਸੰਗ ਕਾਰਿ ਪੁਰਖ ਕੋ ਰਾਤੁ ਖਿ

ਨਵਤਾਬੀਤੀ ਤਹੇ ਜਾਤੀ ਹੈ ਤੈਸੇਂ ਹਮ ਕੋ ਪੜੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਬੀਤੀ
ਮੈਦਾ ਸੂਰ ਕੋਛਾ ਰੁਕ ਰਿਗੰਗਾ ਜੀ ਕੋ ਚਲਤਾ ਰਹਾ ਹੇਰਾ ਮਜੀਓ
ਹਕ ਬਾਮੈ ਤੁਝ ਕੋ ਸੁਲਾਈ ਹੈ ਜੋ ਸਰੁ ਜਗਤ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤੁ ਹੈ ॥ ਅ
ਨਤ ਕਾਲ ਬੀਤ ਗਏ ਹੈਂ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਜ ਸੇਵਰ ਕਾ ਕਿਆ ਕਛੁ ਹੈ ॥
ਤਿਸ ਕੇ ਰਹਿ ਲੋਬਿਖੇ ਕੀਸੀ ਕੋ ਕਿਆ ਆਸੁ ਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇਂ ਜਗਤ
ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਜਿਸਾ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਿੰਤ ਤੇਂ ਦੂਰ ਕਰੇ ਅਰੁ ਲੀਲਾ ਮੇ
ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਬਿਚਰੇ ॥ ਜੈਸੇ ਆਨਿ ਛਤ ਦੀ ਪਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਉਦੈ
ਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਇਛਾ ਤੇਂ ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਾਨ ਬਿਚਰੇ ॥ ਹੇਰਾ ਮਜੀਓ
ਵਰ ਕੀ ਸੰਤਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਇਸ ਕਾ ਸੁਣ ਤੇਂ ਆਤ
ਮਾ ਕੋ ਕਰਤ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਇਛਾ ਕੀ ਯੋ ਬਿਨਾ ਅਕਰਤ ਕਹੀਤਾ

ਹੋਅਰੁਆਸੇਕੁਤਕਰਕਰਤਕਪੀਤਾਹੋਤਤੋਕਰਤਭੀਆ
 ਤਮਾਹੋਅਕਰਤਾਭੀਆਤਮਾਹੋਜੇਤੁਅਕੋਦੋਨੋਬਿਖੇਰੁਚ
 ਆਵੈਅਤਿਸੀਭਾਵਨਾਕੋਦਿਢਕਰੇਸਰਬਠੋਛਮੈਹੀਅਕਰਤਾਹੋ
 ਐਸੇਭਾਵਨਾਕਾਰਿਕੈਜਗਤਪਵਾਹਕਾਰਜਥਿਖੇਬਿਚਰੈਤਭੀਕੇ
 ਪਕਛੁਨਾਨੋਜੋਚਿੰਤਪਵਰਤਕੋਬਿਖੇਰਸਸਾਰਿਤਤਿਅਗ
 ਤਾਹੋਤਬਾਅਕਰਤਾਹੋਤਾਹੋਅਇਹੀਭਾਵਨਾਕਰੋਅਬਵਾਦੂਸ
 ਰੀਸਾਮਤਾਰੂਪਭਾਵਨਾਇਹੋਜੋਸਰਬਕਾਕਰਤਾਮੈਹੀਹੀਅਇਹ
 ਮਹਾਂਅਹੰਕਾਰਭੀਉਤਮਕੁਮਕਪਾਹੋਅਇਸਭਾਵਨਾਕਾਰਿਰਾਗਦੁ
 ਵੇਖਨਰਹੈਗਾਇਹਸਰਬਜਗਤਕੁਮਮੈਹੀਕੀਆਹੋਅਮੇਰੇਤੋਂ
 ਭਿੰਨਜਗਤਕਛੁਨਾਹੀਕਿਨਹੁਮੇਰਾਦੇਹਅਗਨਿਸਾਬਜਗਤਾ

ਅਰੁਕਿਨਹੁ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਕਰਿ ਲਗਾ ਆ ਤੇ ਸਭੁ ਅਰੰਭੁ ਮੇਰੈ ਹੈ ਮੈਂ ਦੇ
ਦਿਸਿ ਕਾ ਅਨੋ ਅਰੁਪੁ ਸੰਨਾ ਕਿਸੀ ਕਾਰਿ ਹੋਵੈ ਸੁਖ ਦੁਖ ਉਦੇਭੀ
ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਅਭਾ ਵਭੀ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਹੇਰਾ ਮਜੀ ਤੂੰ ਮੈ ਸੇ ਜਾਣੇ ਗਾ
ਜੈ ਮੈ ਹੀ ਸਰਬ ਕਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤੇ ਦੁਖ ਅਰੁ ਸੁਖ ਨ ਪਾਵੈ ਗਾ ਜਬ
ਲਗ ਕਹੁ ਕਛੁ ਆਪ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਣਾ ਤਾ ਹੈ ਤਬ ਲਗ ਦੁਖ ਅਰੁ ਸੁ
ਖ ਕੋ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਜਬ ਸੁਖ ਅਰੁ ਦੁਖ ਬਿਖੇਸਾ ਚਿੰਤਾ ਸੰਕਲਪ ਤੇ ਰ
ਹਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਜਨਮ ਅਗਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਆਪ
ਕੋ ਸਰਬ ਕਾ ਕਰਤਾ ਜਾਨੈ ਅਥਵਾ ਸਰਬ ਤੇ ਅਕਰਤਾ ਜਾਨੈ ਹੇਰਾ ਮ
ਜੀ ਬਹੀ ਮਨ ਕੀ ਚਾਹ ਕੋ ਤਿਆਗਾ ਕਿਰਿਆ ਪਾਟੇ ਆਪੁ ਬਿਖੇ
ਸੁਖ ਤੇ ਹੋਵੈ ਇਹ ਮੈਂ ਹੋਇਆ ਮੈਨ ਹੀ ਇਹ ਮੈਂ ਕੀਸਾ ਹੋਇਆ ਇਹ

ਨਹੀ ਕੀਆ ਏਹ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਬ ਲਗਾ ਲੈ ਸੀ ਭਾਵਨਾ ਕਰੇ ਗੇਤ ਬਲ
 ਗਸੰਤੋ ਖਰੂਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਪਾਪਤ ਹੋਵੈ ਗਾ ਕਾਲ ਰੂਪ ਜਾਲਾ ਬਿਖੇਅ
 ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਹਸੈ ਕਰਨ ਬਧਨ ਹੈ ਇਸ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਨ ਕਰੀ ਯੋ ਜੈ ਸੇਚੁ
 ਭਾਲ ਕਾਸ ਪਰਸ ਸੇਸਟ ਪੁਰਖ ਨਾ ਹੀ ਕਰਤੇ ਤੈ ਸੇ ਦੇਹਾ ਬਿਖੇਅ ਹੰਕਾ
 ਰ ਕਾਸ ਪਰਸਾ ਲਨਤਾ ਹੈ ਏਹਾ ਅੰਕ ਚਨੇ ਤੈ ਕੇ ਆਗੇ ਅੰਧ ਕਾਰ ਹੈ
 ਜਬਾ ਇਸ ਕੋ ਯਤਨ ਕਰ ਦੂਰ ਕਰੈ ਗਾ ਤਬ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਉਪਜੇ
 ਗੀ ਆਤਿਸ ਕਰ ਸੰਸਕਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਤੇਂ ਤਰੇ ਗੇ ਜੈ ਸੇ ਬਦਲ ਕੇ ਅਭਾਵੁ
 ਏਚਾ ਦਨੀ ਭਾਸਤੀ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਅੰਕਾਰ ਕੇ ਅਭਾਵੁ ਏਹਾ ਅਤਮਾ ਦ੍ਰਿਸੁ
 ਪੁਗਾ ਸੇਰੀ ਨ ਮੈਂ ਦੇਹ ਹੈ ਨ ਮੈਂ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਬ ਵਾਹੀ ਹੀ ਜਗਤ ਹੈ
 ਹੀ ਕਰਤਾ ਹੈ ਹੇਰਾ ਮਜੀ ਏਹ ਦੇ ਨੈ ਨਿਸਚੈ ਤੁਝ ਕੋ ਕਹੇ ਹੈ ਏਸ

ਬਿਖੇਜੋਰੁਚੇਸੋਗੁਪਦਕਰੋ।ਉਤਮਸਾਧੋਕਾਨਿਸਚੈ।ਇਸਚੈ।ਜੇਵਾਸ
ਨਾਸੰਜੁਗਤਬੰਧਨਚੈ।ਅਰੁਵਾਸਨਾਤੋਂਰਿਤਸੋਖਚੈ।ਤਾਤੋਂਵਾਸਨਾਕੋਤਿ
ਆਗਕਰੋਮੁਕਤਕੀਵਾਸਨਾਕੀਤਿ।ਆਗੋ।ਪ੍ਰਥਮੇਸੈਤੀਮੁਦਤਾਕਰੁ
ਨਾਇਹਨਿਰਮਲਵਾਸਨਾਕੇ।ਆਰਿਯਾਸਕਾਰਿ।ਬਿਪਰਜੈਰਾਗਦੁਵੈਖਾਦਿ
ਕਬਾਸਨਾਤਿ।ਆਗੋ।ਬਹੁਤਸੁਭਵਾਸਨਾਕੋਭੀਤਿ।ਆਗਕਰਿਚਾਹਤੇ
ਰਿਤਯਥਾਪ੍ਰਥਮਾਥਿਚਾਰੋ।ਅੰਤਰਤੇਸਰਬਚਾਹਤੇਰਿਤਹੋਵੇ।
ਅਨਥੁਪਾਸਹਿਤਬਾਸਨਾਕਾਸੰਗਤਿ।ਆਗੋ।ਪ੍ਰਥਮੇਸਵਾਧਾਨਹੋਵੈਬ
ਹੁਤਯਤਨਕਾਕੀਤਿ।ਆਗਕਰੋ।ਦੋਹਰਾ।ਚੇਤਨਮਨਾਅਰੁਕਲਪਨਾ
ਤਿਅਰਕਾਲਪਰਕਾਸਾਪ੍ਰਾਨਐਕਾਤਿਪ੍ਰਾਨਕੀਐਰਬਾਸਨਾਵਾਸਾ।
।੧॥।ਮੁਲਸਹਿਤ।ਇਨਤਿ।ਆਗਕੋਹੋਵਹੁਸੁਪਾਅਕਾਸਾਤਬਜੋਤੇ

239

ਰੂਪੁ ਹੋ ਸੋਈ ਰਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਵਾਸਨਾ ਰਿਦੇ ਤੋਂ ਤਿਆਗ ਹੋ ਜੋ
 ਸੇਖਾ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਹੁਤ ਜਤਨ ਸੋ ਦੇਖਾ॥ ੩॥ ਕਰੋ ਸਮਾਧਿ
 ਕਿਨ ਕਰੋ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਸੇ ਜਾਨਾ॥ ਚਿਤ ਬਾਸਨਾ ਰਹਿਤ ਤੇ ਮੁਕਤ ਕਹੈ
 ਸਰਾਨਾ॥ ੪॥ ਕਰਮ ਰਹਿਤ ਕਛੁ ਅਰਥ ਨਾ ਹਿਕਰ ਦੇ ਸੋ ਭੀ ਨਾ ਹਿਜੇ
 ਵਾਸਨਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜਪ ਸਮਾਧਿ ਕਰੈ ਕਾਰੀ॥ ੫॥ ਬਹੁਤੋਂ ਗ੍ਰੰਥ ਬਿਚਾਰ
 ਰਕੇ ਜਾਨੈ ਸੰਬੁਧਾ ਹਿ॥ ਤਿਆਗ ਬਾਸਨਾ ਮੈਨ ਤੇ ਉਤਮ ਪਦ ਕੋ ਉ
 ਨਾਹਿ॥ ੬॥ ਕ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਦਸਹਾਂ ਦਿਸਾ ਦੇਖ ਜੇ ਦੇਖ ਨ ਜੇਗਾ ਰਾਤਾ
 ਸਾਚੀ ਬਸਤ ਕੇ ਜਗਮੈ ਬੋਰੇ ਲੋਗਾ॥ ੭॥ ਹੋਰ ਅਜੀ ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਆ
 ਰੰਭੁ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਜੀ ਵਕਰ ਤੇ ਹੈ॥ ਸੋ ਸਰੁ ਦੇਹ ਕੇ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਹੈ॥ ਆਤਮਾ
 ਆਇਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਸਰਬ ਰੋਕਾ ਬਿਖੇ ਪੰਚ ਭੂਤ ਵਰਤ ਤੇ ਹੈ॥ ੮॥

ਨਉਂਇਤਰਕਛੁਨਹੀ ਧੀਰਜਵਾਨਾਇਨਬਿਖੇਬਿਸਾਂਤਨਹੀਕਰਤੇ
ਤਿਸਕੋਸੰਸਾਰਤੋਂਤਰਨਾਗੋਪਦਕੀਨਿਆਈਸੁਗਮਚੈਅਗੁਜਿਨੋਐ
ਸੋਨਹੀਜਾਣਿਆਤਿਨਕੋਸੰਸਾਰਤੋਂਤਰਨਾਕਠਨਚੈਸਮੁਦ੍ਰਕੀਨਿਆ
ਈਜੇਤੇਕਛੁਜਗਤਕੋਪਦਰਬਚੈਸੋਗਮਾਨੀਕੋਚਲਾਇਨਹੀਸਕਤੇ
ਜੈਸੋਗਮਾਨੀਐਕੋਰੋਗਾਟੇਵਾਲਾਚੈਤਿਸਕੋਗਵਾਗਾਇਸਤੀਆਂ
ਪਸੰਨਨਹੀਕਰਸਕਤੀਆਂਤੈਸੋਗਮਾਨਵਾਨਕੋਜਗਤਕੋਪਦਰਬ
ਹਰਖਨਹੀਦੇਤੇਬ੍ਰਹਮਰੂਪੀਨਿਰਮਲਸਮੁਦ੍ਰਚੈਤਿਸਾਬਿਖੇਪਰ
ਬਤਆਦਿਕਜਗਤਏਨਕੀਨਿਆਈਚੈਬ੍ਰਹਮਰੂਪੀਸੁਗਮਚੈ
ਤਿਸਾਬਿਖੇਜਗਤਰੂਪੀਜਲਭਾਸਚੈਹੇਰਾਅਜੀਬ੍ਰਹਮਪਤਿਕਪੁੰ
ਤ੍ਰਕੰਚਗਾਵਤਾਭਾਚੈਸੋਇਸਪ੍ਰਸੰਗਪਰਭਲੀਪਕਰਸਵਦ

ਕਰਾਏਕਕਾਲਮੋਪਸੰਨਤਸਾਹਿਤਸਮਾਧਤੋਉਠਿਆਏਕਾਂਤਬਿਖੇ
 ਥੈਠਕਰਿਗਦਗਦਬਾਣੀਕਰਿਇਸਪਕਾਰਕਹਤਕੁਆਮੈਅਥਾਕਿ
 ਆਕਰੋਅਰੁਕਹਾਂਜਾਵੈਅਰੁਗੀਹਣਾਕਿਸਪਦਾਰਥਕਾਕਰੋਅਰੁ
 ਤਿਆਗਕਿਸਕਾਕਰੋਜੈਸੇਪਲੈਕਾਲਸਰਬਓਰਤੇਜਲਹੀਪੂਰ
 ਨਹੋਤਾਹੈਤੈਸੇਜਗਤਦੇਹਕੇਅੰਤਰਬਾਹਰਅਪਹਉਰਧਈਹੰਉ
 ਹਾਂਸਰਬਆਤਮਾਹੀਪੂਰਨਹੈਉਹਇਸਥਾਨਕੋਉਨਹੀਜਾਂਹਾਂਮੈਂ
 ਨਹੀਅਰੁਮੁਝਥਿਨਾਕੋਉਪਦਰਬਨਹੀਆਕਿਸਪਦਾਰਥਕੀਇ
 ਛਾਕਰੋਸਰਬਜਗਤਚੈਤੰਨਸਰੂਪਹੈਹੇਰਾਅਜੀਜੋਮਹਾਂਗੁਣਵਾਂਨ
 ਅਰੁਧੀਰਜਵਾਨਪੁਰੁਖਹੈਂਜਗਤਬਿਖੇਤਿਨਕੋਹਨਾਅਰੁਲਾਭ
 ਕਿਸੀਬਿਖੇਨਹੀਆਤਮਾਨੰਦਕਾਰਿਸਦਾਪੂਰਨਹੈਂਜੈਸੇਸ੍ਵਰਨ

ਕੇਕਮਲਕੋਰਾਤਸਕੁਚਾਵਤੀਨਹੀਤੈਸੇਗਾਨਵਾਨਕੋਆਪਦਾਈ
 ਨਨਹੀਕਰਤੀਅਗੁਅਵੰਸਕਸੁਭਕਰਮਾਥਿਖੇਸੁਭਾਵਕਵਰਤਤੇ
 ਹੈਂਜੈਸੇਚੰਦਮਾਸੀਤਲਤਾਕੋਨਹੀਤੈਆਗਕਰਤਾਤੈਸੇ
 ਗਾਨਵਾਨਚੰਚਲਤਾਤੇਗਹਿਤਪੁਰਦਭਾਵਕੋਨਹੀਤੈਆਗ
 ਕਰਤਾਅਗੁਮੈਤੀਕਰੁਣਾਮੁਦਤਾਕਾਰੂਪਸਦਾਥਿਰਾਜਤਾਰੈ
 ਰਾਗਵੇਖਤੇਗਹਿਤਬਹਮਾਨਦਕੋਪਾਨਕਰਤਾਰੈਜੈਸੇਸਮੁਦਮ
 ਰਜਾਦਾਕੋਨਹੀਤੈਆਗਤਾਤੈਸੇਮਹਾਂਪੁਰਖਾਨਿਪਾਤਕੋਨਹੀ
 ਤੈਆਗਤੇਅਗੁਆਪਦਾਕੇਸਮੁਦਾਥਿਖੇਨਹੀਤੂਥਤੇਸਦਾ
 ਆਨੰਦਮਾਨਰਹਤੇਹੈਂਹੇਰਾਮਜੀਥਿਚਾਰਕਰਿਕੈਸਾਂਸਾਰਗੁਪੀ
 ਮਲਨਤਾਤੈਆਗਕਰਿਅਗੁਮੁਖਜੈਥਿਖੇਥਿਚਰਤੇਹੈਂਤੈ
 ਪਾਪਕਰਮ

ਨਕਸ਼ਾਨਾਹੀਕਰਤੇ ॥ ਹਾਡੁਆਂਸਰੁ ॥ ਧਰਮਾਥਕਾਰੀਹਪੰਚਤੰਤ੍ਰ
 ਕਾਦੇਹਹੈ ॥ ਸੋਕਲਕਾਗੀਰਾਸਹੈ ॥ ਇਸਕੀਕੁਵਨਕੋਤਿਆਗ
 ਕਰਿਸਦਾ ॥ ਆਤਮਾਬਿਚਾਰਕਰੀਯੋ ॥ ਜੋਨਿਗਤਿਸੈਚੈਤੰਨਸੂਰਜ
 ਬਿਖੇਪਕਾਸਤਾਹੈ ॥ ਸੋਈਕੀਟੀ ॥ ਬਿਖੇਪਕਾਸਤਾਹੈ ॥ ਜੋਸੰਤਜ
 ਨਹੈ ॥ ਸੋਸਾਤਕਰਾਜਸਤਾਮਸਗੁਣੋ ॥ ਬਿਖੇਰਹਤੇਹੈ ॥ ਪਰੁਰਾਜਸਤਾ
 ਮਸਕੋਤਿਆਗਕਰਿਸੰਤੁ ॥ ਬਿਖੇਵਰਤਤੇਹੈ ॥ ਇਤਿਸੀਜੋਗਬਾਸਿ
 ਸੁਮਹਾਂਗਾ ॥ ਇਲੋਸਿਤਪ੍ਰਕਰਸੰਖੇਪਸਮਾਪਤਮਾ ॥ ਬਾਸਿਟੋਵਾਚ
 ਹੋਗ ॥ ਸੀਸਾਤਕਰਾਜਸਤਾਮਸਗੁਣਾ ॥ ਯਾਹੁਪਾਇਹਸੰਸਾਰਹੈ
 ਜੋਸੋਮਨੋਗਾ ॥ ਜਕਰਿਨਗਰਚਲੇਵਲਾ ॥ ਤੈਸਾਇਹਜਗਤਗੁਣ
 ਰੂਪਸੰਕਲਪਮਾਤ੍ਰਹੈ ॥ ਜੋਤੁਮਸਾਰਖੇਧੀਗਜਿਵਾਨਤੰਤ੍ਰਬੇਤਾ

ਮਹਾਂਗੰਭੀਰਗੁਣੇਸੋਪੂਰਨਚੈਸੋਆਪਾਰੂਪੀਜਗਤਕੋਸਰਪਕੀ
ਕੁੰਜਵਤਤਿਆਗਤੇਚੈ। ਸਰਬਬ੍ਰਹਮਾਤਮਾਹੀਜਗਤਰੂਪ
ਪਸਰਹਾਰੈ। ਇਹਮੈਚੈਇਹਮੈਰਚੈ। ਇਸਕ੍ਰਮਕੋਤਿਆਗਕਰਿ
ਨਿਤਬ੍ਰਹਮਸਰਬਠੋਕਪੂਰਨਅਭੇਦਗਾਨਵਾਨਦੇਖਤੇਚੈ। ਨਕੋ
ਉਜਨਮਚੈ। ਨਕੋਉਜਨਮਕੋਪਾਪਤਭਯਾਚੈ। ਨਸੋਕਚੈਨਮੋਹਚੈ
ਐਸੋਆਤਮਾਕੋਜਾਣਾਕਾਰਿਸੰਤਾਪਤੇਂਗਹਿਤਹੋਵੈ। ਸਤਗੁਣਾਬਿ
ਖੋਈਸਤਰਾਗਵੈਖਡਿਸਨਾਤੇਂਗਹਿਤਬੁਢਾਵਨਾਕੋਤਿਆਗ
ਕਾਰਿਕੈਸੋਕਸੰਤਾਪਤੇਂਗਹਿਤਹੋਵੈ। ਇਸਬ੍ਰਹਮਸੰਤਰੂਪਮੈਨੀਨਿ
ਰਮਣਾਚਿੰਤਹੋਇਕਾਰਿਸੰਤਾਪਤੇਂਗਹਿਤਹੋਵੈ। ਜੇਕਛੁਜਤਨਾਬਿ
ਨਾਪਾਪਤਹੋਵੈਤਿਸਾਬਿਖੋਬਿਚਰੇ। ਅਪਾਪਤਕੀਥਾਂਛਾਮਤੁ

ਕਰੋ ਤਿਆਗੀ ਹੋ ਕੇ ਤਿਆਗ ਕਾਰਿ ਸੰਤਾਪ ਤੋਂ ਹਰਿ ਤੋ
 ਵੀ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਜਿਸ ਕੋ ਬਹੁ ਤਨ ਮਨ ਹੀ ਹੋਵੇ ਲਾਤਿ ਸਕੋ ਇਹ
 ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇਬਾਂ ਸਤੋ ਮੋਤੀ ਉਪਜਤਾ ਹੈ
 ਤੈਸੇ ਇਸ ਕੋ ਮੈਂ ਤੀਸੁ ਹਿੰਦੁ ਤਾਸਾ ਸੀਤਲਤਾ ਗੁਨ ਉਪਜ
 ਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇਰਾ ਜਮ ਹਲਾ ਬਿਖੇ ਅੰਗ ਨਾ ਆਵਤੀ ਅੰਗੈਂ ਤੈਸੇ
 ਗੁਨ ਵਾਨ ਕੇ ਸੁਰੂਆ ਚਾਰਾ ਨਾ ਆਸੈ ਹੋਤੈ ਹੈਂ ਜੈ ਸੇ ਮਧੁਰ ਬੈ
 ਨ ਕੀ ਧੁਨ ਕਰ ਬਨ ਬਿਖੇ ਮਿਗ ਮੋਹਤ ਹੋਤੈ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਸਰਲੇ ਕ
 ਤਿਸ ਕੋ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਚਾਹ ਕਰਤੈ ਹੈਂ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਇਹ ਮੈਂ ਤੁਝ ਕੋਰੀ
 ਆਨ ਵਾਨ ਕਾ ਸਾਨ ਲਖਣ ਕਹਾ ਹੈ ਜੈ ਸਰਬ ਬਿਖੇ ਸਮਰ
 ਹਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਬਿਸੇਖ ਲਖਣ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੈ ਤੇ ਕਛੁ ਦੇਹ ਧਾ

ਗੀਉਪਜੇਹੈਂ ਅਰੁਲੀਨਭਏਹੈਂ ਤਿਨਾਬਿਖੇਦੋਨੋਕ੍ਰਮਮੁਕਤਕਾਕਾਰ
ਲਾਹੈਂ ਏਕਕ੍ਰਮਾਇਹਜੇਕਛੁਰੁਰੁਕਹੈਂ ਤਿਸਕੋਸਨੈਸਨੈਨਿਰਬਾਹ
ਰਹਾਤਿਨਯੁਕਤੋਕਰਿਏਕਜਨਮਾਬਿਖੇਅਬਵਾਬਹੁਤਿਓਜਨਮੋਕ
ਰਿਮੁਕਤਕੋਪਾਵਤਾਹੈਂ ਅਰੁਦੂਜਾਕ੍ਰਮਯਹਜੇਅਪਹੀਤੋਂਅਕਸਮਤੁ
ਕਰਿਗਾਨਉਪਜਾਆਵਤਾਹੈਂ ਜੈਸੈਂਅਕਸਮਤੇਫਲਾਗੀਝੈਂ ਤੇਸੇ
ਗਾਉਪਜਾਆਵਤਾਹੈਂ ਤਿਸਕੋਅਨੁਸਾਰਕਬਾਸੁਹੈਂ ਹਰਾਮਜੀ
ਏਕਜਨਕਨਾਮਰਾਜਾਬਿਦੇਹਨਗਰੀਬਿਖੇਅਹਾਂਬਲੀਈਸਤਬੁ
ਧਉਦਾਰਚਿੰਤਹੋਤਭੁਆਤਿਨਕਾਅਰਬਕਲਪਤਰੁਕੀਨਿਆਈ
ਪੁਰਨਕਰੈਂ ਮਿਤ੍ਰਹੁਪੀਕਮਲੋਕੋਸੁਰਜਕੇਸਮਾਨਪ੍ਰਫੁਲਤਕਰਤਾ
ਬਸੰਤੁਰਿਤੁਕਾਸਮਾਨਮਾਕੋਕਲਾਸਬਦਕਰੈਂ ਏਕਬਾਗਾਬਿਖੇਰਾ

ਜਾਨਨਕਾਆਮਾਨੰਦਨਬਨਬਿਖੋਈਦੁਆਰਾਚੈਸੁੰਦਰਪਣ
 ਨਸੁਖਦਾਇਕਫੂਲੋਕੀਗੰਧਕਾਰਿਪੂਰਨਚਲਤਾਹੈਕੁੰਜਨਬਿਖੋ
 ਏਕਲਾਹੀਬਿਚਰਲੇਲਾਗਾਸਭਸੰਗੀਯੋਕੋਦੂਰਕੀਕੁੰਤਮਾਲ
 ਬਿਛਕੀਸਾਖਾਪਰਸਬਦਸੁਨਤਰੁਆਦੇਖਲੇਬਿਖੋਨਹੀਆਵਤੇ
 ਅਰੁਪਰਸਪਰਪਸੰਗਸਿੰਧਗਾਵਤੇਹੈਪਰਬਤਕੰਦਰਾਕੇਵਾਸੀਏ
 ਕੰਤਰਹਲੇਵਾਭੇਆਤਮਾਕੋਪੁੰਤਫਕਹਤੇਹੈਦ੍ਰਿਸ਼ਾਅਰੁਦਰਸ
 ਨਾਅਰੁਦ੍ਰਿਸ਼ਤੋਂਗਹਿਤਜੋਪਰਮਾਨੰਦਸਰੂਪਆਤਮਾਹੈਅਤਿਸੰਕੋਮੈ
 ਉਪਾਸਤਾਹੈਦ੍ਰਿਸ਼ਾਦ੍ਰਿਸ਼ਦਰਸਨਕੀਵਾਸਾਤੋਂਗਹਿਤਜੋਇਨਕੇ
 ਗਾਨਤੋਂਪ੍ਰਥਮਪ੍ਰਕਾਸਤਾਹੈਅਤਿਸਾਆਤਮਾਕੋਮੈਉਪਾਸਤਾਹੈਜੋ
 ਆਤਮਾਨਿਤਸੁੰਧਜਗਤਕੋਅਰੁਜਗਤਕੋਅਰੁਵਕੋਪ੍ਰਕਾਸਤਾਹੈ

ਤਿਸਕੋ ਮੈਉ ਪਾਸਤਾਰੈ ਜੋ ਸਰਬ ਗਸਰੀ ਗੋਬਿਖੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੁਰ
ਹੰਸ ਨਾਮ ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੰਸ ਨਾਮ ਕੋ ਉਚਾਰਤਾਰੈ ॥ ਤਿਸਕੋ ਮੈਆਤਮਾ ਕ
ਰਿਕੋ ਉਪਾਸਤਾਰੈ ॥ ਜੋ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਮਨਰਥੋ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰੈ ॥ ਸੋਈ ॥
ਸਫਲ ਕੋ ਪਾਵਤਾਰੈ ॥ ਤਿਸਾ ਆਤਮਾਰੀਆ ਨ ਕਾਰਿ ਬਿਖੇਰੁ ਪੀ ਬਿਖਰੀ
ਵੀ ॥ ਨੀਮੂਲਾ ਸਹਤਾ ਅਭਾਵ ਕੋ ਪਾਪਤਰੇਤੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਪੁਰਖ ਐਸੇ ਦੇਹ ਕੇ
ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਅਵਰਦੇਵਤਾ ਕੋ ਰਜੈ ਹੈ ॥ ਸੋ ਚੰਤਾ ਲਾਕੋਂ ਤਿਆ
ਗ ਕਰਿ ਐਰਰਤ ਨ ਕੋ ਬਾਛਤੇ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਆਦਿ ਅੰਤ ਅਸਾਰ ਜਾਣਤਾ
ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੇ ਭਾਵਨਾ ਕੋ ਬਾਛਤਾ ਹੈ ॥ ਸਿੰਗਰਧਾਪ ਹੈ ॥
ਜੋ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਿਖੀ ਕੀ ਚਿਰ ਥੋਰੁ ਉਪਜਵੈ ॥ ਤਿਸਕੋ ਬਿਖੇ ਕਰੁ ਪਦੰਗ ਕਾਰਿ ਨਾ
ਸਕਰੀ ॥ ਜੋ ਸੋਇ ਚੁਕੇ ਬੰਜਾਨੇ ਕਪਰ ਬਤੇ ਕੋ ਚਲਣੇ ਤੇ ਗਹਿਤ

ਕੀਆਰੇ ਦੋਹਰਾ ਹਾਥ ਹਾਥ ਸੋਮੀ ਡਕਰਿ ਦੰਤ ਦੰਤ ਤੋ ਸੋ ਕੂਰਾ ਅ
 ਗਸੇ ਬਾਂਧ ਕਰਿ ਕਰੇ ਜੀਤ ਮਨ ਦੂਰਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਸਿ ਸੁਭਿ ਵਾਚਾ ਹੇਰਾ ਮਜੀ
 ਐਸੀ ਗੀਤਾ ਸਿਧੀ ਤੇ ਜਥ ਜਨ ਕਰਾ ਜੈ ਸੁਦੀ ॥ ਤਬ ਜੈ ਸੇਕਾ ਇਰਰੁ ਤੇ
 ਭੈ ਪਾਵੈ ਤੈਸੇ ਪਰਵਰਤਾ ਬਿਖੇ ਪਛਤਾ ਵਕਰ ਲੇ ਲਾਗਾ ਜੋ ਕਛੁ ਸੇ
 ਨਾ ਕੇ ਲੋਕ ਬੋਤਿ ਨ ਕੋ ਅਪਨੇ ਏਸਾ ਨੇਪਠਾ ਯਾ ਏਕਾ ਕੀ ਹੋਇ ਕਾਰਿ
 ਪਰਥਤ ਪਰਜਾ ਇਚਾ ਨੀਆ ਜੈਸੇ ਪਛੀ ਕੀ ਗਾਤਿ ਚੰਚਲ ਕੁਸਤੀ ਹੋ
 ਤੈਸੇ ਤਿਸੇ ਕੋ ਜਗਤ ਕੀ ਗਾਤਿ ਚੰਚਲ ਕੁਸਤੀ ਲਾਗੀ ਆਤੁ ਰਹੋਇ ਕ
 ਰਿ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰ ਲੇ ਲਾਗਾ ਹਾਇ ਹਾਇ ਹਿਲੋ ਕਕੀ ਦਸਾ ਅਹਾਂ ਚੰ
 ਚਲਾ ਹੋ ॥ ਅਗਾਨ ਕਰਿ ਕੀ ਜੀਵ ਲੋਟ ਤੇ ਹੋ ॥ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਮੁਤ ਕੋ
 ਜੋ ਬੀਤ ਗਯਾ ਸੋ ਕੀ ਨ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਕੈ ਸੇਭਿ ਪਜਾ ਹੋ ॥ ਐਕਿ ਸ

ਪਦਾਰਥਕੋਆਸ਼ੈਕਰੋਮੇਰੇਜੀਵਲੇਕੋਧਿਕਾਰਹੈਮੇਰੇਜੀਵਲੇਕਾਸਾਜ
ਪ੍ਰਥਵੀਮੰਡਲਕਾਰਾਜਾਕਿਆਹੈਜੇਮੈਇਸਾਬਿਖੇਚਿੰਤਕੋਥਾਧਿਆ
ਹੈਸਭਨਾਸਵੰਤਪਦਾਰਥਹੈਨਾਸਤੋਂਗਹਿਤਕਛੁਪੈਨਹੀਮੈਕਿਸਾਬਿਖੇ
ਪੀਤਲਗਾਵੈਜੋਪ੍ਰਥਮਥਡੇਇਸਾਨਕੋਪਾਪਤਹੂਏਹੈਂਤੇਈਬਹੁਤ
ਨੀਚੇਗਿਫਪੜਤੇਹੈਂਅਰੁਸੁਖਤੋਂਗਹਿਤਹੂਏਬਹੁਤਦੁਖਕੋਭੋਗਤੇਹੈਂ
ਮੈਕਿਸਕਾਆਸ਼ੈਲੋਵੈਜਿਨਕੀਪਲਕਉਪੜਨੇਅਰੁਮੁੰਦਦੇਕਹਿਜਗ
ਤਕੀਉਤਪਤਅਰੁਪਲੈਂਹੋਤੀਹੈਅੈਸੇਮਹਾਂਪੁਰਖਹੂਏਹੈਂਸੋਭੀਇਸਾ
ਨੈਕੋਤੀਆਗਾਏਹੈਂਤੋਹਮਸਾਰਖੁਯੋਕੀਕਿਆਗਨਤੀਹੈਜੋਗਤਕੇ
ਪਦਾਰਥਮਨਕੋਭਲੇਲਾਗਤੇਹੈਂਬ੍ਰਿਛਫਲਫੂਲਆਦਿਕਸੋਭੀ
ਅਪਦਾਰੁਪਹੈਂਦੁਖਰੁਪਸਾਂਸਾਰਬਿਖੇਪੜੇਹੂਏਸੁਖਕਹੰਦੈਅਥਮੈ

ਜਾਨਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਜਗਤ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਸੰਕਲਪ ਕੋ
 ਤਿਆਗੋ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਸਾਰ ਬਿਛ ਸੁਕੇਗਾ ਤੈਸੇ ਉਦਮ ਕਾਰਿ ਸੁਕਾ
 ਟੇਗਾ ਅਬ ਮੈਂ ਗੁਨ ਕਾਰਿ ਕੈ ਜਾਗਾ ਹੈ ਜਾਗਾ ਹੈ ਅਰੁ ਅਪਣਾ ਚੌਰ
 ਦੇਖਾ ਹੈ ਜਿਸ ਮੁਣ ਕੋ ਦੁਖੀ ਕੀਆ ਹੈ ਮਨ ਹੈ ਨਾਮਾ ਜਿਸ ਕਾ ਤਿਸੀ ਕੋ
 ਨਾ ਸਕਰੇਗਾ ਉਹ ਸਿੰਘ ਸਾਧ ਮਹਾਂ ਗੁਨ ਵਾਨ ਬੋ ਜਿਨ ਮੁਣ ਕੋ ਰੁ
 ਣੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਵਟ ਕਰਾਯਾ ਹੈ ਅਬ ਮੈ ਪਗਮਾਂ ਦ ਕਾ ਸਾਧਨਾ ਆ
 ਤਮਾ ਬਿਖੇ ਜੁਟੈ ਇਹ ਮੈ ਅਰੁ ਇਹ ਮੇਰਾ ਇਸ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਮ
 ਨ ਕੋ ਬਿਖੇ ਕਕਰਿ ਕੈ ਜੀਤੈ ਹੋ ਬਿਖੇ ਕਤੁ ਮਕੇ ਨਾਮ ਸਕਾਰੈ ਬਾਸਿ
 ਸੁਵਾਚਾ ਹੋਗਾ ਮਜੀਐ ਸੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕੈ ਰਾਜਾ ਜਨ ਕਾ ਚਿਤ ਕੀਚੈ
 ਚਲਾਤਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਸਾਮਤ ਭਾਵ ਸੋ ਮੈ ਨਾ ਪਾਰਗਾਇ

ਸਪਕਾਰਗਜੇਕੋਦੇਖਕਾਰਿਮੰਤ੍ਰੀਆਇਕਾਰਿਆਪਟੇਰਾਜਕਾਜਕੇ
ਨਿਮਿਤਥੋਨਤੀਕੁਰਤਭੁਏਤਬਗਾਜਾਸਮਾਧਤੋਂਉਠਕਰਸਮਾਤਾ
ਕੋਲੀਯੋਂਬਿਚਾਰਕਰਦੇਲਾਗਾਜੋਇਸਜਗਤਕਕੋਨਪਦਾਰ
ਥਗਹਟਕਰੀਐਅਗੁਕਿਆਕਾਰਜਕਰੀਏਅਬਮੈਂਬਿਰਬੁਧ
ਭਯਾਰੋਚਿਤਾਬਿਖੇਕਲਪਨਾਕੈਸੇਹੋਵੈਮੈਂਚਾਹਕੀਸੀਕੀਕਰਤਨ
ਹੀਅਰੁਜੇਸਹਜੇਪਾਪਤਹੋਵੈਤਿਸਕੈਤਿਆਗਤਾਨਹੀਆਤੁ
ਖਾਬਿਖੇਸਦਾਇਸਤਹੋਵੈਜੋਕਛੁਸੁਭਾਵਕਹੋਵੈਸੋਪੜਾਹੋਵੈ
ਹੇਰਾਮਜੀਇਸਪਕਾਰਗਬਿਚਾਰਕਾਰਿਕੈਸੰਤਾਪਤੋਂਗਹਿਤਜਨਕ
ਕਾਰਜੋਕੋਕਰਦੇਲਾਗਾਜੈਸੇਸੂਰਜਾਦਿਨਕੋਕਰਤਾਹੈਤੈਸੇ
ਆਸਾਤੋਂਗਹਿਤਰਾਜਾਕਾਰਜਕਰਦੇਲਾਗਾਜੋਆਗੇਹੋਵਣੀ

ਹੈ ਅਰੁ ਬੀਤ ਗਈ ਹੈ ਦੇ ਨੇ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਵਰਤਾਨਾ ਬਿਖੇ ਹਸਤੇ
ਹੁਏ ਕੀ ਨਾਈ ਬਿਚਰੇ ਲੇ ਲਾਗਾ ਅਰੁ ਸਦਾ ਅਜੰਦ ਸੰਜੁਗਤ ਰਹਤ
ਰੁਪਾ ਤਾ ਤੇ ਹੋਗਾ ਅਜੀ ਮੁਕਤ ਕਾ ਕਾਰਣਾ ਅਪਣੀ ਬਿਚਾਰ ਹੈ ਸਭ
ਕਾਰ ਜੋ ਬਿਖੇ ਵਰਤਣਾ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਾ ਮੋਰ ਉਪਾਇ ਨਹੀ ਜ
ਬਾ ਅਪਣੀ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਲੇ ਕਰਿ ਹੋਵੈ ਗੀ ਤਬ
ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਦ ਪਾਤ ਹੋਵੈ ਗਾ ਦੇਹ ਗਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਹੋਂ ਮੂਢ
ਨਰ ਰਾਹਤ ਬਿਖੇ ਸਮਾਜਾ ਉਹੈ ਜਤਨ ਕਿਯੋ ਨ ਕੀਜੀ ਯੋਗੁਆ
ਨ ਬਢਾ ਵਨ ਕਾ ਜਾ ॥ ੧ ॥ ਹੋਗਾ ਅਜੀ ਗੁਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਬੁਧਾ ਅਪ
ਦਾ ਦੁਖੋ ਕਾਰਿ ਹੋਂ ਇਸ ਕੇ ਅਭਾਵ ਕਾ ਯਤਨ ਕਰੀ ਯੋ ਜੇ
ਬਿਖੇ ਕੀ ਪੁਰਖ ਹੋਂ ਤਿਨ ਕੀ ਬੁਧ ਚਿੰਤਾ ਅਹੀ ਅਰੁ ਕਠਾ ਪਾਇ

ਛਕੀਨਾਈਸਰਬਪਦਾਰਥੋਕੋਪਾਪਤਕਰਤੀਹੈ। ਜੋਬੁਢਤਾਮ
ਰੁਆਸਤਾਦੇਖਬੰਧਨਤੇਹਿਤਾਬਿਬੇਕੀਪੁਰਖਹੈ। ਤੇਸਕੋਬਿਖੇ
ਰੂਪੀਬਾਣਨਹੀਬੋਧਸਕਤੇ। ਜੋਸੇਕਵਚਕੋਪਾਹਿਰੇਤੇਂਸੁਰਮੇਕੋਬਾ
ਣਨਹੀਬੋਧਸਕਤੇ। ਪਰਮਾਰਥਰੂਪੀਚੰਦ੍ਰਾਕੋਆਵਗਨਕਰਨਾ
ਰਾਮਲਨਾਅੰਕਾਰਰੂਪੀਬਦਲਹੈ। ਗੁਮਾਨਰੂਪੀਪਵਨਕਾਰਿਤਿ
ਸਕਾਅਗੁਵਹੋਵੈ। ਤਬਉਤਮਪਦਕੀਪਾਪਤਹੋਵੈ। ਜੋਸੇਅੰਨਫੁਲ
ਕੋਨਿਮਿੰਤਪਹਲੇਖੇੜਸੁਭਕਰੀਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਉਤਮਪਦਕੋਨਿਮਿ
ਤਿਅਪਦੀਬੁਧਨਿਰਮਲਕਰਤੰਬਹੈ। ਹੇਰਾਮਜੀਇਹਮੋਹਤ੍ਰਮ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਤੀਹੈ। ਸੋਅਪਦਾਕਾਬੀਜਹੈ। ਸੋਪਰਮਾਤਮਾਸ੍ਵਰੂਪਕੇਜਾਣੇ
ਤੇਅਗੁਵਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਜਨਬਸੰਸਾਰਕੋਪਰਲਾਮੀਜਾਣਕਾਰਿਪਰ

34
ਕਿਤਵਿਵਹਾਰਕੋਕਰਤਾਰੈ॥ ਅਗੁਬਿਚਾਰਬਿਖੇਸਦਰਹਤਾਰੈ॥
ਤਿਸਕੋਆਤਮਾਨਦਪਾਪਤਹੋਤਾਰੈ॥ ਜੈਸੇਰਾਜੇਜਨਕਕੋਆਤਮ
ਪਦਗਾਨਪਾਪਤਤੁਯਾਦੇਵਕਰਮਅਗੁਧਨਅਗੁਪਰਵਗਇ
ਨਕੀਆਧਿਕਤਾਕਰਿਸੰਸਾਰਭੈਨਿਵਰਤਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਇਸਕੋਨਿਮਿ
ਤਿਅਪਣਾਹੀਯਤਨਕਰਤੰਬਹੈ॥ ਮੈਸਰਬਠੋਰਪੂਰਨਹੈ॥ ਅਗੁ
ਸਰਬਠੋਕੋਕੋਢਾਪਰਹਾਰੈ॥ ਮੈਸਾਜੇਆਤਮਗਾਨਹੈ॥ ਸੋਅਗੁ
ਨਾਂਧਕਾਰਕਾਨਸਕਰਤਾ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਸਰੁਸੰਸਾਰਕੀਬਿਧਕੋਤਿ
ਅਚਾਕਰਿਆਤਮਾਕੋਨਿਮਿਤਯਤਨਕਰਦਾ॥ ਇਸੀਕਾਨਾਮਾਨੇ
ਨਾਸਹੈ॥ ਐਰਉਪਾਇਕਰਿਚਿਤਨਾਸਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਬਿਖਿਓਕੋਨਿ
ਮਿਤਯਤਨਕਸ੍ਰਕਰਨਾ॥ ਆਤਮਾਬਿਖੇਤਤਪਰਗਹਿਲਾਤਿਅ

ਗਾਅਗੁਰਿਹਣਕੋਸਾਮਾਨਲਖਕਰਸਾਮਾਸਿਖਤਹੋਰਹਣਾਸਾ
ਆਰੁਭਾਮਾਅਗੁਥਿਖਮਤਸਰਬਾਥਿਕਲਪਭੁੰਗਹਿਤਧੀਰਜ
ਕਾਰਿਮਨਕੋਪੁਸੁਕਰਣਾਕੋਮਲਬਚਨਅਰੁਸੁਧਾਈਅਰੁਤੁ
ਸੁਰਹਣਾਵਾਸਨਾਤੋਰਹਿਤਲਾਗੁਅਲਾਗੁਥਿਖੇਸਾਮਾਨਏਤੇ
ਗੁਣਮਾਨਾਥਿਖੇਇਸਬਤਹੋਵੈਅਏਸੀਕਾਨਾਮਅਕਤਚੈਅ
ਲਨਵਾਸਨਾਗੁਪੀਜਾਲਤਿਸਨਾਤੰਤੁਸੋਮਨਬੰਧਚੈਅਰੁਤਿ
ਸਾਕਰਵਸਕੀਆਚੈਬੁਧਗੁਪੀਸਲਾਕਾਕਾਰਿਸੰਸਾਰਭੁੰਭੇ
ਦਕੀਦਿਸੁਕੋਦੁਰਕਰਣਾਪਵਨਕਾਰਿਬਦਏਕੀਨਿਆਈ
ਅਭਾਵਕਰਣਾਅਕਤਚੈਦੇਹਗਾਮਾਨਸਸੋਮਨਕਾਟਕੈਜਿ
ਉਕੁਠਾਰਸੋਬਿਛਾਪਾਵਨਪਦਵੀਪਾਇਕੈਬਿਰਚੈਰਹੇਅ

ਨਿੰਛਾ ॥ १ ॥ ਹੇਗਮਜੀ ਬੈਠਤੇ ਉਠਤੇ ਖਾਤੇ ਪੀਤੇ ਸੋਵਤੇ ਚਲਤੇ ਇ
 ਹੀ ਭਾਵਨ ਕਰੇ ਜੋ ਸਰਬ ਅਸੰਤ ਹੈ ॥ ਇਸ ਕੀ ਆਸਾ ਤੇ ਕਰਤੇ ਹੋਵੇ
 ਜੈਸੇ ਸਿੰਘ ਕੇ ਆਸੇ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬਨਾ ਬਿਖੇ ਮੰਜਾਗਮਾ ਸਕੇ ਭਖਣ ਕਰ
 ਤੇ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਆਤਮਾ ਕੇ ਆਸੇ ਹੋਇ ਕਰ ਜੜਮਨ ਨੂ ਭੋਰੇ ਕੋ ਭੋਰੇ
 ਤਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਤੂੰ ਚਿੰਤਸਾਹਿਤ ਬਿਖੁ ਯੋਕਾਗ ਪਦ ਕਰੇ ਗਾ ॥ ਤਬ
 ਬੰਧਨ ਕੇ ਪਾਟ ਤੇ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਅਰੁ ਜਬਾ ਚਿੰਤਸਾਹਿਤ ਬਿਖੁ ਯੋਕੇ
 ਤਿ ਆਗ ਕਰੇ ਗਾ ॥ ਤਬ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਹੇਗਮਜੀ ਅਨੰਤ
 ਆਕਾਸ ਆਤਮਾ ਕੀ ਭਾਵਨ ਕਰੇ ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਸਾਥ ਮਨ ਕੋ ਵਸ
 ਕਰੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਅਰੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੇ ਮੰਧਾ ਬਿਖੇ ਜੋ ਬਿਆਪਤਾ ਹੈ ਸੋ ਆ
 ਤਮਾ ਚੇਤਨ ਹੈ ॥ ਸੁਣਾ ਦਾ ਅਰੁ ਵਾਦ ਕਤੇ ਨਿਆਗ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੋਨੋ

ਕੇਅੰਧਾਬਿਆਪਕਰੈਸਰਬਦਾਤਿਸਕੀਭਾਵਨਾਕਰੈਅਰੁ
ਆਗਿਆਨਰੂਪੀਕੁਠਾਰੇਸਾਬਘਾਪੀਅਹੰਕਾਰਕੈਕਾਟੋਅਰੁ
ਆਤਮਾਇਚਾਰਕਾਰਿਕੈਜਗਤਸਾਮੁਦ੍ਰਤੇਪਾਰਹੋਵੈਰਾਮੈਛਾ
ਚਾਹੇਕੁਗਵਨਤੁਮਈਸ੍ਵਰਹੋਅਰੁਤੁਮਾਰੇਵਚਨਾਅਤਿਗੰ
ਭੀਰਹੈਂਅੁਭਕੈਬਹੁਨੁਬਹੁਨੁਤਿਸੁਨਾਅਰੁਅਹੰਕਾਰਕਾਤਿਅ
ਗਕਹਤੇਹੈਅਹੰਕਾਰਕੇਤਿਅਗਤੇਦੇਹਯੀਗੀਨੁਜਾਵੈਗੀਜੈ
ਸੇਬਿਛਨਦੀਕੇਬੇਗਸਾਬਕਹਰਤਾਨਹੀਤੈਸੇਅਹੰਕਾਰਕੇਤਿ
ਆਗਤੇਦੇਹਠਹਰੇਗੀਬਾਸਿਸ੍ਵੈਚਾਹੇਰਾਅਜੀਸਰਬਠੋਰ
ਬਿਖੇਵਾਨਾਕਾਤਿਅਗਕਹਾਰੈਵਾਸਕਹੀਏਅਹੰਕਾਰਕ
ਹੀਯੇਦੋਨੋਪਰਜਾਇਹੈਏਕਯੋਯਹੈਅਰੁਏਕਗੋਯਹੈਇਹਸ

ਭੁਵਸਤੁ ਮੇਗ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਇਨ ਕਾਰੂ ਪਰੇ ਮੁਝਾ ਬਿਨਾ ਇਹ ਨਹੀ
 ਇਨੋ ਬਿਨਾ ਮੈਂ ਨਹੀ ॥ ਇਸਾਨਿ ਸਚੇ ਕੋ ਅੰਤਰ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਮਨਸ
 ਚਿਤਾਤਿ ਆਗ ਕਰਾ ॥ ਐਵਸ ਤੋ ਕਾਈ ਸੁਰ ਨਹੀ ਅਰੁ ਵਸਤੁ ਮੇਗ
 ਈ ਸੁਰ ਨਹੀ ॥ ਐਸੇ ਏਕੰਤੁ ਬੁਧ ਕਰ ਕੈ ਸੀਤਲਾ ਚਿੰਤਲੀ ਲਾਸੇ
 ਸਭ ਕਾਰਜ ਕਰੋ ॥ ਇਸ ਕਾਨਾ ਮਵਾਸਾਤਿ ਆਗ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਇਸੀ
 ਕਾਨਾ ਮਧੇ ਯਾਤਿ ਆਗ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸੰਪੂਰਨ ਵਾਸਾਤਿ ਆਗ ਕ
 ਰਿ ਮਨ ਬਿਨਾ ਹੋਵਣਾ ॥ ਇਸੀ ਕਾਨਾ ਮਧੇ ਯਾਤਿ ਆਗ ਹੈ ॥ ਦੇਹ
 ਗਾ ਅਹੰਕਾਰ ਭੁਯ ਵਾਸਨਾ ਤਜੈ ਸਹਜ ਜੋ ਕੋਇ ॥ ਧੇ ਯਾਤਿ ਆ
 ਗ ਕਰ ਕੈ ਰਹੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸੋ ਹੋਇ ॥ १॥ ਹੇਰਾ ਮਜੀ ਜੋ ਪੁਰਖ
 ਮੂਲ ਵਾਸਾ ਕੋਤਿ ਆਗ ਕਰਿ ਸਾਸਤਾ ਭਾਵੈ ਕੋ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਧਾਰ

ਤਾਰੈ ਸੋਈ ਸੀ ਕਰਮੁ ਕਤਹੋ ਤਾਰੈ ਸੋਈ ਨੇਤੀ ਆਗਤੁ ਛੁਕੋ ਕਰੈ।
ਇਨ ਕਰਿ ਸਰਬ ਸੇਤਾ ਪਤੰਗ ਹਿਤ ਬਹੁ ਅਰੂਪ ਹੋਤਾ ਹੋ ਜੋ ਪੁਰਖਾਇ
ਸੁਪਦਾਰਥ ਕੋ ਪਾਇ ਕਰਹੂੰ ਖਾਮਾਨ ਨਹੀ ਹੋਤਾ। ਏਸੁ ਕੋ ਬਿਖੋਗਾ
ਗੁਆਨਿ ਸੁਕੀ ਪਾਪਤੁ ਕਰਿ ਸੋਕਾਮਾਨ ਨਹੀ ਹੋਤਾ। ਸਦਾ ਏਕ ਸਾਮਾਨ
ਹਤਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੋ ਗਿਆਨ ਵਾਨ ਮੁਕਤ ਕਹਤ ਹੈ। ਚਾਹਾ ਅਰੁ
ਅਚਾਹ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਜਿਸ ਪੁਰਖ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਤਿਥੇ
ਸੋ ਵਤੇ ਜਾਗਤੇ ਬੈਠਤੇ ਪਾਗੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੋ ਗਿਆਨ ਵਾਨ ਮੁਕਤਿ
ਕਹਤ ਹੈ। ਹਰਖ ਸੋਕ ਕਾ ਮਕੂ ਪ੍ਰਭ ਯਾ ਕ੍ਰਿਪਣਾ ਤਾ ਜਿਨ ਕੋ ਚਿੰ
ਤਾ ਬਿਖੋ ਨਹੀ ਪਵੇ ਸਕਰਤੇ ਤੇਈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਹੀ ਤੇ ਹੈ।
ਜੇ ਜਗਤ ਕੀ ਬਿਖੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਆਤਮਾ ਬਿਖੋ ਸਦਾ

ਜਾਂਗਤ ਹੈ ਸੋ ਪੂਰਨਾ ਮਾਸੀ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰਮੰਦਤਾ ਅਨੰਦ ਕਰਿ ਮਗਨ ਜੀਵ
 ਨਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰੀ ਯੇਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਬਿਖੇਵਾ ਸਨਾਸਹਿ ਤੈ ਸੋ ਤਿਸਾ
 ਕਰ ਬੰਧ ਹੈ ਦੇਹ ਗਾਯਨ ਕਛੁ ਮੈ ਕੋਹੁ ਜੀਯੇ ਯਹ ਜਾ ਕੋਚ
 ਤਰਾਇ ਸੋ ਤਿਸਾ ਹੈ ਸੰਖਲਾ ਬੰਧਨ ਸਮਰ ਪੁਰਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਗਾਮ ਜੀ ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਪਾਣੀ ਪਗਟਾ ਅਰੁ ਗੁਪਤ ਹੈ ਤਿਨ ਬਿਖੇਸ਼
 ਸਾਦ੍ਰਿਕ ਹੋਰੀ ਹੈ ਕੋਉ ਬਿਰਲੇ ਪਰਮ ਉਦਰ ਪੁਰਖ ਹੈ ਜੇ
 ਤਿਸਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਤੇ ਪਾਗ ਪਦ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋ
 ਤੈ ਹੈ ਬੰਧਨਾ ਅਰੁ ਮੁਕਤ ਕੋ ਬਿਲਾਸ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਤੁਮਸ
 ਮੁਦ੍ਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਅਦਲ ਰੂਪ ਨਾ ਕੋਧਾਰੇ ਹੋਰਾਮ ਜੀ
 ਜੋ ਕੋਉ ਪੁਰਖਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕੈ ਨਿਸ਼੍ਚੈ ਕੋਧਾਰ ਤੈ ਹੈ ਸੋ ਚਾਰ ਪੁ

ਕਾਰਕੇ ਮੁਣਤੇ ਸਵਦਾ ਕਰੁ ॥ ਏਕਾਇਸਾਨਿ ਸਚੇ ਕੋ ਪਾਰਤੇ ਹੈ ॥ ਜੋਸੀ
ਸਤੋਂ ਆਦਿ ਚਰਨ ਪਰ ਜੇਤ ਮੈ ਆਤਾ ਅਰੁ ਪਿਤਾ ਉਪ ਜਾ ਯਾਹੋ ॥
ਸੋ ਅਗੁ ਮਾਨ ਰੂਪ ਬੰਧਨ ਕਾ ਕਰਣਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੂਸਰਾ ਏਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ
ਭਤੇ ਨੀ ਆਸਾ ਵਾਲ ਕੇ ਅਗਤੇ ਬੀ ਸੁਖ ਮਾਹੋ ॥ ਏਸਾਨਿ ਸਚੇ ਕਾਰਿ
ਮੁਕਤ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤੀਸਰਾ ਏਹ ਹੈ ਜੇਤੇ ਕਛੁ ਯਾ
ਤ ਜਾਲ ਪਦਾਰਥ ਹੈਂ ਸਰਬ ਬਿਖੇ ਮੈ ਆਵਿ ਨਾ ਸੀ ਆਪ ਹੋ ॥ ਏ
ਸਾਨਿ ਸਚੇ ਕਾਰਿ ਭੀ ਮੁਕਤ ਕੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਚਤੁਰਥ
ਏਹ ਹੈ ਜੋ ਏਹ ਜਗਤ ਆਕਾਸ ਵਤ ਸੁਨਾ ਅਸੰਤ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਏਸ
ਾਨਿ ਸਚੇ ਕਾਰਿ ਭੀ ਐਖ ਕੀ ਸਿਧੰਤਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਚਾਰ ਬਿਖੇ ਪੁਬ
ਮਜੇ ਦੇਹ ਆਤਿ ਮਾਨ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਤਿਨਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬੰਧਨ

ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤੀਨ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਨਿਰਮਲ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥ ਬਿ
 ਲਾਸ ਹੈ ॥ ਐਸਾ ਤਮਾਸਰ ਬਠੈ ॥ ਫੁਰਨ ਹੈ ॥ ਇਸਾ ਨਿਸਚੈ ਕੋ ਜੋ
 ਪਾਰਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਬਹੁ ਫਸੈ ॥ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਹੋਰਾ ਮਜੀਆ ॥
 ਅਰੁ ਸੁਨਾ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁ ਮਈ ॥ ਸੁਰਾਸਿ ਵਪੁਰਖਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਪਾਦਿਕ ਸਰਬ
 ਆਤਮਾ ਕੇ ਨਾਮ ਹੈ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਜਗਤ ਲੀਲਾ ਕਰ ਕੈ ਉਪ
 ਜੈ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸਕਤ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ॥ ਭਿੰਨ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪਰਮਾ
 ਤਮਾ ॥ ਚੀਜਗਤ ਰੂਪ ਹੋਇ ॥ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਅਪਦਾ ਅਰੁ ਪਰ
 ਇਆ ਕਾਰਜ ਬਢੇ ॥ ਅਥਵਾ ਹਾਰੇ ਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਖ ਦੁਖੁ ਗਿ
 ਹਣਾ ਨ ਕਰਣਾ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਗਤ ਤੇ ॥ ਆਪ ਉਲੇਖਤ ਹੋਵਣਾ
 ਪੁਰਨਾ ਸੀ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਵਤਸੀਤਲ ਉਦੈ ਗਤੇ ॥ ਰਹਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਸੰਸਾਰਕਾਦੁਖਕੋਉਪਰਸਪਰਨਹੀਕੂਰਤਾਸੰਤੁਅਰੁਮਿੰਤੁਇ
ਖੇਸਾਮਭਾਵਸਰਬਪਰਦਇਆਕਰਹੀਅਰੁਅਗਨੀਓਕਸੰ
ਗਨਕਰਨਾਇਸਪਕਾਰਜੋਅਪਲੇਯਾਥਾਪਤਕਰਮਾਥਿਖੇ
ਵਰਤਤਾਹੈਸੋਸੰਸਾਰਦੁਖਕੋਨਹੀਪਾਪਤਹੋਤਾਨਾਕਿਸੀਥਿਖੇਦੁ
ਵੈਖਕਰਨਾਨਹਰਖਕਰਨਾਨਸੋਕਕਰਨਾਨਥਾਂਓਕਰਨੀਅਰੁਸਰੁ
ਕਾਰਿਤਕਾਰੀਕੋਮਲਵਚਨਮਸਕਾਇਕਕਪਟਾਇਸਪਕਾਰਜੋਵ
ਰਤਤਾਹੈਸੋਜਨਮਦੁਖਕੋਨਹੀਪਾਵਤਾਤਤੋਤੁਮਪੁਕਸਥਹਾਇ
ਸੁਗੁਪਟਾਕਰਕੈਜਗਤਾਥਿਲਾਸਤੋਰਹਿਤਜੀਵਨਮੁਕਤਪਦਾਥਿਖੇ
ਇਸਤਹੋਇਕਰਲੋਕਾਵੇਹਾਰਕਰੋਹੇਗਮਜੀਸਰਬਥਾਸਨਾ
ਆਸਾਕੋਚਿੰਤਤੋਤੀਆਗਕਰਵੈਗੁਗਾਮੰਤਰਕਰੋਅਰੁਥਾਹਰ

ਸਭਾ ਚਾਰਕਰੋ ਬਾਹਰ ਸਰਬਾ ਚੰਡਾ ਅਗੁ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਅਨਰੰਤ
 ਬਾਹਰ ਕਰਤਾ ਅੰਤਰਾ ਅਕਰਤਾ ਐਸੇ ਹੋਇ ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰ ਬੁਧ ਤੋਰ
 ਹਿਤਾ ਅਕਾਸਕੀ ਦਸਾਲੀ ਯੇ ਸੰਕਲਪ ਬਿਕਲਪ ਤੋਰ ਹਿਤ ਉਦਾਰ
 ਤਾ ਕੇ ਮਲਤਾ ਸੁਰੁ ਕਰਮੋ ਬਿਖੇ ਬਿਚਰੋ ਅੰਤਰਾ ਤਿਸਾ ਤੋਰ ਹਿਤ
 ਬਾਹਰ ਕਰਮ ਅੰਤਰਾ ਸੀਤਲ ਬਾਹਰ ਪੁਵਰਤ ਲੋਕ ਬਿਖੇ ਬਿਚਰੋ ਇ
 ਹ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋਇ ਸੰਤ੍ਰ ਹੋਇ ਇਹ ਮੈਂ ਹੋਇ ਹ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਸਾਮਿ ਬਾਹੁ ਸੁਕੇ ਤਿ
 ਆਗ ਕਾਰਿ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਦੇਹ ਗਾਇ ਹ ਸੁਹਿਦਾ ਇਹ ਸਤ੍ਰ
 ਹੋ ਜਿਨ ਕੇ ਇਹੀ ਬਿਚਾਰਾ ਮੂਰਖ ਕੇ ਚਿਤ ਹੋਤ ਹੈ ਬੰਧਨ ਸਬ ਸੰਸਾਰ
 ॥ ੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਸੰਤ੍ਰ ਜੇ ਸਾ ਚਿਤੋਂ ਐਸੇ ਪਰਮ ਉਦਾਰਾ ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ
 ਕੇ ਨਹੀ ਸੀਤ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਹੇ ਗਾਮਜੀ ਬਹੁ ਤੇਜ ਨਾਮ ਜਗਤ

ਬਿਖੇਬੀਤੇਹੈ॥ ਤਿਨਕਾਨਕੇਉਸੰਤਰਹਤਾਹੈ॥ ਨਮਿੰਤਰਹਤਾਹੈ॥
ਕੁਮਕਾਲਾਬਿਖੇਸਤਾਅਰੁਮਿੰਤਰਾਸਤੇਹੈ॥ ਏਸਪਰਗਪਰਤੁਏ
ਕੇਪੁਗਤਾਇਤਹਾਸਕਹਤਾਹੈ॥ ਸਵਣਕਰੁ॥ ਏਕਮੁਨਕੇਦੇਬਾਲ
ਕਜੰਝੁਦੀਪਾਬਿਖੇਗੰਗਾਤੀਰਪਰਜਹਾ॥ ਬਿਛਪਰਥਤਹੈ॥ ਤਹਾ
ਕੰਚਨਵਤਪ੍ਰਕਾਸਮਾਨਕੇਉਥਾਲਕਾਬਿਬਾਦਕਰਤੇਰਏਹੈ॥ ਏਕ
ਕੰਚਨਕੇਸਮਾਨਪਰਥਤਤਿਸਕਾਸੁੰਦਰਾਸੀਖਰਰਤੇਨੇਕਰਿਪੁਰਨਚਿੰ
ਤਕੋਪਸੰਨਕਰਟੇਹਾਗਾਹੈ॥ ਤਿਸਪਰਏਕਾਰਿਖੀਸ੍ਵਰਤਪਕੀਰਾਸ
ਗਾਨਵਨਹਤਾਭਯਾਦੀਰਪਮਤਪਾਤਿਸਕਾਨਾਮਉਦਗਚਿੰਤ
ਤਿਸਕੇਦੋਨੋਥਾਲਕਚੰਦ੍ਰਮਾਵਤਸੁੰਦਰਭਏ॥ ਏਕਕਾਨਾਮਪੁੰਨਾਮੁ
ਦੁਸਰੇਕਾਨਾਮਪਾਵਨਾਤਿਨੋਸਾਬਬਹੁਤਾਇਨੋਪਰਜੰਤਾਬਿਚਰਤਾ

ਤੁਯਾ ਤਿਨਾ ਬਿਖੇ ਪੁਨਨਾ ਅਜੇ ਬਰਾ ਪੁਰਹੈ ਸੋਗੁ ਏਕਾਰਿ ਪਵੀਨ ਕ
ਛੁਕ ਕਾਲ ਤੇ ਉਪਗਤਗਾਨੁ ਭਯਾਨਾ ਮਰੂ ਦੂਸਰਾ ਅਰਧ ਪੁਬੁ
ਧਰੁ ਯਾ ਜੈਸੇ ਪਾਤਹ ਕਾਲ ਮੇਕਾ ਲਹੇ ਤੇ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਮੂਢ ਤਕੋ ਤਿਆ
ਗਕੀਆ ਅਗੁਰੀਆ ਨਕੋਨ ਪਾਪ ਤਭਯਾ ਤਿਸਕਾ ਚਿਤ ਚੰਚਲ
ਤਾਕਾਰਿ ਡੇਲਤਾਰਹੈ ਸੋਡੇਲਣਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਕਰਣਹੈ ਬ
ਹੁਤ ਕਾਲਾ ਬਿਤੀਤ ਭਯਾਨਾ ਤਬ ਗਖੀ ਸ੍ਵਰ ਬਿਧਾ ਅਵਸਾਰੋ
ਪਾਇਕੈ ਸੰਸਾਰ ਸੁਖੋਕਾ ਤਿਆਗਕੀਆ ਬਹੁਤ ਦੇਹ ਕੋ ਤਿਆਗ
ਕੀਆ ਜੈਸੇ ਪੰਛੀਆ ਲਦੇ ਕੋ ਤਿਆਗ ਜਤਾਹੈ ਜੈਸੇ ਪੰਡੇ
ਈਰੁਥ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਾਰਿ ਸੁਖੀ ਹੋਤਾਹੈ ਤੈਸੇ ਸਰਬ ਸੰਕਲਪ
ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਾਰਿ ਸੁਧਾ ਚਿਨਾ ਤਪਦ ਬਿਖੇ ਇਸਤ ਭਯਾਨਾ ਜੈ

ਸੇਗਾਧਕੋਲੇਕਰਵਾਯੁਆਕਾਸਕੋਪਾਪਤਹੋਤਹੈ॥ ਇਸਪ੍ਰਕ
ਗਪਿਤਾਕੋਮ੍ਰਿਤਹੂਆਦੇਖਕਰਿਪੁਤ੍ਰੇਦੇਹਉਤਾਰੁਆਕਰੀ॥
ਪੁੰਨਨਾਮਏਕਾਗਯੁਖਸੈਕਾਹਲੇਯਾਗਾ॥ ਅਰਧਾਵਨਦੁਖਕਰਿ
ਬਿਆਕੁਲਸੋਕਕਰਿਪੂਰਨਬਨਾਬਿਖੇਬਿਚਰਦੇਯਾਗਾ॥
ਬਿਰਲਾਪਕਰਤਾਰਹੈ॥ ਉਤਅਦੇਹਕੀਕ੍ਰਿਆਕਰਕੈਧਰਮਵੰਤ
ਪਿਤਾਕੀਬਾਤੁਆਇਕਰਸਮਝਵਦੇਯਾਗਾ॥ ਪੁੰਨੋਵਾਚਾਰੇ
ਭਾਈਤੁੰਕਿਉਅਗਮਾਨਕਾਰਿਅੰਧਹੂਆਸੋਕਕੋਪਾਪਤਹੋਤਾ
ਹੈ॥ ਤੇਗਾਪਿਤਾਤੋਸੁਰਮਾਨਥਾ॥ ਉਹਤੋਪਰਮਾਤਮਪਦਕੋਪ
ਪਤਭਯਾਹੈ॥ ਮੁਕਤਭੀਤਿਸੀਕਾਨਾਮਹੈ॥ ਤੁਝਕਿਉਏਤਾਸੋ
ਕਥਯਾਯਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਅੰਰਜਨਮੋਬਿਖੇਮਾਤਾਪਿਤਾਭੂ

੨੪੬ ਈਬੰਧਕਈਵਾਰਹੋਗਏਹੈਂ।ਉਪਜੇਭੀਹੈਂਬਹੁਤਨਾਸਹੋਗ
 ਏਹੈਂ।ਤੇਉਨਕਾਸੋਕਾਕਿਉਨਹੀਕਰਤਾ।ਜੇਸੇਉਨਕਾਸੋਕਨਹੀ
 ਕਰਤਾ।ਤੈਸੇਇਹਭੀਸੋਕਨਕਰੁਅਗੁਰੂਪਾਮਾਰੂਬਲਹੈਂ।ਤੇ
 ਸਾਬਿਖੇਵਾਸਾਰੂਪਨਦੀਭਾਸਤੀਹੈਂਜਗਤਰੂਪੀਅਨੇਕਤਰੰਗ
 ਫੁਰਤੇਹੈਂ।ਤੇਸਾਬਿਖੇਬੰਧਾਮਿਤਪੁਤ੍ਰਾਦਿਕੋਕਾਸਨੇਹਾਅਨੇਕ
 ਦੁਖੋਕਾਕਾਰਹੈਂ।ਨਾਮਾਤੁਹੀਜਗਤਾਬਿਸਤਾਰਹੈਂ।ਵਾਸਤ
 ਵਤੇਕਛੁਨਹੀ।ਜਿਸਾਬਿਖੇਬੰਧੁਭਾਵਨਾਕਰੀਤੀਹੈਂ।ਸੇਮਿਤ੍ਰਾ
 ਸਤਾਰੈਂ।ਜਿਸਾਬਿਖੇਅਬੰਧੁਰੂਪਨਹੋਤੀਹੈਂ।ਸੇਸਤ੍ਰਸਤਾਰੈਂ।ਜੇ
 ਬਿਖਮੇਅੰਮਿਤਕੀਭਾਵਨਾਕਰੀਤੀਹੈਂ।ਤਬਾਬਿਖਭੀਅੰਮਿਤ੍ਰਾ
 ਸਤਾਰੈਂ।ਅਗੁਅੰਮਿਤਾਬਿਖੇਬਿਖਕੀਭਾਵਨਾਹੋਤੀਹੈਂ।ਤਬ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੀ ਬਿਖਰਾ ਸਤਾਰੈ ॥ ਤੇ ਅਪਣੀ ਭਾਵਨਾ ਹੀ ਬੰਧਨ ਕਰ
ਰਣਹੈ ॥ ਜਬ ਸਰਬ ਏਕਾ ਅਤਮੰਤੁ ਜਾਨ ਕਰਿ ਭਾਵਨਾ ਕਰੀ ਯੇਤ
ਬਾਮਿਤੁ ਸਤੁ ਭੇਦ ਮਿਟ ਜਾਤਾਰੈ ॥ ਏਹ ਸਰੀਰ ਤੇ ਰੂਪ ਰਸਾਂ ਸਹਾਏ
ਕਰਿ ਪੰਜ ਰਬਦਾ ਹੂਆਰੈ ॥ ਤੂੰ ਆਪ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਦੇਖ ਜੇ ਮੈ ਕੋ
ਨਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕੈ ਸੇ ਉਤ ਪਾਤਿ ਭਯਾਰੈ ॥ ਅਰੁ ਕੈ ਸੇ ਈਹਾਂ ਆਪਾਰੈ ॥
ਹੁ ਜਬ ਪਰਮਾਰ ਬਾਦਿ ਸੁਕਰਿ ਬਿਚਾਰ ਦੇਖੇਗਾ ॥ ਤਬ ਨ ਕੋ ਉਤੁ
ਪਾਵਨਹੈ ॥ ਨ ਮੈ ਪੁੰਨਹੈ ॥ ਐਤੁ ਅਰੁ ਜਗਤ ਕਾਗਨ ਮਿਥਿਯਾਰੈ
ਅਤਿ ਪੁਨੀਤ ਪ੍ਰਬਵੀ ਬਲਾ ਬੀਖੇ ਜੇ ਮਿਗ ਪੰਛੀ ਹਮ ਅਨੇਕ ਵ
ਰ ਭਏਹੈ ॥ ਤਹਾਂ ਭੀ ਭਾਈ ਬੰਧ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਆਦਿ ਕੋ ਕੇ ਸੰਬੁਧੁ ਹਰੁ
ਏਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਅਭਾਵ ਕਾ ਸੋਕ ਕਿਉ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਿਖ

ਰੰਪਗ ਸਿੰਘ ਭੁਏ ਹੈਂ। ਕਬਹੂੰ ਬਾਂਤਰ ਕਬਹੂੰ ਕਾਰਾ ਕੁਬਹੂੰ ਹਸਤੀ ਕਬ
 ਹੁਗਰਥ ਪਕਬਹੂੰ ਟੁਟਨ ਕਹੂੰ ਗਿਦੜ ਕਹੂੰ ਬਿਛਾ ਅਨੇਕਾਇ ਬਾਨੇ
 ਬਿਖੇ ਭੁਏ ਹੈਂ। ਕਬਹੂੰ ਬਰੁਗੀ ਗਜਾ ਭੁਏ ਹੈਂ। ਇਸੀ ਜੰਬੂਟੀ ਪਾਬਿ
 ਥੇ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਭੁਏ ਹੈਂ। ਤਹਾਂ ਭੁਟੀਆ ਤਾਪਿਤਾ ਭੁਏ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਬਿਛਕੇ
 ਪੜਹੋ ਤੇ ਹੈਂ। ਅਗਰੀ ਫੜ ਜਾਤੇ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਨਰਹੋ ਤੇ ਹੈਂ
 ਅਗਰੀ ਫੜ ਜਾਤੇ ਹੈਂ। ਇਨਕਾ ਸੋਕ ਕਰਟਾ ਬਿਅਰ ਬਹੈ। ਸਰਬਾ
 ਤਾਕੀ ਭਾਵਨਾ ਕਰੇ। ਯੂਰ ਬੋਕੀ ਨਾ ਆਈ ਕਿਉ ਸੋਕ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਦੋਹ
 ਰਾਮਾ ਸਕਲੰਕਾ ਤਿਅਾ ਗਕੈ ਹੁਦੈ ਕਮਲ ਮੈਯਾ ਆਇ। ਆਪੁ
 ਨ ਤੋਂ ਰੂਮ ਤਿਅਾ ਗਕੈ ਪਰਮ ਤੋ ਖੁਕੈ ਪਾਇ॥੧॥ ਬਾਸਿ ਸੁੰਦਰਾ॥
 ਹੇਰਾ ਅਜੀਜ ਬਾਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਨਉ ਪਦੇ ਸਕੀਆ। ਭੁਖ ਪਾਵ

ਨਕੋਚਿੰਤਾਬਿਖੇਬੋਧਉਤਪਾਤਿਕੁਆਜੈਸੇਸੂਰਜਕੇਉਦੇ
ਹੁਏਸਰੁਜਗਤਾਬਿਖੇਪਕਾਸਹੋਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਦੋਨਾਚਿੰਤਾਬਿ
ਖੇਗੁਆਨਾਬਿਗੁਆਨਪੂਰਨਕੁਆਕਿਸੀਪਕਾਰਗਾਏਖਹ
ਰਖਸੋਕਰੋਨਪਾਪਤਹੋਵੈਸੁਖਸੋਬਨਾਬਿਖੇਬਿਚਰਤੇਰੁਏ
ਹੋਗਾਮਜੀਇਸਪਕਾਰਅਨੇਕਪਕਾਰਕੇਦੇਹਅਰੁਬੰਧਹੂ
ਏਹੈਂ। ਸੋਤਿਨਕੀਆਸਕਰਣੀਅਗੁਤਿਆਗਕਰਣਾਦੋਨ
ਬਿਬਾਹੈਂ। ਇਨਕੋਬਿਚਾਰਾਬਿਖੇਚਿੰਤਾਬਫਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਈ
ਧਨੇਕਾਰਿਕੈਅਗਨਿਕੀਜੁਲਾਬਫਤੀਹੈ। ਅਰੁਆਤਮਾਬਿ
ਚਾਰਕਰਕੈਇਹਾਚਿੰਤਾਅਭਾਵਕੋਪਾਪਤਹੋਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਈ
ਧਨੇਤੇਰਹਿਤਾਅਗਨਿਸਾਂਤਹੋਤੀਹੈ। ਤਾਤੇਦ੍ਰਿਫਪੁਰਖਾਰਬ

ਕਰਕਰੁਣਾਉਦਰਤਾਬਿਖੋਤਿਆਗਸਾਰਿਤਾਦ੍ਰਿਸ੍ਟਕਰਲੋ
 ਕਕੇਦੇਖੋਜੇਦੀਨਹੂਏਬਿਚਰੁਤੇਰੈਂਗਾਇਹਬਹਮਾਦ੍ਰਿਸ੍ਟਨਿ
 ਰਦੇਖਤੁਭਕੋਕਹੀਰੈਂਗਾਇਸਾਦ੍ਰਿਸ੍ਟਕੋਪਾਇਕਾਰਿਬਹੁੜਮੇਹ
 ਕੈਨਹੀਪਾਪਤਹੋਤਾਜੋਬਿਬੇਕਰੁਪੀਮਿੰਤਕੋਬੁਧਰੁਪੀਸਾ
 ਖੀਸਾਰਿਤਸੰਗਗਾਖਕਾਰਿਬਿਵਹਾਰਗਬਿਖੋਬਿਚਰਤਾਰੈ
 ਤਿਸਕੋਮੇਹਸਹਿਤਸੰਕਲਪਨਹੀਹੋਤਾਕਾਮਕੋਧਾਆ
 ਦੈਕਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਹੋਤਾਰੈਜਬਕੋਉਕਸੁਆਨਪਾ
 ਪਤਹੋਵੈਤਬਪੀਰਜਤੇਚਲਾਇਮਾਨਨਹੀਹੋਤਾਦੋਹ
 ਗਾਸਾਸਤ੍ਰਾਮੈਰੁਵੈਰਗਕਰਬਡੇਬਡੇਗੁਨਸੇਇਜਤਨ
 ਆਪਦਾਹਰਨਕੋਮਨਪੀਰਜਗਾਰਿਲੋਇ॥੧॥ਹੇਰਾਮ

ਜੀ ਜੋ ਤੇ ਲੋਕੀ ਕੀ ਵੇਰੂਤ ਕਰ ਫਲ ਨਹੀ ਪਾਪ ਤੇ ਹੋਤਾ ਸੇ ਫਲ ਮੰ
ਨ ਕੇ ਪੀਰ ਜ ਤੇ ਪਾਪ ਤੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨ ਸੰਤੋਖ ਕੋ ਪਾਪ ਤੇ ਭਯਾਸਿ
ਸ ਕੇ ਜਗਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰ ਪੂਰਨ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਬਿਖੇ
ਚਰਨ ਦਾ ਸੀ ਚੜਾਏ ਤੇ ਸਰਬ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਚਰਮ ਸੇ ਬੇਸ਼ਤ ਵਤ ਹੋਤੀ ਹੈ
ਤੇ ਸੇ ਵੇਰੂ ਗ ਕਰ ਕੇ ਪੂਰਨ ਤਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸਰਤ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਸਰਵ
ਰਸੁ ਕਤਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸੇ ਅਤਮਾ ਤੇ ਗਹਿਤਾ ਚਿਤ ਸਕੁ ਚ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਜਿਸ
ਨਰ ਕਾ ਅਸਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸਕਾ ਹਿਦੈ ਸੰਤੋਖ ਤੇ ਸੁੰਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ
ਅਗਾਥਿ ਕਰਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਾ ਉਦਰ ਸੁ ਨ ਭਯਾ ਜੇ ਸੇ ਅਸਾ ਤੇ ਗਹਿਤ ਮਨ
ਸੇ ਰੁਪਾ ਵਤਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸਾਖੀ ਰਸ ਸਮੁਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾ ਕੀ ਯਾਂ ਕਲਾ ਸਹਿਤ
ਭੀ ਸੇ ਨਹੀ ਪਾਵਤਾ ॥ ਅਰੁ ਲਛਮੀ ਕਾ ਬਦਨ ਭੀ ਅੰਧੇ ਨਹੀ ਸੇ

ਰੁਤਾ ਅਗੁਜਿ ਸਕਾਰਿ ਦਾ ਅਸਾ ਰੂਪੀ ਪਿਸਾਚਨੀ ਕਰਿ ਦੁਖਤ
 ਹੈ ਸੇ ਦੁਖ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਅਗੁਜਿ ਨੇ ਪੁਰਖੋ ਅਸਾ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕੀਆ
 ਹੈ ਤਿਨੇ ਸੰਸਾਰ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਕੀਆ ਹੈ ਚਿੰਤ ਕੋ ਚੇਰ ਪੁਕੁਲ ਕੇ
 ਚੰਦੁ ਮਾਰਾ ਮਜੀਤੁ ਬਲ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੁੰਧ ਬੁੰਧ ਕਰਾ ਨਿਰਮਲ
 ਗਿਆਨ ਕੋ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੁ ਰਾਸੇਵਾ ਚਾਹੇ ਭਗਵਨ ਬਲ ਕੋ ਰਾ
 ਨ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਾਤਭਾ ਸੋ ਬਿਸਤਾਰ ਕਰਿ ਮੁਝ ਕੋ ਕਰੋ ਜਾਨਿ
 ਮਿਤਰਾ ਵਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ ਬਿਖੇ ਸੰਤ ਖੇਦ ਨਹੀਆਨ ਤੇ ਬਿਸਿ
 ਸੇਵਾ ਚਾਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਏਸੀ ਜਗਤ ਕੋ ਸਪਤਾਲਾ ਬਿਖੇ ਕੁੰਦਿ
 ਸਾਐ ਅਸੁਰ ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਬਲ ਨਾਮ ਰਾਜਾ ਚੇਤਰੁ ਮਾਮਾ ਅਰੁ ਬਿ
 ਰੋਚਨ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿਸਾ ਪਦੇ ਬਲ ਕਰਿ ਸਭੁ ਜਗਤ ਤੀਨੇ ਲੋਕਾ

ਪਨੇਵਸਕੀਏਅਰੁਸਭਕੋਨਿਹਸੋਕਕੀਆਦਸਕੋਟਵਰਖਪਰਜੰ
 ਤਰਾਜਕੀਆਆਲਾਥੇਖੇਪੰਛੀਯੋਕੀਨੀਆਈਕਛੁਕਜੁਰਾ
 ਬੀਤਗਏਦੇਵਤੇਅਰੁਦੈਤਮਹਾਂਬਲੀਉਪਜੈਅਰੁਨਾਸਹੋਗਏ
 ਜੋਕਛੁਤੀਨੋਲੋਕੋਕੋਭੋਗਬੋਸੋਤਿਸਸਭੁਭੋਗੋਤਿਸਕੇਅਨੰਤ
 ਰਕਛੁਵੈਗਾਗਾਨਾਉਦੇਭਾਯਾਤਬਸੁਮੇਰਕੇਸਿਖਰਉਪਰਏਕਾਂਤੁ
 ਜਾਇਗਾਤਹਾਂਰਤਨੋਕਰਜਤਤਤਤੋਖਾਏਕਾਦਿਨਜਾਇਬੈਠਾਮ
 ਗੁਥਿਚਰਕਰਦੇਲਾਗਾਜੇਮੇਰਾਬਡਾਰਜਤੀਨੋਲੋਕੋਕੀਬਿਭੂ
 ਤਕਾਰੀਪੁਰਨਚੈਅਰੁਜੋਕਛੁਜਗਤਾਬਿਖੇਭੋਗਹੈਸੋਭੋਗਹੈਮੈ
 ਏਤੇਕਾਲਪਰਜੰਤਕੀਆਸਿੰਧਭੁਯਾਜੋਭੋਗਪਾਪਤਹੋਤੇਹੈਤਬ
 ਹਰਖਉਪਜਾਵਤੇਹੈਬਹੁਤੁਗਾਇਕਰਿਛੀਨਹੋਜਾਤੇਹੈਤ

ਬਸੋਕ ਉਪ ਜਾਵਤੈ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਅਗੁਇਹ ਬੋਗਾ ਕਿਆ ਹੈਂ ਬਹੁ
 ਕੁ ਬਹੁ ਤਾੜੀਆ ਸੋਲ ਪਟਾਵਹਾ ਅਗੁ ਬਹੁ ਤਪਕਾਰ ਬਿਖੈ ਭੋਗ
 ਨੇ ਇਹ ਤੇ ਮੂਰਖ ਬਾਲ ਕੋ ਕਾਕਾ ਮੈ ਜੇ ਮਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਤੇ ਨ ਕੋ ਭੋਗੋ ਬਿ
 ਖੇਲੁ ਜਾ ਆਵਤੀ ਹੈ ਜੇ ਏਕ ਵਾਰ ਭੋਗ ਕਾਰਿ ਬਿਰਸਾ ਜਾਨ ਕਾਰਿ ਛੋੜ
 ਆ ਬਹੁ ਤਾੜੀ ਸੀਕੋ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਣਾ ਦੇ ਨਾ ਦੇ ਨ ਪਾਤਿ ਐਸੇ
 ਕਰਣਾ ਉਹੀ ਦੇ ਨਹੋਤਾ ਹੈ ਉਹੀ ਰਾਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਬਹੁ ਕੁ ਬਹੁ ਕੁ
 ਉਹੀ ਕਾਰਜ ਉਦੈ ਹੋਤਾ ਹੈ ਗਾਨ ਵਾਨ ਕੋਹਾ ਸੀ ਵਤ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਮੇਰੇ
 ਅਨਾ ਬਿਖੈ ਇਹ ਆਵਤੀ ਹੈ ਜੇ ਜਗਤਾ ਬਿਖੈ ਸੋ ਪਦਾਰਥ ਪਾਵਹੈ ਜੇ
 ਗਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਬਹੁ ਕੁ ਕਰਮ ਨ ਉਪਜੈ ਭੋਗੋ ਤੇ ਰਹਿਤ ਜੇ ਅਥਿਨਾ
 ਸੀ ਸਰਬ ਠੋਕ ਪੁਰਨ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਚਿਤ ਵਨ ਕਰੋ ਹੋਰ ਅਜੀਐ

ਸੋਂਕਹਿਕਰਿਆਸੁਰੋਕਾਗਜਾਬਲਾਨਾਬਿਖੇਇਸਤਰੁਆਂਕਛੁ
ਕਾਅਰਬਕੋਚਿਤਾਬਿਖੇਆਨਕਰਿਨੇਤੋਕੋਚਨਾਇਕਰਿਬੋਲੇਜੇਮੈ
ਅਬਜਾਨਿਆਹੈਪੁਬਮੇਸੈਪਤਾਬਿਰੋਚਨਰੁਗਵਨਜੇਆਤਮ
ਤੰਤੁਕਾਗੁਆਰੁਲੋਕੋਕੋਪਾਗਵਾਜਾਨਲੇਗਾਬੁਧਵੰਤਾਤਿ
ਸਸੋਮੈਪੁਛਾਥਾਜੇਹੇਭਗਵਨਦੁਖਅਰੁਸੁਖਜੁਹੈਸਸਾਰਕੇਜਹਾਂਸੰ
ਤਹੋਜਾਤੇਹੈਅਰੁਮਨਕਾਮੇਹਸਰਬਕਾਮਨਾਬਿਰਸਕੁਸਤੇਹੈਜਿ
ਸਾਬਿਖੇਬਹੁਤਾਬਿਸਾਮਕੋਪਾਵਤਰੁਏਹੈਸੋਪਦਪਾਵਲੇਜੇਗਮੁਖ
ਕੋਕਹੋਜੇਮੈਸੁੰਦਰਾਅਨੰਦਾਬਿਸਾਮਪਦਾਬਿਖੇਇਸਤਹੋਵੈਪਤੁ
ਉਵਾਰਾਹੋਪੁੜਏਕਦੇਸਹੋਜੇਅਤਿਗੰਗੂਰਾਅਗੁਬਿਸਤੀਰਲਾ
ਜਿਸਾਬਿਖੇਸਹਸੁਤਿਲੋਕੀਆਂਸਾਅਇਰਹੀਆਹੈਤਿਸਾਬਿਖੇ

ਨਾਪਿ ਬਿਵੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਕਾ ਸਹੈ। ਸਾਗਰ ਪਰ ਬਤਤੀਰ ਬਥਨ ਨਦੀਆਂ
 ਸਰੋਵਰ ਕੇ ਉਨਹੀ ਅਰੁ ਏਕ ਮਹਾਂਗਾ ਜਾ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਕਰਿ ਸੋਭਤਾ ਅਰੁ
 ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ। ਅਰੁ ਸਰਬ ਠੇਕਾ ਬਿਖੇਜਾ ਵਲੇ ਵਾਲਾ ਪੂਰਨ ਤਾਕ
 ਰ ਕੇਵਲ ਸਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਅੰਤੀ ਤਿਸਨੇ ਸੰਕਲਪ ਕੋ ਧਾਰਾ ਹੈ। ਜੋ ਕਢੁਰਾ
 ਜੇ ਕੀਰੁ ਚਰੇ ਵੈ। ਸੋ ਅੰਤੀ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਕਥਹੂੰ ਜੋ ਨ ਬਲੇ। ਤਿਸ ਕੋ ਬਲਾ
 ਵਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਬਲੇ। ਤਿਸ ਕੋ ਭੀ ਬਲਾ ਵਤਾ ਹੈ। ਅੰਤੀ ਆਪਣੇ
 ਕਢੁਰਾ ਜਕਾ ਜਥੇਗਾ ਜੋਗ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਤਾ। ਰਾਜਾ ਕੇ ਨਿਮਿਤਸ
 ਭਕਾਰ ਜਕਰਤਾ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਕਾਰਜ ਏਕ ਹੀ ਅੰਤੀ ਕਰਤਾ ਹੈ।
 ਅਰੁ ਰਾਜਾ ਆਪ ਏਕ ਤਨਿ ਰਮਲ ਬੈਠਾ ਰਹਤਾ ਹੈ। ਬਲ ਉਵਾ
 ਚਾਹੇ। ਅੰਤੀ ਪੂਰਨ ਜਹਾਨਾ ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਕੇ ਦੁਖ ਨਹੀ ਬਿ
 ਹੇ। ਯ

ਆਪ ਤੇ ਐਸਾ ਕੋ ਨ ਦੇਸਹੈ ॥ ਜੇ ਕੈ ਸੇ ਪਾਪ ਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਆਰੁ ਆਗੇ ਕੀ
ਸਪਾ ਯਾ ਹੈ ॥ ਰਾਜਾ ਕੋ ਨ ਅਗੁਤਿ ਸਕਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੋ ਨ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕੈ ਸੇ ਲੀ
ਲਾ ਕਰ ਜਗਤ ਕੋ ਪਾਰਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਰੁ ਕੀ ਬਹੁ ਦੇਖ ਯਾ ਹੈ ॥
ਅਥਵਾ ਸ੍ਰੀ ਦੇਖਿ ਆਸਾ ਬਿਰੋਧ ਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਉਹ ਮੰਤ੍ਰੀ ਅ
ਹਾਂ ਬਲ ਵੰਤ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰ ਕੋ ਕੋ ਉਜਾਨਾ ਹੀ ਸਕਤਾ
ਅਨੇਕ ਦੇਵਤਾ ਅਰੁ ਦੈਤੁ ਏਕ ਠੇਹੁ ਏਪਰੁ ਤਿਸ ਕੋ ਵਸਨ ਕਰ ਸਕੇ
ਠਾਸ ਅਰੁ ਬੇਜ ਮੂਲ ਗਵਾ ਆਵਿ ਕਹ ਬਿਅਗੁਤਿ ਸਪਰ ਕੁੰਠਤ
ਹੋ ਜਾਤੈ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪਾਪ ਰਪਰ ਕਮਲ ਕੁੰਠ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜਬ
ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੋ ਵਸ ਕਰੀ ਯੇਤ ਬਰਾਜੇ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਵੇ ਅਰੁ ਰਾਜੇ
ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਵੇਤ ਬਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੋ ਜੀਤੀ ਯੇ ਅੰਗ ਉਪਾਇ ਕੋ ਉਨ ਹੀ

ਸੋਗ ਜਾਨਿਸ ਚਲ ਮਹਾਂ ਪਰਵਤ ਕੀ ਨਾਈ ਜੁਗਤ ਸੋ ਵਸ ਹੋਤਾ
 ਹੋ ਬਿਨਾ ਜੁਗਤ ਵਸ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜੈਸੇ ਮਹਾਂ ਸਰਪ ਜੁਗਤ ਬਿ
 ਨਾ ਵਸ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਅਰੁ ਉਪ ਦੇਸ ਜੁਯੈ ਤੁਝ ਕੋ ਕਹਾ ਹੋ ਸੇ ਦੁਖ
 ਸੁਖ ਤੇਂਗ ਹਿਤ ਮੁਕਤ ਕਾ ਧਾਮ ਹੋ ਅਰੁ ਗਾਜਾ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇਆ
 ਤਾ ਭਗਵਾਨ ਬਿਆਪਾਰ ਹਾਹੈ ਤਿਸ ਗਾਜੇ ਕਾ ਮੰਡੀ ਮਨ ਹੋ
 ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸਰਬਾ ਬਿਖੁ ਜੋ ਕੀਆ ਸਾਤਿ ਆਗ ਕਰ ਲੀਏ ਹੀ ਜੁਗ
 ਤ ਹੋ ਜੇ ਕੋ ਉਨਿਗਾ ਸਰੂਪੀ ਜੁਕਤ ਕੋ ਗੁਪਤ ਕਰੈ ਸੋਈ ਮਨ
 ਰੂਪ ਮੰਡੀ ਕੋ ਜੀਤੈ ਤਿਸ ਕਰ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥ ਮੁਕਤ ਕੋ ਪਾਵੈ
 ਸੋ ਮਨ ਰੂਪ ਹੀ ਹਸਤੀ ਜੀਤ ਲੇ ਕੇ ਨਿਮਿਤਾ ਚਿੰਤ ਕੋ ਇਸਤ ਕ
 ਰ ਲਾਭੇ ਰਾਗ ਪਕਾਰੈ ਬਿਭਾਗ ਤਿਨ ਕਾ ਦੇਭਾਗ ਦਿਨ ਕੇ ਸ

ਗੀਰਕੇਕਾਰਜਾਬਿਖੇਲਗਾਵੈ॥ ਅਰੁਏਕਭਾਗਸਾਸਤ੍ਰੇਕਾਬਿਚ
ਰਕਰਣਾ॥ ਏਕਭਾਗਗੁਰੋਕੇਪਾਸਰਹਣਾ॥ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਗੁ
ਨਕਾਅਭਿਆਸਕਰਣਾ॥ ਜਬਕਛੁਕਰਾਨਉਪਜੇਤਬਏਕ
ਭਾਗਸਰੀਰਕੇਕਾਰਜਾਬਿਖੇਲਗਾਵਣਾ॥ ਅਰੁਏਕਭਾਗਗੁਰੋਕੀ
ਸੇਵਾਬਿਖੇਲਗਾਵਣਾ॥ ਅਰੁਏਕਭਾਗਸਾਸਤ੍ਰੇਕਾਬਿਖੇਲਗਾ
ਵਣਾ॥ ਅਰੁਜਬਸੰਪੂਰਨਗਾਨਉਪਜੇਤਬਦੋਭਾਗਵੈਰਾਗ
ਸਾਹਿਤਸਾਸਤ੍ਰੇਕਾਬਿਚਰਕਰਣਾ॥ ਅਰੁਏਕਭਾਗਪਾਨਅਰੁ
ਗੁਰੋਕੀਸੇਵਾਬਿਖੇਲਗਾਵਣਾ॥ ਜਬਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਬੁਧਸੋਬਿ
ਚਾਰਕਰੀਯੇ॥ ਅਰੁਸਰਬਾਬਿਖੇਲਸਾਮਾਤਮਾਵਨਾਕਰੀਯੇ
ਤਬਸਰਬਾਸਾਕੀਤਿਆਗਕਾਰਿਆਤਮਾਬਿਖੇਪੀਤਲਾ

ਗਤੀ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਰੋ ਕੀ ਨਿਖੇੜ ਕਰ ਲੀ ਸੋ ਪਰ
 ਸਪਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਸਮੁਦ੍ਰ ਤੇ ਜਲ ਪਾਨ ਕਰ ਕੈ ਬਦਲਾ ਪੁਸ਼
 ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬਰਖਾ ਕਰ ਕੈ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੋ ਪੁਸ਼ ਕਰ ਤੇ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਆ
 ਤਮਾ ਸੋ ਪੀਤ ਕਰ ਕੇ ਰੋ ਕੀ ॥ ਤਿਸ ਪਟ ਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਰੋ ਕੀ
 ਤਿਸ ਕੇ ਤਿਸ ਆਗ ਦੇ ਕਾਰਿ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇ ਪੀਤ ਬਢਤੀ ਹੈ ॥
 ਧਨ ਕੇ ਉਪਜਾਇ ਕਰ ਸਾਧ ਸੰਗ ਬਿਖੇ ਲਗਾ ਵਟਾ ਸੰਤੋ ਕੇ ਸੰਗ
 ਕਰ ਕੈ ਬਿਖੇ ਯੋ ਕਾ ਤਿਸ ਆਗ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਆਤਮਾ ਕੇ ਪਾਵਟੇ ਕਾ
 ਇਹ ਸਤ ਸੰਗ ਉਪਾਇ ਹੈ ॥ ਬਲੇ ਵਾਚਾ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਸਮੇਸੁ
 ਤੁਕੋ ਪਿਤਾ ਬਿਰੋਚ ਕਹਾ ਬਾ ॥ ਰੁਲਾਹੁ ਆਜੇਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੁਕੋ
 ਸਿਅਰਨਾ ਬਿਖੇ ਆਪਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਮੁਖ ਕੇ ਰੋ ਕੀ ਬਿਖੇ ਅਰੁ ਚ

ਉਪਜੀਅਰੁਆਤਮਸੁਖਾਬਿਖੇਬਿਸਮਾਖਾਪਾਪਾਨਾਅਤਿਸੁੰਦ
ਰਸਾਂਤਅੰਮ੍ਰਿਤਸੀਤਲਤਾਸਮਰਸਮੁਤਕੋਉਪਜੀਚੈਅਬ
ਸੁਖਦੁਖਾਬਿਖੇਏਕਸਾਨਚੈਮੈਕੋਨਚੈਆਤਮਾਕੋਨਚੈਇਹਾ
ਬਿਚਾਰਮੈਸੁਕ੍ਰੁਰੁਗਵਾਨਸੋਪ੍ਰਫੋਉਹਆਤਮਾਨਕਾਰਿਸੰਪੰ
ਨਚੈਅੇਰੇਅਗਾਨਕੋਨਾਸਕਰੈਗਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਾਬਿਚਾਰਕ
ਰਿਮਹਾਂਬਲਵਾਨਬਲਰਾਜਾਅਖਾਸੁੰਦਰਿਧਾਨਾਬਿਖੇਇ
ਸਬਤਭਯਾਚਿੰਤਰੂਪੀਅੰਦਗਾਬਿਖੇਕਮਲਨੈਨਸੁਕ੍ਰੁਕ
ਧਾਨਾਇਸਬਤਕੀਯਾਤਬਸਰਬੰਗਸੁਕ੍ਰਚੇਤਨਾਆਤਮਾ
ਅੰਨਤਪ੍ਰਕੋਪਗਟਭਾਸਾਪਾਨੋਰਾਜੇਧਾਨਾਪੀਕੀਆ
ਹੈਜਹਾਂਰਤਨੋਕਾਰਿਜੜਤਅੰਦਰਬਾਤਹਾਂਆਇਪਾਪਤੁ

ਭਈ ਫੁਲਾ ਅਰਘਾ ਅਰੁ ਤਨੈ ਕਰਿ ਪੂਜਨ ਬਲਗਾ ਜੇ ਕੀ ਆ॥
 ਅਰੁ ਪੁਛਤ ਭਯਾ ਬਲ ਉਵਚਾ ਹੇ ਰੁਗਵਨ ਤੁਮਾਰੇ ਪਸਾਦੁ
 ਕਰਾ ਬੀਦਾ ਨ ਮੁਢ ਕੋ ਬੁਧ ਪੇਰਤੀ ਹੋ ਪੁਛਣੇ ਕੋ ਜੇ ਸੇ ਜਗਤ ਕੇ
 ਕਾਰ ਜੇ ਕੋ ਸੂਰਜ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪੇਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਜਗਤਾ ਕਿਆ ਹੈ
 ਅਰੁ ਕੇਤਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਅਗੁ ਕਿਸ ਕੋ ਆਸੈ ਹੈ ਤੁਮ ਅਰੁ ਹਮ ਕੋ ਨ
 ਹੈ ਇਹ ਮੁਢ ਕੋ ਸਮਝਾਵੋ ਸੁਕ੍ਰਵਚਾ ਹੇ ਰਾਜਨ ਮੈ ਆਕਾਸ ਕੋ ਗ
 ਮਨ ਕੀ ਆਚਾਰਤਾ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਬਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਹੀ ਕਹ
 ਤਾ ਸੰਖੇਪ ਤੇ ਸਵਦਾ ਕਰੁ ਇਹ ਸਰੁ ਜਗਤ ਚੈ ਤੰਨ ਹੈ ਅਰੁ ਚੈ
 ਤੰਨ ਕੋ ਆਸੁ ਤ ਹੈ ਤੂਭੀ ਚੈ ਤੰਨ ਹੈ ਐਭੀ ਚੈ ਤੰਨ ਹੈ ਅਗੁ ਇ
 ਹ ਲੋਕ ਭੀ ਚੈ ਤੰਨ ਹੈ ਇਹ ਸੰਖੇਪ ਕਾਰਿ ਮੈ ਤੁਢ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ਜੇ

ਤੁਹਾਨੀਹੈ। ਤਬਾਇਤਨੈਹੀ। ਨਿਸਚੈਕਾਰਿਸਾਮਝੁਜਾਵੇਗਾ।
ਅਰੁਜੋਗਾਨੀਨਹੀਤੋਬਹੁਤਕਹਣੇਕਰਭੀਨਸਾਮਝੇਗਾ।
ਜੈਸੇਤੁਸਾਮਾਥਿਖੇਰੇਮਣੇਕਰਕਢੁਅਰਥਾਸਿਧਨਹੀਹੋਤਾ। ਤੈਸੇ
ਅਗਾਨੀਕੋਬਹੁਤਕਹਣਾਭੀ। ਬਿਅਰਥਹੋਤਾਹੈ। ਹੇਰਾਜਨ
ਬਲਗਾਦਿਤਜਗਤਕੇਪਦਾਰਥੈਕੀਓਰਥਾਵਤਾਹੈ। ਤਬਲ
ਗਬੰਧਨਹੈ। ਜਬਾਦਿਤਾਥਿਖੇਰੇਤੇਰਹਿਤਹੋਵੈ। ਤਬਸੇਖ
ਹੈ। ਜਬਾਅਗਾਨਕੋਤਿਆਗਤਾਹੈ। ਤਬਆਤਮਾਰੂਪਹੋਤਾਹੈ।
ਸਗਸਿਧਾਂਤਕਾਸੰਖੇਪਏਤਾਹੈ। ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਚਿਤਾਥਿਖੇਰੇ
ਸਚੈਕਰਕੈ। ਬਿਚਾਰਤੇਰਹੈ। ਆਪਕਰਕੈ। ਆਪਕੋਧਜਾਵੈ। ਤੁ
ਬਾਅਨੰਤਪਦਕੀਪਾਪਤਹੋਵੈ। ਅਥਮੈਂਆਕਾਸਕੋਕਿਸੀਦੇ

ਵਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਾਨੀ ਮਿਤ ਜਾਤਾ ਹੈ ਕਛੁ ਕਾਦਿ ਨ ਉਹਾਰਹੋ ਗਾਥਾ
ਯਿਸੇ ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਗਾਥਾ ਮਾਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਹਿ ਕਾਰਿ ਸੁਕੁ ਕੁਗਾਵਾ
ਨਾਮ ਕਾ ਸਮਾਗਗ ਕੋ ਗਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਅੰਤ ਰਗ ਜਾ ਬਲਾ ਬਿਚਾਰ
ਰਕਰ ਸਰੁ ਜਗਤ ਕੋ ਚੈਤੰ ਨਰੂਪ ਦੇਖਤਾ ਭਯਾਨਾ ਦੇਹਰਾ ਜੁ
ਗਤ ਕਹੀ ਭੁਗਵਾਨ ਜੂਚਿਤ ਹੈ ਸਬ ਸੰਸਾਰਾ ਚਿਤ ਹੈ ਚਿਤ ਸ
ਬਲੋ ਕਏ ਚਿਤਾ ਆਸਾ ਚਿਤ ਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਅਰੁ ਦਰਸਨਾ ਅ
ਹੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇ ਗਹਿਤ ਕੇ ਵਲਾ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਨਿਰਭਾਸਾਨਿ
ਤ ਉਦਤਾ ਅਤਮਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਖ ਅਪਾਰ ਚੈਤੰ ਨਰੂਪ ਸ
ਕਲਾ ਬਿਸੁਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਨੇ ਹਾਰਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਮੇਰਾ ਸੁਰੂਪ ਹੈ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰ
ਕਾਰ ਬਲਾ ਰਾਜਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨ ਕੋ ਜੋ ਪਦਾ ਦੁਕਾ ਅ

ਰਬ ਅਪਾਰ ਬਹਮ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਧਨਾਨਾ ਬਿਖੇ ਇਸਤ ਕੁਯਾ
ਸਭੁ ਸੰਕਲਪ ਵਾਸਨਾ ਜਾਲਾ ਤਿਸ ਕੇ ਗਨਿ ਵਰਤ ਜੋ ਗਏ ॥ ਨਿ
ਹਸਿ ਕਹੂਆ ਚੇਤਾ ਚਿਤ ਜੁ ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਰੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਅਰੁ ਦਰਸਨ
ਧ੍ਰਿਸ਼ਾ ॥ ਤਾਯਾਨਾ ਅਰੁ ਧ੍ਰਿਸ਼ਾ ਤੇਂਗ ਹਿਤ ਬੁਧ ਜੋ ਇਕ ਰਿਨਿ ਰਬਾ
ਤਦੀ ਪਵਤਾ ਇਸਤ ਕੁਯਾ ॥ ਸਰਬਾ ਅਸਾ ਕੋ ਤਿਸ ਆਗਕ
ਗਨਿ ਰਦੇਖ ਕੁਯਾ ॥ ਪੁਰਨਾ ਸੀ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਵਤ ਸੋ ਕੁਤ ਕੁਯਾ
ਪੇਗਾ ਅਜੀਤ ਬਬਲ ਕੇ ॥ ਅਨੁਚਰ ਜੇ ਦੈਂਤ ਬੇ ॥ ਸੋਰਾ ਜਕੀ ਪਾ
ਲਨਾ ॥ ਨਿਮਿਤ ਸਫਟ ਕਾ ਮੰਦਰ ਪਰਾ ॥ ਇਕ ਰਬਲ ਕੋ ਸ
ਮਾਪ ਤੇਂ ਜਗਾ ॥ ਬਲ ਜੋ ਨਿਰਭੇਦ ਸਾਸਾ ਬਿਖੇ ॥ ਇ
ਸਤ ਕੁਯਾ ਬਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਮਮਤਾ ਅਰੁ ਅਹੰਕਾਰ ਤੇਂਗ ਹਿ

ਤਭਾਵ ਕੋਰੀ ਹਟਾ ਕੀਆ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਰਾਜ ਕੇ ਕਰ ਦੇ। ਬਿਖੇ
 ਭੀ ਅੰਧੇ ਹੋ। ਅਪਦਾ ਸੰਪਦਾ ਸੁਖ ਦੁਖ ਉਦੇ। ਅਸਤਿ ਸੁਆਨਿ
 ਸੁਭਾਵਾ ਅਭਾਵ ਬਿਖੇ ਸਮਾਨ ਏਕ ਰਸਾ। ਬਿਖੇ ਬਿਚਰਤਾ ਭਾਗ
 ਸਮਾਪਾਨ। ਚਿਤ ਕਰ ਲੋਕਾ ਬਿਤ ਬਿਖੇ ਦੇ ਨੇ ਵਰਤੈ ਤਾ ਤੇਤੁ
 ਮਭੀ ਅਨ ਕੋ ਹਿੰਦੈ ਗੁਫਾ ਬਿਖੇ। ਇਸਤ ਕਰ ਕੈ ਸਮਾ ਚਿਤ
 ਬਿਚਰੈ। ਜੀਸਾ ਜਿਸ ਓਰ ਪਦਾਰਥ ਬਿਖੇ ਮਨ ਜਾਇ।
 ਗੈਬਲ ਕਰ ਕੈ। ਤਿਸ ਤੋਂ ਨਿਕਾਸੀ। ਐ। ਅਰੁ ਅਤਮ ਤੇਤੁ ਬਿ
 ਖੇ। ਇਸਤ ਕਰੀ। ਐ। ਦੇਹ ਰਾ। ਇਸੀ ਭਾਂਤ। ਅਭਿਮਾਸ
 ਕਾਰਿ। ਮਨ ਮਤੰਗਾ। ਗਹਿਲੋ। ਐ। ਸਭਾ ਬਿਚਰ ਕੈ। ਤਿਸਾਗ
 ਕਾਰਿ। ਪਰਮ ਪਦਾਰਥ ਸੇ। ਐ। ੧। ਹੇਰਾ ਮਜੀ। ਅਬਾਓਰ ਕੁਮ

ਆਪਨੇਹਾ

ਥਕਾਰਿਤਿ ਸਕੇਚਰਨ ਸੇਵੇ ਥਕੇ ਨਿਛਰਤ ਹੋਵੇ
ਐਰਹ ਸਾਰੀ ਗਤ ਕੇ ਉਨਹੀ ਸਰਬ ਆਰਥ ਕਾ ਸਿ
ਧਕਰਤਾ ਚਿਹੀਦੇ ਵਕੀ ਸਰ ਹੁਹੇ ਹਮਕੋ ਇਸੀ ਦਿਨ
ਤੇ ਆਦਿ ਲੇਕਾਰਿ ਨਾਗਾਇਕ ਕੇ ਦਮ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋ
ਇਕ ਰਿਭੁਜੇ ਹੇ ਨਾਗਾਇਕ ਤੁਸਰ ਬਠੈ ਤੁਸਰ ਬ
ਮਾਯਾ ਪੁਰਨ ਹੇ ਨਾਗਾਇਕਾ ਆਇਹ ਜੇ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋ
ਇਸ ਕੇ ਜਪੇ ਤੁਸੇ ਆਰਥ ਸਰਬ ਸਿੰਧ ਹੋ ਤੇ ਹੋ ਸੇ
ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਤੇ ਕਦਾ ਚੇਤ ਦਰਨ ਹੋਵੇ ਜੇ ਸੇ ਆਕਾਸ
ਸੇ ਦੁਰ ਮੁਖ ਨਨਹੀ ਬਹਿਤਾ ਜੇ ਆਦਿ ਸੂਰੇ ਇ

ਕਰ ਬਿਸੁਨੇ ਧਯਾ ਵਤਾਹੈ । ਤਬ ਧਯਾ ਵੇ ਕੇ ਫ
 ਲ ਕੇ ਨਹੀ ਪਾ ਵਤਾਹੈ । ਅਰੁ ਜੋ ਬਿਸੁਨੇ ਏ ਕਰ ਬਿ
 ਸੁਨੇ ਧਯਾ ਵਤਾਹੈ । ਜੇ ਮੇਂ ਮੁਖਿ ਸਮਝਾਹੈ ਸੋ ਧਯਾ
 ਨੇ ਕੇ ਫਲ ਕੇ ਪਾ ਵਤਾਹੈ । ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਤੁ ਪਰ ਹੋਵਹਿ ।
 ਸੋ ਕਹਤਾਹੈ ਜਬ ਸੀ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ਤਿਓ ਮਹਿ ਤਬ ਬਿਸੁਨਾਹੈ
 ਕਰਹਗਨ ਕਸ ਪਕੇ ਮਾਰਿ ਆਹ । ਤਬ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ਸੋ ਕਸ
 ਹਿਉਹੈ ਤਿਉ ਨ ਕੀਯਾ । ਜੇ ਮੇਂ ਪਤਾ ਆਵੈ
 ਸੋ ਬਕਲ ਮੇਰੀ ਬਿਸੁਨਾਹੈ । ਜੇ ਮੇਂ ਪੂਰਨ ਮਾਯ
 ਕੀ ਬਾਹੁ ਪਰ ਬਤਕੇ ਚੁਕਾਵਤੀਹੈ । ਤੇ ਮੇਂ ਬਲ
 ਵੰਤ ਪਰ ਬਤਕੇ ਪੂਰਨੇ ਵਾਲੇ । ਅਰੁ ਬਰੇ ਬੰਗ ਵਾਨ
 ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਤਾ ਪਤਾ ਮਾਮਾ । ਅਸੁਰ ਜਾਤ ਬੇ

ਜੈ ਜੈ ਭਗਤ ਕਰਮ ਭਰੁ ਕਰੁ ਦੇ ਤੇ ਬੇਸੀ ਮਿਭਕੀ ਜੇ
ਤਾਤੇ ਬਿਸੁਆ ਤੇ ਬਲੀ ਹੋ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਧੀਰ
ਜਸੇ ਉਸ ਕੇ ਦਸ ਕਰੀ ਜੈ ਇਸ ਬਿਨਾ ਮੀਰ ਉ
ਪਾਇ ਕੇ ਉਨਹੀ ॥ ॥ ॥ ਭਗਤ ਭੁਪ ਕੇ ਪਾਤ ਕੁਏ ਹੋ
ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਕਰਾਤਿ ਸਕੇ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ॥ ॥ ਐਹ ਗੁਆ
ਰੀ ਗਤ ਕੇ ਉਨਹੀ ॥ ਜੈ ॥ ॥ ਦਿਸਨ ਹੋ ਕਰ ਬਿਸੁ ਕੇ
ਧਿਆਵਤਾ ਹੋ ॥ ਤਬ ਧਿਆਵਨ ਕੇ ਫਲ ਕੇ ਨਹੀ
ਪਾਵਤਾ ਜੇ ਬਿਸੁ ਹੋਵੇ ਬਿਸਨ ਕੇ ਧਿਆਵਤਾ ਹੋ ॥
ਤਬ ਸਿਧਤਾ ਕੇ ਪਾਵਤਾ ਹੋ ॥ ਜੈ ਮੇ ਬਿਸੁ ਮਇ ਹੋ ॥

